

இப்புத்தகத்தில் அடங்கியவை.

விஷயம்

பக்கம் 1.

முகவுரை.

விஷயஞ்சிகை.

நுலாகிரியாவரலாறு

பாயிரம்:—

சிறப்புப்பாயிடு ..

பொதுமையிடை

க. எழுத்த்திகாரம்:—

க எழுத்தியல் ..

உதவியை

க. உயிர்ந்து புணரியல்

சு மெய்யீற்றுப்புணரியல்

நா. உருபுபுணரீயால்

உ. சொல்லதகரம்.

க பெரியல

உ. வினாயகம்

௩. ௧7 துவியஸ்

சு (உ) டையியல்

(15) உறுப்பினர்

சூர், இரமுதற்குறிப்பகராதி

நீசுக்கு உரிய வினாக்கள்

அனுபந்தம்

பிழிசுக்கணத்துக்கு ஒத்த ஆங்கிலப்பெயர்கள்

பொருளிலக்கணச்சுருக்கம்...

நாப்பிலக்கணச்சொற்குக்குப் ...

அணியிலக்கணச்சூருக்கம்

நாப்பியலிலக்கணம்

பக்கணாக்கி பிடி

கடவுள் துணை.

முகவுரை.

“அந்நாடு வாகிய வமலன் தடியினை

யொருமையோ டிவதுகு மொளிபெயர் பெருட்டே.”

ருந்தமிழறிந்த அன்பாகவே !

செந்தமிழிலக்கணங்களுட் சிறந்துவிளங்குகின்ற நன்னூல் என்னும் இல், பவநாந்தி என்னும் ஐஐநமுனிவரால் தொல்காப்பியத்தையும் அதன் ரைகளையும் பெரும்பாலும் தழுவிச் செய்யப்பட்டது.

இந்நூலிற்கு ஐஐநவத்துவான்களுள் ஒருவர் எழுதிய பாழையவுரை ற்று உண்டு ; அது அருமையாக வழங்குகின்றது. சங்கராமச்சிவாயப்பில் ராற் செய்யப்பட்டுச் சிவஞானமுனிவரால் திருத்தப்பட்ட விருத்தியுஷ்ட டும், விசாகப்பெருமானையர் செய்த காண்டிகையுரையும், இராமாநுசகவிராயர் னுயற்றிய காண்டிகைவிருத்தியுரையும் முதலிய உரைகளே பிற்காலத்திற் பெரும்பாலும் வழங்கலாயின.

அவ்வுரைகளெல்லாவற்றுள்ளும் பரிகைக்குப்படிக்கும் மாணக்கர்க்குப் பரிதும் பயன்படாத பலவிஷயங்களை நீக்கியும், மற்றையவற்றை நன்கு ளக்கியும், இன்றியமையாத பலவிஷயங்களைப் புதிதாகச்சேர்த்தும், ஁னி ாகப் பொருள்விளங்குமாறு மிகளளியநடையில் எழுது சிற்றறிவுக்கு இயன்ற ாளவு ஒரு காண்டிகையுரை எழுதி, உதாரணங்களை ஒழுங்குபடுத்தி, அவசிய ான வினாக்களை இறுதியிற் கூட்டிப் பதிப்பித்து இருபத்தாறு வருஷங் ென்முன் வெளியிட்டோம். இது, அதன் எட்டாம் பதிப்பு.

தமிழிலக்கணவகை ஐந்தனுள் இந்நூலிற் கூறப்பட்டுள்ள எழுத்தும் ஈல்லும் நீங்கலான மூன்றின் இலக்கணங்களுள் முக்கியமான சில விஷயங் மணக்கர் அவசியம் தெரிந்துகொள்ளவேண்டியனவா யிருத்தலினால், வையும் அவற்றின்போக்கும் சுருக்கமாகவும் தெளிவாகவும் விளங்குமாறு ாருளிலக்கணங்களுக்கும், யாப்பிலக்கணங்களுக்கும், அணியிலக்கணங் றுக்கும் என்ற மூன்றையும் (வேண்டியஇடங்களில் உதாரணங்களுடன்) ற்த்திருக்கிறோம். அணியிலக்கணத்தில் அவ்வவ்வணிகளுக்கு உரிய வட ாழிப்பெயர்களும் வங்காங்கு குறிக்கப்பட்டுள்ளன.

அன்றியும், இந்நூலிலுள்ள பொருள்கள் தொகுதியாக விளங்குமாறு ஷயகுசிகை வ ன்று முத ற் ிசாத்ததோடு, இந்நூலிலுள்ள முக்கிய மின்றி மாணக்கர் உணருமாறு தனித்.

மு க வு ரை.

இவையல்லாமலும், காலாடையை அனுசரித்துத் தமிழிலக்கணக்குறிகளுக்கு ஒத்த இங்கிலிஷ்பெயர்களையும் காட்டுவது நலமென்று சிலகனவான் டன் கூறியதனால், அவர்கொள்கையை மேற்கொண்டு, அவற்றிற்கு ஒரு தொகுப்பு அமைத்துக்காட்டியுமிருக்கிறோம் (இந்த இங்கிலிஷ்பெயர்களை அந்தந்தச் சூத்திரத்தின் தலைப்பாக அமைக்குமாறு சிலர் கருதினராயினும், அங்ஙனம் புத்தகத்தினிடையே அமைத்தல் தமிழிலக்கணத்தைத் தமிழ்மழியினாலேயே கற்கவும் கற்பிக்கவும் பிரியமுடைய பலர்க்கு வேண்டாவாதலாலும், சாவகலாசாஸ்பரீகைக்கட்குப் படிப்பவர்களுக்கு மாத்திரமேயன்றித் தமிழிலக்கணங்கற்கப்புகும் அனைவர்க்கும் ஒருநிகராக இவ்வுரை பயன்படவேண்டுமென்பது எமது உத்தேச மாதலாலும், அவை அங்காங்கு அமைக்கப்படாமல் தனியே ஒப்புமைவிளங்கக் காட்டப்பட்டன.)

அரிதுணர்பொருளனவான உதாரணங்களை எளிதுணர்பொருளனவாக வற்றியும், அங்ஙனம்மாற்றாதவற்றுள் அரியசொற்களுக்கெல்லாம் பொருளரக்கியும், அரிய உதாரணச்செய்யுள்களுள் அவசியமானவற்றிற்கெல்லாம் பாருளெழுதியும் சேர்த்திருக்கிறோம்.

நன்னூலின் பழையவுரையிலிருந்து சாரமான விஷயங்கள் சில இதில் ங்காங்குச் சோக்கப்பட்டுள்ளன.

இந்நூல் (பி - ஏ) முதலிய பட்டப்பரீகைகளுக்கு முழுவதும் உபயோகமாவ தாதலால், இந்நூலில் (யப - ஏ) பரீகைக்கு உபயோகமாகத்தக்க முக்கியமான சூத்திரங்களுக்கு † இக்குறியும், (யப - ஏ, மெட்ரிச்யுலெஷன்) இவ்விரண்டு பரீகைகளுக்கும் உபயோகப்படத்தக்க மிகவும் முக்கியமான சூத்திரங்களுக்கு ‡ இக்குறியும் அந்தந்தச் சூத்திரத்தின் முதலில் இடப்பட்டிருக்கின்றன.

இந்தப் பதிப்பிலுள்ள குற்றங் குறைகளை யாயினும், எமது சிற்றறிவிற் ளுப புலப்படாத அரிய பெரிய வேறுபல விஷயங்களை யாயினும், இன்னு மளக்கமாக அமைக்கத்தக்க வேறுவகையை யாயினும், எடுத்து எவராயினும் எம்க்குத் தெரிவிப்பாராயின், அவரைப் பேருதவிசெய்தவராக நன்குமதித்து மகிழ்வோடு அவர்க்கல் நன்றிபாராட்டுவதுடன், அவ்விஷயங்களை மறுபதிப் பிற் பிரசுரப்படுத்திப் புலர்க்கும் பயன்படும்படி செய்யவும் சித்தராயிருக் கின்றோம்.

எமது புத்தகங்களைத் தம்மம் கல்விச்சாலைகளில் உபயோகித்தும், உபயோகிப்பதாக உறுதிமொழியுரைத்தும் எமக்கு ஊக்கத்தை விளைத்துவரு மகான்களிற்றத்தில் என்றும் நன்றிபாராட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்.

விஷய சூசிகை.

[முக்கியமானவைமாத்திரம். எண்கள், பக்கத்தைக் குறிப்பன.]

தூலிலக்கணம்	கூ	பொதுப்பெய ருயர்திணைப	
தூல்மதம்	க௩	பெயரீறு	க௩௩
தூற்குற்றம்	க௩	நாற்கணம்	க௦௩
தூலழகு	க௪	விகற்பம்	க௦௫
உத்திகள்	க௫	உயிரீற்றுப்புணர்ச்சி	க௦௬
குத்திரம்	க௮	உடம்பெமெய்	க௦௬
உரையிலக்கணம்	க௯	குற்றியலுகரவிகாரம்	க௦௮
தூலென்னும் பெயர்க்காரணம்	உ௧	உயிர்முன்வல்லினம்[பொதுவிதி]	க௦௯
ஆசிரியரிலக்கணம்	உ௨	இயல்பு உயிரீறு, விதியுயிரீறு	க௦௯
மாணக்கரிலக்கணம்	உ௭	மரப்பெயர்ச்சிறப்புவிதி	க௦௯
சிறப்புப்பாயிரத்திலக்கணம்	௩௨	அகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி	க௧௦
தூற்பெயர்வகை	௩௩	வினையடிநான்கு	க௧௦
சிறப்புப்பாயிரஞ்செய்ய உரியவா	௩௪	வாழிய என்பதன் சிறப்புவிதி	க௧௧
எழுத்திலக்கணத்தின்பகுப்பு	௩௭	பல, சிலஎன்பவற்றின்சிறப்புவிதிக௧௨	
காரணவிடுகுறி	௪௧	ஆகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி	க௧௨
இனவெழுத்து	௪௫	அருத்தாபத்தி	க௧௩
உயிர்மெய்முதலிய சார்பெழுத்		இகரவீற்றுச்சிறப்புவிதி	க௧௪
துக்கள்	௪௯ - ௫௬	இகரஐகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி	க௧௫
மாத்திரை	௫௭, ௫௮	முற்றுக்கரவீற்றுச்சிறப்புவிதி	க௧௬
மொழிமுதலெழுத்து	௫௯	குற்றுக்கரவீற்றுச்சிறப்புவிதிக௧௭-௧௨௦	
மொழியிறுதியெழுத்து	௬௧	திசைப்பெயர்ச்சிறப்புவிதி	க௧௧
போலி	௬௬, ௬௭	எண்ணுப்பெயர்ச்சிறப்புவிதிக௧௨ - ௩௦	
பதத்திலக்கணம்	௭௦	பூப்பெயர்ச்சிறப்புவிதி	க௧௩
பகாப்பதம்	௭௧	ஏகாரஓகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி	க௧௩
பகுபதம்	௭௨	ஐகாரவீற்றுச்சிறப்புவிதி	க௧௧
பகுபதவுறுப்பு	௭௩	மெய்யீற்றுப்புணர்ச்சி	க௧௩
பகுதி	௭௪	ணகர னகர வீறு	க௧௪
பண்புப்பகுதிவிகாரம்	௭௬	மகரவீறு	க௧௬
பிறவினை	௭௯	யகர ரகர முகர வீறு	க௧௧
விகுதி	௮௦	லகர ளகர வீறு	க௧௨
பலபொருள்குறிக்கும்விகுதிகள்	௮௪	வருமொழித்தகரநகரந்திரிதல்	க௧௭
பெயரிடைநிலை	௮௭	இடையுரிவடசொற்புறனடை	க௧௬
வினையிடைநிலை	௮௭	வடமொழிப்புணர்ச்சி	க௫௦
காலங்காட்டும்விகுதி	௮௮	உருப்புணர்ச்சி	க௫௧
வேறுவகையாற்காலங்காட்டுதல்	௯௦	சாரியை	க௫௨
தற்சமம், தற்பவம்	௯௨	உருபேற்கையில் திரியும்	
வடவெழுத்துத்திரிதல்	௯௨	பெயர்கள்	க௫௪
கமிழ்ச்சிறப்பெழுத்து	௯௫	'நீம்' என்னும் பெயர்	க௫௫
புணர்ச்சியிலக்கணம்	௯௬	'ஊன்' என்னும் பெயர்	க௫௫
வேற்றுமை, அல்வழி	௯௭	இரண்டாம்வேற்றுமைப்	
புணர்ச்சிவிகாரம்	௯௯	புணர்ச்சிச் சிறப்புவிதி	க௫௯
செய்யுள்விகாரம்	௧௦௦	சொல்லிலக்கணம்	௧௧௩
பொதுப்புணர்ச்சி	௧௦௧	வழக்கு	௧௧௭

செய்யுள்	௩௩௩	செய்யுள்மென்வாய்பாட்டு விகாரம்	உஉ௧
சூறிப்பு, வெளிப்படை	௧௬௬	செய்வெனெச்சம் முக்காலமும்	
இயற்சொல்	௧௭௧	உணர்த்தல்	உஉ௩
திரிசொல்	௧௭௨	எச்சத்திரிபு	உஉ௪
திசைச்சொல்	௧௭௩	செய்யுள்மென்முற்று	உஉ௫
வடசொல்	௧௭௪	முற்றெச்சம்	உஉ௬
பெயரிலக்கணம்	௧௭௫	ஒன்றொழிபொதுச்சொல்	உஉ௭
பால்பகாஅஃறிணைப்பெயர்	௧௭௬	ஆஃவாதல்	உஉ௮
ஆகுபெயர்	௧௭௭	இடைப்பிறவரல்	உ௩௦
முதல்வேற்றுமையில் மாதநிரம்		உபலக்ஷணம்	உ௩௨
வரும் பெயர்கள்	௧௬௧ - ௨௦௦	தொகைநிலைகள்	௨௩௪ - ௨௪௨
வேற்றுமைகள்	௧௬௨	தொகாநிலைகள்	௨௪௨
கருத்தாப்பொருள்		வழு, வழாநிலை, வழு	
இயற்றுத்தற்கருத்தா, ஏவுதற்		வருமதி	௨௪௩
கருத்தா	௧௬௩	திணைபுழுவமைதி	௨௪௪
செய்யப்படுபொருள்	௧௬௪	திணைபால்மரபுவழுவமைதி	௨௪௫
முதற்கருவி, துணைக்கருவி	௧௬௫	திணைபாலவழுவமைதி	௨௪௬
தற்கிழமை, பிறிதின் கிழமை	௧௬௬	பாலிடவழுவமைதி	௨௪௭
ஒற்றுமைக்கிழமை	௧௬௭	கால்வழுவமைதி	௨௪௮
விளிக்கப்படாத பெயர்	௨௦௧	வினாவகை	௨௪௯
உருபுமயக்கம்	௨௦௨	விடைவகை	௨௫௦
வேற்றுமைமுடியுஞ்சொல்	௨௦௩	மரபு	௨௫௧
வினையிலக்கணம் [தெரிநிலை,		அடுக்குத்தொடர்	௨௫௨
சூறிப்பு]	௨௦௪	இரட்டைக்கிளவி	௨௫௩
இருதிணைப்பொதுவினை	௨௦௫	ஒருபொருட்பன்மொழி	௨௫௪
உளப்பாட்டுத்தன்மை	௨௦௬	பொருள்கோள்கள்	௨௫௫ - ௨௫௬
உளப்பாட்டுமுன்னிலை	௨௦௭	நிரலநிறைப்பொருள்கோள்	௨௫௭
வியங்கோள்	௨௦௮	இடைச்சொற்கள்: (ஏ, ஒ, உம்)	௨௫௮
ஐம்பால்மூவிடப்பொது	௨௦௯	செவ்வெண்	௨௫௯
சூறிப்புமுற்று	௨௧௦	உரிச்சொல்வகை	௨௬௦

பெயர்ப்பகுபதத்துக்கும் சூறிப்புவினைமுற்றுப் பகுபதத்துக்கும் வேறுபாடு:— ௭௨

பெயரிடைநிலைக்கும் வினையிடைநிலைக்கும் வேறுபாடு:— ௮௭

தழுவுதொடர்க்கும் தழாத்தொடர்க்கும் வேறுபாடு:— ௯௮

புணர்ச்சிவிகாரத்துக்கும் செய்யுள்விகாரத்துக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௦

முன்னிலைவினைக்கும் எவல்வினைக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௧

தொழிற்பெயர்க்கும் வினையாலணையும் பெயர்க்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௨

ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௩

முதல்வேற்றுமைக்கருத்தாவுக்கும் மூன்றாம்வேற்றுமைக்கருத்தா

வுக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௪

எவற்கும் வியங்கோளுக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௫

அடுக்குத்தொடர்க்கும் இரட்டைக்கிளவிக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௬

மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளுக்கும் கொண்குட்டுப்பொருள்

கோளுக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௭

பெயர்ச்செவ்வெண்ணுக்கும் உம்மைத்தொகைக்கும் வேறுபாடு:— ௧௦௮

ந ன் னு ல்

காண் டி கை யு ரை

நூலாசிரியர் வரலாறு. *

இந்நூல் நூலாசிரியராகிய பவணந்தி முனிவர், இந்தத் தொண்டைமண்டலத்தில் சிவகாபுரத்தில் பரிமளாவருணத்தில் சந்தி முனிவர் செய்த தவப் பயனால் அவாகுமாரராய்த் தோன்றி, இளமைப்பருவத்திலேயே தொல் காப்பியங்களிலும் தொல்காப்பியத்திலும் பல்காற் பயின்று, வடமொழிவியாசு கரணம் முதலியவற்றிலும் வல்லவராய், தாம் பிறந்துள்ள அருங்குமையத்தில் முத்திபெறுதற்குக் காணாமாகிய ஞான நூல்களை ஒதி, அவற்றின் பொருளைக் கேட்டுச் சிந்தித்துத் தெளிந்துகொண்டு, அன்பு அருள் அடக்கம் ஒழுக்கம் வாய்மை முதலிய நற்குண நற்செய்கைகளில் மிகச் சிறந்தவராய், துறவறப் கொண்டு ஒழுதுவாராயினர்.

* இது - பெரும்பாலும் இந்நூற்சிறப்புப்பாயிரத்தையே பிரதான ஆதாரமாகக் கொண்டும், சிறுபான்மை பற்றுஞ் சில ஆதாரங்களால் வேறு சில விஷயங்களைச் சேர்த்தும், ஒருவாறு சுருக்கமாக எழுதப்பட்டது.

தன்னூர்ச் சனகையிற் சன்மதி மாமுனி தந்த மைந்தன்
 சன்னூ லுரைத்த பவணந்தி மாமுனி நற்பதியும்
 (சின்னூ லுரைத்த குணவீர பண்டிதன் சோபதியும்
 மன்னூபுரத் திருவன்ன மினனே) தொண்டை மண்டலமே”

என்று படிக்காசுப்புலவர் தொண்டைமண்டலத்தத்திற் கூறியிருத்தலால், பவணந்திமுனிவர் பிறந்த ஊர் தொண்டைநாட்டி லுள்ள தென்று தெரிகின்றது.

“மேற்குப் பவளமலை வேங்கடம் நேர்வடக்காம்
 ஆக்கு முவரி யணிகிழக்குப்—பார்க்குருயர்
 தெற்குப் பினகி திகழிருப் தின்காதம்
 நற்றொண்டை நாடெனவே நாட்டு”

இத்தனிப்பாடலினால், தொண்டைநாட்டின் எல்லையை அறிக.

தூலாசிரியர் வரலாறு

[illegible][illegible]

‘பயன்’ திருமுனிவரைய சித்தவாது : உதவத்திற பிறாதவனுமான அமரபரணசீயகங்க வென்பான், இவ்வுழைக்கு எட்டு வருடங்கட்கு முன் சிங்காதனமேறிய மூன்றாவது குழைதாங்கச் சொறாஜனுக்கு அடங்கிய ஒரு சிற்றரசன் என்று சிலாச சக பரிச்சிதகா வெளியீட்டிருப்பது கொண்டு, இந்நூல் இறறைக்குச் சற்றுவர துறைய எட்டு வருடங்களின்முன இயற்றப்பட்ட தென்று அறயலா உருவில உரியயிலில் ஈக ஆம் சூத திரத்தில் “பிங்கல முதலாய, பல்லா ராச்சொலில் நயத்தனா கொளவே” எனப் பீகீலநீதை யெனனும் பூல உறுக்காரா காட்டப்பட்டுள்ளதனால், ஆதிதிவாகரனது புத்திரான பிங்கலமுனியன் செய்ததும் மண்டலபுருண குடாமணிநிகண்டு சேந்தனதிவாகரம் என்ற நீசனடுக்கு முற்பட்டது மான பிங்கலந்தையென்னும் சிங்கடுக்கு இந்நூல் பிறப்பட்டதென்பது விளங்கு கின்றத. ஸ்ரீவைஷ்ணவசப்பிரதாயத்தில் வழங்குகிற திவ்யியப்பிரபந்தம்

நூலாசிரியர் வரலாறு.

[illegible][illegible]

* 'செருமன்' நூலில் உள்ள இரத்தினம் கூறிய
 பெருங்குடைய சுவராவதில் பி. பி. 10. 10. 10. அக்காலத்தில் உள்ள
 என்னபோலும் வலி 10, 10, 10, 10, 10.

தமிழகத்தில் கட்டப்பட்டிருக்கும் 100 க்கு மேல் முதுகுவாண்களில், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ள முதுகுவாண் உடலின், உடன்பார்வு உடலின் தோற்றம் பற்றி மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ளிருந்து கருத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் அடிப்படையில், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ள முதுகுவாண் உடலின், உடன்பார்வு உடலின் தோற்றம் பற்றி மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ளிருந்து கருத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது. இவற்றின் அடிப்படையில், மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ள முதுகுவாண் உடலின், உடன்பார்வு உடலின் தோற்றம் பற்றி மதுரை மருத்துவக் கல்லூரியில் உள்ளிருந்து கருத்துரைக்கப்பட்டுள்ளது.

ஸ்ரீலாசிர்யர் வரலாறு

வருவன இந்நூலின் எழுத்தகாரமும சொல்லதிகாரமுமே யென்பது, யாவர்க்குஞ் சம்மதமே. இந்நூலின் மற்றையதிகாரங்களும் இருந்து கிடைத்து வழங்குமாயின், தமிழிலக்கணங் கற்போர்க்குப் பொருள் யாப்பு அணிகளின் பயிற்சி குன்றிப்போகாமல் எழுத்துச் சொற்பயிற்சி போலவே நின்று நிறைவுறு மென்பதிற் சிறிதும் ஐய மில்லை. ஆகவே, இந்நூல்போலத் தெளிவான இலக்கணநூல் வேறு எதுவும் தமிழில் இல்லை யென்பதாயிற்று.

இவர்மதம் ஐஐந மென்பது, இவா எழுத்ததிகாரத்திலும் சொல்லதிகாரத்திலும் முதலிற் கூறியுள்ள கடவுள்வணக்கங்களாலும், மற்றுஞ் சிலவாற்றாலும் விளங்கும்.

இவர் இந்நூலில் ஆங்காங்கு வடமொழிவழக்கைத் தழுவி இலக்கணமெழுதியுள்ளதனால், இவாகாலத்துக்கு முன்னமே வடசொற்கள் தமிழில் மிகுதியாகப் பயிலத்தொடங்கிவிட்டன வென்பது உணரப்படும். இந்நூலின் இரண்டாம் இயலுக்கு 'மொழியியல்' எனப் பெயரூறியாது 'பதவியல்' எனப் பெயர்கூறித்ததும் காண்க. (மொழி - தமிழ்ச்சொல், பதம் - வடசொல்.)

சிறப்புப்பாயிரம்.

மலர்தலை புலகன் மல்கிரு ளாகல
 இலகொளி பரப்பி யாவையும் விளக்கும்
 பரிதியி னொருதா னாகி முதலீறு
 ஒப்பள வாசை முனிவிகந் துயர்ந்த
 அற்புத மூர்த்திதன் னலர்தரு தன்மையின்
 மனவிரு ளிரிய மாண்பொருண் முழுவதும்
 முனிவற வருளிய மூவறு மொழியுளும்
 குணகடல் குமரி குடகம் வேங்கடம்
 என்னான் செல்லையி னிருந்தமிழ்க் கடலுள்
 அரும்பொரு ளைந்தையும் யாவரு முணரத்
 தொகைவகை விரியிற் றருகெனத் துன்னா
 இகலற னூறியிருநில முழுவதூந்
 தனதெனக் கோலித் தன்மத வாரணந்
 திசைதொறு நிறுவிய் திறலுறு தொல்சீர்க்
 கருங்கழல் வெண்குடைக் கார்நிகர் வண்கைத்
 திருந்திய செங்கோற் சீய கங்கன்
 அருங்கலை வினோத னமரா பரணன்
 மொழிந்தன னாக முன்னோர் னூலின்
 வழியே நன்னூற் பெயரின் வருத்தனன்
 பொன்மதிற் சனகைச் சன்மதி முனியருள்
 பன்னருஞ் சேரப்பிற் பவணந்தி
 என்னு நாமத் திருந்தவத் தோனே.

இது, நூலாசிரியாபெயர் முதலிய பதினொன்றையும் விளக்குகின்றது.

(இதன்பொருள்.) 'மலர் தலை உலகில் - பரந்த இடத்தையுடைய இவ்
 வுலகத்திலே, மல்கு இருள் அகல - நிறைந்த வெளியிருள் ஒழியும்படி, இலகு
 ஒளி பரப்பி - விளங்குகின்ற (தனது ஆயிரங்) கிரணங்களை விரித்து, யாவை
 யும் விளக்கும் - (கண்ணுக்குத் தெரியத்தக்க உருவங்கள்) எல்லாவற்றையும்
 காட்டுகின்ற, பரிதியின் - சூரியன்போல, ஒரு தான் ஆகி - (உலகங்கட்கெல்
 லாம்) தான் ஒரு முதல்வனேயாகி, முதல் ஈறு ஒப்பு அளவு ஆகை முனிவு
 இகந்து உயர்ந்த - பிறப்பும் இறப்பும் உவமையும் அளவும் விருப்பும் வெறுப்
 பும் (ஆகிய இவற்றை இயல்பாகவே) நீங்கிநின்றவினாலே தலைவனாகிய, அற்
 புத மூர்த்தி - வியக்கத்தக்க திருமேனியையுடைய கடவுள், தன் அலர்தரு
 தன்மையின் - தனது பாவிய குணமாகிய அருளினாலே, மனம் இருள் இரீய-

சிறப்புப்பாயிரம்.

(உயிர்களின்) மனத்தினிருளாகிய அஜ்ஞாகம் ஒழியும்படி, மாண் பொருள் முழுவதும் - நெந்த (அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும்) நான்கு உறுதிப் பொருள்களையும், முனிவு அற அருளிய - வெறுப்பில்லாமல் அருளிச்செய்த [விரும்பத்தோடு தந்த], மூ அற மொழியுளும் - பதினெட்டுத் தேசபாஷைகளுள்ளும், குண கடல் குமரி குடகம் வேங்கடம் எனும் நான்கு எல்லைவின் (கிழக்கே) கீழ்கடலும் (தெற்கே) கன்னியாகுமரியும் (மேற்கே) குடகநாடும் (வடக்கே) திருவேங்கடமலையும் என்கிற நான்கு எல்லைக்கு உட்பட்ட தேசத்து (வழங்குகின்ற), இருந் தமிழ் கடலும் - பெரிய தமிழ்ப்பாஷையென்னும் கடலில் உள்ள, அருட பொருள் ஐந்தையும் - (அறிதற்கு) அரியனவான (எழுத்தி) சொல் பொருள் யாப்பு அணிவன்னும்) ஐந்து பொருள்களையும் யாவரும் உணர் - (இலக்கியவாராய்ச்சியில்) வல்லவா மாத்திரமேயன்றி அல்லாதவரும் (எளிதில்) அறியும்படி, தொகை வகை விரியின் தருக - தொகுத்தும் வகுத்தும் விரித்தும் செய்யப்படும் நூல்யாப்பினாலே இயற்றித்தருவாயாக, என - என்று, —துணைநூர் இகல் அற நூறி - பகைவரது பகைமை கெட அவரை) உழித்து, இரு நிலம் முழுவதும் தனது என கோலி பெரிய பூமிமுழுவதையும் தன்னுடையதாகக் கைப்பற்றிக்கொண்டு, தன் மதம் வாரணம் திசை தொறும் நிறுவிய - தனது மதயானைகளை (தன்வெற்றிக்கு அடையாளமாக) எட்டுத்திக்குலும் (திக்குயானைகளைப்போல) நிறுத்திய, திறல் - வல்லமையையும், உறு தொல் சீர் - மிக்க தொன்றுதொட்டு [பரம்பரையாக] வருகின்ற பெருங்கீர்த்தியையும், கருங் கழல் - பெருமை பொருந்திய வீரக்கழலையும், வெள் குடை - வெண்கொற்றக்குடையையும், கார் நிகர் வன் கை - மேகம் போன்ற (பிரதியுபகாரத்தை விருமபாமற்) கொடுக்கின்ற கையையும், திருந்திய செங்கோல் - கோணை [நீதிதவறாத] அரசாட்சியையும் உடைய, அருங்கலை வினோதன் - அரிய நூல்களை ஆராய்தலையே பொழுதுபோக்கும் விளையாட்டாக வடையவனும், அடர் ஆபரணன் - போகாமேற்கொள்ளுதலையே (தனக்கு) ஆபரணமாகக்கொண்டவனும் ஆகிய, சீயகங்கன் - சீயகங்கனென்னும் இயற்பெயரையுடைய அரசன், மொழிந்தான் ஆக - சொல்ல, —பொன்மதில் சனகை - பொன்மயமான மதின் சூழ்ந்த சனகாபுரத்தில் இருக்கின்ற, சன்மதி முனி அருள் - சன்மதியென்னும் முனிவன் பெற்ற, பன் அருள் சிறப்பின் - சொல்லுதற்கு அரிய மேன்மையையும், பவணந்தி என்னும் நாமத்து - பவணந்தியென்னும் இயற்பெயரையு முடைய, இருந் தவத்தோன் - பெரிய தவத்தையுடைய முனிவன், —முன்னோர் நூலின் வழியே - (தொல் காப்பியர் முதலிய) முன்னையோர் செய்த இலக்கணநூலின் வழியாக, நன்னூல் பெயரின் வகுத்தனன் - நன்னூல் என்னும் பெயரினால் (இந்தநூலைச்) செய்தான்; (என்றவாறு). —கொடும் - நற்றகை. சீயகங்கன் - சிங்கம்போன்ற கங்கனென்பவன்.

ஸன்மதி என்ற வடமொழிப்பெயர் - நல்லறிவுடையவ னென்று பொருள்படும். 'அடர் ஆபரணன்' என்பதற்கு - மேலில் தன் உடம்பின்மேற்படும் பெரும்புண்களையே ஆபரணமாகவுடையவ னென வுரைத்தலு மொன்று அடர் - ஆகுபெயர்.

சிறப்புப்பாயிரம்.

இதனுள் 'பவணந்தி' எனவே தூல்செய்தோன்பெயரும், 'முன்னோ தூலின்வழி' எனவே தூல்வந்த வழியும், 'நான்கெல்லே' எனவே தூல்வழங்கும் எல்லையும், 'என்னால்' எனவே தூலின்பெயரும், 'தொகைவகைவிரியின்' எனவே தூல்யாப்பும், 'அரும்பொருளைந்தையும் யாங்ரு முணர்' எனவே தூலிற்சொல்லப்பட்ட பொருளும், அவற்றையாராய்வேர் இந்நூல்கேட்டற்குஉரியா ரென்னுங் கேட்போரும், அவர் அப்பொருளைந்தையும் அறிந்து சொற்களின் வழுவை ஒழித்தலாலே மொழித்திறத்தின்முட்டறுத்த லென்னும் பயனும், 'சீயகங்கன் மொழிந்தனஞ் வகுத்தனன்' எனவே அவ்வரசன்காலத்தில் இயற்றப்பட்டு அவனது சபையிலே அரங்கேற்றப்பட்டதெனச் செய்த காலமும், அரங்கேறிய இடமும, சீயகங்கன் சொன்னதனாலும் யாவரிடத்தும் உண்டாகிய இரக்கத்தினாலும் இயற்றினமையாற் காரணமும் ஆகிய பதினென்றும் பெறப்பட்டன; இனி, 'யாவருமுணர்' எனவே நிகண்டு கற்று இலக்கியப்பயிற்சி செய்தின்பு இந்நூல் கேட்கத்தக்கது என்னும் யாப்பும், 'சீயகங்கன் தருகென மொழிந்தனன்' எனவே கேட்போனும், 'மாண் பொருள் முழுவுதும்' எனவே பயனும் பெறப்பட்டன வென்பாரு முளர்.

இப்பாயிரம், இவ்வொருதூலுக்கே உரிய தாதலால் சிறப்புப்பாயிரமாம்.

சிறப்புப்பாயிரம் முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம்.

[பாயிரத்தின் பெயர்கள்.]

க. முகவுரை பதிகம் அணிந்துரை நான்முகம்
புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை பாயிரம்.

(இ - ன்.) முகவுரை.....பாயிரம் - முகவுரை பதிகம் அணிந்துரை நான்முகம் புறவுரை தந்துரை புனைந்துரை என்பன பாயிரத்தின் பெயர்களாம்; (எ - று.)

பாயிரம் - வரலாறு; இது, வடமொழியில் உபோதகாத மெனப்பமும். முகவுரை யென்பதற்கு - நூலுக்கு முன் சொல்லப்படுவ தென்றும், பதிக மென்பதற்கு - ஐந்துபொதுவும் பதினொருசிறப்பு மாகிய பலவகைப்பொருள் களையும் * தொகுத்துச் சொல்வ தென்றும், அணிந்துரை புனைந்துரையென் பவற்றிற்கு - நூலின் பெருமை முதலியவை விளங்க அலங்கரித்துச்சொல்வ தென்றும், நான்முக மென்பதற்கு - நூலுக்கு முகம்போல முற்பட்டிருப்ப தென்றும், புறவுரை யென்பதற்கு - நூலிற்கொல்லிய பொரு ளல்லாதவை களை நூலின் புறத்திலே சொல்வதென்றும், தந்துரை யென்பதற்கு - நூலிற் சொல்லிய பொரு ளல்லாதவைகளைத் தந்துசொல்வ தென்றும் பொருள். (க)

[பாயிரத்தின் வகை.]

உ. பாயிரம் பொதுச்சிறப் பெனவிரு பாற்றே.

(இ - ன்.) பாயிரம் - (மேற்சொன்ன) பாயிரமானது,—பொது - பொதுப்பாயிரமும், சிறப்ப - சிறப்புப்பாயிரமும், என - என்று, இரு பாற்று இரண்டு வகையை யுடையது; (எ - று.)—உ - ஈற்றைச்.

தன்னால் உரைக்கப்படும் ஒருநூலுக்குபாத்திரமே உரியதன்றி எல்லா நான்முகத்தும் உரைக்கத்தக்கது பொதுப்பாயிர மெனவும், தன்னால் உரைக்கப்படும் ஒருநூலுக்கே இன்றியமையாமல் உரியதாய் அந்நான்முகத்திலே உரைக்கப்படுவது சிறப்புப்பாயிர மெனவும் அறிக. (உ)

முதலாவது

பொதுப்பாயிரத்தின் இலக்கணம்.

[பொதுப்பாயிரத்தின் இலக்கணம் இன்ன தென்பது.]

ந். நூலே நுவல்வோன் நுவலுந் திரனே
கொள்வோன் கோடற் கூற்று மைந்தும்
எல்லா நூற்கு மிவைபொதுப் பாயிரம்.

* “ பதிகக் கிளவி பலவகைப் பொருளைத்
தொகுதி யாகச் சொல்லுதல் தானே.”

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.

(இ - ன்.) நூலே - நூலினது வரலாறும், நுவல்வோன் - (நூலைக்) கற்பிக்கும் ஆசிரியனது வரலாறும், நுவலும் திறனே - (ஆசிரியன் மாணாக்கனுக்கு நூலைப்) பாடஞ்சொல்லுதலின் வரலாறும், கொள்வோன் - மாணாக்கனது வரலாறும், கோடல் கூற்று - (மாணாக்கன்) பாடங்கேட்டலின் வரலாறும், ஆம் - ஆகிய, இவை ஐந்தாம் - இவ்வைந்து பொருள்களும், எல்லா நூற்கும் - எல்லா நூல்கட்கும், (பொதுவா மாதலால்), பொதுப்பாயிரம் - (இவற்றை விளங்கச்சொல்லுது பொதுப்பாயிரத்தின் இலக்கணமாம்; (எ -று.)

விரிக்கும் தொக்கும் வந்த ஏகாரங்கள் - வண்ணப்பொருளான; இந்நூல் பிறவிடங்கட்கும் கொள்க. திறன், கூற்று என்றது - வரலாற்றை; இந்நூல் பிறவற்றோடும் கூட்டுக. (ங)

க. நூலின் வரலாறு.

[நூல் இன்ன தென்பது.]

ச. நூலி னியல்பே நுவலி னேறிரு

பாரிரந் தோற்றி மும்மையி னென்றாய்

நாடுபொருட் பயத்தோ டெழுமதந் தழுவி

ஐயிரு குற்றமு மூற்றியம் மாட்சியோடு

எண்ணன் குத்தியி னேத்துப் படலம்

என்னு முறுப்பினிற் சூத்திரங் காண்டிகை

விருத்தி யாகும் விகற்பநடை பெறுமே.

(இ - ன்.) (மேற்கூறிய ஐந்தனுள்), நூலின் இயல்பு - நூலின் வரலாற்றை, நுவலின் - சொல்லப்படுந்தால், — ஓர் இரு பாயிரம் தோற்றி - (கீழ்க் கூறிய பொதுவும் சிறப்பு மாகிய) இருவகைப் பாயிரங்களையும் முன்னே யுடையதாய், மும்மையின் ஒன்று ஆய் - மூவகை நூல்களுள் ஒன்றாகி, நால் பொருள் பயத்தோடு - நான்கு புருஷார்த்தங்களாகிய பிரயோசனங்களுடன், எழு மதம் தழுவி-எழுமகை மதங்களையும் தழுவி, ஐ இரு குற்றமும் அகற்றி-பத்துவகைக் குற்றங்களையும் நீக்கி, அ மாட்சியோடு - அத்தனை [பத்துவகை] அழகுருடனே கூடி, எண் நான்கு உத்தியின் - முப்பத்திரண்டுவகை உத்திகளைக்கொண்டு, ஒத்து படலம் என்னும் உறுப்பினின் - ஒத்தும் படலமும் என்கிற அவயவங்களுடனே, சூத்திரம் - சூத்திரமும், காண்டிகை - காண்டிகையுரையும், விருத்தி - விருத்தியுரையும், ஆகும் - ஆகின்ற, விகற்பம் நடை - வேறுபட்ட நடைகளை, பெறும் - பெற்றுவரும்; (எ -று.)

‘மும்மை’ முதலியவற்றை, மேல்வருஞ் சூத்திரங்களிற் காண்க. ‘அம் மாட்சி’ என்பதில், அகரம் - ஐயிரண்டைச் சுட்டிற்று. ஒத்து, படலம்—இயல், அதிகாரம். ஒத்து - சிற்றுறுப்பு, படலம் - பேருறுப்பு. (ச)

[நூலின் வகை - ஈ.]

ஈ. * முதல்வமி சார்பென நூல்முன் றாகும்.

* இறைபரைகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

பொதுப்பாயிரம்.

(இ - ள்.) முதல் - முதல்தாலும், வழி - வழிதாலும், சார்பு - சார்பு தாலும், என - என்று, தால்—, மூன்று ஆகும் மூன்றுவகையாகும்; (எ - று.)

இச்சூத்திரம், முன்னோர் செய்ததை மேற்கோளாகக் கொண்டது (ரு)

[முதலால்.]

கூ. அவற்றள,

* வினையி னீங்கி விளங்கிய வறிவின்

முனைவன் கண்டது முதலா லாகும்.

(இ - ள்) அவற்றுள் அந்த மூவகைதூல்களுள்,—வினையின் நீங்கி (இயல் பாகவே நல்லினை தீவினை பென்னும்) நீருவினையினின்றும் நீங்கி, விளங்கிய அறிவின் - (தானே இயல்பில்) விளங்கின அறிவையுடைய முனைவன் - கடவுள், கண்டது - செய்தது, முதலால் ஆகும்—; (எ - று)

‘முனைவன் கண்டது முதலால்’ என்று வாயினால், அம்முனைவனை வழி பட்டித் தலைவராயினா செய்து நடு முதலால் வேண்டாம் மென அறிவு வருந் சூத்திரத்தில் ‘முன்னோர்தால்’ என்பதையொழுகக் கூடவதும் இதுபற்றி பெனக் காண்க; அவை - அச்சுதியம் முசுலியன்.

இச்சூத்திரம், தொல்காப்பியத்தினின்று மேற்கோளாக எடுத்துக் கொள்ளப்பட்டது. (கூ)

[வழிநால்.]

எ. 5 முன்னோர் தூலின் முடிபொருங் கொத்துப்

பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறி

அழியா மரபினது வழிநா லாகும்.

(இ - ள்.) முன்னோர் தூலின் - கடவுளும் அவனருள்வழிப்பட்டோரும் செய்த தூல்களினது, முடிபு - பொருளமுடிபு, ஒருங்கு ஒத்த - முழுவ தும் ஒத்த [வேறுபடாமலிருக்க],— பின்னோன் - வழிநால் செய்யப்படுக்த வன், வேண்டும் விகற்பம் கூறி - (முதலால் இருக்கவும் தான் வேறே வழி தால் செய்தற்குக் காரணமாக) இனறியமையாச் சில வேறுபாடுகளையும் (அதனோடுகூட்டிச்) சொல்லி,—அழியா மரபினது - (அவ்வேறுபாடுகள் அறி வுடையார் பலர்க்கும் ஒத்திருத்தலால்) அழியாமல் (உலகத்தில்) நிலைநிற் கின்ற தன்மையையுடையது,—வழிநால் ஆகும்—; (எ - று.)

எனவே, முதலாலைப் பெருமபான்மை ஒத்துச் சிறு பான்மை வேறுபா டிருப்பது வழிநா லென்றதாயிற்று. பின்னோன் வேண்டும் விகற்பங் கூறலா வது - பழைய இலக்கணங்களாகிய பிற்காலத்து வழங்காதவை உளவாயின அவற்றை ‘இறந்ததுவிலக்கல்’ என்னும் உத்தியால் விலக்கியும், புதிய இலக்

* இறையனாகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - மரபியல் - ௧௪.

பொதுப்பாயிரத்திலக்கணம்.

கணங்களாகிப் பிற்காலத்து வழங்கிவருபவை உள்வாயின் அவற்றை 'எதிரத்
போற்றல்' என்னும் உதவிபால் தழுவினும் கூறுதல முதலியன வழிதூல்
தொல்காப்பியம் முதலிடன. இவ்வழிதூல்களெல்லாம், ஒருவனுக்கு மகனான
வன் தன் மகனுக்குத் தந்தையாவதுபோல, முதல்தலை நோக்க வழிதூலா
யும் சார்புதலை நோக்க முதல்தலாயும் நின்ற மென் அறிக.

இக்குத்திரமும், அடுத்தகுத்திரமும் - முன்னோர்செய்தவற்றை மேற்
கோளாகக் கொண்டன. (எ,

[சார்புதல். *]

அ. 5 இருவர் தூற்று மொருசிறை தொடங்கித்
திரிபுவே றுடையது புடைநூ லாகும்.

(இ - ள்.) இருவர் தூற்கும் (கீழ்க்கூறிய) இருதிறத்தார் (செய்த முத
லால் வழிதூல் என்னும் இருவகை) தூல்கட்கும், ஒரு சிறை தொடங்கி -

* முதலால் வழிதூல் என்னும் இரண்டே யொழியச் சார்புதல் லென
ஒன்று தனியே கொள்ளுதல், ஆசிரியர் தொல்காப்பியனார்க்கு உடன்பாட
ன்று; "மரபுநிலை திரியா மாட்சிய வாகி, யுரைபடு தூல்தா மிருவகையியல்,
முதலும் வழியு மென துதலிய நெறியின" என்ற தொல்காப்பியச் சூத்திரத்
தைக் காண்க; அங்ஙனம் கொள்ளாமைக்குக் காரணம், அடியிற்காட்டப்படு
கிற நச்சினார்க்கினியருரைவாக்கியத்தால் நன்குவிளங்கும்:—"துதலியநெறி"
என்றது என்னையெனின்.—இன்னதே முதலால் இன்னதே வழிதூல் என்
பது ஓர்யாப்புறவு இல்லை; ஒரு தூல் மற்ற ஒருவன் வழிதூல்செய்தவழி அவ்
வழிதூல் மற்ற பின் ஒருநாலதது ஒருநூல் பிறந்ததாயின் அது வழிதூலெ
ன்பாட்டு முன்நிலை வழிதூல் முதலால்செய்தபடு மென்றற்கு என்பது. இத
னைச் சார்புதல் லெனலாமோ என்பதின்,—வழிதூலும் சார்புதலும் மாகலின்
அங்ஙனம் கூறவியற்றா நிறுத்து சார்புதலினையுமறி ஒருநூல் பிறந்த
வழிசெய்தபடுவது சார்புதலாகக் கூறியவையினை நாலாலும், அதனைச்சார்ந்து
சேனனின் சார்புதலுள் செய்வது முதலுற சொல்லியும் அதன்பின்
சேனனிய தூற்று நன்குறை யசையி, எண்ணிகதது ஒத்தலாலும் என்
பது. மற்று இரண்டாய் என்னும் முதலறநாக்கண நின்ற தூலினைய வழி
தூலெனக் கொண்டு, முதலுறவு நேசொளிய தூலே சார்புதலாகவும் அதன்
பின்ன தூல் செய்யப்பெருநொய்வு கொள்ளாமோவெனின் —"முதலாலிற்
கிடந்த மொருநூ ளு உடையபடு வழிதூல்செய்த ஆசிரியன் செயத்கால்
சார்புதலெனப் பின்ன தூ ஆசிரியன் தூல்செய்ததனற் பயந்த தென்னை
யென்க' என்றார்க்கு, 'வழிதூலு பிற்காலத்து அரிதாமாயின் அதனையும்
எளிதாகச் செய்தலன்றே இதனற் பயந்தது' எனின், 'அதுதானும் பின்னொரு
காலத்து அரிதாமாயின் அதனையும் எளிதாகச் செய்வானல்லோ?'. என்
மறுக்க. இவ்வாராய்ச்சி வேண்டா வென்றற் கன்றே இவ்விருவகையா
வருதலே மரபென்பா னாயிற்ற என்று ஒழிக.

இறையனாரகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

பொதுப்பாயிரம்.

(பொருள்முடிபு) ஒருபுடை [சிறுபான்மை] ஒத்த, வேறு திரிபு உடையது - மற்றவைகளெல்லாம் ஒவ்வாமையை யுடையது;—புடைநூல் ஆகும் - சார்பு நூலாம்; (எ - று.)

எனவே, முதலூல் வழிநூல்கட்குச் சிறுபான்மை ஒத்தப் பெரும்பான்மை வேறுபட்டுள்ளது சார்புநூ லென்றதாயிற்று. இங்ஙனநூல் - தொல் காப்பியத்தை நோக்க வழிநூலும், அகத்தியத்தை நோக்கச் சார்புநூலுமாகும். (அ)

[வழிநூல் சார்புநூல்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

கூ. முன்னோர் மொழிபொருளே யன்றி யவர்மொழியும்
பொன்னேபோற் போற்றுவ மென்பதற்கும்—முன்னோரின்
வேறுநூல் செய்துமெனு மேற்கோளில் லென்பதற்குங்
கூறுபழஞ் சூத்திரத்தின் கோள்.

(இ - ள்) ‘முன்னோர் மொழி பொருளே அன்றி - முதலூல்செய்தவர் சொன்ன பொருள்களையே பெரும்பாலும் ஒத்திருக்கவும் சிறுபான்மை ஒத்திருக்கவும் எடுத்துச் சொல்லுவது மல்லாமல், அவா மொழியும் - அவர்களுடைய சொற்களையும், பொன்னே போல் போற்றுவம் - பொன்னைப் போலவே விரும்பி வைத்துக்கொள்ளக்கடவோம்,’ என்பதற்கும் - என்னுங்கொள்கைக்கு அடையாளமாகவும், ‘முன்னோரின் வேறுநூல் செய்தும் எனும் - முன்னோர் செய்த நூலையே சொல்வாமல் அந்நூலினின்றும் வழிநூல் சார்புநூல் என வேறுநூலச் செய்தோமாயினும், மேற்கோள் இல் என்பதற்கும் - (‘இந்நூலுள்’) ஆசிரியவசனம் இல்லே’ என்று சொல்லுங் குறை ஒழிவதற்காகவும்,—பழஞ் சூத்திரத்தின் கோள் கூறு - (அவாசொல்லிய) பழஞ்சூத்திரங்களையும் ஒவ்வோரிடத்தில் எடுத்துச்சொல்லக்கடவாய்; (எ - று.)

எனவே, வழிநூல் சார்புநூல்களில் முன்னோர் கூறிய செய்யுள் ஒரோ விடத்தில் இருத்தலும் இலக்கணமாயிற்று. தொல்காப்பியத்திலிருந்தும் பிற நூல்களிலிருந்தும் சிற்சிலசூத்திரங்கள் இந்நூலில் ஆங்காவது எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டிருத்தல் காண்க.

எனும் - எனினு மென்பதன் விகாரம். ஆசிரியவசனம், மேற்கோள், பழஞ்சூத்திரக்கோள் என்பன - ஒருபொருட்சொற்கள்.

முன்னே ‘போற்றுவம்,’ ‘செய்தும்’ என உள்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மைமுற்றுக்களாகவும், பின்னே ‘கூறு’ என முன்னிலை பேயலொருமை முற்றாகவும் கூறியதனால், இச்சூத்திரம், பலர்கூடிப்பேசிப் பின்பு ஒருவனை நோக்கி முடிவுசொன்னதாகச் செய்யப்பட்ட தென அறிக. (க)

[நூற்பொருட்பயன்.]

கூ. அறம்பொரு ளின்பம்வீ டடைதல் நூற் பயனே.

(இ - ள்.) அறம் - தருமமும், பொருள் - அர்த்தமும், இன்பம் - காமவீழி - மோகமும், (ஆகிய இந்த நான்கு புருஷார்த்தங்களையும்), அடை அடைவது,—நூல் பயன் - நூலால் அடையும் பிரயோசனமாகும்; (எ - று.)

கக. * எழுவகை மதமே உடன்படல் மறுத்தல்
 பிறர்தம் மதமேற் கொண்டு களைவே
 தாஅ னாட்டித் தனது நிறுப்பே
 இருவர் மாறுகோ னொருதலை துணியே
 பிறர்நூற் குற்றங் காட்டல் ஏனைப்
 பிறிதொடு படாஅன் தன்மதங் கொளலே.

(இ - ள்.) எழு வகை மதம் - எழுவகை மதங்களாவன:—உடன்படல் - (பிறர்மதத்திற்குத் தான்) உடன்படுதலும், மறுத்தல் (பிறர்மதத்தை) மறுத்தலும், பிறர்தம் மதம் மேற்கொண்டு களைவே - பிறர்மதத்தை ஒருவாறு அங்கீகரித்து(பின்பு) மறுத்துவிடுதலும், தான் நாட்டி தனது நிறுப்பே - தானே ஒருபொருளை எடுத்துக்காப்பித்த அதனை (இடந்தோறும்)நிலைநிறுத்துதலும், இருவர் மாறுகோள் ஒருதலை துணியே - ஒன்றற்குஒன்று விரோதமாக இருவராலே கொள்ளப்பட்ட இரண்டு விஷயங்களுள் (ஒன்றை நீக்கி) மற்றொன்றைத் துணிந்து எடுத்துக்கொள்ளுதலும், பிறர் நூல் குற்றம் காட்டல் - பிறர்செய்த துல்களி லுள்ள குற்றங்களை எடுத்துக்காட்டுதலும், ஏனை - மற்றும், பிறிதொடு படான் தன் மதம் கொள் - பிறர்மதத்தோடு கலவாதவனுய்த் தன்மதத்தையே தான் கொள்ளுதலுமாம்; (எ - று)

மதம் - கொள்கை. ஆம் மதங்கட்கும், மேற் சொல்லப்படும் அழகு உத்தியென்பவற்றிற்கும் உதாரணம், இந்நூலுட் பின்வருமிடங்களிற் பெரும்பாலும் காட்டபட்டும். (கக)

[பத்துக் குற்றம்.]

கஉ. குன்றக் கூறல் மிகைபடக் கூறல்
 கூறியது கூறல் மாறுகொளக் கூறல்
 வழுஉச்சொற் புணர்த்தல் மயங்க வைத்தல்
 வெற்றொனத் தொடுத்தல் மற்றொன்று விரித்தல்
 சென்றுமேய்க திறுதல் சின்றுபய விண்ணம்
 என்றிவை யினைங் குற்றம் நூறிகே.

(இ - ள்.) குன்ற கூறல் - (குறித்தபொருளை விளக்குதற்கு வேண்டுஞ் சொற்களிற்) குறைவுபடச் சொல்லுதலும், மிகை பட கூறல் - (குறித்த பொருளை விளக்குதற்கு வேண்டுஞ் சொற்களினும்) அதிகப்படச் சொல்லுதல்

* இதுமுதல் நான்கு குத்திரங்களிலுள்ள சொற்றொடர்களை யெழுதி (இவ்வாறுசொன்னார் பாடலுஞ் சொன்னும் ஆசிரிய ரெனக் கொள்க) என்பது யாப்பருங்கலக்காரிகை யுரையாசிரியர்.

லும், * கூறியது கூறல் - (முன் தான் ஒருகால்) சொன்ன தொரு பொருளையே (பின்னும் காரணமின்றி) [அவசியமில்லாமற்] சொல்லுகலும், மாறுகொள கூறல் - (முன் சொன்னதைற்குப் பிற்சொல்வது) விரோதபாடச் சொல்லுதலும், வழுஉ சொல் புணர்த்தல் - குற்றமுடைய சொற்களைச்சேர்த்து வைத்தலும், மயங்க வைத்தல் - (இதற்குப் பொருள் இன்னதென்று துணியக்கூடாமல் இதனோ அதுவோ என்று மாங்கும்படி வைத்தலும், வெற்றென தொடுத்தல் - (பொருள் என்னாக ஒருகொள்ளாது) வெளிப்படச் சொற்களைச் சேர்த்து வைத்தலும், மற்ற ஒன்று விரித்தல் - (சொல்லத்தொடங்கிய பொருளைச் சுருக்கி) மற்றொருபொருளை (இடையிலே) விரித்துச் சொல்லுதலும், சென்று தேயந்து இறுதல் - செல்லச்செல்லச் சொர் செறிவு பொருட்பொலிவுகள் தேய்க்குது முடியச சொல்லுதலும், நின்று பயன் இன்மை - (சொற்கள்) இருந்தாம் (அவற்றைக்கு) ஒரு பிரயோஜனமும் இல்லாதொழியச் சொல்லுதலும், என்ற இவையு—,—அற்கு - அலுக்கு, ஈர் ஐங்குற்றம் பதங்கு குற்றங்கொளும்; எ - று]

என்றிவை - விகாரம். பெற்றெனத்தொடுத்தல் - வியங்கியார்த்தப்பிரதானமாக வல்லாமற் கூறுதல்; (வியங்கியார்த்தம் குறிப்புப்பொருள்.)

வடநூலார் கூறுகிற 5 அவ்யாபதி, அதிவ்யாபதி, அஸம்பவம் என்னுங்குற்றங்களும் இவற்றுள்ளே அடங்குமாறு அறிந்து அடக்கிக்கொள்க. (கஉ)

[பத்து அழகு.]

கக. சுருங்கச் சொல்லல் விளங்க வைத்தல்
நவின்னோர்க்கு னினிதர நன்மொழி புணர்த்தல்
ஒலையுண்டை மீழமுடைய காகல்
முறையின் வாய்க்கி உலக பரையாமை
விழுநியது பயத்தல் விளங்குநாணக்க
தாருகல் நூலிற் று ஷுத் தனும் பத்தே.

(இ - ன்) சுருங்க சொல்லல் - (சொற்கள் வீணாக விரிபாமற்) சுருக்கி நிற்கச் சொல்லுதலும், விளங்க வைத்தல் - 'அவ்வாறு சொல்லினும் பாவார்க்கும் பொருளைச் சேர்த்துக் குடையாகவும்) விளங்கித்தோன்ற வைத்தலும், நவின்னோர்க்கு இனிதர நன்மொழி புணர்த்துத் தருகலும், உலக பரையாமை

* யாதாயினும் ஒருநிமித்தத்தால் ஒன்றை முற்கூறி வேறொரு நிமித்தத்தால் அதனையே பின்னுங் கூறுதல், அதுவாத மென்னுங் குணமாமென்க.

5 அவ்யாபதி - இலக்கியத்தின் ஏகதேசத்தில் இலக்கணமில்லாமை; பசுவிற்கு வெண்ணிற முண்டு' என்றல் போல்வன. அதிவ்யாபதி - இலக்கியமல்லாததிலும் இலக்கணமியுப்பது; 'பசவுக்குக் கொம்பு உண்டு' என்றல் போல்வன. அஸம்பவம் - இலக்கியமுழுவதிலும் இலக்கணமில்லாமை; 'பசவுக்கு ஒற்றைக்குளம்பு உண்டு' என்றல் போல்வன.

பொதுப்பாயிரத்திலுக்கணம்.

மொழி புணர்த்தல் - நல்ல சொற்களைச் சேர்த்துவைத்தலும், ஒசை உடைமை-
சந்தவின்முடையதாதலும், ஆழம் உடைத்து ஆதல் - (பார்க்கப்பார்க்க இவ்
வளவென்று வரையறுக்கப்படாமல்) ஆழந்தகருத்துக்களை யுடையதாதலும்,
முறையின் வைப்பே - (சொல் பொருள் இயல் அதிகாரம் முதலியவற்றை
யாதாயினும் ஓர் ஏற்ற) முறைப்படி (வரிசைப்படி) வைத்தலும், உலகம் மலை
யாமை - உயர்ந்தோர் வழக்கத்தோடு விரோதப்படாமற் சொல்லுதலும், விழு
மியது பயத்தல் - சிறந்தபொருளைத் தருதலும், விளங்கு உதாரணத்தது ஆகு
தல் - (எளிதில்) விளங்கத்தக்க உதாரணங்களை யுடையதாதலும், (என்னும்
இவை, நூலிற்கு அழகு எனும் பத்து - நூலுக்கு அடிகென்று சொல்லப்
படும் பத்தாகும் ; (எ - று.)

(கூ)

[முப்பத்திரண்டு உத்தி.]

கசு. துதலிப் புகுதல் ஒத்துமுறை வைப்பே
தொகுத்தாசு காட்டல் வகுத்துக் காட்டல்
முடித்துக் காட்டல் முடிவிடப் கூறல்
தானெடுத்த மொழிதல் தன்மொட் கூதல்
சொற்பொருள் விதித்தல் கொடர்ச்சொற் புணர்த்தல்
இரட்டுற மொழிதல் ஏதுவின் முடித்தல்
ஒப்பின் முடித்தல் மாட்டெறிந் தொழுகல்
இறந்தது விலக்கல் எதிரது போற்றல்
முன்மொழிந்து கோடல் பின்வது சிறுத்தல்
விகற்பத்தின் முடித்தல் முடிந்தது முடித்தல்
உரைத்து மென்மல் உரைத்தா மென்மல்
ஒருதலை துணிதல் எடுத்துக்காட்டல்
எடுத்த மொழியி னெய்த வைத்தல்
இன்ன தல்ல திதுவென மொழிதல்
எஞ்சிய சொல்லி மெய்த்தக் கூறல்
பிறநூன் முடிந்தது தாண்டன் படுதல்
தன்குறி வழக்க மிகவெடுத் துரைத்தல்
சொல்லின் முடிவி னப்பொருண் முடித்தல்
ஒன்றின முடித்த மன்னின முடித்தல்
உய்த்துணர வைப்பென உத்தியெண் ணுன்கே.

(இ - ன்.) துதலி புகுதல் - (இதனைச்சொல்வே எனென்று முதலிற்)
சொல்லித் தொடங்குதலும், ஒத்து முறை வைப்பு - இயல்களை (யாதாயி
னும் ஓர் ஏற்ற) முறையின்படி வைத்தலும், தொகுத்து காட்டல் - (பலவற்
றையும்) திரட்டிச்சொல்லுதலும், வகுத்து காட்டல் - (அவ்வாறு தொகுத்துச்
சொல்லியவற்றை வெவ்வேறாக) விவரித்துச்சொல்லுதலும், முடித்து காட்
டல் - (மேலோர் முடித்தவாறு தான்) முடித்துக்காட்டுதலும், முடிவு இடம்

பொதுப்பாயிரம்.

கூறல் - (தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு) இலக்கியந்தோன்றியிடத்தைச் சொல்லுதலும், தான் எடுத்து மொழிதல் - (பழஞ்சூத்திரங்களைத்) தான் (ஒரோரிடத்திலே) எடுத்துச் சொல்லுதலும், பிறன் கோள் கூறல் - பிறன் கொண்ட கொள்கையைத் தனது தூலிற் சொல்லுதலும், சொல் பொருள் விரித்தல் - சொல்லின் பொருள் வெளிப்படையாக விளங்கும்படி விவரித்துச் சொல்லுதலும், தொடர் சொல் புணர்த்தல் - (ஒன்றற்கு ஒன்று) சம்பந்த முடைய சொற்களைச் சேர்த்தவைத்தலும், இரண்டு உற மொழிதல் - (ஒரு வாக்கியத்தில்) இரண்டு [பல] பொருள் ஒருங்கே மும்படி சொல்லுதலும், எதுவின் முடித்தல் - (முன்பு சுமணம் விளங்காமற் சொல்லப்பட்ட ஒன் றைப் பின்பு) காரணம் விளங்கக்காட்டி முடிவுசெய்தலும், ஒப்பின் முடித்தல் - (அங்கே சொல்லக்கூடாதுயினுட ஒன்றற்குத் தானெங்கே) இலக்கணம் வேறென்றற்கு) ஒத்தவருமாயின் (அதற்கும் அதுவே இலக்கணமாக இயைபில்லாததையுட அவிடத்து) உடனகூட்டி முடிவுசெய்தலும், மாட் டெறிந்து ஒழுகல் - (ஒன்றற்குச் சொல்லப்பட்ட இலக்கணத்தை அதனைப் பெறுதற்கு உரிய மற்றொன்றற்கும்) மாட்டிச்சொல்லுதலும். இறந்த விசகல - முன்பு உள்ளதாய் பின்பு வழங்காதாயின் அதனை விசகதலும், எதிரது போற்றல் - முன்பு இல்லாததாய் பின்பு வழங்கிவருமாயின் அதனைத் தழுவிக் கொள்ளுதலும், முன் மொழிந்தது கோடல் - முன்பு (ஒரிடத்து ஒன் னைச்) சொல்லிப் பின்பு அதனை வேண்டியிடந்தோறும், எடுத்துக்கொள்ளு தலும், பின் அது நிறுத்தல் - முறை தவறாமல் முன்வைக்கவேண்டியதைப் பின்னவைத்தலும், விகற்பத்தின் முடித்தல் - (விளங்குதற்பொருட்டுப்) பல வேறுபாடுகளின் சிறப்புவாய்பாட்டால் முடித்தலும், முடிந்தது முடித்தல் - (அவ்வாறு சிறப்புவாய்பாட்டால்) முடிந்ததைப் புலப்பட வைத்தல் பொது வாய்பாட்டால் தொகுத்து) முடித்தலும், உரைத்தும் என்றல் - பின்னே சொல்லப்படுவதை முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினற் சொல்லவேண்டின்) இத் தனைப் பின்னே சொல்வோமென்பது தோன்ற அங்கே சுருக்கிச் சொல்லு தலும், உரைத்தாம் என்றல் - (முன்னே ஒரு நிமித்தத்தினாலே சொல்லப் பட்டதைப் பின்னே சொல்லவேண்டியவிடத்து) இதனை முன்னேதானே சொன்னோமென்பது தோன்ற அங்கே மீளவுஞ் சொல்லாது விடுதலும், ஒரு தலை துணிதல் - (ஒருவராலே ஒன்றற்கு ஒன்று விரோதமாகக் கொள்ளப் பட்ட இரண்டு பகஷ்களுள்) ஒருபகஷ்த்தைத் துணிந்து எடுத்துக்கொள்ளு தலும், எடுத்து காட்டல் - (தான் சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு அமைந்த இலக்கியத்தைத் தானே) எடுத்துக்காட்டுதலும், எடுத்தமொழியின் எய்தவைத் தல் - தான் எடுத்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் (தான் சொல்லும் இலக்கணத் தைப்) பொருந்தியிருக்கவைத்தலும், இன்னது அல்லது இது என மொழிதல் (சந்தேகப்படநின்றவிடத்து) இதுவன்று இதுதானென்று துணிந்து சொல்லு தலும், எஞ்சிய சொல்லின் எய்த கூறல் - சொல்லாது விடப்பட்டவற்றிற்குஞ் சொல்லியவற்றால் (இலக்கணம்) பொருந்தச்சொல்லுதலும், பிற தூல் முடிந் தது தான் உடன்படுதல் - வேறுதூல்களிலே சொல்லப்பட்ட கொள்கையைத் தான் அங்கேரித்தலும், தன் குறி வழக்கம் மிக எடுத்து உரைத்தல் - தான்

(தூதனமாகக்) குறித்து வழங்கியதை (புலவ இடங்களில்) அதிகமாக எடுத்துச் சொல்லுதலும், சொல்லின் முடிவின் அபொருள் முடித்தல் - சொல் முடிந்தவிடத்து அதன்பொருளையும் முடியவைத்தலும், ஒன்று இனம் முடித்தல் தன் இனம் முடித்தல் - விதியால் ஒற்றுமைப்பட்டவற்றை ஒருங்கு கூட்டி முடித்தல் = ஒன்றைச் சொல்லுமிடத்து அதற்கு இனமாகிய மற்றொன்றையும் (விரியாதிருக்கவேண்டி அதனுடனே) கூட்டி முடித்தலும், உய்த்து உணரவைப்பு - (சிலகுத்திரவிகிளைக்கொண்டு) ஆராய்ந்து அறியும்படி (ஒருபொருளை) வைத்தலும், என - என்று, உத்தி - தந்திரயுக்திகள், —எண் நான்கு - மூப்பத்திரண்டாம்; (எ - று.)—உத்தி = யுக்தி.

‘ஒன்றினமுடித்தல் தன்னினமுடித்தல்’ என்பது - ஓர் உத்தி; இதனை இரண்டு உத்தியாகக்கொண்டு, ‘உய்த்துணரவைப்பெனும்’ எனப் பாடமோதி, அதனை உத்திக்கு விசேஷணமாக்கி உரைப்பாரும் உளர்: அவ்வரைக்கு, ஒன்றினம் - ஒருபொருட்கூட்டமும், தன்னினம் - பலபொருளீட்டமும். மத்தினுள்ளும் அழகினுள்ளும் வருவன சிலவற்றை உத்தியுள்ளங் கூறியது என்னையெனின்,—கொள்ளைபற்றி மதமென்றும், சிறப்புப்பற்றி அழகென்றும், இந்த மதம் அழகு முதலிய எல்லாம் புத்திதுட்பத்தால் அமைதல்பற்றி உத்தியென்றும் கூறப்பட்டன வென்க. தலைமைபற்றிக்கூறிய இம்மூப்பத்திரண்டே யன்றி, உரையிற்கோடல், உடம்பொடுபுணர்த்தல், ஏற்புழிக்கோடல், மொழிந்தபொருளோடொன்ற அவ்வயின் மொழியாததனையும் முட்டின்று முடித்தல் முதலாகப் பிறவும் சில உள்ளன வெனக் கொள்க; அவற்றையும் ஒருவாறு இவற்றில் அடக்கவுங் கூடும் (கச)

[உத்தி இன்னதென்பது.]

கரு. தூற்பொருள் வழக்கொடு வாய்ப்பக் காட்டி
ஏற்புழி யறிந்திதற் திவ்வகை யாமெனத்
தரும்வகை செலுத்துதல் தந்திர வுத்தி.

(இ - ள்.) தூல் பொருள் - ஓர் இலக்கணதூலினுற் சொல்லப்படுகின்ற பொருளை, வழக்கொடு வாய்ப்பு காட்டி - உலகவழக்குச் செய்யுள்வழக்குக்களோடு பொருந்தக் காண்பித்து, ஏற்பு உழி அறிந்து - (மற்றோரிலக்கியதூலிலும்) ஏற்கும் இடத்தை அறிந்து, இதற்கு இவகை ஆம் என - இவ்விடத்துக்கு இப்படி ஆமென்று நினைத்து, தரும் வகை - தக்கபடியாக, செலுத்துதல் - நடத்துவது,—தந்திரம் உத்தி - தந்திரயுக்தியாம்; (எ - று.)

தந்திரம், யுக்தி என்னும் வடசொற்களுக்கு - முறையே தூல் என்றும், பொருந்தும்விதம் என்றும் பொருள். (கரு)

[ஒத்து.]

கக. நேரின மணியை நிரல்பட வைத்தாங்கு
ஒரினப் பொருளை யொருவழி வைப்பது
ஒத்தென மொழிப வுயர்மொழிப் புலவர்.

(இ - ள்.) நேர் இனம் மணியை - ஒரு சாதியாயுள்ள இரத்தினங்களை, நிரல் பட - வரிசையாக, வைத்து ஆங்கு - பதித்துவைத்தாற் போல, ஓர் இனம் பொருளை - ஒருசாதியாயுள்ள பொருள்களை, ஒரு வழி வைப்பது - ஒரு வழிப்பட வைத்துச் சொல்வது, ஒத்த - இயலென்னும் உறுப்பாம், என - என்று, உயர் மொழி புலவர் - சிறந்த நூல்களை யறிந்த புலவர்கள், மொழிப் - சொல்வார்கள்; (எ - று.)—மொழி - நூலுக்குக் கருவியாகுபெயர்.

நேர்தல் - ஒன்றுபடுத்தல். 'நேரினம்' எனவே, ஒருசாதியாயினும் தம்மில் ஒத்தனவே கூறல்வேண்டு மென்பதாம். 'உயாமொழிபுலவர்' என்றது, அங்ஙனம் நூல்செய்தல் உயர்ந்தோர்கட னென்றவாறு. ஒத்தெனினும், இயலெனினும் ஒக்கும்.

இதுவும், வருஞ்சூத்திரமும் - * தொல்காப்பியத்தினின்றும் இவ்வாசிரியரால் எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டன. (கக)

[படலம்.]

கஎ. ஒருநெறி யின்றி விரவிய பொருளால்

பொதுமொழி தொடரி னதுபடல மாகும்.

(இ - ள்.) ஒரு நெறி இன்றி விரவிய பொருளால் - ஒருவழிப்பாற்ற கலந்த [பலவேறுவகைப்பட்ட] பொருள்களோடு பொருந்தி, பொது மொழி தொடரின் - பொதுவகையாகக் கூறினால், அது—, படலம் ஆகும் - படலமென்னும் உறுப்பாம்; (எ - று.)

படலமெனினும், அதிகாரமெனினும் ஒக்கும். § இயலென்பது-ஒருசாதிப் பொருள்கொண்டது, படலமென்பது - பலசாதிப்பொருள்கொண்டது என அறிக. இயலென்பதற்கு உதாரணம் - இந்நூலில் எழுத்தியலில் எழுத்திலக கணமே வருதலும், பதவியலில் பதவிலக்கணமே வருதலும், புணரியலில் புணர்ச்சியிலக்கணமே வருதலும்; அதிகாரமென்பதற்கு உதாரணம் எழுத்ததி காரத்தில் இவ்விலக்கணங்களெல்லாம் பொருந்தி வருதலும் காண்க. (கஎ)

[சூத்திரம்.]

கஅ. சிலவகை யெழுத்திற் பல்வகைப் பொருளைச்

செவ்வ னுடியிற் செறித்தினிது விளக்கித்

திட்ப நுட்பஞ் சிறந்தன சூத்திரம்.

(இ - ள்.) ஆடியின் - (பெரிய உருவங்களின் பிரதிபிம்பத்தைத் தன்னுள்ளே செவ்வையாக அடக்கி இனிதாகக்காட்டுகின்ற சிறிய) கண்ணாடிபோல, சில வகை எழுத்தில் - சிலவகை யெழுத்துக்களாலாகிய சொற்களில், பல்வகை பொருளை - பலவகைப்பட்டு அகன்ற பொருள்களை, செவ்வன் - செவ்வையாக, செறித்து - அடக்கி, இனிது விளக்கீ - (நோக்குவார்க்கு) இனிய

தொல்காப்பியம் - பொருளதிகாரம் - செய்யுளியல் - கஎக, கஎஉ.

§ இத்தன்மை மாறியும் வரும்; திருக்குறள் முதலியவற்றிற் காண்க.

தாக (அபொருளை) விளங்கச்செய்து, — துட்பம் - (குற்றமில்லாமையாற்) சொல்லவிமை பொருள்வலிமைகளும், துட்பம் - (ஆழமுடைமையாற்) பொருள் துணுக்கங்களும், சிறத்தன - சிறத்துவருவன, — சூத்திரம் சூத்திரங்களாம்; (எ - று.) (௧௮)

[சூத்திரநிலை.]

௧௯. ஆற்றொழுக்கரிமா நோக்கந் தவளைப்

பாய்த்துப் பருந்தின்வீழ் வன்னசூத் திரநிலை.

(இ - ள்.) சூத்திரம் நிலை - சூத்திரங்கள் ஒன்றோடொன்று பொருளால் தொடர்த்துநிற்கும் நிலைகள், — ஆறு ஒழுக்கு - (இடையுறாமல் ஒருமுகமாகவே செல்லுகின்ற) ஆற்றுநீரோட்டத்தையும், அரிமா நோக்கம் - (முன்னும்பின்னும் பார்க்கின்ற) சிங்கத்தின் பார்வையையும், தவளை பாய்த்து (நடுவே சிறிது இடம்விட்டுக் குதிக்கின்ற) தவளையின் குதிப்பையும், பருந்தின் வீழ்வு - (நெடுந்தூரத்திலிருந்து ஒன்றைவெளவிப்போதற்குத் தலைகீழாக விழுகின்ற) பருந்தின் வீழ்ச்சியையும், அன்ன - போல்வனவா; (எ - று.) (௧௯)

[சூத்திரவகை.]

௨௦. பிண்டந் தொகைவகை குறியே செய்கை

கொண்டியல் புறனடைக் கூற்றன சூத்திரம்.

(இ - ள்.) சூத்திரம் - சூத்திரங்கள், — பிண்டம் - (பலதிறப்பொருள்களையும் ஒருங்கு திரட்டிக்கூறும்) பிண்டசூத்திரமும், தொகை (அபயலதிறப்பொருள்களையும் வேறுவேறாகத் தொகுத்துச் சொல்லுந்) தொகைச்சூத்திரமும், வகை - (அவ்வாறு தொகுத்துச்சொல்லப்பட்டவற்றை வேறுவேறாக வகுத்துச் சொல்லும்) வகைச்சூத்திரமும், குறி - (இவைவயிர் இவைமெய் என்பது முதலாக அறியவருங்) குறிச்சூத்திரமும், செய்கை - (புணர்ச்சிமுடிபு முதலியவற்றைச் செய்கின்ற) செய்கைச்சூத்திரமும், கொண்டு இயல் புறன் அடை - (இவற்றையெல்லாம்) ஏற்றுக்கொண்டு (இவற்றின்) புறத்து அடுத்து வரும் புறனடைச்சூத்திரமும் ஆகிய, கூற்றன (ஆறு) பிரிவையுடையனவாம்.

இந்தூலில், பிண்டசூத்திரம் - “நன்கியம்புவ னெழுத்தே” என்றும் போல்வன. தொகைச் சூத்திரம் - “பன்னிருபாற்றதுவே” என்றும் போல்வன. வகைச்சூத்திரம் “மொழிமுதற்காரணமாம்” என்றும் போல்வன. குறிச்சூத்திரம் - “அம்முத லீராறாவி” என்றும் போல்வன. செய்கைச்சூத்திரம் - “ணைவல்லினம்வரட்டறவும்” என்றும் போல்வன. புறனடைச்சூத்திரம் - “இடையுரி வடசொலின்” என்றும் போல்வன. (௨௦)

[உரையின் பொதுவிலக்கணம்.]

௨௧. பாடங் கருத்தே சொல்வகை சொற்பொருள்

தொகுத்துரை யுதாரணம் வினாவிடை விசேடம்

விரிவதி காரந் துணிவு பயனோடு

ஆசிரிய வசனமென் றீரே முனையே.

(இ - ள்.) பாடம் - மூலபாடமெடுத்துரைத்தலும், கருத்து - (தாற்பரி யத்தைச் சுருக்கமாக எழுதுங் கருத்துரையும், சொல் வகை - பதங்களைப் பிரித்துரைத்தலும், சொல் பொருள் - சொல்லுக்குப் பொருளெழுதும் பத ளுரையும், தொகுத்துரை - (பதத்தைத் தனித்தனி எடுத்துப் பொருளெழுதா மல்) தொகுப்பாக எழுதுகின்ற பொழிப்புரையும், உதாரணம் உதாரண மெடுத்துரைத்தலும், வினா-(தானே) வினாவிக்கொள்ளுதலும், விடை-(தானே அவ்வினாக்களுக்கு) உத்தரமுரைத்தலும், விசேடம் - சூத்திரத்துள்ளபொரு ளன்றியும் அவ்விடத்துக்கு வேண்டுவனவற்றைத் தந்துரைத்தலும், விரிவு - (வேண்டுவனவற்றையெல்லாம்) விரித்துரைத்தலும், அதிகாரம் - அதிகாரத தோடு பொருந்தக் காட்டி யுரைத்தலும், துணிவு - (சந்தேகப்பட நின்ற விடத்து இதற்கு இதுவே பொரு ளெனத்) துணிந்துரைத்தலும், பயனோடு - (இவ்வாறுசொல்லியதனால் வந்த) பயன் இது வென்றரைத்தலும், ஆசிரிய வசனம்-ஆன்றோரூதல்களினின்று மேற்கோள்காட்டியுரைத்தலும், என்று—, உரை - (துலுக்கு) உரை, ஈர எழ் - பதினான்குவகையாகச் செய்யாப்டும்.

சொல்வகை என்பதற்கு-சொற்களுக்கு இலக்கணம் முதலியன உரைத்த லென்பாரு முளா (உக)

[காண்டிகையுரை.]

உஉ. கருத்துப் பதப்பொருள் காட்டு மூன்றினும்
அவற்றொடு வினாவிடை யாக்க லானுஞ்
சூத்திரத் துட்பொருள் தோற்றுவ காண்டிகை.

(இ - ள்.) (மேற்கூறிய பதினான்கு), கருத்து கருத்துரையும், பதப் பொருள் - பதவுரையும், காட்டு உதாரணமும் ஆகிய, மூன்றினும் - மூன்று வகைகளாலும்,—அவற்றொடு - அம்மூன்றனுடனே, வினா விடை ஆகவலா னும் - வினாவும் விடையும் ஆகிய இரண்டுவகைகளையும் கூட்டிச்சொல்லுத லாலும்,—சூத்திரத்து உள் பொருள் - சூத்திரத்திலுள்ள பொருளை, தோற விளக்கியுரைப்பன,—காண்டிகை - காண்டிகையுரைகளாம்; (எ - று.)

‘மூன்றினும்’ எனப் பிரித்துக் கூறியதனால், வினாவிடை யின்றியும் காண்டிகையுரை வழங்கு மென்க. (உஉ)

[விருத்தியுரை.]

உஈ. சூத்திரத் துட்பொரு ளன்றியு மாண்டைக்கு
இன்றி யமையா யாவையும் விளங்கத்
தன்னுரை யானும் பிறநா லானும்
ஐய மகலவைங் காண்டிகை யுறுப்பொடு
மெய்யினை யெஞ்சா திசைப்பது விருத்தி.

(இ - ள்.) சூத்திரத்து உள் பொருள் அன்றியும் சூத்திரத்தில் உள்ள பொருள்மாத்திரமே யல்லாமலும், ஆண்டைக்கு - அவ்விடத்துக்கு, இன்றி அமையா - இல்லாமல்முடியாத [அவசியமான], யாவையும் - எல்லாப் பொ

ருள்களும், விளங்க - விளங்கும்படி, தன் உரையானும் - தான் உரைக்கும் உரையானும், பிற நூலானும் - ஆசிரியவசனங்களானும், ஐங் காண்டிகை உறுப்பொடு - (மேற்கூறிய) காண்டிகையுறுப்பு ஐந்தினாலும், ஐயம் அகல் - சந்தேகநீர, மெய்யினை - மெய்யான பொருளை, எஞ்சாத - குறைவுபடாமல் [விரித்து], இசைப்பது - உரைப்பது,—விருத்தி - விருத்தியுரையாம். (1)

மேற்கூறிய பதினான்கு வகையும் கொண்டது விருத்தியுரை யென்க.

[நூல் என்னும் பெயர்க்குக் காரணம்.] *

உசு. பஞ்சிதன் சொல்லாப் பனுவ லிழையாகச்
செஞ்சொற் புலவனே சேயிழைபா—எஞ்சாத
கையேவா யாசக் கதிரே மதியாக
மையிலா நான்முடியு மாற

(இ - ள்.) தன் சொல் பஞ்சி ஆ - தன்சொற்களை பஞ்ச ஆகவும், பனுவல் இழை ஆக - செய்யுளை இழையாகவும், செம் சொல் புலவனே சேயிழை ஆ - செவ்வையாகிய சொற்களை யறிந்த புலவனே நூற்கின்ற பெண்ணாகவும், எஞ்சாத வாயே கை ஆக - குறைவில்லாத வாயே கையாகவும், மதியே கதிர் ஆக - அறிவே நூற்குங்கதிராகவும், மை இலா நூல் - குற்றமில்லாத கல்விநூல், முடியும் ஆறு - முடியுந்தன்மை, (இது); (எ - று.)

ஆதலால், நூலென்றது . உவமவாகுபெயராம். பஞ்சுகொண்டு இழைத்து நூற்கப்படும் நூல் போலச் சொற்கொண்டு தொடுத்து அமைக்கப்படுவது நூ லென்க. பஞ்சு—பஞ்சு; பஞ்சு இதன் என்றும் பிரிக்கலாம் (உசு)

[இதுவும் அது]

உரு உரத்தின் வளம்பெருக்கி புள்ளிய தீமைப்
புரத்தின் வளமுருக்கிப் பொல்லா—மரத்தின்
சனக்கோட்டந் தீர்க்குநா லுத்தேபோன் மாந்தர்
மனக்கோட்டந் தீர்க்குநான் மாண்பு.

* 'இனி நூலென்ற சொற்குப் பொருள் யாதோ வெனின்:—நூல் போறவின், நூலென்ப; பாவைபோல்வாளைப் பாவையென்றது போல. என்னை? நுண்ணிய பலவாய் பஞ்சின் நுனிகளாற் கைவலம்கடே உத் தனது செயற்கைநலந் தோன்ற ஒரிழைப்படுத்தலாம், உலகத்து நூல்துற்ற லென்பது: அவ்வாறே, சுகிர்த்துபரந்த சொற்பரவைகளாற் பெரும்புலவன் தனது உணர்வுமாட்சியின் பின்னம் படலம் ஒத்துச் சூத்திர மென்னும் யாப்புநடை படக் கோத்து நூற்கப்படவி னென்பது. இனி, ஒருசாரார், நூல்போலச் செப்பஞ்செய்தவின் நூலென்ப. இனி, தந்திர மென்னும் வடமொழிப்பொருளை நூலென வழங்குதல் தமிழ்வுழக் கெனக் கொள்க. இது, நூலென்ற சொற்குப் பொருள்' என்ற இறையனாகப்பொருளுரை அறியத்தக்கது. இனி, நூல் என்ற பெயரை 'ஸூத்ரம்' என்னும் வடமொழியின் பொருள்மைந்த தென்பாரும் உளர்.

(இ - ன்.) புரத்தின் உரத்தின் வனம் பெருக்கி - உடம்பினுள் உள்ள அறிவின் வளத்தை வளர்வித்து, — உள்ளிய தீமை வனம் முருக்கி - நினைக்கப்பட்ட தீமையாகிய அறியாமையின் மிகுதியை ஒழித்து, — பொல்லா மரத்தின் கனம் கோட்டம் தீர்க்கும் நூல் அஃதே போல் - கெட்ட மரத்தினது மிக்க கோணலைப் போக்குகின்ற எற்றுநூலின் அம்மாட்சிமை போலவே, நூல் மாண்பு - கல்வி நூலின் மாட்சிமை, மாந்தர் மனம் கோட்டம் தீர்க்கும் மனிதரது மனத்தின் கோணலைப் போக்கும்; (எ - று.)

இதனாலும், நூல் - உவமவாகுபெயராம். மரம் முதலியவற்றின் கோணலைத் தீர்த்துச் செப்பஞ்செய்யும் எற்றுநூல்போல மனத்தின் கோணலைத் தீர்த்துச் செவ்வைசெய்வது நூலென்க. (உரு)

உ. ஆசிரியனது வரலாறு.

[நல்லாசிரியரிலக்கணம்.]

உக. குலனருள் தெய்வங் கொள்கை மேன்மை
கலைபயில் தெளிவு கட்டுரை வன்மை
நிலமலை நிறைகோல் மலர்நிகர் மாட்சியும்
உலகிய லறிவோடு யொர்குண மிணையவும்
அமைபவன் நூலுரை யாசிரியன்னை.

(இ - ன்.) குலன் - உயர்குடிப்பிறப்பும். அருள் - ழீவகாருண்மும், தய்வம் கொள்கை - கடவுள்வழிபாடும், மேன்மை - பெருந்தகைமையும், லை பயில் தெளிவு - (பல) நூல்களிற் பழகிய தேர்ச்சியும், கட்டு உரைன்மை - (நூற்பொருள்களை மாணக்கர் எளிதில் உணரும்படி) தொடுத்துச் சால்லுகின்ற சொல்வன்மை [போதநாசக்தி] யும், நிலம் மலை நிறைகால் மலர் நிகர் மாட்சியும் - பூமியையும் மலையையும் தராசுகோலையும் வையும் ஒக்கின்ற குணங்களும், உலகு இயல் அறிவோடு - உலகநடைபயிற்செய்த அறிவும், உயர் குணம் இணையவும் - இவைபோல்வன பிற உயர்ந்தனங்களும், அமைபவனே - பொருந்தியிருக்கப்பெற்றவனே, — நூல் உரைசிரியன் - நூலைக் கற்பிக்கும் ஆசிரியனாவான்; (எ - று.)

நில மலை நிறைகோல் மலர் நிகர் மாட்சியை, அடுத்த நான்கு குத்திரங் கால் முறையே கூறுவர். ஈற்றிலுள்ள பிரிநிலையேகாரம், பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது. (உக)

[க. நிலமாட்சி.]

உஎ. தெரிவரும் பெருமைபுந் தின்மையும் * பொறையும்
பருவ முயற்சி யளவிற்பயத்தலும்
மருவிய நன்னில மாண்பா கும்மே.

(இ - ன்.) தெரிவு அரு - (ஒரிடத்தில் நின்று முழுவதும்) காணுதற்குரிய, பெருமையும் - (உருவப்பரப்பின்) பெருமையும், தின்மையும் - (பெரிய

* “அகம்வாராத் தாங்கு நிலம்போலத் தம்மை, இகழ்வார்ப் பொறுத் தலை” என்ற திருக்குறளைக் காண்க.

பாரஞ்செய்து தன்மேல் நெருங்கியவைகளாற் கலங்காத) வலிமையும், பொறையும் - (தன்னையடுத்த மனிதர் தோண்டெல் முதலிய குற்றங்களைச் செய்தாலும் பொறுக்கின்ற) பொறுமையும், பருவம் முயற்சி அளவின் பயத் தலும் - தக்கபருவத்திலே (உழவாச்செய்கின்ற) முயற்சியளவுக்குத் தகுதியாக (அவர்க்கு)ப் பயன் கொடுத்தலும்;—நல் நிலம் மருவிய மாண்பு ஆகும் - நல்ல நிலத்தினிடத்துப் பொருந்திய நற்குணங்களாம்; (எ - று.)

பிறரால் வகுத்தறியப்படாத கல்வியறிவின் பெருமையும், பெரியவாதஞ் செய்து தன்மேல் நெருங்கினவராற் கலங்காத வல்லமையும், தன்னையடுத்தவர் இகழ்தல் முதலிய குற்றங்களைச் செய்யினும் பொறுக்கும் பொறுமையும், மாணக்காசெய்யும் முயற்சியளவிற்குத் தக அவர்க்குப் பயனைத் தருதலும் ஆசிரியனிடத்துப் பொருந்திங் குணங்க ளாதலால், நிலம் அவனுக்கு உவமையாமென அறிக 'தெரிவரு' என்பதைத் திண்மை பொறைகளோடும் கூட்டுக. (௨௭)

[௨. மலைமாட்சி.]

௨௮. அளக்க லாகா வளவும் பொருளுந்
துளக்க லாகா நிலையுந் தோற்றமும்
வறப்பினும் வளந்தரும் வண்மையு மலைக்கே

(இ - ள்.) அளக்கல் ஆகா - அளவுசெய்தற்கு அரிய, அளவுற தன் வடிவத்தின் அளவும், பொருளும் - பலவகைப்பொருள்களை யுடையதும், துளக்கல் ஆகா நிலையும் - (எப்படிப்பட்ட வலிமையுடையவர்களாலும்) அசைக்கப்படாத உருவத்தின் நிலைமையும், தோற்றமும் - (நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும்) காணப்படுகின்ற உயர்ச்சியும், வறப்பினும் வளம் தரும் வண்மையும் - (மழைபெய்யாமல்) வறந்துபோனாலும் (தன்னைச்சேர்ந்த உயிரகட்கு) நீர்வளத்தைக் கொடுக்கின்ற கொடையும்;—மலைக்கு - மலைக்கு (உள்ள நற்குணங்களாம்); (எ - று.)

அளவுகாணக்கூடாத கல்வியினளவும், பலவகை னூற்பொருள்களும், எப்படிப்பட்ட புலமையுடையோராலும் அசைக்கப்படாத கல்வியறிவின் நிலையும், நெடுந்தூரத்திலுள்ளாராலும் அறியப்படும் உயர்ச்சியும், பொருள் வருவழி வறந்தாலும் தன்னைச்சேர்ந்த மாணக்கர்க்கு கல்விப்பொருளைக் கொடுக்கும் கொடையும் ஆசிரியனுக்கு உள்ள குணங்களா மாதலால், மலை அவனுக்கு உவமையா மென அறிக. 'அளக்கலாகா' என்பதைப் பொருளோடும் கூட்டுக. மலைக்கு மாண்பாகும் என முற்கூத்திரத்தினின்றும் வினை வருவித்து முடிக்க. (௨௮)

[௩. நிறைகோல்மாட்சி.]

௨௯. ஐயந் தீரப் பொருளை யுணர்த்தலும்
மெய்ந்நடு நிலையு மிகுநிறை கோற்கே. *

* "சமன்செய்து சீர்தூக்குங் கோல்போ லமைந்தொருபாற், கோடாமை சான்றோர்க்கு அணி" என்ற திருக்குறள் காணக்கக்கது.

(இ - ன்.) பொருளை ஐயம் தீர உணர்த்தலும் - (நிறுக்கப்பட்ட) பொருளினனவைச் சந்தேகத் தீரக் காட்டுதலும், மெய் நடு நிலையும் - உண்மை பெறத் தான் (இரண்டெட்டிக்கும்) நடுவே (ஒருபாற்கோணமல்) நின்றலும், —நிறைகோற்கு மிகும் - தராசுகோலுக்கு (நற்குணங்களாக) மிகும் ; (எ-று.)

வினாவப்பட்ட சொற் பொருளி னியல்பைச் சந்தேகத்தீர அறிவித்தலும், புலவர் இருவர் மாறுபட்டாராயின் உண்மைபெறத் தான் அவ்விருவர்க்கும் நடுவாகப் பகிபாதமின்றி நின்றலும். ஆசிரியனிடத்துக் குணங்களாக மிகு மாதலால், நிறைகோல் அவனுக்கு உவமையா மென அறிக. ஆசிரியனுக்கு மெய்நடுநிலை - மாணக்கர்பலருள் ஒருவனிடத்து விருப்பாகவும் ஒருவனிடத்து வெறுப்பாகவும் உணர்த்தாமையுமாம. (உக)

[ச. மலர்மாட்சி.]

௩௦. மங்கல மாகி யின்றி யமையாது
யாவரு மகிழ்ந்து மேற்கொள மெல்கிப்
பொழுதின் முகமலர் வுடையது பூவே

(இ - ன்) மங்கலம் ஆகி - சுபகாரியங் டுக்கு உரியதாய், இன்றி அபையாது - (அலங்கரிக்குந் தான்) இல்லாமல் (யாதொரு செய்கையும்) முடியாதாக, யாவரும் மகிழ்ந்து மேல்கொள - கண்டோரெல்லாரும் விரும்பி மேலாகத் தன்னைச் சூடிக்கொள்ள, மெல்கி - மென்மைக்குணமுடையதாய், பொழுதில் முகம் மலர்வு உடையது - மலர்தற்கு உரிய காலத்தில் முகமலா தலையுடைமை,—பூ - பூவின் குணமாம் ; (எ - று.)

சுபகாரியத்துக்கு உரியதாய்ச் சிறப்பிக்குந் தான் இல்லாமல் யாதொரு செய்கையும் முடியாதாகக் கண்டோரெல்லாரும் விரும்பி மேலாகத் தன்னை வைத்துக்கொள்ள மெல்லிய குணமுடையவனுள் பாடஞ்சொல்லுதற்குரிய காலத்தில் முகமலர்ச்சியை யுடையவனுயிருத்தல் ஆசிரியனுக்குக் குண மாதலால், பூ அவனுக்கு உவமையா மென அறிக. (௩௦)

[ஆசிரியராகாதவர்.]

௩௧. மொழி குண மின்மையு மிழி குண வியல்பும்
அழுக்கா றவாவஞ்ச மச்ச மாடலும்
கழற்குட மடற்பனை பருத்திக் குண்டுகை
முடத்தெங் கொப்பென முரண்கொள் சிந்தையும்
உடையோ ரிலரா சிரியரா குதலே.

(இ - ன்.) மொழி குணம் இன்மையும் - பாடஞ்சொல்லுங் குணமில்லா மையையும், இழி குணம் இயல்பும் - தாழ்ந்த குணமாகிய சுபாவத்தையும், அழுக்காறு - (மாணக்கர்க்கு வருங் கல்வியைக்குறித்துக் கொள்ளும்) பொரு மையையும், அவா - (செல்வத்தின்மேல் அதிகமாகவைக்கும்) ஆசையையும், கஞ்சம் - (மெய்ப்பொருளை மறைத்துப் பொய்ப்பொருளைக்கூறி) வஞ்சித் தலையும், அச்சம் ஆடலும் - (கேட்பவர்க்கு) அச்சமுண்டாகப் பேசுதலையும்,

கழற்குடம் மடல்பனை பருத்திக்குண்டிகை முடம்தெங்கு ஒப்பு என முான் கொள் சிந்தையும் - கழற்காய்பெய்த குடமும் கூரியகருக்குமடல்கள் விரியப் பெற்ற பனைமரமூழ் பஞ்சுஅடைத்த குடுக்கையும் வளைந்ததென்னைமரமும் (ஆகிய நான்கும் ஸமக்கு) ஒப்பென்று சொல்லப்பட்ட மாறுபாடுகொண்ட மனத்தையும், உடையோர் - உடையவர்கள், ஆசிரியர் ஆகுதல் இலர் - கற்பிக்கும் ஆசிரிய ராகுத லிலராவர் [ஆசிரியராகார்] ; (எ - று.)

இனி, 'மொழிசுணமின்மை' என்பதற்கு - கீழ் நல்லாசிரியர்க்குச் சொன்ன நற்குணங்க ளில்லாமை யென்றும், போதிக்குந்திறபில்லாமை யென்றும், 'அச்சமாடல்' என்பதற்கு - சபைக்கு அஞ்சதலையுடைமை யென்றும் பொருள்கொள்ளலாம். கழற்குடம் முதலியவற்றின் தன்மையை, மேல் நான்கு குத்திரங்கூறல் முறையே கூறுவர். (௩௧)

[க. கழற்குடத்தின் தன்மை.]

௩௨. பெய்தமுறை யன்றிப் பிறழ வுடன்றருள்
செய்தி கழறபெய் குடத்தின் சீரே.

(இ - ள்.) பெய்த முறை அன்றி - (முன்பு தன்னுள்ளே) இட்ட முறையின்படி யல்லாமல், பிறழ - (முன் இடப்பட்டவையும் பின் இடப்பட்டவையும் அம்முறை) மாறியபோய், உடன் தரும் - (கொட்டும்போது) விரைவிலே (தன்னுள்ளே கொண்ட கழற்காய்களைக்) கொடுக்கின்ற, செய்தி - செய்கை, —கழல் பெய குடத்தின் சீர் - கழற்காய்பெய்த குடத்தின் தன்மையாம் ; (எ - று.)

தாம் கற்றுக்கொண்ட முறையினு லல்லாமல் முன்பின்னாக அம்முறை மாறுபட்ட போதிக்கு ம்போது தம்முள்ளே கொண்ட நூற்பொருள்களை விரைவிலே தருகின்ற செய்கை ஆசிரியராகாதவரது குற்றமாதலால், கழற்குடம் அவர்க்கு உவமையா மென அறிக. (௩௨)

[உ. மடற்பனையின் தன்மை.]

௩௩. தானே தரக்கொளி னன்றித் தன்பால்
மேவிக் கொளக்கொடா விடத்தது மடற்பனை.

(இ - ள்.) தானே தர - (தன் பழங்களைத்) தானே கொடுக்க, கொளின் அன்றி - கொண்டா லல்லாமல், தன்பால் மேவி - (ஒருவர்) தன்னிடம் நெருங்கி ஏறிவந்து, கொள - பறித்துக்கொள்ளும்படி, கொடா இடத்தது - இடங்கொடாதது, — மடல் பனை - (தன்வடிவமுழுவதும்) கூரிய கருக்கு மடல்கள் விரியப்பெற்ற பனைமரத்தின் தன்மையாம் ; (எ - று.)—இம்மடற் பனையிலேறுவார் அம்மடல்களின் கருக்கினுற் கொடுப்புண் படுவ ரென்க.

தாமே தம்மிடத்திலுள்ள நூற்பொருள்களைச் சொல்லப் பிறர் அறிந்து கொண்டா லல்லாமல் ஒருவர் தம்மிடம் நெருங்கிவந்து வினாவி அறிந்து கொள்ள இடங்கொடாதவர் ஆசிரியராகாதவ ராதலால், மடற்பனை அவர்க்கு உவமையா மென அறிக. கொடாவிடத்தது - விசுவாசமிடத்துக் கூட்டப்பட்டது. (௩௩)

[௩. பருத்திக்குண்டிகையின் தன்மை.]

௩௪. அரிதிற பெயக்கொண்ட பப்பொரு டான்பிறர்க்கு
எளிதீ வில்லது பருத்திக் குண்டிகை.

(இ - ன்.) அரிதின் பெய கொண்டு - (பஞ்சை உட்கொண்டபோதும்) அருமையாக [வருத்தத்தோடு] (சிறிதுசிறிதாக) அடைக்கத் (தன்னுள்ளே) கொண்டு, அ பொருள் - அபஞ்சை, தான் பிறர்க்கு எளிது ஈவு இல்லது - கொடுக்கும்போதும்) தான் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாதது,—பருத்தி குண்டிகை - பஞ்சு அடைத்த குடுக்கையின் தன்மையாம் ; (எ - று.)

கல்லியைக் கற்றபோதும் வருத்தத்தோடு சிறிதுசிறிதாகக் கற்பிக்கத் தாம் அறிந்துகொண்டு பாடஞ்சொல்லும்போதும் அக்கல்லியைத் தாம் பிறர்க்கு எளிதிற்கொடாதவர் ஆசிரியராகாதவ ராதலால், பருத்திக்குண்டிகை அவர்க்கு உவமையா மென அறிக. தன்வாய் சிறியதாதலாற் சிறிதுசிறிதாகவேகொண்டு அவ்வாறே கொடுக்கின்ற குண்டிகைமீபால், தம் உணர்வு சிறிய தாதலாற் சிறிது சிறிதாகவே கற்று மாணாக் னுணர்வு பெரியதாயினும் அவ்வாறே கொடுப்பவ ரென்றபடி.

(௩௪)

[௪. முடத்தெங்கின் தன்மை.]

௩௫. பல்வகையுதவி வழிபடு பண்பின்
அல்லோர்க் சளிக்கு மதுமுடத் தெவ்கே.

(இ - ன்.) பல் வகை உதவி - (நீர்பாய்ச்சுதல் முதலிய) பலவகைகளாலும் உபகரித்து, வழிபடு பண்பின் - (தனக்கு) வழிபாடுசெய்கின்ற [போற்றிவளர்க்கின்ற] தன்மையினின்றும், அல்லோர்க்கு - அல்லாத பிறர்க்கு, அளிக்குமது - (தன்காய்களைத்) தருவது,—முடம் தெவ்கு - (வேவிற்கு வெளிப்புறத்தே) வளைந்த தென்னைமரத்தின் தன்மையாம் ; (எ - று.)

பொருள்கொடுத்தல் முதலிய பலவகைகளாலும் உபகரித்துத் தமக்கு வழிபாடுசெய்யும் நன்மாணக்கர்க்குத் தராமல் அத்தன்மையரல்லாதபிறர்க்குத் தாம் கற்ற நூற்பொருளைத் தருபவா ஆசிரியராகாதவ ராதலால், முடத்தெவ்கு அவர்க்கு உவமையா மென அறிக

(௩௫)

௩. பாடஞ்சொல்லுதலின் வரலாறு.

௩௬. ஈத லியல்பே யியம்புங் காலேக்

காலமு மிடனும் வாலிதி னேக்கிச்

சிறந்துழி யிருந்துதன் தெய்வம் வாழ்த்தி

உரைக்கப் படும்பொரு ளுள்ளத் தமைத்து

ஹிரையான் வெகுளான் விரும்பிமுக மலர்ந்து

கெசள்வோன் கொள்வகை யறிந்தவ னுளங்கொளக்

கோட்டழில் மனத்தின் நூல் கொடுத்த லென்ப.

(இ - ள்.) ஈதல் - (ஆசிரியன் மாணாக்கர்க்கு நூலைத்) கற்றுக்கொடுத்த வினது, இயல்பு - முறைமையை, இயம்பும் கால - சொல்லும்போது, —காலமும் இடனும் - (இருவர்க்கும் உரிய) காலத்தையும் இடத்தையும், வாலினின் னோக்கி - செவ்வையாக ஆராயந்துபார்த்து, சிறந்த உழி இருந்து - மேம்பட்ட இடத்தில் இருந்து, தன் தெப்பம் வாழ்த்தி - தான் வழிபடுங் கடவுளைத் துதித்து, உரைக்கப்படும் பொருள் உள்ளத்து அமைத்து (தன்னும்) பாடஞ் சொல்லப்படும் நூற்பொருளைத் தன்மனத்திற் பொருத்தமாக முன்னமே நிறைத்துவைத்துக்கொண்டு, விரையான் - விரைவுபடாமலும், வெள்ளான் - கோபியாமலும், விரும்பி - விருப்பத்தோடுகூடி, முகம் மலர்ந்து - மலர்ந்த முகமுடையவனும், கொள்வோன் கொள் வகை அறிந்து - கற்றுக்கொள்ளும் மாணாக்கன் தன்மனத்திற் கொள்ளுந் தன்மையை அறிந்துகொண்டு, அவன் உளம் கொள - அவன் மனத்தில் ஏற்றுக்கொள்ளும்படி, கோட்டம் இல் மனத்தின் - மாறுபாடில்லாத நன்மனத்துடனே, நூல்-நூற்பொருளை, கொடுத்தல் - கற்றுக்கொடுத்தலாம், என்ப - என்று சொல்வார், (அறிவுடையோர்); (எ - று.)—சிறந்துழி - விகாரம். கொள்வோன் கொள்வகை - பாடங்கேட்பவனது அறிவின்திறம். (௩௬)

ச. மாணாக்கனது வரலாறு.

[மாணாக்கராதற் று உரியவர்]

௩௭. * தன்மக னுசான் மகனே மன்மகன்

பொருள்நனி கொடுப்போன் வழிபடு வோனே

உரைகோ ளாளற்கு உரைப்பது நூலை.

(இ - ள்.) தன் மகன் தனது புத்திரனும், ஐசான் மகன் - தனது ஆசிரியனது புத்திரனும், மன் மகன் - அரசனது புத்திரனும், பொருள் நனி கொடுப்போன் - செல்வத்தை மிகுதியாகக்கொடுப்பவனும், வழிபடுவோன் - (தனக்கு) வழிபாடுசெய்பவனும், உரை கோளாளற்கு - (தான்சொல்லும்) உரையை (விரைவிலே) மனத்திற்கொள்ளும் அறிவுடையவனும் ஆகிய இவர்கட்கு, நூல் உரைப்பது - நூல் சொல்லத்தக்கதாம்; (எ - று.)

தன்மகன் முதலிய நால்வர்க்கும் வழிபாடின்றியும் உரைக்கவேண்டுமென்பார் அவரை முன்வைத்து, உரைகோளாளனும் வழிபடுதல் வேண்டுமென்று அறிவித்தற்கு அவனை வழிபடுவோனுக்குப்பின்னே வைத்தார். (௩௭)

[மாணாக்கரின் வகை - ௩]

௩௮. அன்ன மாவே மண்ணெடு கிளியே

இல்லிக் குடமா டெருமை நெய்யரி

அன்னர் தலையிடை கடைமா ணாக்கர்.

(இ - ள்.) அன்னம் ஆவே - அன்னப்பறவையும் பசுவும் என்னும் இரண்டையும், மண்ணெடு கிளியே - நிலமும் கிளியும் என்னும் இரண்டையும்

* தொல்காப்பியத்து இளம்புரணாகரை மேற்கோள்.

இல்லிக்குடம் ஆடு எருமை நெய்யரி - சில்லிக்குடமும் ஆடும் எருமையும் பன்னடையும் என்னும் நான்கையும், அன்னர் - ஒப்பவர்,—தலை இடை கடை மாணுக்கர் - (முறையே) உத்தமமாணுக்கரும் மத்திமமாணுக்கரும் அதம மாணுக்கரு மாவர் ; (௭ - று.)—இது, முறைநீர்ணைப்பொருள்கோள்.

இவற்றுள் அன்னம் பாலைபும் நீரைபு. வேறு பிரித்துப் பாலைமாத்திரம் உட்கொண்டு நீரை நீக்கிவிடுதல்போல முதல்மாணுக்கர் சாரத்தையும் அசாரத்தையும் வேறுபிரித்துச் சாரத்தை உட்கொண்டு அசாரத்தை விலக்கி விடுதலாலும், 11௪ மிக்க புல்லுள்ள இடத்தைக் கண்டால் அப்புல்லை வயிறுநிரம்ப மேய்ந்து பின்பு ஓரிடத்தில் இருந்து சிறிதுசிறிதாக அதனை வாயில் வருவித்துக்கொண்டு மென்றுதின்று நாண்படுத்ததுதல்போல முதல்மாணுக்கர் மிக்க கல்வியுள்ள ஆசிரியனைக் கண்டால் அக்கல்வியை உள்ளம்நிரம்பக்கேட்டு உட்கொண்டு பின்பு ஓரிடத்தில் இருந்து அதனைச் சிறிதுசிறிதாக நினைவிற் கொண்டுவந்து சிந்தித்துத் தெளிகலாலும், அவாக்கு இவ்விரண்டும் உவமையாயின. பசுவுக்குப் புல்மேய்தலும் அசைவுபோட்டு மெல்லுதலுமே முக்கியமான தொழில்க ளாதல்போல, இடைவிடாமற் பாடங்கேட்டலும் சிந்தித்தலுமே தலைமாணுக்கர்க்கு முக்கியமான தொழில்களா மென்றபடி.

நிலம் உழவர் வருந்திப் பயிர்செய்யும் முயற்சியளவுக்குத் தக்க விளைவைத் தருதல்போல நடுமாணுக்கர் ஆசிரியன் சற்பித்த முயற்சியளவுக்குத் தக்க கல்வியறிவையே காட்டுதலாலும், கிளி தனக்குக் கற்பித்த சொல்லை யல்லாமல் வேறொன்றையுஞ் சொல்லமாட்டாமை போல இடைமாணுக்கர் தமக்குக் கற்பித்த நூற்பொருளையல்லாமல் வேறொரு நூற்பொருளையுஞ் சொல்லமாட்டாமையாலும், அவர்க்கு இவ்விரண்டும் உவமையாயின ஏறமற் குறையாமற் சொல்வித்தபடி சொல்வது, கிளிக்கு நுயல்பு

சில்லியுள்ள குடம் நீரை வார்க்கவாக்கப் புறத்தே ஒழுகவிட்டு எப் பொழுதும் நிரம்பாமைபோலக் கடைமாணுக்கர் ஆசிரியா தமக்கு நூற்பொருளைக் கற்பிக்கக் கற்பிக்க மனத்திற்கொள்ளாது மறந்து எப் பொழுதும் கல்வி நிரம்பாமையாலும், ஆடு ஒருசெடியிலே தன் வயிறு நிரம்பும்படி தழைநிறைந்திருந்தாலும் அதனை வயிறுநிரம்ப மேயாமற் சிறிது கடித்தமாத்திரத்திலே விட்டுப் பலசெடிகளிலுஞ் சென்று சிறிதுசிறிது மேயப்புகு மியல்பினதாய் எங்கும் வயிறுநிரம்பாமைபோல ஓராசிரியனிடத்தே தமக்கு புலமை நிரம்பும்படி கல்வி மிக்கிருந்தாலும் புலமைநிரம்ப அவனடங் கற்றுக்கொள்ளாமல் அவனிடம் ஒருநாளைச் சிறிது கற்றமாத்திரத்திலே விட்டுப் பலரிடத்தும் போய்ச் சிறிதுசிறிதாகப் பலநூல்களைப் பாடங்கேட்ட படிக்கு எங்கும் புலமை நிரம்பாமையாலும், எருமை தெளிந்தநீரைக் கலக்கிக் குடித்தல்போலக் கடை மாணுக்கர் ஆசிரியனது நன்மனத்தை வருத்திக்கலங்கச்செய்து பின்பு அவன் வெறுப்புக்கொண்டு பாடஞ்சொன்னதைக் கேட்டுப் போதலாலும், பன்னாடை யுடனது நெய் தேன் முதலியவற்றை வடிக்கட்டுதற்பொருட்டுத் தன்மேல் வார்க்கும்போது அவற்றிற்சாரத்தைக் கீழேயொழுகவிட்டு அசாரமான கசட்டையே தன்னிடத் தங்கப் பெற்றுக்கொள்ளுதல்போலக் கடைமாணுக்கர் தம

க்கு நல்லாசிரியன் நூல்கற்பு அல்லது அவன் வாயினின்றவந்தவற்றில் விதியாகிய நற்பொருள்களையெல்லாம் மறந்துவிட்டு விலக்காகிய தீப்பொருளையே பற்றிக்கொள்ளுதலாலும், இந்நான்கும் கடைமாணக்கர்க்கு உவமையாயின. ()

[மாணக்கராகத் தகாதவர்.]

நகூ. களிமடி மானி காமி கள்வன்

பிணிய நேழை பிணக்கன் சினத்தன்

துயில்வோன் மந்தன் தொன் னூற் கஞ்சித்

தடுமா றுளத்தன் தறுகணன் பானி

படிமனின் னோர்க்குப் பகரார் நூலை.

(இ - ன்.) களி - கட்டுடியனும். மடி - சோம்பேறியும், மானி - அகங்காரியும், காமி காமமுடையவனும், கள்வன் - திருடனும், பிணியன் - நோயாளியும், நேழை - அறிவில்லாதவனும், பிணக்கன் - மாறுபாடுடையவனும், சினத்தன் - கோபமுள்ளவனும், துயில்வோன் - மிகுதியாகத் தூங்குபவனும், மந்தன் - (சொன்னதை விரைவில் அறிந்துகொள்ளும்) நுட்ப மில்லாதவனும், தொல் நூற்கு அஞ்சி தடுமாறு உளத்தன் - பழைய நூல்களின் பரப்பைக் கண்டு அச்சங்கொண்டு கலங்குகின்ற மனமுள்ளவனும், தறுகணன் - (அஞ்சத்தக்கவைகட்கு) அஞ்சாதவனும், பானி - பாவத்தொழில் செய்பவனும், படிமன் - பொய்ர்மையுடையவனும், இன்னோர்க்கு - இத்தன்மையவர்க்கு, நூல் - நூலை, பகரார் சொல்லார், (ஆசிரியர்); (எ - று.)—காமி - தூர்த்தன்.

“நுண்ணுணர்வின்மை வறுமை”, “அறிவிலார், என்னுடையரேனுமில்” ஆதலால், ஏழை யென்பதற்கு—அறிவில்லாதவனென்று உரைக்கப்பட்டது; பொருளில்லாதவனென்றுங் கொள்ளலாம்: மிக்க தரித்திரனுக்கு மனம் ஒருநிலையில் தில்லாததால், அவன், கல்விக்கு உதவான்; அவனுக்குக் கல்வி பயிற்றவேண்டியாயின், உணவு உடை உதையுள் முதலியன கிடைக்கத் தக்கவைகளைச் செய்து பயிற்றவேண்டுமென்க.

(நகூ)

நி. பாடங்கேட்டலின் வரலாறு.

[பாடங்கேட்டும் முறை.]

சூ. கோடல் மரபே கூறுங் காலைப்

பொழுதொடு சென்று வழிபடல் முனியான்

குணத்தொடு பழகி அவன்குறிப் பிற்சார்ந்து

இருவென இருந்து சொல்லெனச் சொல்லிப்

பருகுவ னன்ன ஆர்வத்த னாகிச்

சித்திரப் பாவையி னத்தக வடங்கிச்

செவிவா யாக நெஞ்சுகள னாகச்

கேட்டவை கேட்டவை விடசுதுளத் தமைத்துப்.

போவெனப் போத லென்மனார் பலவர்.

பொதுப்பயிரம்.

(இ - ள்.) கோடல் மரபு - பாடங்கேட்டவின் விதத்தை, கடறும் கால - சொல்லும்பொழுது, —பொழுதொடு சென்று - (தக்க) காலத்திலே போய், வழிபடல் முனியான் - வழிபாடு செய்தலில் வெறுப்பில்லாதவனாய் [மிக்க விருப்பமுள்ளவனாய்], குணத்தொடுபழகி - (ஆசிரியனது) குணத்துக்குத்தக்க படி பழகி, அவன் குறிப்பின் சார்ந்து - அவன் குறிப்பின்வழியிலே சேர்ந்து [தான் வரலா மென்ற ஆசிரியன்கருத்தைக் குறிப்பால் துட்பமாக அறிந்து கிட்டி], இரு என இருந்து - 'இரு' என்று (ஆசிரியன்) சொன்னபின்பு இருந்து, சொல் என சொல்லி - 'படி' என்று (ஆசிரியன்) சொன்னபின்பு படித்து, பருகுவன் அன்ன ஆவத்தன் ஆகி - மிக்க தாகமுள்ளவன் நீரினிடத்துக்கொள்ளும் விருப்பம்போலத் தான் பாடங்கேட்டலில் மிக்க விருப்ப முடையவனாய், சித்திரம் பாவையின் அத் தகவு அடங்கி-சித்திரத்திலெழுதிய பிரதிமையினது அசைவில்லாத அக்குணம்போல மன மொழி மெய்க ளடங்கி, செவி வாய் ஆக - காது (கல்வியாகிய நீரைப் பருகும்) வாயாகவும், நெஞ்சு கனன் ஆக - மனம் கொள்ளுமிடமாகிய வயிறாகவும், கேட்டவை கேட்டவை - (ஆசிரியனிடத்திற்) பலமுறைகேட்ட நூற்பொருள்களை, விடாது உளத்து அமைத்து - மறந்துவிடாமல் தன் மனத்தில் நிரம்பப் பதியவைத்துக்கொண்டு, போ என போதல் - 'போ' என்று (ஆசிரியன்) சொன்னபின்பு தான் மீண்டு போகுதலாம், என்மனார் புலவர் - என்று சொல்வர் அறிவுடையோர்; (எ-று.) —கனன் - இங்கே, வயிறு என்றபடி.

இனி, 'சொல்லெனச் சொல்லி' என்பதற்கு - ஆசிரியன் கீழ்நடந்த பாடத்தைச் சொல் என்றவுடனே தான் சொல்லி என்றலுமாம். கேட்டவைகேட்டவை, அடுக்கு-மிகுதிப்பொருளது. கோடல் = கொள் + தல்: கொள்ளுதல்; ஆசிரியன் கற்றுக்கொடுப்பதை மாணுக்கன் பெற்றுக்கொள்ளல். (சுடு)

[நூற்பயிற்சிசெய்யும் விதம்.]

சுக. * நூல்பயி லியல்பே நுவலின் வழக்கறிதல்
பாடம் போற்றல் கேட்டவை நினைத்தல்
ஆசாற் சார்ந்தவை யமைவர்க் கேட்டல்
அம்மாண் புடையோர் தம்மொடு பயிற்
வினாதல் வினாயவை விடுத்த லென்றிவை
கடனாக் கொளினே மடநரி யிகக்கும்.

(இ - ள்) நூல் பயில் இயல்பு - நூற்பயிற்சிசெய்தலின் தன்மையை, நுவலின் - சொல்லுமிடத்து, —வழக்கு அறிதல் - (உலகவழக்குச் செய்யுள் வழக்கு என்னும்) இருவகைவழக்குக்களை அறிதலும், பாடம் போற்றல் - மூல பாடங்களை (மறவாமற்) பாதுகாத்தலும், கேட்டவை நினைத்தல் - (ஆசிரியனிடத்துக்) கேட்ட நூற்பொருள்களைப் (பலமுறை) சிந்தித்தலும், ஆசான் சார்ந்து அவை அமைவர கேட்டல் ஆசிரியனை அடுத்து முன்கேட்ட அவற்றையே குறைவுதீர-மனத்திற் பதியுப்படி மறுபடியும் கேட்டலும், அ மாண்பு

தொல்சாப்பியத்து இனம்பூரணகுறை மேற்கோள்.

உடையோர் தம்மொடு பயிறல் - அவ்வாறு கற்குந் தொழிலுடைய மாணக்கர்
களோடு பழகுதலும், வினாதல் - (தான் சந்தேகித்தபொருள்களைக் குறித்து அவர்
களைக்) கேள்விகேட்டலும், வினாவை விடுத்தல் - (அவர்கள்கேட்ட) கேள்வி
கட்குத் தான் உத்தரஞ்சொல்லுதலும், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட
இச்செயல்களையெல்லாம், கடன் ஆ கொளினே - (தனக்கு) முறைமையாக
(மாணக்கன்) கொண்டால்தான், மடம - அறியாமையானது, நனி-மிகுதியும்,
இகக்கும் - (அவனைவிட்டு) நீங்கும்; (எ - று.) (சக)

சஉ. * ஒருகுறி கேட்போ னிருகாற் கேட்பின்

பெருக நூலிற் பிழைபா டிலனே.

(இ - ன்.) ஒரு குறி கேட்போன் - ஒருநூலை ஒருதரம் பாடங்கேட்டவன்,
இரு கால் கேட்பின் - (ஒருதரங் கேட்டவனாவில் அமையாமல்) இரண்டுதரம்
கேட்டானாயின், (அவன்),—நூலில் அந்நூலில், பிழைபாடு - தவறுபடுதல்,
பெருக இலன் - மிகுதியும் இலனாவன்; (எ - று.)

பிழை - ஐயம் திரிபு. இது, கீழ்ச் சூத்திரத்திற் கூறின 'ஆசாற்சார்ந்து
அவை அமைவரக்கேட்ட'லின் பயன்; அடுத்த சூத்திரமும் இவ்வாறே. (சஉ)

ச௩. * முக்காற் கேட்பின் முறையறிந் துரைக்கும்.

(இ - ன்.) முக்கால் கேட்பின் - மூன்று தரம் கேட்டானாயின்,—முறை
அறிந்து - (ஆசிரியன் கற்பித்த) முறைமையை அறிந்து, உரைக்கும் - (தான்
பிறர்க்குச்) சொல்ல வல்லவனாவான்; (எ - று.) (ச௩)

சச. * ஆசா னுரைத்த தமைவரக் கொளினுங்

காற்கூ றல்லது பற்றல னாகும்.

(இ - ன்.) (மாணக்கன்),—ஆசான் உரைத்தது ஆசிரியன் கற்பித்த
நூற்பொருளை, அமைவர கொளினும் - (மேற்சொல்லியவாறு தன் அறிவில்)
நிரம்பக் கற்றுக்கொண்டானாயினும்,—கால் கூறு அல்லது பற்றலன் ஆகும் -
(ஆசிரியனது புலமைத்திறத்திற்) காற்பங்கு பெறுவனையல்லது அதற்கு
அதிகமாகப் பெறுன்; (எ - று.) (சச)

ச௪. அவ்வினை யாளரொடு பயில்வகை யொருகால்

செவ்விதி னுரைப்ப வவ்விரு காலும்

மையறு புலமை மாண்புடைத் தாகும்.

(இ - ன்.) அ வினையாளரொடு-அவ்வாறு கற்குந் தொழிலுடைய மாணக்
களோடு, பயில் வகை - பழகும் வகையால், ஒரு கால் - ஒரு காற்பங்கும்,—
செவ்விதின் உரைப்ப - (தன் மாணக்கர்க்கும் உபையார்க்கும் தான்) ஒழுங்கா
கச் சொல்லுதலால், அ இரு காலும் - மற்றை இரண்டு காற் [அரைப்] பங்கு
மாக,—மை அறு புலமை - குற்றமற்ற புலமைத்திறம், மாண்பு உடைத்த
ஆகும் - (நிரம்பி) மாட்சிமையுடையதாம்; (எ - று.)—இது, 'அம்மாண்படை

* தொல்காப்பியத்து நச்சினூக்கினியுருகை மேற்கோள்

யோர்தம்மொடு பயிற், வினாதல், வினாவைவிடுத்தல்' என்றவற்றின் பயன். முந்தினருத்திரம், அவற்றின் இன்றியமையாமையைக் காட்டும். (சஞ)

[மாணக்கர் வழிபாடுசெய்யும் விதம்.]

சக. அழலி னீங்கா னணுகா னஞ்சி

நிழலி னீங்கா னிறைந்த நெஞ்சமோடு

* எத்திறத் தாசா னுவக்கு மத்திறம்

அறத்திற் றிரியப் படர்ச்சி வழிபாடே.

(இ - ள்.) அழலின் - (குளிருக்காக அனல்காய்பவன் விட்டு) நீங்காமலும் நெருங்காமலும் இருக்கின்ற) நெருப்பைப் போல (ஆசிரியனை நினைத்து). அஞ்சி நீங்கான் அணுகான் - அச்சங்கொண்டு விட்டுநீங்காமலும் கிட்டநெருங்காமலும் (இருந்து), நிழலின் நீங்கான் - (அவன் சென்றவிடத்தெல்லாம்) நிழலைப்போல விடாது பின்தொடர்ந்து சென்று, நிறைந்த நெஞ்சமோடு - அன்பு நிரம்பின மனத்துடன்கூடி, எத்திறத்து ஆசான் உவகரும் அத்திறம் எவ்வகையால் ஆசிரியன் மகிழ்வானோ அவ்வகையோடு பொருந்தி, அறத்தின் திரியா படர்ச்சி - தருமத்தினின்றும் மாறுபடாத நடத்தையானது, —வழிபாடு - (மாணக்கன் ஆசிரியனுக்குச் செய்யும்) வழிபாடாம்; (எ - று)

குளிர்காய்வோன் தீயை விட்டு விலகினால், குளிரா நீங்குதலாகிய பயன் சித்தியாதது: நெருங்கினால், குடுதாக்கும்; ஆதலால், மிகவிலகாமலும் மிகநெருங்காமலும் அளவாகச் சார்தல் போல, மாணக்கன் ஆசிரியனை விட்டு விலகினால் அவனருள்பெறுதலாகிய கருதியபயன் கைகூடா தாதலாலும், மிகநெருங்கினால் அவனை அவமதித்தான்போன்று அவனது வெறுப்புக்கு இலக்காதலாலும், அளவாகச் சாராது வழிபடுதல் வேண்டுமென்க. (சசு)

பொதுப்பாயிரத்தின் இலக்கணம் முற்றிற்று.

இரண்டாவது

சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம்.

[சிறப்புப்பாயிரத்தின் பொதுவிதி.]

சள. ஆக்கியோன் பெயரே வழியே யெல்லே

நூற்பெயர் யாப்பே துதலிய பொருளே

கேட்போர் பயனோ டாயெண் பொருளுந்

வாய்ப்பக் -காட்டல் பாயிரத் தியல்பே.

(இ - ள்.) ஆக்கியோன் பெயரே - (நூலைச்)செய்தவனது பெயரும், வழியே - (நூல்வந்த) வழியும், எல்லே - (நூல் வழங்கும் நிலத்தின்) எல்லையும், நூல் பெயர் - நூலின் பெயரும், யாப்பே - (தொகுத்தல் முதலிய) நூற்கட்டும், துதலிய பொருளே - (நூலிற்) சொல்லப்பட்ட பொருளும், கேட்போர் -

* தொல்காப்பியத்து இளம்பூரணருரை மேற்கோள்.

(இந்நூல்) கேட்டதற்கு உரிய அதிகாரிகள் இவரென்பதும், பயனோடு - (நூல் கற்றதனாற் பெறப்படும்) பயனும், அ எண் பொருளும் - அவ்வெட்டுவகைப் பொருள்களையும், வாய்ப்பு காட்டல் விளங்க உணர்த்துதல்,—பாயிரத்து இயல்பு - சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணமாம்; (எ - று.)

இனி, யாப்பு - இந்நூல் கேட்டபின் இந்நூல் கேட்கத்தகு மென்னும் இயைபு என்றும், கேட்போர் - நூலை இயற்றித்தருகவெனக் கேட்பவர் என்றும் உரைப்பாரு முளா; யாப்பு என்பதற்கு - இந்நூல் இன்னவகைச்செய்யு ளாற் செய்யப்பட்ட தென்ப தென்றலும் ஒன்று. ஆயென்பெ ருள் - சுட்டு நீண்டவிடத்து யகரம் தோன்றிற்று; 'ஆயஎன்பொருள்' என்பதன் தொகுத்த வெணக கொண்டு உரைக்கவும் அமையும்: ஆய = ஆகிய.

இச்சூத்திரமும், அடுத்தசூத்திரமும் - முன்னோர் செய்தவற்றை மேற் கொள்கக் கொண்டது. *

(க)

சஅ. * காலங் களனே காரண மென்றிம்
மூவகை யேற்றி மொழிநரு முளரே.

(இ - ன்.) காலம் - (நூல்செய்த) காலமும், களனே - (நூல் அரங்கேறிய) சபையும், காரணம் - (நூல்செய்ததற்குக்) காரணமும், என்ற இ மூ வகை - என்ற இந்த மூன்றையும், ஏற்றி - (அந்த எட்டோடு) கூட்டி, மொழிநரும் - (பதினென்றாகச்) சொல்வாரும், உளர் - (சிலர்) உண்டு; (எ - று.)

காலம் முதலிய மூன்றும் நூல்செய்தகாலத்தன்றி நூல்வழங்குங் காலத்து இல்லாமையால், பிறங்கேட கூறுலாகத் தனியே பிரித்துக் கூறினார். (உ)

[நூற்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி: நூற்குப் பெயரிடும் வகை.]

சகூ. முதனூல் கருத்த னளவு மிகுதி
பொருள்செய் வித்தோன் தன்மைமுதல் நிமித்தினும்
இடுகுறி யானும் நூற்குளய்துட் பெயரே.

(இ - ன்.) நூற்கு - ஒருநூலுக்கு,—முதல்நூல் - (அந்நூலின்) முதனூ லும், கருத்தன் - (அந்நூல்) செய்தவனும், அளவு - (அந்நூலின்) அளவும், மிகுதி - (அந்நூலின் சொல்லபபபம் பொருள்களுள்) மிக்கதான பாகமும், பொருள் - (அந்நூலின் சொல்லபபபபப) பொருளும், செய்வித்தோன் - (அந் நூல் செய்வோனுக்குப் பொருளுதவிமுதலியனசெய்து நூலைச்) செய்வித்தவ னும், தன்மை - (அந்நூலின்) குணமும், முதல் - முதலாகிய, நிமித்தினும் - காரணங்களாலும், இடுகுறியானும் - (காரண மில்லாமல்) இடுகுறியாலும், பெயர் எய்தும் - பெயர் வரும்; (எ - று.)—நிமித்து - நிமித்தம்: விகாரம்.

முதனூலாற் பெயர்பெறுதல் வழிநூல் சார்புநூல்கட்கே அமையுமென் பது, ஏற்புழிக் கேட வெண்ணும் உத்தியால் விளங்கும்.

முதனூலாற் பெயர்பெற்றன - தமிழிலுள்ள இராமாயணம், புராணம் முதலியன. கருத்தனாற் பெயர்பெற்றன - அகத்தியம், திருவள்ளுவர் முதலி

க, உ - சூத்திரங்கள் - இறையனாகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

யன. அளவினாற் பெயர்பெற்றன - பன்னிருபடலம், நாலடிநாணுறு முதலியன. மிகுதியாற் பெயர்பெற்றன - களவியல் முதலியன. பொருளாற் பெயர்பெற்றன-அகப்பொருள் முதலியன. செய்வித்தோனாற் பெயர்பெற்றன - சாதவாகனம், இளந்திரையம் முதலியனவென்பர். தன்மையாற் பெயர்பெற்றன-சிந்தாமணி, நன்னூல் முதலியன இடுகுறியாற் பெயர்பெற்றன-கலைக்கோட்டுத்தண்டு முதலியன வென்பர்; (காண்டிகையென்னும் உரைப்பெயரையும் இடுகுறி யென்பர்:) பிறவும் இவ்வாறு வருவன உளவாயின் கண்டுகொள்க

ஆத்திகுடி, கண்ணிநுண்சிறுத்தாம்பு என்றாற்போல் முதற்குறிப்பினாற் பெயர்பெற்றவை முதலியன, இச்சூத்திரத்தில் 'முதல்நிமித்து' என்றதற்கு உதாரணமாக.

(௩)

[நூல்யாப்பிற்குச் சிறப்புவிதி]

௫(). தொகுத்தல் விரித்தல் தொகைவிரி மொழிபெயர்ப்பு
எனத்தகு நூல்யாப் பிரிரண் டென்ப.

(இ - ள்.) தொகுத்தல் (விரிந்துகிடந்ததைத்) தொகுத்துச் செய்தலும், விரித்தல் - (தொகுக்கிடந்ததை) விரித்துச்செய்தலும், தொகை விரி - சிலவற்றைத்தொகுத்தும் சிலவற்றை விரித்தும் செய்தலும், மொழிபெயர்ப்பு - ஒரு பாவையிலுள்ள நூலை மற்றொருபாவையிற் செய்தலும், என - என்று, தகும் நூல் யாப்பு - தக்க நூல்யாப்பானது, ஈர இரண்டு - நால்வகைப்படும், என்ப என்று சொல்வர். (அறிவுடையோ); (எ - று.)—நூல் யாப்பு - நூற்கட்டு.

தொகுத்தலுக்கும், மொழிபெயர்த்தலுக்கும் உதாரணம் - வடமொழியில் இருபத்தினாலாயிரஞ் சீலோகமான வால்மீகத்தைக் கம்பர் தென்மொழியிற் பன்னீராயிரஞ் செய்யுளாக்கியது போல்வன; ஈரதமும இது. விரித்தலுக்கு உதாரணம் - திருத்தொண்டத்தொகை யென்னும் பதிகத்தைச் சேக்கிழார் பெரியபுராணமாக விவரித்தது போல்வன தொகைவிரிக்கு உதாரணம் - தொல்காப்பியத்திற் குற்றியலுகரபுணரியலெனத் தனித்துக்கூறியதனை இந்நூலில் உயிரீற்றுபுணரியலுள் அடக்கியும், தொல்காப்பியத்திற் சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ள காலஇடைநிலைகளை இந்நூலில் விரித்தும் கூறியது போல்வன

(௪)

[சிறப்புப்பாயிரஞ் செய்தற்கு உரியவர்.]

௫க. தன்னு சிரியன் தன்னொடு கற்றோன்

தன்மா ணுக்கன் தகுமுரை காரனென்று

இன்னோர் பாயிர மியம்புதல் கடனே.

(இ - ள்.) தன் ஆசிரியன் - தன்னுடைய ஆசிரியனும், தன்னொடு கற்றோன் - தன்னொடு பாடங்கேட்டவனும், தன் மாணுக்கன் - தன்னுடைய மாணுக்கனும், தகும் உரைகாரன் - (தான்செய்த நூலுக்குத்) தக்க உரைசெய்தவனும், என்ற இன்னோர் - என்றுசொல்லப்பட்ட இந்நூல்வரில் ஒருவர், பாயிரம்-சிறப்புப்பாயிரத்தை, இயம்புதல்-சொல்லுதல், கடன்-முறைமை.(௫)

[சிறப்புப்பாயிரம் பற்றச்செய்தற்குக் காரணம்.]

௫௨ * தோன்று தோற்றித் துறைபல முடிப்பினுந்
தான்தற புகழ்தல் தகுதி யன்றே.

(இ - ள்.) தோன்று - (பிறங்குத) தோன்றாத துட்பமானபொருள்களை, தோற்றி - தான் தோன்றச்செய்து [காட்டி], துறை பல முடிப்பினும் - பல துறைகள் (அமையப் பெரிய துறைச் செய்து) முடிந்தாலும்,—தான் தன் புகழ்தல் - தானே தன்னைப் புகழ்ந்துகொள்வது, தகுதி அன்று - தக்கதன் மும் : (எ - று.)

தூல்செய்தவனே சிறப்புப்பாயிரமும் செய்துகொண்டால் தற்புகழ்ச்சி செய்வனாவ ஓதலால், தூல்செய்யவனது புகழாகிய சிறப்புப்பாயிரத்தைப் பிறர் கூறவேண்டு மென்பதாம் (சு)

[தற்புகழ்ச்சி குற்றமாகாத இடங்கள்.]

௫௩. மன்னுடை மன்றத்து ஒலைத் தூக்கினும்
தன்னுடை யாற்ற லுணரா ிடையினும்
மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும்
தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும்
தன்னைப் புகழ்கலுந் தகும்புல வோற்கே.

(இ - ள்.) மன்னுடை மன்றத்து ஒலைத்தூக்கினும் அரசனது சபைக்கு எழுதுகின்ற சீட்டுக்கவியிலும், தன்னுடை ஆற்றல் உணரா ிடையினும் - தன்னுடைய(சுல்வியின்) வலியை அறியாதவரிடத்திலும், மன்னிய அவையிடை வெல்லுறு பொழுதினும் - நிலைபெற்ற சபையிற் (பிறரோடு வாதஞ் செய்து) சயிக்குமபொழுதிலும், தன்னை மறுதலை பழித்த காலையும் - தன்னை எதிரியாகிய புலவன் இகழ்ந்துபேசிய காலத்திலும், தன்னை புகழ்தலும் - தன்னைத் தான் புகழ்ந்துகொள்ளுதலும், புலவோற்கு புலவனுக்கு, தகும—; (எ - று.)—‘புகழ்தலும்’ என்ற இழிவுசிறப்புமையால், இவ்விடங்களினும் தற்புகழ்ச்சிசெய்யாமையே மேற்பட்ட தென்பது பெறப்படும் (எ)

[பாயிரம் அவசிய மென்பது.]

௫௪. ஆயிர முகத்தா னகன்ற தாயினும்
பாயிர மில்லது பனுவ லன்றே.

தொல்காப்பியத்தா இளம்பூரணருரை மேற்கோள்.

சிறுபான்மை தூலாசிரியா தாமே தம்மைப் பிறன்போலும் பாயிரங் கூறுதலும் உண்டு. பிரயோகவிவேகதூலார் ‘இது, தன்னைப் பிறன்போலும் நாந்தி கூறுகின்றது’, ‘ஈடதூலா தாமே பதிகமும் உரையும் செய்வார்’, ‘இனிச் சம்பந்தர் சடகோபா முதலாயினரும் திவாகாரும் பதினெண்கீழ்க் கணக்குச்செய்தாரும் முன்னாகப் பின்னாகப் பதிகங்கூறுவதும் காண்க’ என்றவை காணத்தக்கன. அது, தற்சிறப்புப்பாயிர மென்பபடி.

இறையனாரகப்பொருளுரை மேற்கோள்.

(இ - ள்) ஆயிரம் முகத்தான் - மிகப்பல வகைகளால், அகன்றது ஆயினும் - விரிந்த நூலாயினும், — பாயிரம் இல்லது - பாயிரமில்லாதது, பணுவல் அன்று - நூலன்றும் ; (எ - று) — ஏ - தேற்றம்.

இச்சூத்திரம், முன்னோர் செய்ததை மேற்கோளாகக் கொண்டது.

‘எந்நூல் உரைப்பினும் அந்நூற்குப் பாயிரம் உரைத்து உரைக்க’ என்பது, இலக்கணம் : என்னை ? “ஆயிர முகத்தானகன்ற தாயினும், பாயிரமில்லது பணுவ லன்றே” என்ற ராதவின் பாயிரமென்றது, புறவுரையை. நூல்கேட்கின்றான் புறவுரை கேட்கின், கொழுச்சென்றவழித் துண்ணாசி இனிது செல்லுமாறுபோல, அந்நூல் இனிது விளங்குதலின், புறவுரை கேட்டல்வேண்டும் ; என்னை ? ‘பருப்பொருட்டாகிய பாயிரங் கேட்டாக்கு, துண்பொருட்டாகிய நூல் இனிது விளங்கும்’ என்ற ராதவின். அப்பாயிரந்தான், தலையமைந்த யானைக்கு வினையமைந்த பாகன் போலவும், அளப்பரிய ஆகாயத்திற்கு விளக்கமாகிய திங்களும் ஞாயிறும் போலவும், நூற்கு இன்றியமையாச் சிறப்பிற்றாயிருத்தலின் அதுகேளாக்கால், குன்று முட்டிய குரீஇப் போலவும் குறிச்சிபுக்க மான்போலவும், மாணுககன் இடர்ப்படுமென்க,’ என்பது, தொல்காப்பியம் நீதினாசகினியநுரைத் தொடர் கம். (அ)

௩௫. மாடக்குச் சித்திரமும் மாநகர்க்குக் கோபுரமும்

ஆடமைத்தோள் நல்லார்க்கு அணியும்போல—நாடிமுன் ஐதுரையா நின்ற அணிநதுரையை யெந்நூற்கும் பெய்துரையா வைத்தார் பெரிது.

(இ - ள்.) மாடக்கு - மாளிகைக்கு, சித்திரமும் - சித்திரவேலையும், மாநகர்க்கு - பெரிய பட்டணத்துக்கு, கோபுரமும் - வாயிற்கோபுரமும், ஆடு - நாட்டியஞ்செய்கின்ற, அமை தோள் நல்லார்க்கு மூங்கில்போலுந் தோள் களையுடைய மகளிர்க்கு, அணியும் ஆபரணமு, போல் போல, நாடி - (நூலுக்குப் பாயிரம் இன்றியமையாச் சிறப்புடைய தென்று) எண்ணி, — ஐது உரையாநின்ற அணிநதுரையை - அழகிய பொருளைச் சொல்லுகின்ற பாயிரத்தை, உரையா - உரைத்த, எந்நூற்கும் - எவ்வகைப்பட்ட நூல்களுக்கு, முன் - முதலில், பெரிது - பெரும்பாலும், பெய்து வைத்தார் - சேர்த்துவைத்தார்கள், (அறிவுடையோர்) ; (எ - று,) — மாடக்கு = மாடத்துக்கு.

ஆடு நல்லார் என இயையும் ; நாட்டியப்பெண்க ளென்றபடி. (க)

சிறப்புப்பாயிரத்தின் இலக்கணம் முற்றிற்று.

பொதுப்பாயிரம் முற்றுப்பெற்றது.

முதலாவது

எழுத்ததிகாரம்.

எழுத்தின் அகத்திலக்கணம் புறத்திலக்கணம் என்னும் இருவகையிலக் கணங்களையும் உணர்த்தும் அதிகாரம்; அதிகாரம் - இங்கே, பெரும் பிரிவு.

க. எழுத்தியல்.

எழுத்தின் அகத்திலக்கணத்தை உணர்த்தும் இயல்; இயல்-இங்கே, சிறுபிரிவு.
[கடவுள்வணக்கமும், அதிகாரத்தோடக்கமும்.]

௫௬. பூமலி யசோகின் புனைநிழ லமர்ந்த
நான்முசுற் றொழுதுநன் சியம்புவ னெழுத்தே

(இ - ள்.) பூமலி - பூக்கள் நிறைந்த, அசோகின் அசோகமரத்தினது, புனைநிழல் - அழகிய நிழலில், அமர்ந்த - எழுந்தருளிய, நான்முகன் - நான்கு திருமுகங்களையுடைய கடவுளை [அருகேவளை] *, தொழுது-வணங்கி, —எழுத்து - எழுத்திலக்கணத்தை, நன்கு இயம்புவன் - நன்றாகச் சொல்வேன், (யான்); (எ - று.) - ஏ - ஈற்றகை.

§ எல்லாநூல்களும் மங்கலமொழி முதல்வகுத்துக் கூறவேண்டுதலால், 'பூ' என்று தொடங்கப்பட்டது எழுதப்படுதலின் எழுத்து எனக் கொள்க எழுத்திலக்கணத்தை 'எழுத்து' என்றது, ஆகுபெயர்.

எல்லாம் வல்ல கடவுளை வணங்கியதனால் எடுத்துக்கொண்ட காரியம் இனிதுமுடியுமென்பது கருதி, 'நன்கியம்புவன்' என்று தொடங்கியதனால், இது நுதலிட்புதல் என்னும் உத்தி. (துதலிப்புகுதல் - சொல்லித்தொடங்குதல்.) (க)

[எழுத்திலக்கணத்தின் பகுப்பு - கஉ.]

! ௫௭. எண்பெயர் முறைபிறப்பு உருவம் மாத்திரை
முதலீ றிடைநிலை போலி யென்ற
பதம்புணர் பெனப்பன் னிருபாற் றதுவே.

* 'எல்லாச்சமயத்தோராலும் வணங்கப்படும் படைப்பு முதலிய ஐங் தொழிற்கு முரிய எல்லாக்கடவுளாகியும் நின்றான் ஒருவனே யென்பார், அருகனை 'நான்முகன்' என்று கூறினார்' என்பது, நன்னூல் விருத்தியுரை. சீவகசிந்தாமணியில் "பிண்டிநான்முகன்" என்றதும்; 'எல்லாமூர்த்தமும் இவனானவன், நான்முக னென்றார்', 'அரியும் அயனும் அரனும் இவனே யென்பது கருத்து' என்ற நீச்சிலுக்கினியருரையும் காணத்தக்கன.

§ "வழிபடு தெய்வ வணக்கஞ் செய்து, மங்கலமொழி முதல்வகுத், தெடுத்துக்கொண்ட விலக்கன விலக்கிய, மிடுக்க னின்றி யினிது முடியும்."

(இ - ள்.) எண் - (எழுத்துக்களின்) கணக்கும், பெயர்-பெயரும், முறை-
(நிற்கும்) முறைமையும், பிறப்பு - பிறத்தலும், உருவம் - வடிவமும், மாத்
திரை - (உச்சரிக்கும்) அளவும், முதல் (நிலை) - (மொழிக்கு) முதலில் நின்ற
லும், ஈறு (நிலை) - (மொழிக்கு) இறுதியில் நின்றலும். இடை நிலை - (மொ
ழிக்கு) நடுவில் நின்றலும், போலி - போலியும், என்ற - என்றும்,—பதம் -
பதமும், புணர்பு - புணர்ச்சியும், என - என்றும்,—பன்னிரு பாற்று - பன்னி
ரண்வகையினை யுடையதாகும்: அது - அவ்வெழுத்திலக்கணம்; (எ - று.)

பிரப்பும், மாத்திரையும் - எழுத்தின் ஒலிவடிவத்தையும், உருவம் - எழுத்
தின் வரிவடிவத்தையும் பற்றியவை மற்றவை, பொது.

எண் முதலிய பதமும் எழுத்தின் அகத்திலக்கணம் என்பதும், பதம்
புணர்பு என்னும் இரண்டும் எழுத்தின் புறத்திலக்கணம் என்பதும் தோன்ற,
'என்ற' என்றும், 'என' என்றும் வெவ்வேறு சொற்களைக் கொடுத்துப்
பிரித்தார்.

இச்சூத்திரம், தொகுத்திருக்கூட்டல் என்னும் உத்தி மேல் வருவன,
வகுத்துக்கூட்டல். (தொகுத்துச் சூட்டல் - திரட்டிச்சொல்லுதல். வகுத்துக்
கூட்டல் - விவரித்துச்சொல்லுதல். உத்தி - யுத்தி.)

எழுத்தின் அகத்திலக்கணமாகிய பத்தையும் எழுத்தியல் என ஒரிய
லாக்கி முதலிலும்; அவ்வெழுத்தாலாகிய பதத்தின் இலக்கணத்தைப் பத
வியல் என ஒரியலாக்கி அதன்பின்னும்; அப்பதம் புணரும் புணர்ச்சியிலக்க
ணத்தை உயிரீற்றுப்புணரியல், மெய்யீற்றுப்புணரியல், உருப்புணரியல்
என மூன்று இயலாக்கி உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்துக்களின் முறைமை
பற்றி உயிரீற்றுப்புணரியலைப் பதவியலின் பின்னும், மெய்யீற்றுப்புணரியலை
அதன் பின்னும், உயிரீற்று மெய்யீற்று என்றவற்றன் அடங்குதலால் உருப்புண
ரியலை அவ்விரண்டன்பின்னும் ஒத்துமுறைவைவட்டி என்னும் உத்தியால் வைத்
தார். (ஒத்துமுறைவைப்பு-இயல்களைச் சுரணம்பற்றி முறைப்படவைத்தல்.)

க. எண்.

[எழுத்து இன்னதென்பதும், அதன் வகையும்.]

௩௮. மொழிமுதற் காரண மாமணுத் திரளொலி.

எழுத்தது முதல்சார் பெனவிரு வகைத்தே.

(இ - ள்.) மொழி முதல் காரணம் ஆம் - சொல்லுக்கு * முதற்காரண
மாகின்ற, அணு திரள் ஒலி - அணுகூட்டத்தின் காரியமாகிய ஒசை,
எழுத்த - எழுத்தாகும்; அது - அவ்வெழுத்து,—முதல் சார்பு என - முத
லெழுத்தும் சார்பெழுத்தும் என்ற, இரு வகைத்து இரண்வகையை
யுடையது; (எ - று.)

முதற்காரணத்தின் தன்மை, இந்நூலின் ௨௬௭ - ஆம் சூத்திரத்தின்
உரையில் விளங்கும்.

‘ஆம்’ என்னும் பெயரெச்சம், ‘ஒலி’ என்பதனோடு இயையும்; ‘அணுத் திரள்’ என்றதும், ஒலிக்கு அடைமொழியே. அணுத்திரள் - அணுக்கூட்டம்; அணு என்பது, மிகச் சிறியபொருள்; அது - கட்டிலுஞ்முடிவும், செவிப்புலஞ்முடிவும் முதலாகப் பலவகையிடும்: இங்கு, அணுவென்றது - செவிப்புலனும் அணுவை; அது - ஒலிநாட்டம். அணுத்திரளொலி - பரமானுக்களின் இயையினலாவதான ஒலி. மொழிக்கு முதற்காரணம் எழுத்தானாற் போல, எழுத்திக்கு முதற்காரணம் அணுத்திர னென்றாடி; எழுத்தின் காரியம் மொழியாதல்போல, அணுக்கூட்டத்தின் காரியம் எழுத்தாம். ‘அணுத்திரளொலி எழுத்து’ என்றமாதிரும் கூறினால் தும்கல் இருமல் கனைத்தல் முதலியனவும் எழுத்தா மெனக் கொள்ளப்படு மாதலி, அதனை ஒழித்தற்கு, ‘மொழிமுதற்காரணமாய்’ என்ற அடைமொழி கொடுத்தா ‘அணுத்திரள்’ என்றது, ஒலியின் தன்மையை அறியாதவாக்கு அது இன்ன தென விளக்குதற்பொருட்டு வந்த இயற்கையடைமொழி, இனாவிலக்கவந்ததன்று. பிறமதங்களில் உலகத்தோற்றத்துக்குக் காரணமாகச் சொல்லப்படுகின்ற மாயை முதலியவற்றை ஒப்புக்கொள்ளாமல் அணுக்களினாலேயே எல்லாப் பொருள்களும் அமைவன வென்று கூறுகின்ற தமது ஆருகத்சமயத்தை விளக்குதற்பொருட்டு, ‘அணுத்திரள்’ என்ற அவசியமில்லாத விசேடணங்கொடுத்தா ரெனவுங் கொள்ளலாம்; இது - பிறிதொடுபடாஅன் தன்மதங் கொளல் என்னும் மதம் (பிறிதொடு படான் தன் மதம் கொளல் - பிறா கொள்கையோடு கலையால் தன் மதத்தையே தான் கொள்ளுதல்.) சில அணுக்களாவது தம்மிற்குடிகு லொழிய ஒலி செவ்விதாக எழாமையின், ‘அணுத்திரள்’ என வேண்டிற்று. எழுத்தின் ஒலிவடிவு வரிவடிவு என்ற இரண்டனுள் ஒலிவடிவு சிறப்புடைமையால், அதனை எடுத்தது ஒகினா.

இனி, மொழிக்கு முதற்காரணமாகிய அணுத்திரளே ஒலியெழுத்தாம் என்று உரைத்தலும் ஒன்று (௩)

[முதலெழுத்தின் வகையும், விரியும்.]

௩௯. உயிரு முடம்புமா முப்பது முதலே.

(இ - ள்.) உயிரும் - உயிரெழுத்தப டன்னிரண்டும், உடம்பும் மெய்யெழுத்துப்பதினெட்டும், ஆம் - ஆகிய, முப்பதும் - முப்பது எழுத்துக்களும், முதல் - முதலெழுத்தாம்; (எ - று.)

‘முதலெழுத்து’ என்றது, தொகை; ‘உயிரு முடம்பும்’ என்றது, வகை; ‘முப்பது’ என்றது, விரி உயிர்மெய் முதலிய மற்றையெழுத்துக்களுக்குக் காரணமாதலால், முதலெழுத்தென்று பெயர். * உயிர் இத்தனை, மெய் இத்தனை என்று மேல் வரையறைசெய்யப்போவதனால் இங்கு வரையறை செய்யாமல் ‘முப்பது முதல்’ எனக் கூறியது, உரைத்துநென்றல் என்னும் உத்தி; (உரைத்தும் என்றல் - பின்னே விவரித்துச் சொல்வோ மென்பதுபற்றி முன்னே சுருக்கிச் சொல்லுதல்.) (௪)

‘தாமே தமிழ் கா நிற்கையின், முதலாயின்’ என்பது, பழைய உரை.

[சார்பெழுத்தின் வகை - ௧௦.]

‡ ௧௦. உயிர்மெய் ஆய்தம் உயிரளபு ஒற்றளபு

அஃகிய இ உ ஐ ஓ ஔ மஃரான்

தனிநிலை பத்துஞ் சார்பெழுத் தாகும்.

(இ - ன்.) உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யும், ஆய்தம் - முற்றாய்தமும், உயிரளபு - உயிரளபெடையும், ஒற்றளபு - ஒற்றளபெடையும், அஃகிய இ - குறுகிய இகரமும் [குற்றியலிகரமும்], (அஃகிய) உ குற்றியலுகரமும், (அஃகிய) ஐ - ஐகரக் குறுக்கமும், (அஃகிய) ஓ - ஓகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) மஃ - மஃகரக்குறுக்கமும், (அஃகிய) தனிநிலை - ஆய்தக்குறுக்கமும், பத்தும் - ஆகிய பத்தும், சார்பெழுத்து ஆகும் - சார்பெழுத்தின் வகையாம்; (எ - று.)

அஃகுதல்-சுருங்குதல்; இங்கே, மாத்திரைகுறைதல். 'அஃகிய' என்னும் பெயரெச்சத்தை உகரம் முதலியவற்றோடும் கூட்டுக; (மேற்குத்திரத்தில் 'அஃகும்' என்பதையும் இவ்வாறேகொள்க) பின்னே 'அஃகிய தனிநிலை' என ஆய்தக்குறுக்கம் கூறப்படுதலால், முன்னே 'ஆய்தம்' என்றது, முற்றாய்தம்.

ஆய்தம் - ("அற்ற லளவறிந் துண்க வஃதடம்பு") முதலிய இடங்களில் உயிர்போல அலகுபெற்று, "தோன்றிற் புகழொடு தோன்றக வஃதிலா" முதலிய இடங்களில் மெய்போல அலகுபெறாமலும் உயிர்மெய்களை ஒரு புடையொத்து, உயிருமாகாமல் மெய்யுமாகாமல் (அலிபோலத்) தனிநின்றலால், 'தனிநிலை' எனப்பட்டது. உயிரும் மெய்யும் தம்மிற்கலத்தல்போல ஆய்தம் ஒரெழுத்தோடுங் கலத்த வின்றித் தனிநின்றலால் தனிநிலை யெனப்பட்டதென்றலு மொன்று உயிரமெய் உயிரும்மெய்யுஞ்சார்ந்து உண்டாதலாலும், ஆய்தம் - உயிர் மெய்களினிடையே சார்ந்துவருதலாலும், மற்றை உயிரளபெடை முதலிய எட்டிய - தாதம் முதலெழுத்தின் திரிபு விகாரத்தாற் பிறத்தலாலும், இவையெல்லாம் சார்பெழுத் தெனப்பட்டன. *

[சார்பெழுத்தின் வரி - ௩௧௬.]

‡ ௧௧. உயிர்மெய் யிரட்டுநூற் றெட்டுய ராய்தம்

எட்டுயி ரளபெழு மூன்றொற் றளபெடை

ஆறே மூக்கு மிம்முப் பாணேழ்

உகர மாறா றைகான் மூன்றே

ஓளகா னென்றே மஃரான் மூன்றே

ஆய்த மிரண்டொடு சார்பெழுத் துறுவிரி

ஒன்றொழி முந்நூற் றெழுபா னென்ப.

(இ - ன்.) உயிர்மெய் இரட்டு நூற்றெட்டு - உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினொன்றும், உயிர் ஆய்தம் எட்டு - முற்றாய்தம் எட்டும், உயிரளபு எழுமூன்று - உயி

* 'அவையே தம்மொடுதாம் சார்ந்தம் இடம் சார்ந்தம் பற்றுக்கோடு சார்ந்தம் விகாரத்தால் வருதலின், சார்பெழுத்தென்றாயின' என்பது, பழைய உரை.

ராளபெடை இருபத்தொன்றாம், ஒற்றளபெடை ஆறேழ் - ஒற்றளபெடை நாற்பத்திரண்டும், அஃகும் இ முப்பானேழ் - குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழும், (அஃகும்) உகரம் ஆறாறு - குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறும், (அஃகும்) ஐகான் மூன்றே - ஐகாரச்சுறுக்கம் மூன்றாம், (அஃகும்) ஒளகான் ஒன்றே - ஒளகாரச்சுறுக்கம் ஒன்று, (அஃகும்) மல்கான் மூன்றே - மகாரச்சுறுக்கம் மூன்றாம், (அஃகும்) ஆயதம் இரண்டொரு - ஆயதச்சுறுக்கம் இரண்டும், (ஆக), சாரபெழுத்து உறுவிரி - சாரபெழுத்தினது மிகக் விரி, ஒன்று ஒழி முந்நாறு எழுபான் - ஒன்று குறைந்த முந்நாற்றெழுபது [முந்நாற்றறுபத்தொன்பது] ஆகும், என்ப - என்றுசொல்வர், (அறிவுடையோர்); (எறு) - உறுவிரி - முழுத்தொகை.

இவை இத்தனையாதலை, * அவ்வவற்றின் பிறப்பி டக்கணத்திற் காண்க. எழுத்துவேற்றுமைபற்றி, உயிரெழுத்து இருதூற்றுப்பதினாறாயின. உயிரளபெடையும் ஒற்றளபெடையும், எழுத்துவேற்றுமை இடவேற்றுமை என்னுமிரண்டிப்பற்றித் தொகையிடப்பட்டன திரிந்த முதலெழுத்துக்கள்பற்றி, ஆயதச்சுறுக்கத்திற்குத் தொகை குறிக் காட்டின மற்றவையெல்லாம், இடவேற்றுமைபற்றிக் கணக்கிடப்பட்டன உயர் ஆயதம் - மாத்திரை குறையாமல் நிறைந்த ஆயதம்; எனவே, முற்றாயதமாம் (சு)

உ. பெயர்.

[பெயரின் பொதுவிலக்கணம்.]

! கூஉ. இடுகுறி காரணப் பெயர்பொதுச் சிறப்பின.

(இ - ள்) இடுகுறி காரணப் பெயர் - இடுகுறிப்பெயரும் காரணப்பெயருமாகிய இரண்டும், - பொதுச் சிறப்பின - பலபொருளுக்கும் பொதுப்பெயராகியும் ஒவ்வொருபொருளுக்கே சிறப்புப்பெயராகியும் வருவனவாம்; (எ - று.)

எனவே, இடுகுறிப்பொதுப்பெயர், இடுகுறிச்சிறப்புப்பெயர், காரணப்பொதுப்பெயர், காரணச்சிறப்புப்பெயர் எனப் பெயர் நால்வகைப்படு மென்றதாயிற்று ஒருகாரணமுமபற்றாமல் ஒருபொருளுக்கும் கடவுளாலும் அறிவுடையோராலும் இட்ட குறியாகிய பெயர், இடுகுறிப்பெயர். காரணத்தால் வரும பெயர், காரணப்பெயர்.

(உதாரணம்) { மரம் - இடுகுறிப் பொதுப்பெயர்.
{ வளை, பலா - இடுகுறிச் சிறப்புப்பெயர்.
{ அணி - காரணப் பொதுப்பெயர்.
{ வளை, சிலம்பு - காரணச் சிறப்புப்பெயர்.

(அணி - அணியப்படுவன : ஆபரணங்கள். வளை - வளைவாகவுள்ளது ஒருவகையணி. சிலம்பு - ஒலிப்பது : ஒருவகை காலணி.)

இனி, இரண்டுமொழிதான் என்னும் உத்தியால், இச்சூத்திரத்திற்கு வேறொரு பொருளும் உரைக்கப்படும்; (இரண்டு உற மொழிதல் - இரண்டு பொருள் ஒருங்கே அமையும்படி சொல்லுதல்.) அது வருமாறு: -

* அக - ஆஞ் சூத்திரம் முதலியன.

பெயர் - பெயர்கள்,—இடுகுறி காரணம் பொது - இடுகுறி காரணம் என்னும் இரண்டு இலக்கணங்களுக்கும் பொதுவாகியும், சிறப்பின - இடு குறிக்கே சிறப்பாகியும் காரணத்திற்கே சிறப்பாகியும் வருவனவாம்; (எ-று.)

எனவே, காரணவிடுகுறிப்பெயர், இடுகுறிப்பெயர், காரணப்பெயர் எனப் பெயர் மூவகைப்படு மென்றதாயிற்று. (வடநூலார் இடுகுறியை ரூட மென்றும், காரணத்தை யோகமென்றும், காரணவிடுகுறியை யோகரூட மென்றும் வழங்குவர்.) காரணவிடுகுறிப்பெயராவது - காரணத்தேநோக்கு மிடத்து அக்காரணத்தையுடைய பலவற்றிற்கும் பெயராக வழங்கக்கூடிய தாயினும், அங்ஙனம் வழங்காமல் அக்காரணத்தையுடைய ஒன்றற்கே உரிய தாக இடப்பட்ட குறியாய் வழங்குஞ் சொல்.

(உ - ம்.) பரம், பொன்—இடுகுறிப்பெயர்.

பரமன், பொன்னன்—காரணப்பெயர்.

முக்கணன், அந்தணர், முள்ளி—காரணவிடுகுறிப்பெயர்.

(பரம் - மேன்மை. பரமன் - மேலானவன். பொன்னன் - பொன்னையுடையவன்.) முக்கணனென்பது - காரணங்கருதியபொழுது மூன்றுகண் களையுடைய விநாயகமூர்த்தி முதலிய பலர்க்குஞ் செல்லுமாயினும் இடுகுறி யளவாய்ச் சுவபிரானுக்கே பெயராதலாலும், அந்தணரென்பது - அழகிய தண்மையை [குளிர்ந்தஅருள்] யுடைய பலர்க்குஞ் செல்லுமாயினும் பிராம ணர்க்கே பெயராதலாலும், முள்ளியென்பது - முள்ளுடையன பலவற்றிற் குஞ் செல்லுமாயினும் ஒருவகைச்செடிக்கே பெயராதலாலும், காரணவிடு குறிப்பெயராயின.

எழுத்துக்குப் பெயர்கூறத்தொடங்கியவா, பெயரினிலக்கணத்தை முத லில் தெரிவித்தார். இவ்வாறே மேல் எழுத்துக்களின்பெயர் வருதல் காண்க.*

எழுத்துக்களின் பெயர்.

[உயிரும், மெய்யும்.]

‡ கூற. அம்முத லீரா ருவி கம்முதல்

மெய்ப்மு வாரென விளம்பினர் புலவர்.

(இ - ன்.) 'அ முதல் ஈராறு - அகரம்முதலிய பன்னிரண்டும், ஆவி - உயி ரெழுத்து: க முதல் மூவாறு - ககரம் முதலிய பதினெட்டும், மெய் - மெய் யெழுத்து,' என - என்று, விளம்பினர் புலவர் - சொன்னார் அறிவுடையோர்; (எ - று. —வடமொழியில் உயிர் 'அச்' எனவும், மெய் 'ஹல்' எனவும் படும்.

'அ ஆ என்றற் றெடக்கத்தன - இடுகுறிச் சிறப்புப் பெயர். குறில் கெடில் வல்லினம் மெல்லினம் இடையினம் என்றற் றெடக்கத்தன - கார ணப் பொதுப்பெயர். குற்றிகரம் குற்றுகரம் மகர்க்குறுக்கம் ஆய்தக்குறுக் கம் என்றற் றெடக்கத்தன - காரணச் சிறப்புப்பெயர் இவ்வாறே பிறவும் உரையித்தறிக' என்பது, பழைய உரை.

(உ - ம்.) அ ஆ இ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ—உயிர் - சுஉ.

க் க் ஞ் ட் ண் த் த் ப் ம் ய் ர் ல் வ் ழ் ள் ற் ன்—மெய் - ௩அ.

அகரம் முதலிய பன்னிரண்டும் உயிர்போலத் தனித்து இயங்குவனவாதலால் 'உயிர்' எனவும், ககரம் முதலிய பதினெட்டும் உடம்புபோல உயிரோடு கூடியல்லது இயங்காவாதலால் 'மெய்' எனவும் பெயர்பெற்றன. உயிர் ஆவி என்பனவும், * மெய் உடல் உடம்பு உறுப்பு ஒற்று புள்ளி என்பனவும் ஒரு பொருளன. (அ)

[குறில் - ரு.]

‡ சுசு. அவற்றுள்,

அ இ உ எ ஓக் குறி லைந்தே.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - (உயிர் மெய் என்ற) அவற்றுள், அ இ உ எ ஓ ஐந்த - இவ்வைந்தும்,—குறில் - குற்றெழுத்தாம்; (எ - று.)—குறில் குறுகிய அளவுள்ளது; (ஹரஸ்வம்.) (க)

[நெடில் - எ.]

‡ சுரு. ஆ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ நெடில்.

(இ - ள்.) ஆ ஈ உ ஊ ஏ ஐ ஒ ஓ ஔ - இவ்வேழும்,—நெடில் - நெட்டெழுத்தாம்; (எ - று.)—நெடில் - நீண்ட அளவுள்ளது; (தீர்நீகம்.)

'குறில்ஐந்து' என்றற்போல 'நெடில்ஐழு' எனத் தொகைகொடாமல் 'நெடில்' என்றவளவோடு நிறுத்தியது, ஐயும் ஓனவும் சிலவிடத்தன்றி எங்கும் நெடிலாகாமையைக் குறிப்பித்தற்கு என்பர். (க1)

[சுட்டு - கூ.]

‡ சுசு. அ இ உம் முதல் தனிவரிற் சுட்டே.

(இ - ள்.) அ இ உ - இம்மூன்றும்,—முதல் (மொழிக்கு) முதலில், தனி வரின் - தனித்து [சுட்டுப்பொருளைக் காட்டி] வந்தால், சுட்டு சுட்டெழுத்தாம்; (எ - று.)—சுட்டு - குறித்துக்காட்டுதற்பொருளை உணர்த்துவது.

'முதல்' எனப் பொதுப்படச்சொன்னதனால், மொழிக்கு அகத்தும் புறத்தும் வருமெனக் கொள்க. அகத்து உறுப்பு - பதத்தினுள்ளாகவே சுட்டெழுத்துநிற்பது. புறத்து உறுப்பு-பதத்திற்கு வெளியாகச் சுட்டெழுத்து நிற்பது.

(உ - ம்.) அவன்	} அகநீகட்டு.		} அக்கொற்றன்	} புறநீகட்டு.	
இவன்					இம்மனிதன்
உவன்					உவ்வீடு

அகரம் - தூரத்திலுள்ள பொருளையும், இகரம் - சமீபத்திலுள்ள பொருளையும், உகரம் - நடுவிலுள்ள பொருளையும், பின்நிற்கும் பொருளையும், மேல்நிற்கும் பொருளையும் சுட்டுதற்கு வரும்; 'அவ னிவ னுவன்', 'உப்பக்கம்'. 'உம்பம்' என்பன காண்க. (உப்பக்கம் - பின்பக்கம். உம்பர் - மேலிடம்.)

* மெய்யிற்புணரியல் - சு, உயிர்றுப்புணரியல் - சுஉ, சு1, கூ - ஆஞ் குத்திரங்களில் முறையே காண்க.

அவன் இவன் உவன் என்பவற்றிலுள்ள அகர இகர உகரங்கள் - அடை இடை உடை என்பவற்றின் முதலெழுத்துக்கள்போலப் பின்னெழுத்துக்களோடு தொடர்ந்து நின்று ஒருபொருளை உணர்த்தாமல், பொன்னன் முதலிய சொற்களின் பகுதிபோல வேறுநின்று சுட்டுப்பொருளை யுணர்த்தலால், அகத்துறப்பும் 'தனிவரின்' என்றதில் அடங்கிற்ற; இதனை வினாவிற்குக் கொள்க.

(கக)

[வினா - ஓ.]

‡ கூஎ. எ யா முதலும் ஆ ஓ ஈற்றும்

வயிரு வழியும் வினாவா கும்மே.

(இ - ள்.) எ யா முதலும் - எகரமும் யாவும் (மொழிக்கு) முதலிலும், ஆ ஓ ஈற்றும் - ஆகாரமும் ஓகாரமும் (மொழிக்கு) இறுதியிலும், எ இருவழியும் - எகாரம் இரண்டு இடத்திலும் [மொழிக்கு முதலிலும் இறுதியிலும்.] (தனி வரின்) வினா ஆகும் - தனித்த [வினாப்பொருளைக்காட்டி] வந்தால் வினாவெழுத்தாம்; (எ - று.)

வினா - கேள்விப்பொருளை உணர்த்துவது. முன்னுத்திரத்தில் 'தனி வரின்' என்றது, இங்குக் கூட்டப்பட்டது. ஒன்றினடிபுத்தல் தன்னினடிபுத்தல் என்னும் உத்தியால், உயிர்மெய்யாகிய யாவிலுறவும் உடன்கூறப்பட்டது. (ஒன்று இனம் முடித்தல் தன் இனம் முடித்தல் - ஒத்த இலக்கணமுடையவற்றை ஒருங்கு கூட்டிக் கூறுதல்.)

(உ - ம்.) எவன்	}	எ, யா - முதலிலே அகத்து வந்தன
யாவன்		(அஃவினா.)
எக்கடவுள்	}	எ, யா முதலிலே புறத்து வந்தன
யாங்ஙனம்		(புறவினா)
மொன்னனா	}	ஆ, ஓ ஈற்றிலே புறத்து வந்தன.
பொன்னனே		(ஈற்றுவினா, புறத்துமரத்திராலே வரும.)
எவன்	}	எ - முதலில் அகத்தும், ஈற்றிற் புறத்தும்
பொன்னனே		வந்தது (கஉ)

[வல்லினம் - கூ.]

‡ கூஅ. வல்லினங் க ச ட த ப ற வென வாரே.

(இ - ள்.) க ச ட த ப ற என ஆறு - இவ்வாறும்,— வல்லினம் - வல் லெழுத்தாம்; (எ - று.)—வல் இனம் - வன்மையாக ஒலிக்கின்ற வருக்கம்.

இவை - வலி, வன்மை, வன்கணம் எனவும் பெயர்பெறும். (கஉ)

[மெல்லினம் - கூ.]

‡ கூகூ. மெல்லினம் ற ஞ ண ந ம ன வென வாரே.

(இ - ள்.) ற ஞ ண ந ம ன என ஆறு - இவ்வாறும்,—மெல்லினம் - மெல்லெழுத்தாம்; (எ - று.)—மெல் இனம்-மென்மையாக ஒலிக்கிற வருக்கம்.

இவை - மெலி, மென்மை, மென்கணம் எனவும் பெயர்பெறும். (கக)

[இடையினம் - கூ.]

! எடு. இடையினம் ய ர ல வ மு ள வென வாதே.

(இ - ள்.) ய ர ல வ மு ள என ஆறு - இவ்வாறும்,—இடையினம் - இடையெழுத்தாம்; (எ - று.)—இடை இனம் - வல்லினமெல்லினங்கட்கு நடுத்தரமாக ஒலிக்கின்ற வருகம். வல்லினம் பிறக்கு மிடமாகிய மார்பிற்கும் மெல்லினம் பிறக்கு மிடமாகிய சூக்கிற்கும் இடையிடமாகிய கழுத்தினின்றும் பிறத்தல்பற்றி இடையெழுத்தெனப் பெயர்வந்த தென்றலும் உண்டு.

இவை - இடை, இடைமை, இடைக்கணம் எனவும் பெயர்பெறும். (கரு)

[இனவெழுத்து.]

! எக. ஐ ஓன இ உச செறிய முதலெழுத்து

இவ்விரண்டுடோரின மாய்வரல் முறையே. *

(இ - ள்.) ஐ ஓன - (ஒத்தஇனமில்லாத) ஐகார ஓனகாரங்கள், இ உசெறிய - (சுகார ஊகாரங்கட்கு இனமாகிய) இகா உகரங்களையே (தமக்கும் இனமாகப்) பொருந்த, முதல் எழுத்து - முதலெழுத்துக்கள், இவ்விரண்டு-இரண்டிரண்டு, ஓ இனம் ஆய் வரல் - ஒரினமாகி வருதல், முறை - தொன்று தொட்டுவரும் முறைமையாம்; (எ - று.)-- ஆதலால் அவை 'இனவெழுத்து' எனப் பெயர்பெறும். முறை - வரன்முறை.

சுருங்கச்சொல்லல் என்னும் அழகுபற்றி 'முதலெழுத்து' எனப் பொதுபடக் கூறினாயினும், ஏழ் புழிக்கோடல் என்னும் உத்தியால், இவ்விரண்டு ஒரினமாய் வருதலை இடையினம் ஒழிந்த மற்றவற்றிற்கே கொள்க. (சுருங்க சொல்லல் - சொற்கள் விரியாதபடி சொல்லுதல். ஏழ் புழி கோடல் - கூறிய இலக்கணத்தை ஏற்ற இடத்திற்குமாத்திரமே கொள்ளுதல்.) இதனை 'முயை' என்ற மிகையாற் கொள்ளுதலும் ஒன்று

(உ - ம்.) அ ஆ, இ ஈ, உ - ஊ, எ ஏ, (இ) - ஐ, ஒ - ஓ, (உ) - ஓன எனவும்; க - ஈ, ச - ஞ, ட - ண, த - ந, ப - ம, ற - ன எனவும் வரும். இடையெழுத்தாறும், ஒரினம் (கக)

[இனமேன்றற்குக் காரணம்.]

எ2. தான முயற்சி யளவு பொருள் வடிவு

ஆனவொன் றுதியோர் புடையொப் பினமே.

(இ - ள்.) தானம் - பிறப்பிடமும், முயற்சி - பிரயத்தனமும், அளவு - மாத்திரையும், பொருள் - அர்த்தமும், வடிவு - உருவமும், ஆன - ஆகிய இவற்றுள், ஒன்று ஆகி - ஒன்றுமுதலாக, ஓர் புடை ஒப்பு - ஒருபுடை [சில] ஒத்திருத்தல்,—இனம் - இனமாதற்குக்காரணமாம்; (எ - று.)—இங்கு, வடிவு. வரிவடிவம்.

'இவ்விரண்டோரினமாய் வருமுறையே' என்பது, பழையவுரையின் பாடம்; அகரம் முதலான முதலெழுத்துக்கள் முறையே இவ்விரண்டுமூத்தத் தம்முள் இனமாய் வரும் என்று பொருள்

தானத்தாலும் முயற்சியாலும் ஒத்துவருவன - உயிரினமெல்லாம்
முயற்சியாலும் அளவாலும் ஒத்துவருவன - இடையினம் ஒழிந்த மெய்கள்.

பொருளால் ஒத்துவருவன - அ ஆ, இ ஈ, உ ஊ, எ ஏ, ஒ ஓ, கங, ச கு,
ட ண, த ந, ப ம, ந ன முதலியன. அது, ஆது; இங்கு ஈங்கு; உங்கு
ஊங்கு; எது, ஏது; ஒடு, ஓடு; குளக்கரை, குளங்கரை; தடச்சோலை, தடஞ்
சோலை; படம், பணம்; பாழ்த்துறு, பாழ்த்துறு; அப்பு, அம்பு; நற்கு, நன்கு
எனச் சில பொருள் ஒத்துவருதல் காண்க.

வடிவால் ஒத்துவருவன இ ஈ, ஐ இ, ஒள உ ஒழிந்த மற்றை உயிர்கள்.

முன்பு காரணம் விளங்காமற் கூறப்பட்ட இனமென்றதை இங்கே கார
ணங்காட்டி முடிவுசெய்தலால், இச்சூத்திரம், ஏதுவினமுடித்தல் என்னும்
உத்தி. (ஏதுவின் முடித்தல் காரணங்காட்டி முடிவுசெய்தல்.) (கஎ)

௩. முறை.

எ௩. சிறப்பினு மினத்தினுஞ் செறிந்தீண் டம்முதல்
நடத்தல் தானே முறையா கும்மே.

(இ - ன்.) சிறப்பினும் - சிறப்பினும், இனத்தினும் - இனத்தினும்,
செறிந்து - (ஒன்றன்பின் ஒன்று) பொருந்தி, ஈண்டு - இவ்வுலகத்தில், அ
முதல் நடத்தல் தானே - அகரம்முதலாகத் தொன்றுதொட்டு வழங்குதலே,
முறை ஆகும் - (எழுத்துக்களிற்கும்) முறையாம்; (எ - று.)

தனித்து இயங்கும் ஆற்றலுடைய உயிரொழுத்துக்கள் அவ்வுயிர்களோடு
கூடியல்லது இயங்கும் ஆற்றலில்லாத மெய்யொழுத்துக்கட்குமுன் நிற்பதும்,
குற்றொழுத்துக்கள் தமதுவிகாரங்களாகிய கெட்டொழுத்துக்கட்கு முன் நிறி
பதும், வலியார் மெலியார்க்குமுன் நின்றல்போல வல்லெழுத்துக்கள் மெல்
லெழுத்துக்கட்கு முன் நிற்பதும் சிறப்பினால் எனவும்; குற்றொழுத்துக்கட்
குப்பின் அவ்வவற்றின் இனமொத்த கெட்டொழுத்துக்கள் நிற்பதும், வல்
லெழுத்துக்கட்குப்பின் அவ்வவற்றின் இனமொத்த மெல்லெழுத்துக்கள் நிறி
பதும் இனத்தினால் எனவும் கொள்க.

(அகரம் முதல் னகரமீறாகப் பொருந்திய முறைமைக்குக் காரணம்முழு
வதையும் விருத்தியுரைகளிற் காண்க.) (கஅ)

௪. பிறப்பு.

[பிறப்பின் பொதுவிலக்கணம்.]

எ௪. நிறையுயிர் முயற்சியி னுள்வளி தூப்ப
எழுமனுத் திரளுரங் கண்ட முச்சி
முக்குற் றிதழ்நாப் பல்லணத் தொழிலின்
வெவ்வே ரெழுத்தொளி யாய்வரல் பிறப்பே. *

“ஆற்ற லுடையுயிர் முயற்சியி னனுவினயந், தேற்றன வொலிவாய்த்
தோற்றதல் பிறப்பே” என்றார் வசிரியர் அவினயனார் என்பது, பழைய உரை.

(இ - ள்.) நிறை - (ஒலியெழுத்திற்கு வேண்டிக் காரணங்களிற் குறை வின்றி) நிறைந்த, உயிர் - உயிரினது, முயற்சியின் - உச்சரிக்கவேண்டுமென் னும் முயற்சியால், உள் வளி துரப்ப - உள்ளேநின்ற காற்றானது எழுப்ப, எழும் - எழுகின்ற, அணு திரள் - (செவிப்புலனும்) அணுக்கூட்டம், உரம் கண்டம் உச்சி மூக்கு - மார்பும் கழுத்தும் தலையும் மூக்கும் ஆகிய நான்கிடத் தையும், உற்று - (முதலிற்) பொருந்தி, (பின்பு), இதழ் நா பல் அணம் - உதமம் நாக்கும் பல்லும் வாயும் ஆகிய நான்கினுடைய, தொழிலின் - முயற்சிவேறு பாட்டினால், வெவ்வேறு எழுத்து ஒலி ஆய் - வேறுவேறுவகைப்பட்ட எழுத் தாகிய ஓசைகளாய், வரல் - தோன்றுதல்,—பிறப்பு - (அவற்றின்) பிறப்பாம்; (எ - று.)—அணம் - அண்ணம்; மேல்வாயும் கீழ்வாயும் (கக)

[முதலெழுத்துக்களின் பிறப்பிடம்.]

எஃ. அவ்வழி,

ஆவி யிடைமை யிடமிட ருகும்

மேவு மென்மை மூக்கு உரம்பெறும் வன்மை.

(இ - ள்.) அ வழி - முன்சொன்ன வழியாற் பிறக்குமிடத்து,—ஆவி இடைமை இடம் - உயிரெழுத்துக்கட்கும் இடையினதிற்கும் இடம், மிடறு ஆகும் - கழுத்தாகும்; மென்மை - மெல்லினம், மூக்கு மேவும் - மூக்கை (இடமாக)ப் பொருந்தும்; வன்மை - வல்லினம், உரம் பெறும் - மார்பை (இடமாக)ப் பெறும்; (எ - று.) (உஃ)

[முதலெழுத்துக்கட்கு முயற்சிவகையாற் பிறப்பு.]

எஃ. அவற்றுள்,

முயற்சியுள் அ ஆ அங்காப் புடைய.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - (மேல் இடம்வகுக்கப்பட்ட) முதலெழுத்துக்க ளுள், அ ஆ - அ ஆ இரண்டும்,—முயற்சியுள் - (முன்சொன்ன நால்வகை) முயற்சிகளுள், அங்காப்பு உடைய - (அண்ணத்தின் தொழிலாகிய) அங்காத் தலை யுடையனவாய்ப் பிறக்கும்; (எ - று.)—அங்காத்தல் - வாய்திறத்தல். அ ஆ என உச்சரித்துக் கண்டுகொள்க: பிறவும் இவ்வாறே. (உக)

எஃ. இஈ எஐ ஐ அங் காப்போடு

அண்பல் முதல்நா ளினிம்புற வருமே.

(இ - ள்.) இ ஈ எ ஐ - இந்த ஐந்தும்,—அங்காப்போடு - வாய்திறத்த லுடனே, அண்பல் - மேல்வாய்ப்பல்லை, நா முதல் விரிம்பு - அடிநாக்கினது ஓரமானது, உற - பொருந்த, வரும் - பிறக்கும்; (எ - று.)—அண்பல் - (நாவின் ஓரத்தால்) அணுகப்படும் பல்; வினைதொகை.

‘அங்காப்போடு’ என்பதை, இப்பிறப்பிலக்கணம் முடியுமளவும் வருஞ் சூத்திரத்தோறும் கூட்டுக. (உஉ)

எ.அ. உ ஊ ஒ ஓ ஔ இதழ் குவிவே,

(இ - ள்.) உ ஊ ஒ ஓ ஔ - இந்த ஐநதும், (பிறத்தற்கு எதுவாகிய முயற்சி), இதழ் குவிவு - உதடுகளின் குவிதலாம்; (எ - று.) (உரு.)

௭௯. கஙவுஞ் சஞவும் டணவு முதலிடை
நுனிநா வண்ண முறமுறை வருமே.

(இ - ள்.) கஙவும் - ககரமும் நகரமும், சஞவும் - சகரமும் ஞகரமும், டணவும் - டகரமும் ணகரமும், —முறை - முறையே, —முதல் இடை நுனிநா அண்ணம் உற - நாக்கின் அடியும் நடுவும் கடையும் மேல்வாயின் அடியையும் நடுவையும் கடையையும் பொருந்த, வரும் - பிறக்கும்; (எ - று.)

‘முதலிடை நுனி’ என்பதை, நா அண்ணம் என்ற இரண்டோடுங் கூட்டுக.

அடிநா மேல்வாயடியைச் சோதலாற் ககர நகரங்களும், இடைநா மேல்வாயிடையைச் சேர்தலாற் சகர ஞகரங்களும். நுனிநா மேல்வாய்நுனியைச் சோதலால் டகர ணகரங்களும் பிறக்குமெனக்; * முயைநிர்நியை. (உ௮)

௮௦. அண்பல் லடிநா முடியுறத் தநவரும்.

(இ - ள்.) அண்பல் அடி - மேல்வாய்ப் பல்வின் அடியை, நா முடி உற நாகுநுனி பொருந்த, —த ந - தகரமும் நகரமும், வரும் - பிறக்கும். (உ௯)

௮௧. மீகீழிதமுறப பமமப் பிறக்கும்

(இ - ள்.) மீகீழ் இதழ் உற - மேலுதடும் கீழுதடும்(தம்மிற்)பொருந்த, —ப ப - பகரமும் மகரமும், பிறக்கும—; (எ - று.) (௨௯)

௮௨. அடிநா வடியண முறயத் தோன்றும்.

(இ - ள்.) அடிநா - நாக்கினடியானது, அடி அணம் உற மேல்வாயடியைப் பொருந்த, —ய யகரம், தோன்றும் - பிறக்கும்; (எ - று.) (௩௦)

௮௩. அண்ண நுனிநா வருட ரமுவரும்.

(இ - ள்.) அண்ணம் - மேல்வாயை, நா நுனி வருட நாக்கின் நுனியானது தடவ, —ர மு - ரகரமும் முகரமும், வரும் - பிறக்கும்; (எ - று.)

அண்ணம் நுனி மேல்வாய்நுனியை, நா வருட நாகுத தடவ எனினுமாம். மத்திமதிபமாக, நுனியென்பதை அண்ணம் நா என்ற இரண்டுக்குங் கூட்டுதலு மொன்ற. மேல் அக - ஆஞ் சூத்திரத்திலும் இதுகொள்க. (௨௮)

௮௪. அண்பல் முதலு மண்ணமு முறையின்
நாவீளிம்பு வீங்கி யொற்றவும் வருடவும்
லகார ளகாரமா யிரண்டும் பிறக்கும்.

(இ - ள்.) அண்பல் முதலும் - மேல்வாய்ப்பல்வின் அடியையும், அண்ணமும் - மேல்வாயையும், முறையின் முறையே, நா வீளிம்பு - நாவின் ஓரமானது, வீங்கி - தடித்து, ஒற்றவும் வருடவும் - பொருந்தவும் தடவவும், முறைநிரனிறையின் தன்மையை சகச - ஆஞ் சூத்திரத்திற் காண்க.

லகார ளகாரம் ஆய் - லகாரமாகியும் ளகாரமாகியும், இரண்டும் - இவ்விரண் டெழுத்துக்களும், பிறக்கும்—; (எ - று.)—முறைநீர்நிறை.

மேல்வாய்ப்பல்லினடியை நாவினிலும் தடித்துப்பொருந்துதலால் லகர மும், மேல்வாயை நாவின் ஓரம் தடித்துத்தடவுதலால் ளகரமும் பிறக்கும்.

லகாரம் ளகாரம் அ இரண்டும் என்று பிரித்து, லகாரமும் ளகாரமு மாகிய அவ்விரண்டும் என்றும் உரைக்கலாம். (அ + இரண்டு = ஆயிரண்டு.) (உக)

அரு. மேற்பல் விதமுற மேலிடம் வவ்வே.

(இ - ள்.) மேல் பல் - மேல்வாய்ப்பல்லை, இதழ் உற - கீழுதடு பொருந்த, —வ - வகரமானது, மேலிடம் - பிறக்கும், (எ - று.)

மேற்பல் கீழுதடடைப பொருந்த எனினுமாம். (௩௦)

அக. அண்ண நுனிநா நனியுறில் நனவரும்.

(இ - ள்.) அண்ணம்—மேல்வாயை, நுனி நா - நாக்கு நுனி, நனி உறில் - மிகப்பொருந்தின், —றன - நகரமும் னகரமும், வரும் - பிறக்கும்; (எ - று.)

[சார்பெழுத்துக்கு இடமும், முயற்சியும்.]

அள. ஆய்தக் கிடந்தலை யங்கா முயற்சி

சார்பெழுத் தேனவுந் தம்முதலனைப

(இ - ள்.) ஆய்தக்கு - ஆய்தவெழுத்துக்கு, இடம் - பிறப்பிடம், தலை - தலையாம்; முயற்சி - பிரயத்தனம், அங்கா - வாயைத் திறத்தலாம்; சார் பெழுத்து எனவும் - (ஆய்தம் நீங்கலான மற்றைச்) சார்பெழுத்துக்களும், தம் முதல் அனைய - (இட முயற்சி வகைகளினால்) தம் தம் முதலெழுத்துக் களை ஒப்பனவாம்; (எ - று.)—ஆய்தக்கு=ஆய்தத்துக்கு : விகாரம். (௩௨)

[பிறப்புக்குப் புறனடை.]

அஅ. எடுத்தல் படுத்தல் நலித லுழப்பின்

திரிபுந் தத்தமிழ் சிறிதுள வாகும்.

(இ - ள்.) (பலவெழுத்திற்றுப் பிறப்பு ஒன்றாகச் சொல்லப்பட்டன வாயினும்),—எடுத்தல் - உயர்த்தி உச்சரித்தலும், படுத்தல் - தாழ்த்தி உச்சரித் தலும், நலிதல் - நடுத்தரமாக உச்சரித்தலும் ஆகிய, உழப்பின் - (எழுத்திற்கு உரிய) ஒலிமுயற்சிவகையினால், திரிபும் - (ஒன்றற்கு ஒன்று பிறப்பு) வேறு பாடுகளும், தம் தமில் - அவ்வவற்றுள், சிறிது உள ஆகும் - சிறிது சிறிது உள் ளனவாம்; (எ - று.)

ஓர் எழுத்தே வெவ்வேறுவகையாக ஒலித்தலையும் இச்சூத்திரத்திலேயே அடக்கவேண்டும்; அதற்கு உதாரணம்:—'தந்தது' என்பதிலுள்ள தகரங்களின் ஒலிவேறுபாடு போல்வன காண்க (௩௩)

[உயிர்மெய் - உகக.]

அக. புள்ளிவிட் டவ்வொடு முன்னுரு வாகியும்

ஏனை யுயிரோ டுருவு திரிந்தும்

உயிரள வாயதன் வடிவொழித் திருவயிற்

பெயரொடு மொற்றமுன் னாய்வரு முயிர்மெய்.

எழுத்ததிசாரம்

(இ - ள்.) அவ்வொடு - (மெய்) அகரவயிரோடு (கூடியபொழுது), புள்ளி விட்டு - புள்ளியை விட்டு, முன் உரு ஆகியும் - அவ் விட்டவடிவே வடிவாகியும், ஏனை உயிரோடு - ('ஆ'முதலிய)மற்றை உயிராகனோடு (கூடியபொழுது), உருவு திரிந்தும் - (புள்ளிவிடுதல்மாத் திரமேயன்றி) வடிவவேறுபட்டும், உயிர் அளவு ஆய் - உயிர் மாத்திரையே மாத்திரையாய் [மெய்யின்மாத்திரை தோன்றாமல்], அதன் வடிவு ஒழித்து - (வரிவடிவில்) உயிரின்வடிவை ஒழித்து [மெய்யெழுத்து விகாரப்பட்ட வடிவே வடிவாய்], இரு வயின் பெயரொடும் - (உயிரும் மெய்யும் ஆகிய) இரண்டிடத்தும் பிறந்த (உயிர்மெய் என்னும்) பெயருடனே, ஒற்று முன் ஆய் - மெய்யினொலி முன்னும் உயிரினொலி பின்னுமாகி, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்யெழுத்து, வரும்—; (எ - று)

பன்னிரண்டு உயிரும் பதினெட்டு மெய்யின்மேலும் தனித்தனி ஏறி வருதலால், உயிர்மெய் இருநூற்றுப்பதினாறும்; க்+அ=ச, க்+ஆ=கா முதலியன.

'உயிரளவாய்' என்றதனால், உயிரளவைய்க் குற்றெழுத்துக்கு ஒருமாத் திரையும் உயிர்மெய்ந்நெட்டெழுத்துக்கு இரண்டுமாத் திரையுமா மென்க.

நா லி னீ முதலிய மொழிமுதற்காரணமாகாத ஒலிகளையும் இங்கே எழுத்தெனத் தழுவுதல், அவற்றுள் முதலதாகிய நகரம் மொழிமுதற்காரண மாதலால்; இது எண்ணிறைத்தற்பொருட்டுச் சுருங்கச்சொல்லலாகக் கூறப் பட்டுவருவதோர் அனாதிவழக்கமாமென அறிக; இங்கே “நப்போல் வளை” என்னும் ஒளவையா வாய்மொழியின் அருமபொருள் ஆராயத் தக்கது.

சார்பெழுத்திற்குச் சாரந்துவருதல் ஒர்பிறப்பாதலால், அதனைப் பிறப் பிலக்கணத்தோடு சாரவைத்துச் சொல்லத் தொடங்கினா. (கூச)

[முற்றாய்தம் - ஆ.]

‡ கூடு. குறியதன் முன்ன ராய்தப் புள்ளி
உயிரொடு புணர்ந்த வல்லாறன் றிசைத்தே.

(இ - ள்.) ஆய்தம் புள்ளி - (மூன்று) புள்ளிவடிவாகிய ஆய்தவெழுத் தானது,—குறியதன் முன்னர் - குற்றெழுத்தின் முன்னதாய், உயிரொடு புணர்ந்த வல் ஆறன் றிசைத்து ஏ - உயிரோடு கூடிய வல்லெழுத்தாறனுள் ஒன்றன் மேலதாகியே வரும்; (எ - று.)—முன் - இங்கே, இடமுன்.

(“ஆய்தவொற்று என்றவாறு ஆய்தமானபுள்ளி, 'ஆய்தபுள்ளி' என்றார். இதனையும் ஒற்றின்பாற் சாாத்துதற்கு என்஑” என்பது, பழைய உரை.)

அடுப்புக்கூட்டுப்போல ஒருவகை ஆயுதவடிவாக மூன்றுபுள்ளிவைத்து எழுதப்படுதலால், ஆய்த மென்று பெயர். ஆய்தம் = ஆயுதம்; இங்கே, போர்க் கருவியாகிய கேடகமென்னும் படை: சமைததற்கருவியாகிய அடுப்புமாம்.

முற்றாய்தம் - மாத்திரை குறையாத ஆய்தம். இச்சுத்திரத்தால், ஆய்தம் தனிமொழி தொடர்மொழிகளின் இடையி லன்றி மற்றைய இடங்களில் வாரா தென்பது நன்கு விளங்கும்.

(உ - ம்.) எ஑ீகு, க஑ீச, ஒன்ப஑ீது, ப஑ீறி; பிறவுங் கண்டுகொள்க.

எழுத்தியல்.

(எசு - வேல் கலிச-ஒளடையளவு. ஒன்பசிது-ஒன்பது. பசிநி-ஒடம்.)

வல்லினவகையால் இயல் ஈகவரும் ஆய்தம் ஆறு; * அவ் + கடிய = அகி கடிய எனத் திரிதலென்னும் புணர்ச்சிவிகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று; செய்வது = செய்வகிது என விரித்தலென்னுஞ் செய்யுள்விகாரத்தால் வரும் ஆய்தம் ஒன்று; ஆக, முய்யதம் ஈட்டிதல் காண்க.

இது தொல்காப்பியச் சூத்திர மாதலால், இதனை எடுத்துக்கொண்டது, கானேடுத்துமொழிதல் என்னும் உத்தி. (தான் எடுத்து மொழிதல் பழஞ்சூத்திரத்தைத் தான் எடுத்துச் சொல்லுதல்.) (௩௫)

[உயிரளபெடை - உக.]

‡ கூக. இசைகெழின் மொழி முத லிடைகடை நிலநெடில் அளபெழு மவற்றவற றினக்குறில் குறியே.

(இ - ன்.) மொழி - சொல்லுகது, முதல் இடை கடை - முதலிலும் நடு விலும் இறுதியிலும், நிலை - நின்ற நெடில் - நெட்டெழுத்து ஏழும்,—இசை கெழின் - (பாட்டில்) ஒசை குறையுமிடத்து, அளபு எழும் - (அவ்வோசையை நிறைக்கக்) தம்மம் [இரண்டு] மாத்திரையின் மிக்து ஒலிக்கும்; அவற்று - அந்தநெட்டெழுத்துக்களின் பின், அவற்று இனம் குறில் - அதற்கு இனமாகிய குற்றெழுத்துக்கள், குறி - (அளவாதிததையை அறிதற்கு வரிவடிவில்) அடையாளமாக வரும்; (எ - று.)

குறி - அவ்வளவிற்குக் குறியாய் வந்துவிற்கு மென்றபடி எனவே, ஒரு மாத்திரைக்கு ஒன்றாக வைத்து எழுதப்படு மென்க

உயிர் அளபு எடை - உயிரெழுத்து மாத்திரை அதிகப்படுவது. இது, வடமொழியில் 'பலுதம்' எனப்படும்.

(உ - ம்.) ‡ “ஓஓதல் வேண்டி” “ஆஅது மென்னு மவா” என முதலிலும், “உறஅர்க் குறனோய்” “செறஅஅப வாழிய” என இடையிலும், “நல்லபடாஅ,” “அடாஅவடுபினவர்” எனக் கட்டையிலும் வந்தன.

* மெய்யீற்றுபுணரியல், ௩௨ - ஆஞ் குத்திரம் பார்க்க.

‡ தொல்காப்பியம், எழுத்ததிகாரம், மொழிமரபு - ௫.

‡ “ஓஓதல்வேண்டு மொளிமாழ்குஞ் செய்வினை, யாஅதுமென்னுமவர்”

“உறஅர்க்குறனோயுரைப்பாய் கடலைச், செறஅஅய்வாழிய நெஞ்சு.”

“அனிச்சப்பூக்கால்களையாள் பெய்தான்றுகப்பிற்கு, நல்லபடாஅபறை”

“கொடாஅதவரென்பர்குண்டிராவையத், தடாஅவடுபினவர்.”

“கெடுபபதூஉங் கெட்டார்க்குச் சார்வாய் மற்றுங்கே

யெடுபபதூஉ மெல்லா மழை”

“உரனசைஇ யுள்ளந் துணையாகச் சென்றார்

வரனசைஇ யின்னு முளேன் ”

மற்றை நெட்டெழுத்துக்களும் இப்படியே அளபெடுக்கும். 'செரு அஅய்' என்பதில், ஆ-ஈரளபெடுத்தது; ஆதலின், இருகுறில் குறியாக எழுதப்பட்டது.

இவை, செய்யுளினசநிறைக்க வந்த அளபெடை.

செய்யுளோசை குன்றாவிடத்தும் (க) இனிய ஓசையைத் தருதற்பொருட்டாகவே அளபெடுப்பதும், (உ) ஒருசொல் மற்றொருசொல்லின் இசையை நிறைத்தற்பொருட்டு அளபெடுப்பதும் உண்டு.

(க) (உ - ம்.) "கெடுப்பதூஉங் கெட்டார்க்கு" - "எடுப்பதூஉ மெல்லாம்"

இவற்றுள் கெடுப்பதும், எடுப்பதும் என நிற்பினும் செய்யுளோசை குன்றாதாயினும், இன்னிசை நிறைத்தற்பொருட்டுக் குறில் ஈடுமையம் அளபெடுத்தது; இது, இன்னிசையாபெடை - கெடில் அளபெடுத்தாலும் செய்யுளோசைகுறையாவிடத்தாயின் இன்னிசையளபெடையேயாம்

(உ) (உ - ம்.) "உரனரைஇ யுள்ளம்" - "வரனரைஇ யின்னும்"

இவற்றுள் உரனசை, வரனசை என நிற்பினும் செய்யுளோசை குன்றாதாயினும், விருப்பமெனப் பொருள்படும் நசையென்னும் பெயர்ச்சொல் விரும்பியென விளையெச்சப்பொருள்படும்பொருட்டு விளையெச்சச்சொல்லாதற்கு 'நரைஇ' என அளபெடுத்தது; இது, ரேஃசையாபெடை. சொல் விகாரப்பட்டு அளபெடுக்கும் தழீஇ - [தழுவி], குரீஇ - [குருவி], வளாஇ - [வளைந்து] முதலியனவும் இதில் அடக்கப்படும்.

ஆகவே, உயிரளபெடைகளெல்லாம் அடங்குமாறு அறிக.

நெட்டெழுத்து ஏழும் மொழியின் மூன்றிடத்தும் அளபெடுக்கு மெனவே, உயிரளபெடை இருபத்தொன்றும்; ஓளகாரம் மொழிக்கு நடுவிலும் கடையிலும் வாராமையால் அவ்விரண்டையும் கழிக்க, நின்ற உயிரளபெடை பத்தொன்பது: அபபத்தொன்பதனோடு இன்னிசையளபெடை, சொல்லிசையளபெடை என்னும் இரண்டையும் கூட்ட உயிரளபெடை - இருபத்தொன்ற்தல் காண்க.

(ங கூ)

[ஒற்றளபெடை - சஉ.]

‡ கூஉ. ஈருண நமன வயலள வாய்தம்

அளபாங் குறிவினை குறிக்கீழிடைகடை

மிகலே யவற்றின் குறியாம் வேறே.

(இ - ன்.) (இசை கெடின்) - பாட்டில் ஓசை குறையுமிடத்து, - ஈருண நமன வயலள ஆய்தம் - ஈ முதலிய இப்பத்து மெய்யும் ஆய்தமும் ஆகிய பதினோரெழுத்தும், குறில் இனை குறில் கீழ் - இரண்டுதற்றெழுத்தின் பின்னும் ஒரு குற்றெழுத்தின் பின்னும், இடைகடை - (மொழிக்கு) நடுவிலும் கடையிலும், அளபு ஆம் - (அவ்வோசையை நிறைக்கத்) தம் தம் [அரை] மாத் திரையின் மிக்கு ஒலிக்கும்; அவற்றின் குறி - அப்படி அவை அளபெடுத்தமையை அறிதற்கு அடையாளம், வேறு மிகலே ஆம் - அம்மெய்யெழுத்துக்களின் பின் அவ்வெழுத்துக்களே (வரிவடிவில்) மற்றொருமுறை அளவுகுறியாய் வருதலாம்; (எ - று.)

ஒற்று அளபு எடை - மெய்யெழுத்து மாத்திரை அதிகப்படுவது. ('ஒற்றுக்கள் ஊன்றிச்சொல்ல அளபெழும்', 'நெட்டெழுத்தை நீட்டிச்சொல்ல அளபெழும்' என்ற நேமிநாதவுரைவாக்கியங்கள் கருத்தக்கன.)

ஆய்தம், மாத்திரை முதலியவற்றில் மெய்யெழுத்தோடு ஒத்திருத்தலால், அதனையும் இங்குக் கூட்டி உரைத்தார்; கீழ் "ஆய்தபுள்ளி" என்றதும் காண்க.

முன்குத்திரத்தின் 'இசைகெழுன்' என்றது, இதற்குங் கூட்டப்பட்டது.

(உ - ம்.) * "இலங்கு வெண்பிறை" - "கலங்கு" எனக் குறிலிணைக்கீழிடையி
"எங்கிகுறவன்" - "எங்குகென்" எனக் குறிக்கீழிடையிலும், [லும்,
"மடங்கலந்த" - "விடங்கலந்தான்" எனக் குறிலிணைக்கீழ்க்கடை
"அங்குகனிந்த" - "கங்குகளம்" எனக் குறிக்கீழ்க்கடையிலும், [யிலும்,

நகரம் அளபெடுத்தது; மற்றைமெப்பெழுத்துக்களும் இப்படியே அளபெடுக்கும். (நகரம் கடைசியில் விதியீறாகவே வரும்; இயல்பீறாக வராது.)

"விலங்கி வீங்கிருள்" - "இலங்கு முத்து" எனக் குறிலிணைக்கீழிடையிலும், "எலங்கிலங்கிய" - "வெலங்குவாக்கு" எனக் குறிக்கீழிடையிலும் ஆய்தம் அளபெடுத்தது.

குறிலிணைக்கீழிடை குறிக்கீழிடை குறிலிணைக்கீழ்க்கடை குறிக்கீழ்க்கடை என்னும் நான்கிடத்தும் பதினாறொழுத்து அளபெடுக்கு மெனவே, ஒற்றளபெடை நார்பத்துநான்காம்; ஆய்தம் மொழியிடையில் மாத்திரம் வருமேயன்றி (விதியீறாகவாயினும்) மொழியிறுதியில் வாராமையால், §, அதற்குக் குறிலிணைக்கீழ்க்கடை குறிக்கீழ்க்கடை என்னும் இரண்டிடத்தைக் கழிக்க, ஒற்றளபெடை நார்பத்தி ன் டதல் காண்க. (ந.எ)

* "இலங்கு வெண்பிறைகுடிசுடிமடியார்க்குக், கலங்கு நெஞ்சமிலேகான்." "எங்குகிறைவனுளனென்பாய்மனனேயா, நெங்குகெனத்திரிவாரின்."

"மடங்கலந்தமனனேகளத்து, விடங்கலந்தானேவேண்டு."

"அங்குகனிந்தவருளிடத்தார்க்கன்புசெய்து, நங்குகளங்குறுப்பாநாம்"

"விலங்கிவீங்கிருளோட்டிமேமாத, ரிலங்குமுத்தினினம்"

"எல்கிலங்கியகையரையின்னுயிர், வெல்குவார்க்கில்லைவீடு."

§ அல் + கடிய = அல்கடிய என்றற்போலப் புணர்ச்சிவிகாரத்தால் (விதியீறாக) மொழியிறுதியிலவரும் ஆய்தமும் "குறியதன்முன்னர்" என்ற குத்திரத்தால் மொழியிடையில் வந்ததுபோலவே பாவிக்கப்பட்டதனால், ஆய்தம் நகரம்போல விதியீறாக வருதலும் இல்லை யெனக் கொள்ளப்பட்டது. அல் + திணை = அல்திணை; பல் + தலை = பல்தலை என்றற்போலப் புணர்ச்சிவிகாரத்தால் (விதியீறாக) மொழியிறுதியில் வருபவை ஆய்தக்குறுக்கமாதலால், அவையும் இங்கே கொள்ளப்படவில்லை. "தற்சுட்டளபொழி" என ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்குக்குக் கூறுவதுபோல ஆய்தக்குறுக்கத்துக்கு, எல்லை வரையறுத்துக் கூறுமையால், அது அளபெடுத்தல் ஆசிரியர்க்கு உடன்பாடன்றென்பது அறிக; இது மகரக்குறுக்கத்துக்கும் கொள்க.

[குற்றியலிகரம் - ஈஎ.]

‡ கூஈ. யகரம் வரக்குற ஞத்திரி யிகரமும்
அசைச்சொல் மியாவி னிகரமும் குறிய.

(இ - ள்.) * யகரம் வர - யகரத்தை முதலிலுடைய சொல் (வருமொழி யாய்) வர, குறன் உ திரி - குற்றியலுகரம் திரிந்த, இகரமும்—, அசைச் சொல் - முன்னிலையசைச்சொல்லாகிய, மியாவின் - மியாவென்பதன் (மகரத் தின்மேலுள்ள), இகரமும்—, குறிய - குற்றியலிகரங்களாம்; (எ - று.)

குற்றியலிகரம் - ஒருமாத்திரையாகிய இகரம் குறுகி அரைமாத்திரை யாய் நிற்பது; குற்றியலுகரமும் இவ்வாறே.

(உ - ம்.) வீடு - யாது = வீடியாது எனவும், கேண்மியா எனவும் வரும்.

மேற்கூறங் குற்றியலுகரம் முப்பத்தாறிலும், அசைச்சொல்மியாவினா லும் குற்றியலிகரம் முப்பத்தேழாக வருதல் காண்க.

குற்றியலுகரம் அறிந்தபின்பே இது அறியப்படுவ தாயினும், எழுத்து முறைமைபற்றி, இதனை அதற்குமுன் வைத்தார். (ஈஅ)

[குற்றியலுகரம் - ஈகூ.]

‡ கூசு. நெடிலோ டாய்த முயிர்வலி மெலியிடை
தொடர்மொழி யிறுதி வன்மையூ ருகரம்
அஃகும் பிறமேல தொடரவும் பெறுமே.

(இ - ள்.) நெடிலோடு - தனிநெடில் எழுடனே, ஆய்தம் - ஆய்தம் ஒன் றும், உயிர் - (சொல்லுக்கு நடுவிலுந் கடையிலும் வாராத ஒளகாரம் நீங்கிய) உயிர் பதினொன்றும், வலி - வல்லினமெய் ஆறும், மெலி - மெல்லினமெய் ஆறும், இடை - (வல்லெழுத்துக்களோடு தொடராத வகாமெய் நீங்கிய) இடை யினமெய் ஐந்தும், (ஆகிய முப்பத்தாறெழுத்துக்களுள் ஒன்றினால்), தொடர் - (ஈற்றுக்கு அயலெழுத்தாகத்) தொடரப்பட்ட, மொழி - சொல்லின், இறுதி - ஈற்றில், வன்மை ஊர் உகரம் - வல்லெழுத்துக்களிலொன்றன்மேல் ஏறிவரு கின்ற உகரமானது [கு சு டி து பு று], அஃகும் - (தன்னொருமாத்திரையிற்) குறுகும்; பிற - பிறஎழுத்துக்கள் ஒன்றும் பலவும், மேல் தொடரவும் - ஈற் றயலெழுத்துக்கு முன்னே தொடரவும், பெறும் (நெடிற்றொடரொழிந்த ஐந்துதொடர்களும்) பெறும்; (எ - று.)

‘நெடிலோடு’ என நெடிலை ‘ஒடு’ என்னும் உருபு கொடுத்துப் பிரித்தது, நெடிற்றொடர் பிறமேல் தொடரப் பெறாமல் தனிநெடிலுடையதாகியே ஈரெழுத்தொருமொழியாய் வரு மென்று தோன்றத்தற்கு. ‘உயிர்’ என்றது, குறில் நெடில் இரண்டையும்.

* கூசு - ஆம் சூத்திரம் டார்க்க.

(உ ம.)நாடு, கோறு நெடிற்றொடா | கொக்கு, பட்டு - வனற்றொடா.
எஃகு, அஃது ஆயத்ததொடா | குரங்கு, பஞ்சு - மென்றொடா.
வரகு, பலாசு உயிர்த்தொடா | மாப்பு, வீழ்து - இடைத்தொடா.

புணரியலில் எடுத்தாளத்தற்பொருட்டு இங்ஙனே ஈற்றய வெழுததைக் கொண்டு ஆறுவகையாகச்சொன்னது, முன்மொழிந்துகோடல் எனனுமென்று; (முன் மொழிந்து கோடல் முன்னே ஒன்றைச்சொல்லிப் பின்னே அதனை வேண்டுமிடத்து எடுத்தக்கொள்ளுதல், அன்றி, பின்னே வேண்டு மென்ற காரணத்தால் முன்னே சொல்லிவைத்துக்கொள்ளுதல்)

ஈற்றயவெழுததை நோக்கிக் குற்றியலுகாரம் முப்பத்தாறாவது காண்க

நாடு, ஈது, குடு, ஏடு, ஐது, ஒடு, வெளபு, அஃது, வரகு, பலாசு, அரிது, இடையீடு, குருடு, இறுப்புது, — இலேசு, இளைது, —, புரோசு, சுக்கு, கச்சு, பட்டு, பத்து, உப்பு பற்று, சங்கு, பஞ்சு, வண்டு, பந்து, வம்பு, கன்று, வெய்து, மாப்பு, சால்பு, வீழ்து, தெளகு என ஈற்றயவெழுததை நோக்கிய உதாரணங்களை முறையே காண்க கோடிட்ட எகர ஒகர உயிர்த்தொடாக குறுகரங்களுக்கு உதாரணம் வருமிடத்துக் கண்டுக்கொள்க

இனி, நெடிற்றொடா முதலிய ஆறும் வலவெழுத்து ஆறையும் ஈராகக் கொள்ளக் குற்றியலுகாரம் முப்பத்தாறாகுமென்று கொள்வாரும் உளா, அவா க்கு—நாடு, காசு, காடு, காது, காப்பு, சோறு, எஃகு, கஃசு, கஃடு, அஃது, அஃபு, சுஃறு, வரகு, பலாசு, முருடு, எருது, மாப்பு, கயிறு, சுக்கு, கச்சு, பட்டு, பத்து, உப்பு, பற்று, சங்கு பஞ்சு, வண்டு, பந்து, வம்பு, கன்று, செய்கு, —, —, பெய்து, மாப்பு, —என்பன உதாரணமாக சில வாராதிருக்கவும் முப்பத்தா றென்றல், 'உயிரமெய இருந்துறுப்பதினாறு' என்றலபோலச் சுருங்கச்சொல் லலாகக்கூறிய தென்க

('நுகதை' எனனும முறைபெயரின் முன்னின்ற நகரமெய்யினமேவிற்கு கின்ற உகரமும் குறுகு மென்றல், பழையவழக்கு.)

தனித்தும் தனிகுறிலைச்சோந்தும் வரும் வல்லின மெய்யினமேலும், மெல்லின இடையின மெய்களினமேலும் மொழியிறதியில் வரும் உகரம் முற்றியலுகர மென்பபடும்.

(உ ம) கு, து, நடு, பெறு, தாணு, துமழு, கதவு, நாலு (ஈக)

[ஐகாரக்குறுக்கம் - ஈ; ஒளகாரக்குறுக்கம் - க.]

‡ கூடு. தற்குட டளபொழி யையமூ வழியும்
நையு மெளவு முதலற் றுகும்.

(இ ன) ஐ - ஐகாரம், —தன சுட்டு - தன்னை [எழுத்தை]க் குறிக்கு மிடமும், அளபு - அளபெடுக்குமிடமும், ஒழி - அல்லாத, மூ வழியும் - (சொல் லுக்கு) முதல இடை கடைகளிலே எங்கேநின்றாலும், நையும் - (தன்இரண்டு மாதிரியிற்) குறுகும்; ஒளவும் - ஒளகாரமும், —முதல - (சொல்லுக்கு)

முதலில்,—அற்று ஆகும் - அவ்வாறாகும் [தன்னைக்குறிக்குமிடத்தும் அளபெடுக்குமிடத்தும் குறுகாமல் சொல்லிவரும்பொழுதெல்லாம் குறாகும்].

ஐகர ஓளகாரக் குறுக்கங்கள் - இரண்டொத்திரையாகிய ஐகர ஓளகாரங்கள் குறுகி ஒருமாதிரியாய் நிற்பன.

தனித்தம் மெய்யுடன்கூடி உயிர்மெய்யாயும் நிற்கின்ற ஐ ஓள என்பவை எழுத்தைக்குறிக்குமிடத்தாமாத்திரம் குறுகாதிருக்குமே யன்றி வேறு பொருளைக்குறிக்குமிடத்தெல்லாம் குறுகு டென்பதைக் காட்டுதற்கு ‘தற்சுட்டொழி’ என்றும், தன்மாதிரியின் மிககுஒலிக்கும் அளபெடையிற் குறுகாதென்ற இயல்பை விளக்குதற்கு ‘அளபொழி’ என்றும் கூறினரென்க.

(உ - ம்) ஐப்பசி, இடையன் குவளை, ஓளவை.

இடவகையால் ஐகாரத்திற்கும் ழன்றும், ஓளகாரத்திற்கும் ழன்றும் வருதல் காண்க. ஓளகாரம், மொழியிடைக்கடைகளில் வாராது. (சு 1)

[மகரக்குறுக்கம் - ஈ.]

! கூக. ண ன முன்னும் வரிகான் மிசையும்க் குறாகும்.

(இ - ள்.) ண ன முன்னும் - (ளகர லகரம் திரிந்த) ணகர ணகரமெய்களில் ஒன்றன் முன்னும்,—வரிகான் மிசையும் - (வருமொழிமுதலில் நின்ற) வகரவுயிர்மெய்யின் பின்னும்,—ம - மகரமெய், குறாகும் - (தன் அரைமாதிரியிற்) குறுகும்; (எ - று)—இங்கு, முன் பின் என்பன இடம்பற்றின.

மகரக்குறுக்கம் - அரைமாதிரியாகிய மகரமெய் குறுகிக் கால்மாதிரியாய் நிற்பது; ஆய்தக்குறுக்கமும் இவ்வாறே

(உ - ம்.) “மருண்”, “போன்”, “தருவளவன்.”

இவற்றுள், மருளும் என்பது - ‘மருண்’ என்றும், போலும் என்பது ‘போன்’ என்றும் உகரங்கெட்டு மெய்திரிந்த நின்றன வென்று அறிக.

இச்சூத்திரக் கருத்தை இந்நூலிற் பின்வருஞ் சில சூத்திரங்களைக் கொண்டு உய்த்துணரவைத்தலால், இது உய்த்துணரவையா என்னும் உத்தி. (உய்த்து உணர வைப்பு - (சிலவிதிகளைக்கொண்டு) ஆராய்ந்து அறியும்படி ஒருபொருளை வைத்தல்.)

மகரக்குறுக்கம் இடவகையால் ழன்றுதல் காண்க (சுக)

[ஆய்தக்குறுக்கம் - உ.]

! கூள. லளவீற் றியைபிண மாய்த மஃகும்.

(இ - ள்.) ல ள ஈறு இயைபின் - (தனிக்குறிலடுத்த) லகர ளகர வீற்றுப் பணர்ச்சியில், ஆம் - (வருமொழிமுதலில் தகரம்வரும்பொழுது) ஆகின்ற, ஆய்கா—, அஃகும் - (தன் அரைமாதிரியிற்) குறாகும்; (எ - று)

(உ - ம்.) அஃ+திணை=அஃறிணை; முள்+திது=முஃதிது.

* ஈசக, உஉஎ, கஉ0 - இச்சூத்திரங்கள் முதலியன.

‘லளவீற்றியைபிளமாய்தம்’ என்றது, முடிவிடங்கூறல் என்னும் உத்தி;
* “குறில்வழி லளத் தவ்வணையி னாய்த, மாகவும் பெறுஉம் அல்வழியானே”
என்னுஞ் சூத்திரத்தை நோக்கிக் கூறுதலால். (முடிவு இடம் கூறல் - தான்
சொல்லும் இலக்கணத்திற்கு விதி உள்ள இடத்தைச் சொல்லுதல்.)

ஆயத்தூறுக்கம் திரிபுவகையால் இடண்டதல காண்க. (சஉ)

௫. உருவம்.

கூடி. தொல்லை வடிவின் வெல்லா வெழுத்துமாண்டு
எய்து மெகா வொகர மெய் புள்ளி.

(இ - ள்.) எல்லா எழுத்தும் - எல்லா வெழுத்துகளும், தொல்லை வடி
வின் - (பல வேறு வகைப்பட எழுதிவழங்கும்) பழைய வடிவை யுடையன
வாம்; ஆண்டு - அவ்வாறு வழங்குமிடத்து, —எகரம் ஒகரம்—எகரவியரும் ஒகர
வியரும், மெய - மெய்களும், புள்ளி எய்தும் - புள்ளியைப் பெறும்; (எ - று.)

(உ - ள்.) எ - ஒ; கஙசஞட் ண்தநபம் பால்வழிற் றன் எனவரும்.
எகர ஒகரங்களைப் புள்ளியிட்டெழுதுதல், இக்காலத்தில் இல்லை. (சங)

கூ. மாத்திரை.

[எழுத்துக்களின் மாத்திரை.]

! கூகூ. மூன்று உயிரளபு இரண்டாம் நெடில் ஒன்றே
குறிலோடு ஐஒளக் குறுக்கம் ஒற்றளபு
அரை ஒற்று இ உக் குறுக்கம் ஆய்தம்
கால் குறள் மல்கான் ஆய்தம் மாத்திரை.

(இ - ள்.) மாத்திரை—, உயிரளபு உயிரளபெடைக்கு, மூன்று - மூன்
றாகும்; நெடில் - நெட்டெழுத்திற்கு, இரண்டு ஆம் - இரண்டாகும்; குறி
லோடு - குற்றெழுத்திற்கும், ஐஒளக் குறுக்கம் - ஐகரக் குறுக்கத்திற்கும், ஒளக்
குறுக்கம் - ஒளகரக்குறுக்கத்திற்கும், ஒற்றளபு - ஒற்றளபெடைக்கும், ஒன்
றே - (தனித்தனி) ஒன்றாகும்; ஒற்று - மெய்யெழுத்திற்கும், இக்குறுக்கம் -
குற்றியலிகரத்திற்கும், உக்குறுக்கம் குற்றியலுகரத்திற்கும், ஆய்தம் - முற்
றாய்தத்திற்கும், அரை - தனித்தனி) அரையாகும், குறள் மல்கான் - மகரக்
குறுக்கத்திற்கும், குறள் ஆய்தம் ஆய்தக்குறுக்கத்திற்கும், கால் - (தனித்தனி)
காலாகும்; (எ - று.)

மேல் “புள்ளிவிட்டவ்வொடு” என்ற சூத்திரத்தில் ‘உயிரளவாய்’ என்ற
தனால் உயிர்மெய்யின் மாத்திரை இவ்வளவென்று பெறப்பட்டபடியற்றி,
இங்கே அதற்கு மாத்திரை சொல்லவில்லை; இது, உயிர்த்தாமென்றல் என்
னும் உத்தி. (உரைத்தாம் என்றல் - முன்னேசொன்னோ மென்பது தோன்ற
மீளவுஞ் சொல்லாது விடுதல்.) உயிர்மெய்க்கு மெய்மாத்திரையொழிய வழிய

* உஉஅ - ஆம் குறையம்.

உயிர்மாத்திரையே மாத்திரை; உயிர்மெய்க்குற்றெழுத்துக்கு ஒருமாத்திரையும்தான், உயிர்மெய்க்கெட்டெழுத்துக்கு இரண்டுமாத்திரையும்தான்.

இனி, “செருஅஅய் வாழிய நெஞ்சு” “இலாஅஅர்க் கில்லைத் தமர்” என உயிர்மெய்க்கெட்டெழுத்துக்கு [செருஅஅய்க்குமிடத்து] நான்கு மாத்திரையினதாய் வருதலும் உண்டு. (சச)

[மாத்திரை இன்ன தென்பது.]

‡ ௧௦௦. இயல்பெழு மாந்த ரிமைநொடி மாத்திரை.

(இ - ள்.) மாந்தா - மனிதருடைய, இயல்பு எழு இயற்கையாக உண்டாகின்ற, இமை - கண்ணிமைப்பொழுதும், நொடி - கைநொடிப்பொழுதும், — மாத்திரை - (தனித்தனி) ஒருபாத்திரை யென்னும் காலவரையறைப் பொழுதாம்; (எ - று) — இமை - ஒருமுறை கண்ணிமைத்தற்கு வேண்டும்பொழுது. நொடி - ஒருமுறை கைநொடித்தற்கு வேண்டும் பொழுது.

இந்த அளவுகருவியை “முன்றுயிராபு” என்னுஞ் சூத்திரத்துக்குமுன்னே கூறாமல் பின்னே கூறியது, பின்னதுநின்றுநின்று என்னும் உத்தி. (பின்னது நிறுத்தல் - முன்வைக்கவேண்டியபாதி பின்னவைத்தல்.) மாத்திரை - எழுத்து ஒலிக்கும் அளவு. பாத்திரா - வடசொல்.

கட்புலனாகிய இமைக்காலமும், செவிப்புலனாகிய நொடிக்காலமும் கருதிக் கொள்ளுதற்கு ஒதிரொன்க. இந்த இரண்டு அளவுகருள் நொடியினும் இமை சிறப்புடையது, உள்ளத்தால் நினைத்து நிகழாமையின்; ஆனதுபற்றி, அது முன்னே கூறப்பட்டது.

“உன்னல் காலே யுறுத்த லரையே, முறுக்கல் முக்கால் விடுத்த லொன்றே” என்னுஞ் சூத்திரத்தின் பொருளும் இங்கு அறியத்தக்கது. (சஞ)

[மாத்திரைக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ ௧௦௧. ஆவியு மொற்று மளவிறந் திசைத்தலும்
மேவு மிசைவிளி பண்டமாற் றுதிபின்.

(இ - ள்.) இசை - இராகமும், விளி - அழைத்தலும், பண்டம் மாற்று - பண்டமாற்றலும், ஆதியின் - முதலானவிடத்து, — ஆவியும் ஒற்றும் - உயிர்மெய்க்களும் மெய்யெழுத்துக்களும், — அளவு இறந்து - (முன்சொன்ன) அளவைக் கடந்து, இசைத்தலும் - (அதிகமாக) ஒலித்தலையும், மேவும்-பொருந்தும்; (எ - று) — பண்டம் மாற்று-பொருள்களை விறற்ற்பொருட்டுப் பெயர்கூறித் கூவுதல்.

முதலெழுத்தாகிய ஆவியும் ஒற்றும கூறினதில், அவற்றைச்சார்ந்து பிறக்கும் உயிர்மெய் முதலியனவும் அடங்கும்.

‘ஆதி’ என்றதனால், முறையிடுதல் புலம்புதல் முதலியன கொள்க.

இராகத்தில் அளவிறந்து ஒலிக்கும்போது உயிர் பன்னிரண்டுமாத்திரை வரையிலும், ஒற்றுப் பதினொருமாத்திரைவரையிலும் நீண்டு ஒலிக்கு மென்

மற்றவற்றில் அளவிறந்து ஒலிக்கும்பொழுது உலகநடைபிழமாமல் ஒலிப்பதே வரையறை யெனக் கொள்க

௧. முதல்நிலை.

ஞாவி ரைநதுயிர் மெய்பு மொழிமுதல.

மெய்யெழுத்து உயிர்முதலோடு கூடி முதலாகுமேயன்றி உயிர் எழுத்துப் போலத் தனித்து முதலாகமாட்டாமை மால், 'உயிர்மெய்' என்றார்; உயிர் உறிய மெய் என்க. இது, இன்னாகல் தீதுவெய் மொழிதல் என்னும் உத்தி. (இன்னது அல்லது இது என மொழிதல் - இதுவன்று இதுதான் என்று துணிந்து சொல்லுதல்.) (சுள)

(உ-ம்.) வண்டு, வாழை, வீணை, வீடு, வெளி, வேழம், வையம், வெளவால். (சுஅ)

* தொல்காப்பியனார் “ஆவோடல்லது பகரம் முதலாது” எனக் கூறியிருப்பினும், இவ்வாசிரியர் இங்ஙனம் கொண்டது, வடசொற்கள் தமிழில் வரும்பொழுது முதலாதலையும் கூட்டிபெண்கு; இதனை, இங்ஙனம் வருவன பிறவற்றிற்கும் கொண்க: இவ்வாசிரியர் வடசொல்லிலக்கணத்தையும் ஒருசார் தருவதலை, மேல் ‘மொழியியல்’ என்னுது ‘பதவியல்’ என்பதனாலும் காண்க.

(இ - ள்.) அ ஆ உ ஊ ஓ ஔ - இந்த ஆறு உயிரோடும் (கூடி), ய முதல் - யகரமெய் (சொல்லுக்கு) முதலாகும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) யவனர், யானை, யுகம், யூதம், யோகம், யௌவனம். (யவனர் ஒருதேயத்தார். யூதம் கூட்டம் யௌவனம் - இளமை.) (சக)

[ஓகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி]

‡ கரு. அ ஆ எ ஒவ்வோ டாகு ளும் முதல்.

(இ - ள்.) அ ஆ எ ஒவ்வோடு - இந்நான்கு உயிரோடும் (கூடி), ஓ முதல் ஆகும் - ஓகரமெய் (சொல்லுக்கு) முதலாகும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) ஓமலி, ஓலம், ஓகிழி, ஓள்கல். (ஓமலி - நாய், ஓலம் - பூமி. ஓகிழி - கொள்ளிக்கட்டை, ஓள்கல் - இளைத்தல்)

பிற்காலத்தார், மிஞ்றி என்பது எழுத்துநிலைமறிய இலக்கணப்போலி மொழியாகிய ளிமிறு என்பதையுங் கூட்டி, ஓகரம் ஐந்து உயிரோடு கூடி மொழிக்கு முதலா மென்பர். (ளிமிறு - வண்டு) அது, இயற்கையொழியன்றதால், இவ்வாசிரியரார் கொள்ளப்பட்டிலது ஓளும் என்ற வடசொற் சிதைவும் அது. (ஓடு)

[ஓகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி]

‡ கரு. சுட்டியா வெகர வினாவழி யன்னவ ஒட்டி நவ்வு முதலா கும்மே.

(இ - ள்.) சுட்டு - மூன்று சுட்டும், யா நகர வினா - யாவிலும் நகரவினாவும் ஆகிய ஐந்தனுடைய, வழி - பின்னே. அவ்வை ஒட்டி - அகரத்தைச்சேர்ந்து, நவ்வும் முதல் ஆகும் - நகரமெய்யும் (சொல்லுக்கு) முதலாகும்; (எ - று.) (உ - ம்.) அங்கனம், இங்கனம் உங்கனம், யாங்கனா, எங்கனம் (நனம் விதம்.)

ஒருவிதத்தினாலே முதலாகையால், 'நவ்வும்' என இழிவுசிறப்புமமை கொடுத்துக் கூறினா. முதலாகா தென்பவாக்கு ஒருவகையால் உடன்படுதலும் ஒருவகையால் மறுத்தலு மாதலால், இது, பிறிதம்மதமேற்கொண்டு களைவு என்னும் மதம். (பிறிதம்மதம் மேற்கொண்டு களைவு - பிறிதத்ததை ஒருவாறு அங்கீகரித்து மற்றொருவகையால் மறுத்தல்.)

முதலாமென்ற பத்து உயிர்மெய்யுள் வகாரமுதலிய நான்கையும் எடுத்துச் சிறப்புவிதிக்கறவே, மற்றைய க ச த ந ப ம என்னும் ஆறு மெய்களும் பன்னிரண்டு உயிரோடுங்கூடி மொழிக்கு முதலாமென்பது அமைதல் காண்க.

(உ - ம்.) கனி, காய், கிளி, கீரை, குடம், கூடு, கெண்டை, கேள், கைகை, கொடை, கோடு, கௌவை; சமர், சாந்து, சிறுமை, சீர், சுரை, சூது, செக்கு, சேவல், சையம், சொல், சோறு, செளரியம்; தந்தை, தாய், தினை, திமை, துணி, தூது, தெற்கு, தேன், தையல், தொண்டை, தோடு, தொலை; தன்மை, காடு, நிலம், நீர், துணி, தூல், நெஞ்சு, நேர், கைதல், நொச்சி, நோக்கம், நொவி; படை, பால், பிடி, பீடு, புகழ், பூண்டு, பெடை, பேடு, பைதல்,

* மேல் உயிரிற் றுபுணரியலிலும் “எண்முவெழுத்திற் றெவ்வகை மொழிக்கும்” என்ற,

(இ - ன்.) குறு உயிர் - (அ இ உ எ ஓ என்னிற்ற) உயிர்க்குற்றெழுத்துக் கள், - (ஒரெழுத்தொருமொழியாய் ஈரூத லன்றி), அளபின் - அளபெடையிலும், ஈறு ஆம் - (வரிவடிவில் அறிகுறியாகத் தனித்து) ஈராகும்; எகரம் - , மெய்யொடு ஏலாது - மெய்யோடுகூடி ஈராகாது; ஒ - ஒகரம், நவ்வொடு ஆம் - நகரமெய்யொன்றுடனே கூடி ஈராகும்; ஔ - ஔகரம், ககர வகரமோடு ஆகும் - ககர வகர மெய்க ளிரண்டுடன் கூடி ஈராகும், என்ப - என்றுசொல்வர், (அறிவுடையோர்); (எ - று.)

(உ - ம்.) பலாஅ, தீஇ, பூஉ, சேஎ, கைஇ, கோஒ, செளஉ எனவும்; நொ எனவும்; செள, வெள எனவும் வரும் (கௌ - வாயினுற்பற்று. வெள - கொள்ளையிடு.)

எகர ஒகர ஔகாரங்களை எடுத்துச்சொல்லவே, மற்றை உயிர்கள் தமக்கு ஏற்ற மெய்களோடும் கூடி ஈரூ மென்பது விளங்கும் (இங்.)

[உயிர்மெய்க்கு முதலும் ஈறும்.]

கூகூ. நின்ற நெறியே யுயிர்மெய் முதலீறே.

(இ ன்.) நின்ற நெறியே - (மெய் முன்னும் உயிர் பின்னுமாக ஒலித்து) நின்ற வழியே, உயிர்மெய் - உயிர்மெய்க்கு, முதல் - (மெய்) முதலாகும்; ஈறு - (உயிர்) ஈராகும்; (எ - று.)

எனவே, உயிரும் மெய்யும் உயிர்மெய்யொழிந்த ஆய்தம் முதலிய ஒன்பது சார்பெழுத்துக்களும் ஒரெழுத் தாகையால் அவற்றிற்கு முதலும் ஈறும் அவையேயா மென்பது பெறப்படும். (இங்.)

கூ. இடைநிலை.

[மொழிக்கு இடையில் வரும் எழுத்துக்கள்.]

ககூ. க ச த ப வொழித்தனீ ரேழன் கூட்டம்
மெய்ம்மயக் குடனிலை ரழவொழித் தீரெட்டு
ஆகுமில் விருபான் மயக்கு மொழியிடை
மேவு முயிர்மெய்ம் மயக்கள வின்றே.

(இ - ன்.) க ச த ப ஒழித்த - (பதினெட்டுமெய்களிற்) கசதப என்னும் நான்கையும் நீக்கி, ஈரேழன் கூட்டம் - (மற்றைப்) பதினான்கு மெய்களும் (பிறமெய்களோடுகூடுங்) கூட்டம், மெய் மயக்கு - (வேற்றுநிலை) மெய்ம்மயக்கமாகும்; ரழ ஒழித்து. - ரழ என்னும் இரண்டையும் நீக்கி, ஈரெட்டு - (மற்றைப்) பதினாறு மெய்களும் (தம்மோடு கூடுங்) கூட்டம், உடனிலை ஆகும் - உடனிலைமெய்ம்மயக்கமாகும்; இ இரு பால் மயக்கும் - இவ்விரண்டுவகை மயக்கமும், மொழி இடைமேவும் - ஒருமொழிக்கு நடுவிலும் தொடர்மொழிக்கு நடுவிலும் வரும்; உயிர மெய் மயக்கு - உயிருடன் மெய்யும் மெய்யுடன் உயிரும் மாறிமயங்கும் மயக்கத்திற்கு, அளவு இன்று - அளவில்லை [வேண்டியவாறே மயங்கும் என்றபடி]; (எ - று.)

‘கூட்டம்,’ ‘மயக்கம்’ என்பன - ஒருபொருட்சொற்கள். பின் ‘உடனிலை’ என்றதனால், முன் ‘வேற்றுநிலை’ என்பது கொள்ளப்பட்டது.

மொழியியடையன்றி ஒரெழுத்திலும் மயங்குதலால், மெய்யும் உயிரும் மயங்குதற்கு இடங்கூறுது விட்டார்.

இச்சூத்திரத்தால், மெய்யுடன் மெய் மயங்குமபொழுது, க ச த ப என் றும் நான்கும் பிறமெய்யோடு மயங்காவாய்த் தம்மொடுதாமே மயங்குமென் பதும், ர மு என்னும் இரண்டும் தம்மொடு தாம் மயங்காவாய்த் தம்மொடு பிறவே மயங்கு மென்பதும், மற்றைப் பன்னிரண்டு மெய்களும் தம்மொடு தாமும் பிறவும் மயங்கு மென்பதும் பெறப்பட்டமை அறிக.

உயிரும் மெய்யும் மயங்குதற்கு உதாரணம்:—அல், புள் என உயிருடன் மெய் மயங்கின: கா, பூ என மெய்யுடன் உயிர் மயங்கின. மெய்யுடன் மெய் மயங்குதற்கு உதாரணம், மேல்வருஞ் சிறப்புச்சூத்திரங்களிற் காண்க.

உயிருடன் உயிராமயங்குதல் அருமையாதலின் கூறப்படவில்லை. (௫௫)

[வேற்றுநிலைமெய்ம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

ககக. நம்முன் கவ்வாம் வமமுன் யவவே.

(இ - ள்.) ந முன் க - நகரமெய்யின் முன் ககரமும், வ முன் ய வகர மெய்யின் முன் யகரமும், ஆம் - மயங்கும்; (எ - று.)—முன் - இடமுன்; அடுத்த ஒன்பது சூத்திரங்களிலும் இது (உ - ம) பங்கு, தெவ்யாது. (௫௬)

ககஉ. ஞ ந முன் தம்மினம் யகரமொ டாகும்.

(இ - ள்.) ஞ ந முன் ஞகர நகரமெய்களின் முன், தம் இனம் - அவற் றுக்கு இனமாகிய சகர தகரங்களும், யகரமொடு - யகரமும், ஆகும் - மயங் கும்; (எ - று.)—ஞகரமெய்யின் முன் சகரமும் யகரமும், நகரமெய்யின் முன் தகரமும் யகரமும் மயங்கு மென்க ககச - ஆஞ் சூத்திரத்தாக்கும் இவ்வாறே காண்க

(உ - ம்.) பஞ்சு, உரிஞ்யாது; பந்து, பொருந்யாது (௫௭)

கக௩. டறமுன் கசப மெய்யுடன் மயங்கும்.

(இ - ள்.) ட ற முன் - டகர றகரமெய்களின் முன், க ச ப மெய் - க ச ப என்கின்ற மூன்று மெய்களும், உடன் மயங்கும் - கூடிமயங்கும்; (எ - று.) (உ - ம்) வெட்கம், மாட்சி, திட்பம்; கற்க, பயிற்சி, கற்பு. (௫௮)

கக௪. ணனமுன் னினங் கச ஞபமய வவ்வரும்.

(இ - ள்.) ண ன முன் - ணகர ணகரமெய்களின் முன், இனம் - (அவற் றிற்கு) இனமாகிய டகர றகரங்களும், கச ஞ ப ம ய வ - கசரம் முதலிய இவ்வேழு மெய்களும், வரும் - மயங்கும்; (எ - று.)

ணகரமெய்யின்முன் டகரமும் கச ஞ ப ம ய வக்களும், ணகரமெய்யின் முன் றகரமும் கச ஞ ப ம ய வக்களும் மயங்கு மென்க.

(உ - ம்.) விண்டு, எண்கு, வெண்சோறு, வெண்ஞமலி, பண்பு, வெண்மை, மண்யாது, மண்வலிது; கன்று. புன்கு, நன்செய், புன்ஞமலி, இன்பம், நன்மை, பொன்யாது, பொன்வலிது. (ருக)

ககரு. மம்முன் பயவ மயங்கு மென்ப.

(இ - ள்.) ம முன் - மகரமெய்யின்முன், பயவ - இம்மூன்று மெய்களும், மயங்கும் - இணங்கும், என்ப - என்றசொல்வா, (புலவர்); (எ - று.)

(உ - ம்.) நம்பன், கலம்யாது, கலம்வலிது. (சு௦)

ககசு. யரழ முன்னர் மொழிமுதன் மெய்வரும.

(இ - ள்.) ய ர ழ முன்னர் - இம்மூன்று மெய்களின் முன், மொழி முதல் மெய் - மொழிக்கு முதலாமென்ற பத்துமெய்களும், வரும் - மயங்கும்.

(உ - ம்.) பொய்கை, கொய்சகம், எய்து, செயநா, ஆய்பு, சேய்மை, ஆய்வு, —, பாய்ஞகிழி; சேர்க, வாகிலை, ஓதும், சேர்கர், மார்பு, சீர்மை, ஆர்வம், போர்யானை, நோஞகிழி; மூழ்கி, வீழ்சிலை, வாழ்தல், வாழ்நன், குழ்ப, கீழமை, வாழ்வு, வீழ்யானை, வாழ்ஞண்டு.

வேய்க்குமல், ஆர்ங்கோம், பாழங்கிணறு என யா டு வொற்றின் முன் ஙகரம் தனிமெய்யாய் மயங்குதல், மேல், “யரழவொற்று” என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் பெறப்படும். கீழ் “சுட்டியா கரவின” என்னுஞ் சூத்திரத்தால் ஙகரம் பிறமொழிகளுக்கு முதலாகாமை கூறப்பட்டதனால், இவற்றின்முன் ஙகரம் உயிர்மெய்யாக வந்து மயக்குதற்கு உதாரணம் இல்லை.

சுருங்கிச்சொல்லல் என்னும் அழகுபற்றி ‘மொழிமுதன்மெய்’ எனக் கூறினாராயினும், வெய்யன் என யாரத்தின் முன் ஙகரம் மயங்குதல் உடனிலாமயக்கமாதலின், அதனை இங்கு விவக்குக; இது, ஏற்புமிக்கேயு லென்னும் உத்தியின்பாற்படும். (சுக)

ககௌ. லளமுன் கசப வய வொன்றும்மே.

(இ - ள்.) ல ள முன் - லகர ளகர மெய்களின் முன், கசப வய - இவ்வவந்து மெய்களும், ஒன்றும் மயங்கும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) நல்கி, வல்சி, சால்பு, செல்வம், கல்யாணம்; வெள்கு, நீள்சிலை, கொள்ப, கேள்வி, வெள்யானை. (சுஉ)

[உடனிலை மெய்ம்மயக்கத்திற்குச் சிறப்புவிதி.]

ககஅ. ரழவல்லன தம்முற் ருமுட னிலையும்.

(இ - ள்.) ர ழ அல்லன - ரகர ழகர மல்லாத மற்றைப் பதினாறுமெய்களும், — தம்முன் தாம் - தமக்குமுன் தாமே (வந்து), உடன் நிலையும் உடன் நின்று மயங்கும்; (எ - று.) — மேல் ‘உடனிலை ரழவொழித்து நிரோட்டாகும்’ என்றதன் விவரணம் இது. ‘உடனிலைமயக்கமாவது - தனக்கு முன் தான் மயங்குதல்’ என்ற இலக்கணம் இங்கு விளக்கப்பட்டது.

(உ - ம்.) சுக்கு, அங்ஙனம், அச்சம், மஞ்ஞை, பட்டு, தின்னம், பத்து, வெந்நீர், அப்பன், அம்மை, மெய்யன், அல்லி, தெவ்வர், பள்ளம், காற்று, அண்ணை. (சுரு.)

[தனிமெய்யுடனே தனிமெய்யாக மயங்குவனவும்,
மொழிக்கு உறுப்பாக மயங்காதனவும்.]

ககக. யரழவொற் றின்முன் க ச த ப ந ஞ ந ம
ஈரொற் றும் ரழத் தனிக்குறி லணையா. *

(இ - ன்.) ய ர ழ ஒற்றின்முன் - ய ர ழ என்னும் மூன்று மெய்களின் முன்னே, க ச த ப ந ஞ ந ம - இவ்வெட்டுமெய்களும், ஈரொற்று ஆம் - (சீழ்க்கூறியபடி உயிர்மெய்யாகி மயங்குதலு மல்லாமல் தாழும் மெய்யாய் நின்று) இரண்டு ஒற்றையும் மயங்குபடி; ர ழ ரகர முதர மெய்கள், தனி குறில் அணையா - (மொழிக்கு உறுப்பாகத்) தனிக்குற்றெழுத்தின் பின்னே வந்து மயங்காவாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) காய்க்க,	சர்க்கு	வாழ்க்கை;
பாய்ச்சிலுன்,	உணாச்சி,	சூழ்ச்சி;
தேய்த்தல்,	பேர்த்தல்,	வாழ்த்தினுன்;
வாய்ப்பு,	கூர்ப்பு,	காழ்ப்பு;
வேய்ங்குழல்,	ஆர்ங்கோடு,	பாழ்க்கினறு;
தேய்ஞ்சது,	கூர்ஞ்சிறை,	பாழ்ஞ்சுனை;
காய்ந்தனம்,	நேர்ந்தனம்,	வாழ்ந்தனம்;
மொய்ப்பு,	சாமபிணை,	பாழ்ப்பதி.

‘அணையா’ என்ற ரழக்களுக்கு உதாரணம் காட்டலாகாமை உணர்க.

இனி, உடையிடுங்கோடல் என்னும் உத்தியால். ரகரவொற்றுத் தனிக் குறிலைச்சேர்ந்து மொழிக்கு உறுப்பாகி விசுதிஇடைச்சொல்லாய் வருதலைக் கொள்வாரு முளர்; (உ - ர) வந்தனர் என் தில், அர். (சுச)

[செய்யுளில் ஈரொற்றாய்நிற்கும் எழுத்துக்கள்.]

கஉ௦. லளமெய் திரிந்த னணமுன் மகாரம்
ணந்தீ ரொற்றஞ் செய்யு ளுள்ளே.

(இ - ன்.) செய்யுளுள்ளே - பாட்டினுள்,--ல ள மெய் திரிந்த - லகார ளகார மெய்கள் திரிந்த, ன ண முன் - னகார ணகாரமெய்களின்முன் வரு கின்ற, மகாரம் - மகர மெய்யானது,--ணந்து - (முன் சொன்னபடியே) குறுகி, ஈரொற்று ஆம் - (அந்தமெய்களுடனே) ஈரொற்றுமயக்கமாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) “திகையறிமீகானும் போனம்,” “மயிலியன்மாதர் மருணம்.”

இங்கே, முன் - இடமுன். இங்கு ‘செய்யுளுள்ளே’ என்றதனால், முன்பு கூறியவை வழக்குச் செய்யுள் இரண்டிலும் வருவன என்று அறிக.

* ‘தனிகுறுதலிணையா’ என்றும் பாடம்.

[முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகட்குப் புறனடை.]

கஉக. தம்பெயர் மொழியின் முதலும் மயக்கமும்
இம்முறை மாறியு மியலு மென்ப.

(இ - ள்.) தம் பெயர் மொழியின் - எழுத்துக்களின் பெயர்களைச் சொல்லுமிடத்து,—முதலும் மயக்கமும் மொழிமுதலில்நின்றலும் மொழியிடையேநின்றலும், இ முறை மாறியும் இயலும் - கீழ்ச்சொன்ன இவ்விலக்கணம் பிறழ்ந்தும் வரும், என்ப - என்றுசொல்வா, (அறிவுடையோர்); (எ - று.)

எனவே, எழுத்துக்கள் வேறுபொருள்குறியாமல் தம்மையேகுறித்து நிலைமொழிகளாகப் புணருமிடத்து, மொழிமுதற்கு விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய எல்லாவெழுத்துக்களும் முதலா மென்பதும், இடைநிலைமயக்கத்திற்கு விதித்தனவும் விலக்கியனவுமாகிய எல்லாவெழுத்துக்களும் இடைநின்ற மயங்குமென்பதும் ஆயிற்று; இப்படி எல்லாவெழுத்துக்களுட தனித்தனி அதற்கு அதவே முதலா மெனவே ஈற்றிற்கு விதிக்கப்பட்டனவும் விலக்கப்பட்டனவுமாகிய எல்லாவெழுத்துக்களும் தனித்தனி அதற்கு அதவே ஈறுமெனத் தானேவிளங்குதலின், 'ஈறும்' என மிகைபடக்கூறாமல் விட்டார்.

(உ - ம்.) “அவற்றுள், லளடிகான் முன்னர் யவவுந் தோன்றும்”—இதில் லகரமானது - முதலாகியும், ‘அவற்றுள்’ என்றதன ஐறுதியிலே நின்ற லகர மெய்யோடு மயங்கியும் வந்தது. ‘கெப பொரிது’ இதில், லகரம் - மெய்யோடு ஈரூய் வந்தது. பிறவும் இப்படியே. (சுசு)

க௦. போலி.

[இறுதிப்போலி.]

கஉஉ. மகர விறுதி யஹிணைப் பெயரின்
னகரமோ நுழா நடப்பன லுனவே.

(இ - ள்.) அஹிணைப் பெயரின் - பால்பகாவஹிணைப்பெயர்களிடத்து, இறுதி மகரம் - ஈற்றிலேநின்ற மகரமெய், னகரமோடு உறழா - னகரமெய்யோடு ஒத்து, நடப்பன - நடப்பவை, உள - உணர்வு; (எ - று.)—அது, போலியெனப்படும். இம்மகரம் குறிலிணைக்கீழ் வருவ தென்று உணரியற்கேட லென்னும் உத்தியாற் கொள்க. (உரையிற் கோடல் - சூத்திரத்திற் சொல்லப்படாத பொருளை அதன் உரையினால் அமைத்துக்கொள்ளுதல்.)

(உ - ம்.) அகம் = அகன், கலம் = கலன், நிலம் = நிலன்.

போலியாவது - ஒரு சொல்லில் ஓர் எழுத்து உள்ளவிடத்தில் அவ்வெழுத்துக்கு ஈடாக வேறொரு எழுத்து நின்றாலும் பொருள்வேறுபடாமல் ஒத்திருப்பது; போலி - போலநிப்பது. அது, மொழியின் முதல் இடை கடைகளால் மூன்றுவகைப்படும்.

முதற்போலி இடைப்போலிகளின் பின் முறையே சொல்லவேண்டிய இவ்விறுதிப்போலியை முன்னே சொன்னதனால், * சுரும்பு = சுரும்பர்,

* இது, முறையன்றிக்கூறறு எனப்படும்; இதனால் ஏதேனும் விசேஷார்த்தம் கொள்ளுதல், மாபு.

வண்டு=வண்டி, சிறகு=சிறகு, இடககு=இடக்கீர், வெற்பு=வெற்பர் எனச் சில குற்றியலுகரபெயரினிற்றுதி உகரத்துக்கு 'அ' என்பது போலியாக வருதலும், பந்தல்=பந்தர், சாம்பல்=சாம்பர், குடல்=குடர் எனச் சில பெயரினிற்றுதி ஸ்கரமெய்கு ஈகரமெய் போலியாகவருதலும்; திறம்=திறல், மறம்=மறல், பக்கம்=பக்கர், கூவும்=கூவர் எனச் சில பெயரினிற்றுதி ஈகரமெய்க்கு ஸ்கரமெய் போலியாகவருதலும்; மதிஸ்=மதிவர் எனச் சிறுபான்மை ஸ்கரத்துக்கு ஸ்கரம் போலியாகவருதலும் முதலியன கொள்க. (௯௭)

[முதற்போலியும், இடைப்போலியும்.]

‡ கஉ௩. அ ஐ முதலிடை யொக்குஞ் சஞயமுன்.

(இ - ன்) அ ஐ - அகரமும் ஐகாரமும்,—முதல் இடை - (சொல்லுக்கு) முதலிலும் நடுவிலும்,—சஞயமுன் - சகர ஞகர யகரங்களுக்கு முன்,—ஒக்கும் - (தம்முள் வேறுபாடில்லாமல்) போலியாக வரும்; (எ - று.)

இங்கு 'முன்' என்றது, காலமுன் எனக் கொள்க. * (இவ்வியலில் நடு, சக, நக—சுந - இசுசுத்திறங்குகளில் முன் என்றதற்கும், இச்சுத்திரத்தின் 'முன்' என்றதற்கும் உள்ள வேறுபாடு நடுபொருள்வேறுபாடு துட்பொருள் நோக்கத்தக்கது.)

முதற்போலி

இடைப்போலி.

(உ - ம.) பசல்=பைசல், அசு=அசை,
மஞ்சு=மெஞ்சு, இஞ்சு=இலஞ்சு,
மயல்=மையல், அயா=அயா.

'அ ஐ ஒக்கும்' என்ப பொதுபாடக்கூறியதனால், வைச்ச - வச்ச, ஐஞ்சு - அஞ்சு, மைய - மய எனச் சகர ஞகர யகரங்களின்முன் ஐகாரத்துக்கு அகரம் போலியாக வருதலும் கொள்க இனி, சிறுபான்மை படிமை - பழமை, இளமை - இளைமை என்ப பிறஎழுத்தின்முன்னும் இவ்வாறு வரும். (௯௮)

[இடைப்போலி.] .

‡ கஉ௪. கான் யவவழி நவ்வொடு சில்வழி

ஓங்கா னுறழு மென்மரு முனரே.

(இ - ன்) சில் வழி - (சொல்லுக்கு நடுவிற) சிலவிடத்து, ஐகான் யவழி - ஐகாரத்தின்பின்னும் யகரமெய்யின்பின்னும், நவ்வொடு - (வருகின்ற) நகர மெய்யோடு, ஓங்கான் - ஓகரமெய், உறழும் - போலியாகவரும், என்மரும் - என்று சொல்பவரும், உளர் - (சிலா) உண்டு; (எ - று.)

(உ-ம்) மைந்தின் து=மைந்தினன்' செய்ந்தின் து=செய்ந்தினன்' } செய்
கைந்தின் து=கைந்தினன்' நெய்ந்தின் து=நெய்ந்தினன்' } ன்.

ஐந்நாறு=ஐந்தாறு, செய்நவார்=செய்நவார்—வமக்க.

* முன்பின் என்பன-காலம்பற்றியும், இடம்பற்றியும் மாறிவரும்;(உ-ம்.) க ங என்பதிலு ககரம் முன்னெழுதப்படுதலால் காலம்பற்றி முன்னும்; அது வே தனக்கு எதிமுகமாக ஙகரம் முன்னிருத்தலால் இடம்பற்றிப் பின்னும் மாம் எனக் காண்க; மேல் கீழ் என்பவற்றிற்கும் இவ்வாதே கண்டு கொள்க.

இங்குக்கூறிய நகரம் பெரும்பாலும் தொடாமொழியில் நிற்ப தென அறிக.

இச்சூத்திரம், பிறன்கோட்கூறல் என்னும் உத்தி (பிறன் கோன் கூறல் - பிறன்கொண்ட கொள்கையைத் தன்னாலிற் சொல்லுதல்.) 'உம்மையான், உறழாதென்பார் பெரும்பால ரென்க' என்பது, பழையவுரை.

இனி, உரைபிற்கோடல் என்னும் உத்தியால், நயம் = நயம், நாஞ்சில் = நாஞ்சில், நேயம் = நேயம் என மொழிமுதல் நகரத்துக்கு நகரமும், நண்டு = நேண்டு என மொழிமுதல் அகரத்துக்கு அகரமும் போலியாகவும் வரும்.

ஐந்து = அஞ்சு, உய்ந்தனன் = உயர்நனன் என நகர நகரங்களுக்கு நகர சகரங்கள் முறையே போலியாக வருதலும்; பித்து = பிச்சு, வைத்து = வைச்சு எனத் தகரத்துக்குச் சகரம் போலியாக வருதலும்; நேயம் = நேயம், கயம் = ககம் என யகரத்துக்குச் சகரம் போலியாக வருதலும் முதலியவற்றையும் அடங்கும்வழியறிந்து அமைத்துக்கொள்க (சுசு)

எழுத்துக்களுக்குப் புறனடை.

[சுந்தியக்கரம்.]

! கஉரு. அம்மு னிகரம் யகர மென்றிவை

எய்தி னையொத் திசைக்கு மவ்வோடு

உவ்வும் வவ்வும் ஓவ்வோ ரன்ன.

(இ - ள்.) அ முன் - அகரத்தின்முன், இகரம் - இகரமும். யகரம் - யகரமெய்யும், என்ற இவை - என்று சொல்லப்பட்ட இவை, ஒத்து எய்கின்ற - தம்முள் ஒத்தப பொருந்தினால், ஐ இசைக்கும் - ஐ என்னும் டெட்டெழுத்து ஒலிக்கும்; அவ்வோடு - அகரத்தோடு, உவ்வும் - உகரமும், வவ்வும் - வகர மெய்யும், ஓர் அன்ன - (தம்முள்ஒத்து) ஒருதன்மையனவாகப் பொருந்தினால், ஓன - ஓன என்னும் டெட்டெழுத்து, (ஒலிக்கும்); (எ - று.)

யகரவகர மெய் நடுவிற்கலக்குமெனக்கொள்க. அபடு = ஐ; அங்ங = ஓன.

சிலஎழுத்துக்கள்கூடி வேறேரெழுத்துப்போன்று ஒலித்த லாதலால், இதனைப் போலியைச்சார வைத்தா.

இனி, இச்சூத்திரத்தை எழுத்துப்போலி உணர்த்தியதாகவே கொண்டு வேறும் ஒருபொருள் உரைக்கப்படும்; அது வருமாறு:—

அ முன் - அகரத்தின்முன், இகரம் யகரம் என்ற இவை - இகரமும் யகரமெய்யும் என்கின்ற இவ்வெழுத்துக்கள், எய்தின் - வருமாயின், ஐ ஒத்து இசைக்கும் - ஐகாரத்தை ஒத்துநடக்கும்; அவ்வோடு - அகரத்தின்முன், உவ்

பழம் = பளம், விளக்கு = விழக்கு என்றற்போலச் சிறுபான்மை வழங்குகின்ற முகரளகரப போலி இலக்கணநெறியாற் கொள்ளத்தக்க தன் மென்பது, கிரகோழியத்தால் விளங்கும்.

§ புறனடை - புறன் + அடை: புறத்து அடையாய் [அடுத்துள்ளதாய்] வருவது; அன்றி, புறன் + நடை - வேறுவிதமாகிய நடக்கை யெனினுமாம்.

வும் வவ்வு - உகரமும் வகரமெய்யும் (வருமாயின்), ஓள அன்ன - ஓளகாரத்தை ஒத்து நடக்கும்; (எ - று.)—ஓர் - அசைநிலையிடைச்சொல்.

யகர வகரங்கள் தனித்தும் வரும

(உ - ம்) வைத்தியன் = வாயித்தியன், கைடபன் = கயிடபன் எனவும், வையம் = வையம், ஸவனம் = அயவனம் எனவும்; வெளத்தர் = பவுத்தர், கேளரி = கவுரி எனவும், ஸாவை = அவ்வை, வெளவுதல் = வவ்வுதல் எனவும் வரும். (எ¹)

[எழுத்தின் சாரியைகள்.]

கஉக. மெய்களையும் நெட்டுயிர் காரமும்

யெளக் காணு மிருமைக் குறிலிவ்

விரண்டொடு கரமுமாஞ் சாரியை பெறும்பிற.

(இ - ள்.) மெய்கள் - தனிமெய்கள். அகரமும் - அ என்னும் சாரியையும், நெடு உயிர் - உயிரெழுத்துகள், காரமும் - காரம் என்னும் சாரியையும், ஐ ஓள - (அவற்றுள்) ஐகார ஓளகாரங்கள், காணும் (காரம் என்னும் சாரியையுடனே) காண் என்னும் சாரியையும், இருமை குறில் - உயிர்க்குறிலும் உயிர்மெய்க்குறிலும், இ இரண்டொடு - (காரம் காண் என்கின்ற) இவ்விரண்டினே, கரமும் - கரம் என்னும் சாரியையும், ஆம் - ஆகின்ற, சாரியை சாரியைகளே, பெறும்—; (எ - டு)

மெய்களை முற்கூறினா, அவற்றிற்கு அச்சாரியை இன்றியமையாமையின், 'மெய்கள் அவ்வும்' என்னுது 'அகரமும்' என்றார், இப்படியே காரம் காரம் காண் வந்தால், அவை சாரியையாகிப் அகரத்தினது சாரியை யெனக் கொள்ளுதற்கு மெய்கள் சாரியையெற்றதையும், உயிரமெய்கெழுத்துகள் சாரியை பெறாமலேயும் யரும்; கங் எனறும், ககர ஆகாரம் என்றும் இவ்வாறுவருமே யன்றி, கங் என்றும் காகாரம் என்றும் தூல்களிற்பயின்றவாரா என்றபடி. மற்றவை ஏற்றபடி பெற்றும் பெறாமலும் வரும் ஆய்தம் தனியே வராமையால், அதனை இடைவைத்து முன்னே அகரவுயிரும் பின்னே கேனங் என னும் சாரியையு ரதது அக்கேனங் என வழங்குவ ரென்பதும் அறிக.

'பிற' என்றதனால், குறிலோடு காண் சாரியை புணரும்போது இடையிலே ஆய்தம் தோன்றுதல் கொள்க.

அன், ஆன் முதலிய மொழிச்சாரியைகள் வேறு உள்ளதனால், இவை எழுத்துச்சாரியை யென்க.

(உ - ம்.) க - ங எனவும், ஆகாரம் - ஐகாரம் - ஓளகாரம் எனவும், ஐகான் - ஓளகான் எனவும், அகாரம் - அஃகான் - அகரம், மகாரம் - மஃகான் - மகரம் எனவும் வரும். (எ²)

எழுத்தியலுக்குப் புறனடை.

கஉஎ. மொழியாய்த் தொடரினு முன்னனைத் தெழுத்தே.

(இ - ள்.) எழுத்து - இவ்வெழுத்துக்கள். மொழி ஆய் - பதமாயினும், தொடரினும் - (அபபதம் தமமோடும் உருபோடும்) புணர்ந்தாலும், முன் அனைத்து - முன்சொல்லப்பட்ட அப பத்திலக்கணத்தையும் உடையனவாம்; (எ - று.)—‘எழுத்து’ என்பது சாதியொருமை யாதலால், ‘அனைத்து’ என் னும் ஒருமைமுற்றோடு முடிந்தது. (எஉ)

எழுத்தியல் முற்றிற்று.

உ. பத விய ல்.

எழுத்தின் புறத்திலக்கணம் இரண்டிற் பதத்தின் இலக்கணத்தைச் சொல்லும் இயல். இவ்வியலுக்கு ஆசாரம் பெரும்பாலும் வடமொழியாத லால், அது தோன்ற, ‘மொழியியல்’ எனப் பெயர் குறியாமல் ‘பதவியல்’ எனப் பெயாகுறித்தாரோலும் (மொழி தமிழ்ச்சொல்; பதம் - வடசொல்.)

[பதம் இன்னதேன்பதும். அதன் வகையும்.]

‡ கஉஅ. எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருளதரின்

பதமா மதுபகாப பதமபகு பதமென

இருபா லாகி யியலு மென்ப.

(இ - ள்.) எழுத்தே - எழுத்துக்கள்தாமே, தனித்தும் - (ஒவ்வொன்று கத்) தனித்தாயினும், தொடர்ந்தும் - (இரண்டு முதலாகத்) தொடர்ந்தாயி னும், பொருள் தரின் - பொருளைத் தருமாயின், (அது), பதம் ஆம் - பத மாகும்; அது - அபபதம்,—பகாபதம் பகுபதம் என - பகாபபத மென்றும் பகுபத மென்றும், இரு பால் ஆகி - இரண்டுவகையை யுடையதாகி, இய லும் - நடக்கும், என்ப - என்றசொல்வா, (புலவா); (எ - று.)—பகாபபதம் - பிரிக்கக்கூடாத பதம் பகுபதம் பிரிக்கக்கூடிய பதம் (க)

[ஒரெழுத்துமொழிகள்.]

கஉக. உயிர்மலி லாறுந் தபநவி லேந்தும்

கவசவி னாலும் யவ்வி லொன்றும்

ஆகு நெடிநொது வாங்குறி விரண்டோடு

ஒரெழுத் தியல்பத மாறேழ் சிறப்பின.

(இ - ள்.) உயிர் மலில் ஆறும் - உயிர்வருக்கத்திலும் மவ்வருக்கத்திலும் அவ்வாறும், த ப நவில் ஐந்தும் தவ்வருக்கத்திலும் பவ்வருக்கத்திலும் நவ்வ ருக்கத்திலும் ஐவைந்தும், க வ சவில் நாலும் - கவ்வருக்கத்திலும் வவ்வருக் கத்திலும் சவ்வருக்கத்திலும் நந்நான்கும், யவ்வில் ஒன்றும் - யவ்வருக்கத்தில் ஒன்றும், ஆகும்—, நெடிந் - நெட்டெழுத்தாலாகிய மொழி நாற்பதும், நொது ஆம் குறில் இரண்டோடு - நொவ்வும் துவ்வும் ஆகும் குற்றெழுத்தாலாகிய மொழி இரண்டோடு, ஓர் எழுத்து இயல் பதம் - ஒரெழுத்தாலாகிய மொழி கள், ஆறு எழுத் - நாற்பத்திரண்டும்,—சிறப்பின - சிறப்பையுடையனவாம்.

(உ - ம்.) ஆ, ஈ, ஊ, ஏ, ஐ, ஒ எனவும்; மா, மீ, மு, மே, மை, மோ எனவும்; தா, தீ, தூ, தே, தை எனவும்; பா, பூ, பே, பை, போ எனவும்; நா, நீ, நே, நை, நோ எனவும்; கா, கூ, கை, கோ எனவும்; வா, வே, வை, வென எனவும்; சா, சீ, சே, சோ எனவும்; யா எனவும்; கொ, து எனவும் வரும்.

இவை, 'சிறப்பின' எனவே அ, இ, உ, ஏ, ஒ; ஒள; கு; கௌ; சை; லீ; லீ எனச் சிறப்பில்லாதவைகளும் சில உள வெனக் கொள்க. (உ)

[தொடரெழுத்துமொழிகள்.]

௧௩௦. பகாப்பத மேழும் பகுபத மொன்பதும்
எழுத்தீ றாகத் தொடரு மென்ப.

(இ - ள்.) பகாபதம் - பகாபதவா, ஏழும் - (இரண்டெழுத்து முதல்) ஏழெழுத்துக்களும், பகுபதம் - பகுபதங்கள், ஒன்பது எழுத்து உம் - (இரண்டெழுத்து முதல்) ஒன்பதெழுத்துக்களும், ஈறு ஆக - எல்லையாக, தொடரும்—, என்ப - என்று சொல்வா, (அறிவுடையோர்); (எ - று.)

(உ - ம்.) அணி, கலம், பொருபு, இழம்பூது, குங்கிலியம், உத்தரட்டாதி எனப் பகாப்பதமும்; கூனி, கூனன், அறிஞன், பொருப்பன், அம் பலவன், அரங்கத்தான், உத்தரட்டத்தான், உத்தரட்டாதியான் எனப் பகுபதமும் வரும்.

'நடத்துவிபகிபகப்பங்கின் றவாகன்' எனப் பகுதி முதலிய உறுப்பு வேறு பட்டு வருகின்றவைக்கு இவ்வரையறை இல்லையென்று அறிக. (ங)

[பகாப்பதம்.]

‡ ௧௩௧. பகுப்பாற் பயனற் றிடுகுறி யாகி
முன்னே யொன்றாய் முடிந்தியல் கின்ற
பெயர்வினை யிடையுரி நான்கும் பகாப்பதம்

(இ - ள்.) பகுப்பால் - பிரிக்கப்படுதலினாலே, பயன் அற்று - (பகுதி விசுதி முதலிய) பிரயோசன மில்லாமல், இடுகுறி ஆகி - (காரணமில்லாமல்) இடப்பட்ட குறியாய், முன்னே ஒன்று ஆய் - அநாகாலமாய் ஒரேதன்மையனவாகி, முடிந்து இயல்கின்ற - முடிந்துநடக்கின்ற, பெயர் வினை இடை உரி நான்கும் - பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும் இடைச்சொல்லும் உரிச் சொல்லும் ஆகிய நான்கும், பகாபதம் - பகாப்பதங்களாம்; (எ - று.)

எனவே, பகாப்பதம் நான்குவகைப்படும்.

பகுபதத்திற்கு மறுதலைப்பட்ட தென்பார், இவ்வாறு கூறினார்.

(உ - ம்.) கலம், சோறு, நெருப்பு, காற்று—பெயர்ப்பகாப்பதம்.
நட, வா, உண், தின், பார் —வினைப்பகாப்பதம்.
மன், கொல், போல், மற்று —இடைப்பகாப்பதம்.
உறு, கழி, நனி, தவ, கூர் —உரிப்பதம்.

(இனி, புளி கடு முதலிய ஆகுபெயர்கள் - காரணத்தால் வருவனவாயினும், விசுதிமுதலிய உறுப்பு இல்லாததனால், பகாப்பதமென்றே கொள்.)
'பயன் அற்று' என்பதற்கு - பொருட்பயனில்லாமல் என்றும் உரைக்கலாம்.

[பகுபதம்.]

‡ கஈஉ. பொருளிடங் காலஞ் சினைகுணந் தொழிலின்
வருபெயர் பொழுதுகொள் வினைபகுபதமே.

(இ - ன்.) பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழிலின் - பொருளும் இடமும் காலமும் உறுப்பும் குணமும் தொழிலும் ஆகிய இந்த ஆறு பெயர்களையும் அடியாகக்கொண்டு, வரு பிறக்கின்ற, பெயர் - பெயர்ச்சொற்களும், —பொழுது கொள் - (தெரிநிலையாகவாயினும் குறிப்பாகவாயினும்) காலத்தைக் கொள்ளுகின்ற. வினை - வினைச்சொற்களும், —பகுபதம் - பகுபதங்களாம்; (எ - று.) —எனவே, பெயர் வினை என்ப பகுபதம் இரண்டுவகைப்படும். இடைச்சொல்லிலும் உரிச்சொல்லிலும் பகுபதம் இல்லை.

'பொழுதுகொள் வினை பகுபதம்' எனவே, தெரிநிலை குறிப்பு என்னும் இருவகை வினையாலணையும்பெயர்களும் பகுபதமா மென்பது பெறப்படும்.

(உ - ம்.)	பொன்னன்	—பொருட்	} பெயர்ப்பகுபதம்.
	நாடன்	— இடப்	
	திருவோணத்தான்	—காலப்	
	கண்ணன்	—சினைப்	
	கரியன்	—குணப்	
	தட்டான்	— தொழிற்	

நடந்தான், நடந்த, நடந்து, நடவான்—தெரிநிலை	} வினைப்
பொன்னன், பெரிய, மெல்ல, அல்லன்—குறிப்பு	
நடந்தான், நடந்தவன், நடவாதவன்—தெரிநிலை	} வினையாலணையும்
பொன்னன், பொன்னவன், இல்லாதவன்—குறிப்பு	

(க) பெயர்ப்பகுபதம் - காலங்காட்டாமல் வேற்றுமையுருபை ஏற்றுவரும்;

(உ - ம்.) பொன்னனை [பொன்னையுடையவனை] வணங்கினான்

(உ) குறிப்பு வினைமுற்றுப் பகுபதம் காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபை ஏலாது வரும்; (உ - ம்) இவன் இப்போது பொன்னனை [பொன்னையுடையவனாயிருக்கின்றான்.]

(ங) குறிப்புவினையாலணையும்பெயர்ப்பகுபதம் - காலத்தைக் குறிப்பாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபை ஏற்றுவரும்; (உ - ம்.) பண்டுபொன்னனை [முன்னே பொன்னையுடையவனாயிருந்தவனை]ப் பின்பு ஏழையாகக் கண்டேன்.

இவையே இம்மூன்றுக்கும் வேறுபாடாம்.

(ச) தெரிநிலைவினைமுற்றுப்பகுபதம் - காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபை ஏலாது வரும்; (உ - ம்.) பொன்னன் நடந்தான்.

(உ) தெரிநிலைவினையாலணையும்பெயர்ப்பகுபதம் - காலத்தை வெளிப்படையாகக் காட்டி வேற்றுமையுருபை ஏற்றுவரும்; (உ - ம்.) நடந்தானைத் தடுத்தேன். [இது நடந்தவன் என்றும் வரும்.]

இவையே இவ்விரண்டுக்கும் வேறுபாடாம்.

அவன் இவன் உவன் என்னும் சுட்டிடைச்சொல்லடியால் வரும் பெயர்களும், எவன் ஏது யார் என்னும் வினாஇடைச்சொல்லடியால் வரும் பெயர்களும், பிறன் மற்றையான் என்னும் வேறு இடைச்சொல்லடியால் வரும் பெயர்களும், தமர் நமா துமர் என்னும் கிளைப்பெயர்களும், இங்குக்கூறிய பொருள் முதலிய ஆறனுள் சொல்வான்றூறிப்பின்படி ஒன்றில் அடங்கும்.

செம்மை கருமை முதலிய பண்புபெயர்களும், நடத்தல் வருதல் முதலிய தொழிற்பெயர்களும், பகுதிவிகுதிபாகப் பகுக்கப்படுமாயினும், விகுதிக்கு வேறுபொருளின்றி நிற்பதனால், சொல்லிலையாற் பகுபதமாயினும் பொருளநிலையாற் பகாபபத மெனக் கொள்க. (௫)

[பகுபதவுப்பு.]

‡ கருந். பகுதி விகுதி யிடைநிலை சாரியை
சந்தி விகார மாறினு மேற்பவை
முன்னிப் புணர்ப்ப முடியுமெப் பதங்களும்.

(இ - ன்.) பகுதி - முதல்திலையும், விகுதி - இறுதிதிலையும், இடைநிலை - இடைநிலையும், சாரியை - சாரியையும், சந்தி - சந்தியும், விகாரம் - விகாரமும், ஆறினு - ஆகிய இந்த ஆறு உறுப்பினுள்ளும், ஏற்பவை - (பொருளமை திகுபு) பொருந்தபவைகளை, - முன்னி - நினைத்து, புணர்ப்ப - (அறிவுடையோர்) சுட்டிமுடிக்க, எப் பதங்களும் - எல்லாப் பகுபதங்களும், முடியும் - முடிவுபெறும; (எ - று.)

(உ - ம்.) கூனி—கூன் + இ என்ப பகுதி விகுதிகளால் முடிந்தது.

வலைஞன்—வலை + ஞ் + அன் என்ப பகுதி இடைநிலை விகுதிகளால் முடிந்தது.

உண்டான்—உண் + ட் + அன் + அன் என்ப பகுதி இடைநிலை சாரியை விகுதிகளால் முடிந்தது.

படித்தான்—படி + த் + த் + அன் + அன் என்ப பகுதி சந்தி இடைநிலை சாரியை விகுதிகளால் முடிந்தது.

நடந்தான்—நட + த் + த் + அன் + அன் என்ப பகுதி சந்தி இடைநிலை சாரியை விகுதி இவ்வைந்தம் பெற்று, சந்தியகல்வந்த தகரவல்லொற்று மெல்லொற்றாதலாகிய விகாரமும் பெற்று முடிந்தது.

இயற்கையாகப் பகுபதங்களின் முதலில் நிற்பது பகுதி யென்றும், அவ்வாறுநிற்கும் பகுதியின் பொருளைப் பின்நின்று வேறுபடுத்துவது விகுதி யென்றும், பகுதி விகுதிகளின் இடையில் நிற்பது இடைநிலை யென்றும், * பகுதி விகுதி முதலியவற்றைச் சார்ந்த இயைக்க வகைகளைக் காண்க.

* சாரியை எனறதன் பொருள் - 'வெறுகின்ற இருமொழியும் தம்மிற் சார்த்தப்பொருட்டு இயைந்துநின்றது என்றவாறு' என்பது, தோல்காப்பியம் நச்சினர்க்கினியம். 'சாரியை - பற்றுகபோல விகுதிபதவுருபுகளிடையின்றி புணர்த்துவது' என்பது, பிரயோகவ்வேகவுரை.

யென்றும், புணர்ச்சிவிதியா லுண்டாகின்ற தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் என்ற மூன்றும் சந்தி யென்றும், செய்யுளிலக்கணத்துக்கு ஏற்ப வருகின்ற வலித்தல் முதலிய ஒன்பதும் விகாரமென்றும் கொள்க. சாரியை மொழிக்கு இறுதியாக நின்றலும் உண்டு.

பகுதி, விசுதி - ப்ரக்ருதி, விக்ருதி என்ற வடமொழிகளின் விகாரம்.

அல்வழிவேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு விதிக்கப்படும் தோன்றல் முதலிய புணர்ச்சிவிகாரங்களையும், செய்யுட்கு விதிக்கப்படும் வலித்தல் முதலிய செய்யுள்விகாரங்களையும் இப்பகுபதம் பெறு மென மாட்டியது, மாட்டே நிதிநொழுகல் என்னும் உத்தி. (மாட்டெறிந்து ஒழுகல் - ஒன்றன் இலக கணத்தை அதனைப்பெறுதற்கு உரிய மற்றொன்றற்கும் ஏற்றிச்சொல்லுதல்.)

‘ஆறினும்வற்பவைமுன்னிப்புணர்ப்ப’ என்றாயினும், பகுபதத்திற்குப் பகுதிவிசுதிகள் பெரும்பாலும் இன்றியமையாதன வென்றும், மற்றைய உறுப்புக்களுள் ஒன்றையும் பலவற்றையும் பெற்றும் பெறாமலும் வருமென்றும் அறிக. வினைப்பகுபதம் மாத்திரமே ஆறு உறுப்புக்களையும் பெற்று வரும்; பெயர்ப்பகுபதம் இரண்டோருறுபுக் குறையப்பெற்று வரும்.

எழுத்தியலிற்கூறிய இடைநிலைக்கும், இங்குக்கூறிய இடைநிலைக்கும் வேறுபாடு மாணக்கர் அறியத்தக்கது; முதல்நிலை இறுதிநிலைகளுக்கும் இவ்வாறே. எழுத்தியலிற்கூறிய முதனிலை இடைநிலை இறுதிநிலைகள் - சொற்களின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் எழுத்துக்கள் நிற்கும் நிலை. இங்குக் கூறிய முதனிலை இடைநிலை இறுதிநிலைகள் - பகுபதத்தின் முதலிலும் இடையிலும் இறுதியிலும் நிற்கும் உறுப்புக்கள். (சு)

க. பகுதி.

[பகுதிக்குப் பொதுவிதி.]

‡ கருசு. தத்தம்,

பகாப் பதங்களே பகுதி யாகும்.

(இ - ள்.) தம் தம் பகாப்பதங்களே - (பெயர்ப்பகுபதங்களுள்ளும் வினைப்பகுபதங்களுள்ளும்) அதனான் (முதலில் நிற்கின்ற) பகாப்பதமே, பகுதி ஆளும் - பகுதியாம்; (எ - று.)

சாரியை சந்தி விகாரம் என்ற மூன்றும் புணரியலிற்சொல்லப்படுதலால் மற்றைப் பகுதி விசுதி இடைநிலை என்ற மூன்றையும் இவ்வியலிற் சொல்லுகின்றோம்.

பகுபதத்தன்னே பகுதி விசுதி முதலிய உறுப்புக்களெல்லாம் பகாப்பதங்களிலும், விசுதி முதலியவற்றை மேல் எழுத்துக்கூறுதலால், இங்கே ‘தத்தம் பகாப்பதங்கள்’ என்றது, முதனிலைகளையே யென்பது பெறப்பட்டது.

பெயர்ப்பகுபதங்கட்கும், குறிப்புவினைப்பகுபதங்கட்கும் பெரும்பான்மை பெயர்ச்சொற்களும், சிறுபான்மை இடைச்சொல் உரிச்சொற்களும் பகுதிகளாம்.

(உ - ம்) பொன்னன், ஊரன், திருவோணத்தன், பல்லன், கடியன், கூத்தன் எனப் பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு முறையே பொருள் முதலிய சூது வகைப் பெயரும் பகுதியாக வந்தன.

அவன், எவன், பிறன் எனப் பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு இடைச்சொற்கள் பகுதியாக வந்தன.

கடியன் எனப் பெயர்ப்பகுபதத்திற்கு உரிச்சொல் பகுதியாக வந்தது. [குறிப்புவினைப் பகுபதத்திற்கும் இவையே உதாரணமாம்.]

பெயர்ப்பகுபதத்துக்குச் சிறுபான்மை வினையும் பகுதியாம். (உ-ம்)-அறிஞன்.

தெரிநிலைவினைப் பகுபதங்கட்குப் பெரும்பான்மை வினைச்சொற்களும், சிறுபான்மை பெயர்ச்சொல் இடைச்சொல் உரிச்சொற்களும் பகுதியாக வந்தன.

(உ - ம்) நடந்தான், வந்தான் - வினைச்சொற்கள் பகுதியாக வந்தன.

கடைக்கணித்தான், காதலித்தான் - பெயர்ச்சொற்கள் பகுதியாக வந்தன.

போன்றான், என்றான் - இடைச்சொற்கள் பகுதியாக வந்தன.

சான்றான், கூர்ந்தான் - உரிச்சொற்கள் பகுதியாக வந்தன. (எ)

[பண்புப்பகுதிகட்குச் சிறப்புவிதி.]

↑ கருநீ. செம்மை சிறுமை சேய்மை தீமை
வெம்மை புதுமை மென்மை மேன்மை
திண்மை யுண்மை நுண்மை யிவற்றெதிர்
இன்னவும் பண்பிற் பகாநிலைப் பதமே.

(இ - ள்.) செம்மை... நுண்மை - செம்மை முதல் நுண்மை ஈராகச் சொல்லப்பட்ட பதினொன்றும், இவற்று எதிரா - இவைகட்கு எதிரான வெண்மை முதலானவைகளும், இன்னவும் - இவைபோல்வன பிறவும், - பண்பின் - பண்புப்பொருளினின்றும், பகா-(வேறுபொருள்) பகுக்கப்படாத, நிலை - நிலையையுடைய, பதம் - பதங்களாம்; (எ - று.)—சேய்மை - தூரம்

இவையெல்லாம் சொல்நிலையாற் பகுபதமாயினும் 'மை' விசுதிக்குப் பகுதிப்பொரு ளல்லது வேறுபொருள் இல்லாமையாற் பொருள்நிலையாற் பகாப்பதமாம் என்பது அறிவித்தற்கு 'பண்பிற்பகா' என்றும், இவை 'மை' விசுதியின்றி வாராமையினாலே இவ்விசுதியையும் பகுதியாகவேறினுத்தி மேல் வரும் விசுதியோடு புணர்க்கப்படும் என்பது அறிவித்தற்கு 'நிலைப்பதம்' என்றும் கூறினார். பண்புப்பகாப்பத மென்றமால் 'பண்பிற்பகாநிலைப்பதம்' என்றது சொற்பொருள்விரித்தல் என்னும் உத்தி. (சொற்பொருள்விரித்தல்-சொல் வின்பொருள் வெளிப்படையாக விளங்கும்படி விவரித்துச்சொல்லுதல்.) செம்மை முதலிய வாய்பாடுகளை எடுத்துக்காட்டியது, எடுத்துக்காட்டல் என்னும் உத்தி. (எடுத்துக் காட்டல் - தான்சொல்லும் இலக்கணத்துக்கு அமைந்த இலக்கணத்தைத் தானே எடுத்துக்காட்டுதல்.)

செம்மைக்கு - வெண்மை கருமை பொன்மை புசுமைகளும், சிறுமைக்கு - பெருமையும், சேய்மைக்கு - அஃதும், தீமைக்கு - தீயமையும்.

மென்மைக்கு - தன்மையும், புதுமைக்கு - பழமையும், மென்மைக்கு - வன்மைமையும், மேன்மைக்கு - கீழ்மையும், தின்மைக்கு - நொய்ம்மையும், உண்மைக்கு - இன்மையும், துண்மைக்கு - பருமையும் எதிரானவை யெனக்கூண்க. இவைபோல்வன பிறவாவன: —மடமை, புலமை, இளமை, முதுமை, குறுமை, நெடுமை, கிழமை, வறுமை, வெறுமை, அருமை, நடுமை முதலியன (அ)

[பண்புப்பகுதியின் விகாரங்கள்.]

‡ கருகூ. ஈறு போதல் இடையகரம் இய்யாதல்
ஆதி நீடல் அடியகரம் ஐயாதல்
தன்னொற் திரட்டல் முன்னின்ற மெய்திரிதல்
இனமிகல் இனையவும் பண்பிற் கியல்பே.

(இ - ள்.) ஈறு போதல் - இறுதியிலுள்ள மை விசுதி போதலும், இடை உகரம் இ ஆதல் நடுவில்நின்ற உகரம் இகரமாதலும், ஆதி நீடல் - முதலில் நின்ற குறில் நெடிலாதலும், அடி அகரம் ஐ ஆதல் - முதலில் நின்ற அகரம் ஐகரமாதலும், தன் ஒற்று இரட்டல் - தன் [பண்புப்பகுதியின்] மெய் நடுவே மிகுதலும், முன் நின்ற மெய் திரிதல் மைவிசுதிக்குமுன்னே நின்ற மெய் வேறொரு மெய்யாதலும், இனம் மிகல் - (வருகின்ற வல்லெழுத்துக்கு) இனமான மெல்லெழுத்து மிகுதலும், இனையவும் - இவைபோல்வன பிறவும், — பண்பிற்கு இயல்பு - அபாண்புச்சொற்களுக்கு இயற்கையாம்; (எ - று.)

இவ்விகாரங்கள் விசுதிபுணர்ச்சிக்குமாத்திரமன்றிப் பதப்புணர்ச்சிக்கும் பொருந்துமென அறிவித்தற்கு, 'பண்புப்பகுதிக்கு' என்றால் பொதுப்பட 'பண்பிற்கு' என்றால். பண்பு அதிகாரப்பட்டமையால், பதப்புணர்ச்சிக்கும் இங்கேயே சொன்னா றென்க. இது, ஒப்பீசீழடித்தல் என்னும் உத்தி

(உ - ம) நல்லன், சிறுபொருள் - நன்மை சிறுமை என்பவற்றின் மை விசுதி போயிற்று.

அரியன், சிறியிலை - கருமை சிறுமை என்பவற்றின் மை விசுதி போய் உகரம் இகரமாயிற்று

பாசி, முதுரி - பசுமை முதுமை என்பவற்றின் மை விசுதி போய் ஆதி நீண்டது

பைந்தாரா - பசுமை என்பதன் மை விசுதி போய் (நடுகின்ற உயிரமெய்யும் கெட்டு) முதலிலிருந்த அகரம் ஐகரமாகி வருமெழுத்திற்கு இனவெழுத்து மிக்கது.

குற்றி, நீட்டாறு - குறுமை நடுமை என்பவற்றின் மை விசுதி போய்த் தன் ஒற்று இரட்டியது.

செய்யன், வெவ்வுயிர் - செம்மை வெம்மை என்பவற்றின் மை விசுதி போய் முன்னின்ற மகரமெய் திரிந்தது.

இவை போல்வன பிறவாவன - பைந்தார் என்பதில் பசுமையின் இடை நின்ற 'சு' என்னும் உயிர்மெய் கெடுதலும், கார் பார் என்பவற்றில் கருமை

பருமைகளின் இடைநின்ற உகரம் கெடுதலும், இன்சொல் என்பதில் இனீ மையின் இடைநின்ற இகரம் கெடுதலும், பழைய என்பதில் பழமையின் இடை அகரம் ஐகரமாதலும், தூலர் என்பதில் தூய்மையின் இடையொற்றுக் கெடுதலும், தய்ய என்பதில் தூய்மையின் முதல் குறுகுதலும், அரும் வலி பெரும்வளம் முதலிய இடங்களில் அருமை பெருமை என்பவற்றின் இறுதி ஐகாரம்மாத்திரம் கெடுதலும் முதலியன.

இவ்விகாரங்களை அன்பு அழகு முதலிய பண்புவாய்பாடுக்கு அடையாமல்; எடுத்துக்காட்டிய செம்மை முதலிய அமையீற்றுப் பண்புவாய்பாடுக்கே அடைய வைத்தலால், இது - எடுத்தமொழியினையவைத்தல் என்னும் உத்தி. (எடுத்த மொழியின் எய்த வைத்தல் - தான் எடுத்துக்காட்டிய இலக்கியத்தில் தான்சொல்லும் இலக்கணத்தைப் பொருந்தியிருக்க வைத்தல்.)

மற்றை விகாரங்களை யடையுமபோதெல்லாம் 'ஈறுபோதல்' கொள்க; ஆனது பற்றியே, அது முற்கூறப்பட்டது. 'இனையவும்' என்ற உம்மையை எதிர்மறையாக வைத்து, செம்மையன் கருமையன் என இவ்விகாரங்களுள் ஒன்றையும் பெருமல் இயல்பாய்முடிதலையும் அமைத்துக்கொள்க. (க)

[தேரிநிலைவினைப்பகுதிக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ க௭௭. நட வா மடி சீ விடு கூ வே வை

நொ (ப்) போ வெள உரிஞ் உண் பொருந் திரும் தின்
தேய் பார் செல் வல் வாழ் கேள் அஃகு என்று
எய்திய இருபான் மூன்று மீற்றவும்
செய்யெ னேவல் வினைப்பகாப் பதமே.

(இ - ன்.) நட... ..அஃகு என்று - நட என்பது முதல் அஃகு என்பது ஈறாக, எய்திய - பொருந்திய, இருபான் மூன்று ஆம் ஈற்றவும் - இருபத்து மூன்றாகிய ஈற்றையுடைய இவைமுதலிய சொற்களெல்லாம்,—செய் என்வல் வினை பகாபபதம் - செய்யென்னும் வாய்பாட்டு ஒருமையேவலும் மற்றைத் தெரிநிலைவினைகளின் பகாப்பதமாகிய பகுதியும் ஆம்; (எ - று.)—பகாபபதம்=பகுதி.

சொல்லுக்கு இறுதியில் நிற்கு மெனப்பட்ட இருபத்துநான்கு எழுத்துக்களுள் எகரம் வினாவிடைச்சொல்லிலும், அளபெடையிலும், தன்னையுணர்ந்து மிடத்திலும் ஈருவ தவ்லாமல் மற்றைச்சொற்களின் இறுதியில் நில்லாதலால், அதனை ஒழித்து 'இருபான்மூன்று மீற்ற' என்றார். இருபத்து மூன்று ஈற்றனவாக விகற்பித்து எடுத்துக்காட்டிய வாய்பாடுகளெல்லாம் இப்பொதுவாய்பா டொன்றில் அடங்கு மென்பார், 'செய்' என்று கூறினார்.

பகுதிசூதவந்தவர், அதுதான் எவல்வாய்பாடுபட வருதலால், அதனையும் உடன்குறிஞ் சொன்க.

ஒருமை யேவலாச வருதற்கு:—

(உ - ம்.) நட, வா, உண், தின், அஃகு என வரும்.

மற்றை வினைப்பகுதியாக வருதற்கு:—

(உ - ம்.) நடந்தான், வந்தான், மடிந்தான், சீத்தான் [சீவினான்], விட்டான், கூவினான், வெந்தான், வைத்தான், நொத்தான், போயினான், வெளவினான், உரிஞினான் [உராய்ந்தான்], உண்டான், பொருநினான் [பொருந்தினான்], நீருமினான் [நிரும்பினான்], தீன்றான், தேய்ந்தான், பார்த்தான், சென்றான், வவ்வினான், வாடிந்தான், நேட்டான், அக்கினான் [சுருங்கினான்] என வரும்.

இங்குக்காட்டிய நட வா முதலியனவெல்லாம், தன்வினைப்பகுதிகள் ; பிறவினைப்பகுதிகள் மேற்குத்திரத்திற் காட்டப்படும். [தன்வினையாவது - தானே நேராகத் தொழிலைச்செய்வது; பிறவினையாவது - மற்றொருவனைக் கொண்டு தான் செய்விப்பது.]

கிட, சுர, பற, கல முதலிய அகரவீற்று வினைப்பகுதிகளெல்லாம் இங்கு எடுத்துக்காட்டிய 'நட' என்னும் அகரவீற்று வாய்பாட்டிலும், இவ்வாறே எல்லா ஈற்றுப் பிற பகுதிகளும் இங்குக்காட்டிய அவ்வவ்வீற்று வாய்பாடுகளிலும் அடக்கப்படு மென அறிக

இந்நூலாசிரியர் வடநூல்மேற்கோளாக ஒருமொழியை எடுத்துப் பகாப் பதம் பகுபத மெனக் காரணப்பெயர் தாமே இட்டு “எழுத்தே தனித்தும்” என்னுஞ் சூத்திரம் முதல் இதுவரையிலும் பகாப்பதம் பகுபத மெனப் பல தரம் சொல்லுதல், தனித்திறிவழக்கம் மிகவேடுத்துரைத்தல் என்னும் உத்தி. (தன் குறி வழக்கம் மிக எடுத்தது உரைத்தல் - தான் நூதனமாகக் குறித்து வழங்குவதை பலவிடங்களில் எடுத்துச் சொல்லுதல்.)

நட, வா முதலிய சொற்கள் ஓசைவேறுபாட்டாற் கட்டளைப்பொருளுணர்த்தும்போது எவ்வொருமையா மென்றும், மற்றை வினைச்சொற்களெல்லாம் பிறத்தற்கு மூலமாய்த் தொழில்மாத்திரத்தை யுணர்த்தும்போது பகுதியா மென்றும் அறிக.

[நட வா முதலிய பகுதிகளே விசுவயோடு புணராமல் தனித்துநின்ற ஓசைவேறுபாட்டால் எவ்வொருமை வினைமுற்றாய் நிற்குமென்பது, தொல் காப்பியவுரையாசிரியர் முதலியோருள் சிலர் மதம்; நடவாய் வாராய் முதலிய முன்னிலையெவ்வொருமை வினைமுற்றுச்சொற்கள்தாமே ஆய்என்னும் விசுவயோடு நின்ற நட வா முதலியனவாக நிற்குமென்பது, மற்றுஞ்சிலர்மதம்: பிறா மதத்தைமறுத்துத் தமதுமதத்தை நிலைநிறுத்துதற்கு அவரவர் பற்பலகாரண முங் கூறுவர். இவ்விருவகைக் கொள்கைகளுள் உண்மையான சித்தாந்தம் எதுவாகுமானாலும், உய்த்துநோக்குமிடத்து, நன்னூலாசிரியரது கருத்து முந்திக்கூறிய வகையையே தழுவி யுள்ளதென நன்குவிளங்குகின்றது; மேல் “செய்யென் வினைவழி விப்பி தனிவரிற், செய்யியென் னேவ வினையி னீரேவல்” என்றும், “ஆவி யாழ் விறுதி முன்னிலைவினை, யேவல்முன் வல் லினம்” என்றும், “எவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும்” என்றும் கூறுவன, இதற்குச் சிறந்தஆதாரமாம்.]

இத் தெரிநிலைவினைப்பகுதிகள் விசுவமுதலியவற்றோடு புணரும்போது தொழு - தொழுதான், உண் - உண்டான் எனச் சில இயல்பாத எல்லாம்

ஆம்; செல் - 'சேறல், கொள் - கோடல் என முதல் நீண்டும்; தா - தந்தான் வே - வெந்தான் எனத் தனிநெடில் குறுகியும்; சா - செத்தான் என முதல் ஆகாரம் ஐகரமாகியும்; கொணு - கொணர்ந்தான் என முதலெழுத்துக்கு அயலெழுத்துக்குறுகி ரகரமெய் விரிந்தும்; விரவு - விராவினான் என நடுக் குறில் நீண்டும்; முழுகு - முழுகினான் மூழ்கினான், விழு - விழுந்தான் வீழ்ந்தான் என இயல்பும் விகாரமுமாக விகற்பித்தும்; வா - வருகின்றான், அலமா - அலமருகின்றான் என நெடில்குறுகி ஒருயாமெய் விரிந்தும்; கல் - கற்றான், கேள் - கேட்டான் என ஈற்றுமெய் வருமெய்யாகத் திரிந்தும்; செல் - சென்றான், கொள் - கொண்டான் என ஈற்றுமெய் வருமெழுத்திற்கு இனமாகத் திரிந்தும்; இன்னும் இவ்வாறு பல விகார மடைத்தும் வரும். கா, சா, தா இவை - முறையே காத்தான், செத்தான், தந்தான் என்றும்; கல், நில், புல், சொல் இவை - கற்றான், நின்றான், புல்வினான், சொன்னான் என்றும் ஒருதன்மையனவான பகுதிகள் பலவிதமாக விகாரப்படுதலால், அவை யெல்லாவற்றையும் தனித்தனி எடுத்து முடிபு சொல்லப் புகுந்தால் வரையறை யில்லாமல் விரியு மாதலால், செய்யுள்வழக்கத்தையும் உலக வழக்கத்தையும் பார்த்துப் புணர்ச்சிவிகாரமும் செய்யுள்விகாரமும் கொண்டு அமைத்துக்கொள்க.

(௧௮)

[வெற்குச் சிறப்புவிதி; பிறவினை.]

‡ காஹு. செய்யென் வினைவழி விட்பி தனிவரின்
செய்வியென் னேவ வினையி னீரேவல்.

(இ - ள்.) செய் என் வினை வழி - செய் என்னும் வாய்பாட்டு முதனிலைகளின் பின், வி பி தனி வரின் - 'வி' விருதியாவது 'பி' விருதியாவது தனித்து வருமாயின், செய்வி என் ஏவல் - (செய் என்னும் ஏவலின் மேல் ஒரேவலாய்ச்) செய்விஎன்னும் வாய்பாட்டு ஏவலொருமையாம்; இணையின் - ('செய்' என வினையின்பின் இரத்தவிருதிகள் தன்னொடும் பிறிதொடும்) இணைந்துவருமாயின், சா ஏவல் - (செய்யென்னும் ஏவலின்மேல்) ஈரேவலாய்ச் செய்விப்பி என்னும் வாய்பாட்டு ஏவலொருமையாம்; (எ - று.)—இரண்டு+ஏவல்=ஈரேவல்: ஏவலின்மேல் ஏவல் என்க; இருமடியேவல்.

(உ - ம்.) வருவி, நடப்பி—வி, பி தனித்துவந்தன; ஒரேவல்.

நடப்பிப்பி—பி, தன்னோடு இணைந்துவந்தது.

வருவிப்பி—வி, பிறிதோடு இணைந்துவந்தது.

} ஈரேவல்.

'வி' விருதி, தன்னோடு இணைந்து வாராது.

இவ்வினைமுற்றின் தன்மையை மேல் வினையியலிற் கூறாது இங்கேகூறியது, இவை பகுதிமாத்திரமாய் நின்றலாலும், பகுதி இங்கு அதிகாரப்பட்டிருத்தலாலு மென்க.

இனி, உரையிற்கோடல் என்னும் உத்தியால், சிலபகுதிகள் கு, சு, டி, து, பு, று என்கிற விஞ்ஞிகளுள் ஒன்றைப் பெற்றும், சிலபகுதிகள் இடையிலுள்ள மெல்லொற்று வல்லொற்றாகத் திரிந்தும், நன்குற்று இரட்டியும் பிறவினையாக வரு மெனக் கொள்க.

எழுத்த்தகாரம்

(உ - ம்.) (க) போ - போகரு, பாய்-பாய்ச்சு, உருள்-உருட்டு, } பிறவிகுதி
 நட - நடத்து, எழு - எழுப்பு, பயில் - பயிற்று } பெற்றன.

(உ) திருந்து - திருத்தி, தோன்று - தோற்று—மெலிவியாயின்.

(ங) உருகு - உருக்கு, ஆடு - ஆட்டு—தன்ஒற்றஇரட்டின்.

இவ்வாறன்றி, சில விளைப்பகுதிகள் தன்வினை பிறவினைக்குப் பொது
 வாம்; (உ - ம்.) கரை, தேய், மறை, உடை, அலை, சேர், மடி முதலியன.

இதன்மையனவான பகுதிகள் இவ்விகுதிவேண்டாமல் கரைத்தான்,
 தேய்த்தான்; கரைத்திலன், தேய்த்திலன்; கரைக்கின்றான்; தேய்க்கின்றான்;
 கரைக்கின்றிலன், தேய்க்கின்றிலன்; கரைப்பான், தேய்ப்பான்; கரைக்கான்,
 தேய்க்கான் எனப் பிறவினைப்பொருளைத் தரும்போது வல்லெழுத்துமிக்கும்;
 கரைந்தான், தேய்த்தான்; கரைந்திலன், தேய்த்திலன்; கரைக்கின்றான், தேய்
 க்கின்றான்; கரைக்கின்றிலன், தேய்க்கின்றிலன்; கரைவான், தேய்வான்; கரை
 யான், தேயான் எனத் தன்வினைப்பொருளைத் தரும்போது வல்லெழுத்து
 மிகாமலும் வருமென்று அறிக. இப்பகுதிகள் எதிர்காலவினைமுற்றில் பிற
 வினைப்பொருட்குப் பகர இடைநிலையையும், தன்வினைப்பொருட்கு வகர
 இடைநிலையையும் ஏற்றுநிற்கும் (கக)

[வினைப்பகுதிக்குப் புறனடை.]

காஈ. விளம்பிய பகுதி வேறுதலும் விதியே.

(இ - ள்.) விளம்பிய பகுதி வேறு ஆதலும் - (ஏவல் வேறுதல்போல
 அதன்வினை) சொல்லப்பட்ட மற்ற விளைப்பகுதிகள் வேறுபடுதலும்,
 விதியே - விதியேயாம்; (எ - று)

நட முதலிய ஏவலொருமை முற்றுக்கள் - நடப்பி, நடப்பிப்பி என்று
 பிறவினையாக வேறுபடுதல்போல, நடந்தான் முதலிய மற்ற வினைமுற்றுக
 ளளி லுள்ள நட முதலிய பகுதிகளும் - நடப்பித்தான், நடப்பிப்பித்தான்
 என்று பிறவினையாக வேறுபடும் என்பதாம்.

செய்யெனவேல் விளைப்பகாபதம்' எனக் கீழ் இரண்டாகக் கூறி
 நிறுத்தியவா, அவற்றுள் முந்தியது பிறவினையாதற்கு விதியை முந்நின் குத
 திரத்திற் கூறி, பிந்தினது பிறவினையாதற்கு அவ்விதியையே இச்சுத்திரத்
 தாற் பெற்றவைத்தா ரெனக் கொள்க.

கீழ் "நடவாமடி" என்னுஞ் சுத்திரத்து உரையின் இறுதியிற் கூறிய
 பகுதிவிகாரப்படுதலை இச்சுத்திரத்துக்குப் பொருளாகக் கூறுவாரு முளா;
 அவ்விகாரங்கள் பகுபதவுறுபபாயக்கொள்ளப்பட்ட மூன்றுசுநதியுள்ளும் ஒன்
 பதுவிகாரத்துள்ளும் அமைந்துகிடத்தலால், அது பொருந்தாது. (கஉ)

உ. வி கு தி.

‡ கசு. அன் ஆன் அள் ஆள் அர் ஆர் ப (ம்) மார்

அ ஆ கு டு து று என் ஏன் அல் அன்

அம் ஆம் எம் ஓம் ஓம் (ஓடு) உம் ஊர்

க ட த த ற ஐ ஆ ய் இ (ம்) மின் இர் ஈர்

சுயர் க ய உம் என்பவும் பிறவும்

வினையின் விசுதி பெயரினுஞ் சிலவே.

(இ - ன்.) அன் எனபவும் - அன் முதல் முப்பத்தேழாகச் சொல்லப்பட்டவைகளும், பிறவும் - (இவைபோல்வன்) பிறவும்,—வினையின் விசுதி - தெரிநிலை வினையுற்றுப் பகுபதங்களின் விசுதிகளாம்; பெயரினும் சில - பெயர்ப்பகுபதங்களிலும் (அவற்றுள்) சில விசுதிகளாம்; (எ - று.)

இரட்டைமொழிதல் என்னும் உத்தியால் தன்மையொருமைக்கும் அஃகிணைப்பாற்றையொருமைக்கும் பொதுவாக 'டு து று' என்றும், முன்னிலையொருமைக்கும் முன்னிலையெவ்வொருமைக்கும் பொதுவாக 'ஆய்' என்றும், அன் என்னும் தன்மையொருமைவிசுதி தொன்றுதொட்ட தன்றி இலக்கியங்களிற் கண்டமையின் எதிர்விருத்தி என்னும் உத்தியால் தழுவிக்கொண்டதாதலின் அதனைவலியுறுத்திப் பின்னுர் 'அன்' என எடுத்தும், இன்னும் இவற்றுள் இரட்டைமொழிதலால் அடங்குவன அடங்க அடங்காதன வாகிய பெயரெச்சம் வினையெச்சம் முதலியவற்றின் ஈற்றில் நிற்பனவெல்லாம் விசுதி யென்று கருதிக்கொள்ளுதற்கு 'பிறவும்' என்றும் கூறினார்; (எதிர்விருத்தி போற்றல் - முன்பு இல்லாததாய் பின்பு வழங்குவருமாயின், அதனைத் தழுவிக்கொள்ளுதல்.)

உம் ஊர் க ட த த - உம்' என்பது ஊர்ந்த [ஏறிய] ககர டகர தகர றகர மெய்கள்; அவை - கும், டும், தும், றும் என்பன.

(உ-ம்.)	அன், ஆன்.	—நடந்தனன், நடந்தான்—ஆண்பாற்படர்க்கை.	
	அன், ஆன்.	—நடந்தனன், நடந்தான்—பெண்பாற்படர்க்கை.	
	அர், ஆர்.	—நடந்தனர், நடந்தார்,	} —பலர்பாற்படர்க்கை.
	ஈ, மஈ.	நடப்ப, நடமா	
	அ, ஆ.	—நடந்தன, நடவா—பலவின்பாற்படர்க்கை.	
	க, டு.	உண்கு, உண்டு,	} —ஒருமைத்தன்மை.
	து, று.	நடந்து, சேறு,	
	என், ஏன்.	நடந்தனென், நடந்தேன்,	
	அன், அன்.	நடப்பல், நடப்பன்	
	அம், ஆம்.	நடப்பம், நடப்பாம்,	} —பன்மைத்தன்மை.
	எம், ஏம்.	நடப்பெம், நடப்பேம்,	
	ஓம்,	—நடப்போம்,	} —ஒருமைமுன்னிலை.
	கும், டும்.	உண்கும், உண்டும்,	
	தும், றும்.	நடந்தும், சேறும்	} —பன்மைமுன்னிலை.
	ஐ, ஆய்.	நடந்தனை, நடந்தாய்,	
	இ.	—சேறி [செல்வாய்]	} —வியங்கோள்.
	மீன்,	—நடமின்,	
	இர், ஈர்	—நடந்தனீர், நடந்தீர்	} —செய்யுமென்முற்று.
	சுயர், க,	நிலையா, நடக்க,	
	ய.	—வாழிய	
	உம்.	—நடக்கும்	

இவையெல்லாம், தெரிநிலையொருமைகளும்.

டு, து, று விசுதிகள் ஒன்றன்பாலில் வருதற்கு உதாரணம்:—

குறந்தாட்டு [குறுகியதானையுடையது], நடந்தது, போயிற்று.

‘பிறவும்’ என்றதனால், மறால் அழேல் என ஆல் ஏல் முதலிய விசுதி களும் வரும். இவை - எதிர்மறையொருமையேவல்

குறிப்புவினைமுற்றுக்கள், குறிப்பாகக் காலங்காட்டுவன வாதலால், இந்த விசுதிகளுள்ளே தாமே காலங்காட்டும் விசுதிக ளொழிந்த அன், ஆன், அன், ஆன், ஆர், ஆர், அ. ம, த, று; என், ஏன், அம், ஆம், எம், ஏம். ஒம்; ஐ, ஆம், இ, இர், ஈர் என்னும் விசுதிகளோடு வரு மெனக் கொள்க.

(உ - ம்.) கரியன், கரியன், கரியன், கரியன்; கரியா, கரியா; கரியன்; குறந்தாட்டு, கரியது, குழையிற்று; கரியென், கரியென்; கரியம், கரியம், கரியெம், கரியெம், கரியெம்; கரியை, கரியாய், வில்லி, கரியி, கரியி.

‘பெயரினுஞ் சில’ என்றதனால், இவ்விசுதிகளுள் அன், ஆன், அன், ஆன், ஆர், ஆர், மார், து, அ, ஐ, இ என்பவைகளுடனே, மன், மான், கன், வை, தை, கை, பி, முன், அல், ன், ன், ஈ, ஈ, வ் என்பனவும், பிறவும் பெயர் விசுதிகளாம்.

(உ ம்) குழையன்; வானதான்; குழையன், வானதான்; குழையி, வானத்தார், தேவியார், யாது; குழையன்; சண்ணறை, பொன்னி; வடமன், கோமான், கோககன், அவை, எகை, எகை, எமடி, எமடி, தோன்றல், பிறன், பிறன், பிறி, அவ்

தேநிலைப் பெயரெழுத்து விசுதிகள்:—அ, உம என்பன

(உ - ம்.) நடந்து, நடக்கின்ற, நடவாக; நடக்கம்

குறிப்புப் பெயரெழுத்து விசுதிகள்:—அ ஒன்றேயாம். (உ ம்) பெரிய.

‘உம்’ விசுதி இடைநிலையை ஏற்காமல் தானே எதிர்காலங்காட்டுதலால், குறிப்புப்பெயரெழுத்துக்கு உராத்.

தேநிலை வினையெழுத்து விசுதிகள்:—உ, இ, ய, பு, ஆ, ஊ, என: அ: இன், ஆல், கால், கு, இய, இயா, வான், பான், பாகு, கடை, கண், வழி, இடத்து: உம்: மல், மை, மே என்பனவும், பிறவுமாம். இவற்றுள், இயுதி யிற்கூறிய மல், மை, மே என்னும் விசுதிகள் எதிர்மறையில் வரும்.

(உ-ம்.) நடந்து, ஒடி, போய், உண்குடி, உண்ணு, உண்ணு, உண்ணு: உண்ணு: உண்ணின், உண்டால், உண்டகரில், உணந்து, உண்ணியு, உண்ணியர், வருஷன், உண்பான், உண்பாரது, செயதக்கண், செயதக்கண், செய்த வழி, செய்தவிடத்து: காண்டலும்: உண்ணாமல், உண்ணமை, உண்ணமே

[‘உண்ட’ என்பதிற்போல அதன் எதிர்மறையாகிய ‘உண்ணு’ என்பதி லும் ‘அ’ - விசுதியெனக் கொள்ளப்படுதற்கு ஏற்ப, ‘உண்டு’ என்பதிற்போல அதன் எதிர்மறையாகிய ‘உண்ணு’ என்பதிலும் ‘உ’ - விசுதி யெனக் கொள்க; இவ்வெதிர்மறைச்சொற்களில், த் - எழுத்துப்பேறு.]

குறிப்பு வினையெச்ச விதங்கள்:—அ: றி, து, ஆல், மல், கால், கடை, வழி, இடத்து என்பனவும், பிறவுமாம்.

(உ - ம்.) மெல்ல: அன்றி, அல்லது, அல்லால், அல்லாமல், அல்லாக் கால், அல்லாக்கடை, அல்லாவழி, அல்லாவிடத்தி.

தொழிற்பெயர் விதங்கள்:—தல், அல், அம், ஐ, கை, வை, கு, பு, உ, தி, சி, வி, உன், காடு, பாடு, அரவு, ஆனை, மை, து, ஆல், இல் என்பனவும், பிறவுமாம்.

(உ - ம்.) நடத்தல், ஆடல், வாட்டம், கொலை, நடக்கை, பார்வை, போக்கு, நடப்பு, வரவு, மறத், உணர்ச்சி, கல்வி விகதல் [விக்குதல்], சாக் காடு [சாதல்], கோட்பாடு [கொள்கை], தேற்றாடு [தேற்றுதல்], வாராணை [வருதல்], நடவாமை, பாய்த்து [பாய்தல்], தழுவல் [தழுவுதல்], எழில் [எழுதல்].

‘மை’ என்னுந் தொழிற்பெயர் விசுதி - நடத்தலை, நடக்கின்றமை என இறந்தகாலவிடைநிலை நிகழ்காலவிடைநிலைகளோடு கூடியும்; ‘து’ என்னுந் தொழிற்பெயர் விசுதி - நடத்தது. நடக்கின்றது, நடப்பது என முக்கால விடைநிலைகளோடு கூடியும் வரும்.

இவையெல்லாம், விததிபெற்று தொழிற்பெயர்.

இனி, இவ்விசுதிகளில் ஒன்று புணர்த்துகெட்டுப் பகுதிமாத்திரமாய் நிற்கும் தொழிற்பெயர்களும், விசுதிபுணர்த்துகெடும்போது பகுதிவிசுதிர்ப பட்டுநிற்கும் தொழிற்பெயர்களும் உண்டு; அவை - முறையே முதனிலைத் தொழிற்பெயரென்றும், முதன்மைநிலைத் தொழிற்பெயரென்றும் கூறப்படும்.

(உ - ம்.) அடி, அறி, உரை, கெடு—முதனிலைத்தொழிற்பெயர்.

கோள், கேடு, இடையீடு—முதன்மைநிலைநிலைத்தொழிற்பெயர்.

புணர்த்துபெயர் விதங்கள்:—மை, ஐ, சி, பு, உ, கு, றி, று, அம், கர், பம் என்பனவும், பிறவுமாம்.

(உ - ம்.) நன்மை, தொல்லை, மாட்சி, மாண்பு, மழவு, நன்கு, நன்றி, நன்று, நலம், நன்னர், திட்பம்.

இ, ஐ, அம் என்னும் மூன்று விசுதிகளும் - வினைமுதற்பொருளாயிற், செயற்பொருளாயிற், கருவிப்பொருளாயிற் உணர்த்தார். (வினைமுதற் பொருள் - கருத்தாப்பொருள்.)

(உ - ம்.) அலரி, பறவை, எச்சம் —வினைமுதற்பொருள்.

ஊருணி, தொடை, நீத்தம் —செயற்பொருள்.

மண்வெட்டி, பார்வை, கோக்கம் —கருவிப்பொருள்.

அலர்வது அலரி [கூ]; பறப்பது பறவை [பகழி]; எஞ்சுவது எச்சம் [சத் ததி: எஞ்சுதல் - சேஷித்தல்]; இவற்றில், வினைகளின்எழுவாயே பொருளா தல் காண்க. ஊராரால் நீருண்ணப்படுவது ஊருணி [குளம்]; தொடுக்கப்படு வது தொடை [மாலை], நீந்தப்படுவது நீத்தம் [வெள்ளம்]; இவற்றில், வினை

களின் செயப்படுபொருளே பொருளாதல் காண்க. மண்ணெவெட்டுதற்குக் கருவியானது மண்வெட்டி; பார்த்ததற்குக் கருவியானது பார்வை [கண்]; நோக்குதற்குக் கருவியானது நோக்கம் [கண்]; இவற்றில், வினைகளின் கருவியே பொருளாதல் காண்க.

இம்மூவகைவிகுதிகளும் பகுதியோடு புணர்ந்து கெடுதலும் உண்டு.

(உ - ம்.) காய், தளிர், பூ, கனி, திரை, துரை, அலை என்பவைகளில், வினைமுதற்பொருளுணர்த்தும் விசுதி புணர்ந்துகெட்டது.

ஊண், பூண், கோள், உரி, துணி, மடி என்பவைகளில், செயப்படுபொருளுணர்த்தும் விசுதி புணர்ந்து கெட்டது.

நோக்குஎன்பதில், கருவிப்பொருளுணர்த்தும்விசுதிபுணர்ந்துகெட்டது.

“வரிப்புனைபந்து” என்பதில் வரிந்து என்பதன் வினையெச்சவிசுதியும், “கொள்வாரும் கள்வரும் நேர்” என்பதில் நேர்வு என்பதன் வினைமுற்று விசுதியும் கெட்டுவந்தன; இவ்வாறு வேறு சில விசுதிகளும் சிறுபான்மை கெட்டுவருதல் கண்டுகொள்க.

விடு, ஒழி என்ற விசுதிகள் - துணிப்புப்பொருளை உணர்த்து

(உ - ம்.) செய்துவிட்டான், விட்டுவிட்டான்.

கொள் என்ற விசுதி - தற்கெயலை உணர்த்தும்.

(உ - ம்.) அடித்துக்கொண்டான்.

படு, உண் விசுதிகள் - செயப்படுபொருளை உணர்த்தும்

(உ - ம்.) கட்டபட்டான், கட்டுப்பட்டான்.

மை என்ற விசுதி - தன்மைப்பொருளை உணர்த்தும்.

(உ - ம்.) பொன்மை, ஆண்மை.

இரு, இடு, உறு என்பன - தமக்கென வேறுபொருளின்றி, பகுதிப்பொருள்விததியாய் வரும்; இவற்றைத் துணைவினை யென்பார்.

(உ - ம்.) எழுந்திருக்கின்றான், உரைத்திருக்கின்றான், சொல்லுகின்றான்.

பலபொருள்சூழிக்கும் விசுதிகள் வருமாறு:—

அ. க. வினையெச்சவிசுதி: செய்ய, மெல்ல.

உ. பெயரெச்சவிசுதி: செய்த, பெரிய.

ங. பலவின்பாற்படர்க்கைவிசுதி: வந்தன, கொடியன.

ச. வியங்கோள்விசுதி: எழுந்தருள [=எழுந்தருள்க.]

ஆம் க. தன்மைப்பன்மைவிசுதி: நடந்தனம், பெரியம்.

உ. தொழிற்பெயர்விசுதி: ஆட்டம்

ங. பண்புப்பெயர்விசுதி: நலம்.

ச. வினைமுதற்பொருள்விசுதி: எச்சம்.

ஊ. செயப்படுபொருள்விசுதி: நீத்தம்.

ஈ. கருவிப்பொருள்விசுதி: நோக்கம்

- அல்.—க. தொழிற்பெயர்விகுதி: செயல்.
 உ. தன்மையொருமைவிகுதி: நடப்பல் [=நடப்பேன்.]
 ஈ. உடன்பாட்டுவியங்கோள்விகுதி: எனல் [=என்க.]
 ச. எதிர்மறையியங்கோள்விகுதி: கொளல் [=கொள்ளற்க.]
 ஞ. எதிர்மறையேவல்விகுதி: உண்ணல் [=உண்ணாதே.]
 ஈ. வினைமுதற்பொருள்விகுதி: தோன்றல் [=மகன்.]

- அன்.—க. ஆண்பாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: அறிஞன்.
 உ. ,, வினைவிகுதி: வந்தான்.
 ஈ. தன்மையொருமைவிகுதி: செய்வன் [=செய்வேன்.]
 ச. ஒன்றன்பாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: வலியன், கடுவன்.

- ஆ.—க. பலவிற்பாற்படர்க்கைவிகுதி: நடவா.
 உ. வினையெச்சவிகுதி: செய்யா [=செய்து.]

- ஆல்.—க. தொழிற்பெயர்விகுதி: ஓரால் [=ஒருவுதல்.]
 உ. தெரிநிலைவினையெச்சவிகுதி: உண்டால்.
 ஈ. குறிப்புவினையெச்சவிகுதி: அல்லால்.
 ச. எதிர்மறையேவலொருமைவிகுதி: மரூல் [=மறுக்காதே.]

- ஆன்.—க. ஆண்பாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: பெரியான்.
 உ. ,, வினைவிகுதி: வந்தான்.
 ஈ. ஒன்றன்பாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: கோட்டான்.

- இ.—க. ஆண்பாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: வில்லி.
 உ. பெண்பாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: பொன்னி.
 ஈ. ஒன்றன்பாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: நாற்காலி, பலகணி
 ச. முன்னிலையொருமைவிகுதி: வருதி [=வருவாய்.]
 ஞ. வினையெச்சவிகுதி: ஒடி.
 ஈ. வினைமுதற்பொருள்விகுதி: அலரி.
 எ. செயப்படுபொருள்விகுதி: ஊருணி.
 ஆ. கருவிப்பொருள்விகுதி: மண்வெட்டி.
 கூ. ஏவலொருமைவிகுதி: காட்டுதி [=காட்டு.]
 கஃ. * வியங்கோள்விகுதி: காட்டி [=காட்டுக.]

- இர்.—க. பலாபாற்படர்க்கைப்பெயர்விகுதி: கேளிர், மகளிர்.
 உ. முன்னிலைபன்மைவிகுதி: நடந்தனிர்.
 ஈ. ஏவற்பன்மைவிகுதி: வருதிர்.

- உ.—க. வினையெச்சவிகுதி: நடந்த.
 உ. தொழிற்பெயர்விகுதி: வரவு.

- உம்.—க. ஏவற்பன்மைவிகுதி: வாரும்.
 உ. படர்க்கைவினைமுற்றுவிகுதி: செய்யும்.

*'காட்டி-இதரவீற்றுவியங்கோள்' என்பது, சித்தாமணி கச்சினூர்க்கினியருரை.

எழுத்த்தீகாரம்

௩. பெயரெச்சவிகுதி: நடக்கும் (மனிதன்.)

சு. வினையெச்சவிகுதி: செய்தலும் (போனான்.)

ஐ.—க. முன்னிலையொருமைவிருதி: செய்தனை

உ. தொழிற்பெயர்விகுதி: வலை.

௩. பண்டிதபெயர்விசுதி. தொல்லை.

ச. வினேமுதற்பொருள்விகுதி: பறவை.

டு. செயப்படுபொருள்விகுதி: தொடை.

சு. கருவிப்பொருள்விகுதி: படை

தூ.—க. பண்டிப்பெயர்விகுதி: நன்கு.

உ. பிறவினைவிசுதி: போககு [= போகச்செய்.]

௩. தொழிற்பெயர்விகுதி: போக்கு [=போதல்.]

ச. தன்மையொருமைவிகுதி: உண்கு [=உண்பேன்.]

கை.—க. தொழிற்பெயர்விகுதி: வருகை.

உ. முறைப்பெயர்விகுதி: தங்கை.

சி.—க. பண்புபெயர்விகுதி: மாட்சி.

உ. தொழிற்பெயர்விகுதி: காட்சி.

து. -க. ஒன்றன்பாற்படாககைவினைவிசுதி: நடந்தது.

உ. " பபெயாவிருதி: கைத்து [=கைப்பொருள்.]

உ. பிறவினைவிஞ்ஞதி: நடத்தது.

ச. தொழிற்பெயாவிசூதி: பாய்த்து [=பாய்தல்.]

௫. தன்மையொருமைவிருதி: வந்து [- வந்தேன்.]

க. எதிர்மறைவின்மையெச்சவிகுதி: அல்லது.

பு. - க. பண்புபபெயாவிசுதி: நண்பு.

உ. தொழிற்பெயர்விகுதி: படிப்பு.

௩. வினையெச்சவிருதி: செய்ய [= செய்து.]

மார்.—க. பலாபாற்படர்க்கைப்பெயாவிசுதி: குருமார், கன்னிமார்.

உ. பலாபாற்படாககைவினேமுற்றுவிகுதி: கொண்மார் [கொள்வார்.]

மை.—க. பண்புபெயாவிசுதி: நன்மை.

உ. தொழிற்பெயரவிகுதி: செய்தமை.

௩. வினையெச்சவிருதி: செய்யாமை [=செய்யாமல்.]

ச. தன்மைப்பொருளுணர்த்தும்விருதி: பெணமை, பொன்மை.

வி.—க. தொழிற்பெயரவிகுதி: கேள்வி.

உ. பிறவினைவிருதி: செய்வி.

மு.—க. ஒன்றன்பாற்படர்க்கைவினைமுற்றுவிகுதி: போயிற்று.

உ. பண்டிதபெயர்விகுதி: நன்றி.

ந. தன்மையொருமைவிசுதி: சென்று [=போனேன்.]

ச. பிமவிலைவிகுதி: பயிற்று.

௩. இடைநிலை

[பெயர்ப்பகுபத இடைநிலை.]

‡ கசுக. இலக்கியங் கண்டதற் கிலக்கண மியம்பலின்
பகுதி விசுதி பகுத்திடை நின்றதை
வினைப்பெய ரல்பெயர்க் கிடைநிலை யெனலே.

(இ - ள்.) இலக்கியம் கண்டு - (அறிவுடையோரால் நியமிக்கப்பட்ட) இலக்கியத்தைப் பார்த்து, அதற்கு - அவ்விலக்கியத்திற்கு, இலக்கணம் - (அவ்விலக்கியத்தின் அமைதியே) இலக்கணமாக, இயம்பலின் - சொல்ல வேண்டதலால்,—பகுதி விசுதி பகுத்து பகுதியையும் விசுதியையும் பிரித்து, இடை நின்றதை - நடுவில் ஏதேனும் நின்றால் அதனை, வினைப்பெயர் அல் பெயர்க்கு - வினையாலணையும்பெயரல்லாத பெயர்ப்பகுபதங்கட்கு, இடை நிலை எனல் - இடைநிலையென்று சொல்லுக;(எ - று)—இலக்கியம்-லக்ஷ்யம். இலக்கணம் - லக்ஷணம்.

மேற்கூறப்படும் வினைப்பகுபத இடைநிலை காலங்காட்டுதல் போலப் பெயர்ப்பகுபதஇடைநிலை காலங்காட்டாதாயினும், முதனிலை இறுதிநிலைகளாகிய பகுதிவிசுதிக்கட்கு இடையில் நின்றலால், 'இடைநிலை' எனப்பட்டது.

* சாரியை சந்தி விகாரங்களும் பகுதிவிசுதிகளின் இடையில் நிற்பன வாயினும், அவை மேல் எடுத்துக்கூறபபுதலால், அவை ஒழிந்ததை 'இடை நின்றதை' என்றும், மேல் வினைக்குக்கூறும் இடைநிலை வினையாலணையும் பெயர்க்கும் அமைதலால் 'வினைப்பெயரல்பெயாகு' என்றும், 'இப்பெய ரிடைநிலை வரையறுக்கப்பட்டதன்று, ஆங்காங்கு வருவது உணர்ந்து உரைக்க' என்பார் 'எனல்' என்றும் கூறினார்.

(உ - ம்.) அறிஞன், கவிஞன், இளைஞன், பகைஞன் நூர இடைநிலை.
இடைச்சி, வலைச்சி, புலைச்சி . நகர இடைநிலை.
பொருநன், செய்ருநன் ...நகர இடைநிலை

இடைநிலைகூறுபவர்போல, இலக்கிய இலக்கணங்களின் தன்மையையும் இச்சூத்திரத்துள் விளக்கினார். (கசு)

வினைப்பகுபத இடைநிலை - கூ.

[இறந்தகால இடைநிலை - ச.]

‡ கசுஉ. தடறவொற் றின்னே யைம்பால் மூவிடத்து
இறந்த காலந் தருநதொழி லிடைநிலை.

(இ - ள்.) தடற ஒற்று - தகர டகர தகர மெய்களும், இன் - இன் என்பதும்,—ஐம் பால் மூ இடத்து - ஐந்து பால்களிலும் மூன்று இடங்களி

* 'சந்திவகையானும் பொதுச்சாரியைவகையானும் முடியாவழி இங் வாறுவருவன இடைநிலை யெனக் கொள்க' என்றது, பழையவுரை.

தும், இறந்தகாலம் - இறந்தகாலத்தை, தரும் - காட்டுகின்ற, தொழில்
வினைப்பகுபதங்களின், இடைநிலை - இடைநிலைகளாம்; (எ - று.)—ஐம்
பால் - ஆண்பால் முதலியன. மூவிடம் - தன்மை முதலியன.

(உ - ம்.) நடந்தான், நடந்தான், நடந்தார், நடந்தது, நடந்தன: நடந்
தேன், நடந்தேம்: நடந்தாய், நடந்தீர்; உண்டான்; சென்றன்; உறங்கினான்.

‘இன்’ இடைநிலை - ‘சொல்லியது’ எனக் கடைகுறைந்தும், ‘சொன்
னது’ என முதல்குறைந்தும் வரும் (கரு)

[நிகழ்கால இடைநிலை - ஈ.]

‡ கசா. ஆநின்று கின்று கிறுமூ விடத்தின்

ஐம்பால் நிகழ்பொழுது தறைவினை யிடைநிலை.

(இ - ன்.) ஆநின்று கின்று கிறு - இப் மூன்றும்,—மூ இடத்தின் ஐம்
பால் - மூன்று இடங்களிலும் ஐந்துபால்களிலும், நிகழ் பொழுது - நிகழ்
காலத்தை, அறை - காட்டுகின்ற, வினை - வினைப்பகுபதங்களின், இடை
நிலை - இடைநிலைகளாம்; (எ - று.)—அறைதல் - சொல்லுதல்: இங்கே,
குறித்தல்; வருளுக்குத் திரத்தில் இசைத்தலென்பதும் அது: இது - இலக்கணை.

(உ - ம்.) நடவாநின்றன், நடக்கின்றன், நடக்கிறன். (கசு)

[எதிர்கால இடைநிலை - உ.]

‡ கசச. பவ்வ மூவிடத் தைம்பா லெதிர்பொழுது

இசைவினை யிடைநிலை யாயிவை சிலவில.

(இ - ன்.) பவ - பகரமெய்யும் வகரமெய்யும்,—மூ இடத்து ஐம்பால் -
மூன்று இடங்களிலும் ஐந்துபால்களிலும், எதிர்பொழுது - எதிரகாலத்தை,
இசை - காட்டுகின்ற, வினை - வினைப்பகுபதங்களின், இடைநிலை ஆம் -
இடைநிலைகளாம்; இவை - இந் மூன்றுகால இடைநிலைகளும்,—சில - சில
வினைப்பகுபதங்கட்கு, இல - இல்லை [வாரா]; (எ - று.)

(உ - ம்.) நடப்பான், வருவான்.

‘குவைசிலவ்’ என்றதனால், சில வினைப்பகுபதங்களில் விருதியாவது,
பகுதிவிகாரப்பட்டாவது, வேறு இடைநிலையாவது காலங்காட்டுமென்பது
பெறப்பட்டது; அவற்றை, பின்வருளுக்குத்திரத்திலும் அதன் உரையிலும்
காண்க. (கஎ)

[காலங் காட்டும் விருதி.]

‡ கசரு. நவ்வொ கெர வும்மைநிகழ் பல்லவும்

தவ்வொ டிற்ப்பு மெதிரவும் டவ்வொடு

கழிவுங் கவ்வொ டெதிரவுமின் னேவல்

வியங்கோ ளிம்மா ரெதிரவும் பாந்தம்

செவ்வொடு வரவுஞ் செய்யுநிகழ் பெதிரவும்

எதிர்மறை மும்மையு மேற்கு மீங்கே.

(இ - ள்.) தவ்வொடு உகரம் உம்மை - தகரமெய்யோடுகூடிய உகரமும் உம்மும் [று, றம் என்னும் விசுதிகள்], நிகழ்பு அல்லவும் - நிகழ்காலம்ஒழிந்த இறந்தகால எதிர்காலங்களையும்; தவ்வொடு - தகரமெய்யோடுகூடிய உகரமும் உம்மும் [து, தம் என்பன] இறப்பும் எதிர்வும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும்; டவ்வொடு - டகரமெய்யோடு கூடிய உகரமும் உம்மும் [டு, டம் என்பன], கழிவும - இறந்தகாலத்தையும்; கவ்வோடு - ககரமெய்யோடு கூடிய உகரமும் உம்மும் [கு, கும் என்பன], எதிர்வும் - எதிர்காலத்தையும்; மின் - மின்விசுதியும், எவல் மற்றை எவல் விசுதிகளும், வியங்கோள் - வியங்கோள்விசுதிகளும், இ - இகரவிசுதியும், மார் - மார் விசுதியும், எதிர்வும் - எதிர்காலத்தையும்; ப அந்தம் பகரவிசுதி, செலவொடு வரவும் - இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும்; செய்யும் - செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுமுற்றின் விசுதி, நிகழ்பு எதிர்வும் நிகழ்காலத்தையும் எதிர்காலத்தையும், எதிர்மறை - எதிர்மறை ஆகாரவிசுதி, மூமமையும் - மூன்றுகாலங்களையும், ஏற்கும் - ஏற்றுவரும்: ஈங்கு - (மேற்குத்திரத்தில்) “இவை சிவவில” என்றவைகளுள்; (எ - று)

‘உகர உம்மை’ என்பதனைத் தவ்வொடு, டவ்வொடு, கவ்வோடு என்பவற்றோடும் கூட்டுக. ‘அந்தம்’ என்பதனை எல்லாவற்றிலும் ஒட்டிக்கொள்க.

அந்தம், ஈறு. விசுதி என்பன - ஒருபொருட் சொற்கள். பாந்தம் - ப + அந்தம்: பகரமாகிய விசுதி; வடமொழிப்புணர்ச்சி, தீர்க்கசந்தி.

இங்குக்காட்டிய விசுதிகளுள் று து டு கு என்பவை - தன்மையொருமைக்கும், றும் தும் டும் கும் என்பவை - தன்மைபபன்மைக்கும், மின் - எவற்பன்மைக்கும், எவல் - முன்னிலைக்கும், வியங்கோள் - ஐம்பால் மூவிடங்கட்கும், இ - முன்னிலையொருமைக்கும், மார் ப என்பவை - படர்க்கைப் பலர்பாலுக்கும், உம் - பலர்பாலொழிந்த நான்குபால்கட்கும், ஆ - படர்க்கைப் பலவீன்பாலுக்கும் உரிபனவாதல், மேல் வினையிலில் விளங்கும். ‘எவல்’ என்றதில், பகுதிமாதிரியாய் நிற்கின்ற எவலொருமைச்சொற்களும் அடங்கும்

தவ்வொடுகரவுமீ றும், தவ்வொடுகரவுமீ றும், பாந்தமும் இறந்தகாலத்தையும் எதிர்காலத்தையும் ஏற்கும் எனத் தொகுத்துக்கூறாமல், இவ்வாறு வகுத்தது கூற்றா: எளிதில் விளங்கவேண்டி யென்க.

இகரவிசுதி தனித்து இயலாமையால் யாதாயினும் ஓர் மெய்யினை ஊர்ந்து வரு மென்பதும், அம்மெய் காலங்காட்டா தென்பதும், அம்மெய் காலங்காட்டின் இகரவிசுதி காலங்காட்டா தென்பதும்; செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டுப்பெயரெச்சமும் இடைநிலையின்றி ஈறு காலங்காட்டுவ தாயினும், அது எதிர்காலங்காட்டுமென மேல் வினையிலிற் கூறுதலால், இங்கு ‘செய்யும்’ என்று எடுத்தோதியது முற்றென்பதும் பெறப்பட்டன.

(உ-ம்.) சென்று [சென்றேன்], சென்றும் [சென்றோம்] ... இறப்பு [செல்லேன்], சேறும் [செல்லோம்] .. ஊர்வு.

வந்து	[வந்தேன்],	வந்தும்	[வந்தோம்]	... இறப்பு.
வருது	[வருவேன்],	வருதும்	[வருவோம்]	... எதிர்வு.
உண்டு	[உண்டேன்],	உண்டும்	[உண்டோம்]	... இறப்பு.
உண்து	[உண்பேன்],	உண்தும்	[உண்போம்]	... எதிர்வு.
உண்மீன், உண்ணீர், உண்ணும், உண்ணாய், உண்வாழ்க, வாழிய, வாழியர்				} எதிர்வு.
சேறி	[செல்வாய்]			
உண்மார்	[உண்பார்]			
உண்ப	[உண்டார்],	என்ப	[என்றார்]	... செலவு.
உண்ப	[உண்பார்],	என்ப	[என்பார்]	... வரவு.
உண்ணும்				நிகழ்பு, எதிர்வு.
உண்ணு				இறப்பு, நிகழ்பு, எதிர்வு.

சென்றி, செல்லாநின்றி என வருமாயின், இடைநிலை காலங்காட்டிய இகரவீற்றனவாம்.

‘இவை சிலவில’ என்றவைகளுள்ளே காலங்காட்டும் விருதிகளைமாத்திரம் சொல்லிக் காலங்காட்டும் பகுதிகளையும் பிறஇடைநிலைகளையும் சொல்லாமையால், ‘அவை சிறுபான்மையன: வந்த இடங்களிற் கண்டுகொள்க’ என்றா யாயிற்று; அவை வருமாறு:—

தூறு என்னும் மூன்று உயிர்மெய் யீற்றுச் சில பகுதிகள், தம்ஒற்று இரட்டி இறந்தகாலம் காட்டும்.

(உ - ம்.) புக்கான், தொக்கான்; போட்டான், விட்டான்; உற்றான், பெற்றான்.

யகரவொற்றிடைநிலை இறந்தகாலமும்: ஆகிடந்து, ஆவிநுந்து என்னும் இரண்டு இடைநிலைகளும் நிகழ்காலமும்: ககரவொற்றிடைநிலை எதிர்காலமும் காட்டும்.

(உ - ம்.) போயது; உண்ணுகிடந்தான், உண்ணாவிருந்தான்; செய்கேன்.

இசின் என்பது இறந்தகால இடைநிலையாயும்; மகரமெய்யும், மன் என்பதும் எதிர்கால இடைநிலைகளாயும் செய்யுளில் வரும்.

(உ - ம்.) என்றிசிறோர்; என்மா, என்மறார்.

‘நங்கே’ என்ற மிகையால், காண்டும் [காண்போம்] என ‘மெ’ விருதி எதிர்காலங்காட்டுதலையும், வருதி [வருகின்றாய்] என இகரவிருதி நிகழ்காலங் காட்டுதலையும், பெயரெச்ச வினையெச்சங்களில் இடைநிலையின்றி விருதி காலங்காட்டுதலையும் அமைத்துக்கொள்க.

“பகுதிவிருதி” என்னுஞ் சூத்திரம் முதல் இச்சூத்திரம்வரையிலும் பகுதிகளை மேலோர் முடித்தவாறு முடித்துக்காட்டியது ‘முடித்துக்காட்டல்’ க்குள்ளும் உத்தி. முன்னுத் தமிழ்தூல்களில் இல்லாதவைகளை இவ்வாசிரியர் தாமே பண்ப்பதம் பகுபத மென மூன்னே காட்டி இச்சூத்திரமொன்றினை

(54)

[ஆரியமொழி தமிழில் வருதல்.]

பொதுவெழுத் தொழிந்த நாலேழுந் திரியும். *

* இங்குக் கூறிய வடமொழி யெழுத்துக்களின் தொகை வடமொழியில்கணநூலாருள் ஒருசாரார் கொள்கையைத் தழுவித் தென்னும், பிரசித்தமாக வரங்கூறிய பாணிரிவியாகரணத்துக்கு ஒத்த தன்மென்னும் அந்நூலுள்

மும்பதாம்மெய் [ஸ்], ச யவும் - (மொழிமுதலிறுதிகளில்) சகரமாகவும்; (நடுவில்) சகரமாகவும் யகரமாகவும்; மேல் ஒன்று-மும்பத்தொன்றாம் மெய் [ஷ], ச டவும் - (முதலில்) சகரமாகவும் (இடை கடைகளில்) டகரமாகவும்; இரண்டு - மும்பத்திரண்டாம் மெய் [ஸ்], ச தவும் - (முதலில்) சகரமாகவும் (இடையில்) சகரமாகவும் தகரமாகவும்; மூன்று-மும்பத்துமூன்றாம்மெய்[ஹ], அ கவும் - (முதலில்) ஏறிகின்ற உயிராகவும் (இடையில்) ககரமாகவும்; ஐந்து-மும்பத்தைந்தாம்மெய் [க்ஷ], இரு கவ்வம் - இரண்டு ககரமாகவும்; ஆ ஈறு - (பொதுவெழுத்துக்களிலே) மொழியிறுதி ஆகாரமானது, ஐயும் - ஐகாரமாகவும்; ஈ ஈறு - மொழியிறுதி ஈகாரமானது, இகரமும் - இகரமாகவும், (திரியும்).

‘மூன்றேஅகவும்’ என்றதில் அ என்றது, மற்றஉயிர்கட்கும் உபலக்ஷணம்.

(உ-ம்.) ஐ இ—ஐஷஹி...இடபம். } ஏழாம் உயிர் - இ, இரு
இரு—வ்ருத்த: . வ்ருத்தம். } எனத் திரிந்தது.

பெ க—நப௦	...	நகம் (உகிர்.)	
ம நாஹ	.	நாகம் (பாம்பு.)	
வெ லெஹ௦	...	மேகம்.	
ஹ ச—ஹவி:	...	சவி (ஒளி)	
ஜ விஜய:	...	விஜயம்.	
ஸ சுடிதி	...	சடிதி.	
௦ ட—வீ௦௦	...	பீம்.	
உ ஜஹ	...	சடம்.	
ஹ ம—ஹ௦	...	கடம் (மறைவானது.)	
ய த—ஸ்ய௦	...	தலம்	
டி திந௦	.	தீனம்	ஐந்து வருக்கத்திலும் இடைநின்ற மும்மூன்று எழுத்துக்களும் அவ்வவ் வருக்கத்தின் முதலெழுத்தாகத்திரிந்தன.
ய யரா	...	தரை.	
வெ ப—வெ௦	...	பலம் (பயன்.)	
வெ வெ௦	...	பலம் (வலிமை.)	
ஹ ஹாஹ	...	பாஹம்.	
ஜ ய—ஜிடிக்கி	.	யமதங்கி. [மொழிமுதல்.]	
வெ௦கஜ	...	பங்கயம் [மொழியிடை.]	
ஸ் ச—ஸ்௦கஸ்	...	சங்கரன். [மொழிமுதல்.]	
சுஸா	...	ஆரை. [மொழியிறுதி]	
பாஸ	...	பாகம்.	
ய—பெஸ	...	தேயம். } [மொழியிடை]	ஸ் - சகரமாகவும், யகரமாகவும் திரிந்தது
ஷ ச—ஷண்ரீ	...	சண்முகன் [மொழிமுதல்]	
ட—விஷய	...	விடயம். } [மொழியிடை]	ஷ - ஷ ட - கரமாகவும்
ஹாஷா	...	பாடை. } கடை.]	

எழுத்த்திகாரம்

ஸ ச—ஸஹா	... சபை.	[மொழிமுதல்.]	} ஸ - சகரமாகவும், தகரமாகவும் திரிந்தது.
வாஸஃ	... வாசம்.	[மொழியிடை.]	
த—தாஸஃ	... மாதம்		
ஹ லயிர்—ஹரி: ஹா:	... அரி, ஆரம்.	[மொழிமுதல்.]	} ஹ லயோ:கவும், ககரமாகவும் திரிந்தது.
ஹிஃ, ஹெஃ	... இம், எம்.	[மொழியிடை.]	
க—கோஹம்	... மோகம்.		
கூ க்க—வகூ:	... பக்கம்	கூ - இரண்டு	ககரமாகத் திரிந்தது.
ஐ—ஐ—ஐ—ஐ	... மாலை.	ஆகாரவீறு	ஐகாரமாகத் திரிந்தது.
ஐ—ஐ—ஐ—ஐ	... புரி.	ஐகாரவீறு	இகரமாகத் திரிந்தது.

ஆவீற்றையும் ஐவீற்றையும் இறுதியிற் கூறியது, அவை பொதுவெழுத் தாதல் தோன்ற வென்க.

யின்றவருவனவற்றிற்குத் திரிபு கூறி, மற்றவை வந்தவிடத்திற் காண்க வென்பார், 'இகரமுமாகும்' எனப் பயனிலைகொடுத்து முடியாமல் 'இகரமும்' என அவாய்நிலையாக முடித்தார். (அவாய்நிலையாவது - ஒருசொல் மற்றொரு சொல்லு வேண்டி நிற்பது.)

அதனால், கூகரம் - இரு ககர மாதலே யன்றி, கூணம் - நணம். கூமா- கமை, கூசரம், கீரம், கூதரம் - சூத்திரம் என ஒரு ககரமாகவும்: கடாகூம் - கடாட்சம், மீநாகூ - மீனாட்சி என டகர ககரமாகவும்: பிகூ - பிச்சை என இருககரமாகவும்: கேகம் - கேமம் என ஒருககரமாகவும் திரிந்துவருதல் முதலியன கொள்க. (உ.)

[வடமொழிவிக்காரம்.]

‡ கசுஅ. ரவ்விற்கு கம்முத லாமுக் குறிலும்
லவ்விற்கு கம்முத விரண்டும் யவ்விற்கு
இய்யு மொழிமுத லாகிமுன் வருமே.

(இ - ள்.) (ஆரியமொழி தமிழில் வரும்பொழுது),—ரவ்விற்கு: - ரகரத் தை முதலிலேயுடைய மொழிக்கு, அ முதல் ஆம் முக் குறிலும் - அ இ உ என்னும் மூன்று குற்றெழுத்துக்களி லொன்றும்,—லவ்விற்கு - லகரத்தை முதலிலேயுடைய மொழிக்கு, இ முதல் இரண்டும் - இ உ என்னும் இரண்டி லொன்றும்,—யவ்விற்கு - யகரத்தை முதலிலேயுடைய மொழிக்கு, இய்யும் - இகரமும்,—மொழி முதல் ஆகி - மொழிக்குமுதலாகி, முன் வரும்—(அம்மூன் றெழுத்துக்களுக்கு) முன்னேவரும்; (எ - று.)—முன் - காலமுன்.

(உ - ம்.) ரவ்வம் - அரவ்வம், ரத்நம் - அரதனம்: ராமன் - இராமன், ரவி - இரவி: ரோமம் - உரோமம், ரோஹிணீ - உரோகிணி எனவும்; லாபம் - இலாபம், லகூணம் - இலக்கணம்: லோபம் - உலோபம், லோகம் - உலோகம் எனவும்; யமன் - இயமன், யகூன் - இயக்கன் எனவும் வரும்.

இனி, சிறுபான்மை, யுத்தம் - உயுத்தம், யோகம் - உயோகம் என யகரத் துக்குமுன் உகரம் வருதலும், டம்பம் - இடம்பம் என டகரத்துக்குமுன் இக ரம் வருதலும் உண்டு.

† கசுக. இணைந்தியல் காலையரலக் கிரமும்

மவ்வக் குகரமும் நகரக் ககரமும்

மிசைவரும் ரவ்வழி யுவ்வு மாம்பிற.

(இ - ள்.) இணைந்து இயல் காலைய - (ஆரியமொழியுள் இரண்டெழுத்து) இணைந்து (ஒரொழுத்தைப்போல) நடக்கும்போது, —ய ர லக்கு - (பின்நின்ற) யகர ரகர லகரங்கட்கு, இகரமும்—, —ம வக்கு - மகர வகரங்கட்கு, உகர மும்—, —நகரக்கு - நகரத்திற்கு, அகரமும்—, —மிசை - முன்னே, வரும்—; ரவழி (இணைந்து முன்னின்ற) ரகரத்திற்குப் பின், உவ்வும் ஆம் - உகரமும் வரும்; (எ - று.)—இணைந்துவருதலை, ஸமயுக்தாகூர மென்பா.

(உ-ம்.) காவ்யம் - ... காவியம் }
வக்ரம் - ... வக்கிரம் } ய ர ல க் கு இகரம்.
சுசலம் - ... சுக்கிலம் }
பத்மம் - ... பதுமம் } மவ் வக்கு உகரம்.
பக்வம் - ... பக்துவம் }
ரத்நம் - ... அரதனம்—நகரக்கு அகரம்.
அர்த்தம் - ... அருத்தம்—ரவ்வழி உ.

‘பிற’ என்றதனால், ரத்நம் - இரத்தினம், சக்ரம் - சக்கரம், வாக் - வாகது, விராட் - விராட்டு, ஸத - சத்து இவை முதலாகிய தோன்றலும்; சத்தி - சத்தி, காவ்யம் - காப்பியம், பர்வதம் - பருப்பதம், ஸ்வயம்பூ-சுயம்பு, ஸ்வயம்வரம் - சுயம்வரம், சுயமரம், உத்பலம் - உற்பலம், திரம் - தினம், பாபம் - பாவம், கல்பகம் - கற்பகம், ஸ்நேஹம் - சினேகம், சம்பகம் - சண்பகம், அக்ரி - அங்கி, பங்க்தி - பந்தி, அஸ்தாம் - அச்சிரம், சூர்ணம் - சுண்ணம், க்ருஷ்ணன் - கண்ணன், கர்ணன் - கண்ணன், பஸ்மம் - பற்பம், அக்ஷௌஹிணி - அக்துணை, காமம் - கன்மம் இவைமுதலாகிய திரிதலும்; ஸ்தூலம் - தூலம், ஜ்ஞாநம் - ஞானம், ஜ்யோதி - சோதி, ஸமரம் - சமர், அமர், சமம் இவை முதலாகிய கெடுத்தும் கொள்க (உஉ)

[தமிழிற் சிறப்பெழுத்தும், பொதுவெழுத்தும்.]

‡ கசு௫. ந ன மு எ ஒவ்வு முயிர்மெய் யுயிரளபு

அல்லாச் சார்புந் தமிழ்பிற பொதுவே.

(இ - ள்.) (முதலும் சார்புமாகிய தமிழெழுத்து நாற்பதில்),—ந ன மு எ ஒவ்வும் - இவ்வைந்து முதலெழுத்துக்களும், உயிர்மெய் உயிரளபு அல்லா சார்பும் - உயிர்மெய்யும் உயிரளபெடையு மல்லாத சார்பெழுத்து எட்டும், தமிழ் - தமிழுக்கே (சிறப்பெழுத்துக்களாம்); பிற - ஒழிந்த இருபத் தேழு எழுத்துக்களும், பொது - (தமிழுக்கும் ஆரியத்துக்கும்) பொதுவெழுத்துக்களாம்; (எ - று.)—எகர ஒகரங்கள் பிராகிருதபாஷைக்கும் உரியனவாத லால், மெய்யை முற்கூறினார். (உஉ)

ப த வி ய ல் மு த் தி ற் று.

ந. உயிரீற்றுப்புணரியல்.

உயிரெழுத்துக்களை இறுதியிலுடைய நிலைமொழிகளோடு உயிர்முதலும் மெய்முதலுமாகிய வருமொழிகள் புணரும் விதத்தைச் சொல்லும் இயல்.

[புணர்ச்சி இன்ன தென்பது.]

‡ கருக. மெய்யுயிர் முதலீற்றுமிரு பதங்களும் தன்னொடும் பிறிதொடு மல்வழி வேற்றுமைப் பொருளிற் பொருந்துழி நிலைவரு மொழிகள் இயல்பொடு விகாரத் தியைவது புணர்ப்பே.

(இ - ன்.) மெய் உயிர் - மெய்யையும் உயிரையும், முதல் ஈறு ஆம் - முதலும் இறுதியுமாக வுடைய, இரு பதங்களும் - (பகாபபதம் பகுபதம் என்ற) இரண்டு பதங்களும், தன்னொடும் பிறிதொடும் - தன்னொடு தானும் பிறிதொடு பிறிதுமாய், அல்வழி வேற்றுமை பொருளின் - அல்வழிப்பொருளி னாலாவது வேற்றுமைப்பொருளினாலாவது, பொருந்து உழி - பொருந்து மிடத்தா, -நிலை வரு மொழிகள் - நிலைமொழியும் வருமொழியும், இயல் பொடு விகாரத்து - இயல்பாகவாயினும் விகாரமாகவாயினும், தியைவது - பொருந்துவது, -புணர்ப்பு - (முன் சொல்லப்பட்ட) புணர்ச்சியாம்; (எ-று.)

உயிரீற்றின்முன் உயிர்முதல்மொழி புணர்தல், உயிரீற்றின்முன் மெய்ம் முதல்மொழி புணர்தல், மெய்யீற்றின் முன் உயிர்முதல்மொழி புணர்தல், மெய்யீற்றின் முன் மெய்ம்முதல்மொழி புணர்தல் எனப் புணர்ச்சி நான்கு வகையாம்.

(உ - ம்.) மெய்ம்முத லுயிரீறு - மணி.	} உணி + அழகு - உயிர்முன் உயிர் நிலை + வலிது - மெய்ம்முன் மெய். பணி + பெரிது - உயிர்முன் மெய். நிலை + அழகிது - மெய்ம்முன் உயிர்.
உயிர்முத லுயிரீறு - அது.	
உயிர்முதல் மெய்யீறு - அவன்.	
மெய்ம்முதல் மெய்யீறு - கல்.	

தன்னொடு தான் பொருந்துதலாவது பகுபதத்தோடு பகுபதமும், பகாபபதத்தோடு பகாபபதமும் புணர்தல். பிறிதொடு பிறிது பொருந்துதலாவது - பகுபதத்தோடு பகாபபதமும், பகாபபதத்தோடு பகுபதமும் புணர்தல்.

(உ - ம்.) அவன்	+வநதான் - பகுபதத்தோடு பகுபதம்.
பொன்	+கலம் - பகாபபதத்தோடு பகாபபதம்.
பொண்ணன்	+கை - பகுபதத்தோடு பகாபபதம்.
கிளி	+அழகிது - பகாபபதத்தோடு பகுபதம்.

‘உயிர்மெய்முதலீறும்’ என்றும், ‘வேற்றுமையல்வழி’ என்றும் கூறினால் உயிர்மெய்யென்னுமி ஓரெழுத்தென்றும் வேற்றுமையல்லாத வழி யென்றும் பொருள்பட்டு மயங்கவைத்த லென்னும் குற்றத்துக்கு இடமா மாதலால், அங்கனம் கூறுத, ‘மெய்யுயிர்’ என்றும், ‘அல்வழிவேற்றுமை’ என்றும் மாற் றிக் கூறினார்.

உயிர்த்துப்புணரியல்.

பொருட்புணர்ச்சி.

[வேற்றுமை, அவ்வழி.]

‡ கருஉ. வேற்றுமை யைம்முத லாறா மல்வழி
தொழில்பண் புவமை யும்மை யன்மொழி
எழுவாய் விளியீ ரெச்சமுற் றிடைபுரி
*தழுவு தொடரடுக் கெனவி ரேழே.

(இ - ள்.) வேற்றுமை - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியாவது, —ஐ முதல் ஆற ஆம் - ஐ ஆல் கு இன் அது ஁ண் எனகின்ற ஆறு உருபுகளும் (இடையில் மறைந்தாயினும் வெளிப்பட்டாயினும் வரப் பதங்கன்) பொருந்தும் தொடர்ச் சியாம்; அவ்வழி - அவ்வழிப்புணர்ச்சியாவது, —தொழில் - வினைத்தொகை யும், பண்பு - பண்புத்தொகையும், உவமை - உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி - அன்மொழித் தொகையும், எழுவாய்- எழுவாய்த்தொடரும், விளி - விளித்தொடரும், (ஈர்) எச்சம் - பெயரெச்சத் தொடரும், வினையெச்சத்தொடரும், (ஈர்) முற்று - தெரிநிலைவினைமுற்றுத் தொடரும் குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடரும், இடை - இடைச்சொல்தொட ரும், உரி - உரிச்சொல்தொடரும், அடுக்கு - அடுக்குத்தொடரும், என - என்று, ஈர் ஏழ் - பதினான்றாம்; தழுவு தொடர் (இவையெல்லாம்) தழு வுந்தொடர்களாம்; (எ - று) —அவ்வழி - வேற்றுமை யல்லாத வழி.

‘ஈர்’ என்பதை ‘முற்று’ என்பதனோடும் கூட்டுக

ஐ முதலிய ஆறுவேற்றுமையுருபுகள் இடையில் மறைந்துநிற்க நிலை மொழி வருமொழியோடு புணர்வது - வேற்றுமைத்தொகைநிலை யென்றும், அவ்வுருபுகள் வெளிபட்டுநிற்கப் புணர்வது வேற்றுமைத்தொகைநிலை [விரி] யென்றும் கூறப்படும் அவ்வழியில் வினைத்தொகை முதலிய ஐந்தும், தொகைநிலைகள்; மற்றை ஒன்பதும், தொகைநிலைகள். இவற்றின் இலக்கணத் தையெல்லாம், மேற் பொதுவியலில் ௧௧ - ஆஞ் சூத்திரமுதல் ௧௪ - சூத்திரங்களில் விவரமாகக் காணலாம்.

[வேற்றுமைப்புணர்ச்சி.]

தொகை.	(உ - ம்.)	வி	
நீர் குடித்தான்	[ஐ]	நீரைக் குடித்தான்.	(உ)
கல் எறிந்தான்	[ஆல்]	கல்லால் எறிந்தான்.	(உ)
மன்னன் மகன்	[கு]	மன்னனுக்கு மகன்.	(௪)
மலை வீழருவி	[இன்]	மலையின் வீழருவி.	(௫)
பொன்னன் கை	[அது]	பொன்னனது கை	(௬)
வீடு புகுந்தான்	[கண்]	வீட்டின்கண் புகுந்தான்.	(௭)

* ‘தொழில் பண்பு உவமை உம்மை அன்மொழி எழுவாய் விளி ஈரெச் சம் முற்று இடை உரி தழுவுதொடர்’ என்பதற்கு - வினைத்தொகை முதலிய பதினமூன்றும் (தமக்கு ஏற்கும் பெயாவினைகளோடு) தொடரும் தொடர்பில் யென்று உரைத்தல், நேர்.

எழுத்ததிசாரம்

[அவ்வழிப்புணர்ச்சி.]

க. வினைத்தொகை	...கொல்யானை [கொன்ற யானை, கொல்கின்ற யானை, கொல்லும் யானை.]	தொகைநிலைத்
தொடர்-இ.
உ. பண்புத்தொகை	...கருங்குதிரை [கருமையாகிய குதிரை.]	
இருபெய ரொட்டுப்
பண்புத்தொகை	} பனைமரம் [பனையாகிய மரம்.]	
ங. உவமைத்தொகை		
ச. உம்மைத்தொகை	...கபில் பரணர் [கபிலனும் பரணனும்.]	தொகைநிலைத்தொடர்-க.
ஞ. அன்மொழித்தொகை	...கருங்குழல் [கருமையாகிய கடந்தலை யுடையவன்] (வந்தான்.)	
சு. எழுவாய்த்தொடர்	...பொன்னன் வந்தான்.	
எ. விளித்தொடர்	பொன்னு! வா.	
அ. பெயரெச்சத்தொடர்	...வந்த மன்னன், பெரிய மன்னன்.	
க. வினையெச்சத்தொடர்	...வந்து போனான் மெல்லப் போனான்.	
கஃ. தெரிநிலைவினைமுற்றுத்தொடர்	...வந்தான் பொன்னன்.	
கக. குறிப்புவினைமுற்றுத்தொடர்	...குழையன் கொற்றன்	
கஉ. இடைச்சொல்தொடர்	...மற்றொன்று.	
கங. உரிச்சொல்தொடர்	...நனி பேதை.	
கச. அடுக்குத்தொடர்	...பாம்புபாம்பு.	

இவை தழுவதொடர் எனவே, அவ்விருவழியிலும் தழாத்தொடரும் சில உள் என்றாயிற்று. 'நீர்க்குடம்' என்பது - நீரையுடைய குடம் என விரிதலால், நீர் என்பது உடைய என்பதைத் தழுவிக் குடம் என்பதைப் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்ந்ததனால், இது - தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைத்தொகை. [இவ்வாறு தொக்குவருவது, உருபுப்பயனும் உடன்தோக்க தொகை எனப்படும்; உருபும்பொருளு முடன்தொக்க தொகை யெனினும் ஒக்கும்.] 'மரத்தைச் சாத்தன் வெட்டினான்' என்பதில், மரத்தை என்பது வெட்டினான் என்பதைத் தழுவிக் சாத்தன் என்பதைப் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்ந்ததனால், இது - தழாத்தொடராகிய வேற்றுமைவிரி. "சுரையாழ அம்மி மிதப்ப" என்பது சுரையிதப்ப அம்மி ஆழ எனக் கூட்டப் படுதலால், சுரை என்பது ஆழ என்பதையும் அம்மி என்பது மிதப்ப என்பதையும் பொருளால் தழுவாமல் தொடர்ந்தன. இவை - தழாத்தொடராகிய அவ்வழிப்புணர்ச்சி. தழாத்தொடராவது - நிலைமொழியானது வருமொழியோடு பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவாத தொடர். பொருட்பொருத்தமுறத் தழுவிய தொடர் - தழுவதொடர்.

நபும்பயனுழ ன்தொக்க தொகை.

இரண்டாம் வேற்றுமை.	நீர்க்குடம் [நீரையுடைய குடம்.]
மூன்றாம் வேற்றுமை.	பொற்குடம் [பொன்னாலாகிய குடம்.]
காண்டாம் வேற்றுமை.	நோய்மருந்து [நோய்க்குத்தரும் மருந்து.]

ஐந்தாம் வேற்றுமை. மலையருவி [மலையினின்றாவியும் அருவி.]
ஆறாம் வேற்றுமை. ————— (வந்தவழிக் கண்டுகொள்க.) *
ஏழாம் வேற்றுமை காட்டுபுலி [காட்டில்உள்ள புலி.]

எட்டு வேற்றுமைகளுள் முதல்வேற்றுமைக்கும் எட்டாம்வேற்றுமைக்கும் பெயரும் பெயரின் விகாரமுமே யன்றித் தமக்கென வேறுஉருபு இல்லாமையால், அவ்விரண்டையும் ‘மூவாய்’, ‘வள்ளி’ என்று அவ்வழியிற் சேர்த்து, அவைஒழிந்த ஆறையுமே வேற்றுமை யென்றா. அடுக்கும் தழுவுதொடராயினும், ஒருசொல்லே அடுக்கிவருதலால் மற்றையவைபோலத் தழுவுதொடரன் நென்பதை அறிவித்தற்கு அதனை இறுதியில் வைத்தா. (உ)

எழுத்துப்புணர்ச்சி.

[இயல்புணர்ச்சி.]

‡ கருந. விகார மனைத்தும் மேலால் தியலபே.

(இ - ள்.) விகாரம் அனைத்தும் - (வருஞ்சுத்திரத்திற் சொல்லப்படும்) விகாரவகை முழுவதையும், மேவலது அடையாதது, — இயல்பு - இயல்புணர்ச்சியாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) மணி + பெரிது = மணிபெரிது. புகழ் + அழகு = புகழ்முகு. (ங)

[விகாரப்புணர்ச்சி.]

‡ கருச. தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் விகாரம்

மூன்றாம் மொழிமு விடதது மாறும்.

(இ - ள்.) தோன்றல் (எழுத்தாவது சாரியையாவது) தோன்றுதலும், திரிதல் - (ஒரெழுத்து மற்றோரெழுத்தாக்) வேறுபடுதலும், கெடுதல் - (உள்ள எழுத்தாக) கெடுதலும், — விகாரம் - விகாரப்புணர்ச்சியாம்; மூன்றாம் - இம்மூவகைவிகாரங்களும், — மொழி - நிலைமொழிவருமொழிகளின், மூ இடத்தும் - (முதல் இடை கடை என்னும்) மூன்று இடத்திலும், ஆகும் - வரும்; (எ - று.)

(உ ம்.) பூ + கொடி = பூங்கொடி — வருமொழிமுதலில் மெய்தோன்றிற்று.

அல் + திணை = அல்றிணை — வருமொழிமுதலிலும், நிலைமொழி யீற்றிலும் உள்ள மெய்கள் திரிந்தன.

நிலம் + வலயம் = நிலவலயம் — நிலைமொழி யீற்றுமெய் கெட்டது.

ஆறு + பத்து = அறுபது — நிலைமொழி முதலியிற் கிரிந்த வருமொழியிடையொற்றுக் கெட்டது.

* தசரதனது மகனாகிய ராமனென்பது ‘தசரதராமன்’ என ஆறாம்வேற்றுமையுருபும் பொருளுட உடன் தொக்கு வழங்குதல் அஃன்க் சடகோபரத்தாதி (உக) “இராவணன்நன் பொன்முடியாற் கடல்தூர்த்த வில்லான் பெருநெத்துவைவன்” என்பது இராமபிரானது அடியவராகிய ஆழ்வார் எனப் பொருள்படுதலும் அது.

எழுத்ததிசாரம்

பனை + காய = பனங்காய — நிலைமொழி யீற்றயிர் கெடல் ‘அம்’
சாரியைதோன்றி அதன்ஈறு திரிந்தது

ஒன்பது + பதது = கொள்ளாறு — நிலைமொழி வருமொழிகள் மூன்றிட
ததம் [முழுவதும்] விகாரப்பட்டன. (ச)

[செய்யுள்விகாரம்.]

‡ கருநு வலிததல மெலிததல நீட்டல குறுகதல்

விரிததல கொகுததலும் வருளுசெய்யுள் வேண்டுழி.

(இ ள்) வலிததல (மெல்லொற்றை) வல்லொற்றுககலும், மெலிததல் (வல்லொற்றை) மெல்லொற்றுககலும், நீட்டல (குற்றெழுத்தை) நெட்டெழுத்தாககலும், குறுகதல் (நெட்டெழுத்தை) குற்றெழுத்தாககலும், விரிததல் - (இல்லாத எழுத்தை) வருவித்தலும், கொகுததலும் (உள்ள எழுத்தை) நீக்குதலும், — செய்யுள் - செய்யுளிடத்த, வேண்டு உழி - (செய்யுளிலக்கணத்தையோக்கி) அமைக்கவேண்டுமிடத்த, வரும் —, (எ - று)

க “முந்தை வருஉங் காலம்” — முந்தையென்பது வலிந்துநின்றது.

(உ. “தண்டையி னின்ககிளி” — தட்டையென்பது மெலிந்துநின்றது

ந “கற்பக நீழல்” — நீழலென்பது நீண்டுநின்றது

ச “நனமென்றேன தீயேன்” — தீயெனென்பது குறுகிநின்றது.

(இ. “நெல்லினாயும்மே” — வினாயுமெனப்பது நகரமெய்விரிந்துநின்றது

க. “நீநாடுகென” — நாடுகெனவென்பது அகரம் தொக்குநின்றது

(தட்டை கிளியோட்டுங் கருவி)

புணர்ச்சிவிசாரத்துக்குப் செய்யுள்விகாரத்துக்கும் வேறுபாடு: — புணர்ச்சிவிசாரம், நிலைமொழி வருமொழிப்புணர்ச்சியிலமாததிரமே வரும்; தனிமொழியில் வாராது இது, உலகவழக்குச் செய்யுள்வழக்கு என்னும் இரண்டுகளும் உரியதாம் செய்யுள்விகாரம், செய்யுளிலமாததிரமே வரும். உலகவழக்கில் வாராது: இது, தனிமொழி தொடராமொழி இரண்டுக்கும் பொது (ரு)

[இதுவும் அது.]

‡ கருநு. ஒருமொழி மூவழிக் குறைதலு மனைத்தே.

(இ - ள்.) ஒரு மொழி - ஒருசொல்லினுடைய, மூவழி (முதல் இடைகடை என்னும்) மூன்றில் ஒரிடத்த, குறைதலும் குறைந்த வருதலும், — அனைத்த - அச்செய்யுள்விகாரமாம்; (எ - று)

(உ - ம்.) “மேயுயிதழ்” — தாமரை என்பது முதல் குறைந்தது

“ஒந் முதப்போதது” — ஒந்நி என்பது இடை குறைந்தது

“நீலுண் துகிலிகை” — நீலம் என்பது கடை குறைந்தது

(ஒந்நி - ஒணன்.)

தொகுததல்விகாரம் பகுபதத்திலும், முதல் இடை கடைக்குறைவிகாரங்கள் * பகாபபதத்திலும் வருமென வேறுபாடு கொள்க. (க)

[புணர்ச்சிவிகாரத்தில் வரும் ஐயத்தை நீக்குதல்.]

‡ கருௌ. ஒருபுணர்க் கிரண்டு மூன்று முற்ப்பெறும்.

(இ - ள்.) ஒரு பு - ராகு - ஒருபுணர்ச்சிக்கே, இரண்டும் - (ஒருவிகாரமே யன்றி) இரண்டுவிசாரங்களும், மூன்றும - மூன்றுவிசாரங்களும், உற பெறும் - வரப்பெறும்; (எ - று.)

(உ-ம்.) (க) யானை + கொம்பு = யானைக்கொம்பு—தோன்றல்.

(உ) நிலம் + பனை = நிலப்பனை—கெடுதலும் தோன்றலும்.

(ங) பனை + காய் = பனங்காய்—கெடுதலும் தோன்றலும் திரிதலும் பிறவும் இவ்வாறே காண்க (எ)

பொதுப்புணர்ச்சி.

[உயிரீற்றுக்கும் மெய்யீற்றுக்கும் பொது.]

[எல்லா ஈற்றின்முன்னும் மெல்லினமும் இடையினமும் புணர்தல்.]

‡ கருவு. § எண்மூ வெழுத்தீற நெவவகை மொழிக்கும்

முன்வரு ஞநமய வக்க ளியல்பும்

குறில்வழி யத்தனி யைநொது முன்மெலி

மிகலுமாம் ணளானல் வழிநத திரியும்.

(இ - ள்.) (க) எண்மூ எழுத்து - இருபத்துநான்கு எழுத்தககளையும், ஈறு - இறுதியாகவுடைய, எவ வகை மொழிக்கும் - எல்லாவகைச் சொற்க ளுக்கும், முன் - முன்னை, வரும் - வருகின்ற, ஞ ந ம ய வக்கள் - ஞகர நகர மகர யகர வகரங்கள், இயல்பும் இயல்பா தலும்:—(உ) குறில்வழி ய - தனிக் குற்றெழுத்தின் பின்நின்ற யகரமெயக்கும், தனி ஐ - ஒரெழுத்தொருமொழி யாகிய (உயிர உயிரமெய என்னும்) ஐகாரத்தக்கும், நொது - (ஒரெழுத்தொரு மொழியாகிய) நொ என்பதற்கும் து என்பதற்கும், முன் - முன் வருகின்ற, மெலி - ஞகர நகர மகரங்கள், மிகலும் மிகுதலும், ஆம் - ஆகும்;—(ங) ண ள ன ல வழி - ணகர ளகர னகர லகர மெய்களின் பின் வருகின்ற, ந - நகரமானது, திரியும்;— (எ - று)

புணரியலிலே அல்வழி வேற்றுமைகளில் ஒன்றை வெளிப்படையாக வாயினும் குறிப்பாகவாயினும் கூறாத இடங்களி லெல்லாம் அவ்விரண்டை யும் கொள்க.

* இவற்றை 'அடி தொடை முதலிய நோக்கித் தொகுக்கும்வழித்தொகு த்த லன்றி வழக்கின்கண் மருஉபபேலச் செய்யுட்கூச மருஉவாய் அடிப் பாடாக ஒருமொழி முதலிடைகடையென்னும் மூன்றிடத்தும் குறைத்தி வருதல்' என்பா விருத்தியுரைகாரர்.

§ க) எ - ஆகு குத்திரும் பார்க்க.

‘ஞமயவககள்’ என்றது, மெல்லின இடையினங்களில் மற்றை எழுத்துக்கள் மொழிக்கு முதலாகா வாதலால்; பின்வருஞ்ஞகங்களில் வலி, மெலி, இடை என்பனவும் - அந்தந்த இனங்களில் மொழிக்கு முதலில்வரும் எழுத்துக்களையே குறிக்கும்.

(க) அல்வழி. (உதாரணம்.) வேற்றுமை.

இள + ஞாயிறு = இளஞாயிறு வலி + ஞமலி = வலிஞமலி.
பனை + நீண்டது = பனைநீண்டது. பூ + நீட்சி = பூநீட்சி.
பொன் + மெலிது = பொன்மெலிது. மண் + மாட்சி = மண்மாட்சி.
வேர் + யாது = வேர்யாது. கல் + யானை = கல்யானை.
எகிலு + வலிது = எகிலுவலிது. வாள் + வலிமை = வாள்வலிமை.

ஞமய வககள் இயல்பாயின; மற்றையவகட்கும் இங்ஙனமே காண்க.

(உ) அல்வழி. வேற்றுமை.

மெய் + ஞான்றது = மெய்ஞ்ஞான்றது	ஞாற்சி = மெய்ஞ்ஞாற்சி	} குறியியல்.
நீண்டது = மெய்நீண்டது	நீட்சி = மெய்நீட்சி	
மாண்டது = மெய்மாண்டது	மாட்சி = மெய்மாட்சி	
கை + ஞான்றது = கைஞ்ஞான்றது	ஞாற்சி = கைஞ்ஞாற்சி	} தனி.
நீண்டது = கைநீண்டது	நீட்சி = கைநீட்சி	
மாண்டது = கைமாண்டது	மாட்சி = கைமாட்சி	

குறியியல் தனி ஐ முன் மெலிமிக்கன.

நொ + ஞௌள்ளா = நொஞ்ஞௌள்ளா து + ஞௌள்ளா = துஞ்ஞௌள்ளா
நாகா = நொநீநாகா நாகா + துநீநாகா
மாடா = நொமாடா மாடா + துமாடா

நொது முன் மெலி மிக்கன. * இவை வினையாதலால், அல்வழி (நொ-வருந்து. து-உண். இவை இரண்டும் ஒருமையேவல், ஞௌள்ளாமுதலியன-விளிப்பெயர்.)

(ஈ) அல்வழி. வேற்றுமை.

மண் + நீண்டது = மண்ணீண்டது	மண் + நீட்சி = மண்ணீட்சி.
முள் + நீண்டது = முண்ணீண்டது	முள் + நீட்சி = முண்ணீட்சி.
பொன் + நீண்டது = பொண்ணீண்டது	பொன் + நீட்சி = பொண்ணீட்சி.
கல் + நீண்டது = கண்ணீண்டது	கல் + நீட்சி = கண்ணீட்சி.

ணளனலவழி நதிரிந்தது.

“ணளனலவழி நத் திரியும்” என்றது, பின் மெய்யீற்றுப்புணரியலில் வரும் “னலமுன் நனவும்” என்னுஞ்ஞத்திரத்தில் விவரிக்கப்படும்.

இச்சுத்திரம், வருமொழிச்செய்கைகூறியது. சிறுபான்மை நிலைமொழியிறுவிசாரப்படுதல், மேல் அவ்வவ்வீற்றுச்சிறப்புவிதியாற் பெறப்படும். (அ)

‘நொது முன் மெலி மிகலுமாம்’ என எண்ணின் கண்ணிற்கும் எச்சவும்மையானே, நொது என்னும் இரண்டுசொல்முன்னும் இடையினம் மிகலுமா? மெனக் கூறினாயிற்று; அவை வருமாறு:—நொய்யவனா, நொவ்வளவா; துய்யவனா, துவ்வளவா என வரும்’—நன்னூல் விருத்தியுரை.

[பொதுப்பெயர் உயர்திணைப்பெயர் ஈறு.]

† கருநா. பொதுப்பெயருயர்திணைப் பெயர்க ளீற்றுமெய்
வலிவரி னியல்பாம் ஆவி யாமுன்
வன்மை மிகா சில விகாரமா முயர்திணை.

(இ - ள்.) (க) பொதுப்பெயர் - (இருதிணைக்கும்) பொதுவான் பெயர்
களுக்கும், உயர்திணைப் பெயர்கள் - உயர்திணைப் பெயர்களுக்கும், ஈறு மெய்-
இறுதியிலுள்ள மெய்கள்,--வலி வரின் - (வருமொழிமுதலில்) வல்லெழுத்து
வந்தால், இயல்புஆம் - இயல்பாகும்;--(உ) ஆவி யா முன் - (பொதுப்பெயர்
உயர்திணைப்பெயர்களின் ஈற்றில் வருகின்ற) உயிரெழுத்துக்களின் முன்னும்
யகர ரகர மெய்களின் முன்னும் வருகின்ற, வன்மை - வல்லெழுத்துக்கள்,
மிகா - மிகாவாம்;--(ங) (இவ்வாறன்றி), சில உயர்திணை - (மெய்யீறும் உயி
ரீறுமாகிய) சில உயர்திணைப்பெயர்கள், (நாற்கணங்களோடும் புணருமிட
த்து), விகாரம் ஆம் - (நிலைமொழி வருமொழிகள்) விகாரப்பட்டு வருதலும்
உண்டு; (ஏ - று.)

பொதுப்பெயராவது - உயர்திணை அஃறிணை இரண்டுக்கும் பொதுவாக
வரும் பெயர். பொதுப்பெயர் * விரவுப்பெயர் என்பன - ஒருபொருட்சொற்
கள். உயர்திணை அஃறிணை இரண்டிலும் கலத்தலுடைய பெயர் - விரவுப்
பெயர்; விரவுதல் - கலத்தல்

‘வலி’, ‘வன்மை’ என்பது - மொழிக்கு முதலில்வரும் க ச த பக்களை.

நாற்கணமாவன-வன்கணம், மென்கணம், இடைக்கணம், உயிரக்கணம்.

வல்லினம்வந்தால் திரிதற்கு உரிய நிலைமொழியீற்று மெய்யெழுத்துக்
கள் [ண் ன் ன் ன்] திரியாமல் இயல்பாதல்பற்றி ‘ஈற்றுமெய் இயல்பாம்’ என்
றும், ஆவி யாக்களின் முன் மிகுதற்கு உரிய வருமொழிமுதல்வல்லெழுத்துக்
கள் மிகாமல் இயல்பாதல்பற்றி ‘வன்மை மிகா’ என்றும் பிரிததுக் கூறினார்.
(முன்னது, நிலைமொழியீற்றை நோக்கியது. பின்னது, வருமொழிமுதலை
நோக்கியது.) §

(க) அல்வழி. (உதாரணம்.) வேற்றுமை.

ஆண்	+ குறியன்	= ஆண்குறியன்.	ஆண்	+ கை	= ஆண்கை.
ஆண்	+ சிறிது	= ஆண்சிறிது.	ஆண்	+ செவி	= ஆண்செவி
சாத்தன்	+ தியன்	= சாத்தன்தியன்.	சாத்தன்	+ தலை	= சாத்தன்தலை.
சாத்தன்	+ பெரிது	= சாத்தன்பெரிது	சாத்தன்	+ புறம்	= சாத்தன்புறம்
நான்	+ சிறியேன்	= நான்சிறியேன்.			

எனப் பொதுப்பெயரீற்றுமெய் வலிவா இயல்பாயின. பிறவும் காண்க.

இது, உருகு - ஆம் சூத்திரத்தில் வருகின்றது.

‘ஈற்று மெய்’ என்றும், ‘முன்’ என்றும் பகுத்து ஒதியது, யாண்டும்
நிலைமொழி வருமொழி விகாரங்கள் தெரிந்து அறிந்தகோடற்கு எனக் என்க
பது, பழைய உரை.

‘சாத்தன்’ என்பது - ஒருதெய்வத்தின் பெயராதலாலும், மனிதர்க்கும் விலங்குக்கும் பெயராக இடப்படுதலாலும், இருதிணைப்பொதுப்பெயராம்.

அல்வழி. வேற்றுமை. [மை.
அவன் + குறியன் = அவஸ்குறியன். | தையல் + பெருமை = தையல் பெரு
மகன் + சிறியன் = மகன்சிறியன். | மகன் + தலை = மகன் தலை.
குரிசில் + பெரியன் = குரிசில்பெரியன். | வேள் + சிறுமை = வேள்சிறுமை.

என உயர்திணைப்பெயரீற்று மெய வலிவா இயல்பாயின. *

(உ) அல்வழி. வேற்றுமை.
பிள்ளை + சிறியன் = பிள்ளைசிறியன். | சாத்தி + கை = சாத்திகை.
பிள்ளை + சிறிது = பிள்ளைசிறிது. | சாத்தி + செவி = சாத்திசெவி.
நீ + குறியை = நீகுறியை. | தாய் + தலை = தாய்தலை.
நீர் + குறியீர் = நீர்குறியீர். | தாய் + பொருள் = தாய்பொருள்.

எனப் பொதுப்பெயரீற்று அலியசாராகாழன் வன்மைகாவாயின.

அல்வழி. வேற்றுமை.
நம்பி + குறியன் = நம்பிகுறியன். | நங்கை + தலை = நங்கைதலை.
சேய் + சிறியன் = சேய்சிறியன். | சேய் + சிறுமை = சேய்சிறுமை.
அவர் + பெரியர் = அவர்பெரியர். | அவர் + பெருமை = அவர்பெருமை.

என உயர்திணைப்பெயரீற்று அலிய முசாராகாழன் வன்மைகாவாயின.

(ங) ‘சிலவிகாரமா முயாதிணை’ என்றதற்கு, வருமொழி முதலெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமும் கொள்ளப்பட்டன

(உ - ம்.) கபிலன் + பரணன் = கபிலபரணா
நம்பி + கொற்றன் = நம்பிகொற்றன்
வடுகன் + நாதன் = வடுகநாதன்
அரசன் + வள்ளல் = அரசவள்ளல்
விராடன் + அரசன் = விராடவரசன்
ஆசீவகர் + பள்ளி = ஆசீவகபள்ளி
மக்கள் + குணம் = மக்கக்குணம்
நளன் + வெண்பா = நளவெண்பா
குமரன் + கோட்டம் = குமரகோட்டம்
குமரக்கோட்டம்

} அல்வழி.
} வேற்றுமை.

என இருவழியும் உயர்திணையுள் சி நாக்து ஏற்றபடி விகாராயின. (க)

[வினாப்பெயர்முன்னும் விளிப்பெயர்முன்னும் வல்லினம்.]

! ௧௧௦. சுற்றியா வினாவளிப் பெயர்முன்வலி யியல்பே.

தோன்றல் + தியன்—தோன்றலியன், தேவூன்றல் + தலை—தோன்றலை எனவும்; தோன்றல் + தியன்—வேடையன், வேள் + தலை—வேடலை எனவும் லக்ஷணகரமெய்கள் நாம் வருமிடத்துக் கெடுதல் மயக்கவிதியின்மைபற்றி யெழுந்தறிக; (௧௧௧ - ஆஞ் சூத்திரம் பார்க்க.) நாம் + சிறியோம் = நோஞ்சிறியோம் என மகாமெய் வலிவா இனமாத்நிரிதலும் இது; (௧௧௨ - ஆஞ் சூத்திரம் பார்க்க.)

உயிரீற்றுப்புணரியல்.

(இ - ன்.) (க) ஈறு (வினா) - இறுதியில் வருகின்ற (ஆ ஓ ஏ என்னும்) மூன்று வினாவெழுத்துக்களுக்கும், (உ) யா வினா யா என்னும் வினாப்பெயர்க்கும், (ங) விளிப்பெயா - (உயிரீறும் மெய்பீறு மாகிய) விளிவேற்றமைப்பெயர்களுக்கும், முன் - முன் வருகின்ற, வலி - வல்லெழுத்துக்கள், இயல்பே - இயல்பேயாம்; (எ - று)

(க) (உ - ம்.) கொண்டான் - அவனாகொண்டான்
 அவனா } சென்றான் - அவனாகென்றான்
 கொற்றனா } + தந்தான் - அவனாகத்தந்தான்
 சாத்தனா } போயினான் - அவனாகபோயினான்

} என ஈற்றுவினாமுன்
 வலி இயல்பாயின.

(உ) அல்வழி. வேற்றுமை.
 யா + குரியன — யாகுரியன | + தந்தான் — யாதந்தான்.
 சிறியன — யாசிறியன | பாத்தான் — யாபாத்தான்

என யாவினாமுன் வலி இயல்பாயின; (யா - யாவை.)

(ங) பொன்னா + கொள் = பொன்னாகொள். | தோழி + தா = தோழிதா. [ம்.
 பிள்ளாய் + செல் = பிள்ளாய்செல். | மக்காள் + போம் = மக்காள்போ

என விளிப்பெயாமுன் வலி இயல்பாயின.

ஈற்றுவினா மூன்றும், விளிப்பெயரும் - அல்வழி, யாவினாப்பெயர் - அல்வழி வேற்றுமை இரண்டுக்கும் பொது. (க0)

[முன்னிலைவினைமுன்னும், ஏவல்முன்னும் வல்லினம்.]

‡ ககக. ஆவி யாழ விறுதிமுன் நிலைவினை

ஏவல்முன் வல்லின மியல்பொடு விகற்பே.

(இ - ன்.) ஆவி - உயிரையும், யாழ - யாழ என்னும் மூன்றுமெய்களையும், இறுதி - ஈறாக வுடைய, (க) முன்னிலை வினை - முன்னிலை வினை முற்றுக்களுக்கு, (உ) ஏவல் - ஏவல்வினைமுற்றுக்களுக்கும், முன் - முன் வருகின்ற, வல்லினம் - க ஈ த பக்கள், — இயல்பொடு இயல்புடனே, விகற்பு - விகல்பமுமாம் ! ஒன்றாகே இயல்பாயும் மிகவும் வரும்; (எ - று.)

முன்னிலைவினைக்கும் ஏவல்வினைக்கும் வேறுபாடு:— முன்னிலைவினை - நடந்தாய் நடக்கின்றாய் நடப்பாய் என்றும்போல மூன்றுகாலத்தும் தனித்தனி வருவதாய் முன்நிற்கும் பொருளினது தொழிலை உணர்த்தி ஏவற்பொருள் படாதது என்றும், ஏவல்வினை - நட நடமின் நடவும் என்றும்போல எதிர்காலத்ததுமாத்திரமே வருவதாய் முன்நிற்கும்பொருளைக் கட்டினாயிவெது என்றும் வேறுபாடு அறிக. ஏவலெல்லாம் முன்னிலைவினையாம்; முன்னிலைவினையெல்லாம் ஏவலாகா.

விகற்பமாவது - ஒருபுணர்ச்சிக்கே ஒருகால் ஒருவகையாயும், மற்றொருகால் வேறுவகையாயும் வருவது; விகற்பம், *உறழ்ச்சி, ‡ பொருதல் என்பன ஒருபொருட்சொற்கள்: நியதியின்மை யென்பது பொருள்.

* உ0க - ஆஞ் சூத்திரம் பார்க்க, ‡ உகங் ஆஞ்

(க) உண்டனை } + கொற்று = உண்டனைகொற்று | தேவா = உண்டனைதேவா
(உ-ம்.) உண்டாய் } சாத்தா = உண்டாய்சாத்தா | புலவா = உண்டாய்புலவா

உண்டர் + கொற்றரே = உண்டர்கொற்றரே | தேவரே = உண்டர்தேவரே
சாத்தரே = உண்டர்சாத்தரே | புலவரே = உண்டர்புலவரே

என ஆவியா இறுதி முன்னிலைவினைமுன் வலி இயல்பாயின.

முகரமெய்யீற்றுவினா இல்லாமைபற்றி முகரமெய் முன்னிலைவினைக்கு
கருகாமையால், அதற்கு உதாரணம் இல்லை.

முன்னிலைவினைமுன் விகற்பித்தல் வந்தவிடத்துக் காண்க

(உ) வா + கொற்று = வாகொற்று | சேர் + தேவா = சோதேவா
பாய் + சாத்தா = பாய்சாத்தா | வாழ் + புலவா = வாழ்புலவா.

என ஆவியா இறுதி ஏவல்வினைமுன் வலி இயல்பாயின.

நட + கொற்று = நடகொற்று, நடக்கொற்று } என ஏவல்வினைமுன்
எய் + கொற்று = எய்கொற்று, எய்க்கொற்று } வலி விகற்பித்தன.

இவையெல்லாம் வினைமுற்றுத்தொடராதலால், அவ்வுழிபுணர்ச்சி. (கக)

உயிரீற்றுச் சிறப்புப் புணர்ச்சி.

புணரியல் மூன்றனுள் உயிரீற்றுப்புணரியல் முதலதானால், அதில்
முதற்பதினொரு சூத்திரங்களால் இது வரையிலும் புணர்ச்சிவிதியை உயிரீற்
றுக்கும் மெய்யீற்றுக்கும் பொதுப்படக் கூறி, இனி உயிரீற்றுப் புணர்ச்சிச்
சிறப்புவிதி கூறுகின்றார்.

[உயிர்முன் உயிர் புணர்தல்.]

‡ ககஉ. இச ஐவழி யவ்வும ஏனை

உயிர்வழி வவ்வும் ஏமுனில் விருமையும்

உயிர்வரி னுடம்படு மெய்யென் றாகும்.

(இ - ள்.) உயிர் வரின் - (வருமொழிமுதலில்) உயிர்வந்தால், — (க) இச ஐ
வழி - இசா ஈகார ஐகாரங்களின் பின்னே, யவ்வும் யகரமெய்யும்; — (உ)
ஏனை உயிர் வழி - (அ ஆ உ ஊ ஒ ஓ ஔ என்னும்) இவ்வேழு உயிர்களின்
பின்னே, வவ்வும் - வகரமெய்யும்; — (ங) ஏ முன் - ஏகாரத்தின்பின்னே, இ
இருமையும் - இவ்விரண்டும் [யகரமெய்யும் வகரமெய்யும்], — உடம்படுமெய்
என்று ஆகும் - உடம்படுமெய்யாக வரும்; (எ - று.) — முன் - இடமுன்.

உடம்படுமெய் - நிலைமொழியீற்றிலும் வருமொழிமுதலிலும் நின்ற
உயிர்களை உடம்படுத்தும் மெய்; உடம்படுத்த வென்றாலும், உடன்படுத்த
வென்றாலும் பொருள்தோன்றும். (உடம்பு அடு என்பிரித்து, வரும் உயிர் ஏறு
தவறு என்பவற்றை அடிகளும் மெய் என்றும் பொருத்தும்.)

(க) அல்வழி. (உதாரணம்.) வேற்றுமை.

மணி + அழகிது = மணியழகிது	+ அழகு = மணியழகு	} இஈஐமுன் யகரம் வந்தது.
நீ + அழகிது = நியழகிது	+ அழகு = நியழகு	
மலை + அழகிது = மலையழகிது	+ அழகு = மலையழகு	

(உ) விள + அழகிது = விளவழகிது	+ அழகு = விளவழகு	} மற்றை உயிர் களின் முன் யகரம் வந்தது.
பலா + அழகிது = பலாவழகிது	+ அழகு = பலாவழகு	
கடு + அழகிது = கடுவழகிது	+ அழகு = கடுவழகு	
பூ + அழகிது = பூவழகிது	+ அழகு = பூவழகு	
நொ + அழகிது = நொவ்வழகிது	+ அழகு = நொவ்வழகு	
கோ + அழகிது = கோவழகிது	+ அழகு = கோவழகு	
கௌ + அழகிது = கௌவழகிது	+ அழகு = கௌவழகு	

(ங) அவனே + அழகன் = அவனையழகன் என இடைச்சொல் ஏழன்யகரமும்,

வ + எலாம் = எவெலாம், சே + உழவு = சேவுழவு, தே + அடியார் = தேவடியார் எனப் பெயர்ச்சொல் ஏழன் இருவழியும் வகாரமும்,

சே + அடி = சேயடி சேவடி எனச் செம்மையென்னும் பண்புப்பெயரின் விகாராகிய 'சே' முன் யகரமும் வகாரமும் உடம்படுமெய்யாக வந்தன.

(சேயடி சேவடி என்பவற்றை "ஈறுபோதல்" என்ற குத்திர்த்து 'முன்' நின்ற மெய் திரிதல்' என்றதில் அடக்குதலுமாம்.) (கஉ)

[எகரவினாமுன்னும் சுட்டுமுன்னும் நாற்கணமும் புணர்தல்.]

‡ ககாங். எகர வினாமுச் சுட்டின் முன்னர்

உயிரும் யகரமு மெய்தின் வவ்வும்

பிறவரி னவையும் தூக்கிற் சுட்டு

நீனின் யகரமும் தோன்றுதல் நெறியே.

(இ - ள்.) (க) எகர வினா எகர வினாவிடைச்சொல்லுக்கும், முச் சுட்டின்-மூன்று சுட்டிடைச்சொற்களுக்கும், முன்னர் - முன்னே, உயிரும்—, யகரமும்—, எய்தின் - வந்தால், வவ்வும் - வகரமெய்யும்;—பிற - யகரமொழிந்த மெய்கள், வரின்-வந்தால், அவையும் - அவ் வந்த மெய்களும்;—(உ) தூக்கில் - செய்யுளில், சுட்டு - சுட்டெழுத்து, நீனின் - நீருமிடத்து, யகரமும் - யகரமெய்யும்;—தோன்றுதல் - மிகுதல்,—நெறி - முறையாம்; (எ - று.)

(க) (உ-ம்.) அணி = எவ்வணி
யாணை = எவ்வாணைஎகரவினா முச்சுட்டின் முன்னர் உயிரும்
யகரமும் வர யகரமெய் தோன்றிற்று.

எ அ இ உ	}	குதிரை = எக்குதிரை	}	நாடு = எந்நாடு	} பிறவா அவ் வந்த மெய் தோன்றின.
		+ சேனை = எச்சேனை		மனை = எம்மனை	
		தண்டு = எத்தண்டு		விதம் = எவ்விதம்	
		படை = எப்படை		நனம் = எவ்நனம்	
		ஞாலம் = எஞ்ஞாலம்			

(உ) ஆ + இடை = "ஆயிடை"—சுட்டு நீண்டவிடத்து யகரம்தோன்றிற்று

(ஆயிடை-அவ்விடம்.) சுட்டு நீளுதற்கும் இதுவே சிறி

இவையெல்லாம் இடைச்சொல்தொடராதலால், அவ்வழிப்புணர்ச்சி.

‘தேறி’ என்ற * மிகையால் - யாங்நனம் என ‘யா’ வினாவின் முன்னும், ஆங்கனம், ஈங்கனம், ஊங்கனம் என நீண்டசுட்டின் முன்னும் நகரம் மிகுதலும்; ஈது, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, ஆண்டு, ஈண்டு எனச் சுட்டுப்பெயர் நீளலும்; “விண்வத்துக்கொட்கும்” [விண் + அத்து = விண்வத்து], “செல்வுழிச் செல்க” [செல் + உழி = செல்வுழி] என மெய்யீற்றின்முன் உயிர்வர இப்படி உடம்படுமெய்யல்லாத வகரம் பெறுதலும் கொள்க; இவ்வாறு மெய்யீற்றின் முன்வரும் வகரத்தை ‘மெய்பிறுட்படுபெய’ என்பா, ஆசிரியர் நீதினாக் கினியர்.

(௧௩)

[குற்றியலுகரத்தின் முன்னும் சில முற்றியலுகரத்தின் முன்னும் உயிரும் யகரமும் புணர்தல்.]

‡ ௧௧௪. உயிர்வரி னுக்குறள் மெப்பிட்டோடும்
யவ்வரி னிய்யாம் முற்றமம் றொரோவழி.

(இ-ள்.) (௧) உ குறள் - குற்றியலுகரமானது, - உயிர்வரின் - (வருமொழி முதலில்) உயிர் வந்தால், மெய் விட்டு - (தனக்கு இடமாகிய) மெய்யை விட்டு, ஒடும் - கெடும்; - ய வரின் - (வருமொழி முதலில்) யகரம் வந்தால், இ ஆம் - (அவ்வுகரம்) இகரமாகத் திரியும்; - (உ) முற்றம் - முற்றியலுகரமும், ஓரோ வழி - ஒவ்வோரிடத்து, அற்று - அவ்வாறேயாகும் [உயிர்வர உகரம்கெடுதலும் யகரம் வர உகரம் இகரமாகத் திரிதலு மாகிய அவ்விரண்டு விதியையும் பெறும்]; (எ - று.) - உக குறள் - மாத்திரை குறுகிய உகரம்.

(௧) குற்றியலுகரம். (உ ம்) (உ.) முற்றியலுகரம்.
வாரு + அருமை = வரகருமை + தவு + அருமை = கதவருமை. வேற்றுமை.
+ யாது = வரகியாது. + யாது = கதவியாது. அவ்வழி.

‡ ‘கெடும்’ என்னாமல் ‘ஒடுங்’ என்றமையால் - ‘காண்பதாவும்,’ ‘வருவது வே’ எனக் குற்றியலுகரம் ஒரோவிடத்துக் கெடாமல் “இ ஈ ஐ வழி” என்ற னுக்குத் திரப்பொதுவிதியால் வகர உடம்படுமெய்பெறுதலும் கொள்க. (௧௪)

* மிகை - அவசியமல்லாத சொல். சூத்திரத்தில் அவசியமல்லாத பதம் காணப்பட்டால் அதனால் எதேனும் தக்க பொருள் கொள்ளவேண்டு மென்பது இலக்கணநூலார் துணிபு; இங்கே, ‘தோன்றும்’ என்றாலே அமைவதாயிருக்க, ‘தோன்றாதல் நெறி’ என்றதில் ‘நெறி’ என்றது - இன்றியமையாத தன்முதல் காண்க. பிறவும் இங்ஙனமே கண்டுகொள்க.

‡ ‘குற்றியலுகரம்’ சிறுபான்மை உயிர்முதல்மொழி வரும்பொழுது கெடாமல் நிற்கும்’ என்ற இவ்விதியை இச்சூத்திரத்தில் அடக்காமல், மேல் பெயரியலில் இவ்வாசிரியர் “தன்முகமாகத் தானழைப்பதுவே” எனவும், “ஆறனொருமைக் கதுவு மாதாவும்” எனவும் தாமே உதாரணங்காட்டிக்கூறியதன் குறிப்பினுற் பெறவைத்தா ரெனக் கொள்ளுதல் நேராமென அறிக. இங்ஙனம். சொல்லவேண்டுவ தோர் அருத்தத்தை வெளிப்படையாகச் சொல்லாமல் தான் சொல்வதன் குறிப்பினால் தெரிவித்தல், உடம்போடு பணிக்கல் என்னும் உத்தி.

உயிரீற்றுங் புணர்ச்சியல்.

உயிரின் முன் வல்லினம், புணர்தல்.

பொதுவிதி.

‡ ககரு. இயல்பினும் விதியினும் நின்ற உயிர்முன்

கசுதப மிகும் விதவாதன மன்னே.

(இ - ன்.) இயல்பினும்-இயல்பினாவது, விதியினும் - விதியினாவது, நின்ற - (மொழிக்குருக) நின்ற, உயிர் முன் - உயிராகளின் முன், க ச த ப - (வருமொழிமுதலில் வருகின்ற) க ச த பககள், மன் - பெரும்பாலும், மிகும்-இரட்டிக்கும்: விதவாதன-(பின்)சிறப்புவிதியிற் சொல்லாதவைகள்; (எ - று.)

இயல்புஉயிரீறவது - விகாரப்பாடாமல் இயற்கையாகநின்ற உயிர் சொல்வக்கு இறுதியாக நிற்பது; (உ - ம்) விள, பலா, மலை முதலியன.

விகீஉயிரீறவது - மொழிக்கு இறுதியில் இயற்கையாக நின்ற உயிராவது மெய்யாவது ஒருவிதிபற்றி நீக்கி மற்றோர் உயிரீறாக நிற்பது;(உ-ம்.) ஒன்று - ஒற்றை, மரம் மர முதலியன. விதியெனினும், ஆக்கப்பாடெனினும் ஒக்கும்.

விதவாதன - விதத்துசொல்லப்படாதன. விதத்தலாவது - இன்னது இன்னவிடத்து இன்னவாறு ஆமென எடுத்துவிதித்தல். அதனை, வருஞ்சூத் திரங்களிற் காண்க.

அல்வழி.

வேற்றுமை.

(உ - ம்.) ஆட (ஈ) சென்றன்

வாழை (ஈ) பழம்—இயல்புஉயிரீறு.

நேற்றை (ஈ) பொழுது

மா (ஈ) கிளை—விதிஉயிரீறு.

(க) ‘பின் சிறப்புவிதியிற்சொல்லாதவை பெரும்பாலும் மிகும்’ எனவே, அவை சிறுபான்மை மிகா என்றும்; (உ) ‘பின் சிறப்புவிதியிற்சொல்லாதவை பெரும்பாலும் மிகும்’ எனவே, சிறப்புவிதியில் மிகாவென்றுசொன்னவை சிறுபான்மை மிகும் என்றும் கூறினாராயிற்று. அவை வருமாறு:—

(க) எரிகரை, மலைகிழுவோன் - வேற்றுமை. } பின் சிறப்புவிதியில்லாதவை
கூட்புகரம், நாட்டுபுகழ் - அல்வழி. } இருவழியிலும் மிகாவாயின.

(உ) நொ (ஈ) கொற்றா } “ஏவல்முன்வல்லினமியல்பொடுவிகற்பே” எனச்
து (ஈ) கொற்றா } சொன்ன சிறப்புவிதி பெறாமல் மிக்கே வந்தன:

இச்சூத்திரத்து ‘க ச த ப’ என்றதை, மேல்வருந் சிறப்புவிதிச் சூத் திரங்களில் வேண்டிமீட்டத்தெல்லாம் கூட்டிக்கொள்க. (கரு)

சிறப்புவிதி.

[உயிரீற்று மரப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ ககரு. மரப்பெயர் முன்ன ரினமெல் லெழுத்து

வரப்*பெறு னவுமுன வேற்றுமை வழியே.

* பெறுன - பெறுவன என்பதன் தொகுத்தல்; ‘பெறுந’ என் பழையவுரையின் பாடம்: ந் - பெயரிடைநிலை.

(இ - ன்.) வேற்றுமைவழி - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில், மரம் பெயர் முன்னர் - (உயிரீற்றுச் சில்)மரப்பெயர்கட்டுமுன், இனம் மெல்லெழுத்து வர பெறுனவும் - (முன்சொன்ன பொதுவிதிப்படி வருகிற வல்லெழுத்து மிகாமல் அவற்றிற்கு) இனமாகிய மெல்லெழுத்துத் தோன்றப்பெறும் தொடர்களும், உள - உள்ளனவாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) விள + காய் = விளங்காய், மா + பழம் = மாம்பழம்.

‘இனமெல்லெழுத்தும்’ என உம்மை கொடுத்துச் சொல்லாமையால், இவ்வுதாரணங்கள் பொதுவிதியைப் பெறுவன அறிக.

‘பெறுனவும்’ என்ற உம்மையால், மெல்லெழுத்துப்பெறாமல் பொதுவிதியால் வல்லெழுத்தமிகப்பெறுவன பெரும்பாலானவனக் கொள்க. (உ - ம்.) பலாக்காய்; ஆத்திப்பூ, வாழைப்பழம், இலந்தைக்கனி முதலியன.

யாங்கோடு, யாக்கோடு; காயாங்கோடு, காயாக்கோடு என மெல்லெழுத்துப்பெற்று விகற்பித்துவருதலை உரையாற் கொள்க; ‘பெறுனவும்’ என்ற உம்மையினாலேயே இவ்விகற்பமும் கொள்ளுதலும் ஒன்று. (கச)

அகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[சில அகரவீற்றின்முன் வல்லினம் இயல்பாதல்.]

! ககௌ. செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம் பல்வகைப்

பெயரினெச்சமுற்ற னுருபே

அஃறிணைப் பன்மை யம்மமுன் னியல்பே.

(இ - ன்.) செய்யிய என்னும் வினையெச்சம் - செய்யிய என்னும் வாய்பாட்டு எதிர்காலவினையெச்சத்துக்கும், பல்வகை பெயரினெச்சம் - பலவகைப்பட்ட (அகரவீற்றுப்) பெயரெச்சங்களுக்கும், முற்று - (பல்வகைப்பட்ட அகரவீற்று) வினாமுற்றுக்களுக்கும், ஆறன் உருபு - ஆறும்வேற்றுமை அகரவுருபுக்கும், அஃறிணைப்பன்மை - (அகரவீற்றுப்) பலவின்பார் பெயர்களுக்கும், அம்ம - அம்ம என்னும் உரையசை யிடைச்சொல்லுக்கும், முன்னே, இயல்பே - (வருகிற கசதபக்கன்) இயல்பேயாம்; (எ - று.)

‘பல்வகை’ என்பதை ‘முற்று’ என்பதனோடும் கூட்டுக.

முதலிலும் இறுதியிலும் ‘செய்யிய,’ ‘அம்ம’ என்ற அகரவீற்றுச்சொற்களை வைத்ததனால், இடையிலுள்ள பெயரெச்சம் முதலியனவும் அகரவீற்றென்பதும்; ‘பல்வகை’ என்றதனால், வினையடி நான்கிலும் பிறந்த உடன்பாடும் எதிர்மறையுமாகிய எல்லாப்பெயரெச்சங்களும் அவ்வாறுபிறந்த எல்லாவினாமுற்றுக்களும் என்பதும்; முன்னே ‘முற்று’ என்றதில் பலவின்பால் வினாமுற்று அடங்கியதனால், பின்னே ‘அஃறிணைப் பன்மை’ என்றது பலவின்பாற்பெயர் என்பதும் பெறப்பட்டன. (வினையடி நான்காவன:—இயற்கை யுள்ள வினையடி ஒன்றும், மற்றைப் பெயர் இடை அஃறிணையாகப் பிறந்த அசையற்கைவினையடி மூன்றுமாம்.)

(உதாரணம்.)

உண்ணிய தந்தான், செய்யிய போனான்—செய்யியவென்வினையெச்சம். அல்.
உண்ட குதிரை, யெரிய பொருள் —பல்வகைப் பெயரினெச்சம். அல்.
உண்டன குதிரைகள், வாழிய கொற்று, என்ப சிலர்—பல்வகைமுற்று. அல்.
தன கைகள், தன தாள்கள் —ஆறனுருபு. வேற்றுமை.
பல குதிரைகள், சில செய்தான் —இருவழியிலும் அகீற்றிணைப்பன்மை.
அம்ம கொற்று, அம்ம தேவா —அம்மஎன்னும் இடைச்சொல். அல்.

(உண்ணிய - உண்ணுதற்கு. செய்யிய - செய்தற்கு. வாழிய=வாழ்க.)

உரையிற்கோடலால், அம்மகொற்று என அம்ம என்னும் உரையசை யிடைச்சொல் நீண்டுவரினும் வலி இயல்பாதல் கொள்க. (கஎ)

['வாழிய' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ ககஅ. வாழிய வென்பத னீற்றி னுயிர் மெய்
ஏகனு முரித்தஃ தேகினு மியல்பே.

(இ - ள்.) (க) வாழிய என்பதன் - வாழிய என்னும் வியங்கோள்வினை முற்றினுடைய, ஈற்றின் - இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய் - யகர உயிர்மெய், ஏகனும் - நீங்குதலும், உரித்த - உரியதாம்; (உ) அகிது எகினும் - அவ்வுயிர் மெய்நீங்கி (இகரஈராய்) நின்றாலும், இயல்பே - (அதன்முன்வருகிற வல்லி னம் பொதுவிதியால் மிகாமல் சிறப்புவிதியிற்கூறியபடி) இயல்பேயாம்; (எ - று.)—பொதுவிதி - “இயல்பினும் விதியினும்” என்ற சூத்திரம். சிறப்பு விதி - “செய்யிய வென்னும் வினையெச்சம்” என்ற சூத்திரம்.
(உ - ம்) (க) ஆ வாழிய - ஆ வாழி—ஈற்று உயிரமெய் நீங்கிற்று.

(உ) வாழிய—கொற்று=வாழிகொற்று } ஈற்று உயிர்மெய் நீங்க
+சாத்தா =வாழிசாத்தா } வலி இயல்பாயிற்று.

இச்சூத்திரத்து உபலக்ஷணத்தால், போற்றிய என்பது ‘போற்றி’ என நின்றல் முதலியனவும் கொள்க; [உபலக்ஷணமாவது - ஒருசொல் ஒழிந்த தன்னினத்தையும் குறிப்பது; பொதுவியல் எ-ஆகு சூத்திரங் காண்க.] (கஅ)

['சாவ' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

ககக. சாவவென் மொழியீற்றுயிர்மெய் சாதலும்விதி.*

(இ - ள்) சாவ என் மொழி - சாவ என்னுஞ் செயவென்வாய்பாட்டு வினையெச்சத்தினுடைய, ஈறு - இறுதியிலுள்ள, உயிர்மெய் - வகரஉயிர்மெய், சாதலும் - (வருமொழியோடு புணர்கையில்) கெடுதலும், விதி - விதியாம்.

(உ - ம்) சாவ+குத்தினன்=சாக்குத்தினன்.

* இச்சூத்திரத்து உபலக்ஷணத்தால், ‘ஈற்றுப்படித்தான்’ முதலிய இட களில், ‘ஆக’ என்னும் செயவெனெச்சம் ஈற்று உயிர்மெய் கெட்டு ‘ஈ’ என நின்றல் முதலியனவும் கொள்க.

இப்புணர்ச்சி சாவக்குத்தினுன் என்னும் புணர்ச்சி போலச சிறந்ததல்
லாமையால், 'சாதுலுமிதி' என இழிவுசிறப்புமை கொடுத்த க கூறினா.

['பல,' 'சில' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி]

‡ கள௦. பலசில வெனுமிவை தம்முன் தாம்வரின்
இயல்பும் மிகலும் அகர மேக
லகரம் நகர மாகலும் பிறவரின்
அகரம் விகற்ப மாகலு முளபிற.

(இ - ன்.) பல சில என்னும் இவை - பல சில என்னும் இவ் விரு சொல்
லும், தம்முன் தாம் வரின் - தமக்குமுன்னே தாமே வருமாயின் [பல என
பதற்குமுன் பல என்பதும் சில என்பதற்குமுன் சில என்பதும் வந்தால்],
(க) இயல்பும் (வருமொழிமுதல்மெய) இயல்பாதலும், (உ) மிகலும் - மிகுத
லும், (ங) அகரம் ஏக லகரம் நகரம் ஆகலும் - (நிலைமொழியிறுதியில் நின்ற)
அகரம் கெட லகரமெய நகரமெயமாகத் திரிதலும்;—(ச) பிற வரின் - (இவ்
விரண்டுசொற்களின் முன்) வேறுசொற்களி லொன்று வந்தால், அகரம் -
(நிலைமொழியிறுதியில்நின்ற) அகரம், விகற்பம் ஆகலும் (நிற்பதும் நீங்குவது
மாகி) விகற்பித்தலும்,—உள - உளளனவாம், (எ - று)

(உ - ம்) (க) பலபல, சிலசில—இயல்பாயின

(உ) பலப்பல, சிலச்சில—மிககன

(ங) பற்பல, சிற்சில—அகரம் கெட லகரம் நகரமாயிற்று

(ச) பலகலை, பல்கலை சிலவளை, சிலவளை } பிறவர அகரம் நினறும்
சிலநாள, சின்னாள் பலவாயம், பல்லாயம் } நீங்கியும் விகற்பித்தது

'பிற' என்ற மிகையால் - பலபல, சிலசில எனத் தம்முன் தாம்வர அக
ரம்கெட்டு லகரம் நகரமாகாமல சிறுபாணமை வருதலும், பறபகல், சிற்கலை
எனப் பிறவர அகரம் கெட்டு லகரம் நகரமாகத் திரிதலும், இன்னும் இங்குக்
கூறிய அகரவீற்றுப்புணர்ச்சியுள் அடங்காது வருவன உளவாயின அவையும்
கொள்க (உ௦)

ஆகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி

[ஆகாரத்தின்முன் வல்லினம்.]

‡ கள௧. அவவழி யாமா மியாமுற்று முன்மிகா.

(இ - ன்.) அவ்வழி - அவ்வழிப்புணர்ச்சியில்,—(க) ஆ - ஆ என்னும் பெ
யாகரும், மா - மா என்னும் பெயாகரும் (உ) மியா - மியா என்னும் முன
ளியையகை இடைச்சொல்லுக்கும, (ங) முறறு - (ஆகாரவீற்று எதிமறைப
பலவீன்பால்) வினைமுற்றற்கும, முன் - முன்னே, மிகா - (வருகிற வல்லி
னம்) இயல்பாகும்; (எ - று.)

'முற்றறு' எனப் பொதுவாகக்கூறினும், ஆகாரவீற்றுக்காகவெப்பவழி, கூறு
பிடைமாதலால், ஆகாரவீற்றுமுற்றெழ்ப்பது உகாரவீற்றுக்காகவெப்பவழி.

(உ - ம்.) (க) ஆ குறிது, மா சிறிது—ஆ, மா முன் வலி இயல்பாயிற்று.

(உ) கேண்மியா தேவா—மியாமுன் வலி இயல்பாயிற்று.

(ரு) உண்ணு பன்றிகள்—முற்றுமுன் வலி இயல்பாயிற்று.

இரட்டுமொழிதலால், காட்டுபாபச என்னும் பொருளைத் தருகிற ஆமா என்பதன் முன்னும் ஆமா குறிது, ஆமா சிறிது என வலி இயல்பாம் என்க.

‘முற்றுமுன் மிகா’ எனவே, அருந்தாபத்தியால் - அவ்வினையாலனையும் பெயரின்முன்னும் அவ்வினைமுற்றவினையெச்சமானவற்றின்முன்னும் மிகா மையும் கொள்க; அருந்தாபத்தியாவது - ஒருபொருளைக் கூறியமாதத்திரத்தில் அதன் குறிப்பைக்கொண்டு கூறப்படாத மற்றொருபொருளையும் அறிவது.]

(உ - ம்.) உண்ணு கிடந்தன, சென்றன, தந்தன, போயின.

இங்கே, உண்ணு என்றது வினையாலனையுட்பெய ராயின், உண்ணு தனவாகிய பிரணிகள் கிடந்தன எனவும்; வினைமுற்றவினையெச்சமாயின், உண்ணுதனவாய்க்கிடந்தன எனவும் பொருள்படும்.

இவ்வாய்பாட்டுச்சொல் ஈறுகெட்ட எதிர்மறைப்பெயரெச்சமாயின் உண்ணுக்குதிரை என்றும், ஈறுகெட்ட எதிர்மறை வினையெச்சமாயின் உண்ணுக்கிடந்தன என்றும், உடன்பாட்டு இறந்தகால வினையெச்சமாயின் உண்ணுக்கிடந்தன என்றும் பொதுவிதியால் வலிமிகு வரு மென்று அறிக. இவற்றிற்கு - முறையே உண்ணுத, உண்ணாமல், உண்டு என்று பொருள். உண்ணுது என்ற ஒன்றன்பால்முற்று உண்ணு எனத் தொகுத்தல்விகாரப்பட்டு வரும்பொழுது அதன்முன் வலிஇயல்பா மென உணர்க. (உக)

[குறிலிணைந்த ஆகாரத்துக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ களஉ. குறியதன் கீழாக் குறுகலு மதனோடு

உகர மேற்றலு மியல்புமாந தூக்கின்.

(இ - ள்) குறியதன் கீழ் ஆ குற்றெழுத்தின் கீழ் நின்ற ஆகாரம், (க) குறுகலும் - (அகரமாகக்) குறுகுதலும்,—(உ) அதனோடு - அவ்வாறு குறுகுதலுடனே, உகரம் ஏற்றலும் - உகரம் பெறுதலும்,—(ங) இயல்பும் - (அவ்விரண்டியில்லாமல்) தன்இயல்பில்நின்றலும்,—(ஆகிய இம்மூன்றுவித யும்),—தூக்கின் - செய்யுளில், ஆம் - ஆகும்; (எ - று).—தூக்கு - செய்யுள். ௧௬௩ - ஆஞ் சூத்திரத்திலும் இது வந்தது.

ம: (க) “நில விரி கானல்”—குறியதன்கீழ் ஆ, குறுகிற்று.

(உ) “என் செய்யுமோ நிலவு”—குறுகி, உகரமேற்றது.

(ங) “நில வணங்கு”—இயல்பாயிற்று.

செய்யுளில் இம்மூன்றும் ஈறு எனவே, வழக்கில் இரண்டும் ஒன்றும் ஆம் என்றாயிற்று. தனக்காகவழக்காமல் நற்றல், வழக்கில் வாறாதது.

தகி உகரமேற்றலும், இயல்பும்
ரம். (இவை விசாரப்பெறாமை.)

இகரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[‘அன்றி’, ‘இன்றி’ என்பன.]

‡ களந். அன்றி யின்றியென் வினையெஞ் சிகரம்

தொடர்பினு ளுந்ர மாய்வரி னியல்பே.

(இ - ள்.) அன்றி இன்றி என் வினை எஞ்ச இகரம் - ‘அன்றி’ ‘இன்றி’ என்னும் எதிமறைக்குறிப்புவினையெச்சங்களின் ஈற்றிலுள்ள இகரம், தொடர்பினுள் - செய்யுளில், உகரம் ஆய் வரின் - உகரமாயத்திரிந்துவந்தால், — இயல்பு - (வருகிற கசதபக்கள்) இயல்பாகும்; (எ - று.) — தொடர்பு-செய்யுள்.

(உ - ம்.) “நாளன்று போகி” = அன்றி + போகி.

“உபபின்று புற்கை யுண்க” = இன்றி + புற்கை.

உகரமாகத்திரியாவிடின். நாளன்றிப்போகி, உபபின்றிப்புகை எனப் பொதுவிதிப்படி வல்லெழுத்து மிகு மெனக் கொள்க. (உரு)

[‘நாழி’, ‘உரி’ என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

களச. உரிவரி னாழியி னீற்றுயிர் மெய்கெட

மருவும் டகர முரியின் வழியே

யகர வுயிர்மெயா மேற்பன வரினே.

(இ - ள்.) (க) உரி வரின்-உரிஎன்னும் முகத்தலளவுப்பெயர்(வருமொழி யாக)வந்தால், நாழியின் - (நிலைமொழியாகநின்ற) நாழிஎன்னும் முகத்தலளவுப்பெயரினது, ஈறு உயிர்மெய - ஈற்றிலுள்ள ‘ழி’என்னும் உயிர்மெய், கெட-நீங்க, டகரம் - டகரமெய், மருவும் - (அவ்விடத்தில்) வரும்; (உ) உரியின் வழி - (நிலைமொழியாக நின்ற) உரி என்னும் முகத்தலளவுப்பெயரின் பின், யகரஉயிர்மெய் ஆம் - யகரவுயிரமெய் வரும்: ஏற்பன - (அவ்வுயிரமெய் வருதற்கு) ஏற்ற மொழிகள், வரின் - (வருமொழியாக) வந்துபுணர்ந்தால்; (எ - று)

(உ-ம.) (க) நாழி + உரி நாடுரி—‘ழி’ கெட, டகரம் தோன்றிற்று.

(உ)உரி + உபய உரியவுபய | | மிகு உரியமிளகு } உரிவழி யகரம்
+ பயறு = உரியயபயறு | | வரகு உரியயவரகு } தோன்றிற்று.

(உரி இரண்டு கொண்டது, நாழி.)

‘ஏற்பன வரின்’ எனவே, ஏலாதன வரின் உரியரிசி, உரியாழாக்கு என இச்சிறப்புவிதிபெறாமற் பொதுவிதிபெறு மெனக் கொள்க. (உச)

[‘புளி’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

களஓ. சுவைப்புளி முன்னின மென்மையுந் தோன்றும்.

(இ - ள்.) சுவை - அறுசுவையுள் ஊக்கூறுபண்புந் துகின்ற. புளி முன்-புளி என்னும் பெயரின் முன், (வல்கிறபொருள்) — இனம் மென்மையும் - (அவ்வல்லெழுத்து மிகு ~~பொதுவிதிபெறு~~ மெல்லெழுத்தும், தோன்றும் - (உரு)

(உ-ம.) புளி+கறி =புளிங்கறி | +தயிர் புளிந்தயிர்
+சோறு=புளிஞ்சோறு | +பாளிதம் -புளிப்பாளிதம்.

புளிப்பாகிய கறி எனவும், புளிப்பையுடைய கறி எனவும் விரிக்கப்படுதலால், இவையே வேற்றுமை அல்லவழி இரண்டுக்கும் உதாரணமாகும்.

‘மென்மையுள்’ என்ற இறந்தததழுவியஇழிவுசிறப்புஉம்மையால்,புளிக்குறி எனப்பொதுவிதிப்படி வலிமிகுதலே சிறப்பையுடையதாமென அறிக. ()

இகர ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

‡ கள௯. அல்லவழி இ ஐம் முன்ன ராயின்

இயல்பும் மிகலும் விகற்பமுமாகும்.

(இ - ன்) அல்லவழி - அல்லவழிப் புணர்ச்சியில்,—இ ஐ முன்னர் - (நிலை மொழியீற்று) இகர ஐகாரங்களின் முன், ஆயின் - (வல்லினம்)வருமாயின்,—
(க) இயல்பும் - இயல்பாதலும், (உ) மிகலும்—(பொதுவிதிப்படியே) மிகுதலும்,
(ங) விகற்பமும் - விகற்பித்ததலும் [ஒன்றுக்கே ஒருகால்மிகாமையும் ஒருகால் மிகுதலும்], ஆகும்—; (எ - மு.)

இவ்வாறு பொதுப்படக்கூறினராயினும், இயல்பு மிகுதி விகற்பங்களை இடத்துக்கு ஏற்றபடி கொள்க.

ஒப்பீன்முடித்த¹ என்னும் உத்தியால், ஐகாரவீறும் உடன் கூறினார்.

பொதுப்பெயர் உயாதிணைப்பெயாகக்கு விதி முன்னமேஅமைந்திருத்தலால், இச்சூத்திரவிதி அகிரிணைப்பெயாக்கும் வினை முதலியவற்றிற்குமாம்.

(உ-ம்.)	(க)புலி+சிறிது	=	புலிசிறிது	} இ ஐ முன் அல்லவழியில் வலி, இயல்பாயின்.
	யானை+பெரிது	=	யானைபெரிது	
	செடி+கொடி	=	செடிகொடி	
	யானை+குதிரை	=	யானைகுதிரை	
	இடி+சுவர்	=	இடிசுவர்	
	உரை+கல்	=	உரைகல்	

(உ)மார்	கழி+திங்கள்	=	மார் கழித்திங்கள்	} வலி மிக்கன.
	ஆடி+கொண்டான்	=	ஆடிக் கொண்டான்	
	பிணை+கை	=	பிணைக்கை	

(ங) கிளி	+ குறிது	=	கிளிகுறிது, கிளிக்குறிது	} விகற்பித்தன
கடி	+ கமலம்	=	கடிகமலம், கடிக்கமலம்	
தினை	+ சிறிது	=	தினைசிறிது, தினைச்சிறிது	

(உ-ம.)

ஈகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[ஆப்பீமுன் ஈற்கணம்.]

கள௯. ஆமுன் பகரவீ யனைத்தும்வரக் குறாகும்

மேலான வகையினியல்பாகும்மே.

(இ - ன்.) ~~வகையினியல்பாகும்மே~~ பெயரின்முன் ஈனை பகரவீ
ரம்[ஆப்பீ]அஃ ~~வகையினியல்பாகும்மே~~ ஈற்கணமும்வந்தால், குறாகும்.

எழுத்ததிசாரம்

(உ - ம்.) அவனோடு + கொண்டான் = ~~அவனோடு~~ முன்றலுருபு.
பொன்னன் து + செவி:

{ ஏழு+தலை = ஏழுதலை—இயல்பெண்ணுப்பெயர்.

{ ஒரு, இரு, அறு, ஏழு+புறம்=ஒருபுறம்—விகார எண்ணுப்பெயர்
விடு+கலை = விகலை, விரவு+படை = விரவுபடை: வினைத்தொகை.

{ அது+கண்டான் அதுகண்டான்—வேற்றுமை } சுட்டுப்பெயர்.
{ இது, உது+குறிது இதுகுறிது—அல்வழி }

‘சுட்டிராகு’ என்றதன் உபநிஷத வாதால் எதுகண்டான், எதுபெரிது என வினாவீராகும் முற்றியலுக்கரத்தின் முன்னும் வலி இயல்பாதல் கொள்க.

உது+காண்=உதுகாண், உதுக்காண் என இரண்டாம் வேற்றுமைத் தொகையில் விகற்பித்தவருவது, “இயல்பின் விகாரமும்” என்னுஞ் சூத்திரத்து ‘அன்னபிறவும்’ என்பதனால் அமையும்.

(இச்சூத்திரத்தில் ‘உகரம்’ எனப் பொதுப்படக் கூறியிருக்கவும், முற்றியலுக்கரமென்றே சிறப்பாக்ககொண்டது, இச்சூத்திரத்தை மேல் “வன்றொடரல்லன்” என்பது முகலாக வருங் குற்றியலுக்கரச் சிறப்புவிதிச் சூத்திரங்களைச் சாரவைக்காமல் “அதுமுன்வரு மன்று” என்னும் முற்றியலுக்கரவிதிச் சூத்திரத்தின்முன் வைக்கதனா லென்று அறிக. அன்றியும், குற்றியலுக்கரவீராகிய ‘ஒடு’ என்னும் மூன்றனுருபும், ‘ஆது’ என்னும் ஆறனுருபும், ஒன்று முதலிய எண்ணுப்பெயர்களும், வன்றொடரொழிந்த வினைத்தொகைகளும், ‘அஃது’ முதலிய சுட்டுப்பெயர்களும் என்பவற்றிற்கு விதி, மேல் “வன்றொடரல்லன்”, “இடைத்தொடராய்தத்தொடர்” என்னும் இரண்டு சூத்திரங்களிலும அடங்குமாறு காண்க. இதுபற்றியே, வன்றொடர்வினைத் தொகைமுன் வலியியல்பாதலைமாத்நிரம் கீழ் “விதவாதனமன்” என்றதில் அடக்கியதும்.)

(உக)

[‘அது’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

க.அ.0. அதுமுன் வருமன் ருன்றார் தூக்கின்.

(இ - ன்.) அது முன் - ‘அது’ என்னுஞ் சுட்டுப்பெயரின் முன், வரும் - (வருமொழியாக) வருகிற, ‘அன்று’ - அன்று என்னும் எதிர்மறைக் குறிப்பு வினைமுற்று, —தூக்கின் - செய்யுளில், —ஆன்றுஆம் - ‘ஆன்று’ என முதல் நீளும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) அது + அன்று = அதான்று.

‘ஆன்றேயாம்’ என்னுமையால் - அதன்று, அதுவன்று என நீளமலும் வரும்.

[குற்றியலுக்கரத்தின்முன் வலி : அல்வழி.]

† க.அ.௧. வன்றொடரல்லன் முன்மிகா வல்வழி.

(இ - ன்.) வன்றொடர் அல்லன் முன் - வன்றொடரொழிந்த ஐந்தொடர்த் குற்றியலுக்கரத்தின் முன்னும், (வருகிற வல்லினம்), —அல்வழி—அல்வழிப் புணர்ச்சியில், மிகா - இயல்பாம்; (எ - று.)

(உ-ம்.) ஆறு ஆறுதலை — நெழற்றொடர்

எஃகு, எஃகுபெரிது — அயததவகாட

வாகு	+	சிறிது	வாகுசிறிது	—உயிர்த்தொடர்.
வந்து	+	தந்தான்	= வந்துதந்தான்	—மென்றொடர்.
எய்து	+	பொருள்	= எய்துபொருள்	—இடைத்தொடர்.

‘வன்றொடரல்லன்முன்மிகா’ என்றதனால், வன்றொடரின்முன் ‘எழுத்தச் சிறிது’, ‘படித்துத் தந்தான்’ என அவ்வழியில் வலி மிகு மென்க.

ஏழாம்வேற்றுமை யிடப்பொரு ளுணர நின்ற அங்கு, இங்கு, உங்கு, எங்கு, ஆங்கு, ஈங்கு, ஊங்கு, யாங்கு, ஆண்டு, ஈண்டு, யாண்டு என்னும் மென்றொடர்க்குற்றியலுக்காலீற்று இடைச்சொற்களின் முன் வரும் வல்லிணம் மிகும்.

(உ - ம்.) அங்குக்கண்டான், இங்குச்சென்றான், உங்குத்தந்தான், எங்குப்பெற்றான், ஆங்குக்கற்றான், ஈங்குச்சேர்ந்தான், ஊங்குப்பார்த்தான், யாங்குக்கண்டான், ஆண்டுச்சென்றான், ஈண்டுத்தந்தான், யாண்டுப்போயினான் என வரும்.

ஏழாம்வேற்றுமைக் காலப்பொருளுணர நின்ற அன்று, இன்று, என்று, பண்டு, முந்து என்னும் மென்றொடர்க் குற்றியலுக்காலீற்று இடைச்சொற்களின்முன் வரும் வல்லிணம் - அன்றுகண்டான், இன்றுசொன்னான், என்றுத்தந்தான், பண்டுபோயினான், முந்துபெற்றான் என இயல்பாயே முடியும்.

இவையெல்லாம் சொல்லால் அவ்வழியும் பொருளால் வேற்றுமையுமாதலால், சில அவ்வழிவிதியையும் சில வேற்றுமைவிதியையும் ஏற்றன. (௬௧)

[குற்றியலுக்கத்தின்முன் வலி: வேற்றுமை.]

‡ ௧௮௨. இடைத்தொட ராய்தத் தொடரொற் றிடையின் மிகாநெடி லுயிர்த்தொடர் முன்மிகா வேற்றுமை.

(இ - ன்.) இடைத்தொடர் - இடைத்தொடரும், ஆய்தத்தொடர் - ஆய்தத்தொடரும், ஒற்று இடையில் மிகா நெடி உயிர் தொடர் - ஒற்று இடையே மிகாத நெடிற்றொடரும் ஒற்று இடையேமிகாத உயிர்த்தொடரும், முன்-ஆடிய இவற்றின் முன், வேற்றுமை மிகா - (வருகிற வல்லிணம்) வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் இயல்பாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.)	மாப்பு	+	கடுமை	= மாப்புக்கடுமை	—இடைத்தொடர்.
	எஃகு	+	சிறுமை	= எஃகுசிறுமை	—ஆய்தத்தொடர்.
	நாகு	+	தீமை	= நாகுதீமை	—மிகாநெடிற்றொடர்.
	வரகு	+	கதிர்	= வரகுகதிர்	—மிகாஉயிர்த்தொடர்.

‘ஒற்றிடையின்மிகா’ என்றதை, உயிர்த்தொடரோடும் கூட்டுக; ‘ஒற்றிடையின் மிகா நெடிவுயிர்த்தொடர்’ என்றது, வருஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்படும் நெடி துகர லீறுக னொழிந்த மற்றைய-சூறுகளை.

‘ஒற்றிடையின் மிகா நெடிவுயிர் துகர லீறுக னொழிந்த மற்றைய-சூறுகளை’ என்ற தனால், வீடு—வீட்டு, வயிறு—வயிற்று எனவரும். இவ்விடம் மிகம் நெடிற்

றொடர் உயிர்த்தொடர்க் குற்றியலுகரங்கட்குமுன் வரும் வல்லினம் - வீட்டுச் சுவர், வயிற்றுக்கடுப்பு என வேற்றுமையிலும், மூட்டுப்பூச்சி, வெளிற்றுப் பனை என அல்வழியிலும் மிக்குவரு மென்று அறிக.

இங்குக் கூறப்படாத மென்றொடரின் முன்னும், வன்றொடரின் முன்னும் வண்டுக்கால், கொக்குச்சிறகு என வேற்றுமையில் வலிமிகு மென்க.

எனவே, ஆறுவகைக் குற்றியலுகரங்களுள் இடைத்தொடர், ஆய்தத் தொடர், (ஒற்றிடைமிகாத) நெடிற்றொடர், (ஒற்றிடைமிகாத) உயிர்த்தொடர் இவற்றுக்குமுன் வேற்றுமை அல்வழி இரண்டிலும் வலிமிகா வென்றும்; (ஒற்றிடைமிகும்) நெடிற்றொடர், (ஒற்றிடைமிகும்) உயிர்த்தொடர், வன்றொடர் இவற்றுக்குமுன் இருவழியிலும் வலிமிகு மென்றும்; மென்றொடர்முன் அல்வழியில் மிகா, வேற்றுமையில் மிகுமென்றும் கூறியதாயிற்று. (கஉ)

[கேர யகர ஈற்றுச் சில குற்றியலுகரங்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

ஒற்றுஇடையேயிதும் நெடிற்றொடர் உயிர்த்தொடர்.

! கஅந. நெடிலோடு உயிர்த்தொடர்க் குற்றுக் கரங்களுள்
டறவொற் றிரட்டும் வேற்றுமை மிகவே.

(இ - ன்.) நெடிலோடு உயிர்த் தொடர் - நெடிற்றொடர்களும் உயிர்த் தொடர்களு மாகிய, குற்றுக் கரங்களுள் - குற்றியலுகரமொழிகளுள், டறஒற்று- (அவ்வுகரம் ஏறிநின்ற) டகர டுஃர் மெய்கள், வேற்றுமை - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில், மிக - பெரும்பாலும், இரட்டும்—; (எ - று)

வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமும் கொள்க.

நெடிற்றொடர். (உ - ம.) உயிர்த்தொடர்.

ஆடு + கால் = ஆடுக்கால். | முரட்டுமனிதன் முரட்டுமனிதன்.
சோறு + வளம் = சோறுவளம் | வயிறு + இடை வயிற்றிடை.

(க) 'பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டும்' எனவே, டறஒற்றுச் சிறுபான்மை வேற்றுமையில் இரட்டாமையும; (உ) 'வேற்றுமையில் பெரும்பாலும் இரட்டும்' எனவே, டறஒற்றுச் சிறுபான்மை அல்வழியில் இரட்டுதலும்; (ங) 'ட ற ஒற்றுப் பெரும்பாலும் வேற்றுமையில் இரட்டும்' எனவே, பிறஒற்றுக்கள் சிறுபான்மை இருவழியிலும் இரட்டுதலும் கொள்க.

(உதாரணம்.)

(க)	காடு	+ சென்றான்	காடுசென்றான்	} வேற்றுமையில் டறஒற்றுக்கள் இரட்டாவாயின.
	கிணறு	+ மூழ்கினான்	கிணறுமூழ்கினான்	
(உ)	காடு	+ அரண்	காடாரண்	} அல்வழியில் டறஒற்றுக்கள் இரட்டின.
	களிறு	+ யானை	களிறியானை	
(ங)	வெருகு	+ கண்	= வெருக்குக்கண்	} இருவழியிலும் பிறஒற்றுக்கள் இரட்டின.
	எருது	+ மாடு	= எருத்துமாடு	

இனி, 'மிக' என்பதற்கு - வளமொழிமுதலில் வரும் வல்லெழுத்து வளம் எனப் பொருள்கொண்டு தலுதுவது.

(ஙஉ.)

[மென்றோடரின்முன் நாற்கணம்: இருவழி.]

! கடிசு. மென்றோடர் மொழியுட் சிலவேற் றுமையில்
தம்மின வன்றோட ராகா மன்னே.

(இ - ள்.) (க) மென்றோடர் மொழியுள் - மென்றோடர்க் குற்றியலுகர
மொழிகளுள், சில - சில நிலமொழிகள், —வேற் றுமையில்—, தம் இனம்-தம
க்கு இனமாகிய, வன்றோடர் - வன்றோடர்க் குற்றியலுகர மொழிகளாகத்
திரியும்; (உ) மன்-பல, ஆகா-அவ்வாறு வன் றோடர்க்குற்றியலுகரமாகத்திரியா.
வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமும் கொள்க.

(உ - ம்.) (க) மருந்து + னை = மருந்துபை
குரங்கு + மனம் குரங்குமனம் } வேற்றுமையில் வன்
இரும்பு + வலிமை இருபுவலிமை } ரோட ராயின.
கன்ற + ஆ கன்று

(உ) வண்டு + கால் = வண்டிக்கால்
பந்து + நலம் பந்துநலம் } வேற்றுமையில் வன்
ஞெண்டு + வளை ஞெண்டுவளை } ரோட ராகாதன.
சங்கு + இனம் சங்கினம்

‘சில வன்றோடராம்’ எனவே ஆகாதன பல வென்பது தானே வந்து
இயையவும, ‘ஆகாமன்’ என்ற மிகையால், (க) அல்வழியிலும் சிறுபான்மை
வன்றோடராதலும், (உ) இருவழியிலு விகற்பித்து வருதலும் கொள்க.

(உ - ம்) (க) நஞ்சு + பகையை நசிப்பகையை } அல்வழியில் வன்
இரும்பு + மனம் இருபுமனம் } ரோட ராயின.

(உ) குரங்கு + குட்டி குரங்குகுட்டி
பாமபு + தோல குரங்குகுட்டி } வேற்றுமையில்
பாம்புத்தோல் } விகற்பித்தன.
பாம்புத்தோல்

அன்பு + தளை - அன்புத்தளை } அல்வழியில் விகற்
- அன்புத்தளை } பித்தன

(இனி, இச்சுத்திரத்திற்கு மென்றோடர்க் குற்றியலுகரங்களுள் சில
வேற்றுமையில் பெரும்பாலும் வன்றோடராகாதன என ஒரேவாக்கியமாக
வும் உரைக்கலாம்: பல வேற்றுமையில் வன்றோடரா மென்றாய், சில அல்வழி
யிலும் வன்றோடரா மென்றும் கருத்து அமையும்) (ஙசு)

[சில குற்றியலுகரத்துக்குச் சிறப்புவிதி.]

! கடிபு. ஐயிற் றுடைக்குற் றுகரமு முளவே.

(இ - ள்.) ஐ - ஐகாச்சாரியையை, ஈறு உடை - இறுதியிற் பெற்றவரு
கிற, குற்றகரமும்-குற்றியலுகரமொழிகளும், உள - (சில) உண்டு; (எ - று)

மேற்குத்திரத்தைச் சாரவைத்ததனால், மென்றோடரென்பது பெறப்படும்.
வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமும் கொள்க.

(உ - ம்.) பண்டு + காலம் = பண்டக்காலம் } அல்வழி.
இன்று + நான் = இன்றுநான்

முந்து + வனம முந்தைவனம } வேற்றமை.
அன்று + அழகு அற்றையழகு }

மேலேக்குத்திரத்தைச் சாரவைத்தாராயினும், 'ஐயீற்றுடைக் குற்றகரம்' எனப் பொதுப்படச் சொன்னனானால் - நேற்று + பொழுது = நேற்றைப் பொழுது, நேற்று + கூவி = நேற்றைக்கூவி எனவும்: பொழுது + செலவு = பொழுதைச்செலவு எனவும் பிறதொடர்களும் ஐகாரச்சாரியை பெறுதலும்; 'ஐயீற்றுடைக் குற்றகரம்' என உடைமையாக்கிக் கூறியதனால் - வருமொழிப்புணர்ச்சியை நோக்காமலே ஒன்று - ஒற்றை, இரண்டு - இரட்டை, வேடு - வேட்டை, ஏறு - ஏற்றை எனத் தனிமொழியாக நின்று ஐகாரம் பெறுதலும்; ஓராண்டு ஓராட்டை, ஈராண்டு ஈராட்டை என அடையடுத்த மொழியாக நின்று ஐகாரம் பெறுதலும் கொள்க (௩௫)

[திசைப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

! கவுக. திசையொடு திசையும் பிறவுஞ் சேரின்

நிலையீற் றயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்கலும்

நகரம் னலவாத் திரிதலு மாம்பிற.

(இ - ன்) திசையொடு - (குற்றியலுகரவீராகி) திக்கைக்குறிக்கும்பெயரோடு, திசையும் - திக்கைக்குறிக்கும் பெயரும், பிறவும் - வேறு பொருள்களைக் குறிக்கிற பெயர்களும், சேரின் - (வருமொழியாக) வந்துபுணருமிடத்து, — நிலை ஈறு நிலைமொழியிற்றியில் நின்ற, உயிர்மெய் - 'கு' என்னும் உயிர்மெய்யும், க ஒற்று - (அதன் அயலில் நின்ற) ககர மெய்யும், நீங்கலும் - கெடுதலும், — நகரம் - (ஈற்றயலில் நின்ற) நகரமெய், ன ல ஆ திரிதலும் - னகரமெய்யாகவும் லகரமெய்யாகவும் திரிதலும், — ஆம் - ஆகும்; (எ - று.)

திசைப்பெயர் - திக்கைக் குறிக்கும் பெயர்.

ஏற்புழிக்கோடல் என்னும் உத்தியால், நிலையீற்று உயிர்மெய் கவ்வொற்று நீங்குதல் - கிழக்கு குணக்கு குடக்கு வடக்கு என்பவற்றிற்கும், நகரம் னகரமாகத் திரிதல் - தெற்கு என்பதற்கும், நகரம் லகரமாகத் திரிதல் - மேற்கு என்பதற்கும் எனக் கொள்க. (குணக்கு - கிழக்கு. குடக்கு - மேற்கு.)

'பிற' என்ற மிகையால், கிழக்கென்பது நகரத்தின் அகரம் கெட்டு முதல் நீண்டவருதல் கொள்க.

(உ - ம.) வடக்கு	+ கிழக்கு	வடகிழக்கு	} உயிர்மெய்யும், ககர மெய்யும் கெட்டு வந்தன.
குடக்கு	+ திசை	குடதிசை	
குணக்கு	+ நாடு	- குணநாடு	
தெற்கு	+ மேற்கு	= தென்மேற்கு	} உயிர்மெய் கெட்ட, நகரம் னகரமாயிற்று.
	+ யாறு	- தென்யாறு	
மேற்கு	+ காற்று	= மேல்காற்று	} உயிர்மெய்கெட்ட, நகரம் லகரமாயிற்று.
	+ ஊர்	= மேலூர்	

கிழக்கு + காற்று கீழ்காற்று } உயிர்மெய்யும் ககரவொற்றும் அக
நாடு = கீழ்நாடு } மும் கெட்டு முதல்நீண்டது.

இன்னும் 'பிற' என்றதனால், கீழைக்குளம், கீழைச்சேரி: மேலைக்குளம் மேலைச்சேரி என ஐகாரம் பெறுதலும்; வடக்கூர், வடக்குமலை, தெற்கூர், தெற்குமலை என மேற்காட்டிய விகார மின்றியும் வருதலும்; திசையோடு திசை புணரும்போது தெற்குவடக்கு, வடக்குத்தெற்கு, கிழக்குமேற்கு, மேற்குக்கிழக்கு எனப் பொதுவிதி பெறுதலும் கொள்க. வடதிசைக் காற்றுக்கு வழங்குகிற வாடையென்ற பெயரில் வடக்கு என்ற பகுதி முதல்நீண்டதும் இங்கேயே அமைக்கப்படும். 'கவ்வொற்று நீங்கலும்' என்றதன் குறிப்பால், வருமொழிமுதல்வலிமிகாமை பெறப்படும். (௩௬)

['தெங்கு' என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

+ கடிஎ. தெங்குநீண் டுற்றுயிர் மெய்கெடுங் காய்வரின்.

(இ - ள்.) காய் வரின் காய் என்னுஞ் சொல் (வருமொழியாக) வந்தால், தெங்கு - தெங்கு என்னும் நிலைமொழி, நீண்டு (முதல்) நீண்டு, ஈறு உயிர் மெய் கெடும் - ஈற்றிலுள்ள 'கு' என்னும் உயிர்மெய் நீங்கும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) தெங்கு + காய் தேங்காய் இது, வேற்றுமைப்புணர்ச்சி. (௩௭)

[எண்ணுப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

+ கடிஅ. எண்ணிறை யளவும் பிறவு மெய்தின்

ஒன்று முதலெட் டுறா மெண்ணுள்,

முதலீ ரெண்முதல் நீளும் மூன்றாறு

ஏழு* குறுகுமா நேழல லவறநின்

ஈறுயிர் மெய்யு மேழ னுயிரும

ஏகு மேற்புழி யென்மனார் புலவா.

(இ - ள்.) எண் - எண்ணலளவுப்பெயரும், நிறை - நிறுத்தலளவுப்பெயரும், அளவும் - மற்றை முகத்தலளவு நீட்டலளவுப் பெயர்களும, பிறவும - பிறபெயர்களும், எய்தின் - (வருமொழியாக) வந்தால், —ஒன்று முதல் எட்டு ஈறு ஆம் எண்ணுள் - (நிலைமொழியாகநின்ற) ஒன்றுமுதல் எட்டுசுருகிய எண்களுள், முதல் ஈா எண் - முதலிலுள்ள (ஒன்று இரண்டு என்னும்) இரண்டு எண்களும், முதல் நீளும் - முதற்குறில் நீளும்; மூன்று ஆறு ஏழு - மூன்றாம் ஆறாம் ஏழாம், குறுகும் - (முதல்நெடில்) குறுகும்; ஆறு ஏழு அல்லவறநின் - ஆறாம் ஏழாம் அல்லாத (ஒன்று இரண்டு மூன்று நான்கு ஐந்து எட்டு என்னும்) ஆறு எண்களினுடைய, ஈறு உயிர்மெய்யும் - இறுதியிலுள்ள உயிர்

* 'ஏழ்' என மெய்யீற்றுப்பெயராகக் கொண்டார், தொல்காப்பியனார்.

மெய்களும், ஏழு - ஏழு என்பதனுடைய, உயிரும் - (இறுதியிலுள்ள) உகர உயிரும், ஏகம் - கெடும்; ஏற்பு உழி - ஏற்கும் இடங்களில், என்மனார் புலவர் - என்றுசொல்வா அறிவுடையோர்; (எ - று.)

இச்சூத்திரத்துக் கூறிய விகாரமும், இப்புணர்ச்சியை முற்றமுடித்தற் காக அடுத்த ஐந்து சூத்திரங்களிற் கூறும் விகாரங்களும் பெரும்பாலும் பண் புத்தொகைக்கே உரியனவா மென்பார், 'ஏற்புழி' என்றார் இன்னும் அதனால், ஏழு என்பது முதல்குறுகுமிடத்து உகரம் கெடா தென்றும், உகரம் கெடு மிடத்து முதல்குறுகா தென்றும் கொள்க.

'ஏற்புழி' என்பதை, மேல்வரும் நான்குசூத்திரங்களிலும் கூட்டுக.

ஏழு என்பது முற்றியலுக்காவீ ருயினும் 'உயிரீற்றுப்புணரியல்' தன்னின முடித்தல்' என்னும் உத்தியால், குற்றியலுகாங்கனோடு சேர்த்துக் கூறினார்.

(உ-ம்.)

ஆறு } ஏழு }	+ }	பத்து	அறுபது, எழுபது	} ஆறும் ஏழும் முதல் குறுகின.
		கழஞ்சு	அறுகழஞ்சு, எழுக்கஞ்சு	
		நாழி	அறுநாழி, எழுநாழி	
		சாண்	அறுசாண், எழுசாண்	
		வகை	அறுவகை, எழுவகை	

ஏழு + கடல் - ஏழ்கடல் - ஏழுன் சுற்றுயிர் கெட்டது.

மற்றவற்றிற்கு உதாரணம். பின்னே அந்தந்த எண்களின் சிறப்புச்சூத் திரங்களிற் காட்டப்படும்.

இன்னும் 'ஏற்புழி' என்றதனால், ஒன்றுமுதல் எட்டிரும் எண்களுள் இரண்டு முதலியன இரண்டு கழஞ்சு, மூன்று படி, நான்கு பொருள், ஐந்து படை, ஆறு குணம், ஏழு கடல், எட்டிக் கோடி எனப் பொதுவிதியால் முடி தலும்; "ஒன்றுதேரினான்," "ஒன்றிரண்டு" எனச் சிறுபான்மை ஒன்றும் அங் வனம் முடிதலும் கொள்க.

'ஏழ்குறுகும்மாறு' என்று பாடமோதுவாரு முளர்.

(௩௮)

['ஒன்று,' 'இரண்டு' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

! ௧௮௩. ஒன்றன் புள்ளி ரகர மாக

இரண்ட னொற்றுயி ரேகவுவ் வருமே.

(இ - ன்.) ஒன்றன் - (சுற்று உயிர்மெய் கெட்டுகின்ற) ஒன்று என்னும் எண்ணினது, புள்ளி - ணகரமெய்யானது, ரகரம் ஆக - ரகரமெய் யாக, இரண்டன் - (சுற்றுஉயிர்மெய்கெட்டுகின்ற) இரண்டு என்னும் எண்ணின்து ஒற்று - ணகரமெய்யும், உயிர் - (ரகரமெய்யின்மேல் உள்ள, அகரவயந்ருப ஏக - கெட, - உ வரும் - (அவ்விரண்டு ரகரமெய்யின்மேலும்) உகரமவருப (ஏற்பு உழி) - ஏற்குமிடத்து; (எ - று.)

‘ஏற்புழி’ என்றதனால் - முதல்கீண்டவிடத்து உகரம் வாரா தென்றும், உகரம் வருமிடத்து முதல்கீளா தென்றும் கொள்க. *

(உ - ம்.) ஒன்று + ஆயிரம் ஓராயிரம் }
 + கலம் = ஓகலம் } ஒன்று முதல்கீண்டு ஈற்
 + நாழி ஓநாழி } றயிரமெய்கெட்டு னகரம்
 + யானை ஓயானை } ரகரமாயிற்று.

இரண்டு + ஆயிரம் ஈராயிரம் } இரண்டு முதல்கீண்டு ஈற்
 + கலம் = ஈர்கலம் } றயிரமெய்யும் னகரமெய்
 + நாழி ஈநாழி } யும் அகரவயிரும் கெட்
 + யானை ஈயானை } டன.

ஒன்று } ஆயிரம் = ஓராயிரம், இராயிரம் } முதல் கீளாமல் ரகர
 இரண்டு } + கழுஞ்ச ஒருகழுஞ்ச, இருகழுஞ்ச } மெய்யின்மேல் உகரம்
 + நாள் ஒருநாள், இருநாள் } பெற்ற வந்தன.
 + வழி ஒருவழி, இருவழி }

ஒரு + ஆயிரம் = ஓராயிரம் என உகரங்கெட்டுப் புணர்தலை “முற்றமற் றொரோவழி” என்றதனாற் கொள்க. ஓகலம், ஓநாள், ஓவகை என முதல் கீளாமலும் உகரம்பெறாமலும் வருதல், உடையிரிந்தோலால் அமையும். (நக)

[‘மூன்று’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

† ககர. மூன்ற னுறுப்பழிவும் வந்தது மாகும்.

* ஒன்று இரண்டு என்னும் எண்கள் ஓராள் என நிற்பது வருமொழி முதலில் உயிர்வருமிடத்தே எனவும், முதல்கீளாது உகரமென்று ஒரு இரு என நிற்பது மெய்வருமிடத்தே எனவும் கொண்டு, இவை மாறுபடவரின் வழுவா மென்பாரு முளர்; நன்னூலாராதாமே (எஉ) “ஆனவொன்றாகி யோடிபுடை யொப்பின்மே” என்றும், (நஅக) “வேறவற் தெண்ணுமோ பொதுவினை வேண்டும்” என்றும் மெய்யமுதன்மொழிமுன் ‘ஓ’ என உப யோகித்துள்ளா ராதலால் அங்ஙனங்கொள்ளுதல் சாலாது. தொல்காப்பியத் தில் அக்காலத்துப் பெரும்பான்மைவழக்குட்பற்றி அங்ஙனம் வரையறுத்துக் கூறியிருந்ததனை நன்னூலாரா ‘இறந்ததுவிலகல்’லால் ஒழித்து இலக்கியங் கண்டு “முதல்கீரெண்முதல்கீளும்” என்றும், “ஒன்றன்புள்ளி ரகரமாக, இர ண்டனொற்றுயிரேக உவ்வருமே” என்றும் பொதுபாபடச் சூத்திரஞ்செய்திரு க்க, நன்னூலுரையில் அவ்வரையறையைப்பகுத்துதல் நூற்கருத்துக்கு ஒத்த தன்றும். “மாக்கேழ்மடகல்லா யென்றறற்றுஞ் சான்றவா, நோக்காரகொல் நொய்யதோர் துதிச்சீலை - யாக்கைக்கோ, நீச்சிற கன்னதோர் தோலறினும் வேண்டுமே, காக்கை கடிவத்தோர்கோல்” என்ற நாலடியாரில் உயிர் முதன் மொழிவருதலோடு மெய்யமுதன்மொழி வருதலோடு பேதமற ஓர் என நின் றமை யுணர்க. “ஓரிப்பத்தாம்,” “அச்சாணியன்னதோர்கோல்,” “ஆயிரங் காக்கைக் கோர்கல்,” “இருவிறு,” “இருவியல்,” “இருவாறு,” “ஒருவாறு” என இங்ஙனம் நியதியின்றிச் சான்றோர்செய்யுள்களிலும் உரைநடைகளிலும் வந்துள்ளவை அளவிற்றதன காண்க.

(இ - ள்.) மூன்றன் - (இறுதி உயிரமெய் கெட்டு நின்ற) மூன்று என்னும் எண்ணினது, உறுப்பு - னகரமெய்யானது, அழிவும் - கெடுதலும், வந்ததும் - (வருமொழிமுதலில்) வந்த மெய்யாகத் திரிதலும், ஆகும்—: (ஏற்பு உழி) - ஏற்குமிடத்து; எ று)

‘ஏற்புழி’ என்றதனால் - முதல்குறுகுதல் மெய்வருமிடத்து என்றும், அவ்விடத்து னகரமெய் வருமெய்யாகத் திரியு மென்றும்; னகரமெய் கெடுதல் உயிர்வருமிடத்து என்றும், அவ்விடத்து முதல்குறுகாது என்றும் கொள்க.

(உ - ம) மூன்று + ஆயிரம் மூவாயிரம் } உயிர்வரமுதல்குறுகாமல் ஈற்றுயிர்
+ உலகு மூவுலகு } மெய்யுற னகரமெய்யும் கெட்டன.
மூன்று + கல் : முக்கலம் } மெய்வர முதல்குறுகி ஈற்று
+ தூறு முந்தூறு } யிரமெய் கெட்டு னகரமெய் வந்த
+ வட்டி முவவட்டி } மெய்யாகத் திரிந்தது.

இன்னும், ‘ஏற்புழி’ என்றதனால் வகரம் வருமிடத்து முவ்வழி என முடிதலே யன்றி, மூவுழி என முதல்குறுகாமல் னகரமெய்கெட்டு முடிதலும்; யகரம் வருமிடத்து முவ்யாண என னகரமெய் வகரமெய்யாகத் திரிந்து முடிதலும் கொள்க (௪௦)

[‘நான்கு’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

! ௧௧௧. நான்கன் மெய்யே லறவா கும்மே.

(இ - ள்.) நான்கன் (இறுதி உயிரமெய் கெட்டு நின்ற) நான்கு என்னும் எண்ணினது, மெய் - னகரமெய், லற ஆகும் லகரமெய்யாகவும் றகரமெய்யாகவும் திரியும்: (ஏற்பு உழி) ஏற்குமிடத்து; எ று.)

‘ஏற்புழி’ என்றதனால் னகரமெய் லகரமாகத்திரிவது உயிரும் இடையினமும் வருமிடத்து என்றும், றகரமாகத்திரிவது வல்லினம் வருமிடத்து என்றும், மெல்லினம் வருமிடத்துத் திரியாது என்றும் கொள்க.

(உ - ம) நான்கு + ஆயிரம் நாலாயிரம் } உயிரும் இடையினமும் வர ஈறு
+ வகை நால்வகை } கெட்டு னகரம் லகரமாயிற்று.
நான்கு + கவி நாற்கவி } வலிவர ஈறுகெட்டு னகரம்
+ டால் நாற்பால் } றகரமாயிற்று.
நான்கு + மணி நான்மணி } மெலிவர ஈறுகெட்டு னகரம்
+ நாழி = நானாழி } திரியாது நின்றது.

இன்னும், ‘ஏற்புழி’ என்றதனால் - மூவினமெய்களும் வருமிடத்து நாலு குதிரை, நாலுநாள், நாலுவழி என ஈறுகெட்டு னகரம் லகரமாய் உகரம்பெற்று வருதலும் கொள்க.

நான்மணி, நானாழி என்றவற்றில் நால் என்றும் பிரிக்கலாம். (௪௧)

[‘ஐந்து’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

! ௧௧௨. ஐந்தனொற் றடைவது மினமுங் கேடும்.

(இ - ள்.) ஐந்தன் - (இறுதியிரமெய் கெட்டு நின்ற) ஐந்து என்னும் எண்ணினது. ஒற்று - நகரமெய்யானது, அடைவதும் - (வருமொழிமுதலில்) வருகிற மெய்யாகத் திரிதலும், இனமும் - அதற்கு இனமாகத் திரிதலும், கேடும் - கெடுத்தலுமாய்: (ஏற்பு உழி) - ஏற்குமிடத்து; (எ - று.)

‘ஏற்புழி’ என்றதனால் - நகரமெய் வருமெய்யாகத் திரிவது மெல்லினம் வருமிடத்து என்றும், இனமாகத் திரிவது வல்லினம் வருமிடத்து என்றும், கெடுவது உயிரும் இடையினமுட வருமிடத்து என்றும் கொள்க.

(உ - ம்.) ஐந்து + மூன்று = ஐம்மூன்று — நகரம் வருமெய்யாகத் திரிந்தது.

ஐந்து + பால் ஐம்பால் — வருமெழுத்துக்கு இனமாயிற்று.

ஐந்து + ஆயிரம் ஐயாயிரம் } நகரமெய் கெட்டது.
+ வகை ஐவகை }

‘அடைவதும் இனமும்’ என்றமையின், அநுந்தாபந்தியால் ஐந்துறு, ஐந்தொழில் என நகர தகரங்கள் வருமிடத்து நகரமெய் இயல்பாய் நிற்கும்.

[‘எட்டு’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

† ககக. எட்ட னுடம்பு ணவ்வாகு மென்ப.

(இ - ள்.) எட்டன் - (இறுதி உயிரமெய் கெட்டு நின்ற) எட்டு என்னும் எண்ணினது, உடம்பு - டகரமெய்யானது, ண ஆகும் - (நாற்கணமும்வர) ணகரமெய்யாகத் திரியும், என்ப - என்று சொல்வா, (புலவா); (எ - று.)

(உ - ம்.) எட்டு + ஆயிரம் = எண்ணாயிரம் | எட்டு + நாழி எண்ணாழி
+ கழுஞ்சு எண்கழுஞ்சு | + வகை = எண்வகை.

[தொண்ணாறு, தோள்ளாயிரம்.]

† ககச. ஒன்பா னெடுபத்து நூறு மொன்றின்

முன்னதி னேனைய முரணி யொவ்வொடு

தகர நிழீஇப் பல் தகற்றி னவ்வை

நிரலே ணாவாத் திரிப்பது நெறியே.

(இ - ள்.) ஒன்பா னெடு - ஒன்பட்துடனே, பத்தும் - பத்து என்பதும், நூறும் - நூறு என்பதும், ஒன்றின் (வருமொழியாகவந்து) புணருமாயின், — முன்னதின் ஏனைய - முன்னதாகிய நிலமொழி தவிர மற்றை வருமொழிக ளாகிய பத்தையும் நூற்றையும், முரணி - (முறையே நூறெனவும் ஆயிரமென வும்) திரித்து, — ஒவ்வொடு - நிலமொழிமுதலிலுள்ள ஒகரவுயிரோடு, தகரம் - தகரமெய்யை, நிழீஇ - (அதற்கு ஆதாரமாக முன்) நிறுத்தி, — பல் - (அந்நிலமொழியிறுதியி லுள்ள) பலகை, அகற்றி - கெடுத்து, — அவ்வை - (அயலில்நின்ற) னகரமெய்யை, நிரலே - முறையே, ண ள ஆ - (பத்தின் திரிபாகிய நூற்றின் புணர்ச்சிக்கு) ணகர மெய்யாகவும் (நூற்றின் திரிபாகிய ஆயிரத்தின் புணர்ச்சிக்கு) ளகரமெய்யாகவும், திரிப்பது - திரித்துக்கொள் வது, — நெறி - முறைமையாய்; (எ - று.) — முரணுதல் - ஒரிலக்கம் மேலேற்றி மாற்றுதல்.

(‘முன்னதின்’ என்பதிலுள்ள ‘இன்’ உருபு - ஐந்தாம் வேற்றுமை நீக்கப் பொருளதாய், ‘ஏனைய’ என்னும் இடைச்சொல்லடியாத்தோன்றிய குறிப்பு வினையாலணையும்பெயரைக் கொண்டது. இனி, முன்னதின் - முன்னதாகிய பத்தினிலே, ஏனைய முரணி - மற்றை வருமொழியாகிய பத்தையும் நூற்றையும் பெருககுமாற்றால் நூறெனவும் ஆயிரமெனவுந் திரித்து என்று உரைப்பாரு முளா; இப்பொருளுக்கு, ‘இன்’ உருபு - ஏதப்பொருளது. இனி, இதற்கு மற்றும ஓர் உரை வருமாறு:— முன்னதின் - நிலைமொழியாகிய ஒன்பல்து என்பதனைப் போல, ஏனைய முரணி - வருமொழியாகிய பத்தையும் நூற்றையும் முறையேதிரித்து என்று பொருள்; அதாவது: எட்டையடுத்த எண்ணாகிய ஒன்பல்து அல்லது ஒன்பது என்பது லுள்ள பல்து அல்லது பது என்பது, அதற்கு அடுத்த எண்ணாகிய பத்து என்பதன் விகாரம்போன்றிருத்தலால், அதற்கு ஏற்ப, என்பது என்பதற்கு அடுத்ததானத்து எண்ணில் [ஒன்பதுபத்தில்] வருமொழியாகிய பத்தை அதற்கு அடுத்ததானத்து எண்ணாகிய நூறு என்றும், எண்ணுறு என்பதற்கு அடுத்ததானத்து எண்ணில் [ஒன்பது நூறு என்பதில்] வருமொழியாகிய நூறு என்பதை அதற்கு அடுத்த தானத்து எண்ணாகிய ஆயிரம் என்றும் திரித்து என்றபடி: பத்து என்னுந் தானத்திற்கு வரமாட்டாத குறைவுடைய ஒன்பது என்பது பதுஎன்னும் இறுதியைப் பெற்றதுபோல, நூறு என்னுந் தானத்திற்கு குறைந்த நிலையி லிருக்கின்ற பத்து என்பது நூறு என்று திரிதலையும், ஆயிரமென்னுந் தானத்திற்கு குறைந்த நிலையி லிருக்கிற நூறு என்பது ஆயிரம் என்று திரிதலையும் பெறு மென்க. இவ்வுரைக்கு, ‘இன்’ உருபு - ஒப்புப்பொருளது.]

(உ - ம.) ஒன்பல்து + பத்து (ச) ஒன்பல்து நூறு, (உ) தொன்பல்து நூறு, (ங) தொன்னூறு, (ச) தொன்னூறு, (ரு) தொண்ணூறு. ௧

ஒன்பல்து + நூறு (ச) ஒன்பல்து ஆயிரம், (உ) தொன்பல்து ஆயிரம், (ங) தொன் ஆயிரம், (ச) தொன் ஆயிரம், ‘(ரு) தொள்ளாயிரம்; இது, தொள்ளாயிரம் எனவும் வழங்குகின்றது.

‘பல்தகற்றி’ என்பதோடு பொருந்த ‘ஒன்பல்தே’ என்றமல் ‘என்பா னோடு’ என்றமைபால், ஒன்பது நின்று புணரினும் இவ்விதியே பெறு...

இப்புணர்மொழிகள் ஒகரவியா ஒன்று ஒழிய மற்றவை யெல்லாம் விகாரபபட்டுக்கிடந்தமையால் மருஉவென்று கொள்ளாமல், தொல்லாசிரியர் முடித்தவாறே முடித்துக்காட்டினோ மென்பா, ‘நேறி’ என்ற ரென்க. (சச)

[‘ஒன்று’ முதலிய எட்டு எண்களின்முன் ‘பத்

௧௧௫ முதலிரு நான்கா மெண்முனர்ப் பத்தின்

இடையொற் றேக லாய்த மாகல்

எனவிறு விதியு மேற்கு மென்ப.

(இ - ள்.) முதல்-முதலிலுள்ளவையான, இரு நான்கு ஆம் எண்முனர்ப் எட்டு எண்களின் முன்னும் வருகிற, ‘பத்தின்’ - பத்து என்னும் எண்ணினால்.

இடை - நடுவில் நின்ற, ஒற்று தகரமெய்யானது, —ஏகல் - கெடுத்தலும், ஆயதம் ஆகல் - ஆய்தமாகத்திரிதலும், என்-என்று, இருவிதியும்-இவ்விரண்டு விதிகளையும், ஏற்கும்—, என்ப - என்று சொல்வா, (புலவா); (எ - று.)

முதலிருநான்காம் எண் - ஒன்று முதல் எட்டு ஈராயின்

ஒன்று, இரண்டு, } (உ - ம்.) { ஒருபத்து, ஒருபஃது; இருபத்து, இருபஃது;
மூன்று, நான்கு, } + பத்து { முப்பத்து, முப்பஃது; நாற்பத்து, நாற்பஃது;
ஐந்து, ஆறு, } { ஐம்பத்து, ஐம்பஃது; அறுபத்து, அறுபஃது;
எழு, எட்டு } { எழுபத்து, எழுபஃது; எண்பத்து, எண்பஃது.

['ஒருபஃது' முதலியவற்றுக்குச் சிறப்புவிதி.]

கககூ. ஒருபஃ தாதிமுன் னென்றுமுத லொன்பான்
எண்ணு மவைபூர் பிறவு மெய்தின்
ஆய்த மழியவாண் டாகுந் தவ்வே.

(இ - ள்.) ஒருபஃது ஆதிமுன் ஒருபஃது முதலாகிய எட்டு எண்களின் முன்,—ஒன்று முதல் - ஒன்று முதலாகிய ஒன்பான் எண்ணும் - ஒன்பது எண்களும்,—அவை - அவ்வெண்களை, ஊர் - ஊராக, பிறவும் - மற்றவையும்,—எய்தின் - வந்துபுணருமாயின்,—ஆயதம் - (நிலைமொழியிடையிலே நின்ற) ஆய்தமானது, அழிய - கெட, த (இயல்பாகிய) தகரம், ஆண்டு ஆகும் - அவ்வாய்தம் நின்றவிடத்து வரும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) ஒருபஃது + ஒன்று ஒருபத்தொன்று—எண்.

இருபஃது + மூன்றுகலம்—இருபத்து மூன்றுகலம்—எண்ணெடு பிறிது. மற்றவையும் இப்படியே. ஐயமொழிததற்கு, 'அவைபூர் பிறவும்' என்றா

'ஆய்தங்கெடத் தகரம் வருப' என்றமையின். அநுத்தாபத்தியால் ஆய்த மில்லாத ஒருபது முதலானவைகளும் இவ்வாறு தகரம் விடும் எனக. (சசு)

[பத்து, ஒன்பது என்பவற்றின்முன் மற்றை எண்கள்.]

கககூ. ஒன்றுமுத லீரைந் தாயிரங் கோடி
எண்ணிறை யளவும் பிறவிற பத்தின்
ஈற்றுயிர் மெய்கெடுத் தின்னு மிறறும்
ஏற்ப தேற்கு மொன்பது மினைததே.

(இ - ள்.) ஒன்று முதல் ஈரைந்து - ஒன்று முதலாகிய பத்து எண்களும், ஆயிரம் - ஆயிரமும், கோடி கோடியும் ஆகிய, எண் - எண்ணுபபெயரும், நிறை-நிறைபபெயரும், அளவும் - அளவுபபெயரும், பிற - பிறபெயரும், வரின் - (வருமொழியாக) வந்து புணருமாயின்,—பத்தின் - (நிலைமொழியாகிய) பத்தினது, ஈறு உயிர்மெய் - இறுதியிலுள்ள 'து' என்னும் உயிர்மெய்யை, கெடுத்து - போக்கி, இன்னும் - இன்சாரியை யாயினும், இற்றும் - இற்றுச்சாரியை யாயினும், ஏற்பது - (அவ்விடத்திற்குப்) பொருந்துவது ஒன்றை, ஏற்கும் - ஏற்றுநிற்கும்; ஒன்பதும் - ஒன்பது என்னும் நிலைமொழியும்

இளைத்தே - இத்தன்மையதேயாம் [இவ்விரண்டு சாரியைகளில் ஒன்றை ஏற்று நிிற்கும்]; (எ - று.)

(உ - ம்.) பத்து + ஒன்று பதினென்று, பதின்னென்று.

ஒன்பது + ஆயிரம் - ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதின்னாயிரம்.

பதினென்று - உம்மைத்தொகை. பதின்னென்று - பண்புத்தொகை. ஒன்பதினாயிரம், ஒன்பதின்னாயிரம் இரண்டும் - பண்புத்தொகை உம்மைத் தொகை - கூட்டலும், பண்புத்தொகை - பெருக்கலுமாம்.

‘ஏற்பதேற்கும்’ என்றதனால் - பதினென்று பதினாயிரம் என இன்சாரியை உம்மைத்தொகை பண்புத்தொகை இரண்டிலும் ஏற்றபடி வருதலும், இற்றுச்சாரியை பண்புத்தொகைகளை வருதலும், ஒன்பதன் ஈற்றுயிர்மெய்கெடாமல் நின்றலும், பத்துக்கோடி ஒன்பதுகோடி எனப் பொதுவிதிப்படியே முடிதலும் கொள்க. (சஎ)

[‘பத்து’ முன் இரண்டு: பன்னிரண்டு.]

‡ ககஉ. இரண்டு முன்வரிற் பத்தினீற் றுயிர்மெய்கரந்திட வெவற்று னவ் வாரு மென்ப.

(இ - ள்.) இரண்டு - இரண்டு என்பது, முன் வரின் - (வருமொழியாக) முன்வருமாயின்,—பத்தின் - பத்து என்னும் நிலைமொழியினது, ஈறு உயிர்மெய் - ஈற்றிலுள்ள ‘து’ என்னும் உயிர்மெய், கரந்திட - கெட,—ஒற்று - (நடுகின்ற) தகரமெய், ன ஆகும - னகரமெய்யாகத் திரியும், என்ப - என்று சொல்வார்; (எ - று.)—(இங்கு ‘என்ப’ என்பதை அசையாகக் கொள்ளுதல் பொருத்தம்; ‘என்ப’ என்பதை ‘அசைமென்பர், தொல்காப்பியவுரையிலும், சிவகசிந்தாமணியுரையிலும் நச்சினுர்க்கினியர்.)

(உ - ம்.) பத்து + இரண்டு பன்னிரண்டு. இவ்விதி, உம்மைத்தொகைக்கே.

* பத்து + நான்கு = பன்னான்கு, பத்து + மூன்று = பன்மூன்று, பத்து + ஒன்று பன்னென்று எனச் சிறுபான்மை வருதலையும் இச்சூத்திரத்தில் அடக்கிக்கொள்க; இனி, அவற்றை மருஉவின்பாற்படுத்ததலும் ஒன்று. (சஅ)

* “கொடுத்தனன் பலிக்குத் தன்னைக் குமரனென் றறிந்து குன்றமெடுத்தவன் திதிபன்னுக்கி னிடையுலா வின்று கென்று,”

“அட்டமியி லோதின லாசானுக் காகாது
சிட்டருக்குப் பன்னுக்கு தீதாருங்—கெட்டவுலா
வித்தைக்கு நாசமாம் வெய்ய பிரதமையிற்
பித்தரும் பேசார் பிழை” எனவும்,

“பாயிர நான்கில் லறமிருபான் பன்மூன்றே
தூய துறவறம்” எனவும்,

“அருக்கர் பன்னென்று

['ஒன்று' முதலியன தன்முன் தான்வருதல்.]

கககூ. ஒன்ப தொழித்தவெண் ணென்பது மிரட்டின்
முன்னதின் முன்னல வேட வுயிர்வரின்
வவ்வு மெய்வரின் வந்தது மிகல்நெறி.

(இ - ள்.) ஒன்பது ஒழித்த - ஒன்பது என்கின்ற எண்ணற்றனையும்
ஒழித்து நின்ற, எண் ஒன்பதும் - (ஒன்று முதல் பத்து ஈறுகிய) ஒன்பது
எண்களும், இரட்டின் - இரட்டித்த துணக்குமுன்னே தான்] வந்தால்,—
முன்னதின் - நிலைமொழியினது, முன் அல - முதலெழுத்தல்லாதவைக
ளெல்லாம், ஒட - கெட [முதலெழுத்து ஒன்றுமாத்நிரமே நிற்க],—உயிர்
வரின் - வருமொழி உயிர்முதல்மொழியாயின், வவ்வும் வகாமெய்யும்,—
மெய் வரின் - வருமொழி மெய்முதல்மொழியாயின், வந்ததும் - வந்த
மெய்யும், மிகல் - மிகுதல், நெறி - முறைமையார்; (எ - று.)

(உ-ம்.) ஒவ்வொன்று, இவ்விரண்டு, மும்முன்று, நந்நான்கு, ஐவைந்து,
அவ்வாறு, எவ்வேழு, எவ்வெட்டி, பப்பத்து.

‘நெறி’ என்ற மிகையால் நந்நான்கு என நான்கு குறுகுதலும்; ஒரோ
வொன்று, ஒன்றொன்று என இவ்வாறு வருதலும்; வேறு+வேறு—வெவ்
வேறு, பாதி+பாதி—பாதி எனப் பிறபெயர்கள் இரட்டிக்கும்போது
இவ்வாறு விகாரமடைதலும்; இன்னும் குற்றியலுகரப்பணர்ச்சி விதியுட்
கூறுதலை உளவாயின் அவையும் கொள்க. இவற்றில் வெவ்வேறு, பப்பாதி
என்பவை மருஉமொழியுமாக (சக)

ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதம்.

[பூலின்முன் வல்லினம்.]

‡ உரு. பூப்பெயர் முன்னின மென்மையுந் தோன்றும். *

(இ - ள்.) பூ பெயர் முன் - பூ என்னும் பெயர்ச்சொல்லின் முன்,
இனம் மென்மையும் தோன்றும் - (வருகிற வல்லினம் பொதுவிதியால் மிகு
தலே யல்லாமல்) அவற்றிற்கு இனமாகிய மெல்லினமும் மிகும்; (எ - று.)

(உ - ம்) பூ+கொடி பூங்கொடி, பூச்சோலை, பூந்தடம், பூம்பொழில்.

இவற்றுள் - பூ என்பது மலராயின், பூவையுடைய கொடி என இரண்
டாம்வேற்றுமை உருபும் பயனு உடன்தொக்க தொகையும்; அழகாயின், பூ
வாகிய கொடி எனப் பண்புத்தொகையுமாக. (ருப)

ஐகார ஓகார வீற்றுச் சிறப்புவிதம்.

[இடைச்சொல் ஏ, ஓ முன் வலி.]

‡ உரு. இடைச்சொல் ஏ ஓ முன்வரி னியல்பே.

* ‘புணரும்’ என்றும் பிரதிபேதம்.

(இ - ள்) இடைச்சொல் - இடைச்சொற்களாகிய, ஏ ஒ முன் - ஏ ஒ என்பவற்றின் முன், வரின் - (வல்லினம்) வந்தால், இயல்பே - (பொதுவிதியால் மிகாமல்) இயல்பேயாகும்; (எ - று)

(உ - ம்.) அவனே + கண்டான் அவனேகண்டான், அவனோகண்டான்.

வினாபொருளில் வரும் ஏகா ஒகாரங்களின் முன் வலி இயல்பாதல் கீழ் “ஈற்றியாவியை” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறப்பட்டதனால், இவ்விதி மற்றைப்பொருள்களில் வருமிடத்து எனக்கொள்க (இக)

ஐகாரவீற்றுச் சிறப்புவிதி.

[ஐகாரத்தின் முன் மெய்.]

§ ௨௦௨. வேற்றுமை யாபினை காணிற்றுமொழி

ஈற்றழிவோடு மம் மேற்பலி முனவே.

(இ - ள்.) ஐகான் இறு மொழி - ஐகாரவீற்றுச் சொற்கள், வேற்றுமை ஆயின் - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் வருமாயின், ஈறு அழிவோடும் - ஈற்று ஐகாரம் கெடுதலுடனே, அம் - ‘அம்’ சாரியையை, ஏற்பவும் - பெற்றுமுடிவனவும், உள - சிலவுள்ளன; (எ - று.)

‘அழிவோடும்’ என்ற உண்மையால், அழியாமையோடு அம் ஏற்பவும் உள என்க. வருமெழுத்தைச் சொல்லாமையால், நாற்கணததுள் ஏற்பன கொள்க.

(உ - ம்.) தாழை	+ பூ	தாழ்ப்பூ	} ஐ அழிவோடு அம் ஏற்றன.
எலுமிச்சை	+ மரம்	எலுமிச்சமரம்	
ஆவிரை	+ வோ	ஆவிரம்வோ	} ஐ அழியாமையோடு அம் ஏற்றன.
புன்னை	+ கானல்	புன்னையங்கானல்	
முல்லை	+ தொடை	முல்லையாந்தொடை	

‘ஏற்பாழை’ எனததனால், முல்லை + புறவு முல்லைபுறவு, கொல்லை + சாரல் கொல்லைச்சாரல் எனப் பொதுவிதிபெற்று வருதலும் கொள்க. (௩௨)

[‘பனை’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

௨௦௩. பனைமுன் கொடிவரின் மிகலும் வலிவரின்

ஐபோயம்முந் திரள்வரி னுறழ்வும்

அட்டுறினைகெட்டந நீள்வுமாம் வேற்றுமை.

(இ - ள்.) (க) பனை முன் பனை என்னும் பெயரின் முன், கொடி வரின் - கொடி என்னும் பெயர் வருமாயின், மிகலும் - (வந்த காரம்) மிகுதலும், — (உ) வலி வரின் - க ச த பக்கள் வருமாயின், ஐபோய் (நிலைமொழியீற்று) ஐகாரம் கெட்டு, அம்மும் - ‘அம்’ சாரியை பெறுதலும், — (௩) திரள் வரின் - திரள் என்னும் பெயர் வருமாயின், உறழ்வும் - (வந்த தகரம் மிகுத்தும் ஐ போய் ‘அம்’ சாரியைபெற்றும்) விகற்பித்தலும், — (௪) அட்டு உரின் - அட்டு என்னும் பெயர் வருமாயின், ஐ கெட்டு - (நிலைமொழியீற்று) ஐகாரம் கெட்டு, அநீள்வும் - (வருமொழிமுதல்) அகரம் ஆகாரமாதலும், — ஆம் - ஆகும் — வேற்றுமை - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில்; (எ - று.)

(உ - ம்.) (க) பனை + கொடி = பனைக்கொடி — மிக்கது.

(உ) பனை + காய் = பனங்காய் — ஐ கெட்டு 'அம்' பெற்றது.

(ங) பனை + திரள் = பனைத்திரள், பனந்திரள் — உறழ்ந்தது.

(ச) பனை + அட்டு = பனாட்டு — ஐ கெட்டு அ நீண்டது. (இங)

உயிர்நிறப்புணரியல் முற்றிற்று.

ச. மெய்யீற்றுப்புணரியல்.

மெய்யெழுத்துக்களை இறுதியிலுடைய நிலைமொழிகளோடு உயிர்முதல் மொழியும் மெய்யம்முதல் மொழியுமாகிய வருமொழிகள் புணரும் விதத்தைச் சொல்லும் இயல்.

மெய்யீற்றின் முன் உயிர்.

[பொதுவிதி.]

‡ உ(ச). உடல்மே லுயிர்வந் தொன்றுவ தியல்பே.

(இ - ன்.) உடல் மேல் - (நிலைமொழியின் இறுதியில்கின்ற) மெய்யெழுத் தின்மேல், உயிர் - (வருமொழிமுதலிலுள்ள) உயிரொழுத்து, வந்து ஒன்று வது - வந்து கூடிநிப்பது, — இயல்பே - இயல்புபுணர்ச்சியேயாம்; (எ - று.) *

(உ - ம்.) புகழ் + அழகிது புகழுகிது — அல்வழி.

வேல் + எறிந்தான் வேலெறிந்தான் — வேற்றுமை. (க)

[தனிக்குறில்முன் மெய்க்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உ(ஊ). தனிக்குறில் முன்னொற் றுயிர்வரி னிரட்டும்.

(இ - ன்.) தனி குறில் முன் - தனித்த குற்றெழுத்தை யடுத்து நின்ற, ஒற்று - மெய், — உயிர் வரின் - (வருமொழிமுதலில்) உயிர் வந்தால், இரட் டும் - இரட்டித்துநிற்கும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) மண் + அழகிது = மண்ணழகிது — அல்வழி.

பொன் + அணி = பொன்னணி — வேற்றுமை. (உ)

மெய்யீற்றின்முன் மெய்.

[யகரமொழிந்த மெய்களின் முன் யகரம்.]

‡ உ(க). தன்னொழி மெய்யம்முன் யல்வரி னிகரம்

துன்னு மென்று துணிநரு முளரே.

(இ - ன்.) தன் ஒழி - தன்னை [யகரத்தை] ஒழிந்த, மெய் முன் (மொழிக்கு இறுதியில் வரும் ஞ ண ந ம ன ர ல வ ழ ன என்னும் பத்து) மெய்களின் முன்னும், ய வரின் - (வருமொழிமுதலில்) யகரம் வந்தால், இக ரம் தன்னும் - இகரம் (இடையில் வந்து) சேரும், என்று —, துணிநரும் - (அருமையாகக்) கொள்பவர்களும், உளர் - (சிலர்) உண்டு; (எ - று.)

* 'உடல்மேல் உயிர்வந்து ஒன்றுதல் உலகத்து முறைமையெனினுமாம்' என்பது, பழையஉரை.

(உ - ம்) வேன் + யாவன் - வேளியாவன் - அல்வழி.
மண் + யாப்பு - மண்ணியாப் - வேற்றுமை.

‘துணிநூம்’ என்ற உம்மையால், வேள்யாவன், மண்யாது எனப் பொது
விதி * பெறு மென்பார் பல நூள ரென்க. (உ)

[சில ஈற்று முதனிலைத்தொழிற்பெயர்க்கும் ஏவற்கும் சிறப்புவிதி.]

உ0௭. எண்ணம் லவளன வொற்றிற் தொழிற்பெயர்

§ ஏவல் வினை நனி யவ்வல் மெய்வரின்

உவ்வுறு மேவ லுருசில சில்வழி.

(இ - ள்.) (க) ஞ்ணநமவவன்ன - ஞ்ணநமவவன்ன என்கிற, ஒற்று - (எட்டு) மெய்களையும், இறு - இறுதியாகவுடைய, தொழிற்பெயர் - (முதனிலைத்) தொழிற்பெயர்களும், ஏவல் வினை - ஏவலொருமைவினைகளும் ஆகிய இவற்றின் முன், ய அல் மெய் - யகரத்தை ஒழிந்த (மொழிக்குமுதலில் வரும்) கசதபஞநமவ என்னும் எட்டு) மெய்களும், வரின் - (வருமொழிமுதலில்) வருமாயின், நனி - பெரும்பாலும், உ உறும் - உகரச்சாரியை (நிலைமொழியீற்றில்) பொருந்தும்;—(உ) சில ஏவல் - சில ஏவல்வினைகள், சில் வழி - சில இடங்களிலே. உற - (அவ்வுகரச்சாரியையைப்) பொருந்தாவாம்; (எ - று.)

இங்கே 'தொழிற்பெயர்', 'வால்வினை' என்றது - பகுதிமாத்திரமே, நின்று அந்தந்தப்பொருளை உணர்த்துகின்ற முதனிலைத்தொழிற்பெயர்களை யும், ஒருமையேவல்களையும்.

(க) அல்லவழி.

(உதாரணம்.)

வேற்றுமை.

உரிஞ்	+	கடிது	=	உரினுக்கடிது	+	கடுமை	உரினுக்கடுமை
உண்	+	சிறிது	=	உண்ணுச்சிறிது	+	சிறுமை	உண்ணுச்சிறுமை
பொருந்	+	தீது	=	பொருதுத்தீது	+	தீமை	பொருதுத்தீமை
திரும்	+	பெரிது	=	திரும்புப்பெரிது	+	பெருமை	திரும்புப்பெருமை
வெல்	+	ஞான்றது	=	வெல்லுஞ்ஞான்றது	+	ஞாற்சி	வெல்லுஞ்ஞாற்சி
வவ்	+	நீண்டது	=	வவ்வுநீண்டது	+	நீட்சி	வவ்வுநீட்சி
துள்	+	மாண்டது	=	துள்ளுமாண்டது	+	மாட்சி	துள்ளுமாட்சி
தின்	+	வலிது	=	தின்னுவலிது	+	வலிமை	தின்னுவலிமை

என இருவழியிலும் முதனிலைத்தொழிற்பெயர்கள் உகரம் பெற்றன.

உரிஞ்	+கொற்று	=உரினுகொற்று	வெல் + நெள்ளா	=வெல்லுநெள்ளா
உண்	+சாத்தா	=உண்ணுசாத்தா	வவ + நாகா	=வவ்நாகா
பொருந்	+தேவா	=பொருநுதேவா	துள் + மனிதா	=துள்ளுமனிதா
திரும்	+பூதா	=திரும்பூதா	தின் + வளவா	=தின்னுவளவா

என எவல்வினைகள் உகரம்பெற்றன.

(உ) உதாச்சாரியை பெற்றதும் பெருமலும் வரும் எவல்வினைகள் என்ன
என்ன என்னும் நான்கு சுற்றளவுமாம்: (உ - ம்). உண்கொற்றா, தின்காத்தா,

* கடுகு - ஆஞ் சூத்திரம், டு 'வவல்வினைமுனும்' என்ற பாடம் சிறக்கும்.

வெவ்விதா, துள்வளவா என உகரம் பெறாமல் வந்தன. ஞ ந ம வ என்னும் நான்கு ஈறும், உகரம்பெற்றே வரும்.

சிறுபான்மை உண்ணு, திண்ணு என வருமொழிநோக்காமல் உகரம் பெறுதலும், வாருசாத்தா வாழுவளவா எனப் பிற ஈறுகள் உகரம்பெறுதலும் உள்ளன வென்பார், 'நுனி' என்றார்.

கீழ் 'யவ்வரி னிகரந் துன்னும்' என்றதனால், யகரத்தை இங்கு விலக்கினார்.)

[நகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

உ.)டி. நவ்விறு தொழிற்பெயர்ச் சுவர்மாம் வேற்றுமை.

(இ - ள்.) ந இறு தொழிற்பெயர்க்கு நகரத்தை இறுதியாகவுடைய முதனிலைத்தொழிற்பெயர்க்கு,—வேற்றுமை-வேற்றுமையில்,—அவ்வும்ஆம்-
(உகாச்சாரியையேயன்றி) அகாச்சாரியையும் பொருந்தும்; (எ - று.)

(உ-ம்.) பொருந் + கடுமை பொருநக்கடுமை வேற்றுமையில்
 + நன்மை பொருநநன்மை அகராச்சாரியை
 + வன்மை பொருநவன்மை பெற்றது

(பொருதுதல் - ஒருவர் மற்றொருவர் போல வேடங்கொள்ளும் பொருந்
ரது தொழி லாதலால், ஒத்தவெண்ணும் பொருளுது; பொருநர் - கூத்தர்.) (௫)

னாக நாக வீறு.

[ணகர னகர வீற்றின் இயல்பும் திரிபும்.]

4. உருக. ணன வல்லினம் வரட் டறவும் பிறவரின்

இயல்பு மாகும் வேற்றுமைக்கு அல்வழிக்கு

அனைத்துமெய் வரினு நியல்பா சும்மே.

(இ - ள்.) (க) ண ன - ணகர னகரங்கள், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில், வல்லினம் வர - (வருமொழிமுதலில்) வல்லினம் வந்தால், ட ற உம் - (முறையே) டகரமாகவும் றகரமாகவும், பிற வரின் - மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால், இயல்பும் - இயல்பாகவும், ஆகும்—;— (உ) அல் வழிக்கு - அல்வழிப்புணர்ச்சியில், அனைத்து மெய் வரினும் - மூன்றினமெய்களும் வந்தாலும், இயல்பு ஆகும் - இயல்பேயாகும்; (எ - று.)—“வேற்றுமைக்கு”, ‘அல்வழிக்கு’ என்பன - உருபுமயக்கம்.

(உ - ம்.) (க) கண் + களிற்று = க₁ களிற்று } வேற்றுமையில் ணனவல்லி
பொன் + தகடு பொ₁ந்தகடு } னம் வாட் டற ஆயின.

மண் } + மாட்சி - மண்மாட்சி, பொன்மாட்சி } வேற்றுமையில் பிறவர
பொன் } வன்மை - மண்வன்மை, பொன்வன்மை } இயல்பாயின.

(உ) மண் பொன் } பெரிது = மண்பெரிது, பொன்பெரிது } அவ்வழியில்
 } +மாண்டது = மண்மாண்டது, பொன்மாண்டது } ப ல வு ம் ல ர
 } யாது = மண்யாது, பொன்யாது } இயல்பாயின.

ஒப்பின்றுகூடல் என்னும் உத்தியால், நகரத்தையும் உடன்குறிநூர் ; பின்னேகூட்டிச்சொல்லப்படும் எழுத்துக்களுக்கும் இவ்வத்தியையே சொன்க.

[ணகர ணகர வீற்றின் கேடு.]

‡ உக௦. குறிலணை விலலா ணனக்கள் வந்த
நகரந் திரிந்துழி நண்ணுங் கேடே.

(இ - ன்.) குறில் அணைவு இல்லா - (தனிக்) குற்றெழுத்தைச் சாராமல் ஒருமொழி தொடர்மொழிகளைச் சார்ந்துள்ள, ணனக்கள் - ணகர ணகரமெய்க ளானவை, —வந்த - (வருமொழிக்கு முதலாக)வந்த, நகரம்—, திரிந்த உழி - திரிந்தவிடத்து, கேடு - தாம் கெடுத்தலை, நண்ணும் - பொருந்தும்; (எ - று.)

நகரந் திரிதல், * “எல்லமுன் தனவு ம” என்னுஞ் சூத்திரத்தாற் கூறப்படும்.

அல்வழி.

வேற்றுமை.

(உ-ம.) தூண் + நன்று தூணன்று + நன்மை தூணன்மை
பசுமணி + நன்று பசுமணன்று + நன்மை பசுமணன்மை
வலியன் + நன்று வலியனன்று + நன்மை வலியனன்மை
கோன் + நல்லன் கோனல்லன் + நன்மை கோனன்மை, (எ)

[சில ணகரவீற்றுப் பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி]

உக௧. சாதி குழுஉப பரண் கவண்பெய ரிறுதி
இயல்பாம் வேற்றுமைச் குணவெண் சாண்பிற
டவ்வா கலுமா மல்வழி யும்மே.

(இ - ன்.) (க) சாதி - சாதிபற்றிவரும் பெயர்கட்கும், குழுஉ - கூட்டம் பற்றிவரும் பெயர்கட்கும், பரண் கவண் பெயா-பரண் கவண் என்னும் பெயர் கட்கும், இறுதி - ஈற்றிலுள்ள ணகரமானது, வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைப் புணர்ச்சியிலும், இயல்பு ஆம் (வல்லினம் வந்தால்) இயல்பாகும்;—(உ) உணவு எண் - உணவிற்குஉரிய (என் என்னும் பொருளையுடைய) எண் என்னும் பெயர்கட்கும், சாண் - சாண் எனனும் (நீட்டலனைவ) பெயர்கட்கும், (ஈற்று ணகரமானது), அல்வழியும் - அல்வழிப்புணர்ச்சியிலும், ட ஆகலும் ஆம் - (வல்லினம் வந்தால்) டகரமாகத் திரிதலையும் பொருந்தும்; (எ - று.)

(உ-ம.) (க) பாண் + தொழில் பாண்டொழில்—சாதிப்பெயர் } வேற்றுமை
அமண் + சேரி அமண்சேரி குழுஉபபெயர் } யிலும் இய
பரண் + கால் பரண்கால் —பரண்பெயர் } ல்பாயின.

(உ) எண் + பெரிது எப்பெரிது—எண்பெயர் } அல்வழியிலும்
சாண் + கோல் சாட்கோல் —சாண்பெயர் } திரிந்தன.

‘டவ்வாகலுமா’ என்ற உம்மையால், எண் + கடிது = எண்கடிது சாண் + கோல் = சாண்கோல் என இயல்பாதலே சிறப்பா மென்க.

‘பேற்’ என்ற மிகையால் - வேற்றுமையில் பாண் + குடி = பாண்குடி, அமண் + சேரி - அமண்சேரி எனச் சாதி குழுஉப பெயர்கள் அகரச்சாரியை பெறுதலும், அட்டேன் + துழனி - அட்டேனெழுனி எனச் சிறுபான்மை பிற பெயரிறுதி இயல்பாதலும்; மண் + குடம் - மண்குடம், மட்குடம் என விகற்

இவவ்யவின் ௩௪ - ஆஞ் சூத்திரம்.

பித்துவருதலும்; இருவழியிலும் இன்னும் ணகரமெய்யீற்றுள் அடங்காதவை உண்டாயின் அவையும் கொள்க. (அ)

[னகரவீற்றுச் சாதிப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

உகஉ. னஃகான் கிளைப்பெய ரியல்பு மஃகான்
அடைவு மாகும் வேற்றுமைப் பொருட்கே.

(இ - ன்.) னஃகான் கிளை பெயர் - னகரத்தை இறுதியிலுடைய சாதிப்பெயா, இயல்பும் - (வல்லினம் வர ஈறுதிரியாமல்) இயல்பாதலும், அஃகான் அடைவும் - அகரச்சாரியையைப் பெறுதலும், வேற்றுமைப் பொருட்கு - வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில், ஆகும்—; (எ - று.)

(உ - ம்.) எயின் + குடி எயின்குடி, எயினக்குடி
சேரி எயின்சேரி, எயினச்சேரி.

‘பொருட்கே’ என்ற மிகையால் - எயின் + மரபு - எயினமரபு, எயின் + வாழ்வு - எயினவாழ்வு, எயின் + அணி - எயினவணி என மற்றைக் கணங்கள் வரினும் அகரச்சாரியை பெறுதலும்; எயின் + பிள்ளை எயினப் பிள்ளை, எயின் + மன்னன் - எயினமன்னன் என அல்வழியில் அகரச்சாரியை பெறுதலும் கொள்க. (க)

[‘மீன்’ என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி.]

உகந. மீன்றல் பொருபொருடும் வேற்றுமை வழியே.

(இ - ன்.) மீன் - மீன் என்னும் பெயரின் இறுதியிலுள்ள னகரம்,--- வேற்றுமை வழி - வேற்றுமைப் புணர்ச்சியில், (வல்லெழுத்து வந்தால்), தல் பொரு - நகரத்தோடு, பொருடும் - விகற்பித்துநிற்கும்; (எ - று.)—னகரம் நகரமாகத் திரிந்தும் திரியாமலும் வரு மென்றபடி.

(உ - ம்.) மீன் + கண் = மீன்கண், மீன்கண் } விகற்பித்த
செவி = மீன்செவி, மீன்செவி } வந்தது. (ஈ)

[‘தேன்’ என்னும் மொழிக்குச் சிறப்புவிதி.]

† உகச. தேன்மொழி மெய்வரி னியல்பு மென்மை
மேவி னிறுதி யழிவும் வலிவரின்
ஈறுபோய் வலி மெவி மிகலுமா மிருவழி.

(இ - ன்.) (க) தேன் மொழி - தேன் என்னுஞ் சொல், மெய் வரின் (மூன்றின) மெய்களும் (வருமொழிமுதலில்) வந்தால், இயல்பும் - (இறுதியிலுள்ள னகரமெய்) இயல்பாதலும்,-- (உ) மென்மை மேவின் - மெல்லினம் வந்தால், இறுதி அழிவும் - அவ் விறுதி னகரமெய் (இயல்பாதலே யன்றிக்) கெடுதலும்,-- (ங) வலி வரின் - வல்லினம் வந்தால், ஈறு போய் - அவ்விதது னகரமெய் (இயல்பாதலேயன்றிக்) கெட, வலி மெவி மிகலும் - (வந்த) வல்லினமாவது (அதற்கு இனமான) மெல்லினமாவது மிகுதலும், ஆம் - ஆகுந், இருவழி - வேற்றுமை அல்வழி இரண்டிலும்; (எ - று.)

அல்வழி.

(உ - ம.)

வேற்றுமை.

(க) தேன் + கடிது	தேன்கடிது	+ செம்மை	தேன்செம்மை	} இயல்பு.
மாண்டது	தேன்மாண்டது	மாட்சி	தேன்மாட்சி	
யாது	தேன்யாது	பாப்பு	தேன்யாப்பு	
(உ) தேன் + மொழி	தேன்மொழி	+ மலர்	தேன்மலர்	} இயல்பும், அழிவும்.
	தேமொழி		தேமலர்	
(ங) தேன் + குழம்பு	தேன்குழம்பு	+ குடம்	தேன்குடம்	} இயல்பும், வலிமிகலும், மெலிமிகலும்.
	தேக்குழம்பு		தேக்குடம்	
	தேன்குழம்பு		தேன்குடம்	

[‘எகின்’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

உகடு. மரமல் லெகின்மொழி யியல்பும் அகரம்

மருவ வலிமெலி மிகலு மாகும்.

(இ - ள்.) (க) மரம் அல் - ஈரத்தின்பெய ரல்லாத, எகின் மொழி - (அன்னப்பறவையின் பெபராகிய) எகின் என்னுஞ் சொல், இயல்பும் - (அல்வழியில் இயல்பாதலேயன்றி வேற்றுமைப்புணர்ச்சியிலும் வல்வினம் வர இறுதி னகரம்) இயல்பாசலும்;—(உ) அகரம் மருவ - (இருவழியிலும்) அகர்ச்சாரியை பொருந்த, வலி மெலி மிகலும் - வல்லெழுத்தாவது (அதற்கு இனமான) மெல்லெழுத்தாவது மிகுதலும், ஆகும்;—(ங - று.)

(உ - ம்.) (க) எகின் + சிறை = எகின்சிறை } வேற்றுமையில் வலிவர இயல்பு
தலை = எகின் தலை } பாயிற்று.

(உ) எகின் + புன் = எகின்புன் } அல்வழியில் அகரமவர வலி
= எகின்புன் } மெலி மிக்கன.

எகின் + கால் = எகின்கால் } வேற்றுமையில் அகரமவர வலி
= எகின்கால் } மெலி மிக்கன.

அகரம்வருதற்கு, வருமெழுத்தைச்சொல்லாமையால், நாற்கணமும் கொள்க.

(உ - ம்.) எகின் + மாட்சி = எகின்மாட்சி, எகின்வாழ்க்கை, எகின்வழகு.

[‘குயின்’, ‘ஊன்’ என்னுஞ் சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

உகடு. குயினான் வேற்றுமைக் கண்ணு மியல்பே.

(இ - ள்) குயின் - குயின் என்னும் பெயரும், ஊன் - ஊன் என்னும் பெயரும்,—வேற்றுமைக்கண்ணும் - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியிலும், இயல்பே - (இறுதி னகரம்) இயல்பேயாகும்; (ங - று.)—(குயின்-மேகம். ஊன்-தசை.)

(உதாரணம்.)

குயின் + கடுமை = குயின்கடுமை | ஊன் + தீமை = ஊன்றமை
சிறுமை = குயின்சிறுமை | பெருமை = ஊன் பெருமை,

[‘மின்’ முதலிய நான்கிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உகடு. மின்பின் பன்கன் தொழிற்பெய ரானய

கன்னவ் வேற்று மென்மையோ டிறழும்.

(இ - ள்.) (க) மின் பின் பன் கன் - மின் முதலிய நான்கு சொற்களும், தொழிற்பெயர் அனைய - * முதனிலைத் தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தால் உகரச்சாரியை பொருந்தும்;—(உ) கன் - (இவற்றுள்) கன் என்னுஞ் சொல், அ ஏற்று - (வல்லினம்வந்தால் உகரச்சாரியையையேயன்றி) அகரச்சாரியையையும் பெற்று, மென்மையோடு உறமும் - மெல்லெழுத் தோடு விகற்பிக்கும் [வருகிற வல்லெழுத்தாவது அதற்கு இனமான மெல் லெழுத்தாவது மிகப்பெறும்]; (எ - று.)—(பன் - ஒர்புல். கன் - சிறுதராக தட்டு.)

(க)	அல்வழி.	(உ - ம்.)	வேற்றுமை.
மின், பின், பன், கன்	$\left. \begin{array}{l} \text{கடிது மின்னுக்கடிது} \\ + \text{நன்று} = \text{மின்னுநன்று} \\ \text{வலிது மின்னுவலிது} \end{array} \right\}$	$\left. \begin{array}{l} \text{கடுமை} = \text{மின்னுக்கடுமை} \\ + \text{நன்மை} = \text{மின்னுநன்மை} \\ \text{வன்மை} = \text{மின்னுவன்மை} \end{array} \right\}$	

என இருவழியிலும் தொழிற்பெயர்போல உகரம் பெற்றன.

(உ) கன் + தட்டு = கன்னத்தட்டு } அல்வழியில் அகரம்பெற்று
 = கன்னத்தட்டு } உறழ்ந்தது.

கன் + தூக்கு = கன்னத்தூக்கு } வேற்றுமையில் அகரம்
 = கன்னத்தூக்கு } பெற்று உறழ்ந்தது. (கசு)

['தன்,' 'நின்' 'என்' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உகவு. தன்னென் னென்பவற் றீற்றுனவ் வன்மையோடு உறமும் நின்னீ நியல்பா முறவே.

(இ - ள்.) (க) தன் என் என்பவற்று - (தான் யான் என்பவற்றின் விகாரமாகிய) தன் என் என்னும் மொழிகளினுடைய, ஈறு ன - இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, வன்மையோடு உறமும் - (வல்லினம்வந்தால்) தனக்கு இனவல்லெழுத்தாகிய நகரமாகத் திரிந்தும் திரியாது இயல்பாகியும் விகற்பிக்கும்;—(உ) நின் ஈறு - (நீ என்பதன் விகாரமாகிய) நின் என்னும் மொழியினது இறுதியிலுள்ள னகரமெய்யானது, இயல்பு ஆம் - (வல் லினம்வந்தால் திரியாமல்) இயல்பேயாகும்; (எ - று.)—இவ்விதி வேற்றுமைப் புணர்ச்சிக்கே யென அறிக.

(உ - ம்) (க) தன் + பகை - தன்பகை, தற்பகை } னகரம் உறழ்ந்தது.
 என் + பகை என்பகை, எற்பகை }

(உ) நின் + பகை நின்பகை—னகரம் இயல்பாயிற்று.

'உறவே' என்ற மிகையால் - உன் + பகை - உன்பகை என நீ என்பதன் திரிபாகிய உன் என்பதன் னகரம் வலிவா இயல்பாதலும், மான்குளம்பு வான் சிறப்பு என வேற்றுமையிற் சிறப்புவிதி சொல்லப்பெருதவை இயல்பாத லும்; வரின் + கொள்ளும் = வரின்கொள்ளும் என அல்வழியில் செயின் என்னும்வாய்பாட்டு வினையெச்சம் பொதுக்குத்திரத்தால் இயல்பாகாமல் திரிதலும்; (மின் பின் முதலியவை மிக்கடிது, மிக்கடுமை என இருவழி

யிலும் சாரியைபெறுதலும் திரிதலு மின்றி வருதலும்) ; இன்னும் னகரமெய்யீற்றுள் அடங்காதவை இருந்தால் அவையும் கொள்க. (௧௭)

மகரவீறு.

[பொதுவிதி.]

! ௨௧௧. மவ்வீ றொற்றழிந் துயிரீ றொப்பவும்

வன்மைக் கினமாத் திரிபவு மாகும்.

(இ - ள்) (௧) ம ஈறு - மகரத்தை இறுதியிலுடைய சொற்கள், (நாற் கணங்களும் வந்து புணரும்பொழுது), ஒற்று அழிந்து - (இறுதியிலுள்ள) மகரமெய் கெட்டு, உயிர ஈறு ஒப்பவும் - உயிரீற்றுச்சொற்கள்போலப் புணர் வனவும்,—(௨) வன்மைக்கு இனம் ஆ (௩) திரிவும் (வல்லினம் வந்தால் கெடாமல்) அவற்றிற்கு இனமான மெல்லெழுத்தாகத் திரிவனவும், ஆகும்—; (எ - று.)

உயிரீறுஒத்தலாவது - செயற்கையுயிரீறாய் நின்று இயற்கை யுயிர்போல உயிர்வந்தால் * உடம்படுமெய் பெறுதலும், வல்லினம்வந்தால் ி மிகுதலும், மெல்லினமும் இடையினமும் வந்தால் ி இயல்பாகப் புணர்தலுமாம்.

அல்வழி. (உ - ம்) வேற்றுமை

(௧) வட்டம் + ஆழி = வட்டவாழி	மரம் + அடி = மரவடி	{ இருவழியிலும் மவ்வீறு கெட உயிரீறு ஒத் தது
கல் = வட்டக்கல்	கிளை = மரக்கிளை	
நேமி = வட்டநேமி	நார் = மரநார்	
வாரி = வட்டவாரி	வோ = மரவோ	

(௨) மரம் + சிறிது = மரஞ்சிறிது, நம் + கை = நங்கை—இனமாகத்திரிந்தது.

‘இனமாத் திரியும்’ என்றமையால், மரம் + பெரிது = மரம்பெரிது, சிறியேம் + பண்பு = சிறியேம்பண்பு எனப் பகரம் வருமிடத்து மகரம் பகரத்துக்கு இனமாதலின் திரியாது நிற்கும் (௧௯)

[சிறப்புவிதி.]

௨௨௦. வேற்றுமை மப்போய் வலிமெலி யுறழ்வும்

அல்வழி யுயிரிடை வரினியல் பும்முன.

(இ - ள்) (௧) வேற்றுமை - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில், (வல்லினம் வந்தால்), ம போய் - மகரஈறு கெட்டு, வலி மெலி உறழ்வும் - வல்லினமாவது (அவற்றிற்கு இனமான) மெல்லினமாவது மிகுதலும்,—(௨) அல்வழி அல்வழிப்புணர்ச்சியில், உயிர் - உயிரும், இடை - இடையினமும், வரின் - வந்தால், இயல்பும் - (கெடாது) இயல்பாதலும், உன - உள்ளனவாம்; (எ - று.)

(உ-ம்.) (௧) குளம் + கரை = குளக்கரை } வேற்றுமையில் மப் போய்
= குளங்கரை } வலி மெலி உறழ்த்தது.

(௨) குளம் + அழகிது குளமழகிது } அல்வழியில் உயிர் இடை. வர
மரம் + வலிது மரம்வலிது } இயல்பாயிற்று. (௨௦)

* ௧௧௨ - ஆகு குத்திரம். † ௧௬௭-ஆகு குத்திரம். ‡ ௧௭௮-ஆகு குத்திரம்.

[‘நும்’ முதலிய நான்கிற்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உஉக. நும் தம்,

எம்நம் மீறு மவ்வரு ஞநவே.

(இ - ன்.) நும் தம் எம் நம் - நும் முதலிய நான்கு விகாரமொழிகளுக்கும், ஈறு ஆம் - இறுதியாகிய, மகரமெய்யானது, —வரும் ஞ ந - (வரு மொழிமுதலில்) வருகிற ஞகர நகரங்களாகத் திரியும்; (எ - று.)—இவை - முறையே நீர், தாம், நாம் என்பவற்றின் விகாரங்கள்; வேற்றுமை.

(உதாரணம்)

நும்.தம். } + ஞாண் = நுஃஞாண், தந்ஞாண், எந்ஞாண், நந்ஞாண்.
எம், நம் } + நூல் = நுந்நூல், தந்நூல், எந்நூல், நந்நூல்

உம்+ஞாண்=உஃஞாண், உம்+நூல்=உந்நூல் என நீர் என்பதன் திரிபாகிய உம் என்பதன் ஈற்று மகரமும் வரும் ஞ ந வாகத்திரிதலை உரையிற் கொட்டி கொள்க (கஅ)

[‘அகம்’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உஉஉ. அகமுனர்ச் செவிகை வரி னிடையன கெடும்.

(இ - ன்.) அகம் முனா - அகம்என்னும் உள்ளிடப்பெயரின்முன், செவிகை வரின் - செவிகை (என்னுஞ் சினைப்பெயர்கள்)வந்தால்,—இடையன - (நிலைமொழியிற திமகரம் வன்மைக்கு இனமாகத் திரிதலேயன்றி அதன்) நடுவில் நின்ற ககரமெப்பும் (அதன்மேலேறிய) அகரவயிரும், கெடும் - அழியும்.

(உ - ம்) அகம்+செவி=அஞ்செவி; அகம்+கை அங்கை.

‘கெட்டேவரும்’ என்னுமையால் அகஞ்செவி, அகங்கை எனவும் வரும்

ககர சகர முறையாடி ‘கைசெவி’ எனினது ‘செவிகை’ என்று சகரத்தை முன்னேசொன்னது, அகம்+சிறை=அஞ்சிறை எனச் சிறுபான்மை பிறசொல்லும் வருவது தோன்ற வென்க (கக)

[‘ஈம்’, ‘கம்’, ‘உரும்’ என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உஉக. ஈமும்,

கம்மு முருமுரு தொழிற்பெயர் மாணும்

முதலன வேற்றுமைக் கவ்வும பெறுமே.

(இ - ன்.) (க) ஈமும் கம்மும் உருமும் - ஈம் கம் உரும் என்னும் மூன்று சொற்களும், தொழிற்பெயர் மாணும் - (இருவழியிலும்) * முதனிலைத்தொழிற்பெயர்போல் (யகரமல்லாதமெய்கள் வந்தால்) உகரச்சாரியை பெற்றுமுடியும்;— (உ) முதலன - (இவற்றுள்) முதலில் நின்ற ஈமும் கம்மும், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில், அவ்வும் பெறும் - (உகரச்சாரியையையேயன்றி) அகரச்சாரியையையும் பெறும்; (எ - று.)—(ஈம் - நன்காடு. கம் - தொழில். உரும் - இடி.)

* உ௦௭ - ஆஞ் சூத்திர விதி.

{ (சு) உரும் (உ) கம் (உ) உரும் }	சும	சுமு	சுமு	சுமு	{ (சு) உரும் (உ) கம் (உ) உரும் }
	சும	சுமு	சுமு	சுமு	
	சும	சுமு	சுமு	சுமு	
	சும	சுமு	சுமு	சுமு	
	சும	சுமு	சுமு	சுமு	

என இருவழியிலும் உகரச்சாரியை பெற்றன.

(உ) ஈம்+குடம் ஈமக்குடம் } முதலன வேற்றுமையில் அகாச்சாரியை
கம்+குடம் கம்மக்குடம் } பெற்றன (உ௦)

யகர ரகர டிகர வீறு.

[யரழ ஈற்றின்முன் வல்லினம்.]

1. உஉச. யரழ முன்னர் கசதா அல்வழி

இயல்பு மிகவு மாகும் வேற்றுமை

மிகவு மினத்தோ நெழ்தலும் விதிமேல்.

(இ - ன்.) (க) ய ர ழ முன்னர் - யகர மகர முகர மெய்களின்முன், கச
த ப - ககர சகர தகர பகரங்கள் வந்தால், —அவ்வழி - அவ்வழியில், இயல்
பும் - இயல்பாதலும், மிகலும் - மிகுதலும்; (உ) ஸ்வந்தமை - வேந்தமையில்,
மிகலும் - மிகுதலும், இனத்தோடு உறந்தலும் வல்லினமாவது மெல்லின
மாவது மிகுந்து விகற்பித்தலும், விதி ஆகும்—; (ஈ - ற்.)

(உ - ம்.) (க) வேய + கமுது = வேய்கமுது | மெய + கீர்த்தி = மெய்கீர்த்தி
 வேர + சிறிது = வேரசிறிது | கரா + பருவம் = கார்ப்பருவம்
 வீழ் + தீது = வீழ்தீது | யாழ் + கருவி = யாழ்க்கருவி

என அவ்வழியில் இயல்பும் மிகலும் ஆயின.

(உ) நாய் + கால் = நாய்க்கால்
தேர் + தட்டு = தேர்த்தட்டு
ஊழ் + பயன் = ஊழ்ப்பயன் } வேற்றுமையில் வலிமிக்கது.

வேய் + குழல் = வேய்ஃகுழல், வேய்ஃகுழல் } வேற்றுமையில்
ஆர் + கோடு = ஆர்ஃகோடு, ஆர்ஃகோடு } இனத்தோடு உற
குமிழ் + கோடு = குமிழ்ஃகோடு, குமிழ்ஃகோடு } முந்தன.

“மேல்” என்ற மிகையால் - வாய்ப்புக்குவது=வாய்ப்புக்குவது என வேற்றுமையில் இயல்பாதலும்; பாழ்+கிணறு=பாழ்க்கிணறு பாழ்க்கிணறு என அவ்வழியில் இனத்தோடு உறழ்தலும்; வேய்+யாது=வேயாது, வேய்+யாப்பு=வேயாப்பு எனத் தனிக்குறிலைச்சாராத யகரவீறு யுகரம்வர இருவழியிலும் கெடுதலும்; இன்னும் அடங்காதவைகளிருந்தால் அவையும் கொள்க.

[‘தமிழ்’, ‘தாழ்’ என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உஉரு. தமிழ் வுறவும் பெறும்வேற் றுமைக்கே
தாழங் கோல்வந் துறுமே லற்றே.

(இ - ன்) (க) தமிழ் - தமிழ் என்னுஞ் சொல், வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில், (நாற்கணமும் வந்தால்), அ உறவும் - அகரச்சாரியை பொருத்தவும், பெறும்—(உ) தாமும் - தாழ் என்னுஞ் சொல்லும், கோல் வந்து உறுமேல் - கோல் என்னுஞ் சொல் (வருமொழியாக) வந்து பொருந்துமாயின், அற்றே - அவவாறேயாம் [அகரச்சாரியை பெறும்]; (எ - று)

தமிழுக்கு வருமொழுததைச் சொல்லாமையால், நாற்கணமும் கொள்க

(உ - ம) (க) தமிழ் + பின்னை = தமிழ்ப்பிள்ளை, தமிழ்நாகன், தமிழ்வளவன், தமிழ்வாசன் எனவும்; (உ) தாழ் + கோல் = தாழ்க்கோல் எனவும்வரும்

தமிழையுடைய பிள்ளை, தாழைத்திறக்குங் கோல் என விரியும் தாழ்க்கோல் - திறவுகோல் தாழாகிட கோலென இருபெயரொட்டப்பண்புதொடையாகக்கொண்டு, இருவழியிலும் அகரச்சாரியை பெறாமெனினும் பொருந்தும்.

[‘கீழ்’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

உஉக. கீழின்முன் வன்மை விகற்பமு மாகும்

(இ - ள்) கீழின் முன் கீழ் என்னுஞ் சொல்லின்முனவருகிற, வன்மை - வல்லினம், விகற்பமும் ஆகும் (ஒருகால இயல்பாகியும் ஒருகாலமிக்கும் வருகிற) விகற்பத்தையும் பொருந்தும்; (எ - று)

(உ - ம்) கீழ் + குலம் = கீழ்குலம் | கீழ் + சாதி = கீழ்சாதி
= கீழ்க்குலம் | = கீழ்ச்சாதி (உங்)

லகர ளகர வீறு.

[பொதுவிதி.]

‡ உஉஎ. ளளவேற றுமையில் நடவு மலவழி
அவற்றோடு நெழ்வும வலிவரி னாமெலி
மேலி னணவு மிடவரி னியல்பும்
ஆகு மிருவழி யானு மென்ப.

(இ - ன்) (க) ள ள - (மொழியிறுதியிலுள்ள) ளகர ளகர மெய்கள்,—வலிவரின் - வல்லினம் வந்தால், வேற்றுமையில்—, நடவும (முறையே) நகர டகர மெய்களாகத் திரிதலும்,—(உ) அவழி அல்வழியில், அவற்றோடு உறழ்வும் - அந்த நகர டகரவகளாகத் திரிந்தும் திரியாமலும் விகற்பித்தலும், ஆம் ஆகும்;—(ங்) இருவழியானும் வேற்றுமை அல்வழி இரண்டிலும், மேலிமேலின் - மேல்லினம் வந்தால், ன ன னவும் (முறையே) னகர னகர மெய்களாகத் திரிதலும்,—(ச) இடை வரின - இடையினம் வந்தால், இயல்பும் - இயல்பாதலும், ஆகும் —: என்ப என்றுசொல்வா (புள்வா); (எ - று).—‘இருவழியான்’ என்றது, உருபுமயக்கம்

(உ - ம்.) (க) கால் + குறை = காற்குறை } வேற்றுமையில் வலிவர நகர
முன் + குறை = முட்குறை } டகரவகளாகத் திரிந்தன

(உ) கால் + குறிது = கால்குறிது, காற்குறிது } அல்வழியில் வலிவர
முன் + குறிது = முன்குறிது, முட்குறிது } உறழ்ந்து வந்தன

(உ) ஆல்.	{	கல்	+ நெரிந்தது = கல்நெரிந்தது	} இருவழியிலும் மெல்லினம் வரணகரணகரங்களாகத் திரிந்தன.
வே.	{	வான்	+ மாண்டது = வாண்மாண்டது	
	{	கல்	+ மலை = கல்மலை	
	{	வான்	+ மாண்பு = வாண்மாண்பு	
(ஐ) ஆல்.	{	கால்	+ யாது = கால்யாது	} இருவழியிலும் இடையினம் வர இயல்பாயின.
வெ.	{	முள்	+ வலிது = முள்வலிது	
	{	கல்	+ யானை = கல்யானை	
	{	தோள்	+ வலிமை = தோள்வலிமை	

‘அல்வழி யவற்றோடுமேழவும்’ என்றாலும், இவற்றோடு மயங்காத தகரம் வருமிடத்து ஏற்புழிந்தோடலால், சுற்றீது, முட்டிது எனத் திரிந்தேவரும்.

[சிறப்புவிதி.]

‡ உஉஅ. குறில்வழி லளத்தல் வணையி னாய்தம்
ஆகவும் பெறுஉ மல்வழி யானே.

(இ - ள்.) குறில் வழி - தனிக்குறிவின்பின் தின்ற, ல ள - லகர ளகர மெய்கள்,—அல்வழியான் - அல்வழிப்புணர்ச்சியில், த அணையின் - தகரம் (வருமொழிமுதலில்) வருமாயின், ஆய்தம் ஆகவும் பெறுஉம்—(நகரடகரமெய்களாகத் திரிதலே யன்றி) ஆய்தமாகத் திரிதலையும் பொருந்தும்; (எ - று.)—‘அல்வழியான்’ என்பது - உருபுமயக்கம்.

(உ - ம்.) கல் + தீது = கல்நீது, முள் + தீது = முள்நீது.

இது, ஆய்தக்குறுக்கம்; கூஎ - ஆஞ் சூத்திரத்திற் கூறியது. (உஇ)

[லகர ளகர வீற்றின் கேடு முதலியன.]

‡ உஉக. குறில்செறி யாலள அல்வழி வந்த
தகரந் திரிந்தபிற் கேடுமீ ரிடத்தும்
வருநத் திரிந்தபின் மாய்வும் வலிவரின்
இயல்புந் திரிபு மாவன வுளபிற.

(இ - ள்.) (க) குறில் செறியா - தனிக்குறிலைச் சாராத, ல ள - லகர ளகர மெய்கள்,—அல்வழி - அல்வழிப்புணர்ச்சியில், வந்த - (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த, தகரம்—, திரிந்த பின் - (* நகர டகரங்களாகத்) திரிந்த விடத்து, கேடும் - தாம் கெடுதலும்;—(உ) ஈர் இடத்தும் - அல்வழி வேற்றுமை யிரண்டிலும், வரு ந் திரிந்தபின் - (வருமொழிக்கு முதலாக) வந்த நகரம் (* நகர ணகரங்களாகத்) திரிந்தவிடத்து, மாய்வும் - தாம் கெடுதலும்;—(ங) வலி வரின் - (வருமொழி முதலில்) வல்வெழுத்து வந்தால், இயல்பும் திரிபும் - (அல்வழிப்புணர்ச்சியில் விகற்பியாமல்) இயல்பாதலும் திரிதலும் (வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில்) திரியாமல் இயல்பாதலும், ஆவன - பொருந்துவன, உள - உண்டு; (எ - று.)

* இவ்வியலின் கூச - ஆஞ் சூத்திரம்.

(உ.ம்.) (க) தோன்றல் + தீயன் = தோன்றலீன் } அல்வழியில் வந்த தகரம்
வேள் + தீயன் = வேடயன் } திரிய ல ள் கெட்டன.

(உ) தோன்றல் + நல்லன் = தோன்றனல்லன் } அல்வழியில் வந்த நகரம்
வேள் + நல்லன் = வேணல்லன் } திரிய ல ள் கெட்டன.

தோன்றல் + நன்மை = தோன்றன்மை } வேற்றுமையில் வந்த நக
வேள் + நன்மை = வேணன்மை } ரம் திரிய ல ள் கெட்டன.

(ங.) கால் + கடிது = கால்கடிது } அல்வழியில் வலிவர லள
மரங்கள் + கடிய = மரங்கள்கடிய } பொதுவிதிப்படி விகற்பி
வேல் + படை = வேற்படை } யாமல் இயல்பும் திரிபு
வான் + படை = வாட்படை } மாயின.

கால் + குதித்து = கால்குதித்து } வேற்றுமையில் வலிவரப் பொது
வான் + போழ்ந்து = வான்போழ்ந்து } விதிப்படி திரியாமல் இயல்பாயின.

‘பிற’ என்ற மிகையால் - தோன்றலீமை, வேடமை எனக் குறில் செறி
யா ல ள் வேற்றுமையிலும் தகரத்திரியுமிடத்துக் கெடுதலும்; காற்றுணை,
நாட்டுணை என அல்வழியிலும் கெடாமையும்; விற்படை எனக் குறில்செறி
ந்த லகரம் அல்வழியில் உறழாமல் திரிதலும்; கொல்களிறு, கொள்பொருள்
எனக் குறில் செறிந்த லகர ளகரங்கள் அல்வழியில் உறழாமல் இயல்பாத
லும்; அகல் + பரப்பு = அகன்பரப்பு, விழல் + காடு = விழன்காடு என இரு
வழியிலும் லகரம் வல்லினம் வர னகரமாகத்திரிதலும், இன்னும் இவ்விரண்
டற்றுள் அடங்காதன உளவாயின் அவையும் கொள்க.

(உயர் திணையிற்காட்டிய உதாரணங்கள், மயகவலிதில்லாதவிடத்து
வருதலால், ‘சில விகாரமா முயர் திணை’ எனவற்றுள் அடங்காவாம்.) (உ.சு)

[லகர ளகரவீற்றுத் தொழிற்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

உரு. லளவிறு தொழிற்பெய ரீரிடத்து முவ்வரு

வலிவரி னல்வழி யியல்புமா வனவுள.

(இ - ள்.) (க) ல ள் இது தொழிற்பெயா - லகர ளகரங்களை இறுதியாக
வுடைய (விசுதிபெற்ற) தொழிற்பெயரும் ளகரத்தை இறுதியாகவுடைய
(முதனிலைதிரிந்த) தொழிற்பெயரும், ஈர் இடத்தாய் - இருவழியிலும், உ. உரு -
(யகரமல்லாதமெய்கள் வந்தால்) உகரம் பெருவாம்;—(உ)வலி வரின் - வல்லி
னம் வந்தால், அல்வழி - அல்வழியில், இயல்பும் ஆவன - (உறழாமல்) இயல்
பாகும் தொழிற்பெயர்களும், உள - சில உண்டு; (எ - று.)

(உ - ம்.) (க) ஆடல்சிறந்தது, விக்குணன்று, கோள்வலிது—அல்வழி,

கோட்கடுமை, ஆடனன்மை, விக்குள்வன்மை—வேற்றுமை
என இருவழியிலும் உகரச்சாரியை பெருமல் முடிந்தன.

(உ) நடத்தல்கடிது—அல்வழியில் உறழாமல் இயல்பாயிற்று. (உ.எ)

[‘வல்’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

உரு. வல்லே தொழிற்பெய ரற்றிரு வழியும்

பலகை நாய் வரினும் வேற்றுமைக் கவ்வுமாம்.

(இ - ள்.) (க) வல் - வல் என்னும் பெயர், இரு வழியும் - இருவழியிலும், தொழிற்பெயர் அற்று - * தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தால் உகரச்சாரியை பெறும்;—(உ) பலகை நாய் வரினும் - பலகை நாய் என்னும் பெயர்கள் வந்தாலும் (பிறபெயர்கள் வந்தாலும்), வேற்றுமைக்கு - வேற்றுமையில், அவ்வும் ஆம் - (உகரச்சாரியையேயல்லாமல்) அகரச்சாரியையும் பெறும்; (எ - று.)—(வல் - சூதாடுகருவி.)

‘வரினும்’ என்ற எதிரதுதழுவிய எச்சவும்மையால் ‘பிறபெயர்’ என்பதும், ‘அவ்வும்’ என்ற இறந்ததுதழுவிய எச்சவும்மையால் ‘உகரச்சாரியையேயல்லாமல்’ என்பதும் பெறப்பட்டன.

(க) அல்வழி. (உ - ம்.) (வேற்றுமை.)

வல் + கடிது = வல்லுக்கடிது	வல் + கடுமை = வல்லுக்கடுமை
நன்று = வல்லுநன்று	நன்மை = வல்லுநன்மை
வலிது = வல்லுவலிது	வலிமை = வல்லுவலிமை

என இருவழியிலும் யகரமல்லாத மெய்கள் வர உகரச்சாரியை பெற்றது.

(உ) வல் + பலகை = வல்லுப்பலகை	வல் + புலி = வல்லுப்புலி
= வல்லப்பலகை	= வல்லப்புலி
நாய் = வல்லுநாய்	குதிரை = வல்லுக்குதிரை
= வல்லநாய்	= வல்லக்குதிரை

என வேற்றுமையில் பலகை நாயும் பிறவும் வர, உகரமும் அகரமும் பெற்றது. இவை - வல்வினது அறையுரிய பலகை, வல்வினுள் நாய் என விரியும். (உஅ)

[‘நெல்’ முதலிய நான்கிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உருஉ. நெல்லுஞ் செல்லுங் கொல்லுஞ் சொல்லும்
அல்வழி யானும் நகர மாகும்.

(இ - ள்.) நெல்லும் செல்லும் கொல்லும் சொல்லும் - நெல் முதலிய நான்கு சொற்களின் ஈற்று வகை மெய்,—அல்வழியானும் - அல்வழியிலும், நகரம் ஆகும் - (பொதுவிதியால் உறழாமல் வேற்றுமையிற்போல) நகரமெய் யாகத் திரியும்; (எ - று.)—(செல் - மேகம், கொல் - கொல்லனதுதொழில்.)

‘நெல்’ முதலில் வைத்தது, பிறவும் பெய ரென்றற்கு.

(உ - ம்.) நெல் + கடிது = நெற்கடிது | கொல் + தீது = கொற்றீது
செல் + சிறிது = செற்சிறிது | சொல் + பெரிது = சொற்பெரிது.

[‘இல்’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

உருங். இல்லெ னின்மைச் சொற்கு ஐயடைய
வன்மை விகற்பமு மாகா ரத்தொடு
வன்மை யாகலு மியல்பு மாகும்.

(இ - ள்.) (க) இல் என் - இல் என்கிற, இன்மை சொற்கு - இன்மைப் பண்பை உணர்த்துகின்ற சொல்லுக்கு, ஐ அடைய - ஐகாரச்சாரியை

பொருந்த, வன்மை - (அவ்விடத்து வருகின்ற) வல்லினம், விகற்பமும் - (மிக்
ரும் மிகாமலும்) விகற்பித்தலும்,— (உ) ஆகாரத்தொடு - ஆகாரச்சாரியை
பொருந்த, வன்மை ஆகலும்—(அவ்விடத்துவருகின்ற) வல்லினம் மிகுதலும்,—
(ங) இயல்பும் - (இவ்விருவிதியும் பெறாமல்) இயல்பாதலும், ஆகும் - பொருந்
தும்; (எ - று.)

(உ-ம்.) (க) இல் + பொருள் = இல்லைபொருள் } ஐகாரச்சாரியை வா
= இல்லைபொருள் } வன்மை விகற்பித்தது.

(உ) இல் + பொருள் = இல்லாப்பொருள்—ஆகாரச்சாரியைபெற வலிமிக்கது.

(ங) இல் + பொருள் = இல்பொருள்—இருவிதியும்பெறாமல் இயல்பாயிற்று.
சாரியைக்கு வருமெழுத்தைச்சொல்லாமையால், நாற்கணமும் கொள்க.

ஞானம் = இல்லேஞானம், இல்லாஞானம் } மற்றை முக்கணமும்
இல் + வன்மை = இல்லேவன்மை, இல்லாவன்மை } வரச் சாரியைபெற்றது.
அணி = இல்லையணி, இல்லாவணி }

இல்பொருள் என்பதுபோல இல்லைபொருள், இல்லாப்பொருள் என்ப
னவும் இங்குபண்புத்தொகையே; இவற்றுள் ஐகாரமும் ஆகாரமும் சாரியை.

இல்லைபொருள் என்பது - பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராகவும், குறிப்பு
வினைமுற்றுத் தொகைநிலைத் தொடராகவும்; இல்லாப்பொருள் என்பது -
பண்புத்தொகைநிலைத்தொடராகவும், ஈறுகெட்ட எதிர்மறைக்குறிப்புப்பெய
ரச்சத்தொகைநிலைத்தொடராகவும் கொள்ளப்படு மாதலால், இவற்றுள்
ஒன்றற்குஒன்று வேறுபாடு என்னவென்றால்:—தொகைநிலைகள் ஒருமொழி
போல விட்டிசையாமலிருத்தலும், தொகைநிலைகள் தொடர்மொழிபோல
விட்டிசைத்தலும் வேறுபாடு என அறிக. (ஙூ)

[‘புள்’, ‘வள்’ என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உருசு. புள்ளும் வள்ளும் தொழிற்பெயர் மாணும்.

(இ - ள்.) புள்ளும் வள்ளும் - புள் வள் என்னும் இரண்டு சொற்களும்,
தொழிற்பெயர் மாணும் - (இருவழியிலும் பொதுவிதியால் முடிதலே யல்லா
மலும், * தொழிற்பெயர்போல (யகரமல்லாத மெய்கள் வந்தால்) உகரச்சாரி
யையைப் பெற்றும் புணரும்; (எ - று.)

(உ-ம்.) புள் + கடிது = புள்ளுக்கடிது, புள்ளுநன்று, புள்ளுவலிது } அல்வழி.
வள் + கடிது = வள்ளுக்கடிது, வள்ளுநன்று, வள்ளுவலிது }

புள் + கடுமை = புள்ளுக்கடுமை, புள்ளுநன்மை, புள்ளுவன்மை } வேற்று
வள் + கடுமை = வள்ளுக்கடுமை, வள்ளுநன்மை, வள்ளுவன்மை } மை. (ஙுக)

வகர வீறு

[வகரவீற்றுச் சுட்டுப் பெயர்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

! உருஓ. சுட்டு வகரமு னினமுற முறையே
ஆய்தமு மென்மையு மியல்பு மாகும்.

* உஓஎ-ஆஞ் சூத்திரம்.

(இ - ன்) சுட்டு வகரம் - (அவ் இவ் உவ் என்னும் அஃறிணைப்பலவின் பாற்) சுட்டுபெயர்களின் இறுதியி லுள்ள வகரமெய்,—மூ இனம் உற - வல்லின மெல்லின இடையினங்கள் வர,—முறையே முறையாக,—(க) ஆயதமும்—, (உ) மென்மையும் வரும மெல்லினமும், (ங) இயல்பும்—, ஆகும்—; (எ - று.)

(உ-ம்.) (க) அவ் + கடிய = அஃகடிய—வலிவர ஆயதமாயிற்று.

(உ) அவ் + ஞான் நன = அஃஞான் நன மெலிவரமெலியாயிற்று.

(ங) அவ் + யாவை = அஃயாவை—இடைவர இயல்பாயிற்று.

இவ், உவ் எனபவற்றோடும் இப்படியே கூட்டுக.

‘இச்சொற்கள் வேற்றுமைப்புணர்ச்சியில் அற்றுச்சாரியையையபெறும்’ என *மேல் எடுத்துக்கூறுதலால், இவ்விதி அல்வழிக்கெனக் கொள்க. (ஙஉ)

[‘தெவ்’ என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

† உருக. தெவ்வென் மொழியே தொழிற்பெய ரற்றே
மவ்வரின் வஃகான் மவ்வு மாகும்.

(இ - ன்.) (க) தெவ் என் மொழி - தெவ என்னும் பெயர், தொழிற் பெயர் அற்று - ட் தொழிற்பெயர்போல யகரமல்லாத மெய்களோடு புணரு மிடத்து உகரச்சாரியை பெற்று முடியு;—(உ) ம வரின் - (வருமொழிமுத லில்) மகரம் வந்தால், வஃகான் - (நிலைமொழியீற்று) வகர மெய், மவ்வும் ஆகும் - (உகரச்சாரியை பெறுதலேயன்றி ஒரோவிடத்துச் சாரியைபெறாமல்) மகரமெய்யாகத்திரியவும் பெறும்; (எ - று.)

ஃ தெவ்-பகைமை; இது, ஆகுபெயராய், பகைவனையும் உணர்த்திநிற்கும்

(க)	அல்வழி.	(உ-ம்)	தேற்றுமை	
தெவ் + கடிது	= தெவ்வுக்கடிது	+ கடுமை	= தெவ்வுக்கடுமை	} உகரம் பெற்றது.
நன்று	= தெவ்வுநன்று	நன்மை	= தெவ்வுநன்மை	
வலிது	= தெவ்வுவலிது	வலிமை	= தெவ்வுவலிமை	

(உ)	தெவ் + மன்னர் = தெம்மன்னர்—அல்வழி.	} மகரம் வர, வகரம் யகரமாகத் திரிந்தது.
தெவ் + முனை	= தெம்முனை —வேற்றுமை	

வருமொழித் திரிபு.

[வருமொழிமுதலில் தகர நகரம் திரிதல்.]

† உருக. னலமுன் நனவும் ணளமுன் டணவும்

ஆகுந தநக்க ளாயுங் காலே.

(இ - ன்.) ன ல முன் - னகர லகர மெய்களின்முன், த நக்கன் - (வரு கிற) தகர நகரங்கள், ந ன வும் - (முறையே) நகர னகரங்களாகவும்; ண ன முன் - ணகர ளகர மெய்களின்முன் (தகர நகரங்கள்), ட ண வும் - (முறையே) டகர ணகரங்களாகவும், ஆகும்—; ஆயும்கால் - ஆராயுமிடத்து; (எ - று.)

* உருபு-ஆம் சூத்திரம். ட் உருபு-ஆஞ் சூத்திரம். ஃ “தெவ்வுப பகை யாகும்” என்பது, தொல்காப்பியத்து உரிச்சொல்லியல்.

னகர ளகரங்களின் முன் வருகிற தகரம் ளகரமாகவும், னகர ளகரங்
களின் முன் வருகிற தகரம் னகரமாகவும்; னகர ளகரங்களின் முன் வருகிற
தகரம் டகரமாகவும்; னகர ளகரங்களின் முன் வருகிற தகரம் னகரமாகவும்
திரியு மென்றபடி.

பொன் + தீது	= பொன்றீது	— அல்வழி	} னகரத்தின் முன் தகரம் தகரமாயிற்று.
தீமை	= பொற்றீமை	— வேற்றுமை	
பொன் + நன்று	= பொன்னன்று	— அல்வழி	} னகரத்தின் முன் நகரம் னகரமாயிற்று.
நன்மை	= பொன்னன்மை	— வேற்றுமை	
கல் + தீது	= கற்றீது	— அல்வழி	} ளகரத்தின் முன் தகரம் தகரமாயிற்று.
தீமை	= கற்றீமை	— வேற்றுமை	
கல் + நன்று	= கன்னன்று	— அல்வழி	} ளகரத்தின் முன் நகரம் னகரமாயிற்று.
நன்மை	= கன்னன்மை	— வேற்றுமை	
மண் + தீது	= மண்ணீது	— அல்வழி	} னகரத்தின் முன் தகரம் டகரமாயிற்று.
தீமை	= மண்ணீமை	— வேற்றுமை	
மண் + நன்று	= மண்ணன்று	— அல்வழி	} னகரத்தின் முன் நகரம் னகரமாயிற்று.
நன்மை	= மண்ணன்மை	— வேற்றுமை	
முள் + தீது	= முட்டீது	— அல்வழி	} ளகரத்தின் முன் தகரம் டகரமாயிற்று.
தீமை	= முட்டீமை	— வேற்றுமை	
முள் + நன்று	= முண்ணன்று	— அல்வழி	} ளகரத்தின் முன் நகரம் னகரமாயிற்று.
நன்மை	= முண்ணன்மை	— வேற்றுமை	

(‘ஆயங்காலே’ என்றதனால், அல்வழி வேற்றுமைப்பொருள் நோக்கத்தால் லல்லாமல் மயக்கவியில்லாமையால் இப்படிப் புணரும் முதல் ஈறு இரண்டனுள் ஒன்றாவது இரண்மோவது விகாரப்பட்டு மயங்குதற்கு உரியனவாகிப் புணருமென்பதும், மயக்கவியுள்ளனவற்றிற்கு விகாரம் அல்வழி வேற்றுமைப்பொருள் நோக்கத்தால் வருமென்பதும் பெறப்பட்டன.) (௩௪)

வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

[உருபுணர்ச்சிமுடிபைப் பொருட்புணர்ச்சிக்கும் ஏற்றதல்.]

உருபு. உருபின் முடிபவை யொக்கும் பொருளினும்.

(இ - ள்.) உருபின் முடிபவை - மேல் உருபுணரியவில் உருபுணர்ச்சியிலே முடியும் முடிபுகள், - அப் பொருளினும் - அவ்வுருபுகள் தொக்குநின்ற அப்பொருள் தோன்றப் புணரும் பதப்புணர்ச்சியிலும், ஒக்கும் - ஒத்துமுடியும்; (எ - று)

(உ - ம்.) (க) எல்லாவற்றதம்—உருபுணர்ச்சி.

எல்லாவற்றுக்கோடும்—வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சி.

உருபுணர்ச்சியில் அகற்றினையில் அற்றும் உருபின்மேல் உம்மும் பெறுதல்போல, உருபுதொக்க பதப்புணர்ச்சியிலும் பெற்றன. [உசடு - ஆம் குத்திரம்.]

உருபுணர்ச்சியாவது - வேற்றுமையுருபு வெளிப்பட்டு நிற்கப் புணரும் புணர்ச்சி; மரத்திற்கினை என்பது போல, வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சியாவது - வேற்றுமையுருபு தொக்குநிற்க அவ்வுருபின் பொருளமையப் புணரும் புணர்ச்சி; மரக்கினை என்பது போல.

(உ) எல்லாநமதம்—உருப்புணர்ச்சி.

எல்லாநங்கையும்—வேற்றுமைப்பொருட்புணர்ச்சி.

* உருப்புணர்ச்சியில் உயர்திணையில் நம்மும் உருபின்மேல் உம்மும் பெறுதல்போல, உருபுதொக்க பதப்புணர்ச்சியிலும் பெற்றன.

எல்லாந்தமதம், எல்லாந்தங்கையும்; எல்லீர்தமதம், எல்லீர்தங்கையும்; தனது, தன்கை; ஆனது, ஆன்கோடு; அவற்றது, அவற்றுக்கோடு; அதனது, அதன்கோடு என உருப்புணர்ச்சிபோலப் பதப்புணர்ச்சியும் முடிந்தவாறு காண்க. இவற்றில், முன்னது உருப்புணர்ச்சி; பின்னது பதப்புணர்ச்சி. (ந.டு)

புணரியல்களுக்குப் புறனடை.

‡ உருக். இடையுரி வடசொலி னியம்பிய கொளாதவும்

போலியு மருஉவும் பொருந்திய வாற்றிற்கு

இயையப் புணர்த்தல் யாவர்க்கு நெறியே.

(இ - ள்.) (க) இடை - இடைச்சொற்களுள்ளும், (உ) உரி - உரிச்சொற்களுள்ளும், (ங) வடசொலின் - வடசொற்களுள்ளும், இயம்பிய - (உயிரீற்றுப்புணரியல் மெய்யீற்றுப்புணரியல்களிலே தோன்றல் திரிதல் கெடுதல் இயல்பாதல் எனச்) சால்விய புணர்ச்சியிலக்கணங்கள், கொளாதவும் - பொருந்தாமல் (வேறுபட்டு) வருவனவும்; (ச) போலியும் - இலக்கணப்போலி மொழிகளும்; (டு) மருஉவும் - மருஉமொழிகளும், பொருந்திய ஆற்றிற்கு - (உலகவழக்குச் செய்யுள்வழக்குக்களில்) நடக்கும் முறைமைக்கு, இயைய - பொருந்தும்படி, புணர்த்தல் - கூட்டிமுடித்தல், —யாவர்க்கும் - (அறிவுடையோர்) எல்லார்க்கும், நெறி - முறைமையாம்; (எ - ற்.)

(உதாரணம்.)

(க) ஆன்	+கன்று	=ஆன்கன்று	} வேற்றுமையில்சாரியைஇடைச்சொற்களின்சுற்றுணகமஇயல்பாயிற்று.
வண்டின்	+கால்	=வண்டின்கால்	
(உ)மழ	+களிறு	=மழகளிறு	} உரிச்சொல்லீற்று உயிர்முன்வவிவர இயல்பாயும்,மெலியிருந்தும்வந்தன.
தட	+தோள்	=தடத்தோள்	
(ங)அளி	+குலம்	=அளிகுலம்	} வடசொல்லீற்று உயிர்முன் வவிவர மிகாது இயல்பாசின.
பாத	+கமலம்	=பாதகமலம்	
(ச)இல்	+முன்	=முன்றில்	} இலக்கணப்போலிமொழிகள் முன் விதிபெறாமல் தமக்குவற்றபடி விகாரம் பெற்றன.
பொது	+இல்	=பொதியில்	
வேட்கை	+அவா	=வேணவா	
(டு)அருமருந்தன்ன	=அருமந்த	} மருஉமொழிகள் முன்விதி பெறுமல் தமக்கு வற்றபடி விகாரம் பெற்றன.	
குணக்குள்ளது	=குணது		
சோழநாடு	=சோணாடு		
தஞ்சாவூர்	=தஞ்சை		
வடிகன் தந்தை	=வடிகந்தை		

உசடு - ஆம் சூத்திரம் பார்க்க.

இங்கே 'இடையுரி வடசொல்' என்றது, நிலைமொழிகளைப்பற்றியதென அறிக. இதனால், நிலைமொழிமாத்திரம் வடமொழியாயிருந்து வடமொழிப் புணர்ச்சியில் முன்சொன்ன விதிகளுக்கு மாறிவருவனவும் இதில் அடங்கும்.

வடமொழிப்புணர்ச்சி.

வடமொழித்தொடர்கள், தமிழில் வருமிடத்துப் பெரும்பாலும் அவ்வட நூற்புணர்ச்சியையே பெறும்; புணர்ச்சியை வடநூலார் 'சந்தி' என்பர். அது - உயிரோடு உயிர் புணர்கையில் தீர்க்கசந்தி, குணசந்தி, விருத்திசந்தி என மூவகைப்படும்.

[தீர்க்கசந்தி.]

(க) அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால், அவ் விரண்டும் கெட ஓர் ஆகாரம் தோன்றும். (உ - ம்.)

பத + அம்புஜம் = பதாம்புஜம் | கங்கா + அமருதம் = கங்காமருதம்
பரம + ஆநந்தம் = பரமாநந்தம் | சதா + ஆநந்தம் = சதாநந்தம்.

(உ) இகர ஈகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால், அவ் விரண்டும் கெட ஓர் ஈகாரம் தோன்றும் (உ - ம்)

கவி + இந்திரன் = கவீந்திரன் | மகி + இந்திரன் = மகீந்திரன்
கிரி + ஈசன் = கிரீசன் | நதி + ஈசன் = நதீசன்

(ங) உகர ஊகாரங்களில் ஒன்றன்முன் அவற்றில் ஒன்று வந்தால், அவ் விரண்டும் கெட ஓர் ஊகாரம் தோன்றும் (உ - ம்.)

குரு + உதயம் = குருதயம் | சுயம்பூ + உபதேசம் = சுயம்பூபதேசம்
சிந்து + ஊர்மி = சிந்துர்மி | சுயம்பூ + ஊர்ச்சிதம் = சுயம்பூர்ச்சிதம்.

[குணசந்தி.]

(க) அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் இகர ஈகாரங்களில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஏகாரம் தோன்றும். (உ - ம்.)

தேவ + இந்திரன் = தேவேந்திரன் | தரா + இந்திரன் = தரேந்திரன்
தேவ + ஈசன் = தேவேசன் | ரமா + ஈசன் = ரமேசன்

(உ) அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் உகர ஊகாரங்களில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஓகாரம் தோன்றும். (உ - ம்.)

சூர்ய + உதயம் = சூரயோதயம் | கங்கா + உத்பத்தி = கங்கோத்பத்தி
சூர்ண + ஊர்ச்சிதன் = சூர்ணோர்ச்சிதன் | தயா + ஊர்ச்சிதன் = தயோர்ச்சிதன்.

[விருத்திசந்தி.]

(க) அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் ஏகர ஐகாரங்களில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஐகாரம் தோன்றும். (உ - ம்.)

பரம + ஏகாந்தி = பரமைகாந்தி | தேவதா + ஏகத்வம் = தேவதைகத்வம்
சர்வ + ஐச்வர்யம் = சர்வைச்வர்யம் | தேவதா + ஐச்யம் = தேவதைச்யம்.

(உ) அகர ஆகாரங்களில் ஒன்றன்முன் ஓகார ஒளகாரங்களில் ஒன்று வந்தால், அவ்விரண்டும் கெட ஓர் ஒளகாரம் தோன்றும் (உ - ம்.)

ஹ + ஒஷதி = வநௌஷதி | மகா + ஒஷதி = மகௌஷதி
பிங்ய + ஒளஷதம் = திவ்யௌஷதம் | மகா + ஒளதார்யம் = மகௌதார்யம்.

மெய்யமுதலீற்றுமொழிப்புணர்ச்சிக்கு விதி அளவிற்றதனவாம். (ஙசு)

மெய்யீற்றுப்புணரியல் முற்றியது.

௫. உருபுபுணரியல்.

உயிரீறும் மெய்யீறுமான வேற்றுமையுருபுகள் நிலைமொழி வருமொழி களோடு புணரும் விதத்தைச் சொல்லும் இயல். உயிரீறு மெய்யீறு என்றவற் றுள் அடங்குவனவற்றையே தனியே எடுத்துக்கூறுதலால், இவ்வியல் அவ் விரண்டு இயல்களின்பின் வைக்கப்பட்டது.

உருபுகள்.

[எட்டேருபுகளும் சாரும் இடவகையால் இத்தனையென்பது.]

உச(1). ஒருவ னொருததி பல ரொன்று பல வென
வருபெய ரைந்தொடு பெயர்முத விருநான்கு
உருபு முறத்தர நார்பதா முருபே.

(இ - ள்.) ஒருவன் - ஒருவனும [ஆண்பாலும்], ஒருத்தி - ஒருத்தியும் [பெண்பாலும்], பலர் - பலரும் [பலபாலும்], ஒன்று - ஒன்றும் [ஒன்றன் பாலும்], பல - பலவும் [பலவின்பாலும்], என - என்று, வரு - வருகின்ற, பெயா ஐந்தொடு - ஐந்துபார் பெயாகளோடும், பெயா முதல் இரு நான்கு உருபும் - பெயர்வேற்றுமை[எழுவாய்]முதல் விளிவேற்றுமைவரையில் நின்ற எட்டு வேற்றுமையுருபுகளையும், உறத்தர - பெருக்கிக் கணக்கிட, உருபு நார்பது ஆம் - (வேற்றுமை) உருபுகள் நார்பதாகும்; (எ - று.)

(உ - ம.) நம்பி, நம்பியை, நம்பியால், நம்பிக் கு, நம்பியின், நம்பியது, நம்பிகண், நம்பியே என ஒருவன் என்னும் வாய்பாட்டு உயாதினை ஆண்பார் பெயரோடு எட்டு உருபுகளும் வந்தன. கூனி, மக்கள், மரம், மரங்கள் என் னும் மற்றை நான்குவாய்பாட்டுபெயர்களோடும் இப்படியே கூட்டுக. (க)

[வேற்றுமையுருபுகளின் பயனும், அவை வரும் இடமும்.]

உசக. பெயர்வழித் * தம்பொருள் தரவரு முருபே.

(இ - ள்.) உருபு - (வேற்றுமை) உருபுகள், தம் பொருள் தர - தமது பொருளைக் கொடுக்க, பெயா வழி - பெயாக்குப் பின், வரும்—; (எ - று.)
தம் பொருள் - கர்த்தாபொருள், செயப்படுபொருள் முதலியன.

(உ-ம.) நம்பி பெற்றான், நம்பியைப் பெற்றான் என இவ்வாறு காண்க.

உருபுபுணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.

[பொருட்புணர்ச்சிமுடிபை உருபுபுணர்ச்சிக்கும் ஏற்றதல்.]

உசஉ. ஒற்றயிர் முதலீற் றுருபுகள் புணர்ச்சியின்
ஒக்குமன் னப்பெயர் வேற்றுமைப் புணர்ப்பே.

(இ - ள்.) ஒற்று உயிர் முதல் ஈறு - மெய்யையும் உயிரையும் முதலும் இறுதியுமாகவுடைய, உருபுகள் - (ஐ முதலிய ஆறு) வேற்றுமையுருபுகள்,—

* ‘தன்பொருள்’ என்றும் பிரதிபேதம்.

(இ - ள்.) அன்...ன் - அன் முதல் னகாமெப் [ன்] ஈறாகச் சொல்லப் பட்ட பதினேழும், இன்னபிறவும் - இவைபோல்வன பிறவும்,—பொது சாரியை - (விகுதி பதம் உருபு என்கிற மூன்று புணர்ச்சிகளிலும் தனிமொழிகளிலும் வருதலினாலே) பொதுவான சாரியைகளாம்; (எ - று.)

சாரியை.

சாரியை.

(உ-ம்.) அன்	—ஒன்றுன்கூட்டம்	(ப)	நம்	—எல்லாநம்மையும்	(உ)
ஆன்	—ஒருபாங்கு	(உ)	நாம்	—எல்லீர்நம்மையும்	(உ)
இன்	—வண்டிந்கால்	(ப)	ஏ	—ஒன்றேகால்	(ப)
அல்	—தொடையல்	(ச)	அ	—நடந்தது	(வி)
அற்று	—பலவற்றை	(உ)	உ	—சாத்தனுக்கு	(உ)
இற்று	—பதிற்றுப்பத்து	(ப)	ஐ	—ஒற்றை	(த)
அத்து	—மாத்திலை	(ப)	கு	—செய்தவாய்	(வி)
அம்	—நெஞ்சம்	(த)	ன்	—கோன்	(த)

தம் —எல்லாநம்மையும்(உ) 'இன்னபிறவும்' என்றதனால்,

தன் - அவன்றனை (உ) தாம் - அவாதாம் (த) ஆ - இல்லாப்பொருள்(ப)

தான் - அவன்றன் (த) ஆம் - மண்ணங்கட்டி(ப) து - நடத்தற்கு (வி)

என வருகின்றவையும், மற்றும் இப்படி வருபவையும் கொள்க. (இ)

[எல்லாம் என்பதற்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உசுரு. எல்லா மென்ப திழிதீணையாயின்
அற்றே நெடுபின் மேலும் முறுமே
அன்றேல் நம்மிடை யடைந்தற்றாகும்.

(இ - ள்.) (க) எல்லாம் என்பது - எல்லாம் என்னும் இருதீணைப் பொதுப்பெயர், இழி தீணை ஆயின் - அஃறிணையில் வரும்பொழுது, (அதனோடு ஆறு உருபுகளும் புணர்ந்தால்). அற்றேடு உருபின்மேல் உம் உறும் - இடையிலே அற்று என்னும் சாரியையையும் உருபின்மேல் முற்றும்மையையும் பெறும்;—(உ) அன்றேல் - அன்றாயின் [உயர்தீணையில் வரும்பொழுது], இடை - இடையிலே, நம் அடைந்து - நம்என்னும் சாரியையைப் பெற்று, அற்று ஆகும் - அவ்வாறாகும் [உருபின்மேல் முற்றும்மையையும் பெறும்.]

(உ - ம்.) (க) எல்லாம் + ஐ = எல்லாவற்றையும்—அஃறிணை.

(உ) + ஐ = எல்லாநம்மையும்—உயர்தீணை.

எல்லாநம்மையும் என்பதற்கு-எல்லாரையும் என்று பொருள்; படர்க்கை.

'உயர்தீணையாயின்' என்றாலும் எல்லாநம்மையும் என்பது உயர்தீணைத் தன்மைக்குமாத்திரமே வரு மெனக் கொள்வா ஒருசாரார்.

இனி, இடந்தொழிந்தலால், இழிதீணையாய் இன் அற்றேடு எனப் பிரித்து, எல்லாவற்றினையும் என அற்று, இன் என்னும் இரண்டசாரியை வருதலும் கொள்க. மற்றை உருபுகளோடும் இப்படியே கூட்டுக. (க)

['எல்லாரும்,' 'எல்லீரும்' என்பவற்றிற்குச் சிறப்புவிதி.]

உசுக. எல்லாரு மெல்லீரு மென்பவற்றுமமை

தள்ளி நிரலே தம்நும் சாரப்

புல்லு.முருபின் பின்ன ரும்மே.

(இ - ன்.) (ஆறுஉருபுகளுமு புணருமிடத்தது), எல்லாரும் எல்லீரும் என்ப வற்று - எல்லாரும் எல்லீரும் என்கிற இருபெயர்களினுடைய, உம்மை - (இறுதியிலுள்ள) முற்றும்மைகளே, தள்ளி - நீக்கி — நிரலே - முறையே, தம்-தம்ன்னும் சாரியையும், தம் - தம் என்னும் சாரியையும், சார - (அவையிருந்த இடங்களிலே) பொருந்த, — உம் - (அவற்றினாலே நீக்கப்பட்ட) முற்றும்மைகள், உருபின் பின்னா புல்லும் உருபுகளின் பின்னே வந்து பொருந்தும்; (எ - று)

(உ - ம்) எல்லாரும் + ஐ = எல்லாரும்மையும்.

எல்லீரும் + ஐ = எல்லீரும்மையும்.

எல்லாரையும், எல்லீரையும் எனச் சாரியைபெறாமல் வருதலும் உண்டு.

['தான்' முதலிய பெயர்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உசஎ. தான் தாம் நாம் முதல் குறுகும் யான் யாம்

நீ நீர் என் எம் நின் நு மாம பிற

குவ்வி னவவரு நான்கா றிரட்டல்.

(இ - ன்) (க) (உருபுகள் புணருமிடத்தது), தான் தாம் நாம் - இம்முன்று பெயர்களும், முதல் குறுகும் - முதல்நெடில் குறுகி (முறையே தன் தம் நம் என) வரும்; (உ) யான் யாம் நீ நீர் - இங்நான்கு பெயர்களும், என் எம் நின் தம் ஆம் - (முறையே) என் எம் நின் தம் என வரும்; (ங) குவ்வின் - (இவ்வேழுபெயரோடும்) குவ்வருபு புணருமிடத்தது, அவரும் - (நடுவில்) அகரச்சாரியை வரும், (ச) நான்கு - நான்காமவேற்றுமையுருபு புணருமபோது அகரச்சாரியையின் உயிர்வந்தாலும், ஆறு - ஆறாமவேற்றுமையுருபுகளின் முதல் உயிர்கள் வந்தாலும், இரட்டல் - (அவ்வேழு விகாரமொழிகளிலும்) இறுதியாகிய தனிகுற்தல்முன்னொற்றுக்கள் இரட்டாவாம்; — (எ - று.)

(உதாரணம்)

(க)தான் + ஐ = தன்னை	} முதல் குறுகின்	(உ)யான் + ஐ = என்னை	} என், எம், நின், தம் எனத்திரிந்தன.
தாம் + ஐ = தம்மை		யாம் + ஐ = எம்மை	
நாம் + ஐ = நம்மை		நீ + ஐ = நின்னை	
மற்றை உருபுகளோடும் கூட்டுக		நீர் + ஐ = நாம்மை	

(ங) தான் + கு = தனக்கு — கு வர அகரச்சாரியை பெற்றது.

(ச)தன் + அ + கு தனக்கு } நான்காம் வேற்றுமையில் அகரச்சாரியை
அது = தனது } பெறுமிடத்தது, ஆறாம்வேற்றுமையுருபு உயிர்
ஆது = தனது } கள் புணருமிடத்தது தனிகுற்தல் முன்னொற்று
அ தன் } இரட்டாதாயிற்று.

‘தன்னுடைய’ என்பதில் உடைய என்பது சொல்லுருபாதலின், தனிக் குறில் முன்னொற்று இரட்டாமை அதற்குப் பொருந்தாதாம்.

‘பிற’ என்றதனால், நீ என்பது உன் எனவும், நீர் என்பது உம் எனவும் திரிந்துவருதல் கொள்க. ‘நான்’ என வழங்குவது, திசைச்சொல்.

[‘ஒருபது’ முதலிய எண்ணுப்பெயர்கட்குச் சிறப்புவிதி.]

உதா. ஒன்று முதலெட்டு ஒரு மெண்ணூர்
பத்தின்முன் னான்வரிற் பல்வொற் றெழியமேல்
எல்லா மோடு மொன்பது பிற்பே.

(இ - ள்.) ஒன்று முதல்—, எட்டு ஈறு ஆம் - எட்டு வரையிலுள்ள, எண் - எண்ணுப்பெயர்களோடு, ஊர் - புணர்ந்த, பத்தின் முன் - பத்து என்னும் எண்ணுப்பெயரின்முன் (ஆறு உருபுடன் புணருமிடத்து), ஆன் - ஆன்சாரியை, வரின் - வந்தால்,—ப ஒற்று ஒழிய - பத்து என்னும் எண்ணினது பகரமெய்யொன்றுமே நிற்க, மேல் - அதன்மேலே நின்ற, எல்லாம் - எல்லா வெழுத்துக்களும், ஒடும் - கெடும்;—ஒன்பதும் - ஒன்பது என்னும் எண்ணின் முன்னும் (உருபுகள் புணருமிடத்து ஆன்சாரியை வந்தால்), இற்றே - இவ்வாறேயாகும் [பகரமெய்மாத்திரம் நிற்க மேலேநின்ற எல்லா வெழுத்தும் கெடும்]; (எ - று.)

(ஒருபது ஒருபஃது என இடையொற்றுக் கெட்டும் ஆய்தமாகத் திரிந்தும் விகாரப்பட்டுவரும் பத்து என்பார், ‘எண்ணூர் பத்து’ எனப் பொதுப்படக் கூறினார். அவை - ஒருபது ஒருபஃது, இருபது இருபஃது, மூப்பது மூப்பஃது, நூற்பது நூற்பஃது, ஐம்பது ஐம்பஃது, அறுபது அறுபஃது, எழுபது எழுபஃது, எண்பது எண்பஃது என்பன.)

‘ஆன்வரின்’ என்றதனால், ஆன்சாரியைவருதற்கும் இதுவேவிதியென்க.

‘வரின்’ என வருதலைப் பராமுகமாகச் சொன்னதனால், வராமலிருத்தலும் கொள்க; எனவே, விகற்பித்துவரு மென்றதாயிற்று.

(உ - ம்.) ஒருபது + ஐ = ஒருபானை, ஒருபதை, ஒருபஃதை } விகற்பித்து
ஒன்பது + ஐ = ஒன்பானை, ஒன்பதை, ஒன்பஃதை } வந்தன.

இன்னும், ஆன்வருதலைப் பராமுகமாகச் சொன்னதனால் - ஒருபானுக்கு ஒருபானினை என உகரச்சாரியை இன்சாரியைகளும் வேண்டியிடத்து வருமெனக் கொள்க. மற்றை உருபுகளோடும் இப்படியே கூட்டுக. (க¹)

சாரியை பெற்றதாகக் கொள்ளுதல் இவ்வாசிரியாக்கு உடன்பாடன்றென்பது தெளிவாக விளங்குமாதலின்; ஆனதுபற்றிபே, இங்குக்கூராயினார். தொல்காப்பியனார் அக்காலவழக்குப்பற்றி “ஊவெனொருபெய ராவோடு சிவனும்” என விதித்துச் சூத்திரஞ் செய்திருப்பினும் இவ்வாசிரியர் தாம் நூல்செய்த காலத்தில் ஊ என்ற வழக்குச் சிறுபான்மைப்பட்டு ஊன் என்ற வழக்கே பெரும்பான்மைப்பட்டதனால், ஊ என்ற பெயரை “உயிர்மவி லாறும்” என்ற தனால் ஒருவாறு குறிப்பித்த மாத்திரத்தோடு விட்டு ‘ஊன்’ என்பதனைத் தனி மொழியாகக் கொண்டன ரென்க. இது பழையன கழிதலும் புதியன புருதலுமாம். தொல்காப்பிய நச்சினார்க்கினியத்தில் ‘ஊ’ என்பது தசையை யுணர்ந்தி நின்ற வழக்கு, ஆசிரியர் நூல்செய்த காலத்து வழக்கு; அன்றித் தேயவழக்கேனும் உணர்ச்சி’ என்றது, இங்கே கருதக்கட்கது.

[வகரஈற்றுச் சுட்டுப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உருக. வவ்விற்று சுட்டிற் கற்றுறல் வழியே.

(இ - ள்.) வ இறு சுட்டிற்கு - (அஃறிணைப் பலவிற்பாலாகிய அவ் இவ் உவ் என்னும், வகரமெய்யீற்று மூன்று சுட்டுப்பெயர்கட்கும், அற்று உறல் - (உருபுகள் புணருமிடத்து) அற்று என்னுஞ் சாரியை பொருந்துதல், வழி - முறைமையாம்; (எ - று)

(உ - ம்.) அவ் + ஐ = அவ்வைய } என அற்றுச்சாரியை வேண்டியே
இவ் + ஐ = இவ்வைய } வந்தன மற்றை வேற்றுமைகளோ
உவ் + ஐ = உவ்வைய } கெட்டும்.

‘உறும்’ என்று நிறுத்தாமல் ‘வழியே’ என்ற மிகையால் - அவற்றினை, இவற்றினை, உவற்றினை என அற்றுச்சாரியையோடு இன்சாரியை வருதலும்; தனிக்குறில் முன் ஒற்று உயிர்வர இரட்டாமையும்; அவை, இவை, உவை என்னும் வையீற்றுச்சுட்டுப்பெயர்கள் அவையிற்றை, இவையிற்றை, உவையிற்றை என இற்றுச்சாரியை பெறுதலும்; எவற்றை என வினாப்பெயரும் இவ்வாறு நின்றலும் கொள்க.

(கக)

[‘அஃது’ முதலிய சுட்டுப்பெயர்க்குச் சிறப்புவிதி.]

உருக. சுட்டின்முன் னாய்த மன்வறிற் கெடுமே

(இ - ள்.) சுட்டின் முன் : (அஃது இஃது உஃது என்னும் மூன்று சுட்டுப்பெயர்களில் மொழிமுதற் சுட்டெழுத்தின்முன் நின்ற, ஆய்தம்—, அன் வரின் - (அச்சுட்டுப்பெயர்களோடு உருபுகள் புணருமிடத்து) அன்சாரியை வந்தால், கெடும்—; (எ - று.)

‘அன் வரின்’ என்றதனால், அன்சாரியை வருதற்கும் இதுவே விதியென்க. ‘வரின்’ என வருதலைப் பராமுகமாகச் சொன்னதனால், வராமலிருத்தலும் கொள்க; எனவே, விகற்பிக்கு மென்றதாயிற்று.

(உ - ம்.) அஃது + ஐ = அதனை. அஃதை } எனச் சாரியை விகற்பித்தும்,
இஃது + ஐ = இதனை, இஃதை } சாரியை வந்தவிடத்து ஆய்தம்
உஃது + ஐ = உதனை, உஃதை } கெட்டும் வந்தன.

‘அன்’ சாரியை வருதலை நோக்கி ஆய்தங்கெட்டவிடத்து அது இது உது என ஆய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்களாகிப் பின்பு அன்சாரியை பெறுதலால், ஆய்தமில்லாச் சுட்டுப்பெயர்கள் அது - அதனை, இது - இதனை, உது - உதனை என ‘அன்’ சாரியை பெறுதற்கும் இதுவே விதி யென்க.

இன்னும் ‘அன்’ சாரியை வருதலைப் பராமுகமாகக் கூறியதனால் - குவ் வருபு புணரும்போது அது + கு = அதற்கு என அன்சாரியை தனித்துவருதலல்லாமலும், அதனுக்கு என உகரச்சாரியையுடன் வருதலும் கொள்க. இன்னும் அதனால் - ‘அதை’, ‘இதுக்கு’ எனச் சாரியையின்றி வருதலும், அததை, அத்தால் என வழங்குதலும் கொள்க.

இச்சுத்திரத்து உபலக்ஷணத்தால் - வினாப்பெயராகிய எது என்பது எதனை, எதனுக்கு, எதை என இவ்வாறு வருதலும் அமையும்

(கஉ)

[அத்துச்சாரியை முதல் கெதேல்.]

‡ உருஉ. அத்தின் அகரம் அகரமுனை யில்லை.

(இ - ள்.) அத்தின் - அத்துச்சாரியையின் முதலி லுள்ள, அகரம் - அகர வயிரானது,—அகரம் முனை - (இயல்பினாலும் விதியினாலும் நிலைமொழியீற் றில் நின்ற) அகரவயிரின் முன் (வந்தால்), இல்லை - கெடும்; (எ - று.)

உயிரீற்றுமொழியின்முன் அத்துச்சாரியை வருதற்கும் இதுவே விதி.

(உ - ம்) மக + அத்து = மகத்தை, மகத்துக்கை—இயல்பு உயிரீறு.

மர + அத்து = மரத்தை, மரத்துக்குறை—விதி உயிரீறு.

‘அகரமுனையில்லை’ என்றதனால் - போழ்த்தது வள்ளன்மை, அவையத் துச்சென்றார் எனப் பிறஉயிரீற்றின்முன் அத்தின்அகரம் கெடா தென்க.

இனி, சிறுபான்மை அத்தின் அகரம் விளவததுக்கோடு, அதவத்துக் கண் என அகரவீற்றின்முன் கெடாமலும்; நிலாத்தக்கொண்டான், துலாத் தக்கோல் என ஆகாரவீற்றின்முன்னும், தேத்து என ஏகாரவீற்றின் முன் னும் கெட்டும் வருமெனவும் அறிசு

இது - * தொல்காப்பியச் சூத்திரம்.

(௧௩)

புறனடை.

[சாரியைக்குப் புறனடை: சாரியைகளை அறியும் வகை.]

உருந. இதற்குது சாரியை யெனினள வின்மையின்

விசுதியும் பதமு முருபும் பகுத்திடை

நின்ற வெழுத்தும் பதமு மியற்கையும்

ஒன்ற வுணர்த்த ஹவோர் நெறியே.

(இ - ள்.) இதற்கு இது சாரியை எனின் - (விசுதிபுணர்ச்சி முதலிய புணர்ச்சிகளில்) இதுக்கு இதுசாரியை என்று (வரையறுத்துத் தனித்தனி) சொல்லப்படுந்தால், அளவு இன்மையின் - ஓர் அளவு இல்லாமையால்,— விசுதியும் - விசுதிபுணர்ச்சியையும், பதமும் - பதபுணர்ச்சியையும், உருபும் - உருபுபுணர்ச்சியையும், பகுத்து - பிரித்து,—இடை நின்ற - நடுவில் நின்ற, எழுத்தும் - (ஏகாரம் அகரம் முதலிய) எழுத்துச்சாரியையையும், பதமும் - (அன் ஆன் முதலிய) பதச்சாரியையையும், இயற்கையும்—(இவ்விரண்டு சாரியையும் இல்லாத) இயல்பையும், ஒன்ற உணர்த்தல் - தெரிய அறிவித் தல்,—ஹவோர் நெறி - அறிவுடையோரது முறைமையாம்; (எ - று.)

எழுத்துச்சாரியை. பதச்சாரியை. இயல்பு.

(உ - ம்.) நடந்தது நடந்தனன் நடந்தான்—விசுதிப்புணர்ச்சி.

ஆனநெம் வண்டின்கால் தன்கை —பதப்புணர்ச்சி.

சாத்தனுக்கு எவற்றை என்றால் —உருப்புணர்ச்சி.

இவ்வாறே மூவகைப்புணர்ச்சிகளையும் பகுத்தறிந்துகொள்க.

* தொல்காப்பியம் - எழுத்ததிகாரம், புணரியல் - உரு.

எல்லாச்சாரியைகளும் இடைச்சொல்லாயினும், இவ்வாறு எழுத்துச் சாரியை பதச்சாரியை எனப் பிரித்தது, அவற்றுள் வேறுபாடு அறிதற்கு வைத்த குறி யென அறிக (௧௪)

[நால்வகைப்புணர்ச்சிக்கும் புறனடை.]

உருச. விசுதி பதஞ்சா ரியையுரு பனைத்தினும்

உரைத்த * விதியினோர்ந தொப்பண கொளலே.

(இ - ள்.) விசுதி - விசுதிப்புணர்ச்சியும், பதம் * பதப்புணர்ச்சியும், சாரியை - சாரியைப்புணர்ச்சியும், உருபு - உருபுபுணர்ச்சியும் ஆகிய, அனைத்தினும் - நான்கு புணர்ச்சிகளிடத்தும், உரைத்த - பொதுப்படச் சொல்லப் பட்ட, விதியின் - விதிகளுள், ஓர்ந்த (இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தும் இவ்விதி இதற்குப் பொருந்தாது என்று) ஆராய்ந்த அறிந்து, ஒப்பண - எவ்விதி எதற்குப் பொருந்தமோ அவ்விதியை, கொளல்-(அதற்குக்) கொள்க; (எ-று.)

(வரலாறு.)

விசுதிப்புணர்ச்சியுள் “றவ்வொடுகர வும்மை நிகற்பல்லவும்” எனப் பொதுப்பட விதித்தாராயினும், ‘சென்று’ என்ற இடத்து இறந்தகாலமும், ‘சேறு’ என்ற இடத்து எதிர்காலமும் பொருந்து மென்று கொள்க.

பதப்புணர்ச்சியுள் “அல்வழி இ ஐம் முன்ன ராயின், இயல்பும் மிகலும் விகற்பமு மாகும்” எனப் பொதுப்பட விதித்தாராயினும், ‘யானைகுதிரைகள்’ என உம்மைத்தொகையில் இயல்பாயும், ‘ஆடித்திங்கள்’ எனப் பண்புத்தொகையில் மிகுந்தும், ‘கிளிகுறிது,’ ‘கிளிகுறிது’ எனச் சில எழுவாய்த்தொடரில் விகற்பித்தும் வருமென்று கொள்க.

சாரியைப்புணர்ச்சியுள் “பதமுன் விசுதியும் பதமு முருபும், புணர்வழி யொன்றும் பலவுஞ் சாரியை, வருதலுந் தவிர்ந்தலும் விகற்பமு மாகும்” எனப் பொதுப்பட விதித்தாராயினும், ‘நாட்டின்கண் இருந்தான்’ எனக் கண்ணுருபிற்கு இன்சாரியை வரு மென்றும், ‘நாட்டினீங்கினான்’ என இன்னுருபிற்கு இன்சாரியை (பெரும்பாலும்) வரா தென்றும் கொள்க.

உருபுபுணர்ச்சியுள் “ஒற்றயிர் முதலீற் றுருபுகள புணர்ச்சியின், ஒக்கு மன்னப்பெயா வேற்றுமைப் புணர்ப்பே” எனப் பொதுப்பட விதித்தாராயினும், ‘நம்பிகண்’ எனக் கண்ணுருபு மிகா தென்றும், ‘நம்பிக்கு’ எனக் குவ்வுருபு மிகு மென்றும் கொள்க. மற்றவைகளும் இடப்படியே. (௧௫)

[இரண்டாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ உருச. இயல்பின் விகாரமும் விகாரத் தியல்பும்
உயர்திணை யிடத்து விரிந்துந் தொக்கும்
விரவுப் பெயரின் விரிந்தும் நின்றும்
அன்ன பிறவு மாசு மையுருபே.

* ‘விதியுள்’ என்றும் பிரதிபேதம்.

(இ - ன்.) ஐ உருபு - இரண்டாமவேற்றுமைப் புணர்ச்சி,—இயல்பின் விகாரமும் விகாரத்தது இயல்பும் (பொதுவிதிப்படி முடிதலே யன்றி அப்படி விதித்த) இயல்பிலே விகாரமாகியும் விகாரத்திலே இயல்பாகியும்; உயர்திணையிடத்து - உயர்திணைப்பெயரினிடத்து, விரிந்தும் உருபு வெளிப்பட்டும், தொக்கும் - உருபு மறைந்தும், விரவுப் பெயரின - பொதுப்பெயரினிடத்து, விரிந்தும் - உருபு வெளிப்பட்டும், நின்றும் - உருபு மறைந்தும்; அன்ன பிறவும் - அவைபோலவன பிற வேறுபாடுகளும், ஆகும் - ஆகிவரும்; (எ - று.)

(உ - ம) நின் + புறங்காப்ப = 'நிப்புறங்காப்ப'—“நின்னீறியல்பாம்” என இயல்பாகவேண்டுமிடத்து விகாரமாயிற்று

மண்சமந்தான் பொல்கொடுத்தான்—‘ணை வல்லினம் வரட்டறவும்’ என விகாரமாகவேண்டுமிடத்து இயல்பாயிற்று

நம்பியைக் கொணர்ந்தான்—உயர்திணையிடத்து விரிந்தது.

மகன் + பெற்றான் = மகன்பெற்றான்—உயர்திணையிடத்துத் தொக்கது.

கொற்றைக் கொணர்ந்தான்—பொதுப்பெயரிடத்து விரிந்தது.

ஆண்பெற்றான்—பொதுப்பெயரிடத்துத் தொக்கது.

‘அன்ன பிறவும்’ எனறதனால் - ‘தற்கொண்டான்’ என விகற்பிக்க வேண்டுமிடத்துத் திரிந்தேருதலும், பிறவுங்கொள்ச (தன் + கொண்டான்.)

எண்ணுப்பொருளில் வந்த இறந்ததுதழுவிய இழிவுசிறப்பு உம்மைகளால் - வேற்றுமைக்கு என்று விதித்த பொதுவிதியோடு ஒத்து ‘வரு தநதான்’ என இயல்பில் இயல்பாகியும், ‘சுக்குத் தின்றான்’ என விகாரத்தில் விகாரமாகியும் வருதலே பொருள்பான்மையென்க (சுக்)

[மூன்றாம்வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்குச் சிறப்புவிதி.]

உருக். புள்ளியு முயிரு மாயிற்று சொலமுன்

தமமி னாகிய தொழில்மொழி வரினே

வலலினம் விகற்பமு மியல்பு மாகும்.

(இ - ன்.) புள்ளியும் உயிரும் ஆய இறு சொல் முன் - (மூன்றாமவேற்றுமைத்தொகையில்) மெய்யும் உயிரும் இறுதியாகிநின்ற சொற்களின் முன், தம்மின் ஆகிய தொழில் மொழி கருத்தாவாகிய நிலைமொழிப்பொருள்களாகி வரினச்சொற்கள் [செயப்பாட்டுவினைச்சொற்கள்], வரின் - (வரு மொழியாக) வந்தால்,—வல்லினம் - (அவவிடத்து வரும்) வல்லினம், (பொதுவிதிப்படி முடிதலேயன்றி), விகற்பமும் உறச்செய்யும், இயல்பும்—, ஆகும்—; (எ - று.)

(உ - ம்.) பேய்க்கோடப்பட்டான், பேய்க்கோடப்பட்டான் } விகற்பம்.
புலிகோடப்பட்டான், புலிக்கோடப்பட்டான் }
பேய்பிடிக்கப்பட்டான், புலிகடிக்கப்பட்டான்—இயல்பு.

உம்மையால் - அரத்தீண்டப்பட்டான், சுருட்டாயப்பட்டான் எனப் பொதுவிதியால் முடிவனவே பெருமபாலனவாய். (கஎ)

எழுத்தத்தகாரத்திற்குப் புறனடை.

உரு. இதற்கிது முடிபென் நெஞ்சாதி யாவும்
விதிப்பன வின்மையின் விதித்தவற் றியலான்
வகுத்துரை யாதவும் வகுத்தனர் கொளலே.

(இ - ள்.) இதற்கு இது முடிபு என்று - இதுக்கு இதுதான் முடிந்த இலக்கண மென்று, யாவும் - (இவ்வதிகாரத்துள் விதிக்கத்தக்கவற்றை) எல்லாம், எஞ்சாது - குறையாமல், விதிப்பு - (தனித்தனி அளவுசெய்து) விதிக்கப்படுந்நால் அதற்கு, அளவு இன்மையின் - ஒரு வரம்பு இல்லாமையால், - விதித்தவற்று இயலான் - வகுத்த விதித்தவற்றினுடைய இலக்கணங்களை (ஏதுவாக)க்கொண்டு, வகுத்து உரையாதவும் - வகுத்து விதிசொல்லாதவற்றையும், வகுத்தனர் கொளல் - (அதுமாநப்பிரமாணத்தால்) வகுத்து விதியுரைத்துக்கொள்க; எ - று.)

(உ - ம்.) எழுத்தியலுள், “மொழிமுதற்காரணமாம் அணுத்திரளொலி எழுத்து” என ஒலிவடிவெழுத்தை உரைத்ததனால், ‘ஒலிவடிவைக் காட்டுதற்கு ஓர கருவியாக எழுதப்பட்டது வரிவடிவெழுத்து’ எனக் கொள்க.

பதவியலுள், “அன் ஆன் அன் ஆன்” என்னுஞ் சூத்திரத்தில் முறையே அன், ஆன் விசுதி ஆண்பாற்கென உரைத்ததனால், ‘பெருமான்’ என்னும் பதம் பெருமையையுடையா னென்னும் பொருள் தோன்ற நின்ற பெருமான் என்கிற பதத்தினது’ ஆன் விசுதி ஆன் விசுதியாக ஒரோவிடத்தி ரிந்து ஆண்பாலையே யுணர்த்தினின்றதெனக் கொள்க.

உயிரிற்றுப்புணரியலுள், “இயல்பினும் விதியினும் நின்ற வயிர் முன், கசதப மிகும்” என உரைத்ததனால், “ணைவல் லினம்வரட் டறவும்” என்ற இடத்து, டகரமும் வல்லினமாதலின் மிக்க தெனக் கொள்க.

மேயயிற்றுப்புணரியலுள், “துமதம், எம்நம் மீரு மவ்ரு ஞுவே” என உரைத்ததனால், அப என்னுஞ் சொல்லியுதி மகரமுட தனக்குறிலிடுத்த ஒற்றாதலின் தன்னோடு மயங்காத மெல்லினம் வந்தால் அதுவாயத்திரிந்து அந்நகை என அழகிய நகையென்னும் பொருளதாய் வருமெனக் கொள்க.

உருபுபுணரியலுள், இரண்டாமவேற்றுமைக்கும் மூன்றாமவேற்றுமைக்கும் புறனடை உரைத்ததனால், ஏழாமவேற்றுமையும் மண்சேர்ந்து, விண்புகுந்து என வேற்றுமைப் பொதுவிதியை எல்லாம் சிறுபான்மை வருமெனக் கொள்க.

இன்னும் இவ்வைந்தியலுள்ளும் வகுத்து உரையாதவற்றையெல்லாம் இதுவே இடமாக முடித்துக்கொள்க.

(௧௮)

உருபுபுணரியல் முற்றிற்று.

“அடையெண் பெயாழறை தோற்றம் வடிவன வாதியந்தம்
இடைநிலை போலியென் றீரைந் தேடித்து மீருபதழம்
படுபுணர் ழன்றி னியப்புர் விகாரழஞ் சாரியையும்
உடனுணர் வாரா யெழுத்தறி வாரென்ப நுத்தமரே.”

எழுத்தத்தகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

இரண்டாவது

சொல்லதிகாரம்.

மேற்கூறிய எழுத்தினாலாகிய

பலவகைச் சொற்களின் இலக்கணங்களை உணர்த்தும் அதிகாரம்.

க. பெயரியல்.

பெயாச்சொல்லின் இலக்கணங்களை உணர்த்தும் இயல்.

[* கடவுள் வணக்கமும், அதிகாரத்தோடக்கமும்.]

உருபு. முச்சக நிழற்றும் முழுமதி முக்குடை

அச்சுத னடிதொழு தறைகுவன் சொல்லே.

(இ - ன்.) முச் சகம் - (சுவர்க்கம் பூமி பாதாளம் என்னும்) மூன்றுலோகங்களுக்கும், நிழற்றும் - நிழலைச் செய்கின்ற, முழு மதி - நிறைந்த[பூர்ண்] சந்திரன்போன்ற, முக குடை - மூன்று குடைகளையுடைய, அச்சுதன் - அழியாத கடவுளாகிய அருகதேவனது ட், அடி - பாதங்களை, தொழுது - வணங்கி, —சொல் - (முன்னதிகாரத்துச்சொல்லிய எழுத்தினாலாகிய) சொல்லின் இலக்கணத்தை, அறைகுவன் - சொல்வேன்; (எ - று.)—அச்சுதன் - தன்னைச் சரணமடைந்தவர்களைக் கைவிடாதவனென்றுமாம், வ - ஈற்றகை.

முக்குடை - சந்திராதித்தியம் நித்தியவினோதம், சகலபாசனம் எனப் பெயர்பெறும்; இவை, ஒன்றன்மேலொன்றாக அமைந்துள்ளன: ஆனது பற்றி, 'முச்சக நிழற்றும்' என்றார். "திங்கண் மூன் மடுக்கிய திருமுக்குடைக் கீழ்" என்றார் சிலப்பதிகாரத்தும். 'சொல்' என்றது, ஆகுபெயர். (க)

* 'அல்தேல், ஒருநூற்கு எடுத்துக்கோடற்கண்ணே வணக்கஞ்சொல்லுத லன்றி அதிகாரந்தோறுஞ் சொல்லியது என்னையோ வெனின்,—அல் ஒன்றையெனினும் அதிகாரங்கள் பொருளான் வேறுபடுதலானும், முன்னையொருசாரார் ஒரோவதிகாரத்தை ஒருநூலாக்கிப் பாயிரம் முழுதும்பகர்தலானும், "ஆதியு மந்தமு நடுவு மங்கலம், ஓதிய முறைமையி னுரைப்ப ராயி டின், ஏதமி லிருநிலக் கிழத்தி யின்புற, நீதியம் பனுவல்கள் நிலவு மென்ப வே" என்ப வாதலானும், 'கற்றதனாற் பயன், குற்றமற்று முற்றுமுணர்ந்த ஒற்றைநற்றவன் பொற்றாளிணைமலர் போற்றல்' என்பதனாலும், சொன்னு ரெனக் கொள்க' என்பது, பழைய உரை.

§ 'ஈண்டுக் காப்பது கருதி 'அச்சுதன்' என்றது, 'மேலையதிகாரத்துப் படைப்பதுகருதி 'நான்முகன்' என்றதுபோலும்' என்பது, நன்னூல் லிருந்தி.

சொல்லின் பொதுவிலக்கணம்.

[சொல் இன்ன தென்பது.]

‡ உருக. ஒருமொழி தொடர்மொழி பொதுமொழி யென்றா
இருதிணை யைம்பாற் பொருளையுந் தன்னையும்
மூவகை யிடத்தும் வழக்கொடு செய்யுளின்
வெளிப்படை குறிப்பின் விரிப்பது சொல்லே.

(இ - ள்.) ஒருமொழி - ஒருமொழியும், தொடர்மொழி - தொடர்மொழியும், பொதுமொழி - பொதுமொழியும், என்று - என்று மூன்று பிரிவையுடையதாய்,—இரு திணை - இரண்டு திணைகளையும், ஐம் பால் பொருளையும் - (அவற்றின் கூறுபாடான) ஐந்துபாக்களையும், தன்னையும் - தன்பொருளையும், மூவகை இடத்தும் - மூன்று இடங்களிலும், வழக்கொடு - உலகவழக்கத்திலும், செய்யுளின் - செய்யுள்வழக்கத்திலும், வெளிப்படை - வெளிப்படையாகவாவது, குறிப்பின் - குறிப்பாகவாவது, விரிப்பது - தெரிவிப்பது,—சொல் - சொல்லாம்; (எ - று.)—சொல் - பொருளைச் சொல்வது.

இருதிணை யைம்பாற் பொருளைத் தெரிவித்தல் - தான் இன்னதிணை இன்னபால் என்று அறிவித்தல். தன்னைத் தெரிவித்தல் - தான் இன்ன அருத்தத்தைக் கொண்டதென்று அறிவித்தல். (உ)

[மூவகைமொழிகள்.]

‡ உக௦. ஒருமொழி யொருபொரு ளனவாம் தொடர்மொழி
பலபொரு ளனபொது விருமையு மேற்பன.

(இ - ள்.) ஒருமொழி ஒருமொழிகளாவன:—ஒரு பொருளான ஆம் - (பகாப்பதமாவது பகுபதமாவது ஒன்று நின்று தம் தம்) ஒருபொருளைத் தருவனவாம்; தொடர்மொழி - தொடர்மொழிகளாவன:—பல பொருளான - (அவ்விருவகைப்பதங்களும் இரண்டு முதலியனவாகத் தொடர்ந்துநின்று ஒவ்வொரு சொல்லுக்கு ஒவ்வொரு பொருளாக இரண்டுமுதலிய) பலபொருள்களைத் தருவனவாம்; பொது - பொதுமொழிகளாவன:—இருமையும் ஏற்பன - (ஒருமொழியாக நின்று ஒருபொருளைத் தந்தும் அதுவே தொடர்மொழியாக நின்று பலபொருள்களைத் தந்தும்) இவ்விரண்டுக்கும் பொதுவாக நிற்பனவாம்; (எ - று.)

(உதாரணம்.)

ஒருமொழி—நிலம், நிலத்தன்; நட, நடந்தான்; தில், மன்; தவ, நனி.

தொடர்மொழி—நிலம்வலிது, அதுகொல், சாலப்பகை, மன்னுனந்தமால்.

பொதுமொழி—எட்டு, தாமரை, வேங்கை இவை - ஒருமொழிகளாக நின்று ஒருபொருளைத் தருதலன்றியும், எளித்து [எள்ளை உண்], தா + மறை [தாவுகின்ற மான்,] வேம் + கை [வேகின்ற கை] எனத் தொடர்மொழிகளாக நின்று ஒவ்வொரு சொல்லுக்கு ஒவ்வொருபொருளாகப் பல பொருள்களைத் தருதலும் காண்க.

இங்கு 'தொடர்மொழி பலபொருளன்' என்றது - பலசொற்கள் தொடர்ந்து நின்று ஒவ்வொருசொல்லுக்கு ஒவ்வொருபொருளாகப் பலபொருள்களைத் தெரிவிப்பதை; 'இவ்வியலில், ௧௫ - ஆம் சூத்திரத்தில் "ஒருபொருள் குறித்த பலசொல்லாகியும், பலபொருள் குறித்த ஒரு சொல்லாகியும்" எனக் கூறுமவற்றில் ஒருசொல்லே நின்று பலபொருள்களைக் குறிப்பதையன்று; அது - திரிசொல்லாம் ஒருமொழியெனினும், தனிமொழியெனினும் ஒக்கும். தொடர்மொழியெனினும், சொற்றொடரெனினும் ஒக்கும் பொதுமொழி - இவ்விரண்டின் தன்மையையும் எற்றவருமை (௩)

[இருதிணை.]

1. உகக. மக்கள் தேவர் நரச நயர்திணை

மற்றுயி ருள்ளவு மில்லவு மஹிணை.

(இ - ன்.) மக்கள் மனிதர்களும், தேவர் தேவர்களும், நரக - நரகர்களும், உயர்திணை உயர்திணைப்பொருள்களாம்; மற்ற உயிர் உள்ளவும் - மற்றை (மிருகம் பறவை முதலாகிய) உயிருள்ளவையும், இல்லவும் - (நிமகீர் முதலாகிய) உயிரில்லாதவையும், அஃறிணை - அஃறிணைப்பொருள்களாம்.

இம்மூவகையோருடைய உடம்பையும் உயிரையும் தனித்தனி குறிக்கும் போது, அவ்விரண்டு அஃறிணையாம், (உ - ம) உடம்பு பருத்தது, உயிர் நீங்கிற்று.

உயர்திணை உயாநத பகுப்பு அஃறிணை - அல் திணை: அதுவல்லாத [தாழ்வாகிய] பகுப்பு அஃறிணையெனினும், இழிதிணையெனினும் ஒக்கும். உயர்திணை - வினைத்தொகை. அஃறிணை பண்புத்தொகை

மக்கள் - பூலோகவாசிகள் தேவர் - சுவாக்லோகவாசிகள் நரக - பூமியின்மீழுள்ள நரகலோகத்தில் வாசஞ்செய்பவர்கள் மனிதராய்ப் பிறந்து புண்ணியபாவங்களைச் செய்து புண்ணியமிகுதியால் தேவராகவும் பாவமிகுதியால் நரகராகவும் தோன்றுவதனால், மக்கள் தேவர் நரகர் என முறைப்படுத்திக்கூறினார்

இனி, 'சூரியன் உதித்தான்', 'சூரியன் உதித்தது'; 'சந்திரன் மறைந்தான்' 'சந்திரன் மறைந்தது'; 'கவி நீங்கினான்', 'கவி நீங்கிற்று'; 'வந்தான் கூற்று வன்', 'வந்தது கூற்று' எனத் தேவாகளையும்: 'சேடன் எழுந்தான்', 'சேடன் எழுந்தது'; 'காக்கோடகன் தீண்டினான்', 'காக்கோடகன் தீண்டிற்று' எனத் தேவகணத்தாரையும் உயர்திணையாகச் சொல்வதுமல்லாமல் அஃறிணையாகச் சொல்வது உண்டு.

கடவுளை உயர்திணையாகவும், அஃறிணையாகவும் சொல்லலாம்; (உ - ம்.) கடவுள் இருக்கிறார், தெய்வம் இருக்கிறது. (ச)

[உயர்திணையின் பால்கள் - ௩.]

1. உகஉ. ஆண்பெண் பலரென முப்பாற நுயர்திணை.

(இ - ன்.) ஆண் - ஆண்பாலும், பெண் - பெண்பாலும், பலா - பலாபாலும், என் - என்று, உயர்திணை - முப்பாற்று - மூன்று பால்களை யுடையது.

பால் - பகுப்பு ஆண்பாலும், பெண்பாலும்-ஒருமை. பலர்பால்-பன்மை.

ஆடவா மைந்தா முதலிய ஆண்பன்மையையும், பெண்டிா மகளிா முதலிய பெண்பன்மையையும், மககள் மாந்தர் முதலிய அவ்விருவாபன்மையையும் அடக்கி, 'பலா' என்றா; வருளுக்குத்திரத்தில் 'பல' என்பதும் அது. (இ)

[அஃறிணையின் பால்கள் - உ.]

‡ உகா. ஒன்றே பலவென் நிருபாற் றஃறிணை.

(இ - ள்) ஒன்றே ஒன்றன்பாலும், பல - பலவின்பாலும், என்று—, அஃறிணை—, இரு பாற்று - தூண்டிடபால்களை யுடையது; (எ - று.)

அஃறிணையில் ிசுவல களிறு கடுவன முதலிய ஆண்பாலும், பெடை பிடி மந்தி முதலிய பெண்பாலும் இருந்தாலும், அப்பகுப்பு - உயிருள்ளவற்றில் புழு முதலிய சிலவற்றிற்கு, கல முதலிய உயிரிலலாதவற்றிற்கும் இல்லாமையால், அப்பகுப்பை ஒழித்து, எல்லாவற்றிற்கும் பொருந்த 'ஒன்று' என்றா * ஒன்றன்பால் - ஒருமை பலவின்பால் - பன்மை. (சு)

[திணை பால்களுக்குப் புறனடை.]

‡ உகசு. பெண்மைவிட் டாணவா வுவுபே டாண்பால்

ஆண்மைவிட் டல்ல தவாவுவ பெண்பால்

இருமையு மஃறிணை யன்னவு மாகும்.

(இ - ள்.) பெண்பை விட்டு - பெண்தன்மை குறைந்து, ஆண் அவாவு - ஆண்தன்மை மிகுந்திருப்பனவாகிய, பேடு - பேடுகள், ஆண்பால் - (உயாதிணை) ஆண்பாலாம்; ஆண்மை விட்டு - ஆண்தன்மை குறைந்து, அவ்லது அவாவு - பெண்தன்மை மிகுந்திருப்பனவாகிய பேடுகள், பெண்பால் - (உயாதிணை) பெண்பாலாம்; இருமையும் - இவ்விருவகைப்பேடுகளும், அஃறிணை அன்னவும் (உயாதிணையாவதன்றி) அஃறிணையை ஒத்த நடப்பவையும், ஆகும்—; (எ - று) —பேடு - நடப்சகம்

இவையும் மககட்கதியினவேனும், அததன்மை நிரம்பாமையின் இவ்வாறு முடியு மெனக் ஆணிலக்கணமும் பெண்ணிலக்கணமும் கலந்து ஒருவகையாயினும் நிரம்பாமல நிற்கு ம் பேடுகளை, பாற்பொதுமையின் நீக்கி, குறைந்த இலக்கணம் ஒழிய மிகுந்த இலக்கணம்பற்றி, உயாதிணை ஆண்பால் பெண்பால்களுள் ஒருபாலிற் சோத்துச் சொல்லுதல் தகுதி யென்றும், இவ்விவக்கணங்களைக் கருதாமல் பொதுப்படக் குறித்தபோது இருவகைப்பேடுகளும் ஆண் பெண் என்னும் இரண்டினுள் ஒன்றிற் சோதல் கூடாமையால் உயாதிணையாகாமல் உயிருள்ளவற்றில் ஆண் பெண் என்னும் பகுப்பினின்றி அஃறிணையிற் சேர்த்துச் சொல்லப்படு மென்றும் கூறியபடி.

* 'ஆண் பெண் என்பன அஃறிணைக்கும் ஒக்குமெனினும் அவ்விரண்டிற்கும் அஃறிணைக்கண 'வந்தது' என்பதல்லது வழக்கினுள் வேறு வாய்பாடு இன்மையின், ஆண்டால் பெண்பால் என்னும் வழக்கு உயாதிணைக்கே ஆமெனக்' என்பது, பழைய டிணை.

பெண்மைவிட்டு ஆண்அவாவுவ பேடு, அலியெனப்படும்; சிகண்டிமுதலி யோர், ஆண்மைவிட்டுப் பெண்அவாவுவ பேடு, பேடி யெனப்படும்; பிருகந் தனை, வீண்பதி முதலியோர். இவ்விருவகைக்கும் பொதுப்பெயர் - பேடு.

(உ - ம்.) 'அலி வந்தான்' } ஆண்பாலாகச் சொல்லப்பட்டன.
'சிகண்டி இவன்' }

'பேடி அணியாளோ' } பெண்பாலாகச்
'தேருந்தான் அந்த மெய்ப பேடி' } சொல்லப்பட்டன.
'வீண்பதியென்னும் பேடி - என்றான்' }

அலி வந்தது, பேடி வந்தது, பேடு வந்தது - அஃறிணையாச்சொல்லப்பட்டன.

[மூன்று இடத்தும் சொல் திணை பாஸ்களை உணர்த்துதல்.]

‡ உகரு. படர்க்கை வினைமுற்று நாமங் குறிப்பின்

பெறப்படுந் திணைபா லினைத்து மேனை

இடத்தவற் றொருமை பன்மைப் பாலே.

(இ - ன்.) படர்க்கை வினைமுற்று நாமம் - படர்க்கையிடத்து வினை முற்றுச் சொல்லையும் படர்க்கையிடத்துப் பெயர்ச்சொல்லையும், குறிப்பின் - சொன்னால், திணை பால் அனைத்தும் - இருதிணையும் ஐம்பாலும், பெறப் படும்—; ஏனை இடத்து - ஒழிந்த தன்மை முன்னிலை யிடங்களின் (வினை முற்றுச்சொல்லையும் பெயர்ச்சொல்லையும் சொன்னால்), அவற்று - அவ்விரு திணை ஐம்பால்களுள், ஒருமை பன்மை பாலே - ஒருமைப்பாலும் பன்மைப் பாலும் மாத்திரமே, (பெறப்படும்); (எ - று.)

* மூன்று இடங்களுள் படர்க்கையில்மாத்திரமே இருதிணை ஐம்பால் என் கிற பகுப்பு உண்டு; மற்றதைத் தன்மை முன்னிலைகளில் ஒருமை பன்மை என் கிற பகுப்புமாத்திரம் உண்டேயன்றி இருதிணை ஐம்பாற் பகுப்புக்கள் இல்லை.

தன்மைமுன்னிலைகள், இருதிணைக்கும் பொது. ‡

வினைமுற்று, நாமம், குறிப்பின், பெறப்படும் என்பவை - மற்றோரிடத் தும் கூட்டி உரைக்கப்பட்டன.

ஆண்பால். பெண்பால். பலப்பால். உயர்திணை.

(உ - ம்.) நடந்தான். நடந்தான். நடந்தார். —படர்க்கைவினைமுற்று.

அவன். அவன். அவர். —படர்க்கைப்பெயர்.

ஒன்றுன்பால். பலவின்பால். அஃறிணை.

நடந்தது. நடந்தன. —படர்க்கைவினைமுற்று.

அது. அவை. —படர்க்கைப்பெயர்.

எனப் படர்க்கைச்சொற்கள், திணை பாஸ்களை யுணர்த்தின.

* இத்தன்மை, வினையியல் - ௫-ஆஞ் சூத்திரத்திலும் நன்குவிளங்கும்.

‡ 'தன்மை உயர்திணைக்கேயன்றி அஃறிணைக்கு உரித்தாமோ? எனின்,— "பேய் பூதம் மந்தி கிளி பூவை பேசுதலா, லாகுமே தன்மை பொது" எனப் பதனால் ஆமென்க' என்பது, பழைய உரை.

ஒருமை.	பன்மை.	இருந்ணைப்பொது.
நடந்தேன்.	நடந்தேம்.	— தன்மைவினைமுற்று.
யான்.	யாம்.	— தன்மைப்பெயர்.
நடந்தாய்.	நடந்தீர்.	— முன்னிலைவினைமுற்று.
நீ.	நீர்.	— முன்னிலைப்பெயர்.

எனத் தன்மைமுன்னிலைச்சொற்கள், ஒருமைபன்மைகளை உணர்த்தின.

ஒருமை - ஒரு பொருளைக் குறிப்பது; பன்மை - ஒன்றின்மேற்பட்ட பல பொருள்களைக் குறிப்பது. வடநூலார் ஒருமையை ஏகவசந் மென்றும், பன்மையைப் பகுவசந் மென்றும் கூறுவர். வடமொழியிலக்கணத்தி லுள்ள த்வவசநமும் [இருமையெண்ணும்], தமிழிற் பன்மையில் அடக்கப்படும். எண், வசநம், மொழி என்பன - ஒருபொருட் சொற்கள்.

(மூவிடங்களில் ஒன்றற்கு உரிய வினைமுற்றும் பெயரும் இப்படி உணர்த்து மெனவே, இவ்விடங்களுக்குப் பொதுவாகிய வினைமுற்றுகளும் பெயர்களும் சந்தர்ப்பம்கோக்கிப் பொதுமைநீங்கி ஒரிடத்திற்கு உரியன வாகியும், வினையெச்சம் முதலியனவும் இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயர்வினைகளைச் சார்ந்தும் இப்படியே திணை பால் முதலியவற்றை உணர்த்துமெனக் கொள்க.) (அ)

[மூவகை இடம்.]

‡ ௨௬௬. தன்மை முன்னிலை படர்க்கை மூவிடனே.

(இ - ன்.) மூ இடன் - மூன்று இடங்களாவன:—தன்மை - தன்மையும், முன்னிலை - முன்னிலையும், படர்க்கை - படர்க்கையும் ஆம்; (எ - று.)

தன்மை - தன்னைக்குறிப்பது. முன்னிலை - எதிரில்நிற்கும் பொருளைக் குறிப்பது. படர்க்கை-இவ்வரண்மையுக்குறியாது அயற்பொருளைக்குறிப்பது.

(உ - ம்.) யான், வந்தேன்; யாம், வந்தேம்—தன்மை.

நீ, வந்தாய்; நீர், வந்தீர்—முன்னிலை.

அவன், வந்தான்; அவள், வந்தாள்; அவர், வந்தார்; } படர்க்கை.
அது, வந்தது; அவை, வந்தன. } (க)

[வழக்கு.]

‡ ௨௬௭. இலக்கண முடைய திலக்கணப் போலி

மருஉவென் றுரு மூவகை யியல்பும்

இடக்க ரடக்கல் மங்கலங் குழுஉக்குறி

எனுமுத் தகுதியோ டாரும் வழக்கியல்.

(இ - ன்.) இலக்கணம் உடையது - இலக்கணமுடையதும், இலக்கணப் போலி - இலக்கணப்போலியும், மருஉ - மருஉவும், என்று ஆகும் - என்று வழங்குகின்ற, மூவகை இயல்பும் - மூன்றுவகை இயல்புவழக்குக்களும்: இடக் கரடக்கல் - இடக்கரடக்கலும், மங்கலம் - மங்கலமும், குழுஉக்குறி - குழுஉக் குறியும், எனும்-என்று வழங்குகின்ற, முத் தகுதியோடு - மூன்று தகுதிவழக்

குக்களும், (ஆக), வழக்கு இயல் வழக்கிலக்கணம், ஆறு ஆம் - அயுவகைப் படும; (எ - று.)—குழுவ - கூட்டம்

(ச) இலக்கணமுதல் - இலக்கணவழியால் வருவது

(உ - ம்.) நிலம், நீர், தீ, பொன்னன், நன்னிலம் முதலியன

(உ) இலக்கணப்போலி - இலக்கணமில்லாததாயினும் இலக்கணமுடையது போலச் சான்றோரால் தொனறுதொட்டு வழங்கப்படுவது

(உ - ம்.) இல்முன்-முன்றி | பொதுவில்-பொதுயி | கசை-நதை
நகாப்புறம்-புறநகா | மின்று-நின்று | கோவில்-கோயில்
இலவாய-வாயில் | வைசாகி-வைகாசி | கணம்-நீகண்

(ங) மருஉ - தொனறுதொட்டு வருத வின்றி இடையில் எழுத்துக்கள் தோன்றியும் திரிந்தும் கெட்டும் இலக்கணம் சிதைந்து தானே மருவிவழங்குவது

(உ-ம்.) அருமருக்கண் - அருமருத

தஞ்சாவூர் - தஞ்சை

மலையமானு - மலாடு

ஆற்றா ஆறை

சோழனு - சோணு

உறையூர் உறையை

பாண்டியனு - பாண்டியாடு

ஆயிறறு - ஆச்சு

தொண்டைமானு - தொண்டைநாடு

அ, இ, உ - அந்த, இந்த, உந்த,

குணக்குளது - குணை

எ - எந்த

தெற்குளது தென்கு

யாடு ஆடு, யாக்கை ஆக்கை

வடக்குளது வடாது

யாறு - ஆறு, யானை - ஆனை

பொழுது போழுது, போது

யாளி - ஆளி, யாமை ஆமை

மரவழி - மராடி

யா - ஆர், யாய ஆய

குளவாமபல - குளாமபல

வருகிறது - வருகுது

பெயர் போ

வாயில் வாசல்

இம்முனறு, அப்பொருட்கு எச்சொல் இயல்பில் அமைந்ததோ அச்சொல்லாலேயே அப்பொருளைக் கூறுதலால், 'இயல்புவழி' எனப்பட்டன

(ச) இலக்கணத்தால் இடக்காண் [நன்மக்களிடத்தே சொல்லத்தகாத] வார்த்தைகளை மறைத்துப் பிறவாற்றாற் சொல்லுவது. [இடக்கா - இடக்கு எனப் தன் ஈற்றுப்போலி]

(உ - ம்) மங்ககமுவிருந்தான் தாக்கடிவிவந்தான் பீ - பவீ - பகவீ.

(உ) மங்ககம் மங்கலம்ல்லாத சொல்லை ஒழித்து மங்கலமான சொல்லாற் கூறுவது. [மங்கலம் - சுபம்]

(உ - ம்) செத்தான் - துஞ்சினான்

பொய்யாகிய உடாபு - மெய்

சுகாடு நன்யாடு

செவ்வாய்க்கிழமை - மங்கலவாரம்

ஒலை - திருமங்கம்

தாலி அறுந்தது - தாலிபெருகிறது.

(ங) துடிக்கிற - ஒருகூட்டத்தார் ஒருகாரணத்தால் ஒருபொருளின் சொற்குறியை ஒழித்து வேறொருசொல்லால் அப்பொருளைக் கூறுவது

* 'இவற்றான், முதலன் முதலும் - ஒருகாரணமின்றி இயல்பான் வருதலின் இயல்புவழக்கென்றாயின, ஏனெனறும் - இவ்வாற்றன்றி உயாந்தோரும் இழிந்தோரும் இவ்வாறுகொண்டு மொழிவது தக்கதென்று கொண்டுமொழிவது தலின், தகுதிவழக்கென்றாயின' என்பது, பழைய உரை.

(உ - ம) பொன் பறி—தட்டா சொல்வது

கள - சொல்லிளம்பி—வேடா சொல்வது

இம்முனறும், பொருள்களுக்கு இயல்பாய ஏறப்பட்ட சொற்களை ஒழித்
தத தகுதியான வேறுசொற்களால் அப்பொருள்களைக் கூறுதலால், 'தகுதி
வழித்' எனப்பட்டன (க0)

[செய்யுள்.]

‡ உகாடி. பலவகைத் தாதுவி னுயிராக்குடல் போறபல
சொல்லாற பொருட்கிட னாக வுணர்வின்
வல்லோ ரணிபெறச் செய்வன செய்யுள்.

(இ ள்) பல வகைத் தாதுவின (தோல் இரத்தம் இறைசரி எழும்பு
முதலிய) எழுவகைத் தாதுககளினாலே, உயிராகு - உயிராகு (இடமாகச்செய்
யப்பட்ட), உடல் போல உடம்புபோல, —பலசொல்லால் - பலவகைச்சொற்
களாலும், பொருட்கு பொருளுக்கும், இடன ஆக - இடமாக, உணர்வின் -
கலவியறிவினால, வல்லோ - (செய்யுள் செய்ய) வல்லவரால், அணி பெற -
அவ்வகாரம்தோன்ற, செய்வன - செய்யப்படுபவை, —செய்யுள் - செய்யுளாம்.

இப்படிச் சொல்லவே, (எழுத்தாலானது சொல்லாதலால்), எழுத்தது
சொல் பொருள் அணி என்னும் நான்கினாலும் ஆவது செய்யுள் என்றதாயிற்று.

யாகக்கொக்கும் யாப்புக்கும் ஒப்புமைகூறியது, இச்சூத்திரம்

பொருள் அகப்பொருளும், புறப்பொருளும் அகப்பொருள் - இன்பம்,
புறப்பொருள் அறமும், பொருளும் அணி சொல்லணியும், பொருளணியும்
சொல்லணி மடக்கு முதலியன பொருளணி - உவமை முதலியன.

யாப்பு, பாட்டு, தூக்கு, செய்யுள், தொடாபு எனபன ஒருபொருளன.
(உ - ம) “அகர முதல் வெழுத்தெல்லாம் ஆதி, பகவன் முதற்றே யுலகு”

இக் குறளவெண்பா, 'சுடவுளவாழ்த்து' என்னும் பொருளுக்கும் இடமாகி,
எடுத்துக்காட்டுவமையணியும் பிறவும் உடையதாயிருத்தல் காண்க (கக)

[குறிப்பும், வெளிப்படையும்]

‡ உகாடி. ஒன்றொழி பொதுச்சொல் விகாரத் தகுதி
ஆகுபெய ரனமொழி வினைக்குறிப்பே
முதல் தொகை குறிப்போ டுணன் பிறவும்
குறிப்பிற் றருமொழி யல்லன் வெளிப்படை.

(இ - ள்) ஒன்று ஒழி பொதுச்சொல் - (இருதிணையிலும் ஆண்பால்
பெண்பால்களுள்) ஒன்றை ஒழிக்கும் பொதுச்சொற்களும், விகாரம் - வலித்
தல் மெலித்தல் முதலிய ஒன்பதுவகைச் செய்யுள் விகாரச சொற்களும்,
தகுதி - (இடக்காடக்கல் முதலிய எழுவகைத்) தகுதிவழக்குச் சொற்களும், ஆகு

பெயர் - ஆகுபெயர்ச்சொற்களும், அனமொழி - அன்மொழித்தொகைச்சொற்களும், வினைக்குறிப்பு - குறிப்புவினைச்சொற்களும், முதல் - முதலில்நிற்கிற மொழியைக்குறிக்கிற சொற்களும், தொகை - பொருள் - தொகையைக்குறிக்கிற சொற்களும், குறிப்போடு - (இம் முதற்குறிப்பும் தொகைக்குறிப்பு மல் லாத பலவழியாலும் குறிப்பாயவரும்) பிறகுறிப்புச்சொற்களும், இன்ன பிற வும் - இவைபோல்வன பிறவும், —குறிப்பின் - குறிப்பிலால், தரு - (பொருள் களைத்) தருகிற. மொழி - சொற்களாம்;—அல்லன - இவையல்லாதவைவெல் லாம், வெளிப்படை-வெளிப்படையாற் பொருள்களைத் தருகிற சொற்களாம்.

(உதாரணம்.)

ஆயிரமக்கள்பொருதார், } * ஐன்றெழிபெயர்ச்சொல் - இருதிறையிலும் ஒரு இம்மாடுகள் கறந்தன } பாலைஒழித்து ஒருபாலை குறிப்பாற் காட்டிற்று.

“தண்டையினினக்கினி,” } செயல்விசாரி சொந்தம் - தட்டை, தாமரை “மறை மலர்” } என்பவற்றைக் குறிப்பாற் காட்டின

கால்குடி வி வந்தான், } தகுதிவாய்க்குகள் - மலங்கமுவி, ஒலை, பொன் தீருமகம் படி. பறி கொடு } என்பவற்றைக் குறிப்பாற் காட்டின.

புளி தின்றான், } ஆகுபெயர்கள் - பழம், மணிதா இப்பொருள்களைக் குறிப்ப ணர் மகிழ்ந்தது } பாற் காட்டின.

தேன்மொழி வந்தான், } அன்மொழிக்கொகைகள் - அவற்றையுடைய பெருந்தகை வந்தான் } பெண்ணையும், ஆணையும் குறிப்பாற் காட்டின

இப்போது } வினைக்குறிப்புக்கள் பொயப்பொருளை நீக்கி, பொண்ணை } யுடையனாயிருக்கிறான், சிறுமையுடையனாயிருந்தான் என் } முன் சிறியன் } னும் பொருள்களைக் குறிப்பாற் காட்டின

ஆதீநாடி படித்தான், } முதற்குறிப்புக்கள் - அச்சொல்லை முதலிலேயுடைய வெற்றிவேற்றைப் படி } துல்களைக் குறிப்பாற் காட்டின.

ஐவளோடு சூந்தி வந்தான், } தொலைக்கிறிப்புக்கள் - பாண்டவர்களையும், “ஐவளை அடைத்த முனி” } ஐம்பொறிகளையும் குறிப்பாற் காட்டின.

கல்லைக்கடிக்க நீந்துசமைத்தாய், } பிறகுறிப்புக்கள் - நன்றாகச் } பாயா வேங்கை, } சமைக்க வில்லை, வேங்கைமரம், “உவர்க்கட லன்ன செல்வா” } லோபிகள் என்பவற்றைக் குறிப்ப } (உப்புக்கடல்போன்ற செல்வமுள்ளோர்.) } பாற் காட்டின.

(‘இன்னபிறவும்’ என்றதனால் தெரிநிலை குறிப்பு வினையாலனையும் பெயர்களும், இருவகை வினைமுற்றாலும் வரும் முற்றெச்சங்களும், செய்யு மென்னும் முற்றும், “கேட்குநபோல” முதலியனவாக அறிவினையிடத்துச் சொல்லப்படுவனவும் ஆகிய இவை முதலானவையும் குறிப்பாற் பொரு ளுணர்த்துமெனக் கொள்க.

இப்படியல்லாமல் நிலம், நீர், தீ, காற்று, வானம், வந்தான், சென்றது என இவ்வாறு வருபவை வெளிப்படையாற் பொருளுணர்த்துவனவாம். (௧௨)

* இதன் இலக்கணத்தை, ௩.௫௨ - ஆம் குத்திரத்திற் காண்க.

சொல்லின் பாதுபாடு.

[சொல் இத்தனைவகைப்படுமென்பது.]

‡ ௨௭௦. அதுவே,

இயற்சொல் திரிசொ வியலபிற பெயர்வினை
எனவிரண்டா மிடையுரி யடுத்தது
நான்குமாந் திசைவட சொல்ல னு காவழி.

(இ. - ள்.) அது (முன்னேகூறிய) சொல்,—இயற்சொல் - இயற்சொல் லும், திரிசொல் திரிசொல்லும் என்கிற, வியலபின் தன்மையையுடைய, பெயர் பெயாச்சொல்லும், வினை வினைச்சொல்லும், என என்று, இரண்டு ஆகும் - இரண்டுவகைப்படும், இடை இடைச்சொல்லும், உரி உரிச்சொல் லும், அடுத்து (அவற்றுடன்) சேரந்து, நான்கும் ஆம் - நான்குவகையாகவும் ஆம்; திசைவடசொல் திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும், அணுகாவழி - (அச் சொற்களுடன்) சேராத இடத்து; (எ - று)

எனவே-பெயரியற்சொல், பெயாதிரிசொல்; வினையியற்சொல், வினைத் திரிசொல், இடையியற்சொல், இடைத்திரிசொல்; உரியியற்சொல், உரித்திரி சொல் எனத் தமிழ்ச்சொல் எட்டுவகை யிடுமென்றும்; திசைச்சொல்லும் வடசொல்லும் சேராதவிடத்துப் பதவகைப்படுமென்றும் கூறியதாயிற்று.

‘இயற்சொ திரிசொ வியலபின்’ என்றதை ‘இடை உரி’ என்பதனு டும் கூட்டுக இடைச்சொல்லும் உரிச்சொல்லும் பெயாவினைகள் போலத் தனித்துநடவாமல் அவற்றை அடுத்தேவருகலாலும், இடைஉரிகளில் இயற் சொல் திரிசொல் என்னும் பகுப்பு அவ்வளவாகச் சிறப்புடைய தன் றுதலா லும், ‘இடையுரி யடுத்து’ எனத் தனியேவந்ததும், ‘நான்குமாம்’ என இழிவு சிறப்புமமைக்காந்ததும் கூறினா திசைவடசொல் அணுகாவழி’ எனப் பரா முகமாக இறுதியிறகூறியது, அவை ஆநான்குகொற்களுள் அடங்குதலால்.

பெயாச்சொல் பொருளை உணர்த்துதலால் முன்னும், வினைச்சொல் அப்பொருளின் தொழிலை உணர்த்துதலால் அதன் பின்னும், இடைச்சொல் அப்பொருளையும் தொழிலையும் குறிப்பால் உணர்த்தி அவற்றை அடுத்து *நிற்றலால் அவ்விரண்டன பின்னும் வைக்கப்பட்டன. உரிச்சொல்லுை இறுதியில் நிறுத்தியது, அது பொருளால் பெயாவினைகளில் அடங்குதலால். வடதிசைச்சொல்லைத் திசைச்சொல்லில் அடக்காதது, அதன் பலவகைப் பெருமையும்பற்றி

(கூ.)

[இயற்சொல்.]

‡ ௨௭௧. செந்தமிழாகத் திரியாதி யார்க்குந்

தம்பொருள் விளக்குந் தன்மைய வியற்சொல்.

‘இஃது ஒருநல்லதற்கேயுரித்தனற்ப பதினெண்பூமிகும், விண் ணிற்கும், புவநாதிகும் பொதுவாய வருதலின், திசைச்சொல்லின் அடங் காது வேறொதின ரென்க. அஃது என்ன?—‘வடக்கண்மொழி’ என்னுமா லோவெனின், ஆண்டு வழக்குப்பயிற்சினோக்கி அவ்வாறு கூறுப வென்ப’ என்பது, பழைய உரை.

(இ - ன்.) செந்தமிழ் ஆகி - செந்தமிழ்நாட்டில் வழங்குஞ் சொல்லாகி, திரியாது - திரிசொற்போலாகாமல், யார்க்கும் - படித்தவர்க்குமாத்திரமே யன்றிப் படியாதவர்க்கும், தம் பொருள் - தமது பொருள்களை, விளக்கும் - தெரிவிக்கின்ற, தன்மைய - தன்மையையுடைய உலகவழக்கச்சொற்களே, - இயற்சொல் - இயற்சொற்களாம்; (எ - று)

செந்தமிழ்நாடு - வடபாண்டிநாடு; தமிழைவளர்த்த பாண்டியர்கட்கும் சங்கப்புவலர்கட்கும் உறைவிடமாதலால்.

இயற் சொல் - இயல்பாய் [யாவர்க்கும்] பொருள் விளங்கும் சொல். (உ - ம்.) மண், பொன், மரம்—பெயரியற்சொல்.

நடந்தான், வந்தான்—வினையியற்சொல்.

அவனை, அவனால் (இவைகளில்உள்ள ஐ ஆல்)—இடையியற்சொல்.

அழகு, அன்பு—உரியியற்சொல் (கசு)

[திரிசொல்.]

‡ ௨௪௨. ஒருபொருள் குறித்த பலசொல் லாகியும்
பலபொருள் குறித்த ஒருசொல் லாகியும்
அரிதுணர் பொருளான திரிசொல் லாகும்.

(இ - ன்.) ஒரு பொருள் குறித்த - ஒருபொருளையே தெரிவிக்கின்ற, பல சொல் ஆகியும் - பலசொற்களாயும், பல பொருள் குறித்த - பலபொருள்களைத் தெரிவிக்கின்ற, ஒரு சொல் ஆகியும் - ஒரேசொல்லாயும், அரிது உணர் பொருளான - அருமையாக [கற்றவர்களால்மாத்திரமே] அறியப்படுகிற அருத் தந்தையுடையவை, —திரிசொல் ஆகும் - திரிசொற்களாம்; (எ - று.)

திரிசொல் - இயற்சொல்லினின்று திரிந்த[வேறுபட்ட]சொல்;வேறுபடு தலாவது - எளிதிற்பொருள் அறியப்படாமல் அரிதிற் பொருள் அறியப்படுதல்.

‘அரிது உணர் பொருளான’ என்றதனால் - ஒருபொருள்குறித்த பலசொற்களிலும் பலபொருள்குறித்த ஒருசொற்களிலும் இயற்சொல் தவிர மற்ற வையே திரிசொல் லென்று கொள்க

(உ - ம்.) கிள்ளை, தத்தை—இவை - கிளி என்கிற ஒருபொருளைக் குறித்த பல பெயர்த்திரிசொல்.

காசு—இது - குற்றம் பொன் மணி முதலிய பலபொருள்களைக் குறித்த ஒரு பெயர்த்திரிசொல்

படர்ந்தான், ஏகினான், சென்றான்—இவை - போனான் என்கிற ஒரு பொருளைக் குறித்த பல வினைத்திரிசொல்.

வரைந்தான்—இது - கீக்கினான், கொண்டான், எழுதினான் முதலிய பல பொருள்களைக் குறித்த ஒரு வினைத்திரிசொல்.

சேறும், வருதும் இவற்றில் உள்ள தும் தும் விருதிகள்—தன்மைப் பன்மை எதிர்காலம் என்கிற ஒருபொருளைக் குறித்த பல இடைத்திரிசொல்.

கொல்—இது - ஐயம் வினா முதலிய பலபொருள்களைக் குறித்த ஓர் இடைத்திரிசொல்.

சால, உறு, தவ, நனி, கூர், கழி—இவை - மிகுதி என்கிற ஒரு பொருளைக் குறித்த பல உரித்திரிசொல்.

கடி—இது - காப்பு கூர்மை அச்சம் கரிப்பு விளக்கம் சிறப்பு மணம் முதலிய பலபொருள்களைக் குறித்த ஓர் உரித்திரிசொல்.

இப்பகுப்பினவன்றி ஒருபொருள்குறித்த ஒருசொல்லாகிவரினும் அரிதுணர்பொருளுடைய சொல் திரிசொல்லேயாம் (கரு)

[திசைச்சொல்.]

‡ உளங் செந்தமிழ் நிலஞ்சேர் பன்னிரு நிலத்தினும்

ஒன்பதிற் நிரண்டினில் தமிழொழி நிலத்தினும்

தங்குறிப் பினவே திசைச்சொ லென்ப.

(இ - ள்.) செந்தமிழ் நிலம் சேர் - செந்தமிழ்நாடாகிய பாண்டிய நாட்டைச் சேர்ந்த, பன்னிரு நிலத்தினும் - பன்னிரண்டு கொடுத்தமிழ்நாடுகளிலும், ஒன்பதிற் நிரண்டினில் - பதினெட்டுத் தேசங்களுள், தமிழ் ஒழி நிலத்தினும் - தமிழ்நாடு ஒழிந்த பதினேழு நாடுகளிலும், தம் குறிப்பின - வசிப்பவர்கள் தமது பேசும்பாலைகளிலுள்ள பதங்கள் அப்பொருளோடு செந்தமிழில் வந்து வழங்குவன, — திசைச்சொல் - திசைச்சொற்களாம்:— என்ப - என்று சொல்வர், (புலவர்); (எ - று.)

திசைச்சொல் - திசைகளில் வழங்குகின்ற தேசபாலைகளிலிருந்து செந்தமிழில் வந்து வழங்கும் சொற்கள்.

* கொடுத்தமிழ்நாடு பன்னிரண்டாவன:—தென்பாண்டிநாடு, குட்டநாடு, குடநாடு, கற்காநாடு, வேணாடு, பூழிநாடு, பன்றிநாடு, அருவாநாடு, அருவாவடதலைநாடு, சீதநாடு, மலையமாநாடு, சோழநாடு என்பன. தென்பாண்டிநாடு - செந்தமிழ்ப்பாண்டிநாட்டுக்குத் தென் திசையிலுள்ளது.

(உ-ம்.) க. பசுவைப் பெற்றும் என்பதும், } தென்பாண்டிநாட்டுச்சொல்.
சோற்றைச்சேர்நீறி என்பதும் }

உ. தாயைத் தள்ளி என்பது—குட்டநாட்டுச்சொல்.

ங. தந்தையை அகீநன் என்பது—குடநாட்டுச்சொல்.

ச. வஞ்சகரைக் கையி என்பது—கற்காநாட்டுச்சொல்.

ரு. தோட்டத்தைக் கீழா என்பது—வேணாட்டுச்சொல்.

ஈ. சிறுகுளத்தைப் பாழி என்பது—பூழிநாட்டுச்சொல்.

* “தென்பாண்டி குட்டங் குடங் கற்கா வேண் பூழி

பன்றி யருவா அதன்வடக்கு—நன்றாய்

சீதம் மலாடு புனனாடு செந்தமிழ்சேர்

ஏதயில் பன்னிருநாட் டெண்.”

‘அன்றியருவாவதன்வடக்கு’ என்று பாடமோதி, அன்றிநாடென்பாரும் உளர்

எ. வயலைச் சேய் என்பது—பன்றிநாட்டுச்சொல்.

அ. சிறுஞாத்தைக் கேணி என்பது—அருவாநாட்டுச்சொல்

க. புளியை எகிள் என்பது—அருவாவடதலைநாட்டுச்சொல்.

கஃ. தோழனை எலுவன் என்பதும், } —சேநாட்டுச்சொல்
தோழியை இதுளை என்பதும் }

கக. நல்லநீரை வெள்ளர் என்பது—மலைபடாநாட்டுச்சொல்

கஉ. * தாயை தூய என்பது—புனனாட்டுச்சொல்.

ஐ தமிழ்நாடு ஒழிந்த நாடு பதினேழாவன.—சிங்கனம், சோனகம், சாவகம், சீனம், துளுவம், குடகம், கொங்கணம், கன்னடம், கொல்லம், தெலுங்கம், கலிங்கம், வங்கம், சங்கம், மகதம், சடாரம், கௌடம், குசலம்

மாமரத்தைக் கொகீது என்பது —துளுவநாட்டுச்சொல்.

அகப்படுதலைச் சிக்குதல் என்பது—கன்னடநாட்டுச்சொல்.

கருத்தாக இருத்தலை விரிவு எனப்பதும், } —தெலுங்கநாட்டுச்
சொல்லுதலைச் செப்புதல் என்பதும் }

மற்றவையும் இப்படியே ஆங்காங்கு வருதல் கண்டுகொள்க.

ஐயோ என்பதை 'அநீதே' என்பது சிங்களநாட்டுச்சொல்' என்று முன்னைய உரையாசிரியர்கள் எழுதியிருந்தாலும், அது 'ஹந்த' எனினும் வடசொல்லின் சிதைவு என்று தெரிதலால், இங்குக் கொள்ளப்படவில்லை.

என்ப பலாபால முற்று; அன்சாரியைப்பெறாத பலவின்பால் முற்றாகக் கொண்டு, திசைச்சொல்வென மொராலப் பெறா என உரைப்பினும் அமையும்.

[வடசொல்.]

† உளசு. பொதுவெழுத தானுஞ் சிறப்பெழுத தானும்
ஈரெழுத தானு மியைவன வடசொல்.

(இ - ள்.) பொது எழுத்தானும் - (ஸம்ஸ்கிருதபாஷைக்கும் தமிழ்ப் பாஷைக்கும்) பொதுவாகிய எழுத்துக்களாலும், சிறப்பு எழுத்தானும் ஸம்ஸ்கிருதத்துக்கே உரிய சிறப்பெழுத்துக்களாலும், ஈர எழுத்தானும் - பொதுவும் சிறப்பும் ஆகிய இவ்விருவகையெழுத்துக்களாலும், இயைவன - அமைந்துள்ளவான ஸம்ஸ்கிருதபாஷைப்பதங்கள் தமிழில் திரிந்தும் திரியாமலும் வந்து வழங்குவன,—வடசொல் - வடசொற்களாம்; (எ - று.)

வடசொல் - வடதிசைமொழியிலிருந்து செந்தமிழில் வந்து வழங்கும் சொல். ஸம்ஸ்கிருதம் ஆதியில் வடக்கே இம்மயலேபிரந்தத்தில் கங்கா

* இது, பழைய உரையிற் கண்டது.

ஐ “சிங்களஞ் சோனகஞ் சாவகஞ் சீனந் துளுக குடகங்
கொங்கணங் கன்னடங் கொல்லந் தெலுங்கங் கலிங்கம் வங்கங்
கங்க மகதங் கடாரங் கவுடங் கடுங்குசலந்
தங்கும் புகழ்த்தமிழ் குழ பதினேழபுவி தாமியவையே.”

தீரத்தில் காசி முதலிய இடங்களில் மிக்கு வழங்கிவந்ததனால், அதற்கு 'வட மொழி' என்று பெயர்

(உ-ம் க. அமலம், காரணம். மேரு—பொதுவெழுத்தால் இயைந்தன.

உ சுகி, போகி, சுததி—சிறப்பெழுத்தால் இயைந்தன.

஁ அரி, அரன், சயப—ஈரெழுத்தாலும் இயைந்தன.

இவற்றில், முந்தினது - துந்தரி; மற்றையிரண்டும் - துந்தரி.

இனி, இக்குத்திரத்தில் 'ஆனும்' என்பதை ஆயினும் என்பதன் திரிபாகக் கொண்டு உரைப்பினும் அமையும் (௧௭)

பெயர்ச்சொல்.

சொல்லதிகாரத்தில் முதல்காண இவ்வியலில் இதுவரை சொல்லிலக கணத்தைப் பொதுப்படக்கூறி, இனிப் பெயர்ச்சொல்லிலககணம் வருமா.

[பெயர்ச்சொல்லின் பொதுவிலககணம்.]

‡ ௨௭௫. இடுகுறி காரண மரபோ டாசரக

தொடர்ந்து தொழிலை காலந் தோற்று

வேற்றுமைக் கிடனாய்த் திணைபா விடத்தொன்று

ஏற்பவும் பொதுவு மாவன பெயரே.

(இ - ள்.) இடுகுறி காரணம் - இடுகுறியுட்காரணககுறியும் (என்னும் இரண்டும்), மரபோடி ஆக்கம் - மரபும் ஆக்கப்பாடும் (என்னும் இரண்டையும்), தொடர்ந்து - பற்றி,—தொழில் அலகாலம் தோற்று - வினையாலணையும் பெயர்க ளல்லாதவை காலத்தைக்காட்டாமல்,—வேற்றுமைக்கு இடன ஆம் - எட்டுவேற்றுமைகளும் சார்தற்கு இடமாகி,—திணை இருதிணையிலும், பால் - ஐம்பாலிலும், இடத்து மூவிடத்திலும், ஒன்று ஒன்றை, ஏற்பவும்- ஏற்றுவருபவையும், பொதுவு - (அவ்விருதிணை பைம்பால் மூவிடங்களுள்) பலவற்றிற்கு உரியவையும்; ஆவன - ஆகிரிப்பன,—பெயர் - பெயர்ச்சொற்க ளாம்; (௭ - று.)

எனவே - இடுகுறிமரபுப்பெயர் இடுகுறியாக்கப்பெயர், காரணமரபுப் பெயர், காரணவாக்கப்பெயர் என்ப பெயர் நான்குவகைப்படு மென்றபடி. இடுகுறி காரணங்களுக்கு இலக்கணம், * கீழ்க் கூறப்பட்டது. மரபாவது - ஒருவரால் ஆக்கப்படாமல் தொன்றுதொட்டு வழங்கிவருவது. ஆக்கமாவது - புதிதாகப் புலவர்களால் உண்டாக்கப்பட்டு வருவது.

(உ - ம்.) மரம், விள, பனை—இடுகுறிமரபு.

அவன், அவள், பறவை—காரணமரபு.

“மானவேன் முட்டைக்கு மாறாய் தெவ்வர்போய், கானவேன் முட்டைக்குக் காடு”—இப் பெரிய்யாமொழிப்புலவர் பாட்டில் முருகக்கடவுளுக்கு ‘முட்டை’ என்று பெயர்சொன்னது, இடுகுறியாக்கம்.

* ௬௨ - ஆஞ் சூத்திரம்.

(இழ்ப பதவியலில் “இடுகுறியாகி முன்னையொன்றாய முடிந்தியல் கின்ற பெயர்” எனக் கூறியுள்ளதனால், காரணங் கருதாததாயும் புதிதாக ஆக்கப்படுவதாய் முள்ள இடுகுறியாகக்கொடுக்க உதாரணம் அரிதா மென உணரக் கடவுளாபெயரை மனிதாக்கும விலங்குக்கட்கும் இடடுவழங்குதல், இடுகுறியாகக்கதன்பாற்படும்)

பொன்னன், பூணன், மலைகளமகன்—இவை காரணக்குறியாகக் கம் நடந்தவனை, நடப்பவனால, நடக்கின்றவற்றோடு—வினையாலனையும் பெயர்கள் காலங்காட்டின

‘தொழிலை காலந்தோற்று’ எனப் பொதுவாகச் சொன்னதனால்—(வினையாலனையும்பெயர்கள் காலங்காட்டுவதுமாதிரிமே யல்லாமல்) சிலதொழிற்பெயர்களும் காலங்காட்டு மென்பது பெறப்பட்டது

நடந்தமை, நடக்கின்றமை, செயவது—தொழிற்பெயர் காலங்காட்டின மாம் முதலிய இடுகுறிப்பெயரும், அவன் முதலிய காரணப்பெயரும்—தொன்றுதொட்டு வந்தன முட்டை முதலிய இடுகுறிப்பெயரும், பொன்னன் முதலிய காரணப்பெயரும் - நடுவிலே ஒருவரால் ஆக்கப்பட்டு வருவன

[உயாதீனை ஆண்பாற்பெயர்.]

உளக. அவற்றுள்,

கிளையெண் குழுஉமுதர பலபொருட் திணைதேம்
ஊர்வா னகம்புற முதல நிலன்யாண்டு
இருது மதிநா ளாதிக காலம்
தோள் குழல் மார்புகண் காதமுத லுறுபு
அளவறி வெப்பபு வடிவு நிறங்கதி
சாதி குடிசிறப் பாகிப் பலகுணம்
ஒத லீத லாகிப் பல்வினை
இவைபடை சுட்டு வினாபிற மறறோடு
உற்றனவ வீறு நம்பி யாடே
விடலை கோவேள் குரிசில் தோனறல்
இன்னன ஆண்பெய ராகு மென்ப.

(இ - ள்) அவற்றுள் - மேலே ‘பெயர்’ என்றவற்றுள்,—கிளை - சுற்றம், எண் - எண்ணும், குழுஉ - கூட்டமும், முதல்- முதலிய, பல பொருள் பலபொருட்பெயர்களையும்; திணை - ஐவகைநிலங்களுக்கும், தேம்-தேசமும், ஊர்-ஊரும், வான் - ஆகாயமும், அகம் - உள்ளிடமும், புறம் வெளியிடமும், முதல் - முதலிய, நிலன் - இடப்பெயர்களையும்; யாண்டு-வருடமும், இருது-பருவமும், மதி - மாதமும், நாள் - நகரத்திரமும், ஆதி - முதலிய, காலம்-காலப்பெயர்களையும்; தோள் தோளும், குழல் - மயிரும், மாபு மாபும், எண் - எண்ணும், கரது - காதும், முதல் - முதலிய, உறுபு - சினைப்பெயர்

களையும்; அளவு - அளவும், அறிவு - ஞானமும் ஒப்பு - உவமிக்கப்படும் குணமும், வடிவு - உருவமும், நிறம் - வர்ணமும், கதி - (மக்கள் தேவர் நரதர் விலங்கு என்னும் நால்வகைக்) கதிகளும், சாதி - சாதியும், குடி - குலமும், சிறப்பு - மேன்மையும், ஆதி - முதலிய, பல் குணம் - பல குணப்பெயர்களையும்; ஒதல் - படித்தலும், சுதல் - சொடித்தலும், ஆதி - முதலிய, பல் வினை - பல தொழிற்பெயர்களையும்; இவை - இவற்றை, அடை - அடித்துவருகின்ற, சுட்டு - மூன்று சுட்டு முகத்திக்குளும், வினா - மூன்று முதல்வினாவெழுத்துக்களும், பிற - பிற என்பதும், மற்றேறும் - மற்ற என்பதுமாகிய இடைச் சொற்களையும், உற்ற அடியாகக் கொண்டு பிறந்த, ன் ஈறு னகரமெய்யிற்றுபொயர்களும்: 'நாபி ஆரூஉ விடலை கோ வேள் ரிசில் தோன்றல்' - இவ்வேழுபெயர்களும்: ஆன்னன் - இவைபோல்வன பிறவும் — ஆண் பெயர் ஆகும் - உயர்திணை ஆண்பாற் பெயர்களாம்:— ன் என்பது - என்றசொல்வர், (புலவர்; (எறு)

‘னவ்வீறு’ எனவே அன் ஆன், மன், னான், ன் இவ்வைந்தும் அடங்கும்

சுட்டு முதலிய நான்கு இடைச்சொற்களும் தக்கென்று ஒருபொருளில் லாமல் பொருள் முதலிய ஆறில் ஒன்றைக் குறிப்பால் உணர்த்து மென்பாரா, ‘இவையடை சுட்டு வினா பிற மற்ற’ என்றா

பொருளால் வரும் பெயர்கள்.

(உ - ம்.) தமன், நமன், தாமன், எமன்—கிளையால்வருபெயர்

ஒருவன் —எண்ணல்வருபெயர்

சங்கத்தான்—குழுஉவால்வருபெயர்

பொன்னன், முடியன்—இவை ‘முதல்’ என்றதனால் வருபெயர்.

இடத்தால் வரும் பெயர்கள்.

வெற்பன், பொருப்பன், சில பன்—குறிஞ்சிநிலத்தால்வருபெயர்

மறவன், எயினன்—பாலைநிலத்தால்வருபெயர்

இடையன், ஆயன்—முல்லைநிலத்தால்வருபெயர்

ஊரன், மகிழ்நன், நாடன், மள்ளன்—மருதநிலத்தால்வருபெயர்.

சேர்ப்பன், துறைவன், கரையான்—நெய்தல்தால்வருபெயர்.

சோழியன், தொண்டை நாட்டான், சீனத்தான்—தேசத்தால்வருபெயர்.

சிறுாரான், மதுமையான், திருவல்லிகேணியான்—ஊரால்வருபெயர்.

வானத்தான், விண்ணவன்—வானால்வருபெயர்.

அகத்தான், புறத்தான்—அகம் புறம் என்றவற்றால் வருபெயர்.

மண்ணகத்தான், பாதலத்தான்—‘முதல்’ என்றதனால் வருபெயர்.

காலத்தால் வரும் பெயர்கள்.

மூவாண்டினன், பிரபவன், பிலவவருடத்தான்—வருடத்தால்வருபெயர்.

இளவேனிலான், காரான்—பருவத்தால்வருபெயர்.

சாரத்திகையான், லையான்—மாதத்தால்வருபெயர்.

உத்தரட்டாதியான், திருவோணத்தான்—நகூத்திரத்தால்வருபெயர்.

நெருநலான், முற்காலத்தான், இக்காலத்தான்—‘ஆதி’ என்றதனால் வருபெயர்.

சினையால் வரும் பெயர்கள்.

திணிதோளான், சரிசூழலன், வரைமார்பன், செங்கண்ணன், நெட்டைக்காதன்—தோள் முகவிய ஐங்கு உறுப்பாலும் வரு பெயர்.

குறுந்தானன், மெருங்கையான், பெருவயிற்றான், பலவன், உதடன—‘முதல்’ என்றதனால் வரு பெயர்.

குணத்தால் வரும் பெயர்கள்.

பெரியன், சிறியன்—அளவால்வருபெயர்

அறிஞன், புலவன்—அறிவால்வருபெயர்

பொன்னொப்பான், புலியுண்பான்—ஒப்பால்வருபெயர்

கூனன், குறளன்—வடிவால்வருபெயர்

கரியன், செடியன்—நிறத்தால்வருபெயர்

மாணுடன், தேவன், நாகன், தெளிசிங்கன்—கதிபால்வருபெயர்

அந்தணன், அரசன், மணிகன், வேளாளன்—சாகிபால்வருபெயர்

கங்கன், காடவன், சோகிழான்—கடியால்வருபெயர்

ஆசிரியன், படைத்தலைவன்—சிறப்பால்வருபெயர்

நல்லன், தீயன்—‘ஆதி’ என்றதனால் வருபெயர்.

தொழிலால் வரும் பெயர்கள்.

ஒதுவான், சுவான்—‘ஒசை’ ‘சதல்’ என்றவற்றால் வரு பெயர்.

கொல்லன், சட்டான், கணக்கன், திருடன்—‘ஆதி’ என்றதனால் வரு பெயர்.

இடைச்சொல்லால் வரும் பெயர்கள்

அவன், இவன், உவன்—சட்டாலவருபெயர்

எவன், ஏவன், யாவன்—விலாவால்வருபெயர்.

பிறன், மற்றையான்—‘பிற’, ‘மற்ற’ என்றவற்றால் வருபெயர்.

‘நம்பி’ முதலிய ஏழுபெயர்களும்—குத்திரத்திற் காட்டப்பட்டன.

‘இன்னுன் என்றதனால் - விலவி, மீளி, வழிதி, கிள்ளி, சென்னி, செட்டி, சக்கிரி, வந்தல், செமமல், சேய, தம்பி, ஏறுதி, காலிதி, குடுமி, வள்ளல், ஆண்ணல் இவை முதலாக உயர்திணை யாண்பாற்பொருள் குறித்தது வருவனவெல்லாம் கொள்க.

(கக)

[உயர்திணைப் பெண்பாற்பெயர்.]

உளள். கிளைமுதலாகக் கிளந்த பொருள்களுள்

ளவ்வொற் நிகரக் கேற்ற வீற்றவும

தோழி செவிவி மகடுஉ நங்கை

தையலோ டின்னை பெண்பாற் பெயரே.

(இ - ள்.) கிளை முதலாக - சுற்றம் முதலாக, கிளந்த (முன்னுத்திரத்திற்) சொல்லப்பட்ட, பொருள்களுள் - (அறவகைய) பொருள்களுள்ளும் இடைச்சொற்களுள்ளும் ஒன்றினடியாகப் பிற்த்து, எ ஓற்று இகரக்கு - ளகரமெய்யும் இகரவுயிரும் பொருந்தித்தற்கு, ஏற்ற - தகுந்த, சுற்றவும் - அவ்விரண்டு சுற்றப் பெயர்களும்; 'தோழி செவிலி மகனே நங்கை தையலோடு' - இவ்வைந்துபெயர்களும, இன்ன - இவையே மூலவன் பிறவும்;—பெண்பால் பெயர் - உயர்திணைப் பெண்பால் பெயராக; (எ - று.)

‘எவ்வொற்று’ எனவே அள, ஆ, ன் இம்முதலாம் அடங்குதலறிக.

‘எவ்வொற்று இகரக்கு ஏற்றதிறவும்’ என்றதனால் - சிலப்பயர்கள் ளகரத்திற்கும், சிலபெயர்கள் இகரத்துக்கும், சிலபயர்கள் பூரணங்கும் ஏற்றவையாக வருமா.

(உ - ம்.) பெருவாய் வரு பெயர்:—தமன், தமன், தமன், எமன்—கிளை; ஒருத்தி—எண்; அவையத்தன், அவையத்தி—குட்டி; பொன்னினான் பொன்னி—முதல்.

இக்கால் வரு பெயர்:—குறத்தி, எயிற்றி, ஆய்ச்சி, உழத்தி, பரத்தி—ஐவகையிலம்; சோழிச்சி மலைபாட்டி—தேயம்; நருவூரன்—ஊர்; வானத்தான், வானத்தி—வான்; அகத்தான், அகத்தி: புறத்தான், புறத்தி—அகம், புறம்; மண்ணகத்தான், மண்ணகத்தி—முதல்.

காலத்தால் வரு பெயர்:—ஐயாணமுன்—வருடம், இளவேனிலான்—பருவம்; ஐயாசியான்—மாதம்; பூரத்தான்—கூத்திரம்; காலவான்—ஆதி.

சீனயால் வரு பெயர்:—திணிசேனாள், திணிச்சாள்; சரிசுழலான், சரிசுழலி; நெடுமாப்பான், நெடுமாபி, தடங்கண்ணன், தடங்கண்ணி; குழைக்காதான், குழைக்காதி—தோள்முதலிய உறுப்பு; நறுக்காளி, மூச்சி—முதல்.

குறத்தால் வரு பெயர்:—பெரியன்—அவன், புலமையான்—அறிவு; பொன்னொப்பான்—ஒப்பு; கூனன், கூனி—வடிவு; கரிபன்—நிறம்; மாணுடத்தி—கதி; பார்ப்பினி—காதி; குறுக்கையன்—குடி; மீனத்திலவி—சிறப்பு; நல்லன்—ஆதி.

தோழியால் வரு பெயர்:—ஒதுவான், சுவான்—ஒதல் சுதல்; கொல்லத்தி, தட்டாத்தி—ஆதி.

இடைச்சொல்லால் வரு பெயர்:—அவன், இவன், உவன்—சுட்டு; எவன், எவன், யாவன்—வினா; மற்றையான்—பிற, மற்று.

‘தோழி’ முதலிய ஐந்துபெயர்களும—குத்திரத்திற் காட்டப்பட்டன.

‘இன்ன’ என்றதனால் * பேதை, பொதுமை, மகனாக, மடந்தை, அரிவை, தெரிவை, பேரிளம்பெண், இருளை, மாது, பெண்கு இவைமுதலாக உயர்திணைப்பெண்பாற்பொருள் குறித்துவருவனவெல்லாம் கொள்க. (உ௦)

* ‘பருவப்பெயரான ‘பேதை’ முதல் ஏழாம் காலப்பெயருள் அடங்குமெனக் கொள்க’ என்பது, பழைய உரை.

[உயர்திணைப் பலர்பாற்பெயர்.]

உளவு. னெந்த னினை முத லுற்றாவ் லீற்றவும
கள்ளெ னீற்றி னேற்பவும பிறவும
பல்லோர் பெரியன் பகுதி யாகும்.

(இ - ள்) கிளந்த - முன்ன சொல்லப்பட்ட, கினை முதல் - சுற்றம் முதலாகிய அறுவகைப்பொருளையும் இடைச்சொற்களையும், உற்ற - அடியாகக்கொண்டு பிறந்த, ற சுற்றவும ரகரமெயிற்றுப் பெயர்களும், கள் என் றற்றின் - கள் என்னும் விசுவகைப் சுருகவுடைய பெயர்களும், ஏற்பவும் - (இவ்விடத்துக்குப்) பொருள்கிவநவனவும, பிறவும (இவைபோல்வன) பிறவும்,—பல்லோர் பெரியன் பகுதி ஆகும் - உயர்திணைப் பலர்பாற் பெயர் களாகும்; (எ - று)

‘ரவ்வீற்ற’ எனவே - அா ஆர், மா, ற இந்நான்கும் அடங்கும்

‘கள்’ விசுவகி அஃறிணைப் பலவின்பாலுக்கும் வருதலால், ‘ஏற்பவும்’ என்றார்.

பொருளால் வரு பெயர்:—தமா, நமா, துமர்; எமா—கினை; இருவர், முவர்—எண்: அவையத்தார்—குழுஉ: முடியா, பொருளர்—முதல்.

இடத்தால் வரு பெயர்:—குறவர், எயினர், ஆயர், மகிழ்தர், கரையார்—ஐவகைகளும்; திடத்தார்—தேயம்; பட்டணத்தார்—ஊர்; வானத்தார்—வான்; அகத்தார், புறத்தார்—அகம், புறம்; எண்ணோர்—முதல்

காலத்தால் வரு பெயர்—ஐயாண்டினர்—வருடம்; முதலேனிலார்—பருவம்; ஐயப்பார்—ராதம், திருவா கிரையார்—கங்கைதீரம்; காலையார்—ஆதி.

சினையால் வரு பெயர்—கிணிகோளார், கரிமுறலார், நெடுமார், தடங் கண்ணர், குறைக்காதா—தோள் முதலிய உறுப்பு; நெடுங்கைபர்—முதல்

தூண்தால் வரு பெயர்:—பெரிபார்—அளவு; புலவர்—அறிவு; புலியொப் பார்—ஒப்பு; முடவர்—வடிவு; கரியார்—நிறம்; மானுடவார்—கதி; அந்தணர்—காதி; குறுக்கையார்—குடி; ஆசிரியர்—சிறப்பு; கல்லா, கீயர்—ஆகி

தொழிலால் வரு பெயர்:—ஒதுவார், ஈவார்—ஓதல், ஈதல்; கொல்லர், தட்டார்—ஆதி.

இடைச்சொல்லால் வரு பெயர்:—அவா, இவா, உவர்—சுட்டு; எவர், எவர், யாவர்—வினா; பிறா, மற்றையார்—பிற, மற்று

‘கள்’ விசுவகி - கோக்கள் மனுக்கள் எனத் தனிவிசுவகியாகவும், தமர்கள் நமர்கள் என * விசுவகி மல்விசுவகியாகவும் வருமென்று அறிக

‘பிற’ என்றதனால், மாந்தர், மக்கள், மாக்கள் இவை முதலாக உயர்திணைப் பலர்பாற் பொருள் துரித்தா வருவன வெல்லாம் கொள்க. (உக)

* ‘ஒருசார் ரகாரஒற்றம்’ ‘கள்’ என் விசுவகியும் கூடிவந்தாலும், முன் நின்று ரகாரவொற்றே பால் விளக்கும்; ஏனையது வாய்பாடுநிரம்பல்மாதிரையேயாவது எனக் என்பது, பழைய உரை.

[அஃறிணை ஒன்றன்பாற்பெயர்.]

உஎக. வினாச்சுட்டுடனும் வேறு மாம்பொருள்

ஆகியுறுதுச் சுட்டணை யாய்தம்

ஒன்றனெண் ணின்னென் னொன்றன் பெயரே.

(இ - ன், வினாச்சுட்டு - றும் - மூன்று முதல்வினாவும் மூன்றுசுட்டுமாகிய இடைச்சொற்களையும், வேறு ஆம் பொருள் ஆகிய ஒவற்றின் வேறுகிய பொருளமுதலிய அறுவகையொழிகளையும் உறு - அடிபாகக்கொண்டுபிறந்த, து - துவ்விருதி யீற்றுப் பெயர்களும், சுட்டு அணை ஆயதம் - சுட்டெழுத் தோடு ஆய்கத்தையும் பொருந்திய துவ்விருதியீற்றுப்பெயர்களும், ஒன்றன் எண் - ஒன்றாகிய எண்ணுப்பெயரும், இன்னென் - இவை மீ னன்வனபிறவும், — ஒன்றன் பெயர் அஃறிணை ஒன்றன்பாற் பெயர்களாம் ; (எ - று)

‘சுட்டணை யாய்தம்’ என வேறு எடுத்ததாகுநின்றமையால், ‘வினாச்சுட்டு டனும்’ என்றது - ஆபதாணையாத சுட்டிப்பெயர்களுந், வினாப்பெயர்களுமாம்.

(உ - ம்) எது, எது, யாது—வினா; அது, இது, உது—சுட்டு.

குழையது—பொருள். நிலத்தது—இடம். திருவாதிசையது—காலம். கொம்பினது—சினை. குறியது—குணம். ஆடலது—தொழில்.

அஃது, இஃது, உஃது—ஆயதம் அணைந்த சுட்டு. ஒன்று—எண்.

‘இன்னென்’ என்றதனால் - பிறிது, மற்றையது என்பவை முதலாக அஃ றிணை ஒன்றன்பாற்பொருள் குறித்த வருவன வெல்லாம் கொள்க

‘ஒன்றனெண்’ என்பதில், அன் - அல்வழிச்சாரியை. ‘ஒன்றெனெண்’ என்ப பாடங்கொள்ளுதல் பொருந்தும்; ‘ஒன்றெண்ணும் எண்ணும்’ என்பது பழைய உரை (உஉ)

[அஃறிணைப் பலவீன்பாற்பெயர்.]

உஅரு. முன்ன ரவ்வொடு வருவை யவ்வும

சுட்டிற வவ்வுங் களளிற் றொழியும்

ஒன்ற லெண்ணு முளள விலல

பல்ல சிலல வுளளில பலசில

இன்னவும் பலவின் பெயரா கும்மே.

(இ - ன், முன்னர் - முன்னே சொல்லப்பட்ட, அவ்வொடு - அவற்றோடு [வினா சுட்டு பொருளாகியுறு இவைகளோடு], வரு - (ஏற்றபடி) வருகிற, வை - ‘வை’ விருதியீற்றுப்பெயர்களும், அவ்வும - அகரவீற்றுப்பெயர்களும் சுட்டு இறு வவ்வும - வகரமெய்யீற்றுச் சுட்டுப்பெயர்களும், கள் இறு மொழியும் ‘கள்’ எனவும் விருதியீற்றுப் பெயர்களும், ஒன்று அல் எண்ணும் - ஒன்றல்லாத [இரண்டு முதலாகிய] எண்ணுப்பெயர்களும், ‘உள்ள இல்ல பல்ல சிலல உள இல பல சில’ - இவ்வெட்டுப்பெயர்களும், இன்னவும் - இவைபோலவன் பிறவும், —பலவின் பெயர் ஆகும் - அஃறிணைப் பலவீன் பாற் பெயர்களாம் ; (எ - று.)

(உ - ம்.) எவை ஏவை, யாவை—வினா; அவை, இவை உவை—சுட்டு. குழையவை, குழையன—பொருள் அகத்தவை, அகத்தன—இடம். மூலத்தவை, மூலத்தன—காலம் கோட்டவை, கோட்டன—சினை கரியவை, கரியன—குணம். ஆடலவை, ஆடலன—கொழிப்

அவ், இவ், உவ்—வவ்விற்று சுட்டி அவைகள், யானைகள், குதிரைகள்—கள் வீகுதிபெயர்கள் (அவைகள் என்பதில், தன் - வி குதிமேல்வி குதி.)

இரண்டு, பதது துய, ஆயிம்—ஒன்றல்லாத என்.

‘உள்ள’ முதலிய எட்டி பெயர்களு, சூகிரக்திற் றட்டப்பட்டன.

‘இன்னாடி’ என்றதனால் - யா பிற, மற்றைய என்பவை முதலாக அகிறிணைப்பலவின்பாற்பொருள் குறித்து வருவனவெல்லாம் கொள்க. (உஉ)

[பாலபகா அஃறிணைப்பெயர்.]

உடிஉ. பாலபகா வஃறிணைப் பெயர்களபாற் பொதுமைய.

(இ - ள்.) பாலபகா ஒருமையபால் பனமைப்பால்கள் பருகப்படாத, அஃறிணை பெயர்கள் அஃறிணைப் பெயாச்சொற்கள்,—பால் (அத்திணையின்) இருபால்களுக்கும், பொதுமைய - பொதுவாகிய பெயர்களாம்; (எ - று.)

ஒன்றன்பாலைக் காட்டுகிற ‘அ’ என்னும் விசுவசையு, பலவிற்பாலைக் காட்டுகிற ‘வை அகக்’ என்னும் விசுவசைகள் ஒன்றையும் பெருத அஃறிணைப்பெயர்கள் - ஒன்றன்பால் பலவிற்பால் என்னும் இரண்டுபால்களுக்கும் பொதுவா மென்றபடி, இவை, முன்னும் பின்னும் வருகிற சொற்களாற் பொதுமைக்கி இன்னபாலென்று துணியபாடும்.

(உ - ம்.) பறவை வந்தது, பறவை வந்தன; அலரி மலர்ந்தது அலரி மலர்ந்தன; வளர்ந்தது வளர்ந்தன, வளர்ந்தன வளர்ந்தன; சென்றது கதிர், சென்றன கதிர் இவை பொருமாலும் பகாபதமாகவும், சிறுபான்மை பகுபதமாகவும் வரும. (உச)

[இருதிணைப் பொதுப்பெயர்.]

உடிஉ. முதற்பெயா நான்குஞ் சினைப்பெயர் நான்கும்

சினைமுதற் பெயரொரு நான்குமுறை பிரண்டும்

தன்மை நான்கு முன்னிலை யைந்தும்

எல்லாந தாநதா னின்னன பொதுப்பெயர்.

(இ - ள்.) முதற்பெயா நான்கும் முதலைப்பற்றிவரும் நால்வகைப்பெயரும், சினைப்பெயா நான்கும் சினையையற்றிவரும் நால்வகைப்பெயரும், சினை முதல் பெயா ஒரு நான்கும் - சினையையும் முதலையும் ஒருங்கு பற்றிவரும் நால்வகைப்பெயரும், முறை இரண்டும் - முறையைப்பற்றிவரும் இருவகைப் பெயரும், தன்மை நான்கும் - தன்மைப்பெயர் நான்கும், முன்னிலை ஐந்தும் - முன்னிலைப்பெயா ஐந்தும், எல்லாம் தாம் தான் - இம் மூன்றுபெயர்களும், (ஆகிய இருபத்தாறு பெயர்களும்), இன்னன - இவை போல்வன பிறவும்,—பொதுப்பெயா - (இருத் தக்கும்) பொதுவான பெயர்களாம்; (எ - று.)—இவை, வருஞ்சூத்திரங்களால் முறையே கூறப்படும்.

‘இன்ன’ என்றதனால் சூரியனுதித்தன், சூரியனுதித்தது; குழவி வந்தான், குழவிவந்தாள், குழவிவந்தது என ஒருபொருளே இருதிணையிலும் வரும் பொதுப்பெயர் முதலானவையும்; ஊமை வந்தான், ஊமை வந்தாள், ஊமை வந்தது, ஊமை வந்தது என உயர்திணை அகீற்றினை யிருபால்களிலும் வரும் பொதுப்பெயர் முதலானவையும், தன்மை முன்னிலை வினையாலிணையும் பெயர்களும், பிறவும் கொள்க (௨௫)

[முதற்பெயர் முதலிய நான்கை வகுத்தல்.]

௨௮௩. ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையின்

ஆமந் நானமைக ளாண்பெண் முறைப்பெயர்.

(இ - ள்.) அவ் - ஆம் முதற்பெயருப சினைப்பெயரும் சினைமுதற்பெயரும்,—ஆண்மை பெண்மை ஒருமை பன்மையின் - ஆண்மை முதலாகிய இந்நான்குபாலும் காரணமாக, நானமைகள் ஆம் நந்நான்காம்; முறைப்பெயர் முறைப்பெயர்கள், ஆண் பெண் - ஆண்மை பெண்மை என்கிற இருபாலும் காரணமாக இரண்டாய்; (எ - று) — அவ் - அவை

முதற்பெயர் சாததன் கொற்றன் என வகுக்குத்தற்பயத்தன்வாய்க்காரணமின்றி ஒரு பொருளைப் பற்றி வருப இடிகுறிப்பெயர் முதற்பெயர், இயற்பெயர் என்பன ஒருபொருட்டுச் சொற் சினைப்பெயர் சிலை [உறுப்பு] ஆகிய காரணம் பற்றி முதற்பொருளினமேல் வரும் பெயர் சினைமுதற்பெயர் மேற்கூறிய சினைப்பெயரும் முதற்பெயரும் சேர்ந்து ஒருபெயராக வருவது. முறைப்பெயர் பிறப்பினால் ஒருவாக ஒருவர் உண்டாகுப சம்பந்தத்தைப்பற்றி வரும் பெயர்

(உதாரணம்)

ஆண்மை.	பெண்மை	ஒருமை	பன்மை.
சாத்தன்	சாத்தி	கோதை	கோதைகள் முதற்பெயர் நான்கு
முடவன்	முடத்தி	செவியிலி	செவியிலிகள் - சினைப்பெயர்நான்கு
முடக	முடக	கொடியுற	கொடியுற } — சினைமுதற்
கொற்றன்	கொற்றி	மருதி	மருதிகள் } பெயர் நான்கு
தந்தை	தாய்	..	 முறைப்பெயர் இரண்டு. (௨௬)

[தினைப்பொதுப்பெயர்கள் பாற்பொதுவாதல்.]

௨௮௪. அவற்றுள்,

ஒன்றே யிருதிணை தன்பா லேற்கும்.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - முதற்பெயர் முதலாகிய (பதினான்கு) பொதுப்பெயர்களுள், ஒன்றே ஒவ்வொன்றும்,—இரு திணை - இரண்டு திணைகளிலும், தன்பால் - தன் தன் பாலில், ஏற்கும் - ஏற்றுவரும்; (எ - று)

எனவே, ஆண்மைப்பொதுப்பெயர் - உயர்திணை யாண்பாலையும், அகீற்றிணை யாண்பாலையும்; பெண்மைப் பொதுப்பெயர் - உயர்திணைப் பெண்பாலையும், அகீற்றிணைப் பெண்பாலையும்; ஒருமைப் பொதுப்பெயர் - உயர்திணை யொருமையாகிய ஆண்பால் பெண்பால்களையும். அகீற்றிணை யொன்றன்பாலில்

யும், பன்மைப்பொதுப்பெயர் - உயர்திணைப் பலர் பாலையும், அகற்றிணைப் பல வன்பாலையும் ஏற்கு மென்றதாயிற்று.

(உதாரணம்.)

உயர்திணை.	அகற்றிணை.
சாத்தன் இவன்	சாத்தன் இவ்வெருது—ஆண்மைப் பொதுப்பெயர்.
சாத்திஇவள்	சாத்தி இப்பசு —பெண்மைப் பொதுப்பெயர்.
கோதை இவன்	} கோதை இது —ஒருமைப் பொதுப்பெயர்.
கோதை இவள்	
கோதைகள் இவர்	கோதைகள் இவை —பன்மைப் பொதுப்பெயர்.
தந்தை இவன்	தந்தை இவ்வெருது —ஆண்மை முறைப்பெயர்.
தாய் இவள்	தாய் இப்பசு —பெண்மை முறைப்பெயர்.
யான் நம்பி	} யான் பறவை—தன்மையொருமைப் பொதுப்பெயர்.
யான் நங்கை	
யாம் மக்கள்	யாம் பறவைகள்—தன்மையான்மைப் பொதுப்பெயர்
நீ நம்பி, நீ நங்கை	நீ பறவை—முன்னிலை யொருமைப் பொதுப்பெயர்.
நீர் மக்கள்	நீர் பறவைகள்—முன்னிலைப்பன்மைப் பொதுப்பெயர்.
அவரெல்லாம்	அவையெல்லாம்—எல்லாமுன்னும் பெயர்
அவர்தாம்	அவைதாம்—தாம் என்னும் பெயர்
அவன் தான்	} அது தான்—தான் என்னும் பெயர்
அவள் தான்	

மற்றவைகளையும் இப்படியே ஒருத்திணையிலும கூட்டுக (உஎ)

[தன்மை முன்னிலை படர்க்கைப் பெயர்கள்.]

‡ உஅரு. தன்மை யான் நான் யாம் நாம் முன்னிலை
எல்லீர் நீயிர நீவிர நீர் நீ
அல்லன படர்க்கை எல்லா மெனல் பொது.

(இ - ள்.) தன்மை - தன்மைப்பெயர் நான்காவன, -யான் நான் யாம் நாம் - என இவையாம்; முன்னிலை - முன்னிலைப்பெயர் ஐந்தாவன, -எல்லீர் நீயிர நீவிர நீர் நீ - என இவையாம்; அல்லன - இவ்வொன்பதும் எல்லாத் பெயர்களெல்லாம், படர்க்கை - படர்க்கையிடத்திற்கு உரியவைகளாம்; எல்லாம் எனல் - (அவற்றுள்) எல்லாமென்னும் பெயரென்றும், பொது - (மூன்று இடத்திற்கும்) பொதுவாம்; (எ - று.)

(உ - ம.) யாமெல்லாம், நீரெல்லாம், அவரெல்லாம்—எல்லாமென்பது மூவிடத்திலும் வந்தது. (உஅ)

[தொழிற்பெயர் வினையாலணையும் பெயர்க்கு இடம்.]

‡ உஅக. வினையின் பெயரே படர்க்கை வினையா
லணையும் பெயரே யாண்டு மாக்கும்.

(இ - ள்.) வினையின் பெயர் - தொழிற்பெயர்கள், படர்க்கையே - படர்க்கையிடத்திற்கே உரியவையாம்; வினையாலணையும்பெயர் - வினையாலணையும் பெயர்கள், யாண்டும் - எஆகும் - (தனித்தனி) மூன்றிடத்திற்கும் உரியவையாம்; (எ - று.) -வினைப்பெய ரெனினும், தொழிற்பெய ரெனினும் ஒக்கும்.

ஏகாரங்கள், பிரித்துக் கூட்டப்பட்டன.

(உ - ம்) வருகை, மறதி—தொழிற்பெயர்கள் படர்க்கை யிடத்துக்கே வந்தன; (வருகை நன்று, மறதி தீது என இவ்வாறு படர்க்கையாகிய கொண்டு முடியுஞ்சொல்லோடு கூட்டிக் காண்க.)

உண்டேனை	{ உண்டஎன்னை }	—தன்மை	} வினையாலணையும் பெயர் மூவிடத் தும் வந்தன.
உண்டாய்க்கு	{ உண்டஉனக்கு }	—முன்னிலை	
உண்டானது	{ உண்டவனுடைய }	—படர்க்கை	

தொழிற்பெயர்க்கு வினையாலணையும் பெயர்க்குர் வேறுபாடு.— தொழிற்பெயர் வினையாலணையும்பெயர் இரண்டும் வினையினின்று பிறக்கும் பெயராதலால் தம்முள் ஒக்குமாயினும், தொழிற்பெயர் - தொழிலுக்குப் பெயராகவந்து படர்க்கையிடத்திற்கே உரியதாம் என்றும், வினையாலணையும் பெயர் - தொழிலையுடைய பொருளுக்குப் பெயராக வந்து மூன்றிடங்கட்கும் தனித்தனி உரியதாம் என்றும் வேறுபாடு அறிக.

யான் வந்தேன், நீ வந்தாய், அவன் வந்தான் என இடத்தால் ஒன்றுபட்ட நின்ற எழுவாய் பயனிலை போல, யான்வருகை நீவருகை அவன்வருகை என்னு மிடங்களி லுள்ள வருகை என்னுந் தொழிற்பெயரும் எழுவாயை நோக்கி மூவிடங்கட்கும் உரியதோ எனச் சந்தேகம் உண்டாமிடத்து, அப் பொழுதும் வருகை, எனது வருகை, நினது வருகை, அவனது வருகை என்னுமிடங்களிற் போல அத்தொழிற்பெயர்கள் படர்க்கையிடத்துக்கே உரியனவா மென்று சந்தேகம் ஒழித்தபடி. (உக)

[சில இருதிணைப்பொதுப்பெயர்கட்கு எண்வகுத்தல்.]

‡ உஅஎ. தான் யான் நான் நீ ஒருமை பன்மை தாம்

யாம் நாம் எலாம் எலீர் நீயிர் நீர் நீவிர்.

(இ - ள்.) தான் யான் நான் நீ - இந்நான்கு பெயரும், ஒருமை - ஒருமைப் பெயர்களாம்; தாம் யாம் நாம் எலாம் எலீர் நீயிர் நீர் நீவிர் - இவ் வெட்டுப்பெயர்களும், பன்மை - பன்மைப் பெயர்களாம்; (எ - று.)

தான் முதலிய பெயர்கள் நான்கும் - ஆண்பால் பெண்பால் ஒன்றன்பால் என்னும் ஒருமைப்பால் மூன்றுக்கும் பொது வென்றும், தாம் முதலிய பெயர்கள் எட்டும் - பலாபால் பலவீன்பால் என்னும் பன்மைப்பால் இரண்டுக்கும் பொது வென்றும் கூறியபடி.

தாம்முதலிய பன்மைப்பெயர்கள் - கள் என்னும் பன்மைவிருதிபெற்று, தாங்கள் யாங்கள் என்பவை முதலாகவும் வரும். (உக)

[எண்ணடியாகப்பிறந்த உயர்திணைப்பெயர்க்குப் புறனடை.]

‡ உஅடி. ஒருவ னொருத்திப் பெயர்மே லெண்ணில.

(இ - ள்.) ஒருவன் ஒருத்தி பெயர் - (ஒன்று என்னும் எண்ணின் அடியாக) ஒருவன் என்னும் ஆண்பாற்பெயரும் ஒருத்தி என்னும் பெண்பாற்பெயரும் (உண்டாகுமேயல்லாமல்),—மேல் எண் - (ஒன்றுக்கு) மேற்பட்ட

[இரண்டுமுதலிய] எண்களின் அடியாக, இல - (ஆண்பாற்பெயரும் பெண்பாற்பெயரும்) உண்டாகாவாம்; (எ - று.)

ஒன்று என்பது ஒருமையெண் ணாதலால் அதனடியாக ஒருமையாகிய ஆண்பால் பெண்பாற் பெயர்களே உண்டாகு மென்றும்; பன்மையாகிய பலர்பாற்பெயர் உண்டாகா தென்றும்; இரண்டுமுதலியவை பன்மையெண் களாதலால் அவற்றினடியாக ஒருமையாகிய ஆண்பால் பெண்பாற் பெயர்கள் உண்டாகா என்றும், பன்மையாகிய பலர்பாற்பெயரே உண்டாகுமென்றும் கூறியபடி. (௩௬)

[இதுவும் அது.]

↓ உ௮௬. ஒருவ ரென்ப தாயிரு பாற்றாய்ப்

பன்மை வினைகொளும் பாங்கிற் றென்ப.

(இ - ள்.) ஒருவர் என்பது - ஒருவர் என்று வழங்கும் சொல்,—உயர் இருபாற்ற ஆய் - உயர்திணை ஆண் பெண் இவ்விருபாலுக்கும் பொதுப்பெயராய்,—(ஒருபொருளையே உணர்த்துமாயினும்), பன்மை வினை - பலர்பால் வினையை, கொளும் - கொண்டுமுடிகின்ற, பாங்கிற்று - தன்மையையுடையது,—என்ப - என்று சொல்வர், (புலவர்); (எ - று.)

ஒருவர் என்பது - விசுதிநோக்கிப் பலர்பால்வினையைக் கொண்டு முடிந்து சொல்லாற் பன்மையேயாயினும், பகுதிநோக்கிப் பொருளால் ஒருமையேயா மென்க.

இனி, 'உய ரிரு பாற்றாய்' என்பதற்கு - (உயர்திணை முப்பால்களுள் பலர்பால் விளக்காமல்) மற்றை ஆண்பால் பெண்பால்களுள் உயர்வைப் பற்றி வருவதாய் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்.

(உ - ம்.) ஆடவருள ஒருவர் அறத்தின்வழி நிற்பார்—ஆண்பால்.

பெண்களுள் ஒருவர் கணவன்வழி நிற்பார்—பெண்பால்.(௩௭)

[ஆகுபெயர்.]

↓ உ௯௦. பொருள்முத லாரோடு அளவை சொல் தானி

கருவி காரியம் கருத்த னாதியுள்

ஒன்றன் பெயரா னதற்கியை பிறிதைத்

தொன்முறை யுரைப்பன ஆகுபெயரே.

(இ - ள்.) பொருள் முதல் ஆரோடு - பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழில் என்ற ஆறும், அளவை - (எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் என்னும்) நால்வகை அளவும், சொல் - சொல்லும், தானி - ஸ்தானத் தையுடையது, கருவி - காரணமும், காரியம் - காரியமும், கருத்தன் - கருத் தாவும், ஆதியுள் - இவைமுதலான பொருள்களுள், ஒன்றன் பெயரான் - ஒருபொருளின் இயற்கைப்பெயரால், அதற்கு இயை பிறிதை - அப்பொருட் குச் சம்பந்தப்பட்ட வேறொருபொருளை, தொல் முறை - பழமையாகவரும் முறைப்படியே, உரைப்பன - சொல்லிவருபவை,—ஆகுபெயர் - ஆகுபெயாக ளாம்; (எ - று.)

‘ஆதி’ என்றதனால், உவமை முதலியன கொள்க.

மொழிகள் தொடருமிடத்து, ஒருமொழியின் இயற்பொருள் அதனை முடிக்கவரும் மொழியின் பொருளோடு பொருக்கமில்லாமற்போருமிடத்து அம்மொழியில் ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும். இவ்வாறு ஆக்கப்பொருள் கொள்ளப்படும்மொழிகளை ஆகுபெயர்களாம். ஒன்றன்பெயர் மற்ருன்றற்கு ஆகுகிற பெயர், ஆகுபெயர் * ஆகுபெயரை வடநூலார் ‘ஸக்ஷண’ என்பர்.

பொருள் முதலிய ஆற்றினுள் அடங்கின்றவற்றையே பிரித்து அவைவையெழுந்தன வென்க.

‘அதற்கியை பிறிகை’ என்றதனால் - சம்பந்தமில்லாத பொருளை உரைத்தல் ஆகுபெயரினிலக்கணமன்றியற்று; அச்சம்பந்தம் பலவகைப்படும். ‘தொன்முறை’ என்றதனால், புதிதுபுதிதாகத் தமதமக்கு வேண்டியவாறு உரைப்பது இலக்கணமன்றி அறிக.

(உ - ம்.) க பொருளாகுபெயர்	—தாமரை முகம்
உ இடவாகுபெயர்	—உள் வந்தது
ங. காலவாகுபெயர்	—கால் அறுத்தது.
ச. சீனையாகுபெயர்	—வெற்றிலை நட்பான்.
டு. குணவாகுபெயர்	— லம் குடினான்.
சு. தொழிலாகுபெயர்	—வற்றில் உண்டான்.
எ. எண்ணலளவாகுபெயர்	—கூல் நோகும்.
அ. எததலளவாகுபெயர்	—வீரை தந்தான்.
க. முதததலளவாகுபெயர்	—நாழி கொடு.
க). நீட்டலளவாகுபெயர்	—முழம் தந்தான்
கக. சொல்லாகுபெயர்	—உரை செய்தான்.
கஉ. தானியாகுபெயர்	—விளக்கு ஒடிந்தது.
கக. கருவியாகுபெயர்	—திருவாய்மொழி ஒதினான்.
கச. காரியவாகுபெயர்	—அலங்காரம் படி.
கடு. கருத்தாவாகுபெயர்	—திருவள்ளுவர் கற்றான்.
கக. உவமையாகுபெயர்	—பாவை வந்தான்.

பொருளாகுபெயர் - முதலாகுபெயரென்றும், இடவாகுபெயர் - தானவாகுபெயரென்றும், குணவாகுபெயர் - பண்பாகுபெயரென்றும், கருவியாகுபெயர் - காரணவாகுபெயரென்றும் கூறப்படும். முதலாகுபெயரோடு சீனையாகுபெயரும், தானவாகுபெயரோடு தானியாகுபெயரும், காரணவாகுபெயரோடு காரியவாகுபெயரும் மாறுபாடுகொண்ட தென அறிக. தொழிலாகுபெயர்க்கும் காரியவாகுபெயர்க்கும் உள்ள வேறுபாடு, அதனதன் இலக்கணத்தால் நன்குவிளங்கும்.

* ‘ஆக்க ஆகும் பெயர் ஆகுபெயர் என்றாயிற்று. ஆகவே, இயற்பெயரும் ஆகுபெயரும் என எல்லாப் பெயரும் இருகூற்றவாம் என்பதுவுமாயிற்று’ என்பது, பழையஉரை.

க. பொருளாதபெயராவது - முதற்பொருளின் பெயர் அதன் சினைப் பொருளுக்கு ஆகுவது 'காமரை முகம்' என்றதில், காமரை என்னும் கொடியின் பெயர் அதன் மலாககு ஆயிற்று. (அம்பலவாய முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.) [சினை - உறுப்பு, அவயவம் முதல் - உறுப்பையுடையது, அவயவி]

உ. இடவாதபெயராவது இடத்தின் பெயர் அவவிடத்திலுள்ள பொருளுக்கு ஆகுவது 'ஊர் வந்தது' என்றதில், ஊர் என்னும் இடத்தின் பெயர் அதிலுள்ளவாககு ஆயிற்று 'நாடு களித்தது, உள் மகிழ்ந்தான், அவன் அமாந்து, வான் உவந்தது முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

ங. காலவாதபெயராவது காலத்தின் பெயர் அக்காலத்திலுள்ள பொருளுக்கு ஆகுவது. 'கார் அறுத்தது' என்றதில், கார் என்னும் மழைக் காலத்தின் பெயர் அதில் விளையும் பயிராககு ஆயிற்று. (வசந்தம் அணிந்தான், கார்த்திய [தோன்றிப்பூ] மலர்ந்தது முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

ச. சிணையாதபெயராவது - சினைப்பொருளின் பெயர் அதன் முதற்பொருளுக்கு ஆகுவது 'வெற்றிலை நட்நான்' என்றதில், இலை என்னும் சிணையின்பெயர் அதன் கொடிககு ஆயிற்று (மருககொடிந்து நட்நான் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்)

இ. குணவாதபெயராவது - குணத்தின் பெயர் அதனையுடைய பொருளுக்கு [குணிககு] ஆகுவது 'நீலம் குழை' என்றதில், நீலமென்னும் நிறக் குணப்பெயர் அதனையுடைய குவளைமலாககு ஆயிற்று (வெள்ளை உழுத்தது, 'வரிசையா னின்புறம் லேல்' முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்)

ஈ. தொழிலாதபெயராவது - தொழிலின்பெயர் அதனையுடைய பொருளுக்கு ஆகுவது. 'வற்றல் உண்டான்' என்றதில், வற்றலென்னும் தொழிலின் பெயர் அத்தொழிலையுடைய ஓர் உணவுககு ஆயிற்று (எழுத்து எழுதினான், பாட்டுப் படித்தான், கடவுள் இருக்கிறார், நெய்யுள் இயற்றினான், யாக்கை நிலையிலலாதது முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்)

எ. எண்ணலவையாதபெயராவது - எண்ணியளக்கின்ற ஒன்று இரண்டு அரை கால் முதலிய எண்ணுப்பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட பொருளுக்கு ஆகுவது. 'கால் நோகும்' என்றதில், கால் என்னும் எண்ணலளவைப் பெயர் உடம்பில் அவ்வளவைக் கொண்ட உறுப்புககு ஆயிற்று. (அரையிலு உடுத்தான், ஒன்று கொடுத்தான் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாகு.)

அ. எடுத்தலவையாதபெயராவது - நிறுத்தளக்கின்ற வீசை தூககு முதலிய பெயர் அவ்வளவைக்கொண்ட பொருளுக்கு ஆகுவது 'வீசை தந்தான்' என்றதில், வீசை என்னும் எடுத்தலளவைப்பெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட பொருளுக்கு ஆயிற்று. (மணங்க கொடு முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க. முகத்தலவையாதபெயராவது - மொண்டு அளக்கின்ற நாழி குறுணி கலம் முதலிய பெயர் அவ்வளவைக் கொண்ட பொருளுக்கு ஆக

வது. 'நாழி கொடு' என்றதில், நாழி என்னும் முகத்தலனைப்பெயர் அவ்வனைவக்கொண்டபொருளுக்கு ஆயிற்று. (பதக்கு விற்குன், கலம் குத்தினுள் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க௦. நீட ஸ்வையாதபெயராவது - நீட்டியளக்கின்ற முழம் சான் யோசனை காதம் முதலிய பெயர் அவ்வளைவக்கொண்ட பொருளுக்கு ஆகு வது. 'முழம் தந்தான்' என்றதில், முழம் என்னும் நீட்டலளைவப்பெயர் அவ்வளைவக்கொண்ட பொருளுக்கு ஆயிற்று. (காதம் கடந்தான், யோசனை சென்றான் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க௧. சொல்லாதபெயராவது - சொல்லின்பெயர் அதன் பொருளுக்கு ஆகுவது. 'இந்நூலுக்கு உரை செய்தான்' என்றதில், உரை என்னும் சொல் லின் பெயர் அதன்பொருளுக்கு ஆயிற்று. (மொழி உணர்தான் முதலியன வும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க௨. தானியாதபெயராவது - தானத்திலுள்ள பொருளின்பெயர் அதற் குத் தானமான பொருளுக்கு ஆகுவது [தானி - ஸ்தானி. ஸ்தானம் - இடம்.] 'விளக்கு ஒடித்தது' என்றதில், விளக்கு என்னும் நெருப்புச்சுவாலையின் பெயர் அதற்கு இடமான தண்டுக்கு ஆயிற்று. (நெடுக்கு [மார்பு] கொந்தது, முரசு உயர்த்தவன் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க௩. கருவியாதபெயராவது - காரணத்தின்பெயர் காரியத்துக்கு ஆகுவது. 'திருவாய்மொழி ஒதினான்' என்றதில், மொழி யென்னும் கருவியின் பெயர், அதனலாகிய நூலுக்கு ஆயிற்று. (திருவாசகம் படித்தான், திருக்குறள் முற் றிற்று முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க௪. காரியவாதபெயராவது - காரியத்தின்பெயர் காரணத்துக்கு ஆகு வது. 'அலங்காரம் படி' என்றதில், அலங்காரம் என்னும் இலக்கணமாகிய காரியத்தின்பெயர் அதனை அறிவித்தற்குக் காரணமாகிய நூலுக்கு ஆயிற்று. (பாடியில் முற்றிற்று முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க௫. கருத்தாவாதபெயராவது - செய்தவன்பெயர் அவனாற்செய்யப்பட்ட தற்கு ஆகுவது 'திருவள்ளுவர் படி' என்றதில், வள்ளுவர் என்னும் கருத் தாலின்பெயர் அவராற்செய்யப்பட்ட நூலுக்கு ஆயிற்று. (மனுமுறை வழுவா தவன் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

க௬. உவமையாதபெயராவது - உபமானத்தின்பெயர் உபமேயத்துக்கு ஆகுவது 'பாலை வந்தான்' என்றதில், பாலை என்னும் உபமானத்தின் பெயர் அதுபோன்ற பெண்ணுக்கு ஆயிற்று. [பாலை - சித்திரப்பதுமை.] (காளை வந்தான் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

தேவர்கள் முதலியோர் பெயரை மனிதர்கட்கு இட்டு வழங்குவதும் ஆகுபெயரில் அடக்கப்படும்

இவ்வாகுபெயர் - இராமடியாதபெயர், மும்மடியாதபெயர், அடையுடீத்த வாதபெயர் என வரவும் பெறும்.

(உ - ம்.) 'புளி தின்றான்' என்றதில், புளி என்னும் சுவைக்குணப்பெயர் அதனையுடைய பழத்துக்குக் குணவாகுபெயர். 'புளி முளைத்தது' என்றதில், புளி என்பது - சுவைப்பெயர் பழத்திற்கு ஆய், பழத்தின்பெயர் மரத்திற்கு ஆதலால், இருமடியாகுபெயர் (ஐயா [மலை] பிளந்தான் முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம். வரை யென்னும் கணுவின்பெயர் - அதனையுடைய மூங்கிலுக்கும், பின்பு அது மூங்கில்விளையும் மலையும் ஆனமை காண்க.)

'காய் பெய்தது' என்றதில், காய் என்னும் நிறக்குணப்பெயர் - அதனையுடைய மேகத்திற்கு ஆதலால், குணவாகுபெயர். 'காய் வந்தது' என்றதில், காய் என்பது - நிறத்தின்பெயர் மேகத்திற்கு ஆய், மேகத்தின்பெயர் அது பெய்யும் பருவத்திற்கு ஆதலால், இருமடியாகுபெயர். 'காய் அறுத்தது' என்றதில், காய் என்பது - நிறப்பெயர் மேகத்திற்கு ஆய், மேகத்தின்பெயர் அது பெய்யும் பருவத்திற்கு ஆய், பருவத்தின்பெயர் அதில் விளையும் பயிர்க்கு ஆதலால், மூம்மடியாகுபெயர்.

'வெற்றிலை நடு,' 'மருக்கோயுந்து நட்டான்,' 'திருவாசகம்' என்பவற்றில், வெறுமரு திரு எனனும் அடைமொழிகளால் அடுக்கப்பட்ட இலை, கொழுந்து, வாசகம் என்பன ஆகுபெய ராதலால், இவை அடையடுத்த ஆகுபெயர். ('வாரசான்ற கூந்தல் [பெண்ணே!] கேள்' முதலியனவும் இதற்கு உதாரணமாம்.)

ஆகுபெயர்க்கும் அன்மொழித்தொகைக்கும் வேறுபாடு:—ஆகுபெயரும் அன்மொழித்தொகையும் தன்பொருளை உணர்த்தாமல் வேறுபொருளை உணர்த்துதலினால், இவையிரண்டுகும் வேறுபாடு என்னவென்றால்,— (க) ஆகுபெயர் - ஒருசொல்லாய் வரும்; அன்மொழித்தொகை - பலசொல்லாய் வரும். (உ) ஆகுபெயர் - முதல் சினை முதலிய சம்பந்தத்தால் வேறுபொருளை உணர்த்தும்; அன்மொழித்தொகை - வேற்றுமைத்தொகை முதலிய ஐவகைத் தொகையாற்றலால் வேறுபொருளை உணர்த்தும். (ங) ஆகுபெயர் பெரும்பாலும் நியதிப்பெயராய் வரும்; அன்மொழித்தொகை - நியதிப்பெயராய் வராது. (ச) ஆகுபெயர் - தொன்றுதொட்டு வரும்; அன்மொழித்தொகையாதாயினும் ஒரு காரணத்தாற் புதிதுபுதிதாக உண்டாக்கப்பட்டு வரும். இவையே ஒன்றற்கு ஒன்று வேறுபாடாம் என்று அறிக (ஙங)

வேற்றுமை.

[வேற்றுமையின் இலக்கணம்.]

‡ உகக. ஏற்கு மெவ்வகைப் பெயர்க்கு மீறியப் பொருள் வேற்றுமை செய்வன எட்டே வேற்றுமை.

(இ - ன்.) ஏற்கும் தம்மை ஏற்றுக்கொள்ளுதற்கு உரிய, எ வகை பெயர்க்கும் - எல்லாவகைப்பட்ட பெயர்க்கும், ஈறு ஆய் - இறுதியில் வருவன வாய், பொருள் - (அப்பெயர்களின்) பொருளை, வேற்றுமை செய்வன - வேறுபடுத்துவனவாகிய, வேற்றுமை - வேற்றுமைகள், எட்டே - எட்டேயாம்.

தன்னை ஏற்ற பெயரின் பொருளை வேறுபடுத்துவதற்குக் காரணமான உருபை 'வேற்றுமை' என்றது, காரியவாகுபெயர்; வேறுபடுத்துதல் - கருத் தாப்பொருளும் செயப்படுபொருளும் கருவிப்பொருளும் முதலாக வேறு பொருள்களைத் தரச்செய்தல்; அது, மேல்வரும் சிறப்புச்சூத்திரங்களிற் சொல்லப்படும். விளிவேற்றுமையைப் பெடரதுவிகாரமென்று முதல்வேற்றுமையில் அடக்கி வேற்றுமை எழுன்பாரது கொள்கையை மறுத்து, அது பெயரின் விகாரமேயாயினும் படர்க்கையை முன்னிலையாக வேறுபடுத்துவதையின் வேறென்றற்கு, 'எட்டேவேற்றுமை' எனத் தேற்றேகாரங் கொடுத்துக் கூறினா.

(௩௪)

[வேற்றுமைகளின் பெயரும், முறைமையும்.]

‡ உகஉ. பெயரே ஐ ஆல் கு இன் அது கண்

விளியென் ருகு மவற்றின் பெயர் முறை.

(இ - ள்.) அவற்றின் - அவ்வேற்றுமைகளினுடைய, பெயர் - பெயர்களும், முறை - முறையுமாவன:—(க) பெயரே - பெயரும், (உ) ஐ - ஐயும், (ஈ) ஆல் - ஆலும், (ச) கு - குவ்வும், (ரு) இன் - இன்னும், (ஈ) அது அதுவும், (எ) கண் கண்ணும், (அ) விளி - விளியும், என்று ஆகும்—; (எ - று.)

முதல்வேற்றுமை வேறு உருபு ஏற்காமல் பெயர்மாத்திரமாய் நிற்றலால் பெயாவேற்றுமை பெயன்றும், எட்டாமவேற்மை விளித்தற்பொருள் தாதலால் விளிவேற்றுமை பெயன்றும் பெயர்பெறும்; விளித்தல் - அழைத்தல். ()

[எழுவாயுருபு மற்றையுருபுகளை ஏற்றல்]

உக௩. ஆறு னுருபு மேற்குமவ் வருபே.

(இ - ள்.) அ உருபே - (பெயர்மாத்திரமாய் நிற்றின்) அவ்வெழுவாயுருபே, ஆறன் உருபும் - (ஐ முதலாகிய) ஆறு வேற்றுமை யுருபுகளையும், ஏற்கும் - ஏற்றுவரும்; (எ - று.)

விளியுருபு பெயரின் விகாரமே யாதலால், அதனை நீக்கி, மற்றை ஆறு உருபுகளையும் ஏற்கு மென்ற ரென்க.

(௩௬)

['ஐ' முதலிய வேற்றுமையுருபுகளை ஏற்காத பெயர்கள்.]

‡ உக௪. நீயிர் நீவிர் நா னெழுவாய் யல்பெறு.

(இ - ள்.) நீயிர் நீவிர் நான் - நீயிர் நீவிர் என்னும் முன்னிலைப்பெயர்களும் நான் என்னும் தன்மைப்பெயரும்,—எழுவாய் அல் - எழுவாயல்லாத மற்றை எழு வேற்றுமை யுருபுகளை, பெறு - பெற்றுவராவாம்; (எ - று.)

நுடமை நுமமால், உம்மை உம்மால் முதலியன - நீர் என்னும் முன்னிலைப்பெயரின் வேற்றுமைக ளாதலாலும், என்னை என்னால் முதலியன-யான் என்னும் தன்மைப்பெயரின் வேற்றுமைக ளாதலாலும், நீயிர் நீவிர் என்பவையும், நான் என்பதும் - எழுவாய்வேற்றுமை யொன்றையே யன்றி மற்றை வேற்றுமைகளை ஏலா வாயின வென அறிக. (யாம் என்பது - எம் என்று வருதல்போல, யான் என்பது - என் என்று வரும்; அவ்வாறே

நாம் என்பது - நம் என்று வருதல் போல, நான் என்பது - நன் என வா
வேண்டும்: அங்ஙனம் வராமையால், நான் என்பது - பிறவேற்றுமைக்கு
வராமையை அறிக.) (௩௭)

[முதல்வேற்றுமை.]

‡ உகரு. அவற்றுள்,

எழுவா யுருபு திரிபில் பெயரே

வினைபெயர் வினாக்கொள லதன்பய னிலையே.

(இ - ள்.) அவற்றுள் - முன் சொல்லப்பட்ட எட்டு வேற்றுமைகளுள்,—
எழுவாய் - முதல்வேற்றுமையினது, உருபு - உருபாவது, —திரிபு இல் - (ஐ
முதலாகிய உருபுகளை ஏற்றுத்) திரித வில்லாத [ஏற்காமல் இயல்பாய் நிற்
கிற], பெயரே - பெயரேயாம்; வினை - வினையையும், பெயர் - பெயரையும்,
வினா - வினாவையும், கொளல் - கொள்ளவருதல்,—அதன் - அவ்வுருபினது,
பயனிலை - பொருள்நிலையாம்; (௭ - று.)

எனவே - எழுவாய்வேற்றுமைக்கு வேறு உருபு இல்லை யென்பதும்,
வினையும் பெயரும் வினாவும் கொண்டுமுடியுஞ்சொல்லாய் வந்துநிற்க, அவற்
றுக்குக் கருத்தாவாய் நிற்பதே அதன்பொரு ளென்பதும் பெறப்பட்டன.
திரிதவில்லாத பெயரை வேற்றுமையென்றது, தானே தன்பொருளைக் கருத்
தாப்பொருளாக வேறுபடுத்துதலால். எழுவாய்வேற்றுமை, முதல்வேற்று
மை, பெயர்வேற்றுமை, வினைமுதல், செய்பவன், கருத்தா என்பன - ஒரு
பொருட்சொற்கள். எழுவாயெனினும், முதலெனினும் ஒக்கும். வினைமுதல்-
பயனிலையிற்குறிக்கும் தொழிலைச் செய்தற்கு முதலாயுள்ள பொருள். செய்
பவனெனினும், கருத்தாவெனினும் ஒக்கும்; கர்த்தா - வடசொல்.

(உ - ம்.) சாத்தன் வந்தான், அவன் பெரியன்—வினையொள வந்தன.

ஆ ஒன்று, அரசன் இவன்—பெயர்கொள வந்தன.

அவன் யார், ஆ யாது—வினாக்கொள வந்தன.

கருத்தாப்பொருளாவது தொழிலிற் சுதந்தரமுடைய பொருளாம்.
பொன்னன் வந்தான் என்றதில், பொன்னன் வருகைத்தொழிலிற் சுதந்தர
முடையனாதல் காண்க.

எழுவாய்வேற்றுமைக்கு ஐ முதலானவை போன்ற உருபு இல்லாதிருந்
தாலும், உரையிடுகோடல் என்கிற உத்தியால் - ஆனவன், ஆகின்றவன்,
ஆவான், என்றவன், என்கின்றவன். என்பவன், அவன் முதலாக ஐம்பாலி
லும் வருகிற சொல்லுருபுகள் உண்டெனக் கொள்க; அவை - சாத்தனாகிற
வன், சாத்தியவன், சாத்தரானவர், ஆவென்பது, ஆக்களானவை என வரும்.
இன்னும் இவ்வுத்தியைப் பின்வரும் வேற்றுமைகளிற் காட்டப்படும் சொல்
லுருபுக்கட் கெல்லாம் கொள்க.

இனி, இது தோன்றாஎழுவாயாக வருதலும் உண்டு; (உ - ம்.) செல்வா
யோ சாத்தா என்றவிடத்து, நீ என்பது - தோன்றா எழுவாய். (எழுவாய்
தொக்கது.)

கருத்தா - இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவுதற்கருத்தா என இருவகைப்படும்; இயற்றுதற்கருத்தா - தானே நேராகச் செய்வது ஏவுதற்கருத்தா - தானே நேராகச்செய்யாமல் வேறொருவனைக்கொண்டு செய்விப்பது

(உ - ம்.) தரீகன் கோயிலைக் கட்டினான்—இயற்றுதற்கருத்தா.

அரகன் கோயிலைக் கட்டினான்—ஏவுதற்கருத்தா.

கருத்தா மூன்றாம்வேற்றுமையா யிருக்கும்போது செயப்படுபொருள் முதல்வேற்றுமையாய் வருதலால், முதல்வேற்றுமைக்குச் செயப்படுபொருளும் சிறுபான்மை உண்டெனக் கொள்க

(உ - ம்) கடவுளால் உலகம் படைக்கப்பட்டது

(ங அ)

[இரண்டாம் வேற்றுமை.]

‡ உகக. இரண்டா வதனுரு பையே அதன்பொருள்

ஆக்க லழித்த லடைதல் நீத்தல்

ஒத்த லுடைமை யாகி யாகும்.

(இ - ள்.) இரண்டாவதன் - இரண்டாம் வேற்றுமையினது, உருபு - உருபாவது,—ஐயே - (முன்சொல்லப்பட்ட) ஐ ஒன்றுமேயாம்; அதன் - அதனுடைய, பொருள் - பொருள்களாவன :—ஆக்கல் - ஆக்கப்படுபொருளும், அழித்தல் - அழிக்கப்படுபொருளும், அடைதல் - அடையப்படுபொருளும், நீத்தல் - நீக்கப்படுபொருளும், ஒத்தல் - ஒக்கப்படுபொருளும், உடைமை - உடைமைப்பொருளும், ஆதி ஆகும்-முதலியனவாம்;(எறு.)—எனவே, இரண்டாம் வேற்றுமையின் பொருள் செயப்படுபொருள் எனப்படும்.

(உ - ம்) குடத்தைச் செய்தான்—ஆக்கப்படுபொருள்.

கோட்டையை இடித்தான்—அழிக்கப்படுபொருள்.

ஊரைச் சேர்ந்தான்—அடையப்படுபொருள்.

வீட்டை விட்டான்—நீக்கப்படுபொருள்

புலியைப் போன்றான்—ஒக்கப்படுபொருள்.

பொன்னை உடையான்—உடைமைப்பொருள்.

செயப்படுபொருளாவது - கருத்தாவினது தொழிலின் பயனை அடைவது. 'குடத்தைச் செய்தான்' என்றதில், செய்தல் - கருத்தாவினது தொழில்; செய்யப்படுதல் - அத்தொழிலின் பயன்; அப்பயனை அடைவது - குடம்; ஆதலால், குடம் - செயப்படுபொருள். செயப்படுபொருள், செயபொருள், கருமம், காரியம் என்பன - ஒருபொருட்டுசொற்கள். காமம், காயம் - வடசொற்கள்.

'ஆதி' என்றதனால் - வீட்டை விரும்பினான், தூற்பொருளை அறிந்தான் என விரும்பப்படுதலும் அறியப்படுதலும் முதலானவையும் கொள்க. இவை மெல்லாம் ஆக்கல்முதலிய ஆறுபொருள்களுள் ஒருவாறு அடங்குதல் அறிக. *

'ஆதி' என்றதனால், ஒவ்வாயை முதலானவும் இவற்றின் பரியாய மொழிகளும் கொள்க; 'உடைமை - வினைக்குறிப்பு. அவனையொவ்வான், நின்னைப்போலான் என்றற் றொடக்கத்தன் - ஒவ்வாமை அறத்தைக் காத் தான் வளர்த்தான் பெருக்கினான் படைத்தான் என்றற் றொடக்கத்தன் - ஆக்கமொழிப்பரியாயம்; பிறவற்றிற்கும் இவ்வாறே வருவன கண்டுகொள்க' என்பன, பழையபழை.

இனி, அரசன் பகைவரைச் சிறைச்சாலையை அடைவித்தான், சாத்தன் பசைவப் பாலைக் கறந்தான் என இரண்டு செயப்படுபொருள்கள் சில இடங்களிலே தன்வினை பிறவினை இரண்டிலும வருதலும் உண்டு. * (உக)

[மூன்றாம் வேற்றுமை.]

‡ உகௌ. மூன்ற வதனுரு பாலா னோடொடு
கருவி கருத்தா உடனிகழ் வதன்பொருள்.

(இ - ள்.) மூன்றவதன் - மூன்றாம் வேற்றுமையினுடைய. உருபு - உருபுகளாவன, - ஆல் ஆன் ஒடு ஒர் - (முன்சொல்லப்பட்ட) ஆல் என்பதே யன்றி ஆனும் ஒடும் ஒடுவும் ஆகும்; அதன் - அதனுடைய, பொருள் - பொருள்களாவன: - கருவி - கருவியாதலும், கருத்தா - வினைமுதலாதலும், உடன் நிகழ்வு - உடனிகழ்ச்சியுமாம்; (எ - று.).

இவ்வாறு பொதுப்பட்டக் கூறினா ராயினும், ஏற்புழிக் கோல் என்கிற உத்தியால் - ஆல் ஆன் உருபுகளுக்குக் கருவிப்பொருளும் கருத்தாப்பொருளும், ஒடு ஒடு உருபுகளுக்கு உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும் சிறந்தன வென்க.

(உ-ம்.) வாளால் வெட்டினான், வாளான் வெட்டினான் - கருவி.

அரசனாக்கப்பட்ட கோயில், அரசனாக்கப்பட்ட கோயில் - கருத்தா.

மகனோடு தந்தை வந்தான், மகனோடு தந்தை வந்தான் - உடனிகழ்ச்சி.

கருவியாவது - கருத்தாவின் தொழிலுக்குச் சாதனமாயிருப்பது. 'வாளாற் பகைவனை வெட்டினான்' என்றதில், வெட்டிதல் கருத்தாவின் தொழில்; அவ்வெட்டிதற்குச் சாதனமாயிருப்பது - வான்: ஆதலால், அது - கருவிப்பொருளாம். அக்கருவி - முதற்கருவியும், துணைக்கருவியும் என இருவகைப்படும். முதற்கருவியாவது - காரியமாக மாறி அதினின்றும் வேறுபடாதது துணைக்கருவியாவது - முதற்கருவி காரியப்படுமளவும் அதற்குத் துணையாய் நின்று பின்பு பிரிவது. முதற்கருவி = முதற்காரணம். துணைக்கருவி = துணைக்காரணம்.

(உ-ம்.) மண்ணுற் குடத்தை வனைந்தான் - மண் - முதற்கருவி.

தண்டசக்கரங்களாற் குடத்தை வனைந்தான் - தண்டசக்கரம் - துணைக்கருவி.

கருத்தாப்பொருள் இன்ன தென்று எழுவாய்ச் சூத்திரவுரையிற் காட்டப்பட்டது. இதுவும் - இயற்றுதற்கருத்தா, ஏவுதற்கருத்தா என இருவகை.

(உ-ம்.) தச்சனாற் கோயில் கட்டப்பட்டது - தச்சன் - இயற்றுதற்கருத்தா.

அரசனாற் கோயில் கட்டப்பட்டது - அரசன் - ஏவுதற்கருத்தா.

முதல்வேற்றுமைக் கருத்தாவுக்கும் மூன்றாம் வேற்றுமைக் கருத்தாவுக்கும் வேறுபாடு என்னவென்றால், - முதல்வேற்றுமைக் கருத்தா - தன்னோடு திணை பால் இடங்களில் ஒத்த செயவினைப்பயனிலையைக் கொண்டு முடியும்; மூன்றாம்வேற்றுமைக்கருத்தா - செயப்படுபொருளோடு திணை பால் இடங்களில் ஒத்த செயப்பாட்டு வினைப்பயனிலையைக் கொண்டு முடியும். கருத்தா முதல்வேற்றுமையாய் யிருக்குமபோது, செயப்படுபொருள் இரண்டாம் வேற்

* இதனை வடநூலார் 'தவிகரம் காத்தரி ப்ரயோகம்' என்பர்.

றுமையாய் வரும்; கருத்தா மூன்றும்வேற்றுமையா யிருக்கும்போது, செயப் படுபொருள் முதல்வேற்றுமையாய் வரும்.

(உ-ம்) தச்சன் கோயிலைக் கட்டினான்—முதல்வேற்றுமைக்கருத்தா தச்சனாற் கோயில் கட்டப்பட்டது—மூன்றும்வேற்றுமைக்கருத்தா. §

உதாரணம்: திருநாவுதல் - வினை கொண்டு முடிசின்ற பொருளின் தொழிலைத் தன்னிடத்து உடன நிகழ்கிறதாக வுடையது. 'பக்கேடு தந்தை வந்தான்' என்றதில், தந்தை வினைகொண்டமுடிசின்ற பொருள்; வருதல் - அப்பொருளின் தொழில்; அக்கொழிலைத் தன்னிடத்தும் உடன் நிகழ்கிற தாகவுடைய பொருள் - மகன்: ஆதலால், அது உடனிகழ்ச்சிப்பொருள்.

சிறுபான்மை, ஆல் ஆன் உருபுகள்-உடனிகழ்ச்சிப்பொருளிலும், ஒடு ஒடு உருபுகள் - கருவிப்பொருள் கருத்தாப்பொருள்களிலும் அருமையாக வரும்.

(உ-ம்) "தூங்குகையா லோங்குநடைய," "உறழ்மணியா னுயாமருப்பின்"— இவற்றில், ஆல் ஆன் உருபுகள் - உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் வந்தன; கையால் - கையோடு, மணியான் - மணிபோடு என்று பொருள்.

"கொடியோடு துவக்குண்டான்," "ஊசியோடு குயின்ற தூசும் பட்டும்"—

இவற்றில், கொடியோடு என்பதில் - ஒடு உருபு கருத்தாப்பொருளிலும், ஊசியோடு என்பதில் - ஒடு உருபு கருவிப்பொருளிலும் வந்தன; கொடியோடு-கொடியால், ஊசியோடு ஊசியால் என்று பொருள்.

இனி, ஒரோவிடத்து, ஆல் ஆன் உருபுகள் - தோறும் என்கிற பொரு ளையும், ஒடு ஒடு உருபுகள் அடைமொழிப்பொருளையும் தரும்

(உ-ம்) ஊரானொருகோயில்—இது, ஊர்தோறும் எனப் பொருள்படும்.

கோபத்தோடு வந்தான்—கோபம் - வருதற்கு விசேஷண மாதலால் அடைமொழிப்பொருள்; கோபமுடையனாய் வந்தா னென்க.

கருவிப்பொருளில் 'கொள்க' என்பதும், உடனிகழ்ச்சிப்பொருளில் 'உடன்' என்பதும் சொல்லுபபுக வரும்

(உ-ம்) வாங்கொண்டு வெட்டினன், மகனுடன் தந்தை வந்தான். (௪௦)

[நான்காம் வேற்றுமை.]

‡ உகவு. நான்கா வதற்குரு பாகும் குவவே

கொடைபகை நேர்ச்சி தகவது வாதல்

பொருட்டுமுறையாதியி னிதற்கிதெனல் பொருளே.

(இ - ள்.) நான்காவதற்கு நான்காம் வேற்றுமைக்கு, உருபு - உருபா வது,—குவவே ஆகும் - (முன்சொல்லப்பட்ட) கு ஒன்றுமேயாம்; பொருள் - அதன் பொருள்களாவன:—கொடை - கொடுத்தலும், பகை - பகையும், நேர்ச்சி - நட்பும், தகவு - தகுதியும், அது ஆதல் - அதுவாதலும், பொருட்டு

* இதுனை வட ஹலார் 'காதநி பரயோகம்' என்பர்.

§ இதுனை வட லார் 'கர்மணி பரயோகம்' என்பர்.

பொருட்டும், முறை - உறவுமுறையும், ஆதியின் - முதலான பொருளில், இதற்கு இது எனல் - இதற்கு இது வென்பது பட வருதலாம்; (எ - று.)—
'இதற்கிதெனல் பொருள்' என்றதனால், நான்காம் வேற்றுமையின் பொருள் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்பொரு ளென்றதாயிற்று.

கொடை யெனவே கொள்ளுதற்பொருளும், பகையெனவே பகைதொடர்பொருளும், நேர்ச்சியெனவே நட்புத்தொடர்பொருளும், தகுதி யெனவே தகுதியுடைப்பொருளும், அதுவாத் லெனவே முதற்காரண காரியப்பொருளும், பொருட்டு எனவே நிமித்தகாரண காரியப் பொருளும், முறையெனவே முறைக்கு இயைபொருளும் குவ்வருபின் பொருள்களா மென்க.

(உ - ம்.) யாசகர்க்குப் பொண்ணைக் கொடுத்தான்—கொள்ளுதற்பொருள்.
பாம்புக்குப் பகை கருடன்—பகைதொடர்பொருள்.
சாத்தனுக்கு நண்பன் கொற்றன்—நட்புத்தொடர்பொருள்.
அரசர்க்கு இவ்வாபரணம் உரியது—தகுதியுடைப்பொருள்.
குண்டலத்திற்குப் பொன்—முதற்காரணகாரியப்பொருள்.
கூலிக்கு வேலைசெய்தான்—நிமித்தகாரணகாரியப்பொருள்.
பொன்னனுக்கு மகன் இவன்—முறைக்குஇயைபொருள்.

'ஆதி' என்றதனால் மயிலைக்குவடக்குத்திருவல்லிக்கேணி, சாத்தனுக்குச் சிறத்தவன் கொற்றன் என எல்லைப்பொருளில் வருதலும், பிறவும் கொன்க.

பொருட்டுப்பொருளில் குவ்வருபு நின்றற்கு உரிய சில இடங்களில் பொருட்டு, நிமித்தம். என்பவையும், குவ்வருபின்மேல் ஆக என்பதும் சொல்லுபுகளாக வரும். (உ - ம்.) கூலியின்பொருட்டு வேலைசெய்தான், கூலியினிமித்தம் வேலை செய்தான், கூலிக்காக வேலை செய்தான். (சக)

[ஐந்தாம் வேற்றுமை]

‡ உகூ. ஐந்தா வதனுரு பின்னு மில்லும்
நீங்கலொப் பெல்லை யேதுப் பொருளே.

(இ - ள்.) ஐந்தாவதன் - ஐந்தாம்வேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளாவன,—இன்னும் இல்லும் - (முன்சொல்லப்பட்ட) இன் என்பதேயன்றி இவ் என்பதும் ஆகும்; பொருள் - அதன் பொருள்களாவன;—நீங்கல் - நீங்குதற்பொருளும், ஒப்பு - உவமைப்பொருளும், எல்லை - எல்லைப்பொருளும், ஏது-ஏதுப்பொருளும் ஆகத் தன்னைஏற்ற பெயரின்பொருளை வேறுபடுத்தல்.

(உ - ம்.) மலையின்வீழருவி—நீக்கப்பொருள்.
காக்கையிற் கரிது களம்பழம்—ஒப்புப்பொருள்.
மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்—எல்லைப்பொருள்.
கல்வியிற் பெரியன் கம்பன்—ஏதுப்பொருள்.

எல்லைப்பொருள் - 'மதுரையின் வடக்குச் சிதம்பரம்' எனத் திசையளவும், 'கச்சியில் திருத்தணிகை முக்காவதம்' என வழியளவும், 'சாத்தனில் இரண்டுஆண்டு மூத்தவன் கொற்றன்' எனக் காலவளவும், 'அரசரிற் பெரியர் அந்தணர்' எனப் பண்பளவும் முதலியன பற்றி வரும்.

‘காக்கையிற் கரிது களம்பழம்’ என உபமானமும் உபமேயமு மாக வருமிடத்தில், காக்கையின் - காக்கைபோல எனப் பொருள்கொண்டால், ஒப்புப்பொருள் ; இதனை உவமைப்பொரு வென்பர்: காக்கையின் - காக்கையைக் காட்டிலும் எனப் பொருள் கொண்டால், எல்லைப்பொருளாம்; இதனை உறழ் பொரு வென்பர்.

நீக்கப்பொருளிலும், எல்லைப்பொருளிலும் - இன், இல் உருபுகளின் மேல் நின்று, இந்நீது என்பவை சில இடத்துச் சொல்லுருபுகளாக வரும்.

(உ - ம்.) ஊரினின்று நீங்கினான், ஊரிலிருந்து போனான்; காட்டினின்று ஊர் காதம், காட்டிலிருந்து ஊர் காதம் (சஉ)

[ஆறும் வேற்றுமை.]

‡ ௩௦௦. ஆற னொருமைக்கு அதுவும் ஆதுவும்
பண்மைக்கு அவ்வும் உருபாம் பண்பு உறுப்பு
ஒன்றன் கூட்டம் பலவி னீட்டம்
திரிபி னாக்க மாம்தற் கிழமையும்
பிறிதின் கிழமையும் பேணுதல் பொருளே.

(இ - ள்.) ஆறன் ஒருமைக்கு - ஒருமையாகிய வருமொழியையுடைய ஆறும்வேற்றுமைக்கு, அதுவும் ஆதுவும் - (முன்சொல்லப்பட்ட) அது என்ப தேயனறி ஆது என்பதும், பண்மைக்கு - பண்மையாகிய வருமொழியையுடைய ஆறும்வேற்றுமைக்கு, அவ்வும் - அ என்பதும், உருபு ஆம் - உருபுக ளாகும்; பொருள் - (அதன்) பொருள்களாவன:—பண்பு - (குணமும் தொழி லுமாகிய) பண்பும், உறுப்பு - அவயவமும், ஒன்றன் கூட்டம் - ஒருபொருட் கூட்டமும், பலவின் ஈட்டம் - பலபொருட்டிரட்சியும், திரிபின் ஆக்கம் - ஒன்று திரிந்து மற்றொன்றாதலும், ஆம் - ஆகிய, தற்கிழமையும் - (ஐந்து) தற்கிழமைப் பொருள்களையும், பிறிதின்கிழமையும் - (அவையல்லாத பொருள் இடம் காலம் ஆகிய மூன்று) பிறிதின் கிழமைப்பொருள்களையும், பேணுதல் - உடையதாய் வருதலாம்; (எ - று.)

தற்கிழமையாவது - தன்னோடு ஒற்றுமையுடைய பொருளின் சம்பந்தம். பிறிதின் கிழமையாவது - தன்னின் வேறாகிய பொருளின் சம்பந்தம். பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழில் என்ற ஆறனுள், குணம் தொழில் என்ற இரண்டும் ‘பண்பு’ என்ற ஒன்றில் அடக்கப்பட்டன; அவ்வாறனுள் பிந்தின மூன்றும் தற்கிழமைப்பொருள் எனவே, இவையல்லாத பொருள் இடம் காலம் ஆகிய மூன்றும் பிறிதின்கிழமைப்பொரு ளென்பது பெறப்பட்டது. ஆகவே, இப்படி பலவகையாலும் வருகிற சம்பந்தப்பொருளே ஆறும் வேற் றுமையின் பொரு ளென்றதாயிற்று.

(உ - ம்.) சாத்தனது கருமை	— (குணப்)	} பண்புத்தற்கிழமை.
சாத்தனது வரவு	— (தொழிற்)	
சாத்தனது கை	— உறுப்புத் தற்கிழமை.	
மாந்தரது தொகுதி	— ஒன்றன்கூட்டத் தற்கிழமை.	

பறவைகளது கூட்டம்	— பலவீனீட்டத் தற்கிழமை.
நெல்லினது பொரி	— திரிபிடுக்கத் தற்கிழமை.
சாத்தனது பசு	— பொருட் பிறிதின் கிழமை.
சாத்தனது வீடு	— இடப் பிறிதின் கிழமை.
சாத்தனது நாள்	— காலப் பிறிதின் கிழமை.

எனது கை, நினைது வரவு, தனது பொருள்—ஆது உருபு.

என கைகள், நின் வீடுகள், தன் பொருள்கள்—அகர உருபு.

ஆறனுருபு—‘எனது உயிர்,’ ‘இராகுவின் தலை,’ ‘பூமியின் தலை’ என உடையதும் உடைமைப்பொருளும் வேறுகாத ஒற்றுமைக்கிழமைப்பொருளிலும் வரும்; யான் என்பதும் உயிர் என்பதும், இராகு என்பதும் தலை என்பதும், பூமி என்பதும் தலை என்பதும் ஒருபொருளேயாதலால், இவை—ஒற்றுமைக்கிழமை.

சிறுபான்மை ‘அது’ உருபு—‘நினது அடியார்,’ ‘எனது கைகள்’ என வருமொழி பன்மையாயிருக்கும்பொழுதும் வரும்; பிற உருபுகளும் மாறிவருதலு முண்டு.

இவ்வேற்றுமைக்கு ‘உடைய’ என்பது - சொல்லுநபாக வரும்.

(உ ம்.) என்னுடைய வீடு, அவனுடைய தம்பி.

(சுந)

[ஏழாம் வேற்றுமை.]

‡ கூடுக. ஏழனுருபு கண்ணாதி யாகும்

பொருள்முத லாறு மோரிரு கிழமையின்

இடனாய் நின்ற விதன்பொரு ளென்ப.

(இ - ள்.) ஏழன் - ஏழாம் வேற்றுமையினுடைய, உருபு - உருபுகளாவன,—கண் ஆதி ஆகும் - (முன் சொல்லப்பட்ட கண் என்பதேயன்றி) அக் கண் முதலிய பிறவுமாம்; இதன் - இதனுடைய, பொருள் பொருளாவது:—பொருள் முதல் ஆறாம் - (தன்னை ஏற்ற) பொருள் இடம் காலம் சினை குணம் தொழில் என்னும் ஆறுவகைப்பெயர்களும், ஓர் இரு கிழமையின் - தற்கிழமை பிறிதின் கிழமை எனனும் இரண்டுபொருள்களுக்கும், இடன் ஆய் நின்றல் - இடமாய் நின்றலாம், என்ப - என்று சொல்வர், (புலவர்); (ஏ - று.)—எனவே, இடப்பொருள் ஏழாம்வேற்றுமையின் பொரு ளென்றதாயிற்று

‘ஆதி’ என்றதனாற் குறித்த உருபுகள், வருஞ் சூத்திரத்திற் கூறப்படும்.

(உதாரணம்.)

மணியின்கண் இருக்கின்றது ஒளி	— தற்கிழமை	} பொருள் இடமாயிற்று.
மரத்தின்கண் வாழ்கின்றது பறவை	— பிறிதின் கிழமை	
ஊரின் கண் உள்ளது வீடு	— தற்கிழமை	} இடம் இடமாயிற்று.
ஆகாயத்தின்கண் பறக்கின்றது பருந்து	— பிறிதின் கிழமை	
நாளின்கண் நாழிகை உள்ளது	— தற்கிழமை	} காலம் இடமாயிற்று.
வேனிலின்கண் பாதிரி பூக்கும்	— பிறிதின் கிழமை	
கையின்கண் உள்ளது விரல்	— தற்கிழமை	} சினை இடமாயிற்று.
கையின்கண் வினங்குகின்றது வளை	— பிறிதின் கிழமை	

நிறத்தின்கண் உள்ளது அழகு — தற்கிழமை } குணம் இட
இளமையின்கண் வாய்த்தது செல்வம் —பிரிதன்கிழமை } மாயிற்று.
ஆட்டத்தின்கண் உள்ளது அபிநயம் — தற்கிழமை } தொழில்இட
ஆட்டத்தின்கண் பாடப்பட்டது பாட்டு—பிரிதன்கிழமை } மாயிற்று.(௪௪)

[ஏழாம் வேற்றமை யுருபுகள்.]

‡ ௩௦௨. கண் கால் கடை இடை தலை வாய் திசை வயின்
முன் சார் வலம் இடம் மேல் கீழ் புடை முதல்
பின் பாடு அளை தேம் உழை வழி உழி உளி
உள் அகம் புறம் இல் இடப்பொருளுருபே.

(இ - ள்.) கண்.....இல்-இவ்விருபத்தெட்டும், இடப்பொருள் உருபு -
இடப்பொருளுக்கு உரிய ஏழாம்வேற்றுமையின் உருபுகளாம்; (எ - று.)

இங்கேயும் 'கண்'உருபைக் கூட்டிச்சொன்னது, தொடர்ச்சி தோன்ற.

(உதாரணம்.)

கால்- 'ஊர்க்கால்'	வலம்- 'கைவலம்'	தேம்- 'கோடாய்தேத்து.'
கடை- 'வேலின்கடை.'	இடம்- 'இல்லிடம்'	உழை- 'அவனுழை.'
இடை- 'நல்லாரிடை'	மேல்- 'தன்மேல்.'	வழி- 'நிழல்வழி.'
தலை- 'வலைத்தலை.'	கீழ்- 'நிழற்கீழ்'	உழி- 'உழையுழி.'
வாய்- 'கடல்வாய்'	புடை- 'எயிற்புடை.'	உளி- 'காவுளி.'
திசை- 'தேர்த்திசை.'	முதல்- 'சூன்முதல்'	உள்- 'குவட்டுள்.'
வயின்- 'அவர்வயின்.'	பின் 'காதலியின்'	அகம்- 'பல்லாரகத்து.'
முன்- 'சுற்றார்முன்.'	பாடு- 'கம்பாடு.'	புறம்- 'உயிர்ப்புறத்து.'
சார்- 'காட்டுச்சார்.'	அளை- 'கல்லளை.'	இல்- 'ஊரில்'

(இல் - வீடு. எயில் - மதில். சூன் - பாலேநிலம். காதலி - மனைவி.
கோடாய் - செவிவித்தாய். கா - சோலை. குவடு - மலையுச்சி.)

இன்னும், முன்னுத்திர்த்து 'ஆகி' என்றதனால் - பக்கல், பாங்கர்,
முகம், மாடு, பால், இன முதலானவைகளும் உருபுகளாக வரும்; (உ - ம்.)
சாத்தன்பக்கல், காட்டிப்பாங்கா, போர்முகத்து, யாவர்மாட்டும், அவன்பால்,
நாட்டின்.

இனி, கண் கால் முதலானவை - உருபாகாமல் இடவேறுபாடுகளை
யுணர்த்தும் சொற்களாயும் வரும்; (உ - ம்.) கண்ணகலுலகம், அகத்தி
லிருந்தான், புறத்திற் போனான், மேல்நின்றான் என இவ்வாறு காண்க. (௪௫)

[எட்டாம் வேற்றமை.]

‡ ௩௦௩ எட்ட னுருபே யெய்துபெய ரீற்றின்
திரிபு குன்றல் மிகுத வியல்பயல்
திரிபு மாம் பொருள் படர்க்கை யோரைத்
தன்முக மாசுத் தானழைப் பதுவே. *

* எய்துபெய ரெனவே. எய்தாதபெயரும் உள என்பதாம்; அவை
போக்கிச் சொல்லுதம். படர்க்கையோரை யெனவே, முன்னிலை தன்மை
யார் ஈண்டே லிலக்கப்பட்டாராம். படர்க்கையோரை என்றோரேனும், "ஒரு
மொழி யொழி தன்னினங் கொளற் குரிததே" என்பதனால், படர்க்கை
யிடத்து ஐம்பாலும் கொள்க. பெயருருபிற்கும் இயல்பான விளியுருபிற்
கும் உருபான் வேற்றல் மயின்றேனும், பொருளான் உண்டெனக் கொள்க.
தான் என்பது, சந்தவிற்ப்பொருட்டு வந்தது என்பது, பழைய உரை.

(இ - ள்) எட்டன் - எட்டாம வேற்றுமையினுடைய, உருபு உருபுக ளாவன,—எய்து பெயா (விளியை) அடையும் பெயரினது, ஈற்றின் திரிபு இறுதி திரிதலும், குன்றல் இறுதிசெய்தலும், மிகுதல்-இறுதியில்ஒரொழுத்து மிகுதலும், இயல்பு - இயல்பாதலும் அயல் திரிபும் ஈற்றொழுத்துக்குமுந்தின் எழுத்துத் திரிதலும், ஆம் - ஆகும்; பொருள்-பொருளாவது,—படாககையோ ரை - படாககையிடத்துப் பொருளை, தன் முகம் ஆக - தனக்கு எதிராக முக மாக, அழைப்பது - அழைத்தலாம்; (எ று)—எனவே, விளிச்சுப்படுபொருள் எட்டாமவேற்றுமையின் பொரு ளெனத்தாயிற்று இது, விளிவேற்றுமை யெனவும்படும. தான் அகை. 'ஈற்றின்' என்பதைப் பிறவிடத்தம் கூட்டுக

(உ - ம.) தந்தை - தந்தாய, நல்லாள - நல்லாய, தோழி-தோழி—ஈறுதிரிபு
அரசன் - அரசு, சோழன் - சோழ - ஈறுகுன்றல்
மகன் - மகனே, தந்தை - தந்தையே - மிகுதல்
நம்பி. தோழி, சாத்தன், நங்கை - இயல்பு
மககள் மககாள, புலவா - புலவீ - அயலதிரிபு

இவற்றுள் பலஉருபுகளை ஒரிடத்தே ஏற்றுவருதலும் உண்டு.

(உ ம.) அப்பன் - அப்பா—ஈறுகுன்றலும், அயல்திரிபும்
அண்ணன் அண்ணாவோ ஈறுகுன்றலும், அயலதிரிபும், மிகுதலும்

சிறுபான்மை அளபெடையும் விளியுருபாம்

(உ - ம்.) வேள - வேளை, அம்மான் அம்மாஅன். (சக)

[விளிக்கப்படு பெயர்கள்.]

ஈடுசு இ உ ஊவோடு ஐ ஒ ன ள ர ல ய
யவவீற றயாதிணை ஒ ர அல விவறறொடு
ணல்கா னாவீ ருக்கும் பொதுப்பெயா
ஞ ந ஒழி யணைத்தீற றலிணை விளிப்பன.

(இ - ள்) இ உ ஊவோடு ஐ ஒ ன ள ர ல ய இ உ ஊ ஐ ஒ என்கிற உயிர்களும் ன ள ர ல ய என்கிற மெய்களும் ஆகிய பதது எழுத்துகளையும், ஈறு - இறுதியிலுடைய, உயாதிணை (பெயா) - உயாதிணைப்பெயர்களும்; ஒ ர அல் - (அவற்றுள்) ஒகாரஉயிரும் ரகரமெய்யும் ஒழிந்த, இவற்றோடு - மற் றை எட்டு எழுத்துக்களுடனே, ணல்கா ன ஆ - ணகரமெய்யும் ஆகாரவயி ரும் ஆகிய பததுஎழுத்துக்களும், ஈறு ஆகும் - இறுதியாகிய, பொதுப்பெயா இருதிணைப் பொதுப்பெயர்களும்; ஞ ந ஒழி (மொழிக்கு ஈறு மென்ற இருபத்தான்கு எழுத்துக்களுள்) ஞகர நகரங்களும் (அளபெடையில மாத்திரமே ஈறுகும் எகரமும் நொ கௌ வெள என் வினைக்கு ஈறுதலேயன் றிப் பெயாக்கு ஈறுகாத ஒகரமும் ஒளகாரமும்) ஒழிந்த, அனைத்து - பத தொன்பது எழுத்துக்களையும், ஈறு - இறுதியிலுடைய, அஃறிணை (பெயா) அஃறிணைப்பெயாக்களுமே,—விளிப்பன அழைக்கப்படுவனவாம்; (எ - று)
அனைத்து - எல்லாம். விளிப்பன - விளியேற்பன.

ஏனையிற்பெயர்கள் விளியேலா என்றவு.

இதனுள் 'பெயர்' என்பதனை இருதினையிடத்தும் வருவித்துக்கொள்க.

(உ - ம்.) உயர்திணைப்பெயர்கள்:—நம்பி, வேந்து, ஆடு, விடலை, கோ, ஐயன், வேள், வணிகர், தோன்றல், சேய் என முறையே இங்குக்காட்டிய பத்து ஈறுகளும் காண்க.

பொதுப்பெயர்கள்:—சாத்தி, கூற்று, அழிதா [பேடு], தந்தை, சாத்தன், கடவுள், தூங்கல் [பிள்ளை], தாய், ஆண், பிதா என முறையே இங்குக்காட்டிய பத்து ஈறுகளும் காண்க.

அகிறிணைப்பெயர்கள்:—மக புற, கிளி, தீ, முக, பூ, சே, நாரை, சோ, மண், கராம், அலவன், நாய், தகர், குயில், தெவ், பூழ், புள், வண்டு என முறையே இங்குக்காட்டிய பத்தொன்பது ஈறுகளும் காண்க.

இங்கு "ஓ ந வொழி யனைத்திற் றகிறிணை" என நகரவீற்று அகிறிணைப் பெயர் விலககப்பட்டிருத்தலால், முதுகு என்னும் பொருளை யுணர்த்துகிற வென் வெரின் என்ற சொற்களைச் சிறப்பு னகரவீரகவே கொண்டன ரென்றும், வெந் வெரின் என்ப பொதுநகரவீரகக் கொண்டிலரென்றும் அறியலாம்.

[மூவகைப்பெயர்க்கும் பொதுவிளியுருபு.]

ஈடு. இம்முப் பெயர்க்கண் இயல்பும் வாயும்

இகர நீட்சியும் உருபாம் மன்னே.

(இ - ள்.) இ முப் பெயர்க்கண் - (விளிக்கப்படுமென்ற) இந்த மூவகைப் பெயர்களிடத்தும்,—இயல்பும் - இயல்பாதலும், வாயும் - ஏகாரம்மிகுதலும், இகரம் நீட்சியும் - இகரம் ஈகாரமாகத் திரிதலும், மண் - பெரும்பாலும், உருப ஆம் - விளியுருபுகளாம்; (எ - று)

(உ - ம்) முனி கூறாய், மாந்தர் கூறீர்—இயல்பு.	} உயர்திணை.
கோவே கூறாய், மக்களே கூறீர்—ஏ மிகல்	
நம்பி கூறாய், தோழி கூறாய்—இகரநீட்சி.	
அனனை கூறாய், ஆண் கூறாய்—இயல்பு	} பொதுப்பெயர்.
பிதாவே கூறாய், பெண்ணே கூறாய்—ஏ மிகல்.	
சாதீ கூறாய், கொற்றி கூறாய்—இகரநீட்சி.	
மாண் கொடியாய், கிளி நல்லாய்—இயல்பு.	} அகிறிணை.
மயிலே ஆடாய், புறவே வாராய்—ஏ மிகல்.	
மந்தி கொடியை, துயி வா—இகரநீட்சி.	

காட்டாதொழிந்த பெயர்களும் இவ்வாறே வரும். 'பெரும்பாலும்' என்றதனால் - இவ்வுருபுகள் சிலவற்றிற்குப் பொருந்தாமை கொள்க. (சஅ)

[ஐகரவிற்பெயர்களின் விளியுருபு.]

ஈடுக. ஐயிறு பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும்

உருபாம் அல்லவற ருபு மாகும்.

(இ - ள்.) ஐ இறு பொதுப்பெயர்க்கு - ஐகார ஈற்றுப் பொதுப் பெயர்க்கு, ஆயும் ஆவும் - (இயல்பும் ஏகாரம் மிகுதலு மன்றி ஐகாரம்) ஆய் ஆக வும் ஆ ஆகவும் திரிதலும், உருபு ஆம் - உருபுகளாம்; அல்லவற்று - அல்லாத உயர்திணை அஃறிணைப் பெயர்கட்கு, ஆயும் - (இயல்பும் ஏகாரம் மிகுதலு மல்லாமல் ஐகாரம்) ஆய் ஆகத் திரிதலும், ஆகும் விளியுருபாம்; (எ - று.)

(உ-ம்.) அன்னை—அன்றாய் } பொதுப்பெயர்க்கு ஆயும் ஆவும் வந்தன.

விடலை—விடலாய் } உயர்திணைப்பெயர்க்கும், அஃறிணைப்பெயர்க்கும் 'ஆய்' வந்தது.

இனி, உரையிற்கோடலால் - 'அன்னே,' 'அம்மே' என்ப பொதுப்பெயரின் ஈற்று ஐகாரம் ஏகாரமாகத் திரிதலும் கொள்க (சுக)

[னகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

௩௦௭. ஒருசார் னவ்வீற்றுயர்திணைப் பெயர்க்கண்

அளபி றழிவயல் நீட்சி யதனோடு

ஈறு போத லவற்றோ டோவுறல்

ஈறழிந் தோவுறல் இறுதியல் வாதல்

அதனோ டயல்திரிந் தேயுற லீறழிந்து

அயலே யாதலும் விளியுரு பாகும்.

(இ - ள்) (பொதுவிதியால் இயல்பும் ஏகாரம் மிகுதலு மன்றி),—ஈறு உயர்திணை பெயர்க்கண் - னகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள், ஒருசார் - சில, அளபு - அளபெடுத்தலும், ஈறு அழிவு - இறுதி கெடுதலும், அயல் நீட்சி - ஈற்றயல் நீளுதலும், அதனோடு ஈறு போதல் - ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெடுதலும், அவற்றோடு ஒ உறல் - ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெட்டு ஒகாரம் மிகுதலும், ஈறு அழிந்து ஒ உறல் - ஈறுகெட்டு ஒகாரம் மிகுதலும், இறுதிய ஆதல் - ஈற்று னகரமெய் யகரமெய்யாகத் திரிதலும், அதனோடு அயல் திரிந்து ஏ உறல் - ஈற்று னகரமெய் யகரமெய்யாகத் திரிந்து அதன் அயலில் கின்ற ஆகாரம் ஒகாரமாகி ஏகாரம் மிகுதலும், ஈறு அழிந்து அயல் ஏ ஆத லும் - ஈறுகெட்டு அதன் அயலில் கின்ற அகாரம் ஏகாரமாகலும், விளி உருபு ஆகும் - விளியுருபுகளாம்; (எ - று.)

'ஒருசார்' என்பதை அடுத்த சூத்திரங்கட்கும்கூட்டுக.

(உதாரணம்.)

சேக்கிழான் - சேக்கிழான்—அளபெடுத்தது.

புலவன் - புலவ —ஈறு அழிந்தது.

நம்பன் - நம்பான் —ஈற்றயல் நீண்டது.

மன்னன் - மன்ன —ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெட்டது.

ஐயன் - ஐயாவோ —ஈற்றயல் நீண்டு ஈறுகெட்டு ஒகாரம் மிக்கது.

ஐயன் - ஐயவோ —சுறு அழிந்து ஒகாரம் மிக்கது.
 கோயிலான் - கோயிலாய் —இறுதி யவ்வாயிற்று.
 வாயிலான் - வாயிலையே } -- இறுதி யவ்வாய் சுற்றயல் ஆகாரம்
 ஒகாரமாய் ஏகாரம் மிக்கது.
 ஐயன் - ஐயே —சுறு அழிந்து அயல்அகரம் ஏகாரமாயிற்று. (௫௦)

[எகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

௩௦௮. எல்கா னுயர்பெயர்க் களபீ றழிவயல்
 நீட்சி யிறுதி யவ்வொற் றுதல்
 அயலி லகரமே யாதலும் விளித்தனு.

(இ - ள்.) (பொதுவிதியன்றி),—எல்கான் உயர் பெயர்க்கு - எகரமெய்
 யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சிலவற்றிற்கு, அளபு - அளபெடுத்தலும்,
 சுறு அழிவு - சுறுகெடுத்தலும், அயல் நீட்சி - சுற்றயல்நீளுதலும், இறுதி ய
 ஒற்று ஆதல் - சுற்று எகரமெய் யகரமாதலும், அயலில் அகரம் ஏ ஆதலும் -
 சுற்றயல் அகரம் ஏகாரமாதலும், விளி தனு - விளியுருபுகளாம்; (ஏ - று.)

(உ-ம்.) வேள் - வேளள் —அளபெடுத்தது.

எல்லாள் - எல்லா —சுறு அழிந்தது.

மக்கள் - மக்காள் —சுற்றயல் நீண்டது.

குழையாள் - குழையாய்—எவ்வொற்று யவ்வொற்றாயிற்று.

அடிகள் - அடிகேள் —சுற்றயலில் அகரம் ஏகாரமாயிற்று. (௫௧)

[ரகரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

௩௦௯. ரவ்வீற் றுயர்பெயர்க் களபெழ லீற்றயல்
 அகரம் இ ஈ யாத லாண்டை ஆ
 சுயாத லதனோ டேயுற லீற்றுவ
 மிக்கயல் யாக்கெட டதனயல் நீடல்
 சுற்றி னீருற லிவையுமீண் டிருபே.

(இ - ள்.) (பொதுவிதியன்றி),—ர சுறு உயர் பெயர்க்கு - ரகரமெய்
 யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சிலவற்றிற்கு,—அளபு எழல் - அளபெடுத்
 தலும், சுறு அயல் அகரம் இ ஈ ஆதல் - சுற்றயல் அகரமானது இகரமாத
 லும் ஈகாரமாதலும், ஆண்டை ஆ ஈ ஆதல் - சுற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாதலும்,
 அதனோடு ஏ உறல் - சில சுற்றயல் ஆகாரம் ஈகாரமாய் ஏகாரம் ஏற்றலும்,
 சுறு ஏ மிக்கு அயல் யா கெட்டு அதன் அயல் நீடல் - சுற்றில் ஏகாரம் மிகுந்து
 அயலில் 'யா' கெட்டு அதனயல் இகரம் ஈகாரமாதலும், சுற்றின் ஈர்உறல் -
 இறுதியில் 'ஈர்' அடைதலும், இவையும் - ஆகிய இவையும்,—சுண்டு - இவ்
 விடத்து, உருபு - விளியுருபுகளாம்; (ஏ - று.)

(உ - ம்.) சிறார் - சிறுஅர் —அளபெடுத்தது.

தெவ்வர் - தெவ்வீர் —சுற்றயல் அகரம் இகரமாயிற்று.

வணிகா - வணிகா —சுற்றயல் அகரம் சகாரமாயிற்று.

சான்றா - சான்றா —சுற்றயல் ஆகாரம் சகாரமாயிற்று

கணியா - கணியீரே—சுற்றயல்ஆகாரம் சகாரமாயினககது.

நமபியா நமபீரே — { சுற்றில வகாரமிகக்கு அயல் 'யா' கெட்டு
அதன் அயல் இகரம் சகாரமாயிற்று.

எமா எமரீ —'சா' ஏறதது

'ராண்டு' என்ற மிகையால் - கடலாரே, கடலீரே எனவும், சாததியாரே, சாததியீரே எனவும் அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களைச் சிறப்பித்தது ரவீற்று உயர்திணைப்பெயர்போலக் கூறினும் இவ்வருபேற்றல் கொள்க ()

[லகர யகர வீற்று உயர்திணைப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

நக0. லகரவீற் றுயரபெயாக் களபயல் நீட்சியும்

யகார வீற்றிற் களபுமா முருபே

(இ - ள்.) (பொதுவிதியனறி),—லகர ஈறு உயர பெயாகு - லகர மெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சிலவற்றிற்கு, அளபு - அளபெடுத்தலும், அயல் நீட்சியும் - ஈற்றயல் நீளுதலும், யகார ஈற்றிற்கு - யகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயர்களுள் சிலவற்றிற்கு, அளபும் அளபெடுத்தலும்,—உருபு ஆம் விளியுருபுகளாம், (எ று)

(உ-ம.) மால் மாஅல் —அளபு
மடவரல் - மடவரால்—அயலநீட்சி. | சேய சேய—அளபு

'யகார வீற்றிற்கு' எனப் பொதுப்படக் கூறியதனால் - சிலவிடத்தில் தாய - தாஅய, பேய - பேய என யகரவீற்றுப் பொதுப்பெயாக்கும் அஃறிணைப்பெயாக்கும் அளபெடுத்தல் விளியுருபாதலும் கொள்க (இரு)

[னகரவற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

நகக. னவவீற் றுயர்திணை யலவிரு பெயாககண்

இறுதி யழிவத னோடயல் நீட்சி.

(இ - ள்.) (பொதுவிதியனறி),—ன ஈறு உயர்திணை அல் இரு பெயாக கண் - னகரமெய்யீற்று உயர்திணைப்பெயரல்லாத அஃறிணைப்பெயர் பொதுப் பெயர்களுள் சிலவற்றிற்கு, இறுதி அழிவு - ஈறுகெடுத்தலும், அதனோடு அயல் நீட்சி - ஈறுகெட்டு அதன் அயல் நீளுதலும், (விளியுருபுகளாம்); (எ - று.)

அலவன் - { அலவ —இறுதி அழிவு
அலவா—இறுதி அழிவது அயலநீட்சி } அஃறிணைப்பெயர்

சாத்தன் - { சாதத —இறுதி அழிவு
சாத்தா—இறுதி அழிவது அயலநீட்சி } பொதுப்பெயர். (ருச)

[லகர ளகர வீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களின் விளியுருபு.]

நகஉ. ளளவீற் றஃறிணைப் பெயர் பொதுப் பெயாககண்

சுற்றயல் நீட்சியு முருபா குமமே.

(இ - ன்.) ள ள ஈ று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்க்கண் - லகர ளகர மெய்யீற்று அஃறிணைப்பெயர் பொதுப்பெயர்களுள் சிலவற்றிற்கு,— ஈ று அயல் நீட்சியும் - (பொதுவிதியன்றி) சுற்றயவெழுத்து நீளுதலும், உருப ஆகும் - விளியுருபாம் ; (எ - று)

(உ - ம்) முயல் - முயால்; கிளிகள் - கிளிகாள்—அஃறிணைப்பெயர்.

தூங்கல்-தூங்கால், பிள்ளைகள்-பிள்ளைகள்—பொதுப்பெயர். (ருடு)

[விளியுருபுகளுக்குப் புறனடை.]

‡ ஈகஈ. அண்மையி னியல்புமீ தழிவும் சேய்மையின் அளபும் புலம்பின் ஓவு மாகும்.

(இ - ன்.) (முன்சொல்லப்பட்ட விளியுருபுகளுள்),—அண்மையின்-சமீ பத்திலிருக்கிற பொருளை அழைக்குமிடத்து, இயல்பும் - இயல்பாதலும், ஈ று அழிவும் - ஈ று கெடுதலும் ; சேய்மையின் - தூரத்திலிருக்கிற பொருளை அழைக்குமிடத்து, அளபும் - அளபெடுக்கலும்; புலம்பின் - அழகையில் ஒரு பொருளை அழைக்குமிடத்து, ஓவும் ஓகாரம்மிசுதலும், ஆகும் - வரும்.

எனவே, மற்றைவிளியுருபுகள் இம்மூன்றிடங்களிலும் கலந்துவரும்.

(உ - ம்.) க. அண்மைவிளி—தம்பி, அரசு.

உ. சேய்மைவிளி—மாஅல், சிறுஅர்.

ங. புலம்பல்விளி—அப்பாவோ.

(ருசு)

[விளியடையாத பெயர்கள்.]

‡ ஈகசு. நுவ்வொடு வினாச்சுட் டிற்ற ன ள ர

வை துத் தாம் தான் இன்னன விளியா.

(இ - ன்.) நுவ்வொடு - நு என்பதையும், வினா - (எ ஏ யா என்னும் மூன்று முதல்) வினாவையும், சுட்டு - (அ இ உ என்னும் மூன்று) சுட்டையும, உற்ற - (முதலாகப்) பொருந்திய, ன ள ர - ன ள ர என்னும் மூன்று மெய்யீற்று உயர்திணை முப்பாற்பெயர்களும், வை து - வை து என்கிற இரண்டு ஈற்று அஃறிணையிருபாற் பெயர்களும், தாம் தான் - இந்த இரண்டு பொதுப்பெயர்களும், இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும், விளியா - விளிக் கப்படுவனவல்ல; (எ - று)—ன, ள, ர - அன், அள், அர் விசுதிகள்.

முன் 'படர்க்கையோரைத் தன்முகமாகத் தானழைப்பது' என்றதனால், தன்மை முன்னிலைப்பெயர்கள் விளியுருபையேலாமை அமைந்துகிடந்தது. ஆகவே, படர்க்கைப்பெயர்களுள்விளியுருபையேலாதவற்றை இங்குக்கூறினார்.

வை து என்கிற இரண்டும் நுவ்வொடு பொருந்தா வென்பார், அதனை 'ஒடு' கொடுத்துப் பிரித்துக் கூறினார். *

* சூத்திரத்தல் 'நுவ்வொடு' என்றமாத்நரமே கூறினராயினும் அத னோடு விசுதிகளைச் சேர்க்கும்போது மகாமெய்யை இடையிடுதல் வேண்டும்; "தந்நு எம்முதல் மகாமிடையிட்டு, ன ள ர வா மீற்றன சுற்றப் பெயரே" என்பது காண்க.

(வரலாறு.) யான், யாம், நாம்: நீ, நீர், எல்லீர் எனவும்; துமன், துமன், துமர் எனவும்; எவன், எவன், எவர், எது, எவை: யாவன், யாவன், யாவர், யாது, யாவை: எவன், எவன், எவர், எது, எவை எனவும்; அவன், அவன், அவர், அது, அவை: இவன், இவன், இவர், இது, இவை: உவன், உவன், உவர், உது, உவை எனவும்; தாம் எனவும்; தான் எனவும் வருகின்ற இப்பெயர்கள் விளியை வலாமை காண்க.

‘இன்ன’ என்றதனால் - மற்றையான், எல்லாம் முதலியன கொள்க. ஒசையின்பம் நோக்கி, ‘வைது’ என மாற்றிக் கூறினா. (ருஎ)

[முதற்பெயர் சினைப்பெயர்களின் வேற்றுமைக் கீழ் புறனடை.]

‡ ஈகரு. முதலை ஐ உறின் சினையைக் கண்ணுறும்
அதுமுதற் காயின் சினைக்குஐ யாகும்.

(இ. எ.) முதலை - முதற்பெயரை, ‘ஐ’ உறின் - இரண்டனுருபு பொருந்தினால், சினையை - சினைப்பெயரை, ‘கண்’ - ஏழனுருபு, உறும் பொருந்தும்; ‘அது’ - ஆறனுருபு, முதற்கு - முதற்பெயர்க்கு, ஆயின் - வந்தால், சினைக்கு - சினைப்பெயர்க்கு, ‘ஐ’-இரண்டனுருபு, ஆகும் - வரும்; (எ - ற.)

இன்னும் இரட்டையோழிதல் என்கிற உத்தியால் - அது என்பதைச் சுட்டாக்கி, அது - அக்கண்ணுருபு எனவும் பொருளுரைத்துக் கொள்க.

(உ-ம.) க. யானையைக் காலின்கண் வெட்டினான். } உ. யானையின்கண்
உ. யானையது கால வெட்டினான். } கால வெட்டினான்.

எனவே, யானையைக் கால வெட்டினான் என முதல் சினை இரண்டினும் ஐயுருபு வருதல் அவ்வளவாகச் சிறப்பன்று என்க * (ருஅ)

[முதல்சினைகளுக்கும், பிண்டப்பொருளுக்கும் புறனடை.]

ஈகரு. முதலிவை சினையிவை யெனவே றுளவில
உரைப்போர் குறிப்பின அற்றே பிண்டமும்.

(இ. எ.) முதலிவை சினைஇவை என - முதற்பொருள்கள் இவை சினைப்பொருள்கள் இவை என்கிறதற்கு, வேறு உள இல - (இரண்டாக) வேறு உள்ளன இல்லாமல்; உரைப்போர் - (ஒருபொருளையே இரண்டாகப் பகுத்துச்) சொல்வோரது, குறிப்பின - குறிப்பினளவேயாம்; பிண்டமும் - பிண்டப்பொருளும், அற்றே - அத்தன்மையதேயாம்; (எ - ற.)

‘அற்றே பிண்டமும்’ என்றதனால், முன்கூத்திரப்பொருளையும் இச்சூத்திரப்பொருளையும் பிண்டப்பொருளுக்கும் ஏற்றச்செய்தாம்.

யானையைக் குறித்தபோது, யானை உள்ளதாக அதனுடைய கை கால் கொம்பு முதலியவை வேறு இல்லையாம்; அவ்வவயவத்தைக் குறித்தபோது, அவை உள்ளனவாக யானை வேறு இல்லையாம். ஒருபொருளின் பிரிவுகளாத

* ‘முதலை ஐ உறும்’ என்றது, ‘ஐ உறின்’ என்றதனால், யானையைக் கோட்டைக்குறைத்தான் எனவும் ஆமெனக் கொள்க’ என்பது, பழைய உரை.

வால், இவ்வாறு கூறப்பட்டன. பிண்டப்பொருள்—நெல்லைப் பொலியின் கண் வாரினான், நெல்லினது பொலியை வாரினான் என வரும். பிண்டித்த பொருளாகிய பொலி [குவியல்]யும், பிண்டிக்கப்பட்ட பொருளாகிய நெல்லும் வேறுகாமையால், அவ்விரண்டிலும் ஐயுருபு வருவது சிறப்பன் மென்க.

இனி, இச்சூத்திரத்திற்கு - உலகத்தில் முதற்பொருள்கள் இவை சினைப் பொருள்கள் இவை எனத் தனித்தனி வெவ்வேறுபொருள்கள் இல்லையாம்; சொல்லுவான்குறிப்பால், முதற்பொருளே சினைப்பொருளாயும், சினைப்பொருளே முதற்பொருளாயும் மாறுபட்டு வரும்: கை என்பது - மனிதனை நோக்கச் சினையாயும், விரலை நோக்க முதலாயும்; விரல் என்பது - கையைநோக்கச் சினையாயும், நகத்தை நோக்க முதலாயும் வருதல் காண்க. பிண்டப்பொரு [தொகுதிப்பொரு]ளும், அவ்வாறே தொகுத்தபொருளினவை தொகுக்கப்பட்ட பொருளினவை என வெவ்வேறு பொருள்களுடையனவல்ல: சொல்லுவான்குறிப்பால், பிண்டித்தபொருளே பிண்டிக்கப்பட்ட பொருளாயும், பிண்டிக்கப்பட்டபொருளே பிண்டித்தபொருளாயும் வரும்; படைகள் என்பது - தொகுதியை நோக்கப் பிண்டிக்கப்பட்ட பொருளாயும், வேல் வாள் வில் முதலிய உட்பகுதிகளை நோக்கப் பிண்டப்பொருளாயும் வருதல் காண்க என இவ்வாறு பொருள்கொள்ளுதலும் ஒன்று. (இக)

[உருபுமயக்கம்.]

‡ நக௭. யாத னுருபிற் கூறிற் றுயினும்

பொருள்செல் மருங்கின் வேற்றுமை சாரும்.

(இ - ள்.) யாதன் உருபின் கூறிற்று ஆயினும் - எந்த வேற்றுமையுருபால் (எந்த வேற்றுமைப்பொருள்) சொல்லப்பட்டதாயினும், — (உருபுசென்ற வழியே பொருள்சேராமல்), பொருள் செல் மருங்கின் - அப்பொருள்சென்ற வழியே, வேற்றுமை அவ்வுருபு, சாரும் - சேரும்; (எ - று.)

எனவே, வேற்றுமையுருபு பொருளுக்கு இயையாமல் மாறிவந்தால், அவ்வுருபைப் பொருளுக்கு இயைந்த உருபாகத் திரித்துக்கொள்க. உருபுமயக்க மெனினும், வேற்றுமைமயக்கமெனினும் ஒக்கும். * மயக்கம் - மாறுதல்.

(உ - ம்.) “இந்தக் கீதே வாழ்கின்றோம்,”—இங்கு நகர் - ஏற்றுக்கொள்ளுதற்பொருளாகாமல் இடப்பொருளாய் நிற்கையால், நகர்க்கண் வாழ்கின்றோம் எனக் குவ்வுருபைக் கண்ணுருபாகத் திரித்துக்கொள்க “ணனவல்லினம்வா” என்ற சூத்திரத்தில், ‘வேற்றுமைக்கு’ ‘அல்வழிக்கு’ என்பன - வேற்றுமையில், அல்வழியில் எனப் பொருள்படுதலும் இது.

“காலத்தினுற் செய்த நன்றி”—இங்குக் காலம் - கருவி கருத்தாப்பொருளாகாமல் இடப்பொருளாய் நிற்கையால், காலத்தின்கண் செய்த நன்றி என ஆலுருபைக் கண்ணுருபாகத் திரித்துக்கொள்க. “குறில்வழிலன்” என்ற சூத்திரத்தில், ‘அல்வழியான்’ என்றது - அல்வழியில் எனப் பொருள்படுதலும் இது.

* பொருள்மயக்கம், ந௭௭ - ஆஞ் சூத்திரத்திற் கூறப்படும்.

“அழுக்கா றுடையானைச் செய்யவன் தவ்வையைக் காட்டிவிடும்”—
இங்குத் தவ்வை - செயப்படுபொருளாகாமல் ஏற்றுக்கொள்ளுதற்பொருளாய்
நிற்கையால், தவ்வைக்குக் காட்டிவிடும் என ஐ உருபைக் குவவுருபாகத் திரித்
துக்கொள்க. (பொருமையுள்ளவனை இலக்குமி மூதேவிக்குக் காட்டிவிடுவன்
என்பது இதன் பொருள்.)

“புலியொடு ஒத்தான்”—இதில் புலி - உடனிகழ்ச்சிப் பொருளாகாமல்
செயப்படுபொருளாய் நிற்கையால், புலியை என ஒடு உருபை ஐ உருபாகத்
திரித்துக்கொள்க.

மற்றும் இப்படி வருவனவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்க.
இச்சூத்திரம், * தொல்காப்பியத்தினின்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது. (௬௦)

[சில வேற்றமையுருபுகள் செய்யுளில் திரிந்துவருதல்.]

௩௧௮. ஐயான்குச் செய்யுட் கவ்வு மாசும்

ஆகா அஃறிணைக்கு ஆணல் லாதன்.

(இ - ள்.) ஐ ஆன் கு - ஐயும் ஆணும் குவ்வும் ஆகிய மூன்றுஉருபுகளும்,
செய்யுட்டு - செய்யுளில், அவ்வும் ஆகும் - (சில இடத்தில்) அகரமாக வரவும்
பெறும்; அஃறிணைக்கு - அஃறிணையில், ஆன் அல்லாதன ஆகா - ஆன் உருபு
மாத்திரம் அகரமாக வருமே யன்றி அல்லாத ஐயும் குவ்வும் (அகரமாக) வரா
வாம்; (எ - று.)—எனவே, உயாதிணையில் மூன்றுஉருபும் திரியு மென்ற
தாயிற்று. செய்யுட்டு, அஃறிணைக்கு என்பன - உருபுமயக்கம்.

‘ஐ ஆன் கு அவ்வாகும்’ எனப் பொதுபடக்கூறினாராயினும், ஐ உருபு -
அகரமாகத் திரியவும், ஆன் உருபும் கு உருபும் - அகரத்தைச் சார்ந்து நிற்க
வும் பெறு மெனப் பொருள் கொள்க.

(உ - ம்.)	‘காவலோனக தளிற்ஞ்சும்மே’—காவலோனை	} உயர் திணை.
	‘புலவரான’ —புலவரான்	
	‘கடிநிலையின்றே ஆசிரியற்க’ —ஆசிரியற்கு	
	‘புள்ளினான்’	—புள்ளினான்— அஃறிணை.

‘உம்மை எதிர்மறை யாகலின், அவ்வாறு திரிதல் சிறுபான்மை யெனக்
கொள்க’ என்பது, பழைய உரை. (௬௧)

[எட்டுவேற்றமைசட்கு முடிக்குஞ்சொல்.]

† ௩௧௯. எல்லை இன்னும் அதுவும் பெயர்கொளும்
அல்ல வினைகொளும் நானகே ழிருமையும்
புல்லும் பெரும்பாலு மென்மனார் புலவர்.

(இ - ள்.) எல்லை இன்னும் - எல்லைப்பொருளில் வருகிற ஐந்தாம்வேற்
றுமையும், அதுவும் - ஆறாம் வேற்றுமையும், பெயர் - பெயரை, கொளும்

* தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - வேற்றுமைமயங்கியல் - உ௩.

கொண்டு முடியும் ; அல்ல - மற்றை எழுவாய் முதலிய வேற்றுமைக ளெல் லாம், வினை - வினையை, கொளும் - கொண்டு முடியும் ; நான்கு ஏழ் - நான் காம் வேற்றுமையும் ஏழாம்வேற்றுமையும், இருமையும் - இரண்டையும் [வினை யையும் வினையோடு பொருந்தும் பெயரையும்], புல்லும் - கொண்டு முடியும், பெரும்பாலும்—என்மனார் - என்று சொல்வர், புலவர்-அறிவுள்ளோர்; (எ-று.)

அல்ல - முதல், இரண்டு, மூன்று, நான்கு, (எல்லைப்பொருளொழிந்த பொருளில் வரும்) ஐந்து, ஏழு, எட்டு ஆகிய வேற்றுமைகள்.

‘பொருட்பாலும்’ என்றதனால் - வினையொன்றை உரியன சிறுபான்மை தொழிற்பெயரையும் வினையாலணையும் பெயரையும் கொண்டு முடிதலும், எழுவாய்வேற்றுமை வினையொன்றை முடிதலேயன்றிச் சிறுபான்மை பெய ரையும் வினையும் கொண்டுமுடிதலும் கொள்க.

(உ - ம்.) கருவூரின் கிழக்கு } எல்லை இன்னும், அதுவும்-பெயர்கொண்டன. சாத்தனது கை

சாத்தன் வந்தான், சாத்தன் கரியன். } மற்றவை - தெரி
குடத்தை வனைந்தான், குடத்தை யுடையவன். } நிலையும் குறிப்பு
வாளால் வெட்டினான், வாளால் வலியவன் } மாகிய வினைகளைக்
சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான், சாத்தனுக்கு நல்லவன். } கொண்டன.
நோயின் நீங்கினான், காக்கையின் கரிது.
அவையின்கண் இருந்தான், அவையின்கண் பெரியன்.
கொற்றா கொள், கொற்றா வலியை.

மணியின்கண் ஒளி } நான்கும், ஏழும் - வினையையே யன்றிப் பெயரையும்
பிணிக்கு மருந்து } கொண்டன

இப்பெயர்கள் - இன் அது உருபுகள் கொண்டுமுடிந்த பெயர்கள்போ லாகாமல், பிணிக்கு (க்கொடுக்கும்) மருந்து, மணியின்கண் (இருக்கும்) ஒளி என வினையையேண்டி நிற்பதனால், வினையோடு பொருந்தும் பெயர்களாயின.

சாத்தன் வருதல் } வினையொன்றை - தொழிற்பெயரையும்,
குடத்தை வனைந்தவன் } வினையாலணையும்பெயரையும் கொண்டன.

சாத்தன் அவன் } எழுவாய் வேற்றுமை - பெயரையும், வின
சாத்தன் யாவன் } வையும் கொண்டது. (சுஉ)

பெயரியல் முற்றிற்று.

உ. வி வண யி ய ல்.

வினைச்சொல்லின் இலக்கணத்தைச் சொல்லும் இயல்.

வினைச் சொல்.

[க. தெரிநிலைவினை.]

‡ ௩௨௦. செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம்

செய்பொருளாகும் தருவது வினையே.

(இ - ள்.) செய்பவன் - கருத்தாவும், கருவி - கருவியும், நிலம் - இடமும், செயல் - தொழிலும், காலம் - காலமும். செய்பொருள் - செயப்படுபொருளும் ஆகிய, ஆறும் - அறுவகைப் பொருளையும், தருவது - காட்டுவது, —வினை - தெரிநிலை வினைச்சொல்லாம்; (எ - று.)

‘வினை’ எனப் பொதுப்படக் கூறினாராயினும், வருஞ் சூத்திரத்தாற் குறிப்புவினை கூறுதலால், இது தெரிநிலைவினை யெனப் பெறப்பட்டது. தெரிநிலைவினை - செயலையும் காலத்தையும் வெளிப்படையாகக் காட்டும் வினை : அங்ஙனமன்றி அவற்றைக் குறிப்பாகக் காட்டுவது, குறிப்புவினை.

‘செய்பவன்’ என ஒருபாலிற் சொன்னாராயினும், “ஒருமொழி யொழி தன்னினங் கொளற் குரித்தே” என்பதனால், ஐம்பாலும் கொள்க.

(உ - ம்.) ‘வணந்தான்’ என்றால், அதில் - குயவனாகிய கருத்தாவும், மண்ணாகிய முதற்காரணமும், தண்டம் சக்கரம் முதலிய துணைக்காரணங்களும், வணந்த இடமும், வணதல்தொழிலும், இறந்தகாலமும், குடம் முதலிய செயப்படுபொருளும் தோன்றுதல் காண்க.

இந்த ஆறையும் தருவது - செயப்படுபொருள் குன்றாத [உள்ள] வினை; செயப்படுபொருள் குன்றிய [இல்லாத] வினை, அச் செயப்படுபொருள் ஒழிந்த ஐந்தையுமே காட்டும்; (உ - ம்.) வந்தது.

முற்றுவினைகளில் பகுதியால் செயலும், விகுதியால் கருத்தாவும், இடைநிலை முதலியவற்றால் காலமும்; பெயரெச்ச வினையெச்சங்களில் இம் முறையே செயலும் காலமும் வெளிப்படையாகத் தோன்றுதலால், மற்றவை கருத்தாகத் தோன்றுமென்று கொள்க. (க)

[உ. குறிப்புவினை.]

‡ ௩௨௧. பொருள்முதல் லாறினும் தோற்றிமுன் னாறனுள்
வினைமுதல் மாத்திரை யினக்கல் வினைக்குறிப்பே.

(இ - ள்.) பொருள் முதல் ஆறினும் - பொருள் இடம் காலம் இன்ன குணம் தொழில் என்னும் ஆறையும் அடியாகக்கொண்டு, தோற்றி - பிறந்து, முன் ஆறனுள் - முன்சூத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட (செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செய்பொருள் என்ற) ஆறனுள், வினைமுதல் மாத்திரை - கருத்தா ஒன்றையே, வினக்கல் - காட்டுதல், —வினைக்குறிப்பு - குறிப்பு வினையின் இலக்கணமாம்; (எ - று.)

(உதாரணம்.)

குழையன், பொன்னன் —பொருள். காலன், கண்ணன் —சினே.
அகத்தின்ன, ஊரன் —இடம். கரியன், நல்லன் —குணம்.
ஆதிரையான், ஒணத்தான் —காலம். நடையன், சொல்லன் —தொழில்.

இவற்றில், விருதியால் செய்பவன் விளங்கிற்று. மற்றவை குறிப்பாக உண்டெனக் கொள்க (உ)

[வினைச்சொற்களின் பகுப்பு.]

1. அ.உ. அமைவுதாம்,

முற்றும் பெயாவினை யெச்சமு மாகி
ஒன்றற் குரியவும் பொதுவு மாகும்.

(இ - ள்.) அவை தாம் - (முன் இரண்டு சூத்திரங்களாலும் தெரிநிலை குறிப்பு என்ற) அவ்வினைச்சொற்கள், —முற்றும் - வினைமுற்றும், பெயர் வினை எச்சமும் - பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், ஆகி - என்று மூன்று வகையாகி, ஒன்றற்கு உரியவும் - (தினை பால் இடங்களுள்) ஒவ்வொன்றற் குச் சிறப்பாக வருவனவும், பொதுவும் - (பலவற்றிற்குப்) பொதுவாக நிற்பனவும், ஆகும்—; (எ - று.)

இவற்றிற்கு உதாரணம், பின் வருஞ் சிறப்புச்சூத்திரங்களிற் காண்க.

இனி, பிறவழிகளால் ஒன்றற்கு உரியவும் பொதுவுமாக நிற்பனவும் சில உண்டென்று கொள்க

(உ - ம்.) தன்வினைக்கும் பிறவினைக்கும் பொதுவினை:—வெளுத்தான், தேற்றுவார். இவை - தான் வெளுத்தான், அறியாதவர் என்று பொருள் படும்போது, தன்வினை; ஒன்றை வெளுக்கச்செய்தான், அறிவியாதவர் என்று பொருள்படும்போது, பிறவினை. (இவையே, செயப்படுபொருள் குன்றியவினைக்கும் செயப்படுபொருள்குன்றாவினைக்கும் பொதுவினைக்கும் உதாரணமாகும்.)

உடன்பாட்டுக்கும் எதிர்மறைக்கும் பொதுவினை:—சாவான், செய்யாய், இவை - இறப்பான், செய் என்று பொருள்படும்போது, உடன்பாட்டுவினை; இறவான், செய்யமாட்டாய் என்று பொருள்படும்போது, எதிர்மறைவினை. உடன்பாட்டுவினையெனினும், விதிவினையெனினும் ஒக்கும். எதிர்மறை வினையெனினும், மறைவினையெனினும் ஒக்கும்.

செய்வினைக்கும் செயப்பாட்டுவினைக்கும் பொதுவினை:—கொன்றாயினை, விழுங்கிய மீன். இவை - கொல்லுதலைச் செய்த, விழுங்குதலைச்செய்த எனப் பொருள்படும்போது, செய்வினை; கொல்லப்பட்ட, விழுங்கப்பட்ட எனப் பொருள்படும்போது, செயப்பாட்டுவினை.

இன்னும் பலவகையால் வரும் பொதுவினை:—

உண்டு—(க) தன்மை யொருமை வினைமுற்று [உண்டேன்], (உ) இறந்த காலவினையெச்சம் [புசித்த], (ங) குறிப்புவினைமுற்று [உளது],

ஒதுவான்—(க) தொழிற்பெயா [படித்தல்], (உ) எதிர்காலவினைமுற்று [படிப்பான்], (ங) எதிர்காலவினையெச்சம் [படிக்க].

தழைப்ப—(க) பலர்பால் வினைமுற்று [தழைப்பர்], (உ) பலவீன்பால் வினைமுற்று [தழைப்பன்], (ங) செய்வெனெச்சம் [தழைக்க].

தேடிய—(க) இறந்தகாலவினைமுற்று [அவைதேடின], (உ) வியங்கோள் வினைமுற்று [தேடுக], (ங) இறந்தகாலப்பெயரெச்சம் [தேடின சாத்தன்], (ச) எதிர்காலவினையெச்சம் [தேதெற்கு]. பிறவும் இவ்வாறே காண்க. (ங)

க. வினைமுற்று.

[வினைமுற்றின் இலக்கணம்.]

† ஈஉஈ. பொதுவியல் பாரையுந் தோற்றிப் பொருட்பெயர் முதலறு பெயரல தேற்பில முற்றே.

(இ - ன்.) பொது இயல்பு ஆறையும் - (பலவகை வினைகளுக்கும்) பொது வாகிய (செய்பவன் முதலிய) ஆறையும், தோற்றி-தோன்றச்செய்து, பொருள் பெயர் முதல் - பொருள் முதலிய, அறு பெயர் அலது - ஆறுவகைப்பெயரல்லாத மற்றொன்றையும், ஏற்பில - ஏற்காதன, —முற்று - (தெரிநிலையும் குறிப்பு மாகிய) வினைமுற்றுகளாம்; (எ - று.)

எனவே, அவ்வினைமுற்றுக்கள் அந்த ஆறுபெயர்களையும் கொண்டுமுடியுஞ்சொல்லாகப்பெற்று வேறொன்றையும் வேண்டாதுவரும் என்றதாயிற்று.

எச்சவினைகள் போலக் குறைந்துநில்லாமல் முடிந்துநின்றலால், 'முற்று' எனப்பட்டது.

(உ-ம்.)	தேர்நிலை.	குறிப்பு.	அறுபெயர்.
செய்தான் மகன்	பெரியன் மகன்	—மகன்	- பொருள்.
குளிர்ந்தது நிலம்	வலியது நிலம்	—நிலம்	- இடம்.
வந்தது கார்	கரியது கார்	—கார்	- காலம்.
குவிந்தது கை	சிறியது கை	—கை	- சினை.
வந்தது நன்மை	உள்ளது நன்மை	—நன்மை	- குணம்.
ஒழிந்தது பிறப்பு	கொடியது பிறப்பு	—பிறப்பு	- தொழில்.

மற்றைத் திணை பால் இடம் காலங்கள்தோறும் இவ்வாறே ஒட்டுக. (ச)

[தேர்நிலைவினைமுற்றின் பாகுபாடு.]

ஈஉச. * ஒருவன் முத லைந்தையும் படர்க்கை யிடத்தும்
ஒருமை பன்மையைத் தன்மைமுன் னிலையினும்
‡ முக்கா லத்தினு முரண முறையே
முனைவந் திருமுன் றுறாய் முற்று
வினைப்பத மொன்றே மூவொன் பானும்.

* இத்தன்மை, பெயரியல் அ-ஆஞ் சூத்திரத்திலும் கூறப்பட்டது.

‡ 'முக்காலத்தொடு' என்றும் பிரதிபேதம்.

(இ - ள்.) ஒருவன் முதல் ஐந்தையும் - ஆண்பால் முதலிய ஐந்துபால் வினைமுற்றுக்களையும், படர்க்கை இடத்தும் - படர்க்கையிடத்திலும், ஒருமை பன்மையை - ஒருமை பன்மை வினைமுற்றுக்களை, தன்மை முன்னிலையினும் - தன்மையிடத்திலும் முன்னிலையிடத்திலும் (வைத்து), முக் காலத்திலும் - மூன்று காலங்களாலும், முாண - பெருக்கிக்கணக்கிட, முறையே - (சொல்லப்பட்ட) முறைப்படி, மூ ஐந்து - (படர்க்கைவினைமுற்றுப்) பதினென்தும், இரு மூன்று - (தன்மை வினைமுற்று) ஆறும், ஆறு - (முன்னிலை வினைமுற்று) ஆறும், ஆம் - ஆகி, —முற்றுவினை பதம் ஒன்றே - தெரிநிலைவினைமுற்றுச் சொல் ஒன்றுதானே, மூ ஒன்பான் ஆம் - இருபத்தேழாகும்; (எ - று.)

இறந்தகாலம்.	நிகழ்காலம்.	எதிர்காலம்.	
ஆண்பால்	நடந்தான்	நடக்கின் றான்	நடப்பான்.
பெண்பால்.	நடந்தாள்	நடக்கின்றாள்	நடப்பாள்.
பலர்பால்.	நடந்தா	நடக்கின்றா	நடப்பார்.
ஒன்றன்பால்.	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது.
பலவிற்பால்.	நடந்தன	நடக்கின்றன	நடப்பன.
ஒருமை.	நடந்தேன்	நடக்கின்றேன்	நடப்பேன்.
பன்மை.	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்.
ஒருமை	நடந்தாய்	நடக்கின்றாய்	நடப்பாய்.
பன்மை.	நடந்தீர்	நடக்கின்றீர்	நடப்பீர்.

படர்க்கை - கரு.

தன்மை = கூ

முன்னிலை - கூ.

ஆகத் தெரிநிலைவினைமுற்று இருபத்தேழாம் எனவே, குறிப்புவினை முற்று, காலம் விளங்காததனால் ஒன்பதாம் என்றாயிற்று. (இ)

[க. ஆண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று.]

‡ நடரு. அன் ஆ னிறுமொழி ஆண்பாற் படர்க்கை.

(இ - ள்.) அன் ஆன் இறு மொழி - அன் ஆன் என்கிற இரண்டுவிருதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், —ஆண்பால் படர்க்கை - உயர்திணையாண்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) இறப்பு. நிகழ்வு. எதிர்வு. குறிப்பு.

அன். நடந்தனன் நடக்கின்றனன் நடப்பன் குழையன் } அவன்.
ஆன். நடந்தான் நடக்கின்றான் நடப்பான் குழையான் } (கூ)

[உ. பெண்பாற் படர்க்கை வினைமுற்று]

‡ நடரு. அள் ஆ னிறுமொழி பெண்பாற் படர்க்கை.

(இ - ள்.) அள் ஆள் இறு மொழி - அள் ஆள் என்கிற இரண்டுவிருதியையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், —பெண்பால் படர்க்கை - உயர்திணைப் பெண்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலை முற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) இறப்பு. நிகழ்வு. எதிர்வு. குறிப்பு.

அள். நடந்தனள் நடக்கின்றனள் நடப்பன் குழையன் } அவள்.
ஆள். நடந்தாள் நடக்கின்றாள் நடப்பான் குழையான் } (கூ)

[ஈ. பலர்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றம்.]

‡ ஈஉஎ. அர் ஆர் பவ்லூ ரகர மா ரீற்ற
பல்லோர் படர்க்கை மார் வினையொடு முடிமே.

(இ - ன்.) அர் ஆர் ப ஊர் அகரம் மார் ஈற்ற - அர் ஆர் ப மார் என் கிற நான்கு விசுவநாயகம் இறுதியிலுடைய மொழிகள்,—பல்லோர் படர்க்கை - உயர்திணைப் பலர்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலைமுற்றம் குறிப்புமுற்றம் ஆம்;—மார் - (இவற்றள்ளே) 'மார்' ஈற்று வினைமுற்று,—வினையொடு முடிமே - (பொதுவிதியாற் பெயருடன் முடிவதே யன்றி) வினையுடனும் முடியும்.

மார், ப விசுவநாயகம் - தாமே காலங்காட்டுதலால், குறிப்புவினைக்கு வாரா.

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
அர்.	நடந்தனர்	நடக்கின்றனர்	நடப்பர்	குழையர்	} அவர்.
ஆர்.	நடந்தார்	நடக்கின்றார்	நடப்பார்	குழையார்	
ப.	* நடப்ப	-----	* நடப்ப	-----	
மார்.	-----	-----	கொண்மார்	-----	

'கொண்மார்' [கொள்வார்] வந்தார்' என மார் - வினையொடு முடிந்தது.

இனி, 'மார் வினையொடு முடிமே' என்பதற்கு - 'மார்' என்ற விசுவநாயகம் வினைப்பகுதிக்குமாதிரியே வரு மென்றும், மற்றைப் பெயர் இடை உரிப் பகுதிகளுக்கு வராதென்றும் உரைப்பாரும் உளர்; அது பொருத்தமுடையதே: 'மார்' என்ற விசுவநாயகம் கொண்மார் செய்மார் என வினைப்பகுதியொடு மாதிரியே வருதலும், மற்றைவிசுவநாயகம் குழையர் குழையார் என்ப சால்ப எனப் பெயர் இடை உரிப்பகுதிகளோடும் வருதல்போல மார்விசுவநாயகம் வராமையும் காண்க. குருமார் தேவிமார் என மார்விசுவநாயகம் பெயரோடுகூடிவருமிடத்து வினைமுற்றுவிசுவநாயகம் யன்றிப் பெயர்விசுவநாயகம் உணர்க. (அ)

[ச. ஒன்றன்பாற் படர்க்கை வினைமுற்றம்.]

‡ ஈஉடி. துறுடுக்குற்றிய லுகா வீற்ற
ஒன்றன் படர்க்கை டுக்குறிப்பி னாகும்.

(இ - ன்.) துறுடுக்குற்றியலுகாம் ஈற்ற - துறுடு என்கிற குற்றிய லுகாவீற்ற மூன்று விசுவநாயகம் இறுதியிலுடைய மொழிகள்,—ஒன்றன் படர்க்கை - அகிரிணை ஒன்றன்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலைமுற்றம் குறிப்பு முற்றம் ஆம்; டு - (இவற்றள்ளு) டு என்கிற விசுவநாயகம்—குறிப்பின் ஆகும் - குறிப்புவினைமுற்றில் வரும் [தெரிநிலை வினைமுற்றிற்கு வராது]; (எ - று.)

து விசுவநாயகம் - தெரிநிலையில் நிகழ்கால எதிர்காலங்களுக்கு வராது.

* நடந்தார், நடப்பார் என்று பொருள்: நடப்பன என்ற பொருளில். அ என்ற பண்பின்பால்விசுவநாயகம் பகரவிடைநிலை பெற்றதாம்

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
து.	நடந்தது	நடக்கின்றது	நடப்பது	குழையது	} அ.து.
று.	ஆயிற்று	-----	-----	குழையிற்று	
டு	-----	-----	-----	பொருட்டு	

(பொருட்டு - பொருளையுடையது.

(க)

[ஊ. பலவீன்பாற் படர்க்கை வினையுற்று.]

† ஈஉக. அ ஆ ஈற்ற பலவீன் படர்க்கை

ஆவே எதிர்மறைக் கண்ண தாகும்.

(இ - ள்.) அ ஆ ஈற்ற-அ ஆ என்கிற விருதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகள்,—பலவீன் படர்க்கை - அஃறிணைப் பலவீன்பாற் படர்க்கைத் தெரிநிலை முற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்; ஆ - (இவற்றுள்) ஆ என்கிற விருதி,—எதிர்மறைக்கண்ணது ஏ ஆகும் - எதிர்மறையில்மாதிரிமே வரும் [உடன்பாட்டில் வராது]; (எ - று.) —எகாரம், பிரித்துக்கூட்டப்பட்டது.

(உ - ம்.) இறப்பு. நிகழ்வு. எதிர்வு. குறிப்பு.

அ. நடந்தன நடக்கின்றன நடப்பன குழையன—அவை.

ஆ. நடவா—(ஆகாரவிருதி, எதிர்மறையில் வந்தது.) (க0)

[இருதினைப் பொதுவினை.]

‡ ஈஈஊ. தன்மை முன்னிலை வியங்கோள வேறுஇலை

உண்டு ஈரெச்சம் இருதினைப் பொதுவினை.

(இ - ள்.) தன்மை - தன்மை வினையுற்றுக்களும், முன்னிலை - முன்னிலை வினையுற்றுக்களும், வியங்கோள் - வியங்கோள் வினையுற்றுக்களும், வேறு இலை உண்டு - இம்முன்று குறிப்புவினையுற்றுக்களும், ஈர் எச்சம் - பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும்,—இருதினை பொதுவினை - இரண்டு தினைகளுக்கும் பொதுவாகிய வினைகளாம்; (எ - று.)—இலை-இல்லை; விகாரம்.

செய்யுமென்னும் முற்று, பெயரெச்சவாய்பாடு கொண்டிருத்தலால், அதவும் இருதினைப்பொதுவினையாதலை இங்கேயே அமைத்துக்கொள்க (கக)

[தன்மையொருமை வினையுற்று.]

‡ ஈஈக. குடு துறு என்னுங் குன்றிய லுகரமோடு

அல் அன் என் ஏன் ஆகு மீற்ற

இருதினை முக்கூற்றொருமைத் தன்மை.

(இ - ள்.) குடு துறு என்னும் குன்றியலுகரமோடு - குடு துறு என்கிற நான்கு விருதிகளையும் இறுதியிலுடைய குற்றியலுகரமாகிய மொழிகளும், அல் அன் என் ஏன் ஆகும் ஈற்ற - அல் அன் என் ஏன் என்கிற நான்கு விருதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகளும்,—இரு தினை முக்கூறு ஒருமை தன்மை - உயர்தினை ஆண்பால் பெண்பால் அஃறிணை ஒன்றன்பால் என்னும் மூன்றுக்கும் பொதுவாகிய தன்மை யொருமைத் தெரிநிலைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்; (எ - று.)

குடிதுறு என்கிற நான்கும் - தாமே காலங்காட்டுதலால், குறிப்பு வினைக்கு வாரா. அல் விசுதி, இடைநிலையோடுசேர்ந்து தெரிநிலையில் எதிர் காலத்திலேமாத்திரம் வரும்.

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
த.	—	—	உண்கு	—	} யான்.
டு.	உண்டு	—	—	—	
து.	வந்து	—	வருது	—	
று.	சென்று	—	சேறு	—	
அல்.	—	—	செய்வல்	—	
அன்.	உண்டனன்	உண்கின்றனன்	உண்பன்	குழையன்	}
என்.	உண்டனென்	உண்கின்றனென்	உண்பென்	குழையென்	
ஏன்.	உண்டேன்	உண்கின்றேன்	உண்பேன்	குழையேன்	

இவை ஒருபுறநுக்கும், ஒருபெண்ணுக்கும், ஒருவிலங்குக்கும் தனித் தனி உரியதாதல் காண்க. முன்னிலையொருமைமுற்றும் இத்தன்மையதே.

[தன்மைப் பன்மை வினைமுற்று.]

‡ ஈஈஉ. அம் ஆம் என்பன முன்னிலை யாரையும்
எம் ஏம் ஓம் இவை படர்க்கை யாரையும்
உம் ஊர் கடதற இருபா லாரையும்
தன்னொடு படுக்குந் தன்மைப் பன்மை.

(இ - ள்.) அம் ஆம் என்பன - அம் ஆம் என்கிற இரண்டு விசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், முன்னிலையாரையும் - முன்னிலை யிடத்தாரையும்; எம் ஏம் ஓம் இவை - எம் ஏம் ஓம் என்கிற மூன்று விசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், படர்க்கையாரையும் - படர்க்கையிடத்தாரையும்; உம் ஊர் கடதற - கும் டும் தும் றும் என்கிற நான்குவிசுதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள், இருபாலாரையும் - (முன்னிலை படர்க்கை என்னும்) இரண்டிடத்தார்களையும், தன்னொடு படுக்கும் - தன்னுடன் கூட்டுகின்ற, தன்மை பன்மை-தன்மைப்பன்மை வினைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும்ஆம்;(ஏ-று.)— தன்மைப்பன்மை என்பது - தன்னொடு சார்ந்தாரையும் கூட்டி யல்லது தனித்துஇயலாமையால், இவ்வாறு கூறினார். இவற்றை உளப்பாட்டுத் தன்மைப்பன்மை யென்பர்.

(உ-ம்.)	இறப்பு	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.	
அம்.	உண்டனம்	உண்கின்றனம்	உண்பம்	குழையம்	} யாம் [யா
ஆம்.	உண்டாம்	உண்கின்றாம்	உண்பாம்	குழையாம்	
எம்.	உண்டனெம்	உண்கின்றனெம்	உண்பெம்	குழையெம்	} யாம் [யா
ஏம்.	உண்டேம்	உண்கின்றேம்	உண்பேம்	குழையேம்	
ஓம்.	உண்டோம்	உண்கின்றோம்	உண்போம்	குழையோம்	} னும், அவ
தும்.	—	—	உண்கும்	—	
டும்.	உண்டும்	—	—	—	} யாம் [யா
தும்.	வந்தும்	—	வருதும்	—	
றும்.	சென்றும்	—	சேறும்	—	

இவை சிறுபான்மை இம்முறையின்றி மாறிவருதலும் உண்டு. இயல்பு பற்றிய தனித்தன்மைப் பன்மையும், உயர்வுத்தன்மைப்பன்மையும் இவ்விருதி வரையறையை வேண்டாமல் ஏற்றபடி பெற்று வருமென்று அறிக. (க௭)

[வினையுடனும் முடியும் தன்மைவினைமுற்றுக்கள்.]

௩௩௩. செய்கெனொருமையும் செய்குமென் பன்மையும்
வினையொடு முடியினும் விளம்பிய முற்றே.

(இ - ன்) செய்கு என் ஒருமையும் செய்கு என்கிற வாய்பாட்டுத் தன்மை யொருமை முற்றும், செய்கும் என் பன்மையும் - செய்கும் என்கிற வாய்பாட்டுத் தன்மைப் பன்மை முற்றும், வினையொடு முடியினும் - (பெயருடன் முடிதலே யல்லாமல் வினையொடு முடியும்) முடிந்தாலும், விளம்பிய - முன்சொல்லப்பட்ட, முற்றே - முற்றுக்களையாம் [வினையெச்சமெனப்பட்டா.]

(உ - ம) உண்கு வந்தேன், உண்கும் வந்தோம். (க௮)

[உள்பாட்டு முன்னிலைப்பன்மை வினைமுற்று.]

௩௩௪. முன்னிலை கூடிய படர்க்கையும் முன்னிலை.

(இ - ன்) (தன்மையொடு கூடிய முன்னிலை படர்க்கைகள் தன்மை யானாற்போல),—முன்னிலை முன்னிலையிடத்துச் சொல்லோடு, கூடிய - சேர்ந்த, படர்க்கையும் - படர்க்கையிடத்துச்சொல்லும்,—முன்னிலை - முன்னிலையாம்; (எ - று.)

(உ - ம) உண்டனிர, உணமின், குழையீ—கீ [நீயும் அவனும்.]

இச்சூத்திரம், முன்னிலைப்பன்மைவினைமுற்றைக் கூறுமிடத்துக் கூறாமல் ஒன்றிழைத்தல்தான் என்பது தான் என்கிற உத்தியால் இங்கேகூறப்பட்டது.

[முன்னிலை யொருமை வினைமுற்று.]

௩௩௫. ஐ ஆய் இகர வீற்ற மூன்றம்
எவலின் வருஉ மெல்லா வீற்றவும
முப்பா லொருமை முன்னிலை மொழியே.

(இ - ன்) ஐ ஆய் இகரம் ஈற்ற மூன்றம் - ஐ ஆய் இ என்கிற மூன்று விருதிகளை இறுதியிலுடைய மொழிகளும், எவலின் வருஉம் எல்லா ஈற்ற வும் - (விருதிபெறாமலும் பெற்றும்) எவலிவருகிற இருபத்துமூன்று ஈற்று மொழிகளும்,—முப்பால் - (ஆண்பால் பெண்பால் ஒன்றன்பால் என்னும்) மூன்றாகும் மொழிவாகிய, ஒருமை முன்னிலை மொழி - முன்னிலை யொருமைத் தெரிநிலைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்; (எ - று.)

இகரவிருதி, எதிர்காலத்தை இடைநிலையில்லாமல் தானே காட்டும்.

எவல்வினைமுற்றுத் தெரிநிலையில் மாத்திரமே யல்லாமல் குறிப்பில் இல்லாமையால், உம்மை கொடுத்துப் பிரித்தார்.

எல்லா ஈறு - “நட வா மடி சீ” என்னுஞ் சூத்திரத்திற் கூறியன.

(உ-ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு
ஐ.	உண்டனை	உண்கின்றனை	உண்பை	குழையை
ஆய்.	உண்டாய்	உண்கின்றாய்	உண்பாய்	குடியாய்
இ.	உண்டி	உண்ணுகின்றி	உண்பி	வில்லி

ஆய், இ, அல், ஏல், ஆல் என்கிற விருதிகளை இறுதியிலுடைய வினைசொற்களும், 'ஆய்' விருதி இல்லாமல் பகுதிமாதிரிமாய் நிற்கிற வினைசொற்களும், எவ்வொருமை முற்றுக்களாம்; இவ்விருதிகளுள், அல், ஏல், ஆல் என்பவை - எதிர்மறையிலாததிரமே வரும்

(உ-ம்.) உண்ணாய் உண்ணுகி உண்
உண்ணல் உண்ணேல் மருள் }

எதிர்மறை எவ்வொருமை முற்றுக்கள் எதிர்மறை ஆகார இடைநிலையின்முன் தகரஎழுத்துப்பேற்றுடன் எது என்கிற விருதிகளுள் ஒன்றைப் பெற்றும் வரும்; (உ - ம.) உண்ணாதே, உண்ணுகி. (கங்)

[சில எவல்வினைமுற்றுக்குச் சிறப்புவிதி.]

நாநக. முன்னிலை முன்னர் ஈயுப ய்யும்
அநகிலை மரபின் மெய்யூரந்து வருமே.

(இ - ள்.) முன்னிலை முன்னா - முன்னிலை யேவ்வொருமை முற்றிற்கு முன், ஈயுப ய்யும் - ஈகாரமுமொகாரமுமும், அந்நிலை மரபின் மெய் ஊர்த்து - அவ்விடத்து நின்றற்கு உரிய தன்மையையுடைய (யாதாயினும் ஒரு மெய்யின்மேல் ஏறி, வரும்—; (எ - று)

(உ - ம்.) செல் - சென்றீ எனவும், நில் - நின்மே எனவும் வரும்.

இங்கே செல், நில என்பன - மயக்கவியில்லாததனால், ஈறுதிரிந்தன இந்த ஈகார எகாரங்கள், விருதிகளால், ஆய் விருதியில்லாத எவலில் வருகின்ற முன்னிலையசைகளாம் தகரமெய்யும், ஈகரமெய்யும் எழுத்துப்பேறு. *

[முன்னிலைப் பன்மை வினைமுற்று.]

† நாநக. இர் ஈர் ஈற்ற இரண்டு மிருதினைப்
பன்மை முன்னிலை மின் அவற் றேவல்

(இ - ள்.) இர் ஈர் ஈற்ற இரண்டும் - இர் ஈர் என்கிற இரண்டு விருதிகளையும் இறுதியிலுடைய மொழிகள்,—இரு தினை - இருதினைகளுக்குமொதுவாகிய, பன்மை முன்னிலை - முன்னிலைப்பன்மைத் தெரிநிலைமுற்றும் குறிப்புமுற்றும் ஆம்; மின் - 'மின்' விருதியை இறுதியிலுடைய மொழிகள்,— அவற்று எவல் - முன்னிலை எவற் பன்மை முற்றும்; (எ - று)

எவற்பன்மைக்கு ஈர் உம் விருதிகளும், புதியனபுகுதலால் வரும்.

(உ - ம்.)	இறப்பு.	நிகழ்வு.	எதிர்வு.	குறிப்பு.
இர்.	உண்டனார்	உண்கின்றனார்	உண்பார்	குழையார்
ஈர்.	உண்டர்	உண்கின்றர்	உண்பார்	குழையர்

உண்மின், உண்ணீர், உண்ணும் என எவற்பன்மை வினைமுற்றுக்கள் வந்தன.

* 'இது புணர்ச்சிவியனமையின், ஈண்டை வைத்தாறனக்' என்பது, பழைய உரை.

[வியங்கோள் வினேமுற்று.]

! ககஅ. கயவொடு ரவ்வொர் ழீற்ற வியங்கோள்
இயலு மிடம்பா லெங்கு மென்ப

(இ - ள்) க ப ஒ வ க ய என்கிற இரண்டு உயிமெய்களுடன், ர ஒறு-ரகரமெய்யையும், ஈற - இறுதியிலுடைய மொழிகள், -வியங்கோள் - வியங்கோள் வ்னேமுற்றுக்காரம், (அவை), இடம்பால் வங்கும மூன்றிடங்களிலும் ஐயபால்களிலும் இயலு - செல்லு, என் - என்று சொல்வா, (புலவா), (எ - ம) - இது, எகிரகாலத்திக்கு மாத்திரம் வரும்

ரவ்வொற்று' என்றதனால், முன்னைய இரண்டும் உயிமெய்யென்பது பெறப்படும் 'கயவொடு' என உயிமெய்களை 'ஒடு' என்னும் இடைச்சொற்கொடுத்துப்பிரித்ததனால், ரகரமெய் அவைக்காலக் தனித்துநில்லாமல் யகரத்தோடுகூடி நிற்கப்பெறுமெனக் கொள்க. க ப இரண்டனுள் யகரத்தைப் பின்னே வைத்தது, அது தனித்துவராமல் இகரச்சாரியைப் பெற்றே வருதலால்

(உ - ம) வாழ்க, வாழிய, வாழியா } பான, யா; நீ, நீர்; அவன், உணக, உண்ணிய, நீயியா } அவள், அவா, அது, அவ்வ.

உரையிடுகோ லால் - ஒங்க எழுந்தருள் என 'அ' என்பதும்; ஓரால் [ஒருவுக] என 'ஆல்' என்பதும்; 'மாசில னாதல்' [ஆகுத] என 'தல்' என்பதும், "அஞ்சாமை [அஞ்சறக] அஞ்சுவது" என 'மை' என்பதும்; "மக்கட்பதடியெனல்" [என்க] என உடன்பாட்டிலும், "மகனெனல்" [என்னற்க] என எதிர்மறையிலும் 'அல்' என்பதும் வியங்கோள் வினேமுற்று விசுவிகளாய் வருமெனக் 'காட்டி - ஆகவீற்று வியங்கோள்' என்பதும், 'வேண்டும்' என்பது - ம ஈடூரல் வந்தக்கா எவல்கண்ணிய வியங்கோள்' என்பதும் நச்சினுக்கினியா மகானைக்

வியங்கோள் வெலக, சிறக்க என வாழ்த்துதற்பொருளிலும்; வருக உண்க என விதித்தற்பொருளிலும், அருளுக, ஈக என வேண்டிக்கொள்ளுதற்பொருளிலும், கெடுக, அழிக என வைத்தற்பொருளிலும் வருமென்க. மறறைப் பொருள்களையும் இவற்றில் அடக்கிக்கொள்க.

வியங்கோள் - காரணப்பெயர்; ஏவுதலைக் கொள்வதென்று பொருள்; வியம் எவல்' இது இப்பொருள்தாதலை 'வியவா' என்பதிலும் காண்க. *

வவலுரதூர் வியங்கோளாதும் வேறுபாடு:—(க) எவல்-கட்டளைப்பொருளில் மாத்திரமே வரும்; வியங்கோள் - வாழ்த்துதல் முதலிய பலபொருள்களில் வரு. (உ) எவல் - முன்னிலையில்மாத்திரமேவரும்; வியங்கோள் - ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வரும் (ங) எவலில் ஒருமை பன்மை என்ற பகுப்பு உண்டு; வியங்கோளில் அப பகுப்பு இல்லை.

* 'வியவா - எவல்செய்வா; 'வியங்கோள்' போல' என்றதும், 'வியம் - எவலாதலின், போககின்மேறறு' என்றதும் - சிவகசிந்தாமணி நச்சினுர்க்கினியருரை.

வியங்கோளும் ஒருவகை வஹ்பொருள்பற்றியதே யாயினும், முன்னிலையில் மாத்திரமே வருவதை வை லென்றும், ஐம்பால் மூவிடங்களிலும் வருவதை வியங்கோ ளென்றும் பிரித்தக் கூறுவது, தொன்றுதொட்டுவரும் முறைமை யென்க. 'வியங்கோள் மூவிடத்து வருதலின், வவலுள் அடங்காதென்க' என்பது, பண்டியுரை. (கக)

[ஐம்பால் மூவிடத்துக்கும் பொதுவாகிய குறிப்பு வினேமுற்ற.]

† ஈஈக. வேறில்லை யுண்டாம் பால்மூ விடத்தன.

(இ - ள்.) வேறு இல்லை உண்டு-இம்மூன்று குறிப்புவினேமுற்றுக்களும், ஐம் பால் மூ இடத்தன - ஐம்பால்களுக்கும் மூன்றிடங்களுக்கும் உரியன.

(உ - ம்.) வேறு, இல்லை, } யான், யாம்; நீ, நீர்; அவன், அவள், உண்டு. } அவர், அது, அவை. (உ)

2. பெயரெச்சம்.

[பெயரெச்சத்தின் இலக்கணம்.]

† ஈஈ௦. செய்த செய்கின்ற செய்யுமென் பாட்டில்
காலமுஞ் செயலுந் தோன்றிப் பாலொடு
செய்வ தாதி அறுபொருட் பெயரும்
எஞ்ச நிற்பது பெயரெச் சம்மே.

(இ - ள்.) செய்த செய்கின்ற செய்யும் என் பாட்டில் - செய்த செய்கின்ற செய்யும் என்று சொல்லப்படுகின்ற மூன்றுவகை வாய்பாட்டுச்சொற்களிலே, காலமும் - (முறையே இறப்பு நிகழ்வு எதிர்வு என்கிற மூன்று) காலங்களும், செயலும் - தொழிலும், தோன்றி - தோன்றப்பெற்று, —பாலொடு - பாலும், செய்வது ஆதி அறு பொருள் பெயரும் - செய்பவன் கருவி நிலம் செயல் காலம் செயப்படுபொருள் என்கிற அறுவகைப் பொருட்பெயர்களும், எஞ்ச நிற்பது - ஒழிய நிற்பன, —பெயரெச்சம்-தெரிநிலைபெயரெச்சமும் குறிப்புப்பெயரெச்சமும் ஆம்; (எ - று.) —நிற்பது - சாதியொருமை

பெயரெச்சம் - பெயரைக் கொண்டு முடிவதாகிய குறைந்து நிற்குஞ் சொல். எஞ்சுவது, எச்சம்.

பால் எஞ்சி நிற்கல் - கொண்டுமுடியுஞ்சொல்லின் பாலன்றித் தனக் கென்று ஒருபா வில்லாமை அறுபொருட்பெயர் எஞ்சி நிற்கல் - ஆறுவகைப் பொருட்பெயருள் ஒன்று கொண்டுமுடியுஞ் சொல்லாக நிற்கப்பெறுதல். மேல் வினையெச்சச்சூத்திரத்தில் 'பால் வினை யொழிய நிற்பது' என்பதற்கும் இவ்வாறு கொள்க.

ஏற்புநீக்கோடலால் - இச்சூத்திரத்தில் 'தோன்றி' என்பது வரையிலும் தெரிநிலைக்கும், மற்றையது தெரிநிலை குறிப்பு இரண்டுக்கும் கொள்க

(உ-ம்.) இறப்பு. உண்ட } பொன்னன்—செய்பவன். } ஊண்—செயல்.
நிகழ்வு. உண்கிற } கலம் —கருவி. } பகல்—காலம்[ருள்.
எதிர்வு. உண்ணும் } வீடு —நிலம் } சோறு—செய்பொ

குறிப்பு - உள்ள, பெரிய, புதிய, இலைய, முகத்த—வேல்.

தெரிநிலைப்பெயரெச்சும்காலமும்செயலும்தோன்றிற்றலும், இருவகைப் பெயரெச்சமும் பாலு. கொண்டுமுடியும்பெயரும் குறையகின்றலும் காண்க.

உண்ணை, செய்யாத - எதிர்மறைத் தெரிநிலைப்பெயரெச்சம் இல்லாத, அல்லாத - எதிர்மறைக் குறிப்புபெயரெச்சம் (உண்ணை, செய்யாத என்பவை காலங்காட்டாதனவாயினும், அவற்றின் உடன்பாடாகிய உண்ட செய்த முசுவியவை காலங்காட்டினால் இவையும தெரிநிலையாம்.)

எதிர்மறைப் பெயரெச்சம், உண்ணை செய்யா இல்லா அல்லா என்று ஈறுகெட்டும் நிற்கும்.

உண்ணை செய்யாத என்பவற்றில், உண் செய் என்ற பகுதிகள் உடன்பாட்டிக்கு உரியவையாதலால், ஆ - எதிர்மறையிடைநிலை; இல்லாத, அல்லாத என்றவற்றில் இல் அல் என்ற பண்புப்பகுதிகளே எதிர்மறைகாட்டுதலால். ஆ - சாரியை: இது, எதிர்மறை வினையெச்சத்துக்கும் பொருந்தும். இல்லாத, அல்லாத என்றவற்றிலும் ஆ - எதிர்மறை பெணக் கொண்டால், இரண்டு எதிர்மறை ஒருடன்பாட்டை உணர்த்தவேண்டுமாதலின், அங்ஙனங் கொள்ள இடமில்லாமை காண்க.

பெயரெச்சம் - சங்குசட்ட சுண்ணாம்பு, உண்ட இளைப்பு எனக் காரணப் பொருளிலும், நோய்தீராத மருந்து, நின்னைக்காணும் அவா எனக் காரியப் பொருளிலும் வரு மென்று அறிக. (சுட்ட சுட்டதனா லாகிய, உண்ட உண்டதனா லாகிய தீராத - தீர்த்துக் காரணமான. காணும் - காண வேண்டுமென்ற என்று பொருள்) (உக)

[செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டேச் சொல்லுக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ ஈசுக. செய்யுமெனெச்சவீற்றுயிர்மெய் சேறலும்

செய்யுளுளும் முநதாசுலும் முற்றேல்

உயிரு முயிரமெய்யு மேகலு முளவே.

(இ - ள்.) செய்யும் என் எச்சம் - செய்யும என்னும் வாய்பாட்டுப் பெயரெச்சத்தினுடைய, ஈறு - இறுதியிலுள்ள, உயிரமெய் உயிரமெய்யெழுத்து, சேறலும் - கெடுதலும்; செய்யுளுள் - செய்யுளிடத்து, உம் உம்' விருதி, உந்து ஆகலும் - உந்து எனத் திரிதலும்; முற்றேல் - (அது) செய்யுமென்னும் வாய்பாட்டு முற்றாயின், உயிரும் - (இறுதியில் உள்ள) உயிராயினும், உயிர்மெய்யும், உயிர்மெய்யாயினும், ஏசுலும் - கெடுதலும், உள - உள்ளன; (எ - று.)

‘செய்யுளுள் உம உந்தாம்’ எனவே, மற்றை விதிகள் வழக்கிலும் செய்யுளிலும் ஏற்றபடி வருமெனக் கொள்க

ஆதும்பொருள் ஆமபொருள் | தாவும்மரை - தாமரை } எச்சத்து உயிர்
போதும்போது - போமபோது | வாவுமபுரவி - வாமபுரவி } மெய் கெட்டது.

பாயும் —“பாயுந்து” } செய்யுளில் எச்சத்து உம்
கூப்பெயர்க்கும் —“கூப்பெயர்க்குந்து” } உந்து ஆயிற்று.

சுலுழம்	—“சுலுழ்மே”	} செய்யுளில் முற்றில் உயிரி கெட்டது.
போலும்	—“மீகாணும் போன்ய”	
மொழியும்	—“அவனொடுமொழிமே”	} செய்யுளில் முற்றில் உயிரிமொயி கெட்டது.
முடியும்	—“வினையொடு முடிமே”	
குணமாதும்	—குணமா	} வழக்கில் முற்றில் உயிரிமொயி கெட்டது
பொழுதுபோதும்	—பொழுதுபோ	

‘செய்யும்’ என்பதாகக் ‘முற்று’ என்றாயினும், ‘செய்யு’ என்பது வவல் ‘முற்று’ என்றாயினும் கூறாமல் பொதுப்பட ‘முற்றேல்’ என்று கூறியதனால், கேளுமோ “வருகுவம் கேண்மோ,” உரையுமோ - “முன்னியதரைமோ” என வவல்முற்றில் உயிரும் உயிரிமொயும் கெட்டு வருதலும் கொள்க * (௨௨)

௩. வினையெச்சம்.

[வினையெச்சத்தின் இலக்கணம்.]

† ௩௪௨. தொழிலும் காலமுந் தோன்றிப் பால்வினை
ஒழிய நிற்பது வினையெச்சம்மே.

(இ - ன்.) தொழிலும் - செயலும், காலமு—, தோன்றி - விளங்கி — பால் - பாலும், வினை-(கொண்டுமுடியும்) வினையும், ஒழிய நிற்பது - குறைய நிற்பது, வினையெச்சம்-தெரிநிலைவினையெச்சமும் குறிப்புவினையெச்சமுமாகும்.

வினையெச்சம் வினையைக் கொண்டமுடிவதாகிய குறைந்ததிற்கும் சொல்.

‘வினை’ என்ப பொதுப்படக் கூறியதனால் - உடன்பாடும் எதிர்மறையும் பற்றிவருகிற தெரிநிலையு முறிப்பு மாகிய வினைமுற்றும், பெயரெச்சமும், வினையெச்சமும், வினையாலையும்பெயரும் தொழிற்பெயரும் ஆகிய பல வகை வினைச்சொற்களையு கொண்டமுடியுஞ் சொல்லாகப் பெற்றுவரும்.

ஒப்புநிகழ்வு - தொழிலும் காலமு தோன்றதல் தெரிநிலைக்கும், பால்வினை ஒழிய நிற்பதல் தெரிநிலை குறிப்பு இரண்டிற்கும் கொள்க.

(உ-ம்.) ரெயது போ தெரிநிலை இன்றிக் காண் - குறிப்பு.

இங்கே, தெரிநிலைவினையெச்சம் தொழிலும் காலமும் தோன்ற நிற்பலும், இருவகை வினையெச்சமும் பால்வினை ஒழிய நிற்பலும் காண்க (௨௩)

[தெரிநிலைவினையெச்ச வாய்பாடுகள்.]

† ௩௪௩. செய்து செய்து செய்யாச் செய்யுச்
செய்தெனச் செயச் செயின் செய்யியர்
வான் பான் பாக்கின வினையெச்சம் பிற
ஐந்தொன் றுறும் முக்காலமும் முறைதரும்

(இ - ன்.) செய்து.....செய்யியர் - செய்து என்றது முதல் செய்யியர் என்பது வரையி லுள்ள ஒன்பது வாய்பாடுகளால் வருவனவும், வான் பான்

* ‘உம்மையான் இவை இவ்வாறாதல் ஒருதலையல்ல வெனக் கொள்க’ என்பது, பழைய உரை.

பாககு - இம்மூன்றுவிருதிகளைப் பெற்றவருவனவும், இன பிற - இவைபோல் வன பிறவும், வினையெச்சம் - தெரிநிலை வினையெச்சங்களாம்; (இப்பன்னிரண்டினுள்), ஐந்தி - (முதலிலுள்ள) ஐந்தும், ஒன்று - (நடுவிலுள்ள) ஒன்றும், ஆறு - (இறுதியிலுள்ள) ஆறும், —மறை - முறையே, முக காலமும் - இறந்தகால நிகழ்கால எதிர்காலங்களை, தரும் - காட்டும்; (எ - ம.)

இவற்றுள், செய்து எனபது - இடைநிலையினாலும், மற்றவை - விருதியினாலும் காலங்காட்டுவன வென்ற அறிவு

(உ - ம்) இறப்பு	நிகழ்வு	எதிர்வு
க. நடந்தி வந்தான்	க நடந்தி வல்லன்.	க வரின் கொள்ளும்
உ. உயிதபு போனான்		உ அடிய தந்தான்
ங. பெய்யா கொடுக்கா		ங உண்ணியி வருவான்.
ச. காணா மகிழ்ந்தான்		ச போவான் சென்றது.
ரு. உயிதபு போனான்		ரு உயிதபு புருத்தது.
		சு செய்பாடு வந்தான்.

(உண்குபு - உண்டு. பெய்யா - பெய்து காணு - கண்டு உண்டென உண்டதனால் வரின - வந்தால், ஆடிய - ஆங்கறகு உண்ணியா உண்ணுதற்கு. கொல்வான் - கொல்லுதற்கு தினபான் - தினனுதற்கு செய்பாக்கு - செய்தற்கு, 'செய்யுஉ' என அளவையுடையோடுகூடிய பாடமுட உண்டு

வான, பான, பாககு என்பன - அந்தந்த விருதிகளையுடைய சொற்களை உணர்த்திநின்றன வான, டான் என்பவற்றில், ஆன வினையெச்சவிருதி, வ, ப எதிர்கால இடைநிலை எனபது, ஒருசாரா கொள்கை

இன - இன்ன என்பகன தொகுத்தல்

'இன்ன' என்றதனால் இறந்தகாலத்திற்கு ஆய உய என்பனவும், எதிர்காலத்திற்கு ஆல கால் கு கடை வழி இடத்தி என்பனவும், எதிமறைக்கு மல் மை மே என்பனவும், குறிப்புவினையெச்சத்தாகது அறி ஆல் முதலியனவும், பிறவும் விருதிகளாக வருமெனக் கொள்க அவையெல்லாம் பதவியலில் காட்டப்பட்டன

இடையில் ஆகாரம் பெற்ற உண்ணாமல் இல்லாமல் முதலிய வினையெச்சங்கள் ஈறுகெட்டு உண்ணு இல்லா என்று நின்றலும் உண்டு.

உரையிற்றோடும் - நிகழ்காலத்திற்குக் காட்டிய செய்வெனெச்சம் காரணப்பொருளதாம்பொழுது இறந்தகாலத்திலும், உடனிகழ்ச்சிப்பொருளதாம்பொழுது தனக்குடரிய நிகழ்காலத்திலும், காரியப்பொருளதாம் பொழுது எதிர்காலத்திலும் வருமெனக் கொள்க அதனால், இது - சிறுபான்மை 'முக்காலத்தாகும் பொதுவான வினையெச்சம்' எனவுமபயம்.

(உ-ம.) மழை பெய்ய நெல் விளைந்தது—இறந்தகாலம்.

சூரியன் உதிக்கச் சாததன் வந்தான்—நிகழ்காலம்.

நெல் விளைய மழை பெய்தது—எதிர்காலம்.

இவற்றுள், பெயய என்பது - (பெய்தலால் எனப் பொருள்பட்டு) வினை தலுக்குக் காரணமாகியும், உதிகக என்பது - (உதிககையில் எனப் பொருள் பட்டு) வருதலோடு உடனங்கழுகிறதாகியும், விளைய என்பது - (விளையும்படி எனப் பொருள்பட்டுப்) பெய்வதன் காரியமாகியும் நின்றல் காண்க

இன்னும், இவ்வத்தியால், வான்முதலிய மூன்றும் - யான்வருவானேன், அவன் நடப்பானேன், படுபாக்கிறிந்து என (முறையே) வருதல், நடத்தல், படுதல்எனப்பொருள்பட்டுத் தொழிற்றொயர்விதுதிகளாக வருதலும் கொள்க.

வினையெச்சம், சிறுபான்மை தொழிற்பெயர்ப்பொருளிலும்வரும்; (உ-ம்.) வாக்கண்டேன்; (இது, வருதலைக் கண்டேனென்று பொருள்படும்) (உச)

[வினையெச்சங்களின் முடிபுவேறுபாடு]

† ஈசுச. அவற்றை,

முதலில் நான்கும் ஈற்றில் மூன்றும்

வினைமுதல கொள்ளும் பிறவு மேற்கும் பிற.

(இ - ன்) அவற்றை - (முன்னுத்திரத்திற் சொல்லிய பன்னிரண்டு வாய் பாட்டு) வினையெச்சங்களுள், முதலில் - முதலிலுள்ள, நான்கும் - (செய்து செய்யு செய்யா செய்யு என்ற) நான்கும், ஈற்றில் - இறுதியிலுள்ள, மூன்றும் - (வான் பான் பாக்கு என்கிற விசுதிகளையுடைய) மூன்றும், வினைமுதல் - தன் கருத்தாவின் வினையை, கொள்ளும் கொண்டுமுடியு; பிற (நடுவிலுள்ள செய்தென செய் செயின் செய்யிய செய்யியா என்ற) ஐந்தும், பிறவும் - (தன்கருத்தாவின் வினையை மாததிரமேயன்றிப்) பிறகருத்தாவின் வினையும், ஏற்கும் - கொண்டு முடியும்; (எ - று.)

(உ-ம்.)	க	உ.	இராமன் நடந்த வருதான்	} முதலில் நான்கும், ஈற்றில் மூன்றும் - தன் கருத்தாவின் வினையைக் கொண்டு முடிந்தன.
	உ.	பு.	பொன்னன் உணகுப் போனான்	
	ந.	ஆ.	புயல் பெய்யாக் கொடுக்கும்	
	ச.	உ.	மகள் காணு மகிழ்ந்தாள்	
	க.	வான்	புல் கொல்வான் சென்றது	
	உ.	பான்	வேடர் அலைபான் புருந்தனா	
	ந.	பாக்கு.	வள்ளல் தருபாக்கு வருவான்	

க.	என்.	{ சாத்தன் உண்டென மகிழ்ந்தான்	} இடையில் ஐந்தும் - தன் கருத்தாவின் வினையையும், வேறு கருத்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடிந்தன
உ.	அ.	{ சாத்தன் உண்டென யான் மகிழ்ந்தேன்	
		{ பொன்னன் உண்ண வருகிறான்	
		{ சாத்தன் உண்ண நீ காணாய்	
ந.	இன்.	{ இராமன் உண்ணின் மகிழ்வான்	
		{ வறியன் உண்ணின் வள்ளல் கொடுப்பான்	
ச.	இய	{ மகள் உண்ணிய வருவான்	
		{ மகள் உண்ணிய தாய் கொடுப்பாள்	
ஞ.	இயர்.	{ தந்தை உண்ணியர் போவான்	
		{ பிறன் உண்ணியர் தான் வழங்குவான்	

‘இடையிலேந்தும்’ என்னுது ‘பிற’ என்றதனால் - கீழ்க்குத்திரத்த ‘இன்’ என்றதனால் கொண்ட வினையெச்சங்களுள், செய்து என்னும் வாய்பாடுபற்றி

வருகிற இகர யகர வீற்று வினையெச்சங்களும், உடன்பாட்டுக் குறிப்புவினையெச்சமும் - தன்கருத்தாவின் வினையையும், மற்றவை தன்கருத்தாவின் வினையையும், பிறகருத்தாவின் வினையையும் கொள்ளு மெனக் காண்க.

(உ-ம்.) மகன் ஓடி வந்தான்
மகள் போயக கண்டான்
தான் வலியப பேசினான் } தன கருத்தாவின் வினை கொண்டன.

அவன் உண்டால் உவக்கும் | மழை இன்றிப் பொய்ப்பின்
யான் உண்டால் பசி தீரும் | விருந்தின்றி அவன் உண்ணான்

என இருவகைக் கருத்தாவின் வினை கொண்டன. பிறவும் இவ்வாறே. (உரு)

[கீழ் 'வினையெச்சவாய்பாடுகள்' என்றதற்குப் புறநடை.]

1 ஈசுரு. சினைவினை சினையொடும் முதலொடும் செறியும்.

(இ - ள்.) சினை வினை - ('முதலில்நான்கும் ஈற்றில் மூன்றும்' என்ற வினையெச்சங்கள்) உறுப்பின் வினையாயின் (அவை),—சினையொடும் - (முன் 'வினையெச்சவாய்பாடுகள்' என்ற விதியினால்) உறுப்பின்வினையுடன் முடிதல் மாதிரிமே யல்லாமல், முதலொடும் - உறுப்பின்வினையுடனும், செறியும் - (ஒற்றுமையம்பற்றி) முடியும் ; (எ - று.)

சினை - அவயவம், உறுப்பு. முதல் - அவயவி, உறுப்பி.

(உ-ம்.) கால் ஓடிந்து விழுந்தது
கண் சிவந்து நொந்தது } சினைவினை அச்சினையின்வினையோடு
முடிந்தது

சாததன் கால்ஓடிந்து விழுந்தான்
பொன்னன் கண்ணொந்து கிடந்தான் } சினைவினை அச்சினைக்கு உரிய முத
லின் வினையோடு முடிந்தது. (உசு)

[வினையெச்சவாய்பாடுகள் திரிதல்.]

2 ஈசுரு. சொல்திரியினும் பொருள் திரியா வினைக்குறை.

(இ - ள்.) வினைக்குறை வினையெச்சவாய்பாடுகள்,—சொல் திரியினும் - (வேறு வாய்பாடுகளாகச்) சொல் மாறியந்தாலும், பொருள் - (அவற்றின்) பொருள்கள், திரியா - வேறுபடாவாம் ; (எ - று.)

என்றது - தன் கருத்தாவின் வினையைக் கொண்டுமுடிதற்கு ஏற்ற 'முதலில் நான்கும் ஈற்றில் மூன்றும்' என்ற வினையெச்சவாய்பாடுகள் வேறுகருத்தாவின் வினையைக் கொண்டு முடிந்தால், அவ்விடங்களில், அவற்றை, வேறு கருத்தாவின் வினையையும் கொண்டு முடிதற்கு ஏற்ற வினையெச்சங்களின் திரிபாகக் கொள்க என்றதாயிற்று. (இது, உருபுமயக்கம்போல்வது.)

மழை பெய்து நெல் விளைந்தது, யான்கொள்வான் பொண்கொடுத்தான்—இவற்றில், பெய்து, கொள்வான் என்பவை-வேறுவினைகொண்டு முடிதற்கு ஏலாமையால், அவற்றை முறையே பெயய கொள்ள என்னுஞ் செயலெனெச்சத்தின் திரிபாகக் கொள்க.

இனி, 'வினைக்குறை' எனப் பொதுப்படக் கூறியதனால் எவ்வகை வினையெச்சச்சொல்லும் பொருளுக்கு இயையாமல் மாறிவருமாயின், அதனைப் பொருளுக்கு இயைந்த வினையெச்சச்சொல் திரிந்துவந்ததாகக் கொள்க.

(உ - ம்) “கொழுநற் றெழுது எழுவான்” தொழுநீன்று எனனும நிகழ் கால வினையெச்சம், தொழுது எனத் திரிந்தநினைத்து “இல்லாகியாவது” ஆனால் எனனும எதிகாலவினையெச்சம், ஆகி எனத் திரிந்த நினைத்து (உஎ)

ஒழிபு.

[குறிப்புவினைக்குப் புறனடை.]

நசுஎ. ஆகக் வினைக்குறிப் பாகக்கமின் நியலா

(இ - ள்) ஆகக்ம - (ஆதல எனனும) ஆகக்கதைக் கொண்ட, வினைக் குறிப்பு - குறிப்புவினைச்சொற்கள, —ஆகக்ம இன்று - அநத்) ஆகக்கச்சொல் இல்லாமல், இயலா வராவாம, எ டு)

வேற்றுமைப்புணர்ச்சிக்கு வேற்றுமையுருபுகள் விரிந்தாயினும் மறைந் தாயினும் அதற்கு உரிமையாக நிறுத்த போல், ஆகக்வினைக்குறிப்புக்கு ஆக் கச்சொல் விரிந்தாயினும் மறைந்தாயினும் அதற்கு உரியதாக நிற்கும்.

(உ ம.) பகைவன நல்ல னுயினுள் } ஆகக்கச்சொல் விரிந்து நினைத்து
கலவியாற பெரியனுயினுள் }

சாத்தன நல்லன } ஆகக்கச்சொல் மறைந்து நினைத்து
கலவியாற பெரிடன }

எனவே - இயற்கைவினைக்குறிப்பாயின ஆகக்கச்சொல் மறைந்து வருத் தும் விரிந்துவருத்தும் மில்லாமல், தந்தைநல்லன், குலத்தாறபெரியன் என்றே வருமெனக் கொள்க

இவ்வனமாகவே, குறிப்புவினை ஆகக்வினைக்குறிப்பு, இயற்கைவினைக் குறிப்பு என இரண்டுவகைப்படு மென்றும் அவை இவ்வாறு நடக்கு மென தும் கூறின ராயிற்று (உஅ)

[‘செய்யும்’ என் முற்றங்குச் சிறப்புவிதி]

‡ நசுஅ. பல்லோர படைக்கை முன்னிலை தன்மையில செல்லா தாகும் செய்யுமென முற்றே.

(இ - ள்) செய்யும் என முற்று - ‘செய்யும்’ எனனும வாய்பாட்டு வினை முற்று, —பல்லோர படைக்கை படைக்கைப் பலாபாலிலும், முன்னிலை - முன் னிலையிலும், தன்மையில-தன் மையிலும், செல்லாது ஆகும் - வராதாம், (எ-று.)

எனவே, படாக்கையில் பலாபால ஒழிந்த ஆண்பால பெண்பால ஒன் றனபால் பலவின்பால்களில் செல்லு மெனத்தாயிற்று

(உ ம) அவன உண்ணும், அவள் உண்ணும், அது உண்ணும், அவை உண்ணும்

இவ்வாய்பாட்டு முற்று ‘நா உண்ணும்’ என முன்னிலையில் பன்மை யேவலாக வருதல் புதியனபுத்த லாதலால், இவ்வுரு கூறராயினா (உக)

[‘யார்’ என்னும் குறிப்புவினைமுற்றங்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ நசுக. யாரென் வினாவினைக் குறிப்பு உயா முப்பால.

(இ - ன்) யா என - 'யா' எனகிற, வஞ்ஞாபொருளைத் தருகிற, வினைக்குறிப்பு - குறிப்பு வினைமுற்று, — உயா முப்பால் - உயாதிணைப்படர்க்கை மூன்று பால்களுக்கும் பொதுவாம்; (எ - று)

(உ - டு) அவன் யா, அவள் யா, அவர் யா

இது, இங்கு பலாபலமுற்றனம், உயாதிணைபொதுக்குறிப்புமுற்று: இதில், 'பொதுவாகி'.

இனி, ராண்டா, நாமயார், நீயா, நீயா எனத் தன்மை முன்னிலைகளில் வருதல்-புதியனபுகுதல், 'எனமெஞ்சம் ஆர்' என அஃறிணைக்கு வருதலும் அது (ஆ - யா என்பதன் மருஉ) (உரு)

['எவன்' என்னும் குறிப்புவினைமுற்றுக்குச் சிறப்புவிதி.]

‡ ஈரு. எவனென வினாவனைக் குறிப்பு இழி யிருபால்.

(இ - ன்) எவன் என் - 'எவன்' எனகிற, வினா வினாபொருளைத் தருகிற, வினைக்குறிப்பு - குறிப்புவினைமுற்று — இழி இரு பால் - அஃறிணைப்படர்க்கை இரண்டுபால்களுக்கும் பொதுவாம், (எ - று)

இது, இங்கு ஆண்பாலமுற்றனம்; அஃறிணைப் பொதுக்குறிப்புமுற்று. ஏதெனையும், எவனெனும் பொருளபடி: இதில், அன் - பொதுவாகி.

(உ - ம) அது எவன், அவை எவன் இது - என் என விகாரப்படும், அது பின்பு என்னென்னெனனே எனனோ என் எனப் பலவாறு விகாரப்படும் வரும் (உரு)

[முற்றெச்சம்.]

‡ ஈரு. வினைமுற்றே வினை வ்யசச மாகலும்
குறிப்புமுற்றீரெசச மாகலு முளவே.

(இ - ன்) வினைமுற்றே - (தெரிநிலை) வினைமுற்றுச்சொல்லே, வினையெச்சம் ஆகலும் வினையெச்சப்பொருளதாக வருதலும், குறிப்புமுற்று - குறிப்பு வினைமுற்றைச் சொல், ஈர் எச்சம் ஆகலும் - வினையெச்சப்பொருளும் பெயரெச்சப்பொருளும் உடையதாக வருதலும், உள் - உண்டு; (எ - று.)

(உ - ம.) க — கண்டனன் வணங்கினான்' என்பது - கண்டு வணங்கினான் என்றும், 'காணான் போனான்' என்பது - காணாமற் போனான் என்றும் பொருளபடுதலால், தெரிநிலைமுற்று வினையெச்சமாதல் காண்க.

உ — 'சாததன் வில்லின்ன வந்தான்' என்பது - வில்லையுடையனாய் வந்தான் என்ப பொருளபடுதலால் குறிப்புமுற்று வினையெச்சமாகியும், 'குழையின் கொற்றன் வந்தான்' என்பது - குழையையுடைய கொற்றன் வந்தான் என்ப பொருளபடுதலால் குறிப்புமுற்றுப் பெயரெச்சமாகியும் வருதல்காண்க.

இனி, வினையெச்சமாகலும்' என்ற (எண்ணினின்ற எதிர்த்தருவிய எச்ச) உம்மையால் - 'உண்டான் சாததன் (ஊக்குப்போனான்)' என்பதில் - உண்ட சாததன் என்ப பொருள்பட்டு, தெரிநிலைமுற்றுப் பெயரெச்சமாக வருதலும் கொள்க. (உரு)

வினையியல் முற்றிற்று

ந. பொதுவியல்.

முன்சொன்ன பொய்ச்சொல்லுக்கும் வினைச்சொல்லுக்கும், பின்சொல்லும் இடைச்சொல்லுக்கும் உரிச்சொல்லுக்கும் பொதுவான இலக்கணங்களைச் சொல்லும் இயல். இது, சிங்கநோக்காக நான்கு இயல்களுக்கும் நடுவில் வைக்கப்பட்ட தென அறிக. (சிங்கம், முன்னும் பின்னும் பார்த்துக் கொண்டே செல்லும்.)

[ஒன்றொழி பொதுச்சொல் |

‡ ஈருஉ. இருதிணை யாண்பெணு ளொன்றனை யொழிக்கும் பெயரும் வினையும் குறிப்பி னுணை.

(இ - ள்.) இரு திணை - இரண்டு திணைகளிலும், —பெயரும் - (ஆண்பால் பெண்பால்களுக்குப் பொதுவாகிய) பெயாச்சொற்களும், வினையும் - (அவ்விருபால்களுக்கும் பொதுவாகிய) வினைச்சொற்களும், —ஆண் பெணுள் - அவ்வாண்பால் பெண்பால்களுள், ஒன்றனை - ஒருபாலை, குறிப்பினுள் - குறிப்பினால், ஒழிக்கும் - நீக்கி மற்றொருபாலை விளக்கும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) (க) ஆயிர மக்கள் போ செய்தப் போயினு —இதில், மக்கள் என்னும் உயர்திணை ஆண் பெண் இருபாற்கும் பொதுப்பெயரும், போயினுர் என்னும் பொதுவினையும், போர் என்னும் குறிப்பினால் பெண்பாலை ஒழித்து ஆண்பாலைக் காட்டின. (மக்கள் - மனிதர்) இது - உயர்திணைப்பெண்ணொழி பெயரும், வினையும்.

பெருந்தேவி கருவுயிர்த்த கட்டிலின்கீழ் நால்வா மக்கள் உள்ளீ —இதில், மக்கள் என்னும் பொதுப்பெயரும், உள்ளீ என்னும் பொதுவினையும், கருவுயிர்த்த என்னும் குறிப்பினால் உயர்திணை ஆண்பாலை ஒழித்துப் பெண்பாலைக் காட்டின. (கருவுயிர்த்தல் - பிரசவித்தல்) இது - உயர்திணை ஆணொழி பெயரும், வினையும்.

(உ) இப்பெற்றங்கள் உழவு ஒழிந்தன—இதில், பெற்றங்கள் என்னும் அகிரிணை ஆண் பெண் இருபாற்கும் பொதுப்பெயரும், ஒழிந்தன என்னும் பொதுவினையும், உழவு என்னும் குறிப்பினால் பெண்பாலை ஒழித்து ஆண்பாலைக் காட்டின. (பெற்றம் - மாமி; இங்கே, எருது.) இது - அகிரிணைப் பெண்ணொழி பெயரும், வினையும்.

இப் பெற்றங்கள் பால் கொரிந்தன—இதில், பெற்றங்கள் என்னும் பொதுப்பெயரும், கொரிந்தன என்னும் பொதுவினையும், பால் என்னும் குறிப்பினால் ஆண்பாலை ஒழித்துப் பெண்பாலைக் காட்டின. (பெற்றம் - இங்கே, பசு.) இது - அகிரிணை ஆணொழி பெயரும், வினையும். (க)

[செய்யுளில் சிலபெயர்வினையின் சுற்றியல் திரிதல்.]

‡ ஈருரு. பெயர்வினை யிடத்து ன ள ர ய சுற்றியல்

ஆ ஓ வாகனும் செய்யுளு ளுரித்தே.

(இ - ள்) பெயர் வினை இடத்தது பெயரிடத்தது வினையிடத்தது, ன் ன்ரய ஈறு ஆயல் ஆ - ன்நர ன்நர ரகர பகர வீற்றிற்கு அயலில் உள்ள விசுதி முதல் ஆகாரம், ஒ ஆகலும் - ஓகாரமாகத் திரிதலும், —செய்யுளுள் - செய்யுரிடத்தது, உரித்தது உரித தாம், (எ - று)

பெயர்	(உ - ம)	வினை
விலலா	= 'விலலே' என	படைத்தான = "படைத்தேன"
தோழி	= 'தோழியே' என	பெயர்த்தான = "பெயர்த்தேன"
நல்லா	= 'நல்லே' என	சென்றா = "சென்றேன"
பெரியா	= 'பெரியே' என	வந்தா = 'வந்தேன'

வினையாலினையும் பெயரிடத்தலத்து வினையிடத்தது ஒரோவிடத்தது ஆ ஒ வாகத் திரித்துவருதலால், அதனையும் உடன்குறிஞா

‘ஆகலும்’ என்ற எதிர்மறை உமையால், செக்கான வண்ணுன் என ஆ ஒ ஆகாமையும் கொள்க இன்னும், ஆ ஒவாகலும் என்ற உமையை ஆக்க வுமையாகக் கொண்டு, கிழவன் கிழவேன், இருவா - இருவேனா, புலவா புலவேனா, சிலா சிலவேனா, பலா - பலவேனா எனச் சிலவிடத்து அகரம் ஓகாரமாகியும் அமைத்துக்கொள்க (உ)

உருபு வினைவிசுதியும் எதிர்மறையினும் திரியாமை.]

நூற். உருபு வினையும் எதிர்மறையுத துரைப்பினும் திரியா தத்தமீற மருபி னென்ப.

(இ - ள்) உருபு - எட்டு வேற்றுமை யுருபுகளும், வினையும் - மூவகை வினைச்சொற்களுடனான மறுத்தது உரைப்பினும் - எதிர்மறையாகச் சொல்லுமிடத்து, தமதம் ஈறு உருபின் - தத்தமது விசுதியினின்றும் தமதமது உருபினின்றும், திரிய - வேறுபடா, என்ப என்ற சொல்வா, (புலவா), (எ - று)

உருபு உருபினின்றும் திரியா வென்றும், வினை ஈற்றினின்றும் திரியா வென்றும் * எதிர்மறையாகப் பொருள் கொள்க

உருபில் எதிர்மறையுததல், அவற்றின் பயனிலைகளி லெனக் காண்க.

(உ - ம.) சாததன் வாரான, குடத்தை வளையான், வாளால் எறியான், புலவாக்குக் கொடான், நிலையின் நீங்கான், பொருளினது இன்மை, தீயா கண் சேரான், சாததா போகேல் என முறையே எட்டுவேற்றுமையுருபுகளும் எதிர்மறையிலும் தமதம் உருபு மாறுபடாவாயின்

நடவான், நடவாத, நடவாக்கால் என முறையே மூவகைவினைச்சொற் களும், எதிர்மறையிலும் தமதம் விசுதி மாறுபடாவாயின்.

உயிர்ப்போடலால், செய்ய செய்யாமல், செய்யாது, செய்யாமே, செய்யாமை என வினையெச்சமும், நடத்தல் - நடவாமை எனத் தொழிற்

* எதிர்மறையிற்றை, இவ்வியலின் கூட - ஆம் சூத்திரத்தில் விளங்கும்.

பெயரும்; உண்ணுய உண்ணேல, உண்ணுதே என ஒருமையேவலும், மற்றும் சிலவும் ஈறு திரிந்தும் வரு மெனக் கொள்க (௩)

[உருபம் வினையும் அடுக்கி முடிதல்]

௩௫௫. உருபு பல அடுக்கினும் வினைவேறுபடுகின்றன

ஒருதம் மெச்ச மீறுத முடியும்.

(இ ள்) உருபு - எட்டு வேற்றுமை யுருபுகளும், பல அடுக்கினும் - (விரிந்தம் தொகுத தமமுள விரவியாயினும் வெவவேறுகவாயினும்) பல அடுக்கி வந்தாலும், வினை (மூவ ரு) வினைச்சொற்களும் உவறு அடுக்கினும் - வெவவேறு பல அடுக்கி வந்தாலும், ஒரு தம் எச்சம் - தாம்தாம் கொண்டு முடியும் சொல் ஒன்று, ஈறு உற - இறுதியில் வர முடியும் - (எல்லாம் அத னோடு) முடியும், (எ று)

(உ-ம) (க) அரசன் கைவனை வாளால் வெட்டினான்—உருபுகள் விரிந்து விரவி பல அடுக்கி ஒருவினை கொண்டன

வாள கைக் கொட்டினான்—உருபு தொகுது அவ்வாறு வந்தன

(உ) சாததனையும் கொற்றனையும் வாழச்சினை, சாததனுக்கும் கொற்றனுக்கும் தந்தை—ஐ உருபு ம் கு உருபு, விரிந்து வேறு பல அடுக்கி முறையே ஒருவினையும், ஒரு பெயரும் கொண்டன அருளற முடையான்—உருபுதொகுது அவ்வாறு வந்தன

(௩) ஆடினான் பாடினான் சித்தன், இளையன் மெல்லியன் மாந்தை தெரிநிலை—வினைமுறதும், குறிப்புமுறதும் வேறுபல அடுக்கி முறையே ஒவ்வொரு பெயர் கொண்டன

(ச) கற்ற கேட்ட பெரியோர் நெடிய பெரிய மன்தன்—தெரிநிலைப் பெயரெச்சமும், குறிப்புப் பெயரெச்சமும், வேறு பல அடுக்கி முறையே ஒவ்வொரு பெயர் கொண்டன

(ரு) கற்றக கேட்ட அறிந்தான் விருப்பினறி வெறுப்பினறி இருந்தான்—தெரிநிலைவினையெச்சமும், குறிப்புவினையெச்சமும், வேறுபல அடுக்கி முறையே ஒவ்வொரு வினை கொண்டன (ச)

[இடைபிற் வரல்.]

௩௫௬. உருபு முறற் சொச்சு கொள்ளும்

பெயர்வினை யிடைபிற் வரலுமா மேறபன.

(இ ள்) உருபு - எட்டு வேற்றுமையுருபுகளும், முற்று வினைமுற்றுக ளளும், ஈர் எச்சம் - பெயரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும் ஆகிய இவற்றுக் கும், கொள்ளும் - இவை கொண்டுமுடிகிற, பெயர் வினை - பெயர்ச்சொற் களுக்கும் வினைச்சொற்களுக்கும், இடை - நடுவல், ஏறபன (அவ்வவ்விடத் துக்குப்) பொருத்தவனவாகிய, பிற வேறுசொற்கள், வரலும் - வருதலும், ஆம் - கும்; (எ - று.)

(உ-ம) (க) சாததன (வயிறு நீர்ம) உண்டான.

அறத்தை (அபகு பெறு ச செயதான
வாளால் (மாய) வெட்டினுன
தேவாக்குச (பெர்வ வேராயி) சிறப்பு எடுத்தான
மலையினின்று (பருவாடு) வீழ்ந்தான
சாததனது (பருங்கை) யானை
உணாக்கண (உயர்ந்த ஓளி) மாடம்
இராமா (விடைந்து ஓடி) வா

புறநாணிரந்திர

(உ) வந்தான (அவ்வுயிக்குப்போர சாததன —வினைமுறறு

(ங) வந்த (வடசாசி) மன்னன் —பெயரெச்சம்

(ச) வந்து (சாததன் அவ்வுயிக்குப்) போயினுன —வினையெச்சம்
'ஏற்பு வரலுமா' என்றனால எலாதன ஆடையில் வரப்பெற்றவரம்

[முடிக்குஞ்சொல் நிறகுமிடம்.]

நடுந். எச்சப் பெயர் வினை எய்து மீறறி நம்.

(இ - ன்.) எச்சம் (வேற்றுமையுருபுகளும் வினைமுறறுகளும் பெயர்
ரெச்சங்களும் வினையெச்சங்களும்) கொண்டு முடியுஞ் சொல்லாகிய, பெயர்
வினை - பெயர்ச்சொல்லும் வினைச்சொல்லும், —சுற்றினும் - (அவ்வுருபு முதல்
வியவற்றிற்கு) ஆறுதியிலும், எய்தும் வருட, (எ று)

'சுற்றினும்' என்ற எச்ச உமமைபால் முதலிலும் வருதல் கொள்க *

புறநா

முதல்

(உ-ம) சாததன வந்தான

மரத்தைக் குறைத்தான

சாத்தனால வந்தான

சாத்தனுக்குக் கொடுத்தான

சாத்தனின் நீங்கினுன

சாத்தனது ஆடை

சாத்தன்கண் சென்றான

பணியில் ஒளி

சாத்தா வா

வந்தான சாததன

குறைத்தான மரத்தை

வந்தான சாத்தனால

கொடுத்தான சாத்தனுக்கு

நீங்கினுன சாத்தனின்

சென்றான சாத்தன்கண்

வா சாத்தா

உருபுகளின் கொண்டு
முடியும் சொற்கள் இரண்
ணடித்தும் வந்தன

வந்தான சாத்தன சாததன வந்தான } முற்றுஎச்சங்களின் கொண்டு
வந்த சாததன ———— } முடியும் சொற்கள் இரண்
வந்து போயினுன போயினுன வந்து } டிடத்தும் வந்தன

'எய்து மீறறி' என்றறபோல முதலிலவருதலை எடுத்துச்சொல்லா
மல 'சுற்றினும்' என்றதனால் தழுவிக் கொண்டதனால் ஆறும்வேற்றுமையுரு
பும் எழாமவேற்றுமையுருபும் பெயரெச்சமும் கொண்டுமுடிந்த பெயர்ச்ச
சொற்கள் அவற்றிற்கு ஆறுதியில்மாதிரி வருமேயல்லாமல் முதலில் வாரா
என்பதும், மற்றவை முதலில் வந்தாலும் ஆறுதியில் வருவனபோலச் சிறப்பு
புடையனவல்ல என்பதும் தோன்றுமாறு அறி

* 'உமமையான, வரல் ஒருதலையல்ல வெனக்' என்பது, பழைய உரை.

(சாத்தனது ஆடை எனது ஆடை சாத்தனது என மாறினாலு, சாத்தனது என்பது - ஆரூமவேற்றுமையாகாத, குறிப்புவினைமுற்றும்) (சு)

[ஒருமொழி, தன் இனத்தையும் உணர்த்துதல் உபலக்ஷணம்.]

ஈ நூறு ஒருமொழி ஒழிதன் இனங்கொளற குறித்தே.

(இ ள்) ஒரு மொழி - (நாலவகைச் சொற்களுள்) ஒரு சொல், - (தன்னை உணர்த்துவதோக்), ஒழி - ஒழிந்தன்றை, தன் இனம் தன் இனங்களையும், கொளறகு - தழுவிக்கொள்ளுதற்கு, உரித்து உரியதாம்; (எ று)

(உ - ம) தோற்றைப் பண்டினை என்றால் - அதனோடு கறியைத்தினருளை என்பது முதலியனவும், வெற்றிலை சிறுநீர் என்றால் - அதனோடு பாகுசுசுண்ணாம்புகளைத்தினருளை என்பதும், நஞ்சுப் பால் வளர் சாவான் என்றால் - நஞ்சுண்டவன் சாவான், நஞ்சுண்டவா சாவா, நஞ்சுண்டது சாம், நஞ்சுண்டவை சாம் என்பனவும் கூறாமல் அமைதலால், இவற்றைச் சிறுநீர் என இனம் பெயாச்சொல் ஒழிந்த கறி முதலிய தன் இனங்களையும், உண்டான் என இனம் வினைச்சொல் - தினருளை முதலிய தன் இனங்களையும், வெற்றிலை என இனம் பெயாச்சொல் - மறைப பாகுசுசுண்ணாம்புகளையும் பண்டினை வளர் சாவான் என இனம் ஆண்பாற பெயா வினைகள் - மறை மான்கூடாற பெயா வினைகளையும் கொளறதற்கு உரியனவாக நின்றமை காண்க (எ)

[பெயர்வினைகள் திணைபாலஇடங்காலங்களின் பொதுமைநீக்கும்விதம்.]

ஈநூறு பொதுப்பெயா வினைகளின் பொதுமை நீக்கும்

மேலவருஞ் சிறப்புப் பெயாவினை தாமே.

(இ ள்) பொது - (திணை பால இடம் காலங்களுக்குப்) பொதுவாகிய, பெயா வினைகளின் பெயாச்சொற்கா வினைச்சொற்கள் என்பவற்றினுடைய, பொதுமை - (அத திணை முதலியவற்றிற்குப்) பொதுவாயிருக்குந் தன்மையை, - மேல வரும் மேல வருகிற, சிறப்பு - (ஒரு திணை பால இடம் காலத்துக்கே) சிறப்பாகிய, பெயா வினைதாமே பெயாச்சொற்களுள் வினைச் சொற்களும், நீக்கும் - நீக்கி ஒரு திணை பால இடம் காலத்துக்கே உரிமைசெய்யும்

ஒன்றற்கு முன் பின் என இனம் இரண்டு இடமும் 'மேல்' என்பபடுதலால், சிறப்புப் பெயா வினை எவவிடத்து வந்தாலும் கொள்க

பொதுப்பெயா	{	சாத்தன இவன்	}	பெயாததினைப் பொதுமையைப் பின்வந்த சிறப்புப்
		சாத்தன் இது		பெயா நீக்கி ஒருதினைக்கு உரிமைசெய்தது
		சாத்தன வந்தான்		பெயாத திணைப்பொதுமையைப் பின்வந்த சிறப்பு
		சாத்தன வந்தது		வினை நீக்கி ஒரு தினைக்கு உரிமைசெய்தது
		ஒருவா எனதாயா		பெயாப்பாறபொதுமையைப் பின்வந்த சிறப்பு
		ஒருவா எனதாப்பனா		புப்பெயாநீக்கி ஒருபாலுக்கு உரிமைசெய்தது
		மரம் வளர்ந்தது		பெயாப் பாறபொதுமையைப் பின்வந்த சிறப்பு
		மரம் வளர்ந்தன		வினை நீக்கி ஒருபாலுக்கு உரிமைசெய்தது
}	}	யாமெல்லாம் வா,வோம்	}	பெயரிடப்பொதுமையை முன்வந்த சிறப்பு
		நீரெல்லாம் வா,வீர்		புப்பெயரும், பின்வந்த சிறப்புவினையும்நீக்கி
		அவரெல்லாம் வருவா		ஒரிடத்துக்கு உரிமைசெய்தன

பொதுவினை { வாழ்க அவன் அவன் அவன் } வினைத் திணைபாவிடப்பொதுமையை
 அது அவை நான் } பின்வந்த சிறப்புப்பெயர்கள் நீக்கி ஒரு
 நான் நீ நீ } திணைபாவிடத்தகு உரிமைசெய்தன.
 உண்டு-வந்தான் வந்தான் வந்தான் } வினைத் திணைபாவிடப்பொதுமை
 வந்தது வந்தது வந்ததேன் } ஐயப்பின்வந்த சிறப்புவினைகள்நீக்கி
 வந்தோம் வந்தாய் வந்தீர் } ஒன்றுக்கு உரிமை செய்தன. (அ)

[எச்சங்களின் முடிபு.]

நகூ0. பெயாவினை உம்மையெசொற பிரிப்பென ஒழியிசை

எதிமறை இசையெனுஞ் சொல்லொழி பொன்பதும்

குறிப்பும் தத்த மெச்சம் கொள்ளும்.

(இ - ள்.) பெயா-பெயரெச்சமுட, வினை-வினையெச்சமும் உம்மை - உமையெச்சமும், சொல் - சொல்வெச்சமும், பிரிப்பு - பிரிநிலையெச்சமும், என-எனவெச்சமும், ஒழியிசை - ஒழியிசையெச்சமும், எதிமறை - எதிர்மறையெச்சமும், இசை - இசையெச்சமும், எனும் - எனகிற, சொல் ஒழிபு ஒன்பதும் - சொல்வெச்சங்கள் ஒன்பதும், குறிப்பும் - குறிப்பெச்சமும், -தத்தம் எச்சம் கொள்ளும் - தமதமது எஞ்சினின்ற சொற்களைக் கொண்டு முடியும்; (எ - று.)—எஞ்சுதல் - குறைதல்.

எனவே, எச்சங்கள்-சொல்வெச்சம், குறிப்பெச்சம் என இருவகைப்படும்.

இருதப பத்து எச்சங்களுள்ளும், பெயரெச்சம் வினையெச்சம் எனவெச்சம் என்னும் மூன்றற்கும் எச்சச்சொற்கள் வாககியங்களில் வெளிப்பட்டுநிற்கும்; மற்றவற்றிற்கு எச்சச்சொற்கள் வருவித்து உரைக்கப்படும்.

(உதாரணம்.)

(க) நெய்த சாததன், நல்ல சாததன் எனப் பெயரெச்சங்கள் - தம் எச்சமாகிய சாததன் என்னும் பெயரைக் கொண்டன.

(உ) நெய்து வந்தான், நெல்ல வந்தான் என வினையெச்சங்கள் தம் எச்சமாகிய வந்தான் என்னும் வினைமுற்றைக் கொண்டன.

(ங) சாத்தனும் வந்தான் என்னும் உம்மையெச்சம் - 'முன்னே கொற்றனும் வந்தான்' எனத் தன் எச்சத்தைக் கொண்டது.

(ச) நல்லவ னென்றுன் என்னும் சொல்வெச்சம் - நல்லவனென்று சொன்னான் எனச் சொல் எனும் தன் எச்சத்தைக் கொண்டது.

(ரு) சாத்தனே கொண்டான், சாத்தனே கொண்டான் என்னும் பிரிநிலையெச்சங்கள் - பிறா கொண்டிலர் எனத் தம் எச்சத்தைக் கொண்டன.

கொள்ளுதலாம் சாத்தனினின்று பிறா பிரிக்கப்பட்டாராதலின், பிரிநிலை.

(ஊ) கடல் ஒல்லென ஒலித்தது, நரம்பு விண்ணென இசைத்தது என்னும் எனவெச்சங்கள் - தம்எச்சமாகிய வினையைக் கொண்டன; மிகவும் ஒலித்தது, மிகவும் இசைத்தது என்பன இவற்றிற்குப் பொருளா மாதலால், இவ்வெனவெச்சம், விருதிப்பொருளைத்தருவிதோர் இடைச்சொல்லாம்.

(எ) கூரியதோர் வான் மனி, படித்தற்கோ வந்தான் என்னும் ஒழியிசையெச்சங்கள் - முறையே 'இப்பொழுது ஒடிந்தது', 'விளையாட வந்தான்' எனத் தம் எச்சத்தைக் கொண்டன.

(அ) மறப்பினும் ஒதிக்கொளலாகும், யானே செய்தேன் என்னும் எதிர்மறையெச்சங்கள் - முறையே 'மறக்கலாகாது', 'யான் செய்திலேன்' எனத் தம் எச்சத்தைக் கொண்டன.

(க) "கற்றதனாலாய பயனென்" என்பதில் - (துலைக) கற்றதனால் என ஒரு சொல்லும், "அந்தாமரையன்னமே நினை யானகன் ருற்றுவனே" என்பதில் - (என் உயிரினும் சிறந்த) நினை யெனப் பலசொற்களும் வருவிக்கப்படுதலால், இவ்விசையெச்சங்கள் - தம் எச்சங்களைக் கொண்டன. (இசையெச்சமாவது - வாக்கியங்களில் அவ்வவ்விடத்திற்கு ஏற்ப ஒருசொல்லும் பலசொற்களும் வருவித்து உரைக்கப்படுதல்.)

(க) துறிப்பெச்சமாவது - பெயரியலிற் பன்னிரண்டாஞ் சூத்திரத்திலே "ஒன்றொழி பொதுச்சொல்" முதலாக "இன்ன பிறவும்" உரைக்கும் சொல்லப்பட்டவை; ஆயிரம் மக்கள் பொருதார் என்பதில், மக்கள் என்னும் பொதுப்பெயர் - ஆடவர் என்னும் சிறப்புப்பெயரைக் கொண்டது. பிறவும் அச்சூத்திரவுரையிற் காண்க.

குறிப்பெச்சமொழிந்த ஒன்பதில், சொல்லெச்சம்-சொல் என்கிற சொல் ஒன்றே குறைந்துகிற்பது என்றும், இசையெச்சம் - பெயர் முதலிய சொற்களுள் ஒன்றாயினும் பலவாயினும் குறைந்துகிற்பது என்றும் வேறுபாடு அறிக.

தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள்

[தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளின் இலக்கணம்.]

† ௩௩௧. பெயரொடு பெயரும் வினையும் வேற்றுமை

முதலிய பொருளி னவற்றி னுருபிடை

ஒழிய விரண்டு முதலாத் தொடர்ந்தொரு

மொழிபோல் நடப்பன தொகைநிலைத் தொடர்ச்சொல்.

(இ - ள்.) பெயரொடு - பெயர்ச்சொல்லோடு. பெயரும் - பெயர்ச்சொல்லும், வினையும் - வினைச்சொல்லும், வேற்றுமை முதலிய - (பின்சொல்லப்பறும்) வேற்றுமை முதலாகிய, பொருளின் - அறுவகைப் பொருட்புணர்ச்சியில், அவற்றின் உருபு - அவற்றினுடைய உருபுகள், இடை ஒழிய - நடுவில் தொகுதி நிற்க, இரண்டு முதல் ஆ (க) தொடர்ந்து - இரண்டு சொற்கள் முதலாகப் பலசொற்கள் தொடர்ந்து, ஒரு மொழிபோல் நடப்பன-ஒருசொற் போல நடப்பவை, —தொகைநிலை தொடர் சொல் - தொகைநிலைத்தொடர்ச்சொற்களாம்; (எ - று.)—தொகை - இங்கே, உருபு மறைதல். (க) (க)

[தொகைநிலைத்தொடர்கள் இத்தனை யென்பது.]

† ௩௩௨. வேற்றுமை வினை பண்பு உவமை உம்மை

அன்மொழி என அத்தொகை யாருகும்.

(இ - ள்) வேற்றுமை - வேற்றுமைத்தொகையும், வினை - வினைத்தொகையும், பண்பு - பண்புத்தொகையும், உவமை - உவமைத்தொகையும், உம்மை - உம்மைத்தொகையும், அன்மொழி - அன்மொழித் தொகையும், என - என்று, அ தொகை - முன்சொன்ன தொகையிலேத் தொடர்மொழிகள், ஆறு ஆகும் - அறுவகைப்படும்; (எ - று) (கக)

[க. வேற்றுமைத்தொகை.]

! நகந. இரண்டு முதலா மிடையா றுருபும்

வெளிப்பட லில்லது வேற்றுமைத் தொகையே.

(இ - ள்.) இடை - (எழுவாய்க்கும் விளிக்கும்) நடுவில் நின்ற, இரண்டு முதல் ஆம் ஆறு உருபும் - இரண்டாவது முதலிய ஆறு வேற்றுமை யுருபுகளும், வெளிப்படல் இல்லது - வெளிப்படாமல் மறைந்துநிற்கும் தொடர்மொழிகள்,—வேற்றுமைத்தொகை வேற்றுமைத்தொகைகளாம்; (எ - று.)

(உ-ம்.) நிலம் கடந்தான் [ஐ] இரண்டாம்வேற்றுமைத் தொகை.

தலை வணங்கினான் [ஆல்] மூன்றாமவேற்றுமைத் தொகை.

சாத்தன் மைந்தன் [கு] நான்காம்வேற்றுமைத் தொகை.

ஊரீங்கினான் [இன்] ஐந்தாமவேற்றுமைத் தொகை.

சாத்தன் கை [அது] ஆறாமவேற்றுமைத் தொகை.

குன்றக் குகை [கண்] ஏழாமவேற்றுமைத் தொகை.

யானைக் கோட்டு நுனி குறைத்தான்—பன்மொழித் தொடர்.

இனி, 'ஆறு உருபு' என்ற முற்றுமையை எச்சவுமையாக்கி, கைக்களிறு, பொற்குடம் என உருபு பொருளும் உடன்தொகைகளும் வேற்றுமைத்தொகை யெனக் கொள்க; அவை - கையையுடைய களிறு, பொன்னுற்செய்த குடம் என விரியும்.

இனி, ஆசிரியா தொல்காப்பியனார், “ஐயும் கண்ணு மல்லாப பொருள்வயின், மெய்யுருபு தொகா இறுதியான” எனக் கூறுதலால், ஐயுருபும் கண்ணுருபு மல்லாத நான்கு உருபும் - இடையிலன்றி இறுதியிலே தொகா வெனவும், அந்த ஐயுருபும் கண்ணுருபும் - கடந்தான் நிலம், இருந்தான் குன்றத்து என இறுதியிலும் தொகு மெனவும் கொள்க.

வேற்றுமையுருபுகள் இடையிலே தொகுமென்ற ராயினும், அவை விரிந்துநிற்குமிடத்து எப்பொருள்படுமோ அப்பொருள்படுமிடத்தேதொக்குநிற்கும்; அப்பொருள் படாவிடத்தே தொக்குநில்லாவாம்.

(உ - ம்.) சாத்தனை அடித்தான், சாத்தனோடு வந்தான் என ஐயுருபும் ஒடுஉருபும் விரிந்துநிற்குமிடத்துச் செய்யப்படுபொருளும் உடனிகழ்ச்சிப்பொருளும் படுதல் போல, சாத்தன் அடித்தான், சாத்தன் வந்தான் என அவ்வுருபுகள் தொக்குநிற்குமிடத்து அப்பொருள்படாததனால் இப்படிப்பட்ட இடங்களில் உருபு தொக்கு நில்லாதென அறிக. (கஉ)

[உ. வினைத்தொகை.]

‡ ஈகசு. காலங் கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை.

(இ - ள்.) காலம் - காலங்காட்டும் வினையுருபாகிய இடைநிலையும் விசுவியும் முதலியன, கரந்த - மறைந்துநின்ற, பெயரெச்சம் - பெயரெச்சங்கள், — வினைத்தொகை - வினைத்தொகைகளாம்; (எ - று.)

எனவே, பெயரெச்சவினையின் உருபாகிய விசுவியும் இடைநிலையும் முதலியன தொக்குநிற்ப பகுதிமாதிரிமாய் நின்று முக்காலத்தக்கும் பொதுவாய்ப் பெயரெச்சப்பொருளை உணர்த்திப் பெயர்கொண்டுமுடிவது வினைத்தொகை யென்றபடி.

காலங் காட்டுவனவற்றை 'காலம்' என்றது - காரியவாகுபெயர்

(உ - ட்.) தோய்தயிர், பெய்ம்மழை, அழிபொருள், உழுபடை.

இவை - முன்னும் பின்னும் வருகின்ற சொற்களின் குறிப்பால், நேற்றுத் தோய்ந்த தயிர், இன்று பெய்கிற மழை, நாளை அழியும் பொருள், முக்காலத்தும் உழுத உழுகிற உழும் படை என ஒருகாலம்பற்றியும் முக்காலம்பற்றியும் விரியும். *

வருவழி, தருபொருள், அலமருநெஞ்சம் எனச் சில வினைத்தொகை பகுதிவிகாரப்பட்டு வரும். சிலபகுதிகள். வினைத்தொகையாக வாரா. (கங்)

[ஈ. பண்புத்தொகை.]

‡ ஈகஈ. பண்பை விளக்கும் மொழிதொக் கனவும்

ஒருபொருட்கு இருபெயர் வந்தவும் குணத்தொகை.

(இ - ள்) பண்பை விளக்கும் பண்போடு பணிக்கு உள்ள ஒற்றுமையை விளக்குதற்கு வருகிற, மொழி - ('ஆகிய' எனனும்) பண்புருபு, தொக்கனவும் - மறைந்துநிற்பவையும், ஒரு பொருட்கு இருபெயர் வந்தவும் - (அப்பண்புருபுதொக்குநிற்க) ஒருபொருளுக்குச் சிறப்புப்பெயரும் பொதுப்பெயருமான) இருபெயர்கள் வந்தவையும், — குணத்தொகை - பண்புத் தொகைகளாம்; (எ - று.) — பண்பு - குணம்; அதனையுடையது, பணி [குணி.]

'பண்பு' எனப் பொதுப்படச் சொன்னதனால் - வண்ணம், வடிவு, அளவு, சுவை முதலியன எல்லாம் கொள்க (வண்ணம் - நிறம். வடிவு - உருவம். அளவு - எண் முதலியன. சுவை - உருசி.) ஒருபொருட்கு இருபெயர் வந்தது, இருபெயரோட்டுப் பண்புத்தொகை யெனப்படும்; இதில், சிறப்புப்பெயர் முன்னும், பொதுப்பெயர் பின்னும் நிற்கும்.

(உ - ட்.) செந்தாமரை, கருங்குதிரை—வண்ணப் பண்புத்தொகை.

வட்டக்கல், சதுரப்பலகை—வடிவுப் பண்புத்தொகை.

* 'காலங்கரந்த பெயரெச்சம் வினைத்தொகை' என்றமையால், 'காலங் தோன்றும்பெயரெச்சம் தொகாநிலையா மென்க' என்பது - பழைய உரை.

ஒருபொருள், முககுணம்—அவ்வுப பண்புத்தொகை.

துவாக்காய், இன்சொல்—சுவைய பண்புத்தொகை.

[609.5]

ஆயன்சாத்தன், சாஸ்பபாம்பு—இருபெயரொட்டுப் பண்புத்தொ
செந்திறகுவனே, கருமபுருவச்சிலை---பன்மொழித்தொடர்.

இவை செம்மையாகிய தாமரை, வட்டமாகிய கல், ஒன்றாகிய பொருள், துவாப்பாகிய காய், ஆயனாகிய சாகதன், செம்மையாகிய நிறமாகிய குவளை என விரியும் செம்மையாகிய தாமரை யென்ற வாய்பாட்டால் விரிக் கப்பட்டாலும், செந்நிறமுள்ளதாகிய தாமரைபென்றே கருகது. செம்மையுடைய தாமரைமேன் வேற்றுமைப்பொருளாக விரித்தல், பொருளுக்கு ஒகதுமாயினும், சொல்லியல்புக்கு ஒவ்வாது. (கச)

(४५)

[சு. உவமத்தோகை.]

நீ நான் உவம யுதிவது உவமத தெரணகரிய.

(இ - ள்) உவம உருபு - (வினை பயன் மெய் உரு என்பவற்றைப் பற்றி வருகிற) 'போல்' முதலிய உவமவருபுகள், இலது - மறைந்ததின்ற தொடர்மொழிகள், —உவமத் தொகை - உவமத்தொகைகளாம்; (எ - று) — (வினை - தொழில், பயன் - பிரயோசனம், மெய் - வடிவம், உரு - நிறம்.)

எனவே, உபமேயததிக்ரம் உபமானததிக்ரம் இருக்கின்ற ஒப்புமையை விளக்குகின்ற 'போல்' முதலிய உருபுகள் இடையிலே தொக்குநிற்க உபமானச்சொல்லும் உபமேயச்சொல்லும் தொடர்வது, உவமத்தொகையாம்.

(உ-ம்.) புலிகெகாற்றன், குருவிகு. பிட்டான—வினையுலகத்தை.

மழைகளை, கற்பகவுள்ளில்—||யனுவமததெதாளை

துடியிடை, வேய்ததோள்—மெய்யுவமத்தொகை.

கார்க்கூந்தல், பவளவாய—உருவமதமெதானை

மரகதகுகிளிமொழி, இருளமழைநகை--பனமொழித்தொடா

இவை - புலி போலும் கொற்றன், மழைபோலும் கை, தமிழோலும் இடை, கார்போலும் கருதல், மரகதம்போலும் கிளிபோலும் மொழி என விரியும்.

(தூடி - உடுகை வேய - மூங்கில் மரகதம் - பச்சையிரத்தினம்.) (கடு)

[உவமவுருபுகள்.]

† நகரா. போலப் புரைய ஒப்ப உறழ்

மானக் கடுப்ப இயைபு ஏய்ப்பு

நேர நிகர ஆன்ன இன்ன

என்பவும் பிறவும் உவமத் துருபே.

(இ - ள்.) போல நிகர 'போல' முதலிய வினையெச்சம் பத்தம், அன்ன இன்ன என்பவும் இப்பெயரெச்சம் இரண்டும், பிறவும் - இவை போல்வன பிறவும்,—உவமத்து உருபு - உவமவுருபுகளாம்; (எ - று.)

‘பிற’ என்றதனால், போல், புரை முதலிய வினையடிகளும், அவ்வடி யாற் பிறத்தற்கு உரிய மற்றை வினையெச்சங்களும், வினைமுற்றுக்களும்,

பெயரெச்சங்களும், பொருவ, ஏற்ப, அனைய, இகல, ஏதிர, சிவண, மலைய
முதலியவையும் கொள்க. (கக)

[௫. உம்மைத்தொகை.]

1. ௩௩௩. எண்ண லெடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல்

எனநான் களவையு ளும்மில் தத்தொகை.

(இ - ள்.) எண்ணல் எடுத்தல் முகத்தல் நீட்டல் எனும் நான்கு அளவை
யுள் - எண்ணலளவை எடுத்தலளவை முகத்தலளவை நீட்டலளவை என்கிற
நால்வகை அளவைகளாற் பொருள்களை அளக்குமிடத்துத் தொடர்கிற அவ்
வளவைப்பெயர்களுள், உம் இலது - 'உம்' என்னும் இடைச்சொல் தொக்கு
நிற்பவை, - அத் தொகை - அவ்வும்மைத்தொகைகளாம்; (எ - று.)

(உம்) ஒன்றேகால், கபிலபரணர்—எண்ண லும்மைத்தொகை.

கழஞ்சேகால், தொடியேகல்க—எடுத்த லும்மைத்தொகை.

கலனேகுறுணி, நாழியாமாசு—முகத்த லும்மைத்தொகை.

சாணங்குலம், சாணரை - நீட்ட லும்மைத்தொகை.

சேரகோ பாண்டியா. புலிவிற்கெண்டை—பன்மொழித்தொடர்.

இவை-ஒன்றும் காலும், கழஞ்சும் காலும், கலனும் குறுணியும், சாணும்
அங்குவமும், சேரனும் சோழனும் பாண்டியனும் என விரியும். (கழஞ்சு,
தொடி, கல்க - சில எடையளவுகள்)

இத்தொகையில் உம்மை இடையில்பாத்திரமே யன்றி இறுதியிலும்
தொக்குநிற்பதனால், இதனை, இடையில் தொகுமென்னும் வேற்றுமைத்தொ
கை முதலிய நான்கிற்கும், இறுதியில் தொகுமென்னும் அன்மொழித்தொ
கைக்கும் நடுவிலே வைத்தாரென்று அறிக.

வினைத்தொகையும் பண்புத்தொகையும் விரிந்தால் தெரிநிலைப் பெயரெச்
சத் தொகாநிலைத்தொடரும் உவந்தொகை விரிந்தால் சிலவிடத்து வினை
யெச்சத் தொகாநிலைத்தொடரும் சிலவிடத்துப் பெயரெச்சத்தொகாநிலைத்
தொடரும், உம்மைத்தொகை விரிந்தால் இடைச்சொல் தொகாநிலைத்தொடரு
மா மெனக் காண்க. (க௭)

[௬. அன்மொழித்தொகை]

1. ௩௩௬. ஐந்தொகை மொழிமேற் பிறதொக லன்மொழி.

(இ - ள்.) ஐத் தொகை மொழிமேல் - (வேற்றுமைத்தொகை முதலிய)
ஐவகைத் தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகளுக்கும் புறத்தில், பிற தொகல் -
அவையல்லாத [பிறமொழிகளாகிய] உருபுகள் தொகரு வருபவை, - அன்
மொழி - அன்மொழித் தொகைகளாம்; (எ - று.)—(ஐந்து தொகைகளுக்
கும் உரியன) அல்லாத மொழி தொகருநிற்பது, அன்மொழித்தொகை.

(உதாரணம்.)

(க) பூங்குழல்—இரண்டாம்வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்
மொழித்தொகை; பூவையுடைய குழையுடையான் என விரியும்.

பொற்றெருடி—மூன்றாமவேற்றுமைதொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்
மொழித்தொகை; பொன்னொலாகியதொழையுடையான் என விரியும்.

அணியிலக்கணம்—நான்காம் வேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த
அன்மொழித்தொகை; அணிககு இலக்கணஞ்சொன்ன நூல் என
விரியும்.

பொற்றூவி—ஐந்தாமவேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை; பொன்னின்குடிய தாலியையுடையான் என விரியும்.

சேரனகுடி—ஆறாமவேற்றுமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொ
ழித்தொகை சேரனது குடிமக்க ளிருக்கும் ஊர் என விரியும்.

கீழ்வயிறமக்கழை—ஏழாம் வேற்றுமைத் தொகைப் புறத்துப் பிறந்த
அன்மொழித்தொகை, கீழ்வயிறுநின்கண் எழுந்த கட்டி போலவான்
என விரியும்.

(உ) தாமுழல்—வினைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை;
தாமுந்த குழை யுடையான் என விரியும்.

(ஈ) ஆண்டலக—பண்புத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை,
ஆண்மையாகிய தகுதியை குணத்தை யுடையான் என விரியும்.

(ச) துடியிடை—உவமத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை,
துடிபோலும் இடையையுடையான் என விரியும்.

(ரு) உயிமொ—உமைத்தொகைப் புறத்துப் பிறந்த அன்மொழித்தொகை,
உயிரும மெயும் கூடிய பிறந்த எழுத்து என விரியும்.

தகராளுநலமாபு—பன்மொழித்தொகை, தகரமும் ஞாழலும் கூடி உண்
டாகிய சாநதை அணிந்த மாடையுடையான் என விரியும் (தகரம் - ஒரு
வகை வாசனைப்பொருள் ஞாழல் - குங்குமம் பூ)

இனி, பன்மொழித்தொடரில் அடவகைத் தொகைகளும் கலந்த
தொகுமாறு—‘திக்கு செவ்வான் மதித் திருமுகப் பூவ குழல்’ என வரும்;
இது, திக்குந் செவ்வையாகிய வானத்தின்கண் எழுந்த மதிபோலும் திரு
முகத்தினையும் பூவையணிந்த குழலினையு முடையான் என விரியும் (கஅ)

[தொகைநிலைத் தொடர்மொழியில் பொருள்சிறக்கும் இடம்.]

நூலு. முன்மொழி பின்மொழி பன்மொழி புறமொழி

எனுநான கிடத்தும் சிறக்கும் தொகைப்பொருள்.

(இ) ன) * முன் மொழி முன்னின்ற மொழியும், பின் மொழி - பின்
நிற்கும் மொழியும், பல மொழி எல்லாமொழிகளும், புறம் மொழி (இம்
மெழிகள்ல்லாமல்) இவற்றின் புறத்தில் வரும் மொழியும், எனும் - என்கிற,

* ‘அண்டு ‘இடம்’ என்றதனால், காலமுன் கொள்ளாது இடமுன் கொ
ள்க’ என்பது, பழைய உரை.

நான்கு இடத்தும் - நான்கு இடங்களுள் ஒன்றிலே, தொகை பொருள் சிறக்கும் - தொகைநிலைத்தொடர்மொழிகள் பொருளசிறந்து நிற்கும்; (எ - று.)

பொதுப்பட நான்கிடத்தும் பொருளசிறக்கு மென்றாயினும், உயமைத்தொகை பலமொழியிலும்; அன்மொழித்தொகை புறமொழியிலும், மற்றை நான்கு தொகையும் இடத்திக்கு ஏற்றபடி முனமொழியிலாயினும் பின்மொழியிலாயினும் பொருள் சிறக்கு மெனக் கொள்க

(உதாரணம்)

(க) குடம் வனைநதான், விரி பூ, செந் தாமரை, வேற் கண வன்பவற்றில் - குடம் முதலிய முன்மொழிகள் பாளை முதலிய தம் இனத்தை விலக்கி நின்றலால், முன்மொழியிற் பொருள் சிறந்தன

(உ) நிலம் உழுதான், சுடு தீ, செஞ் ஞாயிறு, புலி பாயந்தான் என்பவற்றில் - உழுதான் முதலிய பின்மொழிகளைக் கூறியமாததிரத்தில் நிலம்முதலிய முனமொழிகள் தாமேவந்து இயைதலால், பின்மொழியிற் பொருள்சிறந்தன

(ங) இராப்பகல், சேரசோழபாண்டியா இவை முதலிய உம்மைத் தொகைகளில் - எல்லாமொழிகளிலும் பொருள் சிறந்தன

(ச) பூங்குழல், உயிரமெய இவை முதலிய அன்மொழித்தொகைகளில் - சொல்லுவோனது கருத்து இவ்விருமொழிப் பொருளின் மேலு மாகாமல் உடையான் முதலிய புறமொழிப் பொருளின் மேல தாதலால், அவற்றிற் பொருள்சிறந்தன. (கூ)

[இடத்தொகை பெயர்த்தொகைகளுக்கு வேறுபாடு.]

நூளக. வல்லொற்று வரினே இடத்தொகை யாகும்

மெல்லொற்று வரினே பெயர்த்தொகை யாகும்.

(இ - ள்.) வல் ஒற்று வரின் - வல்லெழுத்து (நிலைமொழி வருபொழி)களின் இடையேவந்தால், இடத் தொகை ஆகும் - இடப்பொருளில்தொகை ஏழாம்வேற்றுமைத்தொகையாம்; மெல் ஒற்று வரின் - மெல்லெழுத்து (இடையிற்) வந்தால், பெயர்த்தொகை ஆகும் - பெயர்கள் தொகை இருபெயரொட்டிப் பண்புத்தொகையாம்; (எ - று)

(உ-ம்.) (க) வடுகக்கண்ணன், துளுவநீசாததன், கன்னடங்கொற்றன் என இவை - வல்லொற்றுவந்த தொகை யாதலால், வடுகநாட்டிற் பிறந்த கண்ணன், துளுவநாட்டிற்சாததன், கன்னடத்திற்கொற்றன் என விரியும்.

(உ) வடுகங்கண்ணன், துளுவநீசாததன், கன்னடங்கொற்றன் என இவை - மெல்லொற்றுவந்த தொகை யாதலால், வடுகனாகிய கண்ணன், துளுவனாகிய சாததன், கன்னடனாகிய கொற்றன் என விரியும் இனி, சிறுபான்மை மெல்லொற்றுவந்தபோது, வடுகனுக்கு மகனாகிய கண்ணன் என இவ்வாறும் விரியும் என்று அறிக

வல்லொற்று முதல்மொழி வந்து புணர்ந்தபொழுது, “சிலவிகாரமா முயர்நினை” என்றதனால் ஈறுகெட்டு அவ்வல்லொற்றும் அதற்கு இனமான

மெல்லொற்றும மிகப்பெற்று வேற்றுமைத்தொகையோ பண்புத்தொகையோ என ஐயப்பட நின்றபோது, இக்குறியினால் துணியப்படு மென்றதாயிற்று. வடுகநாகன், வடுகவணிகன், வடுகவரசன் எனப் பிற முதல்மொழிகள் வந்து புணர்ந்தால், சொல்லுவான் குறிப்பாலன்றி இவ்வாறு துணியப்படா வென்க. (உ0)

[உம்மைத்தொகைக்குப் புறனடை.]

ஃ ௩௩௨ உயர்திணை யும்மைத தொகை பல ரீதே.

(இ - ள்) உயர்திணை உம்மைத்தொகை உயர்திணை யொருமையில் வருகிற உம்மைத்தொகைகள், பலா ரீதே (ரகரமெய்யும் 'கள்' என்பது மாகிய) பலாபால்விரு திகளை ஈற்றிலுடையனவேயாம்; (எ று)

(உம்) கபிலபாணி, நபுலவிபுல, சேரசோழபாண்டியர், தேவந்தேவிகள்.

'பலரீதே' எனற சேற்றேகாரத்தால்-துணிதிறையொருமையிலும் பொதுத்திணையொருமையிலும் வருகிற உம்மைத்தொகைகள் தம் தம பன்மையீற்றாகவே வரவேண்டாமென்கிற வியதியில்லாமல், உண்மையின்மைகள், உண்மையின்மை. இராபபகல்கள், இராபபகல் எனவும்; தந்தைதாயர், தந்தைதாய் : சாத்தன்சாத்தியர், சாத்தன்சாத்தின், சாத்தன்சாத்தி எனவும் பன்மையீற்றாலும், ஒருமையீற்றாலும் வரு மென்ற தாயிற்று. (உக)

[தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் பலபொருள் பதேல்.]

௩௩௩. தொக்குழி மயங்குந் இரண்டு முதலேழ்
எலலைப் பொருளின் மயங்கு மென்ப.

(இ - ள்.) தொக்க உழி - (வேற்றுமையுருபு முதலியன) தொக்குநின்ற இடத்து, மயங்குந் (பொருள்களால்) மயங்குதற்கு உரிய தொடர்மொழிகள், இரண்டுமுதல் ஏழ் எல்லை பொருளின் - இரண்டுமுதல் ஏழுவரையில் உள்ள பொருள்களால், மயங்கும—, எனப் - என்றுசொல்வா, (புலவர்); (எ - று.)

இது, பொருள்மயக்க மென்பபொருள்

தொகைநிலைத் தொடர்மொழிகள் விரித்துப் பொருள் கொள்ளப்படுமிடத்து ஒருபொருள் கொள்ளப்படுவதுமன்றி இரண்டுபொருள்முதல் ஏழு பொருள்வரையில் பலபொருள்களும் கொள்ளப்படு மென்றபடி. [மயங்குதல்-இணங்குதல்] தொக்குழி தொக்கஉழி என்பதன் விகாரம்.

'பொருள்' எனப் பொதுப்படச் சொன்னதனால் - பெரும்பாலும் தொகைநிலைப்பொருளாலும், சிறுபான்மை தொகைநிலைப் பொருளாலும் மயங்கும்.

(உதாரணம்.)

தெய்வவணக்கம் தெய்வத்தை வணங்கும் வணக்கம், தெய்வத்துக்கு வணக்கம் என இரண்டு பொருள்களால் மயங்கியது.

தற்சேர்ந்தார் - தன்னைச் சேர்ந்தார், தன்னொடு சேர்ந்தார், தன்கண் சேர்ந்தார் என மூன்று பொருள்களால் மயங்கியது.

சொல்லிலக்கணம் சொல்லுககு இலக்கணம், சொல்லினது இலக்கணம், சொல்லினகண உள்ள இலக்கணம், சொல்லிலக்கணம் சொன்ன நூல் என நான்துபொருள்வான் மயங்கியது

பொன்மணி பொன்னையுடைய மணி, பொன் வலாகிய மணி, பொன் னோடு சேர்ந்த மணி, பொன்னின்கண் உள்ள மணி, பொன்னும் மணியும் என ஐந்து பொருள்வான் மயங்கியது.

மரவேலி மரத்தைக்காக்கும் வேலி மரத்தாலாகிய வேலி, மரத்திற்கு வேலி, மரத்தினது வேலி, மரத்தின் புறத்த வேலி, மரமாகிய வேலி என துன்பொருள்கள் மயங்கியது

சொற்பொருள் சொல்லாலறியப்படும் பொருள், சொற்குட பொருள், சொல்லினது பொருள், சொல்லினகண் பொருள், சொல்லாகிய பொருள், சொல்லும் பொருளும், சொல்லானது பொருள் என ஏழ்பொருள்களான் மயங்கியது (சொல்லானது பொருளெனறது, தொகாநிலை பொருளான எழுவாயத்தொடர்)

புலி கொல் யானை என்னுடைய பன்மொழித்தொடர் புலியைக் கொன்ற யானை, புலியானது கொன்ற யானை, புலியினுற கொல்லப்பட்ட யானை என மூன்று பொருள்களான் மயங்கியது

இவ்வாறு எளிதிற பொருள்கொள்ள மல, வலிதிறபொருள்கொள்ளப் புகுந்தால் எட்டெல்லைமன்னும வரம்பில் நிலவாரம் அவ்வாறாதலின், அது மரபன்று என்பார், 'என்ப' என்ப புலவாழேல ஏற்றிக் கூற்றோ (உஉ)

தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகள்.

[தொகாநிலைத்தொடர்மொழி இத்தனை யென்பது]

† ஈசு. முற்றீ ரெச்ச மெழுவாய விளிப்பொருள்

ஆறுரு பிடைபுரி அடுகவை தொகாநிலை.

(இ ள்) முற்று - வினையுற்று, ஈர எச்சம் - பெயரெச்சமும் வினையெச்சமும், எழுவாய - எழுவாயும், விளி - விளியும் ஆகிய, பொருள் ஐவகைப்பொருளில் (பெயர் வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்), ஆறு உருபு (வேற்றுமைப்பொருளில் அவற்றின் உருபுகளாகிய இரண்டாவது முதலிய) ஆறு உருபுகளும் (இடையல் விரித்து நிற்கப் பெயர் வினைகள் புணரும் புணர்ச்சியும்), இடை - இடைச்சொற்புணர்ச்சியுட, உரி - உரிச்சொற்புணர்ச்சியும், அடுக்கு ஒருசொல் அடுக்கென்ற புணர்ச்சியு, இவை ஆகிய இவ்வொன்பதும்,—தொகாநிலை - தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகளாய் ; (எ - று.)

தொகாநிலைத் தொடர்மொழிகளாவன - நிலைமொழி வருமொழிகளின் இடையல் வேற்றன்மையுடைய முதலியன தொடர் குறில்லாமலும், ஒருமொழித் தன்மைப்படாமலும் சொற்கள் தொடராவன

(உ-ம்.) (க) உண்டான் சாததன் (தெரிநிலை) } வினைமுற்றத்தொடர்
பெரியன் கொற்றன் (குறிப்பு)

(உ) உண்ட சாத்தன் (தெரிநிலை) } பெயரெச்சத்தொடர்.
கரிய சாத்தன் (குறிப்பு)

(ஈ) உண்டு வந்தான் (தெரிநிலை) } வினையெச்சத்தொடர்.
விருந்தினரி உண்ணான் (குறிப்பு)

(ச) சாத்தன் வந்தான்—எழுவாதொடர்

(ந) சாகுதா வா —வினித்தொடர்

(சு) குடத்தை வினைநாள்
வாளால் வட்ட மறைன்
இராட்டிக்கு நந்தான்
மலையின் முழிந்தான்
சாத்தன் துணை
மணியின் சுண்ணாம்பு

(எ) மற்றுன்று—இடைச்சொல்தொடர்

(அ) நனி பெதை—உரிச்சொல்தொடர்

(க) பாபு பாபு—அங்குததொடர்.

இவையெல்லாம் நிலைமொழிநோக்கி யுணராக (உரு)

வடி, வழாநிலை, வழுவமைதி.

[வழக்கள் - எ.]

§ ௩௭௫. திணையே பாவிடம் பொழுது வினாஇறை

மரபு மேழம் மயங்கினும் வழவே.

(உ) திணையே இருகிலையுள் - ஐம் அஃ, இடம் மூவிட
மும், பொழுது மூக்காலமும், வினா - வினாவும், இறை - விடையும், மரபு -
(பலவகை) பரபுகளும், ஆம் ஆகிய ஏழை - மயங்கின் - தம்மம் முறை
தவறிவந்தால், வழ ஆம் - வழவாகும், (எ - று) - ஆகையால், இவ்வாறே
எழுவகை வழக்களையும் அறிந்து, வழக்கிடத்தும் செய்யுளிடத்தும் அவை
வராமல் நீக்குக.

திணை முதலிய ஆறும் மரபு மாறாது, இங்கே எடுக்காதொழிந்தவற்
றையே மரபென்று கொள்க வென்பார், அதனை இறுதியிற் கூறினார். (மரபு -
தொன்றுதொட்ட வழங்கும் முறைமை இறை - எதிர்மொழி, விடை.)

சொற்கள் தொடருமிடத்து, முடிக்கப்படும் சொற்களோடு முடிக்கும்
சொற்கள் திணை பால் இடம் காலம் வினா விடை மரபு என்னும் இவ்வேழி
லும் மாறுபடாமல் தொடர்ந்துநிற்பது, முறைமையாம்; அவ்வாறு தொடர்ந்து
நிற்பன, 'வழாநிலை' எனப்படுக: வழாநிலையாவது - இலக்கணக்குற்றமில்லா
தது. அத் திணை பால் முதலியவற்றில் மாறிநிற்பன, 'வழுவமைதி' - வழுவமைதி -
இலக்கணக்குற்றம்முள்ளது. அவற்றில் மாறி நின்று இலக்கணக்குற்றமுள்ள
தாகக் காணப்பட்டாலும், முன்னோரால் இருக்கலாமென்று ஏற்றுக்கொண்டு
அமைக்கப்பட்டன, 'வழுவமைதி'யாம். இம்முன்றனுள், வழு நீக்கப்படும்;
மற்றை இரண்டும் கொள்ளப்படுக.

- (உ-ம்.) (க) அவன் வந்தது—திணை வழி
 (உ) அவன் வந்தான்—பால் வழி.
 (ங) யான் வந்தான்—இட வழி
 (ச) நாளை வந்தான்—கால வழி.
 (இ) கறக்கிற ஏருமை பாலோ சிணையோ?—வினா வழி.
 (ஈ) பட்டுக்கோட்டைக்கு வழி எது? என்றால் } விடை வழி
 கொட்டைப் பாகு எட்டுப. ணம என்பது }
 (எ) யானைசெலுத்தபவனை இடையெனப்பது—மரபுவழி (உச)

[வினா விடைகள் திணை பால்களில் வழுவாமை.]

† ஈள்கு. ஐயந திணைபா லவ்வப் பொதுவினும்
 மெய்தெரி பொருள்மே லன்மையும் விளம்புபு.

(இ - ன்) திணை பால் ஐயம் - திணைபொருளிலும் பாற்பொருளிலும் ஐயம் [சந்தேகம்] தோன்றியவிடத்து அதனை, —அவ்வ பொதுவினும் - அத்திணைகளுக்கும் பால்களுக்கும் பொதுவாகிய சொல்லாலும், —மெய் தெரி பொருள்மேல் - உண்மையாகத் துணிந்த பொருளின்மேல், அன்மையும் - அல்லாத தன்மையை வைத்தும், —விளம்புபு - சொல்வா, (அறிவுடையோர்).

(உதாரணம்)

வினா (க) திணையிற் ஐயம் தோன்றியபோது, 'குற்றியோ மகனோ அவ்விடத்துத் தோன்றுகிற உரு' எனப் பொதுச்சொல்லால் வினாவுக. குற்றிக்கும் மகனுக்கும் பொதுப்பட நிறறலால், உரு பொதுச்சொல்லாயிற்று (குற்றி - கட்டை) இவ்வாறு கூறாமல், தோன்றுகின்றது, தோன்றுகின்றன எனச் சிறப்புச்சொல்லாற் கூறின், திணைவழுவும் வினாவழுவும்

(உ) உயா திணையிற் பால் ஐயம் தோன்றியபோது, 'ஆண்மகனோ பெண்மகனோ அங்கே கேட்குனாறுகியுமா' எனப் பொதுச்சொல்லால் வினாவுக ஆண் பெண் இரண்டல்லது பலபாலென வேறொன்று இல்லாமல் அவ்விருபாலுக்கும் பொதுப்பட நிறறலால், தோன்றுகிறவா என்பது-பொதுச்சொல்லாயிற்று. தோன்றுகிறவன் தோன்றுகிறவள் எனச் சிறப்புச்சொல்லாற் கூறின், பால்வழுவும் வினாவழுவும்

உ. அஃறிணையிற் பால் ஐயம் தோன்றியபோது, 'ஒன்றோ பலவோ இவ்வயல் புகுந்த மாடு' எனப் பொதுச்சொல்லால் வினாவுக. மாடு என்பது - பால்பகா அஃறிணைப்பெயராய், அத்திணையிருபாலுக்கும் பொதுச்சொல்லாயிற்று. புகுத்து புகுதல் எனச் சிறப்புச்சொல்லாற் கூறின், பால்வழுவும் வினாவழுவும்.

விடை. (க) குற்றியோ மகனோ என்று ஐயப்பட்டு வினாவியபோது, துணிந்த பொருள் குற்றியாயின் 'மகனான்று' என்றும், மகனாயின் 'குற்றி

யல்லல் என்றும் துணிந, பொருளின்மேல் மற்றொன்
றல்லாத தன்மையை வைத்துக்

(உ) ஆண்மகனோடு ணைமகளோ எனப் பார்ப்பது வினாவியபோது,
துணிந்தபொருள் ஆண்மகனுயின் 'பெண்மகன்' என்றும்,
பெண்மகளாயின் ஆண்மகன் 'பெண்' என்றும் துணிந்தபொரு
ளின்மேல் மற்றொன்றல்லாத தன்மையை வைத்துக் கூறுதல்

ஒன்றோ லக்ஷணம் எனப் பார்ப்பது வினாவியபோது, துணிந்த
பொருள் ஒன்றாயின் 'பெண்மகன்' என்றும், 'பெண்மகன்' என்றும்
'பெண்' என்றும் துணிந்தபொருளின்மேல் மற்றொன்றல்லாத
தன்மையை வைத்துக் கூறுதல்

'மகன்மகன்' அவ்வுருத் குற்றம் என இவ்வாறு கூறினால்,
சொல்லுருத் குற்றம் விடைவழியும் (உரு)

[தீண்ட வழவமைதி]

இங்ள. உயாதீண்ட தொடரந்த பொருள் முதல்வாறு
அதனோடு சாரத்தினைத் தீண்ட முடியின்

(இ-ள) உயாதீண்ட - உயாதீண்ட எழுமையால், தொடரந்த தொடரந்த
வந்து தானும் எழுமையாக நிற்கின்ற, பொருள் முதல் ஆறும் - (அஃறிணை
யாகிய) பொருள் இடம் முதலிய ஆறும் அதனோடு சாரத்தினை - அவ்வுயா
தீண்டையோடு சேர்த்து முடிக்கப்பட்டால் அத் தீண்ட முடியின் அவ்வுயா
தீண்டமுடிபைப் பெறுவனவாம், (எ - று)

தொடரத்தலாவது - அஃறிணையாகிய பொருள் முதலிய ஆறும் உயா
தீண்டைக்குச் சம்பந்தப்பட்டதாக நிறைவ சாரத்தலாவது அஃறிணையாகிய
பொருள்முதலியவற்றின் தன்மையை அவற்றையுடைய உயாதீண்டையின்மேல்
ஏற்றிக்கூடல்

(உ ம	மயி பொன் பெரியன்	—பொருள்	} இவகே உயாதீண்டையெழு வாயின் பயனிலையோடு அஃறிணை யெழு வாயும் முடிந்தமை அறிதல்
	நம்பி நூல் பெரியன்	—இடம்	
	நம்பி வாய்நூல் பெரியன்	—காலம்	
	நம்பி ருத்தல் கூரியன்	—சீனை	
	நம்பி குடிவை நல்லன்	—குணம்	
	நம்பி நூல் கடியன்	—தொழில்	

பொன் என்னும் அஃறிணை எழுமைய நம்பி என்னும் உயாதீண்டை எழு
வாயினது பயனிலையாகிய பெரியன் என்னும் உயாதீண்டையினையே கொண்டு
முடித்தலால் வழவாகி, தொடர்புண்டாயிருத்தலப்பற்றிச் சாரத்திமுடித்தலால்
வழவாகும்தியாயிற்று அஃறிணையாகிய பொன்னினது தன்மையான பெரு
மை, அதனையுடைய உயாதீண்டையாகிய நம்பியின்மேல் ஏற்றப்பட்டது

இனி, கிணறு நீர் ஊற்றிற்று, மாடு நீர் கூறிது என அஃறிணையோடு
சேர்ப்பின் அஃறிணைமுடிபின்வாதலும் கொள்க

'சாரத்தினை' எனவே, சாரத்தாவிட்டால் வழாநிலையாக நம்பிக்குப் பெண்
பெரிது, நம்பிக்கு வாழ்நிலை பெரிது எனத் தம் முடிபு கொள்ளும் (உரு)

[பலபொருள்கலக்கையில் திணை பால் மரபு வழுவமைதி.]

‡ ஈஎஅ. திணை பால் பொருள் பல விரவின சிறப்பினும்
மிசவினு மிழிபினு மொரு முடி பினவே.

(இ - ள்.) திணை - திணைகளும், பால் - பால்களும், பல பொருள் - (வெவ்வேறு வினைகளுக்கு உரிய பலபொருள்களுடன், விரவின - கலந்து ஒரு தொடராகவருவனவாயின் அவை, — சிறப்பினும் - சிறப்பினாலும், மிசவினும் - மிகுதியாலும், இழிபினும் - இழிவினாலும், ஒரு முடிபின - ஒரு முடிபையுடைய பெறுவனவாம், (எ - று)

(உதாரணம்.)

கிணை. (க) 'மொன்னனுப குதிரையும் வந்தாகள்' என்பதில் - இருதிணையும் கலந்த, சிறப்பினால் 'வந்தாகள்' என்னும் உயாதிணைமுடிபைப் பெற்றன. உயாதிணையாயிருக்கல், இங்கே சிறப்பு

(உ) 'பாடபார் சவரே சுடந்தார் பிணிபட்டார், மூத்தா ரினையார் பசும பெண்டி ரென்றிவருக்து' என்பதில் - இருதிணையும் கலந்த, மிகுதியால் 'இவாருள்' என்னும் உயாதிணைமுடிபைப் பெற்றன. பசும என அஃறிணைப்பொருள் ஒன்றிறதாக, பாடபார் முதலிய உயாதிணைப்பொருள் ஏழாசல், இங்கே மிகுதி.

(ங) 'மூரககலும் முதலையும் கொண்டது விடா' என்பதில் - இருதிணையும் கலந்த, இழிவினால் 'விடா' என அஃறிணைமுடிபைப் பெற்றன விடத்தக்கதை விடாமை, இங்கே இழிவு.

பாலி. 'காணும் தன்மையாலும் தாட்சுடையா னுண்டிலனேல்' என்பதில் - ஆண்பாலும் பெண்பாலும் கலந்த, சிறப்பினால் 'ஆண்டிலன்' என்னுமா ஆண்பால்முடிபைப் பெற்றன. பெண்ணினும் ஆண உயாந்தமை, இங்கே சிறப்பு.

இனி, கலவாமல் எண்ணிமுடிக்குமபோது, 'தோழனும் தானும் வந்தான்', 'தோழியும் தானும் வந்தான்' என ஒருமைமுடிபையேற்றலும் கொள்க.

பாப்பு. கறியும் சோறும் உண்டான், மாலையும் முடியும் கவித்தான் என்பவற்றில் - வெவ்வேறு வினைகளுக்கு உரிய பலபொருள்கள் கலந்து, சிறப்பினால் 'உண்டான்', 'கவித்தான்' என ஒருபொருளுக்கு உரிய வினைமுடிபைப் பெற்றன. உண்ணலென்னும்வினைக்கு உரிய சோறு - தின்னலென்னும் வினைக்கு உரிய கறியினும் தலைமையுடைமையும், கவித்தலென்னும் வினைக்கு உரிய முடி சூத்த லென்னும் வினைக்கு உரிய மாலையினும் தலைமையுடைமையும், இங்கே சிறப்பு.

(இங்கே இறுதியிற் சொல்லிய மரபுவழுவமைதி, 'வேறுவினைப் பல பொருள்' என மேல்வருஞ் சூத்திரத்தோடு மாறுகொளக்கூறலன்றோ வெனின்; — சிறப்புமுதலியன குறியாமல் எண்ணியபோது முடியும் மரபு அங்கே உறுதலால், மாறுகொளக்கூறலன் றென்க.) (உஎ)

[திணை பால் வழுவமைதி.]

‡ கூளக. உவப்பினு முயானினுஞ் சிறப்பினுஞ் செறவினும்
இழிப்பினும் பால்திணை இழுகனும் மியலபே.

இ - ன் : உவப்பினு - சுடிச்சியினுளும், உவப்பினு - மேன்மைப் பத்திச் சொல்லுதலினுளும், சிறப்பினு - சிறப்பினுளும், செறவினும் - கோபத்தினுளும், இழிப்பினு - இழிப்பினுளும், பால்திணை - பாலும்திணையும, இழுகனும் - வழுவந்தாலும் இவ்விதே அமைதிபெயரம்; (எ - று.)

பா. (க) தன் புதல்வனை 'என அடைய வந்தான்' என்பது, உவப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று

(உ) ஒருவனை 'அவன் வந்தான்' என்பது, உயரத்திசு சொல்லுதலால் ஒருமைப் பால் பன்மைப்பாலாயிற்று

(ஈ) "மகிழ்வாரசுதும் அல்லார்க்கும் காய்கித தலை எரிசு தண்ணெய்யின்" என்பது, சிறப்பினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று.

ச) "எனை தலையாடுநு மேன்றெ னுனைத துணையும், (தேவியிற்ற னில் புக்ல்" என்பது, கோபத்தினால் பன்மைப் பால் ஒருமைப் பாலாயிற்று.

(ரு) பெண்வழிச் சொல்பவனை 'உயர்ப்பென்' என்பது, இழிவினால் ஆண்பால் பெண்பாலாயிற்று

ணை. (க) ஒரு பசுவை 'என அடைய வந்தான்' என்பது, உவப்பினால் அஃகிணை உயர்திணையாயிற்று

(உ) 'பசுக்கியியா (மேயா, பசு) என்பது, உயரத்திசு சொல்லுதலால் அஃகிணை உயர்திணையாயிற்று (செளரியா கிளி.)

(ஈ) "கம்போடு மோனா தாமகியா" என்பது, சிறப்பினால் உயர்திணை அஃகிணையாயிற்று

(ச) "வெவும செபகலான தான்தேவ எவ்வாரா, போழமானவு மோரோய" என்பது, கோபத்தினால் உயர்திணை அஃகிணையாயிற்று

(ரு) 'நாடி டவுளுடை' என்பது, இழிவினால் உயர்திணை அஃகிணையாயிற்று இவ்விதே, இழிவு - சமத்து பணிவு

இனி, மகனை 'அஃ'பன் வந்தான்' என்றும், மகளை 'அஃ'பன் வந்தான்' என்றும் வழங்கும் மரபுவழுவமைதிக்குளும் கொள்க. (உஅ)

[பால் இட வழுவமைதி.]

‡ கூ.அ. ஒருமையிற் பன்மையும் பன்மையி னொருமையும்
ஒரிடம் பிறஇடந் தழுவலு முளவே

(இ - ன்.) ஒருமையின் பன்மையும்-ஒருமைப்பாலில் பன்மைப்பாற்சொல்லையும், பன்மையின் ஒருமையும் - பன்மைப்பாலில் ஒருமைப்பாற்சொல்லையும்

யும், ஓர இடம் பிற இடம் - ஓரிடத்தில் பிறஇடச் சொல்லையும், தழுவலும் - தழுவிகூறுதல்களும், உள - உள்ளனவாய் ; (எ - று)

(உதாரணம்.)

பால். (க) 'வெயி லெல்லாப் பிறைததது போகம்' என்பதில், வெயில் என்னும் ஒருமையாலில் எல்லாம் என்னும் பன்மையாற் சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது (வெயில் முழுவதையும் என்று கருத்து) இது, ஒருமைப்பன்மை மயக்கம்.

(உ) 'இரண்டு கண்ணு சிவந்தது' என்பதில், இரண்டு என்னும் பன்மையாலில் சிவந்தது என்னும் ஒருமையாற் சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது. (தனித்தனி சிவந்தது என்று கருத்து.) இது, பன்மையோடொருமை மயக்கம்.

இடம். (க) 'சாததன் தாய் இவை செயவேணு' என்பதில், யான எனச் சொல்லவேண்டுமென தன்மையில் தாய் எனப் படாக்கைச்சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது; (சாததன் தாயாகிய யான என்பது பொருள்) இது, தன்மைப் பரிந்துரை.

(உ) "எம்பியை யீங்குப் பெற்றேன்" என்பதில், தன்மையினை முன்னிலையாக்கித் தவறையே நோக்கிக் கூறுதலால், நினை எனச் சொல்லவேண்டுமென முன்னிலையில் எம்பியை எனப் படாக்கைச்சொல் சேர்த்துச் சொல்லப்பட்டது இது, முன்னிலைப் பரிந்துரை.

நீயோ அவனோ யார் இது செய்தார், யானோ அவனோ யார் இது செய்தார், நீயோ யானோ யார் இது செய்தார், நீயோ அவனோ யானோ யார் இது செய்தார் எனக் கலந்து ஓரிடத்தில் பிறஇடம் வருதலும் கொள்க (உக)

[இடம் வழுவாமற் காத்தல்.]

நாடிச். தரல் வரல் கொடை செல்ல சாரும் படர்சலக்
எழுவா யிரண்டும் எஞ்சிய வேறாகும்.

(இ - ள்.) தரல் வரல் கொடை செல்ல - இங்ஙனம் சொற்களும், படாக்கை - படாக்கையை, சாரும் அடையும்; எழுவாய் இரண்டும் - (இவற்றுள் முதலில் நின்ற தரல் வரல் என்னும் இரண்டு சொற்களும், எஞ்சிய ஏற்கும் - ஒழிந்த தன்மை முன்னிலையாகியும் ஏறகுடி, (எ - று) - இங்கே, 'எழுவாய்' என்னும் சொல், முதலென்னும் பொருளது.

தரல் முதலியன - அந்தந்தப்பகுதிகளை உணர்த்திநின்றன வாதலால், அப்பகுதிகளாற் பிறக்கும் வினைகளையெல்லாம் கொள்க.

(உதாரணம்)

அவனுக்குத் தந்தான் | அவனுக்குக் கொடுத்தான் } நான்கும் படாக்கை
அவனிடத்து வந்தான் | அவனிடத்துச் சென்றான் } யைச் சார்ந்தன.

எனக்குத் தந்தான், உனக்குத் தந்தான் } முதலிரண்டும் மற்ற
என்னிடத்து வந்தான், உன்னிடத்து வந்தான் } வைகளை ஏற்றன.

தரல் வரல் என்னும் இரண்டையும் தன்மை முன்னிலைகளுக்கும் கூட்டியதனால் - படாககைக்கே சிறந்தன கொடை செலல் என்னும் இரண்டும் என்பதும், மற்றதைத் தரலுர் வரலும் படாககைக்கு அவ்வளவாகச் சிறந்தன வல்ல என்பதும், கொடை செலல்கள் தன்மை முன்னிலைகளுக்கு வாரா என்பதும் பெறப்படும் இது, பெருபார்வைமற்றிய பழையவழக்கு.

இயை - சிறுபான்மை இடமுறை தவறி எனக்குக் கொடுத்தான், நின் பால் சென்றான என மாறி வருதலும் உண்டு; அவை முன்கூறிய இடவழு வமைதியின்பால் படும்

வினைச்சொல் பாலதறிக்கும் விசுதியால் மூன்றிடங்களுக்கும் உரியதாதலை வினையிடலிற்கூறி, தரல் முதலிய நான்கும் பகுதிதானே இடங்குறித்து நின்றலால், இங்குக் கூறினோர் அவற்றானு அடங்காமையின்

'ரங்கு' முதலியன தன்மையிலும், 'ஆங்கு' முசுலியன படாககையிலும் வருதலையும் இங்கே அமைத்ததுகொள்க (நடு)

[காலம்]

1. ந.அ.உ. இரட்டிப்பெதிர்வு சிகழ்வெனக் காலம் மூன்றே

(இ - ள்) காலம் (முன்சொல்லப்பட்ட) காலம், - இறப்பு - இறந்த காலமும், எதிர்வு - எதிர்காலமும், சிகழ்வு நிகழ்காலமும், என - என்று, மூன்ற - மூன்றாம்; (அ - டு)

இறப்பு - நடந்தது எதிர்வு நடக்கப் போகிறது. நிகழ்வு நடக்கிறது நிகழ்காலச்சொல் மற்றையகாலங்களுக்கு உரியதாகாத தன்மையைக் கருதி, அதனை இறதியில் வைத்தன கொள்க (நடு)

[கால வழுவமைதி.]

‡ ந.அ.ந. முக்காலத்தினு மொத்தியல் பொருளைச்
செப்புவா நிகழுவ காலத் தானே.

(இ - ள்.) முக காலத்தினு ஒருது இயல் பொருளை - மூன்று காலங்களிலு (தமசொழில் இடைவிடாமல் ஒரு தன்மையாக நடக்கின்ற பொருள்களை, நிகழும் காலத்தான நிகழ்காலத்தினால், செப்புவா - சொல்வா.

(உ - ம்.) மலை நிற்கின்றது, தெய்வம் இருக்கின்றது, கடவுள் அளிக்குன்றா (மலைக்கு நின்றலும், தெய்வத்திற்கு இருத்தலும், கடவுளுக்கு அளித்தலும் முககாலத்திலும் உள்ளனவாதல கான்க) (ந.உ)

[இதுவும் அது.]

‡ ந.அ.சு. விரைவினு மிகவினு தெளிவினு மியல்பினும்
பிறழவும் பெறுமமுக் காலமு மேற்புறி.

(இ - ள்) விரைவினு விரைவினாலும், மிகவினு - மிகுதியினாலும், தெளிவினு - தெளிவினாலும், இயல்பினும் - (இம் மூன்று காரணங்களால் லாமல்) இயல்பினாலும், முக காலமும் - மூன்றகாலங்களும், பிறழவும்

பெறுஉம் ஒன்று மற்றொன்றாக மாற்றிச் சொல்லப்படவும் பெறு : ஏற்பு உழி - ஏற்குமிடத்து; (எ - று - மிகுதி - பெரும்பான்மை.

(உதாரணம்)

- (க) உண்டுபோவதற்கு இருப்பவனை விரைவில் உடன் அழைத்த சுகொண்டு போகவேண்டிய மற்றொருவன் 'இன்னும் உண்டிலையோ?' என்றால் அவன் 'உண்டே னுண்டேன்' என்பான். உண்கிறவனை அவ்வாறு வினா வினாவுல் அவனும் 'உண்டே னுண்டேன்' என்பான் இங்கே விரைவினாலு, எதிர்காலமும், நிகழ்காலமும் இறந்தகாலமாகச் சொல்லப்பட்டன.
- (உ) அக்காட்டில் போனால் கூறை பறிகொடுத்தான், பறிகொடுக்கிறான்; களவுசெய்தால் கையறுக்கப்பட்டான், கையறுக்கப்படுகிறான் என்பவற்றில், மிகுதியினால், எதிர்காலம் இறந்தகாலமும் நிகழ்காலமுமாகச் சொல்லப்பட்டது கூறைபறிகொடுத்தலும், கையறுக்கப்படுத்தும் சிறுபான்மை தப்பினாலு தப்பு மாதலால், மிகுதி யெனப்பட்டன.
- (ங) அறமசெய்தால் சுவாககம் புகுந்தான், புகுக்கின்றான்; எயம்பு முட்டை யெடுத்ததுகொண்டு மேட்டேறினால் மழை பெய்தத, பெய்கின்றத என்பவற்றில், தெளிவினாலு, எதிர்காலம் இறந்தகாலமும், நிகழ்காலமுமாகச் சொல்லப்பட்டது சுவாககம்புகுத்தற்கு அறஞ்செய்தல் காரணமென்பது சாஸ்திரப்பிரமாணத்தினாலும், மழைபெய்தற்கு எயம்பு முட்டை யெடுத்ததுகொண்டு மேட்டில் ஏறுதல் அறிகுறி யென்பது பிரதியகூட பிரமாணத்தினாலும் தெளியப்பட்டதனாலு, தெளிவாயின
- (ச) யாம் முன்னே விளையாடுவது இச்சோலை, விளையாடுகிறது இச்சோலை என்பவற்றில், வேறொருகாரணமு மில்லாபல், இயல்பினால், இறந்தகாலம் - எதிர்காலமும் நிகழ்காலமுமாகச் சொல்லப்பட்டது. (ஙங)

[அறுவகை வினா.]

ஃ ஈஅரு அறிவு அறியாமை ஐயுறல் சொல்ல கொடை
வவல் தரும் வினா ஆறு மிழுக்கார. *

(இ - ள்) அறிவு - அறிதலும், அறிடாமை - அறியாமையு, ஐயுறல் சந்தேகப்படுதலும், கொள்ள - வாங்கிக்கொள்ளுதலும், கொடை - கொடுத்தலும், வவல் - எவதலும் ஆகிய அறுவகைப் பொருளையும், தரும் - தருதலால் வருகின்ற, வினா ஆறும் - ஆறுவகை வினாக்களையும், இழுக்கார - தவறாமல் கொள்வர். (புலவர்); (எ - று.)

(உதாரணம்)

- (க) ஆசிரியன் 'இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது' என்பது அறிவினா
(உ) மாணக்கன் 'இச்சூத்திரத்திற்குப் பொருள் யாது?' என்பது அறியாவினா.
(ங) 'குற்றியோ? மகனோ?' என்பது - ஐயவினா.

'இழுக்கா' என்றும் பிரதிபேதம்.

(ஈ) 'பயறு உள்ளதோ வணிகரோ' என்பது - கொள்வீனா.

(ஐ) 'சாத்தனுக்கு ஆடையில்லையோ?' என்பது - கொடைவீனா.

(க) 'சாததா! உண்டாயா?' என்பது - எவல்வீனா

(அறிவீனா - தான் ஒருபொருளை அறிந்திருந்து அப்பொருள் பிறர்க்குத் தெரியாவென்றதை அறிசற்றொருங்கு அதனைக்குறித்துப் பிறரைக்கேட்பது அறியாவீனா - தான் அறியாத ஒரு பொருளை அறிந்துகொள்ளுதற் பொருட்டிப் பிறரைக்கேட்பது ஐயவீனா - தனக்குச் சந்தேகமாயிருப்பதொரு பொருளை அச்சந்தேகத்தினால் தகுக்கள்ளுதற்பொருட்டிப் பிறரைக்கேட்பது. கொள்வீனா - தான் ஒருபொருளை வாங்கிக் கொள்ளுதற்பொருட்டு அப்பொருள் ஒருதலைப்பற்றிப் பிறரைக்கேட்பது கொடைவீனா - தான் ஒருபொருளைக் கொடுத்தற்பொருட்டு அப்பொருள் இருதலைப்பற்றிப் பிறரைக்கேட்பது. எவல்வீனா - தான் ஒருதொழிலைச் செய்யுமுடிக் கவுதற்பொருட்டு அததொழிலின் நிச்சயசரிப்பற்றிப் பிறரைக்கேட்பது.) (௩௬)

[எட்டுவகை விடை.]

‡ நாயக. சுட்டு மறை நோ எவல் வினாதல்

உற்ற துரைத்த லுறுவது கூறல்

இனமொழி யெனுமென் ணிறையு றிறுதி

நிலவிய ஐந்தமப் பொருண்மையின் நேர்ப.

(இ - ன்) சுட்டு - குறிக்கப்பட்டிருக்கிறதிலும், மறை - எதிர்ப்புத்துக் கூறுதலும், நேர் - உடன்பட்டிருக்கிறதிலும், எவல் - எதிராக் கவுதலும், வினாதல் - எதிராக் வினாவுதலும், உற்றது - உரைத்தல் நோந்ததைச் சொல்லுதலும், உறுவது - கூறல் - இனி நோவதைச் சொல்லுதலும், இனம் மொழி - (வினாவியதற்கு) இன்னமானதைச் சொல்லுதலும், எனும் - என்ற, என் இறையுள் - இவ் வெட்கவகை விடைகளின், இறுதி நிலவிய ஐந்தம் - கடையில் நின்ற (எவல் முதலிய) ஐந்தும், அப்பொருண்மையின் - அவ்விடைப் பொருளைக் குறிப்பால் தருதலினால், நேர்ப - விடைகளென்று கழுவிக் கொள்வர், (புலவர்) ; (எ - று

எனவே - முதல் மூன்றாம் வெளிப்படை விடையும், மற்றை ஐந்தம் எதிர்மறை பொருள் தரும் துரிப்புவிடையும் மென்றதாயிற்று

(உதாரணம்)

(க) 'உறையூர்க்கு வழியாது?' என்று வினாவினால், 'இது' என்பது - சுட்டுவிடை.

(உ) 'இதுசெய்வாயா?' என்று வினாவியபோது, 'செய்யேன்' என்பது - மறை விடை.

(ங) 'இது செய்வாயா?' என்று வினாவியபோது, 'செய்வேன்' என்பது - நேர் விடை.

(ச) 'இதுசெய்வாயா?' என்று வினாவியபோது, 'நீ செய்' என்பது - எவல்விடை.

(ரு) 'இதுசெய்வாயா?' என்று வினாவியபோது, 'செய்வேனா' என்பது - வினாவெதிர் வினாதல் விடை.

(சு) 'இது செய்வாயா?' என்று வினாவியபோது, 'உடம்பு நொந்தது', 'நோவா நின்றது' என்பன - உற்றதாரைத்தல்விடை.

(எ) 'இதுசெய்வாயா?' என்று வினாவியபோது, 'உடம்பு நோம்' என்பது - உறுவதுகூறல்விடை.

(அ) 'இதுசெய்வாயா?' என்று வினாவியபோது, 'மற்றையது செயவேன்' என்பது - இனமொழிவிடை.

வினாவெதிர் வினாதல் விடையாவது - தான் ஒரு வினாவிற்குச் சொல்லும் உத்தரம் வேறொரு வினாவடிவாய இருப்பது.

உறுகின்றதாரைத்தலும், உற்றதாரைத்தலில் அடக்கப்பட்டது.

"இனி, 'நிலைய' என்ற மிகையானே, வினா இன்றியும் செய்ய வருவனவும் உள வென்க. அறிவானொருவன் இன்னநாள் காற்று அடிகரும், இன்னநாள் மழையெய்யும், இன்னநாள் வாழுவாரும் என்றலும், இரப்பவனொருவன் 'கங்கையாடிப் போந்தேன், ஒருபிடிசோறு தமமின், ஓராடை தமமின்' என்றலும் காண்க; பிறவும் அனை" என்பது பழைய உரை (ருரு)

[வினாவிடைகளில் முதல் சினை வழுவாமை.]

ருஅஎ. வினாவினும் செப்பினும் விரவா சினைமுதல்.

(இ - ள்) வினாவினும் - வினாவுதலிலும், செப்பினும் விடைகொடுத்தலிலும், சினை முதல் - சினையும் முதலும், விரவா (ஒற்றுமைபற்றிச் சினையும் முதலும் ஒன்று என்று எண்ணி முதலொகி-சினையும் சினையொகி முதலுமாக) மயங்கச் சொல்லப்பட்டாவாம்; (எ - று)

(உ - ம்) கண் பிறழ்ந்ததோ கயல் பிறழ்ந்ததோ எனவும், சாததன் நல்லனோ கொற்றன் நல்லனோ எனவும் இவ்வாறு சினைபுர முதலுமபற்றி வினாவி யவர்க்கு - கண் பிறழ்ந்தது கயல் பிறழ்ந்தது எனவும், சாததன் நல்லன், கொற்றன் நல்லன் எனவும் விடை கொடுக்கப்படு; எனவே - அதனை உடையானாக கருதி இவள் பிறழ்ந்தாளோ கயல் பிறழ்ந்ததோ என வினாவுதலும், இவள் பிறழ்ந்தாள் என விடை கொடுத்தலும் வழுவா மென்றதாயிற்று (ருசு)

[மரபு.]

ருஅஅ. எப்பொருள் சொல்லினால் எனவாறு யாந்தோர் செப்பின ரப்படிசு செப்புதல் மரபே

(இ - ள்) எப் பொருள் எந்தப்பொருளை, எச் சொலின் - எந்தச்சொல்லால், எ ஆறு - எவ்வழியால், உயாந்தோர் அறிவுடையோர், செப்பினா சொன்னார்களோ, அப்படி செப்புதல் - (அப்பொருளை அச்சொல்லால்) அவ்வழியால் சொல்லுதலே, மரபு - மரபாம்; (எ - று)

(உ - ம்) குதிரைக்குட்டி, யானைக்குட்டி எனவும்; யானைக்கன்று, பசுவின்கன்று எனவும்; யானையிலத்தி, எருமைச்சாணம் எனவும்; யானை

பாகன், ஆட்டிண்டயன் எனவும் வரும் பசுவிற்கு -டி, குதிரைக்குஞ்சு, பாண்சொணம், ஆட்டி - ஈசன் எனக் கூறினால், மரபுவழுவாம் (ங௭)

[பொதுவினை மரபு வழாநிலை]

¹ நுஅக வேறுவினைப் பலபொருள்குழிப் பொதுச்சொல்லும்
வேறவினை நெண்ணுமோ பொதுவினை வேண்டும்

(இ - ள்) வேறு வினை வையவில்லைவினையுடைய உரிய பல பொருள் - பல பொருள்களைப் சமுவிட ஒருகோது தழுவியிருக்கிறது, பொது சொல்லும் ஒரு தொகை கூடலும், உயர்வுமையுடைய - வெவ்வேறு வினைக்கு உரிய பொருள்களை எண்ணிநிறுத்தப் படுகிறது புச்சொற்களும், - ஓர் பொதுவினை - (தமக்குள் ஒன்றாகத்தான் இருக்கின்றனவேண்டாமல்) எல்லாவற்றிற்கும் உரிய தொகுப்புத் தவினைய வேண்டாமல் கொண்டு முடிந்து நிற்கும், (எ - ம)

(உதாரணம்)

(க) அடிசில் என்பது பண்பன திறந்ததவன் குடிபணவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால் அடிசில் அணிந்தால் மிகந்தால் என்றும், அணி என்பது கல் பன கல்வன் ஆகவன் பூண்பனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால் அணிப் பந்தால் அணி கிதப்பர் என

இம்மனது கொட்டவன் ஊதுவனவற்றிற்கெல்லாம் பொது சொல்லாதலால், இம்ம (இயம்பிடு) இம்ம பந்திப்பர் என்றும், படை என்பது - எய்வன் விவன் மவையுடன் குத்துவனவற்றிற்கெல்லாம் பொதுச்சொல்லாதலால் படை யுடங்கிற்று, படை கொட்டி என்றும் பொதுவினையால் முடிக்க அடிசில் உணவு அணி ஆபரணம் ஆயும் வத்தியம் படை - ஆயுதம் அயின்றார், மிகந்ததால் உண்டார் அணிந்தார் கரித்தார் உயம்பிடு தெதார் - முடிவகிஞர் வந்தகிஞர், தெட்டார் பாயே கித்தார்)

(உ) இனி சிறப்புச்சொற்களை எண்ணுமப்பொழுது சிலநாள் சோறும் சில நாள் மயவு சிலநாள் நிற்கும் சிலநாள் சருகும் அபிநா அல்லது மிகந்தால், முடியும் குழையுமோ திரும்பும் அரைநாணும் அணிந்தால், பறையும் குழலும் (இயம்பிடு), வளும் வேலும் வாங்கிஞர் என்று பொது வினையால் முடிக்க (ங௮)

[சிறப்புவினை மரபு வழாநிலை.]

நுகர வினைசார பிணமிட மேவி விளங்காப்

பலபொருள் சொருசொற பணிப்பாசிறப் பெடுததே.

(இ - ள்) வினை - (குறித்தபொருளை விளக்கும்) வினையும், சார்பு-சாரபும், இனம் - இனமும், இடம் - இடமும் முதலிய சொற்களை, மேவி பொருந்தி, விளங்கா - பொருள் விளங்காத பல பொருள் ஒரு சொல் பல பொருள் களைக்குறிக்கும் ஒருசொல்லை, சிறப்பு எத்தது சிறப்புச்சொல்லோடு கூட்டி, பணிப்பா - சொல்வா, (புவவா), (எ -

அடுக்குத்தொடர்க்கும் இரட்டைக்கிளவிக் தும் வேறுபாடு:—அடுக்குத் தொடரும் இரட்டைக்கிளவியும் வந்ததுவேமீண்டும்வருதலால் ஒக்கு மாதலின், இவையிரண்டுக்கும் வேறுபாடு என்னவென்றால்:—அடுக்குத்தொடர் மக்களிரட்டையும் விலங்கிரட்டையும் போல வேறுபட்டுத் தனித்தனி பொருள்கொடுத்து நிற்கும்; இரட்டைக்கிளவி - இலையிரட்டையும் பூவிரட்டையும் போல வேறுபடாமல் ஒன்றுபட்டுத் தனித்தனி பொருள்கொடாமல் நிற்கும் என்று அறிக. அன்றியும், இரட்டைக்கிளவி இரண்டுதரத்துக்குமேல் வந்தது வரப்பெறுது.

இச்சூத்திரம், * தொல்காப்பியத்தினின்று எடுத்துக்கொள்ளப்பட்டது

[ஒருபொருளின்மேல் வரும் பலபெயர்கள்.]

நகளு. ஒருபொருட் பலபெயர் பிரிவில வரையார்.

(இ - ள்.) ஒரு பொருள் - ஒருபொருளின்மேல், பல பெயர் - பல பெயர் சொல்லும்போது, பிரிவு இல் - (அப்பொருளினின்றும்) பிரிதலில்லாதவற்றை, வரையார் - நீக்காமற் கொள்வர், 'புலவா'; (எ - று.)

எனவே, பிரிவுள்ளவற்றை நீக்குவ ரென்றதாயிற்று.

(உ - ம்.) 'ஆசிரியன் பேராசிரியன் சாத்தன் வந்தான்', 'பாண்டியன் பல் யாகசாலை முதகுடுமிப் பெருவழுதி வந்தான்' என்பன - பிரிவில்லாமல், பல பெயரும் ஒருபொருளின்மேற் சென்று, கேட்போர்க்குச் சொல்லுவான் குறித்த பொருளை விளக்கி நின்றன.

"பகையியல்பாயில் படைக்கை மறவன்," "எழுத்தறி வில்லோ னிலக கண நிறைகடல்" என வந்தால், பகை இயல்பாகவே இல்லாதவனைப் படைக்கைமறவ னென்றலுப, எழுத்தறிவில்லாதவனை இலக்கண நிறைகட லென்றலும் கூடாமையால், பிரிந்து வழுவா மென

இனி, இச்சூத்திரத்திற்கு - ஒருபொருளையே குறித்துவரும் பலபெயர்கள் வேறுபடாமல் அப்பொருளையே சுட்டாய நின்று உணர்த்துமாயின், அவற்றை நீக்காமல் கொள்வர் என்றும் பொருள்கொள்ளலாம்; (உ - ம்) "நற் பூங் கழலான் இருதிங்கள் நயந்த வாறும், கற்பா டழித்த கனமாமணித் தூண்செய் தோளான், வெற்பூ டறுத்து விரைவின் நெறித் கொண்டவா றும்" என்ற இடத்தில், 'கழலான்' என்னும் பொருட்பெயரையே பின் 'தோளான்' என்பது குறித்து, சொல்லுவான் குறிப்பால் அவன் என்னுஞ் சுட்டுபெயரின் தன்மையாய் நின்றவாறு காண்க. (சசு)

[ஒருபொருள் குறித்து வரும் பலசொற்கள்.]

† நகலு. ஒருபொருட் பன்மொழி சிறப்பினின் வழா.

(இ - ள்.) ஒரு பொருள் பன் மொழி ஒருபொருளைக் குறித்துவருகிற பலசொற்கள்,—சிறப்பினின் - (அவ்வாறு வருதற்கு ஒருகாரணம் இல்லையானாலும்) சிறந்த நிக்கையால்,—வழா - (அவ்வாறு) மரபுவழுவென்று நீக்கப் படாவாம்; (எ - று.)—வடிவமைதி யென்று கொள்ளப்படு மென்க.

* தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - கிளவியாக்கம் - சஅ.

சிறந்து நிற்கை - செவிக்குச் சொல்லின்பம் தோன்ற நிற்கல்.

(உ - ம) 'நீ மிகை ஞாயிறு, புனிற் றிளங் கன்று, நா கிளங் கமுரு, உயர்ந்
தோங்கு பொரு வரை, குழிந்தாழ்ந்த கண், வெங் கொடும் போர்.

இனி, இரட்டுமொழிதலால், சிறப்பினினை என்பதற்கு - சிறப்புப்பொரு
தோத் தருதலால் என்றும் பொருள் கொள்ளலாகு இங்குக்காட்டிய உதாரணங்
களுள் முறையே மிகவும் மேலிடத்திலுள்ள, மிகவும் இளமையான, மிகவும்
உயர்ந்த, மிகவும் உளளடங்கிய, மிகவும் கொடிய என்ப பொருள்படுத்தலும
காண்க. (மீ - மேல மிகை மேல புனிறு இளமை நாகு - இளமை)

இது, வாய்நாடுபற்றி, 'நீ மிகைநீரோ' எனவும்படும் (சஎ)

[முற்றம்மை வேண்டுமே இடம்]

! நக்கக இணைதென றறிபொரு ளுலகி னிலாப்பொருள்
வினை படுத்த துரைப்பி னுமமை வேண்டுமே.

(இ - எ) இணைதது என்று அறி பொருள்-இவ்வளவென்று அளவறியப
பட்ட பொருளையும், உலகின இலா பொருள் (எக்காலத்தும்) எவ்விடத்
தும் இல்லாத பொருளையும், வினை படுத்தது உரைப்பின் முடிசுக்குஞ்சொல்
லோடு கூட்டிச் சொல்லும்போது, (அவை), உமமை வேண்டும் - முற்றும்
மையை வேண்டி நிற்கும், (எ - ம)

(உ - ம) (க) 'இருவினையும் சேரா,' 'தமிழாட்டு முவேந்தரும் வந்தா,'
'வேதம்நடனதுப் அறிந்தான்'—இணைதென்று அறி பொருள்கள்,
முற்றும்மை வேண்டி நின்றன

(உ) 'முபற்கோடு ஆகாப்பது அன்றும் இலலை', 'ஒளிமுன் இருள்
எங்கும் இலலை—உலகில இலா பொருள்கள், முற்றும்மை வேண்டின
இவவுமமை சிலவிடத்து 'இருதோள் தோழா பற்ற', 'ஒன்றுழை ஒன்
றெலகி' எனச் செய்யுள்விகாரத்தால் தொகு நிற்பதும் உண்டு

இனி, உலகில நிலலாத பொரு ளென்றும் பிரித்து உரைக்கலாம்

'வினை' எனறது முடிசுக்குஞ்சொல் எனறமாதிரிமாய் நிற்பதனால், கண்
இரண்டுக்குடு, எழுது இரண்டும் கிழம என்ப பெயர்கொண்டு முடியும்
போதும் உமமை பெறு மெனக் கொள்க

ஐந்தலைநாகம், நானமறைமுதலவா என்ற இடங்களில், இணைத்தென்று
அறிந்தபொருளாயினும், வினைப்படுத்தி உரையாமையால், உமமையேண்டா
வாயின வென அறிக (சஅ)

[செயப்ப்பொருள் முதலியவற்றைக் கருத்தாவாகக் கூறுதல்]

! சரு. செயப்படு பொருளைச் செய்கது போலத்

தொழிற்படக் கிளத்தலும் வழக்கினு ளுரித்தே

(இ - எ) செயப்படுபொருளை—, செயதது போல - கருத்தாவைப்
போல வைத்து, தொழில் பட கிளத்தலும் - அதனமேல் அக்கருத்தாவின்
வினைபை ஏற்றிக்கூறுதலும், வழக்கினுள் - வழக்கத்திலே, உரித்து - உரியது.

(உ - ம்.) இம்மாடு யான் கொண்டது இச்சொறு அவன் கொடுத்தது, இவ்
வெழுத்து நீ எழுதியது என வரும்.

‘செயப்படுபொருளைச் செய்ததுபோலச் தொழிற்படக் கிளத்தலு?’
என்ற எச்ச உம்மையால், கருவி நிலம் செயல் காலங்களைக் கருத்தாவாகக்
உறுதலும் சிலவிடத்து உண்டென்று கொள்க. அவை வருமாறு:—இவ்
வெழுத்தாணி யான் எழுதியது - கருவி; இவ்விடு அவன் இருந்தது - நிலம்;
இத்தொழில் நீ செய்தது செயல்; இந்நாள் அவா பிறந்தது - காலம். (சக)

[அடை அடுத்துவரும் மொழிகள்.]

சுருக. பொருள் முதலாறு மடைசேர் மொழியினம்
உள்ளவு மில்லவு மாமிரு வழக்கினும்.

(இ - ள்.) பொருள் முதல் ஆறு ஆம் - பொருள் முதலிய ஆறுகிய,
அடை - அடைமொழிகளால், சேர் - அடுக்கப்பட்ட, மொழி - சொற்கள்,—
இரு வழக்கினும் - (உலகவழக்குச் செய்யுள்வழக்கு என்னும்) இரண்டிடத்
தும், இனம் உள்ளவு - இனமுள்ளனவாயும், இல்லவும் - (அன்றி) இன
மில்லாதனவாயும், ஆம் வரும்; (எறு.)

அடை அடுத்துவரும் மொழி; அடையெனினும், விசேஷணமெனி
னும் ஒக்கும். இவ்வடைமொழியால் அடுக்கப்படும் மொழி - அடைகொளி
எனப்படும்; அடைகொளியெனினும், விசேஷயொனினும் ஒக்கும் சொல்லப
படும் பொருளுக்கு இனமாயுள்ள பொருளை விலக்கும் இனமுள்ள அடை -
பிறிதினியையு நீக்கிய விசேஷண மெனவும், சொல்லப்படும் பொருளின்
இனத்தை விலக்குதலில்லாமல் வரும் இனமில்லாத அடை - தன்னோடு
இயைபின்மை நீக்கிய விசேஷணமெனவும் பெயாபெறும்; இவற்றை முறையே
வடநூலார் அநயயோகவ்யவசங்கேதம், அயோகவ்யவசங்கேதம் என்பர்.

(உ-ம்.) இனமுள்ளன.

இனமில்லன

நெய்க்குடம், பாற்குடம்	உயிளம்	—பொருள்.
துளிரெல், வயலிரெல்	ஊமன்று	—இடம்.
காத்திகைவிளக்கு, வைவிளக்கு	நிலநம்பு	—காலம்.
பூமரம், உயமரம்	இலையரம்	—சினை.
சேந்தாமரை, வெண்டாமரை	செய்போத்து	—குணம்
ஊன்றுகோல், ஊதுகோல்	தோயதயி	—தொழில்.

என வழக்கிடத்து வந்தன அளமெனவே உபபென்பதும், மன்றென
வே ஊரென்பதும், அருமபெனவே நாளென்பதும், மாமெனவே இலையென்
பதும், போத்தெனவே செம்மையென்பதும், தயிரெனவே தோய்தலென்
பதும் தாமே வந்து இயைதலால், அளம்முதலியன அடையல்லாமலும் இப்
பொருளாதியாரையும் உணர்த்தும். உபயில்லாத அளமும், ஊரில்லாத மன்
றும், நாளில்லாத அருயும், இலையல்லாத மும், செம்மையில்லாத போத்
தும், தோய்தலில்லாததயிரும் இல்லையாதலால், இவை இனமில்லனவாயின.
இவை, இயற்கையடைமொழி யெனவுமபடும்.

இனி, முதலுரிய நெய்க்குடம் முதலிய இனமுள்ளவற்றை அடைகொடாமற் கூறின், குறித்தபொருள் விளங்காமல் பொதுவாய்நிற்கு மாதலால், அவற்றிற்கு அடைகொடுத்ததுகூறாதேல் என்பாயிற்று.

செய்யுள்வழக்கில் வருமாறு.

இனமுள்ளன

இனமிலவன்

“பொருள் பெண்ணா” — இடம்

“பொருளோடடியம்” — பொருள்

“பெரியாறு” — இடம்

“வெவ்வுகடல்” — இடம்.

“முந்நிலினை” — காலம்

“வெவ்வுகடல்குன்று” — காலம்

“பெரியாமல்” — சினை

“பெரியாறு” — சினை

“சிறுகோட்டை” — இடம்

“கோட்டையி” — இடம்

“ஆடாறு” — தொழில்

“மாறுதல” — தொழில்

இனமுள்ளவற்றை அடைகொடுத்தது கூறுதல் வழங்கியுள்ள இனமில்லாதவற்றை அடைகொடுத்தது கூறுதல் வழங்கியுள்ள முன்கூறுதல் (இரு)

[அடைமொழி மரபுவழிமற்றகாத்தல்.]

ச(உ) அடைமொழி இனமல்லாதது தருமாண்டுறின்.

இள) அடைமொழி (முன் சொல்லு) அடைமொழிகள் — இனம் அல்லாததும் (இனத்தைத் தருதலேபற்றி அச்சு) இனமல்லாததையும் தரும் ஆண்டுறின் அடிவிலைத் தருதல் பொருள்பொருள்

(உ-ம) பாவஞ்செய்தால் நரகம் புகுவான் என்றால், அதன் புண்ணியஞ்செய்தால் சுவாககம் புகுவான் என்ற இனத்தைத் தருதலாததிரமேயல்லாமல் அவன் இது செய்தால் இதுவருமென்றும் அறிவு இல்லாதவன் என்னும் இனமல்லாததையும் தருதல் இல்லாததேரிசேசவல் அலைதருதலன்றால், அதன் இல்லாததேரிசேசவல் அலைதருதலாததிரமேயல்லாமல் அச்சுசெய்யுண்டபார்க்குவெற்றியாயிற்று என்னும் இனமல்லாததையும் தருதல்

குடங்கொண்டவன் விழுந்தான் என்றால் குடங்கொண்டவன் விழுந்தான் என்றும் பொருளைத் தராமல், குடம்விழுந்தது என்றும்; கோழி கூவிற்று என்றால் மறைப்பறவைகளை கூவியலை என்னும் பொருளைத் தராமல் பொழுது விடிந்தது என்றும் இவ்வாறு இனத்தைத் தருதலில்லாமலே இனமல்லாததைத் தருதலும் இங்கேயே அமைத்துக்கொள்ளப்படும் இவற்றையெல்லாம் வடநூலார் அருந்தியுள்ள அடக்குவா. (இரு)

[அடைமொழிகள் முதல்சீனைகளை அடுத்துவருதல்.]

ச(ரு) அடைசீனை முதலமுறையடைதலும் ஈரடை

முதலோடாதலும் வழக்கியல் ஈரடை

சீனையொடு செறிதலும் மயங்கலும் செய்யுட்கே.

(இள) அடைசீனை முதலமுறை அடைதலும் - அடைமொழியும் ஒருசீனையும் ஒரு முதலுமாய் முறைய ஒன்றைஒன்று விசேஷித்து வருதலும், ஈர அடை முதலோடு ஆதலும் - இரண்டு அடைமொழி ஒருமுதலை

விசேடித்து வருதலும், வழக்கு இயல் - உலகவழக்கமாம்; ஈர் அடை சினை யொடு செறிதலும் - இரண்டு அடைமொழி ஒருசினையை விசேடித்துவருத லும், மயங்கலும் இவ்வரம்புகடந்து வருதலும், செய்யுட்கு - செய்யுளுக்கு உரிய வழக்கமாம்; (எ - று.)

வழக்கு: (க) வேற்கை முருகன். றேங் கூல் நாரை, முடிந்த தீரைக் கடல் - இவை, ஓர் அடைமொழியும் ஒருசினையும் ஒருமுதலு மாகி ஒன்றை ஒன்று விசேடித்து வந்தன; வேல் - கையையும், கை - முருகனை யும் விசேடித்தல் காண்க

(வேல் - அடைமொழி கை - சினை. முருகன் - முதல்.)

இவை சிறுபான்மை கைவேல்முருகன், கால்செநநாரை, திரைமுழங்கு கடல் என இம்முறை மாறிவருதலும் உண்டு.

(உ) மூன்றி சிறு கிணறு, சிறு நூங்கு காககை - இவை, இரண்டு அடை மொழி முதலை விசேடித்து வந்தன.

செய்யுள்: (க) “சிறு பைந் தூவி,” “நூ நெடுங் கண்” - இவை, இரண்டு அடைமொழி சினையை விசேடித்து வந்தன.

(உ) “நெருந் தோட சிறு நூங்குத் போமீக்கட் பேதை,” “சிறு நுதந் போமீக்க செயயவா யையநு ன்ணிடையாய்” - இவை, இவ்வரம்பு கடந்து வந்தன

இச்சூத்திரத்துக் கூறிய நான்கு விதிகளுள், அடை சினை முதல் முறை அடைதல் மாத்திரம் மரபு வழுவாமற் காத்தலும், மற்றை மூன்றும் மரபு வழுவுமையுமாம். (இஉ)

[இயற்கைப்பொருள் மரபுவழுவுமையு.]

சூச. இயற்கைப் பொருளை இற்றெனக் கிளத்தல்.

(இ. ன்.) இயற்கைப் பொருளை - (இயற்கைப்பொருள் செயற்கைப் பொ ருள் என இருவகைப்படும் பொருள்களுள்) இயற்கைப்பொருளை, இற்று என கிளத்தல் - (ஆக்கமும் காரணமும் கொடாமல்) இததன்மையதென்று சொல் லுக; (எ - று.)

இயற்கைப்பொருள் - தனக்குப் பின் தோன்றாமல் தான் தோன்றிய போது உடன் தோன்றிய தன்மையையுடைய பொருள் செயற்கைப்பொ ருள் - தனக்குப்பின் தோன்றிய தன்மையையுடைய பொருள். (இயற்கை - அவிசாரம். செயற்கை - விகாரம்.)

(உ - ம்.) நிலம் வலிது, நீர் தண்ணிது. தீ வெய்து, மயிர் கரிது, பால் வெள்ளிது, பயிர் பசியது, மெய் உள்ளது, பொய் இல்லது, உயிர் உணரும்.

இயற்கைப்பொருளை இத்தன்மையதென்று வரும் வினையாற் றத லின், இது வழுவுமையி யாயிற்று. நிலம் முதலியவற்றுடனே வலிமை முத லியனவும் இயல்பில் தோன்றியிருத்தல் காண்க.

இச்சூத்திரம் ஆசிரியவசன மென்று அறிக; [தொல்காப்பியம்*]. (இக)

* தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - கிளவியாக்கம் - கக.

[செயற்கைப்பொருள் மரபுவழுவாமற் காத்தலும், வழுவமைதியும்.]

சுரு. காரண முதலா ஆக்கம் பெற்றும்

காரண மின்றி ஆக்கம் பெற்றும்

ஆக்க மின்றிக் காரண மடுத்தும்

இருமையு மின்றியும் இயலும் செய்யும்பொருள்

(இ - ள்.) செய்யும் பொருள் - செயற்கைப்பொருள்,--காரணம் முதல் ஆ ஆக்கம் பெற்றும் - காரணச்சொல் முன்வரவும் ஆக்கச்சொல் பின்வரவும் பெற்றும், காரணம் இன்றி ஆக்கம் பெற்றும் - காரணச்சொல் தொக்கு நிற்க ஆக்கச்சொல் வரப்பெற்றும்; ஆக்கம் இன்றி காரணம் அடுத்தும் - ஆக்கச் சொல் தொக்குநிற்கக் காரணச்சொல் வரப்பெற்றும், இருமையும் இன்றியும் இவ்விருவகைச் சொல்லும் தொக்குநிற்கவும், இயலும் நடக்கும்; (எ-று.)

(உதாரணம்)

(க) கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையால், மயிர் நல்லவாயின; எருப்பெய்து களைபறித்து நீர் பாய்ச்சியதனால், பயிர் நல்ல வாயின—இவை, முன் காரணச்சொல்லும், பின் ஆக்கச்சொல்லும் பெற்றன.

(உ) மயிர் நல்ல வாயின, பயிர் நல்ல வாயின—இவை, காரணச்சொல்லின்றி ஆக்கச்சொல் பெற்றன.

(ங) கைபிழியெண்ணெய் பெற்றமையால் மயிர் நல்ல; எருப்பெய்து களை பறித்து நீர் பாய்ச்சியதனால், பயிர் நல்ல—இவை, ஆக்கச்சொல்லின்றி, காரணச்சொல் பெற்றன.

(ச) பிறப்பு நல்ல, இறப்பு நல்ல—இவை, காரணச்சொல் ஆக்கச்சொல் ஆகிய இரண்டும் தொக்குநிற்கப்பெற்றன.

இக்கான்கு விதிகளுள், காரணமுதலா ஆக்கம் பெறுதல் மாத்திரம் மரபு வழுவாமற்காக்கலும், மற்றை மூன்றும் மரபுவழுவமைதியுமாக. (இசு)

[விடைமரபுவழுவாமற்காத்தல்.]

சுரு. தம்பா லில்ல திலலெனினி னினனாய்

உள்ளது கூறி மாற்றியு முள்ளது

சுட்டியு முரைப்பா சொற்கருங்கு குதற்கே.

(இ - ள்.) தம்பால் இல்லது - தமமிடதது இல்லாத பொருளை, இவ் வனின் - இவ்வேயென்று சொல்லப்படுகந்தால்,--இன்ன ஆய் உள்ளது கூறி - (வினாவப்பட்டதற்கு) இன்னாயத் தமமிடதது உள்ள பொருளைச் சொல்லி, மாற்றியும் (அச்சொல்லைக்கொண்டு அதனை) இவ்வேயென்று சொல்லியும்,-- உள்ளது சுட்டியும் - உள்ளபொருளாயின் இவ்வளவு உண்டென்றும்,--உரைப் பர் - சொல்லுவா,--சொல் சுருங்குதற்கு - (வினாவும் விடையு மாகிய) சொற் கள் சுருங்குதற்பொருட்டு; (எ - று.)

குன்றக்கூறல் முதலிய குற்றங்களை நீக்கிச் சுருங்கச்சொல்லல் முதலிய அழகோகூறல் வழக்கிற்கும வேண்டுமென்பா, 'சொற்குருங்குதற்கு' என்றார்.

(உ - ௧) (க) 'பயறு உள்ளதோ வணிகரே' என்றவாக்கு, அது இல்லை யென்பவா, 'உழுந்த உண்டு', 'உழுந்து துவரையு முண்டு' என அகன் இனத்தைச் செல்லக்கடவா இரத்த இனமொழிகள் பயறில்லை மெனனும் விடைபொருளைத் தருதலே யன்றி, மேல் 'உழுந்து உள்ளதோ? துவரை உள்ளதோ?' என்னும் வினாக்களும் அவற்றின் விடைகளும் பெருகாற்ற காததல் காண்க

(உ) 'பயறு உள்ளதோ வணிகரே' என்றவாக்கு அது உண்டு என்பவா, 'இருக்கம் உண்டு', 'இருதாணி உண்டு' என அதன அளவைச் சொல்லக்கடவா இரத்த அளவையொழிகள் பயறுண்டெனனும் விடைபொருளைத் தருதலே யன்றி, மேல் 'எவ்வளவு உண்டு' என்னும் வினாவும் அதன விடையும் பெருகாற்ற காததல் காண்க (௧௫)

[ரதா கோடு என்பன.]

+ சபுள. ரதா கொடு எனுமூன்ற முறையே
இழிந்தோ ஒப்போன் மிக்கோ னிரப்புவர.

(இ) ள ரதா கொடு எனும் மூன்றும் இம்மூன்று சொற்களுந், — முறையே— இழிந்தோன் இழிந்தவனும் ஒப்போன் ஒவ்வனும், மிக்கோன் உயர்ந்தவனும், இரப்பு உயர் இரத்ததற்கு வருட சொற்களாம்

எனவே, ர எனினது இழிந்தவன் தன்னின் உயர்ந்தவனிடத்து ஒன்றை இரக்கும்போதும், தா எனினது ஒப்போன் தனக்கு ஒப்பவனிடத்து ஒன்றை வேண்டும் போதும், கொடு என்பது உயர்ந்தவன் தன்னின் இழிந்தவனிடத்து ஒன்றை விற்பதுபோதும் வருமெனக் கொள்க. இது - முறைநிரலிற்றபொருள்கொள

(உ ம) தந்தையே ர - இழிந்தோ னிரப்பு; தாமா தா ஒப்போ னிரப்பு, மைந்தா கொடு - உயர்ந்தோ னிரப்பு

முன "கொடை செல்ல சரும் படாக்கை" என்று கூறியிருத்தலால், இங்குக் கொடு என்பது தனக்கு வருதல் வழவழைத் தெனக் கொள்க

இச்சொற்கள் எவ்விதமாதிரியே இவ்வெறுபாடு உணர்த்து. மெனபா, சேவ்வரையா

இனி, இம்மூன்று சொற்களும் இம்முறைதவற்றையுடையன அவற்றை 'புதியனபுகுதலும் வழுவல்' என்ற பெருமூறையால் அமைத்துக்கொள்க

[மரபுவழுவமைதி. குறிப்பாற் பொருளதருதல்.]

ச(௧)௩. முன்னததி னுணருங் கிளவியு முளவே.

(இ) ள் முன்னததின் - (வெளிப்படையாலன்றிக்) குறிப்பினால், உணரும் - பொருளறியப்படுகிற, கிளவியும் - சொற்களும், உள - (சில) உண்டு

அவையாவன - "ஒன்றொழி மொதுச்சொல்" என்னுஞ் சூத்திரத்தில் 'இன்னபிறவும் எனத்தொற கொள்ளப்பட்டவை.

* இந்நூலின் ஈழமசுருத்திரம்.

“குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர்” என்றவிடத்து, (கோழி யெறிவரைப்பது தலைமைப்பொருளாகாமல்) பெருஞ்செல்வவாழ்க்கையர் என்பது குறிப்பினால் உணரப்படுதல் காண்க.

கேட்பவர்களுக்கு வருந்தப்படாமற் பொருள் விளங்கச் சொல்லுதல் மரபாதலால், இது வழுவமைதியாயிற்று.

இசகுத்திரம், ஆசிரியவசனமென்று உணர்க; [தொல்காப்பியம்*]. (இவ்)

[அஃறிணையை உயர்திணைபோல வைத்துக் கூறுதல்.]

சடுக கேட்குந் போலவும் கிளக்குந் போலவும்
இயங்குந் போலவும் பிறற்றுந் போலவும்
அஃறிணை மருங்கினு மறையப் படுமே.

(இ - ள்.) கேட்குந் போலவும் - (கேள்வாதவற்றைக்) கேட்பவைபோல வும், கிளக்குந் போலவும் - (பேசாதவற்றைப்) பேசுபவைபோலவும், இயங் குந் போலவும் - நடவாதவற்றை நடப்பவைபோலவும், பிறற்றுந் போலவும் - (இவையல்லாத வேறுதொழில்களைச் செய்யாதவற்றைச்) செய்பவைபோல வும்,—அஃறிணைமருங்கினும் - அஃறிணையிடத்தும்,—அறையப்படும் (உயர் திணைபோல வைத்துச்) சொல்லப்படும்; (எ - று. —இது - வழுவமைதி.

(உதாரணம்.)

- (க) “நன்னீரை வாழி அன்றிரே” —கேட்பதுபோலச் சொல்லப்பட்டது.
(உ) “பசுமையைக் கண்டனாகும்” —பேசுவதுபோலச் சொல்லப்பட்டது.
(ங) “இவ்வழி அவ்வூகாருபதி” —நடப்பதுபோலச் சொல்லப்பட்டது.
(ச) “தன்நெடுநே தன்னைச்சுடு” —செய்வதுபோலச் சொல்லப்பட்டது.

[உருவகத்திலும் உவமையிலும் திணைகள் மாறிவருதல்.]

சடுக. உருவக உவமையில் திணைசினை முதல்கள்
பிறழ்தலும் பிறவும் பேணினர் கொளலே.

(இ - ள்.) உருவக - உருவகவணியிலும், உவமையில் - உவமை யணி யிலும், திணை உயர்திணை அஃறிணைகளும், சினை முதல்கள் - அவயவமும் அவயவியும், பிறழ்தலும் - தம்முள் மாறிவருதலையும், பிறவும் - இவ்வியலுள் சொல்லாதொழிந்தவற்றையும், பேணினர் கொளல் - பாதுகாத்துக்கொள்க.

உருவகமாவது - ஒற்றுமையினாலாவது, செய்கையினாலாவது உபமையத் தில் உபமானத்தைப் பேசுதலின்றி ஏற்றிச்சொல்லுதல். உவமையாவது - தொழில் பயன் வடிவு நிறம் முதலிய காரணங்களால் இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமை விளங்கச் சொல்வது. உருவகம் - ரூபகம் உவமை - உபமா.

(உதாரணம்)

- (க) க. ‘அரசனாகிய சிங்கத்திற்குப் பலசலர்கூட்டமாகிய யானைகள் அஞ்சி ஓடின’ என, உருவகத்தில் உயர்திணை அஃறிணையோடு மயங்கிற்று. ‘கல்விமங்கையை நல்லோர்விருப்புவர்’ என, அஃறிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று.

* தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - எச்சவியல் - கூரு.

- உ. 'அவனுக்குத் தம்பியி' இருவரும் இரண்டு தோஷன்' என, உயர் திணை முதல் உயர்திணைச் சினையோடு மயங்கிற்று. 'தோஷாகிய மலே' என உயர்திணைச்சினை அகற்றிணை முதலோடு மயங்கிற்று.
- (உ) க. 'மயில்போலும் மங்கை' என, உவமையில் உயர்திணை அகற்றிணையோடு மயங்கிற்று. 'நெற்பயி' சளி கல்வியுடையோட்போல் வணக்கிக் காய்த்தன' என, அகற்றிணை உயர்திணையோடு மயங்கிற்று.
- உ. 'கயல்போலும் கண்' என, உயர்திணைச்சினை அகற்றிணைமுதலோடு மயங்கிற்று. 'தளி'போலும் மேன்' என, உயர்திணைமுதல் அகற்றிணைச்சினையோடு மயங்கிற்று.

இனி, 'பேறவும்' என்றதனால் - 'இவன் சாகவதீக்து ஒப்பானவன்' எனப் பால் மயங்கக் கூறுதலும்; செங்கோல், வீரக் கழல் என ஒரு பொருளின் தன்மையை மற்றொரு பொருளின்மேல் வைத்துக் கூறுதலும் [உடையானுடைய செம்மையும், வீரமும் - கோலின்மேலும், கழலின்மேலும் வைத்துக் கூறப்பட்டன]; ஈந்தான என்பதற்கு - அருளிணன் என ஒரு வினையை மற்றொரு வினையாற் கூறுதலும்; அரசு வேந்து அமைச்சு தூது ஒற்று என உயர்திணையை அகற்றிணைவாய்பாட்டாற் கூறுதலும் பிறவும் கொள்க.

(ருக)

பொருள்கோள்.

[பொருள்கோள்களின் பெயரும் தொகையும்.]

- † சகக. யாற்றுநீர் மொழிமாற்று *நிரனிறை விற்பூண்
தாப்பிசை அனைமறி பாப்புக் கொண்குட்டு
அடிமறிமாற் றெணப் பொருள்கோ ளெட்டே.

(இ - ன்.) யாற்றுநீர் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளும், மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப்பொருள்கோளும், நிரல் நிறை - நிரனிறைப் பொருள்கோளும், வில்பூண் - விற்பூட்டுப் பொருள்கோளும், தாம்பு இசை - தாப்பிசைப் பொருள்கோளும், அனை மறி பாப்பு - அனைமறிபாப்புப் பொருள்கோளும், கொண்குட்டு - கொண்குட்டுப் பொருள்கோளும், அடி மறி மாற்று - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளும், என - என்று, பொருள்கோள்—, எட்டு - எட்டு வகைப்படும்; (எ - று.)—பொருள்கோள் - சொற்கள் பொருளைக் கொள்ளும் விதம். பொருள்கோ ளெனினும், அங்வய மெனினும் ஒக்கும். ()

[க. யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள்.]

- † சகஉ. மற்றைய நோக்கா தடிதொறும் வான்பொருள்
அற்றற் றொழுக்குமஃ தியாற்றுப் புணலே.

(இ - ன்.) மற்றைய நோக்காத - (மொழிமாற்று முதலிய) மற்றைப் பொருள்கோள்கள் போல மாறிச் செல்லவேண்டாமல், அடி தொறும் - (செய்யுளின்) அடிகளிலெல்லாம், வான் பொருள் - ஈறந்த பொருள், அற்று

* 'நினைநிறை' என்றும் பிரதிபேதம்.

அற்று ஒழுகும் அஃது - அமைந்து அமைந்து நடப்பதாகிய அப்பொருள் கோள்,—யாற்றுப் புனல் - யாற்றுநீர்ப்பொருள்கோளாம்; (எ - று.)

யாற்றுநீர்ப் பொருள்கோள் - திரும்பாமலே ஒரேமுகமாக ஒடுகின்ற ஆற்றுநீரின் ஓட்டம்போல, சொற்கள் முன்பின்னாக மாறாமல் நேராகவே பொருள் கொள்ளப்படுவது எனவே, இது-உவமைபற்றிவந்த பெயரென்க. பூட்டுவில், தாப்பிசை, அனாமறிபாப்பு என்பனவும் இவ்வாறே.

(உ - ம்.) “சொல் அருஞ் சூற் பசும்பாப்பின் தோற்றம்போல், மெல்லவே கருவிரூந் தீன்று மேலலார், செல்வமே போல் தலைநிறுவித் தேர்ந்த நூற், கல்விசேர் மாந்தரி னிறைஞ்சிக் காய்த்தவே”—இப்பாட்டினுள், சொல் என்னும் எழுவாயினை முதல் எடுத்து, அதன் தொழிலாகிய இருந்த, ஈன்று, நிறுவி, இறைஞ்சி என்னும் வினையெச்சங்கள் ஒன்றை ஒன்று கொள்ளும்படி இடையிலே முறையாக வைத்து, காய்த்த என்னும் பயனிலையை இறுதியிலே நிறுத்தி முடித்தவாறு காண்க.

(இதன்பொருள்.—சொல் - நெற்பயிர்களானவை, அருஞ் சூல் பசும் பாம்பின் தோற்றம் போல் (கருவுண்டென்று அறிதற்கு) அரிய கருக் கொண்ட பச்சைப்பாம்பின் வடிவம்போல, மெல்லவே கரு இருந்த - நாளடைவிலே கருக்கொண்டு தங்கி,—ஈன்று - பின்பு கதிர்விட்டு,—மேல் அலார் செல்வமே போல் - மேன்மைக்குணமுடையரல்லாத கீழ்மக்கட்குச் செல்வம் (நேர்ந்தால் அவர்கள் செருக்கினால் வணக்கமின்றித் தலைநிறிந்து நிற்பது) போல, தலை நிறுவி - தமது தலை வணங்காமல் நேரே நிறுத்தி நின்று,—(பின்பு கதிர்முற்றியதனால்), தேர்ந்த நூல் கல்வி சேர் மாந்தரின் - மெய்ப் பொருளை யாராய்ந்து கூறுகிற சாஸ்திரங்களைக் கற்றல் பொருந்திய மனிதர்கள் (மிக்கவணக்கமுடையராதல்) போல, இறைஞ்சி - மிகவும் வளைந்து,—காய்த்த - வளைந்தன எனக் காண்க. ஏ - ஈற்றசை.) (சுக)

[உ. மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள்.]

† சுகூ. ஏற்ற பொருளுக் கியையு மொழிகளை

மாற்றி யோரடியுள் வழங்கல் மொழிமாற்றே.

(இ - ள்.) ஏற்ற பொருளுக்கு - ஏற்ற இரண்டு பயனிலைகளுக்கு, இயையும் - பொருந்தத்தக்க, மொழிகளை - சொற்களை, மாற்றி - (எவாதபயனிலைகளுக்குத்) தனித்தனி கூட்டி, ஓர் அடியுள் வழங்கல் - ஓர் அடியினுள்ளே சொல்வது, மொழிமாற்று - மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) “சுகூ ஆழ அம்மி மீதப் ப வரையனைய, யானைக்கு நீத்து முயங்கு நீல யென்ப, கானகநாடென்க”—இப்பாட்டினுள், முதலடியில் ஆழ என்னும் பயனிலைக்கு இயைந்த அம்மி என்னும் மொழியை மிதப்ப என்னும் பயனிலைக்கும், மிதப்ப என்னும் பயனிலைக்கு இயைந்த சுகூ என்னும் மொழியை ஆழ என்னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றிவைத்தவாறும், இரண்டாமடியில் நீத்து என்னும் பயனிலைக்கு இயைந்த முயல் என்னும் மொழியை நிலை என்னும் பயனிலைக்கும், நிலை என்னும் பயனிலைக்கு

இயைந்த யானை என்னும் மொழியை நீத்து என்னும் பயனிலைக்குமாக மாற்றி வைத்தவாறும் காண்க.

(இதன்பொருள் —காடுகளுக்கும் நாட்டையுடைய அரசனது மலர்ச் சூனையானது, சுரைக்காய் மிதக்க அம்மி அமிழ மலைபோன்ற யானைக்குக் கால் நிலைக்கத்தக்க ஆழமும் முயலுக்கு நீந்தத்தக்க தன்மையது மாகுமென்று கூறுவர் (அறிந்தோர்) எனக் காண்க) (கூஉ)

[ந. நிரளிறைப் பொருள்கோள்.]

‡ சகசு. பெயரும் வினையும்மாடு சொல்லையும் பொருளையும்
வேறு நிரலநீஇ முறையினு மெதிரினும்
நேரும் பொருள்கோள் நிரளிறை நெறியே.

(இ - ள்.) பெயரும் வினையும் ஆம் - பெயாச்சொல்லும் வினைச்சொல்லுமாகிய, சொல்லையும் - சொற்களையும், பொருளையும் - (அவைகளையும்) பெயரும் வினையும் (மாகிய) பயனிலைகளையும், வேறு வேறுவேறாக, நிரல்நீஇ - வரிசைப்பட நிறுத்தி, —முறையினும் - முறையாகவாயினும், எதிரினும் - முறை மாறுபடவாயினும், நேரும் இதற்கு இது பயனிலை பெண்பது படக் கூறுகிற, பொருள்கோள் —, —நெறி - வழிபாட்ட, நிரல் நிறை - நிரளிறைப் பொருள்கோளாய்; (எ - டு)

(உதாரணம்)

(க) “உடுத்ததுவும் மேயத்ததுவு மும்பாகோன் நன்னால், எடுத்ததுவும் பள்ளிக் கியையப்—படுத்ததுவும், அந்நா ளெறிந்ததுவு மன்பி னிரந்ததுவும், பொன்ன வரையிலை காய பூ” —இது - உடுத்தது பொன், மேய்த்தது ஆ, எடுத்தது வரை, படுத்தது இலை, எறிந்தது காய, இரந்தது பூ என்ப பெயர்களுப் பெயர்ப்பயனிலைகளுடைய நீண்ட முயல்களினையே “உடுத்தது” முதலியான - வினையாலணையும்பெயர் வரை - மலை பூ பூமி; வடசொல்)

(இதன்பொருள்.—தேவாதிதேவனை திருமாலினால் அரையில் உடுக்கப்பட்டது பீதாம்பரமென்னும் பொற்பட்டாடை, (கிருஷ்ணாவதாரத்தில்) மேய்க்கப்பட்டது பசு, குடையாக எடுத்துப்பிடிக்கப்பட்டது கோவாத்தனகிரி, (பிரளயகாலத்தில்) சுயனத்தற்கு இயையப் படுக்கையாகக் கொள்ளப்பட்டது ஆலிலை, கிருஷ்ணாவதாரகாலத்தில் (கன்றுகொண்டு) எறியப்பட்டது விளங்காய், (பாண்டவர்க்காகத் துரியோதனனிடம் தூதுசென்று) அன்போடு இரக்கப்பட்டது பூமி எனக் காண்க.)

(உ) “காதுசேர் தாழ்குழையாய் கன்னித துறைச்சோபப, போதுசேர் தார்மார்ப போர்ச்செழிய—நீதியான், மண்ணமிர்த மங்கையர்தோள்மாற்றாரையேற்றார்க்கு, துண்ணிய வாய பொருள்” —இதில், ‘காது சோ தாழ்குழை ஆய்’ என்னும் ஆறும் முன்னிலை வவல்வினைச்சொற்களாதலால், கா மண், து அமிர்தம், சேர் மங்கையர்தோள், தாழ் மாற்றாரை, குழை ஏற்றார்க்கு, உய் துண்ணியவாய்பொருள் என வினப்பயனிலைகளும் பெயர்களுமாய்

நின்ற முறைநீர்நிறை: [து - உண். தாழ் - கீழ்ப்படுத்து. குழை - மனமிரங்கு. ஆய் - ஆராய்ந்தபார்.]

(இதன்பொருள் — கன்னி துறை சோப்ப - கன்னியாகுமரியென்னுந் துறைமுகத்தை யுடைய கடற்கரைக்குத் தலைவனே! போது சேர் தார்மார்ப-மலர்களினால் தொடுக்கப்பட்ட மாலையைத் தரித்த மார்பையுடையவனே! போர் செழிய போரசெய்யவல்ல பாண்டியனே! (நீ), நீதியால் - முறையே, மண் - பூமியை, கா - பாதுகா பாய்; அமிர்தம் - இனிய உணவை. து - உண் பாய்; மங்கையர் தோள் உரிய மகளிராகளின் தோள்களை, சோ - சேர்வாய்; மாற்றாரை - பகைவார்களை, தாழ் - தாழச்செடவாய்; ஏற்றார்க்கு இரப்பவர் களுக்கு, குழை - மனமெடுக்கிவாய்; நுண்ணிய ஆய பொருள் நுட்பமான பொருள்களை, ஆய் - ஆராய்வாய் எனக் காண்க.)

(ங) “வான் முகிலுட மின்னும் வறுநிலத்து வீழ்த்தபோல், தானும் குழ லும் தனிவீழ்ந்தான்” — இது - முகில்போலக் குழலும், மின்போலத் தானும் என மாறவேண்டிதவின், பெயர்களுந் பெயர்ப்பாயனிலைகளைய நின்ற எதிர்நிறுவிற்று.

(இதன்பொருள்.—வானத்திலுள்ள மேகமும் மின்னலும் வெறுந்தரையிலே விழுந்திட்டாற்போலத் தலைவிரிகோலமாயத் தான் (தமயந்தி) தனியே விழுந்திட்டாள் எனக் காண்க.)

(ச) “ஆடவர்க் கெவ்வா றகன்றொழிவார் வெல்காவும், பாடகமு மூரக மும் பஞ்சரமா—நீடியமால், நின்ற னிருந்தான் கிடந்தா னிதுவன்றோ, மன்றார் மதிக்கச்சி மாண்பு” — இது - வெல்கா கிடந்தான், பாடகம் இருந்தான், ஊரகம் நின்றான் என்ப பொய்ச்சொல் வினப்பயனிலைகளைய நின்ற எதிர்நிறுவிற்று.

(இதன்பொருள் — நீண்டதிருமால் வெல்கா, பாடகம், ஊரகம் என்ற தலங்களைத் தனக்கு இடமாகக்கொண்டு அவற்றில் முறையே கிடந்தான், இருந்தான், நின்றான்; பலசபைகள் நிறைந்தது மதின்குழந்ததுமான காஞ்சி புரியின் பெருமை, இதுவன்றோ’ இப்படிப்பட்ட கச்சிப்பதியை, மனிதர் கள் எவ்வனம் விட்டு நீங்குவா’ எனக் காண்க. பஞ்சரம் - இடம். வெல்கா, பாடகம், ஊரகம் என்பன - காஞ்சிநகரத்திலுள்ள திருமால் திருப்பதிகள். திருமால் அவற்றுள் வெல்காவில் பள்ளிகொண்ட திருக்கோலமாகவும், பாடகத்தில் வீற்றிருந்த திருக்கோலமாகவும், ஊரகத்தில் நின்ற திருக்கோலமாகவும் எழுந்தருளியிருக்கின்றன. ஆதலால், இச்செய்யுளில், முறையே கொள்ளாமல் மாற்றி இயைத்துப் பொருள்கொள்ளவேண்டியதாயிற்று. திரு வெல்கா - யதோத்தகாரிசந்தி யென்றும், திருப்பாடகம் - பாண்டவதாதர் சந்தி யென்றும், திருஊரகம் - உலகளந்தபெருமான் சந்தி யென்றும் வழங்கும்.)

(சுரு.)

[ச பூட்வேற் பொருள்சோள்.]

† சுகரு. எழுவா யிறுதி நிலைமொழி தம்முள்

பொருள்நோக் குடையது பூட்மினில் லாகும்.

(இ - ள்.) எழுவாய்-(செய்யுளின்) முதலிலும், இறுதி - ஈற்றிலும், நிலை - நிற்கி, மொழி - சொற்கள், தம்முள் - தமக்குள்ளே, பொருள் நோக்கு உடையது - பொருளை நோக்குதலுடையது, —பூட்டு வில் ஆகும் - விற்பூட்டுப்பொருள்கோளாம்; (எ - று.) —இங்கே, எழுவாய் - முதல்.

பூட்டுவிற்பொருள்கோள் - இருகோடிகளிலும் நாணி பூட்டப்படுதலையுடைய விற்போவச் செய்யுளின் முதல்மொழியும் இறுதிமொழியும் பொருளிற்பொருள்தவது

(உ - ம்) ‘‘திறந்திடுமின் தீயவை பிற்காண்டும் மாதர், இறந்து படிற் பெரிதா மேதம்—உறந்தையர்கோன், தண்ணூர மார்பன் தமிழ்ப்பெருமாளாக், கண்ணூரக் காணக் கூதா’’—இதில், திறந்திடுமின் கதவு என நோக்கிற்று.

(இதன்பொருள் —தீயவை பின் காண்டும் - (எவையேனும்) தீங்குகள் நேருமாயின் (அவற்றிற்குப் பரிகாரம்) பின்பு பார்த்துக்கொள்வோம்; மாதர் இறந்துபடின பெரிது ஆம் ஏதம் - (சோழனைக்காணுதற்கு மிக்க ஆசைகொண்டு வந்துள்ள) மகளிர் (அவனைக்காணுமையாலாகிய வருத்தமிகுதியால்) இறந்தொழிந்தால் (பெண்கொலையாகிய) பெரும்பாவம் விளையும்; (ஆதலால்), —உறந்தையர் கோன் - உறையூரி லுள்ளார்க்கு அரசனும், தண் ஆரம் மார்பன் - குளிர்ந்த முத்துமாலையைத் தரித்த மாபையுடையவனும், தமிழர் பெருமானை - தமிழ்வல்லாரக்குத் தலைவனுமாகிய சோழனை, கண் ஆர காண்கண்கள்களிக்க (இம்மகளிர்) காணும்படி, கதவு திறந்திடுமின் - கதவைத் திறந்துவிடுங்கள் எனக் காண்க.) (கசு)

[இதாப்பிசைப் பொருள்கோள்.]

சக்கசு. இடைநிலை மொழியே ஏனையே ரிடத்தும்
நடந்து பொருளை நண்ணுதல் தாப்பிசை.

(இ - ள்.) இடை நிலை மொழி - செய்யுளின்) நடுவில் நிற்கி மொழி, ஏனை ஈரிடத்தும் - ஒழிந்த முதலிலும் இறுதியிலும், நடந்து - சென்று, பொருளை நண்ணுதல் - பொருளைக் கூடுவது, —தாம்பு இசை - தாப்பிசைப் பொருள்கோளாம்; (எ - று.)—இதனை, மத்திமதீபம் என்பர் வடநூலார்.

தாப்பிசை என்பதற்கு - ஊஞ்சற்கயிறுபோல நடுவில் நின்று இருபக்கத்திலும் செல்லும் சொல் என்பது பொருள்; (தாம்பு - கயிறு.)

(உ - ம்.) ‘‘உண்ணுமை யுள்ள துயிர்நிலை யுனுண்ண, அண்ணுத்தல் செய்யா தளறு’’—இதில், நடுவில்நின்ற ‘ஊன்’ என்ற சொல்-ஊனுண்ணுமை என முன்னும், ஊனுண்ண எனப் பின்னும் சென்றுகூடுதல் காண்க.

(இதன்பொருள்.—உயிர் நிலை - சில உயிர்கள் உடம்பிலே நின்றல் (அல்லது உயிர் நற்கதியடையும் நிலைமை), ஊன் உண்ணுமை உள்ளது - மாமிச போசனஞ்செய்யாமை யென்கிற தருமத்திலே யுள்ளது; (ஆதலால்), ஊன் உண்ண - (அந்நிலை குலைய ஒருவன்) மாமிசத்தைப் புசிப்பானாயின், அளறு அண்ணுத்தல் செய்யாது - (அவனை உட்கொண்ட) நரகம் (பின்பு ஒருகாலும் அவனை வெளிவிதெற்கு) வாய்திறவாது எனக் காண்க.) (கடு)

[சு. அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோள்.]

† சுகௌ. செய்யு ளிறுதி மொழியிடை முதலினும்

எய்திய பொருள்கோ ளனாமறி பாப்பே.

(இ - ள்) செய்யுள் - செய்யுளில், இறுதி - ஈற்றில்நின்ற, மொழி - சொல், இடை - நடுவிலும், முதலினும் - (அதன்பின்பு) முதலிலும், எய்திய - சென்று இயைந்த, பொருள்கோள்—, அனாமறி பாப்பு - அனாமறிபாப்புப் பொருள்கோளாம்; (எ - று)

புற்றிலே தலைவைத்த மடங்கும் பாம்புபோல முன்பின்னாக அந்வயிற் கப்படுதலால், இப்பெயர் பெற்றது. (அனா - புற்று. மறிதல் - மடங்குதல்.) பாம்பு புற்றில் தலைவைத்து நுழையும்ளவிலே தலை மேலாம்படி நிலமாறு தல், இயல்பு; அவ்வாறே, செய்யுளின் இறுதியிலிருந்து சொற்களை யெடுத்துக்கூட்டிப் பொருள்கொள்வது, இதன் இலக்கணம்.

(உ - ம.) “சூழ்ந்த வினை யாககை சுடவிளிந்து நாற்கதியிற் சுழல்வார்தா மும், மூழ்ந்தபிணி நலிய முன்செய்த வினையென்றே முனிவார் தாமும், தாழ்ந்த வுணாவினராய்த் தாளுடைந்து தண்ணேறித் தளாவார் தாமும், வாழ்ந்த பொழுதினை வானெய்து நெறிமுன்னி முயலாதாரே” —இதில், வாழ்ந்தபொழுதினே வானெய்துநெறிமுன்னி முயலாதார், தாழ்ந்த உணர் வினராய்த் தாளுடைந்து தண்ணேறித் தளாவார், மூழ்ந்தபிணிநலிய முன் செய்த வினையென்றே முனிவார், சூழ்ந்த வினை யாககை சுட விளிந்து நாற் கதியிற் சுழல்வார் எனத் தலைகீழாய் இடையிலும் முதலிலும் சென்று கூடு தல் காண்க.

(இதன்பொருள்.—வாழ்ந்த பொழுதினே - (தாம் வலிமையோடு) உயிர் வாழ்ந்திருக்காலத்திலே, வான் எய்தும் நெறி முன்னி முயலாதார் - (பின்பு) முத்தியைப்பெறும் வழியைக் குறித்து முயற்சிசெய்யாதவர்கள்,—தாழ்ந்த உணர்வினா ஆய் தான் உடைந்து தண்டுஊன்றி தளாவார்தாமும் - (முதுமையில்) அறிவுமழுங்கியவாகளாய்க் கால்வலிமைகுன்றித் தீடியை ஆதாரமாக ஊன்றிகொண்டு தளாபவர்களும், மூழ்ந்த பிணி நலிய முன்செய்த வினை என்றே முனிவார்தாமும் - (உடம்பில்) அழுந்திய நோய்கள் வருத்துதலால் முன்புசெய்த கருமத்தின் பயன் இதுவென்று வெறுப்புக்கொள்பவர்களும், சூழ்ந்த வினை யாககை சுட விளிந்து நால் கதியில் சுழல்வார்தாமும் - (தம் உயிரை) விடாது சூழ்ந்த கருமம் உடம்பை யொழித்தலால் இறந்து (மீக்கட்) கதி தேவகதி நரக்கதி விலங்குகதி யென்னும்) நால்வகைக் கதிகளுள்ளும் மாறிமாறிப் பிறந்து அலைவார்களு மாவா எனக் காண்க.) (சுசு)

[எ. கோண்கூட்டீப் பொருள்கோள்.]

† சுகடி. யாப்படி பலவினுங் கோப்புடை மொழிகளை

ஏற்புழி இசைப்பது கொண்டு கூட்டே.

(இ - ள்.) யாப்பு அடி பலவினும - செய்யுளின் அடிகள் பலவற்றிலும், கோப்பு உடை - கோக்கப்பட்டுக் கிடக்கின்ற, மொழிகளை - சொற்களை,

ஏற்பு உழி - (பொருளுக்கு) ஏற்ற இடத்தில், இசைப்பது - எடுத்துக்கொண்டு கூட்டுவது, —கொண்டு கூட்டு-கொண்டுகூட்டு பொருள்கோளாம்; (ஏ - று.)

சிறந்துகிடந்த சொற்களை எடுத்து வரிசைப்பட அவ்வயித்துப் பொருள் கொள்வது, கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள்

மொழிமாற்றுப் பொருள்கோளுக்குப், கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோளுக்கும் வேறுபாடு:—இவ்விரண்டிம் சொற்கள் முன்பின்னாக மாற்றப்படுதலால் ஒப்புமையுடையவையினும், ஓரடியில் உள்ள சொற்களை முன்பின்னாக மாற்றுவது - மொழிமாற்றுப் பொருள்கோள் என்றும், பல அடிகளிலுமின்றி சொற்களை ஏற்றபடி கொண்டு கூட்டுவது - கொண்டுகூட்டுப் பொருள்கோள் என்றும் அறிக.

(உ - ம்) “தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட பைங்கூந்தல், வெண்கோழி முட்டையுடைத்தன்ன மாமேனி, அஞ்சனத் தன்ன பசிலை தணிவாமே, வங்கததுச் சென்றா வரின் —இதில், வங்கததுச் சென்றா வரின், அஞ்சனத்தன்ன பைங்கூந்தலை யுடையானது மாமேனிமேல் தெங்கங்காய் போலத் திரண்டுருண்ட கோழிவெண்புட்டையுடைத்தன்ன பசிலை வாம் எனக் கொண்டு கூட்டுக

(இதன் பொருள் —வங்கதது சென்றா வரின் - (பொருள்தேடிமொருட்டு) மரக்கலத்திலேறிச்சென்ற தலைவா வருதல், —அஞ்சனத்து அன்ன பைங்கூந்தல் - மையைப்போன்ற கரிய கூந்தலையுடைய இத்தலைவியினது, மாமேனி - அழகிய மேனியிற் காணப்படுகின்ற, தெங்கங்காய்போல திரண்டு உருண்ட வெண்கோழிமுட்டையுடைத்தது அன்ன பசிலை - தேங்காய்போலத் திரண்டு உருண்ட வெண்கையான கோழிமுட்டையை யுடைத்தாற் போன்ற பசிலேறும், தணிவாம் - நீங்கப்பெறுவோம் எனக் காண்க பசிலை - காமத்தாலுண்டாகும் நிறவேறுபாடு. தணிவு ஆம் எனப் பிரித்து, நீங்கிவிடுமென்று கொள்ளினும் அமையும் இது, தோழிவார்த்தை) (அ. ௭)

[அ. அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோள்.]

† சகக. ஏற்புழி எடுத்ததுடன் கூட்டுறு மடியவும்
யாப்பி றிடைமுத லாக்கினும் பொருளிரை
மாட்சியு மாறு வடியவு மடிமறி.

(இ - ள்.) ஏற்புஉழி - (பொருளுக்கு) ஏற்றவிடத்த, எடுத்து—, உடன் கூட்டுறும் - நீங்காமற் கூட்டுகின்ற, அடியவும் - அடியை யுடையவையும், யாப்பு நறு இடை முதல் ஆக்கினும் - (யாதாயினும் ஓரடியை எடுத்து) அசெய்யுளின் இறுதி நடு முதல்களில் யாதாயினும் ஓரிடத்துக் கூட்டினாலும், பொருள் இசை மாட்சியும் மாறு அடியவும் - பொருளோடு செய்யுளோசை மாட்சியும் செய்யுளோசையொழியப் பொருள்மாட்சிமாதிரிமும் அவ்றுபடாத அடியையுடையவையும், —அடிமறி - அடிமறிமாற்றுப் பொருள்கோளாம்.

எனவே - ஏற்புழிக்கூட்டும் அடிமாற்று, மாறு அடிமாற்று என அடிமறி மாற்றுப் பொருள்கோள் இருவகைப்படு மென்றும்; அவற்றுள், பின்னது -

பொருளின்மைட்சிமாறா அடிமாற்று, பொருள்மாட்சிமாறா அடிமாற்று என இருவகைப்படுமென்றும் கொள்க [இசையெனினும், செய்யுளோசையெனினும் ஒக்கும்.] அடிமறிமாற்று மொழிமாற்றம் கொண்டுக் கொட்டும் போல அடியிலுள்ள சொற்களை முன்பினனாக மாற்றுவதல்லாமல் அவ்வடிகளையே முழுவதும் எடுத்து முன்பினனாக மாற்றிவைப்பது

(உதாரணம்)

(க) 'நடுக்குற்றத் தற்சோந்தார தனபம் துடையா, கொடுத்தத் தான் துயப்பினு மீண்டுகா லீண்டும், மிகுதற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம், விடுக்கும் வினை யுலகக்கால்'—இதில் கொடுத்தத் தான் துயப்பினுமீண்டுகால் என்நிர், விடுக்கும் வினை உலகக்கால் மிகுதற்றுப் பற்றினும் நில்லாது செல்வம், (இதனை அறியாதவர்) நடுக்குற்றத் தற்சோந்தாரதுன்பம் துடையா என அடிகளைப் பொருளுககு ஏற்றவிடத்து எடுத்தது கூட்டல் காண்க இது, ஏற்புநிகர்த்தும் அடிமறிமாற்று.

(இதனபொருள் — (செல்வம்), கொடுத்த தான் துயப்பினும் - (பிறர்க்கும்) கொடுத்த தானும் அனுபவித்துவந்தாலும், எண்டும் கால் எண்டும் - (நலவினையால்) வளரவேண்டிய காலத்தது வளரும்; விடுக்கும் வினை உலகக்கால் - (முற்பிறப்பிற் செய்த குற்றமாக) விட்ட அந்நலவினை முடிந்தவிட்டால், மிகுதற்று பற்றினும் நில்லாது செல்வம் இறுக்கிப்பிடித்தாலும் செல்வம் நிலைநிறுத்தப் போய்விடும்; (இதனை அறியாத பலர்), நடுக்கு உற்று தன சோந்தார தனபம் துடையா - (வருடையினால்) நடுக்குதலையடைந்து தம்மைச்சோந்தவரது தனபத்தை (அவாவேண்டியன்கொடுத்தது) போககா எனக் காண்க)

(உ) க 'மரகதமணிப்பண்செய மாளி. கக மொருசார, அரியணியமுத்தியை ஆலயம் தொருசார, எரியணியமுத்தியை வில்லின்வித மொருசார, தருணமணிமுத்தினியிலுஞ் சத்த மொருசார'—இதில், எந்த அடியை எங்கே கூட்டினாலும் பொருளும் ஒசையும் வேறுபடாமை காண்க. இது, பொருளின்மைட்சிமாற அடிமறிமாற்று

(இதன பொருள் — மரகதத்தினவகளால் வேலைசெய்யப்பட்ட வீடுகள் ஒருபக்கத்திலும், செந்நிறமான பதுமராகக் கற்களைப் பதித்துக் கட்டிய வீடுகள் ஒருபக்கத்திலும், மிக விலங்குகிற கீலமணிகளைப் பதித்தனவான வீடுகளின் வகைகள் ஒருபக்கத்திலும், முதிர்ந்த அழகிய முத்துகளினால் லமைந்த வீடுகள் ஒருபக்கத்திலும் உள்ளன) எனக் காண்க.)

உ. "அலைப்பான பிற்றுயிரை யாக்கலுங் குற்றம், விலைப்பாலிற் கொண்டுள் மிசைதலுங் குற்றஞ், சொல்ற்பால வல்லாத சொல்லுதலுங் குற்றங், கொலைப்பாலுங் குற்றமேயாம்"—இதில், ஈற்றடியொழிந்த மூன்றடிகளுள் எந்த அடியை எங்கே கூட்டினாலும் பொருளும் ஒசையும் வேறுபடாமையும், ஈற்றடியை எடுத்து யாதாயினு மோரிடத்துக் கூட்டினால் ஒசை வேறுபடாது பொருள் வேறுபடாமையும் காண்க. இது, பொருளின்மைட்சிமாற அடிமறிமாற்று.

(இதன்பொருள்.—கொல்லுதற்பொருட்டு வேறேருயிரை வளாததும் பாவம், வினைக்கு வாங்கி மாமிசத்தைப் புசித்ததும் பாவம், சொல்லத்தகாத வார்த்தைகளைச் சொல்லுதலும் பாவம், கொல்லுதலும் பாவம் எனக் காண்க.)

பொதுவியல் முற்றிற்று.

ச. இடையியல்.

இடைச்சொல்லின் இலக்கணங்களை உணர்த்தம் இயல்.

[இடைச்சொல்லின் இலக்கணம்.]

† ௧௨௦. வேற்றுமை வினை சாரியை ஒப்பு உருபுகள்

தத்தம் பொருள் இசைநிறை அசைநிலை

குறிப்பெனெண் பகுதியின தனித்திய வின்றிப்

பெயரினும் வினையினும் பின்முன் ஓரிடத்து

ஒன்றும் பலவும் வந தொன்றவ திடைச்சொல்.

(இ. - ன்.) வேற்றுமை - (ஐ முதலிய) வேற்றுமை யுருபுகளும், வினை (விருதி முதலிய) வினையுருபுகளும், சாரியை - (அன ஆன் முதலிய) சாரியை யுருபுகளும். ஒப்பு உருபுகள் - (போலமுதலிய) உவமை யுருபுகளும், தத்தம் பொருள் - தமதடிக்குஉரிய பொருளை உணர்த்திவருகிற ஏ ஒ முதலியவை யும், இசைநிறை - (வேறுபொரு ளிலலாமல்) செய்யுளினிசை நிறைத்தற்கே வருபவையும், அசைநிலை - அசையாயவருதலே பொருளாக நிற்பவையும், குறிப்பு - (வெளிப்படையாயவரும் இவைபோலாமல்) குறிப்பினைப் பொரு ளுணர்த்தி வருபவையும், என் - எனகிற, எண் பகுதியின இவ்வெட்டு வகையை உடையனவாய்,—தனித்து இயல் இன்றி தனித்துநடக்கும் தன் மையில்லாமல்,—பெயரினும் வினையினும் பெயாச்சொல்லினிடத்தும் வினைச் சொல்லினிடத்தும், பின் முன் (அவற்றின்) பின்னேயாயினும் முன்னே யாயினும், ஓர் இடத்த - ஒரு இடத்தில், ஒன்றும் பலவும் - ஒன்றாயினும் பலவாயினும், வநது—, ஒன்றுவது - ஒன்றுபட்டுநடப்பது,—இடைச்சொல்—.

தனித்துநடக்கும் ஆற்ற வில்லாமல் பெயா வினைகளோடு சேர்ந்து அவற்றினிடமாக நடத்தலால், 'இடைச்சொல்' எனப்பட்டன [இடம், இடை என்பன - ஒருபொருட்டுசொற்கள்] இனி, பெயாச்சொல்லும் வினைச் சொல்லும் ஆகாமல் அவற்றினும் வேறுமாகாமல் நடுத்தனமையாய் நிற்கையால், இடைச்சொல் எனப்பட்டன எனினும் அமையும் இனி, முன்னும் பின்னும் வருமாயினும், பெருமபாலும் இடையிலே வருதலால், இடைச் சொல் என்பது ஆசிரியா கருத தென்பாரும் உளா.

'உருபுகள்' என்பதை, வேற்றுமை வினை சாரியை என்பவற்றோடும் கூட்டுக.

அசைத்தல் - ஒருபொருளையும் உணர்த்தாமல் பெயாச்சொல் வினைச் சொற்களோடு சார்த்திச் சொல்லப்படுதல். இசைநிறை அசைநிலை என்னும் இரண்டும் வேறுபொருளை உணர்த்தாதன வாயினும், இசைநிறை - செய்யுளில்

ஒசையை நிறைபப தென்றும், அசைநிலை - பெயர் வினைகளோடு சார்த்தி சொல்லப்படுவ தென்றும் வேறுபாடு அதிக.

வேற்றுமைபுரு பிடைச்சொற்கள் பெயரியலிற் சொல்லப்பட்டன.

வினையுரு பிடைச்சொற்கள் பதவியலிற் சொல்லப்பட்டன. பின் 'சாரியை' எனச் சொல்லுதலால், வினையென்றது - அத நீங்கலான மற்றையவற்றை.

சாரியை பிடைச்சொற்கள் உருபுபுணரியலிற் சொல்லப்பட்டன

ஒப்புரு பிடைச்சொற்கள் - பொதுவியலில் "போலப் புரைய" என்னும் குத்திரத்திற் சொல்லப்பட்ட எச்சங்களின் பருதிகள்.

தத்தம் பொருள் உணர்த்துவனவும், இசைநிறையும், அசைநிலையும் ஆகிய இடைச்சொற்கள் மேல் இவ்வியலிற் சொல்லப்படுவன.

குறிப்பார் பொருளுணராததாம் இடைச்சொற்கள் வருமாறு:—கோவென, சோவென, துடுமென, ஒல்லென, கஃமென, சுஃமென, கடகடென, களகளென, திடுதிடுமென, நெறுநெறுமென, படபடென என்றற்போல்வன - ஒலிக்குறிப்புப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்கள். துண்ணென, துணுக்கென, திட்கென, திடுக்கென என்றற்போல்வன அச்சக்குறிப்புப்பொருளைத் தரும் இடைச்சொற்கள் பொள்ளென, பொருக்கென, நெரேரென என்றற்போல்வன - விரைவுக்குறிப்புப்பொருளைத்தரும் இடைச்சொற்கள்.

குழையன், காமையன்—பெயரின் பின் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

சாத்தன், இளமீற்றென்று—பெயரின் முன் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

உண்ணாய், நடந்தவனோ—வினையின் பின் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

அம்ம பெரிது, நீ நீ போ—வினையின் முன் ஒன்றும் பலவும் வந்தன.

இடைச்சொல்லின் பொருள்கள்.]

சஉக தெரிநிலை தேற்றம் ஐயம் முற்று எண் சிறப்பு

எதிர்மறை எச்சம் வினா விழைவு ஒழியிசை

பிரிப்புக் கழிவு ஆக்கம் இன்னன இடைப்பொருள்.

(இ - ள்.) தெரிநிலை - தெரிநிலையும், தேற்றம் - தெளிவும், ஐயம் - சந்தேகமும், முற்று - முற்றும, எண் - எண்ணும், சிறப்பு-சிறப்பும், எதிர்மறையும், எச்சம் எச்சமும், வினா - வினாவும், விழைவு - விருப்பமும், ஒழியிசை - ஒழிந்த சொல்லும, பிரிப்பு - பிரிநிலையும், கழிவு - கழிதலும், ஆக்கம் - ஆக்கமும் (என்னும் பதினான்கும்), இன்னன - இவைபோல்வன பிறவும்,—இடை - 'தத்தம் பொருள்' என்ற இடைச்சொற்களினுடைய, பொருள் பொருள்களாம்; (எ - று.)—அவை - மேற் காட்டப்படும்

'இன்னன' என்றதனால் சில வருமாறு:—

அ, இ, உ—சுட்டுப்பொருளைத் தருவன; அவன், இவன், உவன்.

எ, யா, ஆ, ஒ, ஏ—வினாப்பொருளைத் தருவன; எவன், யாவன், பொன்னன, சாத்தனோ, ஏது.

முன், பின்—இடப்பொருளும் காலப்பொருளும் தருவன; முன் செய், பின் இரு.

இனி என்பது - கால இடங்களின் எல்லைப்பொருளைத் தருவது; இனிச் செய்வேன், இனி எம் உடா.

தொறும், தோறும்—தொழில் இடங்களின் பன்மைப்பொருளைத் தருவன; செய்தொறும், ஊர்தோறும்

ஆவது, ஆதல், ஆயினும், காண்—விகற்பப்பொருளைத் தருவன; தீரவது எட்டாவது கொடு (பிறவும் இவ்வாறே காண்க)

அந்தோ, ஐயோ, ஆ முதலியவை—சூரக்கப்பொருளைத் தருவன; அந்தோ இழந்தான்

அம்மா, ஆஹ முதலியவை—வியாபுரப்பொருளைத் தருவன; அம்மாபெரிதவாளா, மமா, கொன்னே—பாயனின்மைப் பொருளைத் தருவன; வாளா இருந்தான்.

சீ, சிச்சீ முதலியவை—இகழ்ச்சிப்பொருளைத் தருவன; சிச்சீ போ.

‘உ’ என்பது—உயாவும்பொருளைத் தருவது; நாயின்னை, நக்கீரன் மற்றும் இடப்படி வருகின்றவற்றை ஆராய்ந்து அறிந்துகொள்க (உ)

[ஏகார இடைச்சொல்]

† சஉஉ. பிரிநிலை வினா எண் சுற்றச்சை தேற்றம்

இசைநிறை என ஆறு ஏகாரம்மே.

(இ - ள்) ஏகாரம் ஏகார இடைச்சொல்,—பிரிநிலை - பிரிநிலையும், வினாவிலும், எண் - எண்ணும், சுற்றச்சை - சுற்றச்சையும், தேற்றம் தெளிவுர, இசைநிறை - இசைநிலைத்தலும், என - என்று, ஆறு - ஆறுபொருள் தரு.

(உதாரணம்)

(க) அவர்களுள் இவனே கொண்டான்—இதில், ஒருகூட்டத்திலிருந்து ஒருவனைப் பிரித்ததறிற்றலால், பிரிநிலை.

(உ) நீயே கொண்டாய்?—இதில், நீயா கொண்டாய் என வினாவுதறமொருளைத் தருமிடத்து, வினா

(ங) நிலமேநீமேதீயே இதில், நிலமும் நீரும் தீயுமென எண்ணுதலால், எண்.

(ச) “இயம்புவனெழுத்தே”—இதில், வேறுபொருள் இல்லாமல் இறுதியில் நின்றலால், நூற்றச்சை

(ரு) உண்டே மறுமை—இதில், தெளிவுப்பொருளைத் தருதலால், தேற்றம்.

(சு) “ஏயே இவனொருத்தி பேடி!”—இதில், வேறு பொருளில்லாமல் செய்யுளில் இசையை நிறைத்து நின்றலால், இசைநிறை

இனி, நானே கொண்டேன்? எனச் சிலவிடத்து, நான் கொண்டிலேன் என்று வினாவுகையில் எதிர்மறைப்பொருள்பட நின்றலும்; ஏ ஏ பேடி! என இகழ்ச்சிப் பொருள்பட நின்றலும் முதலியவற்றை “புதியன புருதல்” என்பதனால் கொள்க. (ங)

[ஓகார இடைச்சொல்.]

‡ சஉரு. ஒழியிசை வினாச் சிறப்பு எதிர்மறை தெரிநிலை
கழிவு அசைநிலை பிரிப்பு என எட்டு ஒலே.

(இ - ள்) ஒ - ஓகார இடைச்சொல்,—ஒழியிசை - ஒழியிசையும், வினா - வினாவும், சிறப்பு - சிறப்பும், எதிர்மறை - எதிர்மறையும், தெரிநிலை - தெரிநிலையும், கழிவு - கழிவும், அசைநிலை - அசைநிலையும், பிரிப்பு - பிரிநிலையும், என - என்று, எட்டு - எட்டும், ஓகார இடைச்சொல், (ஓ - ள்)

சிறப்பு - உயாவுசிறப்பு, இழிவுசிறப்பு என இருவகையாகும் ஒருபொருளினது உயாவின் மிகுதியை விளக்குவது உயாவுசிறப்பு, இழிவின் மிகுதியை விளக்குவது இழிவுசிறப்பு

(உதாரணம்)

- (க) படித்தற்கோ வநகான்—இதில், படித்தற்கன்று, விளையாடுதற்கு வநகான் என ஒழிந்தசொற்களைத் தருதலால், ஒழியிசை
- (உ) குற்றியோ மகனே?—இதில், குற்றியா மகனா என வினாவதற்பொருளைத் தருதலால், வினா
- (ங) ஒ ஓ பெரியன்!—இதில், ஒருவனது பெருமையின் மிகுதியைக் காட்டுதலால், உயர்ப்பிரிப்பு ஒ ஓ கொடியன்!—இதில், ஒருவனது கொடுமையின் மிகுதியைக் காட்டுதலால், இழிப்புசிறப்பு
- (ச) அவனே கொண்டான்—இதில், அவன் கொண்டிலன் என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து, எதிர்மறை
- (ரு) அலியை நோக்கி, 'ஆனே அதவும் அன்று; பொண்ணே அதவும் அன்று' என்றதில், அதனை மையிலலா மையைத் தெரிவித்தலால் தெரிநிலை
- (சு) கன்மையறியாமற் கெட்டவாகளை 'ஒ ஓ தமக்கு ஒரு கன்மை உணரார்' என்றதில், கழிந்ததற்கு இரங்குதலால், கழிவு.
- (எ) "சொல்லுவன கேண்மினே" —இதில், சொல்லுவேன் கேளுங்கள் எனப் பொருள்பட்ட ஓகார ம வேறபொருளில்லாமல் நின்றலால், அசைநிலை.
- (அ) அவாக்கள்ள இவனே கொண்டான்—இதில், பலரினின்ற ஒருவனைப் பிரித்து நின்றலால், பிரிநிலை

இனி, சிலவிடத்து, பத்தோ பதினொன்றோ என ஐயப்பொருள்பட வருதல் முதலிபனவும் கொள்க
(சு)

['என,' 'என்று' என்னும் இடைச்சொற்கள்.]

சஉசு. வினை பெயர் குறிப்பு இசை பெண் பண்பு ஆறினும்
எனவெனும் மொழி வரும் என்றும் அற்றே.

(இ - ள்) என எனும் மொழி என என்னும் இடைச்சொல்,—வினை - வினையும், பெயர் - பெயரும், குறிப்பு - குறிப்பும், இசை - இசையும், எண் - எண்ணும், பண்பு - பண்பும், (ஆகிய), ஆறினும் - ஆறபொருளிலும், வரும் -

சேர்ந்துவரும்; என்றும் - என்று என்னும் இடைச்சொல்லும், அற்று - அப் படியே (ஆறுபொருளிலும் வரும்); (எ - று.)

(ச) மகன் பிறந்தா னெனத் தந்தை மகிழ்ந்தான்—இதில், வினையோடு இயைந்தது.

(உ) “அழுக்கா நென ஒருபாவீ”—இதில், பெயரோடு இயைந்தது.

(ங) “பொள்ளென வாங்கே புறம்வேரார்”—இதில், குறிப்போடு இயைந்தது; இது விரைவுக்குறிப்புமொழி.

(ச) ஒவ்வென ஒலித்தது—இதில், இசையோடு இயைந்தது. [இசை - ஒலி.]

(ரு) நிலமென நீரென நெருப்பென—இதில், எண்ணோடு இயைந்தது

(சு) வெள்ளென விளாத்தது - இதில், பண்போடு இயைந்தது

‘என்று’ என்பதையும், இவ்வாறே இவற்றோடு ஒட்டிக்கொள்க. இனி, ‘புலி பாய்ந்தெனப் பாய்ந்தான்’ என உவமையோடு இயைந்தது கொள்க (ரு)

[‘உம்’ என்னும் இடைச்சொல்.]

† சஉரு. எதிர்மறை சிறப்பு ஐயம் எச்சம் முற்று அளவை
தெரிநிலை ஆக்கமோடு உம்மை எட்டே.

(இ - ள்.) உம்மை - உம் என்னும் இடைச்சொல்,—எதிர்மறை - எதிர் மறையும், சிறப்பு இருவகைச் சிறப்பும், ஐயம் - சந்தேகமும், எச்சம் - எச்சமும், முற்று - முற்றும், அளவை - என்னும், தெரிநிலை - தெரிநிலையும், ஆக்கமோடு - ஆக்கமும் ஆகிய, எட்டி - எட்டுப் பொருளைத் தரும்; (எ - று.)

எச்சம் - இறந்தது தழுவிய எச்சமும், எதிரது தழுவிய எச்சமும் என இருவகைப்படும். எச்சம் - குறைந்ததென்ற பொருளைக் காட்டிவது.

(உதாரணம்.)

(ச) சாத்தன் வருதற்கும் உரியன்—இதில், வாராமைக்கும் உரியன் எனப் பொருள்படுதலால், எதிர்மறை.

(உ) குறவரும் அஞ்சும் குன்று—இதில், குறவாமுகமாகக் குன்றின் உயாவை விளக்குதலால், உயர்வுசிறப்பு.

‘புலையனும் விரும்பாத யாக்கை’—இதில், புலையன்முகமாக உடம்பின் இழிவை விளக்குதலால், இழிவுசிறப்பு

(ங) பத்தாயினும் எட்டாயினும் கொடு—இதில், ஒன்றைத் துணிந்து சொல்லாமையால், ஐயம்.

(சு) சாத்தனும் வந்தான்—இதில், முன் கொற்றன் வந்த தல்லாமல் என்னும் பொருளைத் தந்தால், இறந்ததுதழுவியஎச்சம். இனிச் ‘கொற்றனும் வருவான்’ என்னும் பொருளைத் தந்தால், எதிர்மறை தழுவியஎச்சம்.

(ரு) தமிழ்காட்டு மூவரசரும் வந்தார்—இதில், குறைவில்லாமையப் பொருளைத் தருதலால், முற்று.

(சு) சேரனும் பாண்டியனும்—இதில், எண்ணிநின்றலால், எண்

(எ) அவியைநோக்கி 'ஆணுமன்று, பெண்ணுமன்று' என்றால்—இதில், இன்னதெனத் தெரிவித்தறிற்றலால், தெரிநிலை.

(அ) பாலும் ஆயிற்று என்றால்—இதில், அதவே மருந்தும் ஆயிற்று என்னும் பொருளைத் தருமிடத்து. அக்கூறல்

இனி, சிலவிடத்து இசைநிறை அசைநிலைகளில் வருதலும் கொள்க. (சு)

[முற்றம்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

சஉக முற்றம்மை ஒரோவழி எச்சமுமாகும்.

(இ - ள்.) முற்று உம்மை (மேற்சொன்ன பொருள்களில்) முற்றும் பொருளில் வரும் உம்மை, ஒரோவழி - சில இடங்களில், எச்சமும் ஆகும் - எச்சப்பொருளைத் தருவதாயும்; (எ - று)

ஐயுழிக்கேல் எல், எச்சப்பொருள் ட ஈற்பத பெரும்பாலும் எதிர்மறையில் எனக் கொள்க

(உ - ம்) 'எல்லோரும் வந்திலா' என்பதில் சிலா வந்தா ரென்றும்; 'அவர் பத்தும் கொடா' என்பதில், சிலகொடுப்பா ரென்றும்; 'முழுவதும் அறிந்திலன்' என்பதில், சில அறிந்துள னென்றும் பொருள்படுதல் காண்க. (எ)

[எச்சவும்மைக்குச் சிறப்புவிதி.]

+ சஉஎ. செவ்வெண்ணீற்றதா மெச்ச வும்மை.

(இ - ள்.) எச்ச உம்மை - எச்சப்பொருளில் வருகிற உம்மை,—செவ்வெண் - செவ்வெண்ணிலே வருமாயின், ஈற்றது ஆம் ஈற்றிலே வரும்

செவ்வெண்ணாவது - பெயர்வினைகளிலே எண்ணிடைச்சொல் தொக்கு நிற்க எண்ணிநிற்பது

(உ - ம்.) கல்வி செல்வம் ஒழுகுகம் குடிப்பிறப்பும பெறுவாரு முளர்—இங்கு, இவற்றுள் சிலபெயர்வாரு முளா எனப் பொருள்படுகிற எச்சவும்மை, செவ்வெண்ணின் ஈற்றில் வந்தமை காண்க. (அ)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்கு இலக்கணம்.]

சஉஅ. பெயர்ச் செவ்வெண் ஏ என்று ஏனா எண்

நான்குந் தொகைபெறும் உம்மை என்று என ஒடு

இந்நான் கெண்ணு மஃதின்றியு மியலும்.

(இ - ள்.) பெயர் செவ்வெண் - பெயர்களிடத்தே எண்ணிடைச்சொல் தொக்குவருகிற செவ்வெண்ணும, ஏ என்று ஏனா எண் - (தொகாமல் வருகிற) இம்முன்று எண்ணிடைச்சொற்களும், நான்கும - ஆகிய இந்நான்கு எண்களும், தொகை - (இத்தனையெனது கணக்கிடுந்) தொகைச்சொல்லே, பெறும் - பெற்றுவரும்; உம்மை என்று என ஒடு இந்நான்கு எண்ணும் - உம் முதலிய இந்த நான்கு எண்ணிடைச்சொற்களும், அகித இன்றியும் - அத்தொகை பெறாமலும், இயலும் - வரும்; (எ - று.)—'இன்றியும்' என்ற உம்மையால், பின் கூறிய நான்கும் தொகைபெற்றும் வரும்.

(உ-ம்.) சாத்தன் கொற்றன் இருவரும் வந்தார்
 சாத்தனே கொற்றனே இவரும் வந்தார்
 சாத்தனென்று கொற்றனென்று இருவரும் வந்தார் } தொகை
 சாத்தனொகை கொற்றனொகை இருவரும் வந்தார் } பெற்று வந்தன.

இவை - வழக்கில் சிறுபான்மை தொகை பெருமல் வந்தால் அதனை இசையெச்சமாகவும், செய்யுளில் தொகைபெருமல் வந்தால் அதனைத் தொகுத்தல்விசாரமாகவும் கொள்க.

(உ - ம்.) { சாத்தனும் கொற்றனும் இருவரும் வந்தார்
 சாத்தனென்று கொற்றனென்று இருவர் உளர்
 சாத்தனெனக் கொற்றனென இருவர் உளர்
 சாத்தலேடு கொற்றலேடு இருவர் உளர் } தொகைபெற்
 சாத்தனும் கொற்றனும் வந்தார் } றும், பெருமலு
 சாத்தனென்று கொற்றனென்று உளர் } ம் வந்தன.
 சாத்தனெனக் கொற்றனென உளர்
 சாத்தலேடு கொற்றலேடு உளர் }

பெய்திசேவ்வெண்ணுத்து உரிமைத்தொகைத்து வேறுபாடு:-
 இவ்விரண்டும் பெயர்ச்சொற்களில் எண்ணிடைச்சொல் தொகுந்தபடி வாயினும், செவ்வெண் - தொடாமொழிபோல விட்டிசைத்தது, உம்மைத் தொகை ஒருமொழிபோல விட்டிசையாயலும் வருபெனக் காண்க (க)

[சில எண்ணிடைச்சொற்களுக்குச் சிறப்புவிதி.]

சஉக. என்று மெனவு மொடுவு மொரோவழி

நின்றும் பிரிந்தெண் பொருள்தொறும நேரும்.

(இ - ள்.) என்றும் எனவும் ஒடுவும் - என்று என ஒடு என்னும் இம் மூன்று எண்ணிடைச் சொற்களும், ஒரோவழி நின்றும் - (எண்ணப்படும் பொருள்தோறும் தில்லாமல்) ஒரிடத்தில் நின்றும், பிரிந்து - (தான்நின்ற இடத்தினின்றும்) பிரிந்து, என் பொருள்தொறும - எண்ணப்படிகின்ற பொருள்கள்தோறும், நேரும் - போப்ப பொருந்தும்; (எ - று.)

(உ - ம்) (க) “வினையென்று பகையென்று”

(உ) “பகையாவ மச்சம் பழி யென நான்கு”

(ங) “பொருள் கருவி காலம் வினையிடலெடு ஐந்தும்”

இவற்றுள் - வினையென்று, பகையென்று எனவும்; பகையென, பாவமென, அச்சமென, பழியென எனவும்; பொருளொடு, கருவியொடு, காலமொடு, வினையொடு, இடவெடு எனவும் எண்ணிடைச்சொல் நின்றவிடத்துப்பிரிந்து பிறவிடத்தும் சென்று பொருந்துதல் காண்க. (க)

[எண்ணிடைச்சொற்கள் வினையொடும் வருதல்.]

சங௦. வினையொடு வரினுமெண் ணினைய வேற்பன.

(இ - ள்.) ஏற்பன - பொருந்தவனவாகிய, எண் - சில எண்ணிடைச் சொற்கள், - வினையொடு வரினும் - வினைச்சொல்லோடு வந்தாலும், இனைய - (பெயரோடுவந்த) இவைபோல்வனவாம்; (எ - று.)

(உ-ம்.) மயிலாடக சுயில்வாட மாமுகில் எழுந்தது—செவ்வெண்
கற்றும் கேட்டும் கற்பனை கடந்தார் —உம்மை
உண்ணவென்று உடுக்கவென்று வந்தான் —என்று
உண்ணவென உடுக்கவென வந்தான் —என
உண்ண உடுக்க வென்று வந்தான்—பிரிந்துகூடும் எண் } (கக, வினையோடு வந்தான்)

['தில்' என்னும் இடைச்சொல்.]

சூகத. விழைவே காலம் ஒழியிசை தில்லை.

(இ - ள்.) தில் - தில் எனனும இடைச்சொல்,—விழைவு - ஆசையும்
காலம்-காலமுள், ஒழியிசை - ஒழிந்தசொல்லும் ஆகிய மூன்றுபொருள் தரும்

(உதாரணம்)

(ச) “அரிவையைப் பெறுகதில் லம்ம டானே”—இதில், அரிவையை
[பெண்ணை]ப் பெறவேண்டுகென்கிற ஆசையை உணர்த்துதலால், விழைவு.

(உ) “பெற்றாக கறிகதில் லம்ம இவ்வூழே”—இதில், பெற்றகாலத்தில்
அறிக என்க காலத்தை உணர்த்துதலால்,

(ங) “வருகதில் லம்ம எஞ்சேரி சேர”—இதில் வருதல் இன்னது
செய்வேன் என்னும் ஒழிந்தசொல்லை உணர்த்துதலால், ஒழியிசை (கஉ)

['மன்' என்னும் இடைச்சொல்.]

சூகத. மன்னே அசை திலை ஒழியிசை ஆசகம்

கழிவு மிகுதி நிலைபே ருகும்.

(இ - ள்) மன் - மன் என்னும் இடைச்சொல்,—அசைநிலை - அசைதது
நின்றற்பொருளிலும், ஒழியிசை - ஒழிந்தசொற்பொருளிலும், ஆசகம் - ஆச
கப்பொருளிலும், கழிவு - கழிதற்பொருளிலும், மிகுதி - மிகுதிப்பொருளி
லும், நிலைபேறு - நிலை மதற்பொருளிலும், ஆசும் - வரும் ; (எ - று.)

(க) ‘அதமன் கொண்கன் தேரே’—இதில், வேறுபொருளின்றிச் சாரதப
பட்டு நின்றதால், அரைநடை

(உ) ‘கூரியதோர் வாள்மன்’—இதில், இப்பொழுது ஒடிந்துவிட்டது என்
னும் ஒழிந்த சொல்லை உணர்த்துதலால் ஒழியிசை.

(ங) ‘பண்டி காங்கமன்’—இதில், இன்று வயலாயிற்று என்னும் பொருளை
உணர்த்துதலால், இடங்கம்.

(ச) ‘சிறியகணை பெறினே மெககீயு மன்னே’—இதில், இப்பொழுது அவன்
இறந்ததனால் மெகக்கு சதல் கழிந்ததுஎன்ப பொருள்படுதலால், கழிவு.

(ரு) ‘எந்தை மெக்கு அருளும மன்’—இதில், மிகுதியும் அருளுவா னென்னும்
பொருளைத் தருதலால், மிகுதி.

(சு) ‘மன்னு உலகத்து மன்னியது புரிமோ’—இதில், இவ்விடைச்சொல்
வடியாகப் பிறந்த வினைகள், நிலைபெற்ற (உலகத்தில்) நிலைபெற்ற
தைச் (செய) என்னும் பொருளைத் தருதலால், நிலைபேறு. (கங்)

['மற்று' என்னும் இடைச்சொல்.]

‡ சாநா. வினைமாற்றகைநிலை பிறிதென மற்றே.

(இ - ள்.) மற்று - மற்று என்னும் இடைச்சொல்,—வினைமாற்று வினை மாற்றுப் பொருளையும், அகைநிலை - அகைத்துநிற்றற் பொருளையும், பிறிது எனும் - வேறென்னும் பொருளையும் தரும்; (எ - று.)

(உதாரணம்)

(க) “மற்றறிவாம நல்வினை யாமினைய மென்னுது”—இதில், நல்வினையை விரைத்தறிவாம் என்னும் வினையை மாற்றி இனிமேல் விரையாமல் அறிவா மென்னும் வினையைத் தருதலால், வினை மாற்று

(உ) “மற்றென்னை ஆள்க”—இதில், வேறுபொருளின்றி நின்றலால், அகைநிலை.

(ங) “ஊழிற் பெருவலி யாவுள மற்றொன்று, குழினுப தான் முந்துறும்”—இதில், மற்றொன்று என்பது ஊழ்வினைக்கு மறுதலை யாவதோர் உபாயமெனப் பொருள் தருதலால், பிறிது என்பது.

இனி, மற்று என்பது - பின்என்னுய பொருளிலும் வருபு.

(உ - ம்.) “மற்றிவளும் கோற்கண்ணளாகும் குளிந்து. (கசு)

['மற்றை' என்னும் இடைச்சொல்.]

‡ சாநா. மற்றைய தென்பது சுட்டிய தற்கினம்

(இ - ள்.) மற்றையது என்பது மற்றையது என (ப பெயர்க்கு முதனிலையாய்) வரும் மற்றை என்னும் இடைச்சொல், சுட்டியதற்கு இனம் - முன்கூட்டினபொருளை ஒழித்து அதற்கு இனமான பொருளைக் குறிக்கும்.

(உ - ம்.) இரண்டு ஆடை உள்ளவிடத்து ஒன்றைக் கண்டு வேண்டாதவன் ‘மற்றையது கொண்டுவா’ என்றால், அதற்கு இனமாகிய ஆடையையே குறித்து நின்றல் காண்க.

ஒடு ஒடு என்பனபோல மற்று மற்றை என்பனவும் வெவ்வேறு தனிச் சொற்களாம்; ஒன்று மற்றொன்றின் விகார மன்று (கரு)

['கொல்' என்னும் இடைச்சொல்.]

‡ சாநா. கொல்லே ஐயம் அகைநிலைக் கூற்றே.

(இ - ள்.) கொல் - கொல் என்பது —ஐயம் - ஐயப்பொருளிலும், அகைநிலை-அகைநிலைப்பொருளிலும் வருகிற, கூற்று (இடைச்) சொல்லாம்; (எ-று.)

(உதாரணம்)

(க) அவன் சாத்தன்கொல் கொற்றன்கொல்—இதில், சாத்தன்கொற்றன்கொல் என்பனம் பொருளைத் தருதலால், ஐயம்.

(உ) “கற்றதனா லாய பயனென்கொல்”—இதில், வேறுபொருளில்லால் நின்றலால், அகைநிலை.

இனி, ஒரோவிடத்து 'நீகொல் செய்தாய்' என்பதில், நீயோ செய்தாய் என விஞாப்பொருளைத் தருதலும் கொள்க. (க.)

['ஓமீ', 'தெய்ய' என்னும் இடைச்சொற்கள்.]

சாநக. ஓமீவும் தெய்யவும் இசைநிறை மொழியே.

(இ) - ன். ஓமீவும் தெய்யவும் - ஓமீ தெய்ய என்கிற இரண்டும்,—இந்நிறை - இசைநிறைப்பொருளைத் தருகிற, மொழி - இடைச்சொற்களாம்.

(உ - ம்) "விதைக்குறு வட்டில் போதொடு பொதான்" எனவும்,

"சொல்லேன் தெய்ய நின்னெனும் பெயர்த்தே" எனவும்வரும். (க)

['அந்தில்', 'ஆங்கு' என்னும் இடைச்சொற்கள்.]

சாநள. அந்திலாங் கசைநிலை இடப்பொரு ளவ்வே.

(இ) - ன். அந்தில் ஆங்கு இவ்விரண்டுசொல்லும், அசைநிலை இடப்பொருள் - அசைநிலைப்பொருளானவாயும் இடப்பொருளானவாயும் வரும்; (எ - று.

(உதாரணம்.)

(க) "அந்தில் கழலினன் கச்சினன்"—இதில், வேறுபொருள் இல்லாததனால், அசைநிலை. (உ) "வருமே சேயிழை அந்தில் கொழந் காணிய"—இதில், அவ்விடத்து என்னும் பொருளைத் தருதலால், இடம்.

(க) "ஆங்கத்திறனல்ல யாங்கழற்"—இதில், வேறுபொருள் இல்லாததனால், அசைநிலை. (உ) "ஆங்காங் காயினுமாக"—இதில், அவ்விடத்து என்னும் பொருளைத் தருதலால், இடம். (கஅ)

['அம்ம' என்னும் இடைச்சொல்.]

சாநடி. அம்ம உரையசை கேண்மினென் றாகும்.

(இ) - ன். அம்ம - அம்ம என்னும் இடைச்சொல்,—உரையசை - உரையசைப்பொருளதாகியும், கேண்மின் என்று - (ஒன்றுசொல்வேன்) கேளும் என்ற ஏவற்பொருளதாகியும், ஆகும் - வரும்; (எ - று.)

* உரையசையை 'வாக்யாலங்காரம்' என்பர் வடநூலார்

(உதாரணம்.)

(க) 'அதுமற்றம்ம'—இதில், வேறுபொருளில்லாமல் கட்டுரையில் வருதலால், உரையசை. [கட்டுரை - பேச்சு.]

(உ) 'அம்ம வாழி தோழி'—இதில், ஒன்றுசொல்வேன் கேள் என்னும் ஏவற்பொருளதாய் வந்தது. (கக)

* 'சிறிதபொருளுணர்த்துவனவற்றை உரையசை யென்றும், பொருளுணர்த்தாது சொற்களை அசைத்து நிற்பனவற்றை அசைநிலை யென்றும் கூறுதல் ஆசிரியர்களுத்தலை இரண்டதிகாரத்தும் கண்டுகொள்க' என்பது, தொல்காப்பியம் நச்சினர்க்கினியம்.

['மா' என்னும் இடைச்சொல்.]

சாங்கு. மாவென் கிளவி வியங்கோ ளைச்சொல்.

(இ - ள்.) மா என் கிளவி - மா என்னும் சொல்,—வியங்கோள - வியங் கோளிடத்து வருகிற, அசைச்சொல் - அசைச்சொல்லாகும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) 'புற்கையுண்கமா கொற்கையோனே'—இதில், உண்க என் னும் வியங்கோளை அடுத்து அசையாய் வந்தது காண்க.

இனி, உரையிந்தோடலால் - இவ்விடைச்சொல் 'ஓகமா தோழி', 'ஓக் கல் வாழ்க்கை தட்டுமா காலே' என வேறவினையை அடுத்தும்; தேவமாதத் தன், விசயமாதேவி, உலோகமாபாலன், பாலமாகுமான் எனப் பெயர்களின் இடையிலும் இசைநிறைபொருளதாய் வருதலு் கொள்க.

இது - ட் தொல்காப்பியச சூத்திரம் (௨௦)

[முன்னிலை அசைச்சொற்கள்.]

சச௦. மியா யிக மோ மதி அத்தை இத்தை
வாழிய மாள ஈ யாழ முன்னிலையசை.

(இ - ள்.) மியா..... யாழ இப்பத்து இடைச்சொற்களும்,—முன்னிலை - முன்னிலையிடத்து வருகிற, அசை - அசைச்சொற்களாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) மியா	—சொல்லியா	இத்தை—நீயொன்று பாடித்தை வாழிய —காணிய வாழிய. மாள —தவிர்க்கீகமாள. ஈ —சென்றீ பெரும. யாழ —நீயே செலவயர்ந்தியாழ
இக	—காணிக	
மோ	—மொழிமோ.	
மதி	—செல்மதி.	
அத்தை	—சொல்லியாத்தை.	

மா + இரு = மாயிரு என்றற்போல, மியா + இக = மியாயிக எனப்பணர்ந்தது, "இடையுரி வடசொலின்" என்னும் சூத்திரவிதியால். (௨௪)

[எல்லாவிடத்தும் வரும் அசைச்சொற்கள்.]

சச௧. யா கா பிற பிறக்கு அரோ போ மாது இரும்
சின் குரை ஓரும் போலும் இருந்து இட்டு
அன்று ஆம் தாம் தான் சின்று நின்று அசைமொழி.

(இ - ள்.) யா.....நின்று - இவ்விருபது இடைச்சொற்களும், அசை மொழி (எல்லாவிடங்களிலும் வருகிற) அசைச்சொற்களாம்; (எ - று.)

(உதாரணம்)

யா	—யா பன்னிருவர் மாணாகர்.	அரோ	—சூயிலாலு மரோ.
கா	—இவன் காண்டி கா.	போ	—வாழாதென் போ.
பிற	—ஆயனை யல்ல பிற.	மாது	—விளிந்தன்று மாதோ.
பிறக்கு	—பிறக்கிதனுட்செல்லான்.	இரும்	—காண்டிகுமல்லமோ.

ட் தொல்காப்பியம் - சொல்லதிகாரம் - இடைச்சொல்லியல் - ௨௫.

சின்	—என்றிசின்.	அன்று	—சோது மன்றே.
குரை	—டலகுரைத்துன்	ஆம்	—பணியுமா மென்றும்.
ஒரும	—அஞ்சவ தோரு மறனே	தாம்	—நாதாம்
போலும்	—மகிழ்ந்தனை போலும்.	தான்	—நீதான்.
இருந்த	—எழுந்திருந்தேன்.	கின்ற	—ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன்
இட்டு	—பிளந்திட்டான்	நின்ற	—துணையாய்நின்றான்.

ஆசைப்பட்டிருக்கின்றேன் என்பது - ஆசைப்பட்டே நென்றும், துணையாய்நின்றான் என்பது - துணையானுநென்றும் பொருள்படுமிடத்து, கின்ற, நின்ற - அசைநிலைகள்

(உரு)

இடையியல் முற்றிற்று.

ரு. உரியியல்.

உரிச்சொல்லின் இலக்கணங்களை உணர்த்தும் இயல்.

[உரிச்சொல்லின் பொது இலக்கணம்.]

‡ சசஉ. பல்வகைப் பண்பும் பகாபெய ராகி
ஒருகுணம் பலகுணந் தழுவிப் பெயர்வினை
ஒருவா செய்யுட்கு உரியன உரிச்சொல்.

(இ ள்) பல்வகை - (குணமும் தொழிலும் ஆகிய) பல்வகைப்பட்ட, பண்பும் (பொருள்களின்) பண்புகளையெல்லாம், பகா பெயர் ஆகி - தெரிவிக்கிற பெயராகி, —(அவ்வாறு தெரிவிக்குப்போது), ஒரு குணம் - ஒருகுணத்தையும், பல குணம் - பலகுணங்களையும், தழுவி - தெரிவிப்பவையாய், —பெயர் வினை ஒருவா பெயாச்சொல் வினைச்சொற்களை விட்டு நீங்காதவையாய், —செய்யுட்கு - செய்யுளுக்கு, உரியன - உரியவையாய் (ப பொருளுக்கு உரிமை பூண்டு) வருபவை, —உரிச்சொல் - உரிச்சொற்களாம்; (எ று)

இவ்வாறு வருவதை, இனிக காட்டும் உதாரணங்களுள் காண்க.

இவை - பண்புபெயராயினும், மற்றைப் பெயர் வினைகளை விட்டு நீங்காமை யால் 'உரிச்சொல்' என வேறு ஒதப்பட்டன வென்றும், பெயர்வினைகளின் பண்பை உணர்த்தி அவற்றுக்கு உரிமை பூண்டு நிற்பதனால் 'உரிச்சொல்' எனக் காரணப்பெயர் பெற்றனவென்றும் அறிக: இனி, செய்யுளுக்கே உரியனவாய் வருதலால், உரிச்சொல்வெனப் பெயர்பெற்றதென்பாரும் உளர்.

[பண்பின் இலக்கணம்.]

சசரு. உயிருயி ரல்லதாம் பொருட்குணம் பண்பே.

(இ - ள்) உயிர் உயிருடையதும், உயிர் அல்லது - உயிருடையதல்லாததும், ஆம் - ஆகிய இருவகையுள் அடங்குகின்ற, பொருள் - (உலகத்திலுள்ள) பொருள்களினுடைய, குணம் - குணங்கள், —பண்பு - பண்புகளாம்.

[உயிருடைய பொருள்.]

சசச. மெய்நா மூக்கு நாட்டஞ் செவிகளின்
ஒன்று முதலாகிழ்க் கொண்டுமே ஊணர்தலின்
ஓரறிவாதியா உயிரைந் தாகும்.

(இ - ள்.) மெய் - மெய்யும். நா - நாக்கும், மூக்கு - மூக்கும், நாட்டம் - கண்ணும், செவிகளின் - காதும் ஆகிய ஐந்து இந்திரியங்களாலும், (முறையே ஸ்பரிசம் ரசம் கந்தம் ரூபம் சபதம் என்னும் ஐம்புலன்களையும் அறியுமிடத்தி), ஒன்று முதல் ஆ - (தேகத்தால் ஸ்பரிசத்தை அறியும் அறிவு) ஒன்று முதலாக, கீழ் கொண்டு - கீழ்ப்போன புலனையும் கொண்டு, மேல் - மேல் வரும் புலன்களை, உணர்தலின் - (ஒவ்வொன்றாக) அறிதலால், —ஓர் அறிவு ஆகி ஆ - ஓரறிவுபெற்ற முதலாக, ஐந்து ஆகும் - ஐந்துவகையாய்: உயிர் - அவ்வுயிருடைய பொருள்; (எ - று.)—அவை, முறையே மேற்கூறப்படும்.

முறையே மெய் வாய் மூக்கு கண் செவி என்னும் ஐம்பொறிகளின் உணர்ச்சியாகிய பரிசம் ரசம் கந்தம் ரூபம் சபதம் என்னும் ஐம்புலன்கள் - ஊறு சுவை நாற்றம் ஒளி ஓசை எனப்படும். (ஈ)

[ஓரறிவுயின்கள்.]

சசஊ. புல் மரம் முதல உத்தறியு மோரறிவுயிர்.

(இ - ள்.) புல் - புல்லும், மரம் - மரமும், முதல - முதலியவை, —உற்று அறியும் - தேகத்தால் ஸ்பரிசிக்கப்பட்டு ஸ்பரிசத்தை அறிகிற, ஓர் அறிவு உயிர் - ஓரறிவுடைய உயின்களாம்; (எ - று.)

முதல - புதல், கொடி, புழு முதலியன பாயிலத்தொடுங்கால் புலருமாகலின், இவற்றுக்கு ஓரறிவு உண்மை உணர்க. (ச)

[ஈரறிவுயின்கள்.]

சசக. முரண் நத் தாதி நாவறிவொ டுரறிவுயிர்.

(இ - ள்.) முரண் - சிப்பியும், நத்து - சங்கும், ஆதி - முதலியவை, —நா அறிவோடு - (கீழ்ப்போன ஓரறிவுடனே) நாவினால் ரசத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, நா அறிவு உயிர் - இரண்டறிவுடைய உயின்களாம்; (எ - று.)

ஆதி—கிளிஞ்சில் முதலியன. இவை பிறிதொன்று தாக்கியவழி அறிதலும், இரைசுவைக்கொள்ளுதலு முடைமையின், மெய்யுணர்வோடு நாவுணர்வும் உடையனவாம். (இ)

[மூவறிவுயின்கள்.]

சசஎ. சித லெறும் பாதி மூக்கறிவின் மூவறிவுயிர்.

(இ - ள்.) சிதல் - செல்லும், எறம்பு - எறம்பும், ஆதி - முதலியவை, —மூக்கு அறிவின் - (கீழ்ப்போன இரண்டறிவுகளுடனே) மூக்கினுந் கந்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, மூ அறிவு உயிர் - மூன்றறிவுடைய உயின்களாம்,

ஆதி—நயல், மூதா, அட்டை முதலியன இவை உற்றுணர்ந்து மீளுதலும், நாச்சுவைகொள்ளுதலும், இரையுள்வழி மோந்தறிதலும் என மூன்றறிவினை யுடையவாறு கண்டுக்கொள்க. (க)

[நாலறிவுயிர்கள்.]

சசஅ. தும்பி வண்டாதி கண்ணறிவி னாலறிவுயிர்.

(இ - ள்) தும்பி - தும்பியும், வண்டு - வண்டும், ஆதி - முதலியவை, —கண் அறிவின் - (கீழ்ப்போன மூன்றறிவுகளுடனே) கண்ணால் ரூபத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, நால் தறிவு உயிர் நான்கறிவுடைய உயிரகளாம்; (எ - று)

தும்பி - வண்டுகளில் ஒருசாதி. ஆதி—நண்டு, தேனீ முதலியன. இவை - மெய்யுடைமையின் உற்றுணர்வும், இரையுள்வழி நாலுணர்வும், நால் தற்கொள்ளுதலின் மூக்குணர்வு, கண் உடையவையின் கண்ணுணர்வும் உடையனவாயின சிறுபான்மை தும்பிக்குச் செவியறிவு உண்டென்பது. (எ)

[ஐயறிவுயிர்கள்.]

சசக. வானவர் மக்கள நரகர் விலங்கு புள்

ஆதி செவியறிவோடு ஐயறிவுயிரே.

(இ - ள்.) வானவர் - தேவரும், மக்கள் - மனிதரும், நரகர் - நரகரும், விலங்கு - மிருகங்களும், புள் - பறவைகளும், ஆதி முதலியவை, —செவி அறிவோடு - (கீழ்ப்போன நாலறிவுகளுடனே) செவியால் சத்தத்தையும் அறிகிற அறிவோடு, ஐ அறிவு உயிர் ஐந்தறிவுடைய உயிரகளாம்; (எ - று.)

ஆதி—பாம்பு முதலியன. 'நாகர்' என்றும் பாடல்கொள்ளலாம்.

இப்பிராணிகள் ஐந்தறிவுயிராதல், வெளிப்படை

(அ)

[உயிருடையனவல்லாத பொருள்கள்.]

சரு. உணர்விய லாமுயி ரொன்று மொழித்த

உடல்முத லனைத்தும் உயிரல் பொருளே.

(இ - ள்.) உணர்வு இயல் ஆம் - அறிவுமயமாகிய, உயிர் ஒன்று - சீவன் ஒன்றையும், ஒழித்த - நீக்கியுள்ள, உடல் முதல் - உடம்பு முதலாகிய, அனைத்தும் - (உலகத்துப்) பொருள்களெல்லாம், —உயிர் அல் பொருள் - உயிருடையனவல்லாத பொருள்களாம்; (எ - று) (க)

[முன் குத்திரத்திற்குப் புறனடை.]

சருக. ஒற்றுமை நயத்தி னென்றெனத் தோன்றினும்

வேற்றுமை நயத்தின் வேறே உடலுயிர்.

(இ - ள்.) ஒற்றுமை நயத்தின் - (உயிர் தான் அடைந்த உடம்பின்மயமாய் நிற்கிற) ஒருமைப்பாட்டின் தன்மையால், ஒன்று என - (உடம்பும் உயிரும்) ஒன்றுபோல, தோன்றினும் - தோன்றினாலும், —வேற்றுமை நயத்தின் - (உயிர் சித்தாகியும் உடம்பு அசித்தாகியும் நிற்கிற) வேறுபாட்டின் தன்மையால், —உடல் உயிர் - உடலும் உயிரும், வேறே - வேறாகும்; (எ - று.)

சித்து - அறியுந்தன்மையுள்ளது. அசித்து - சடம்: அறியுந்தன்மையிலலாதது.

[உயிருடைப் பொருள்களின் குணப்பண்பு.]

சூஉ அறிவு அருள் ஆசை அச்சம் மானம்
நிறை பொறை ஓர்ப்புக் கடைப்பிடி மையல
நினைவு வெறுப்பு உவப்பு இரக்கம் நாண் வெகுளி
துணிவு அழுக்காறு அன்பு எளிமை எய்த்தல்
துன்பம் இன்பம் இளமை மூப்பு இகல
வென்றி பொச்சாப்பு ஊச்சும மறம் மதம
மறவி இனைய உடல்கொ ளுயிர்க்குணம்.

(இ - ள்.) அறிவு - புத்தியும், அருள் - கிருபையும், ஆசை - விருப்பமும், அச்சம் - பயமுட, மானம் - மானமும், நிறை - மன அடக்கமும், பொறை - (பிறாசெய்த குற்றங்களைப்) பொறுத்தலும், ஓர்ப்பு - ஆராய்ந்து தெளிதலும், கடைப்பிடி - நிறுவாமல் உறுதியாய் பிடித்தலும், மையல - (காம) மயக்கமும், நினைவு - எண்ணமும், வெறுப்பு - வெறுத்தலும், உவப்பு - மகிழ்ச்சியும், இரக்கம் - மனம் இரங்குதலும், நாண் - வெட்கமும், வெகுளி - கோபமும், துணிவு - வாதியமும், அழுக்காறு - (பிறாசெய்வம் முதலியவற்றைக் கண்டு) பொருமையும், அன்பு - அன்பும், எளிமை - எளிமையுடையதன்மையும், எய்த்தல் - தளர்ச்சியும், துன்பம் - துக்கமும் இன்பம் - சுகமும், இளமை - இளந்தன்மையும், மூப்பு - முதுமையும் இகல - பைசுமையும், வென்றி - சயமும், பொச்சாப்பு - மறத்தலும், ஊக்கம் - மன எழுச்சியும், மறம் - வீரமும், மதம் - களிப்பும், மறவி - மறத்துமையுக்குற்றமும், (என்கிற முப்பதிரண்டும்), இனைய - இவைபோலவன பிறவும், —உடல் கொள் உயிர உடம்போடு கூடிய உயிரகளினுடைய, குணம் - குணப்பண்புகளாம்; (எ - று.)

அருள் - ஒருவகைச் சம்பந்தமும் இல்லாமல் உண்டாவ தென்றும், அன்பு - சம்பந்தம்பற்றி உண்டாவ தென்றும் வேறுபாடு அறிக பொச்சாப்புக்கு மறவிக்கும வேறுபாடு, தவுறாயால் விளங்கும் மானம் தனநிலையினின்று தாழாமை.

உடலோடுகூடாவிடின், உயிரக்குணங்கள்வெளிப்படாவாதலின், 'உடல் கொளியாக் குணம்' என்றா; மேலும் 'உடலுயிர்த தொழிற்குணம்' என்பா இவைபோலவன பிறவாவன கற்பு மடமை, நயவுநிலைமை முதலியன

[உயிருடைப்பொருள்களின் தொழிற்பண்பு.]

சூஉ. துய்த்தல் துஞ்சல் தொழுதல் அணிதல்
உய்த்தலாதி உடலுயிர்த தொழிறகுணம்.

(இ - ள்.) துய்த்தல் - அனுபவித்தலும், துஞ்சல் - தூங்குதலும், தொழுதல் - வணங்குதலும், அணிதல் - தரித்தலும், உய்த்தல் - செலுத்தத்தலும், (என்கிற ஐந்தும்), ஆதி - முதலானவை, —உடல் உயிர - உடம்போடுகூடிய உயிரினுடைய, தொழில் - குணம் - தொழிற்பண்புகளாம்; (எ - று.)

'ஆதி' என்றதனால் - வாழ்த்தல், அற்றுதல், வரைதல் முதலியன கொள்க.

[உயிரில்லாப் பொருள்களின் குணப் பண்பு]

சுருசு. பல்வகை வாடி விருநாற்ற மைவண்ணம்

அறுசுவை பூறெட் டிரெல் பொருட்குணம்.

(ஆ - ள்.) பல் வகை வடிவு - (உடைய முகக்காணம் சதுரம் முதலிய) பல்வகை பட்ட வடிவுகளும், இரு காற்றும் (சுறுகாற்றம் தீநாற்றம் என்னும்) இருவகை காற்றற்களும், ஐ வண்ணம் - (வெண்மை செம்மை கருமை பொன்மை பச்சைம் என்கிற) ஐவகை நிறங்களும், அறு சுவை (கைப்பி புளிப்பு துவாப்பு உவாப்பு இனிப்பு கார்ப்பு என்கிற) அறுவகை ருசிகளும், ஊறு எட்டி - (வெம்மை தண்ணீர் மென்மை உன்மை கொய்மை சீரமை இழுமென்மை சருசச்சுரை என்கிற) எட்டிவகை ஸபரிசுவங்களும்,—உயிர அல் பொருள் உயிருடையனவல்லாத பொருள்களிலுடைய, குணம் - குணங்களாம், (எ - று)

(கொய்மை - கனமில்லாமை, தூலேசு சீரமை - கனமாயிருத்தல். இழுமென்மை வழுவுமுத்தல்; இதற்கு விதி சருசச்சுரை) (கூ.)

[இவ்விருபொருள்களுக்குட் பொதுவாகிய தொழிற்பண்பு.]

சுருரு. தோன்றல் மறைதல் வளாதல் நஞ்சல்

நீங்கல் அலாடதல் நடுங்கல் இலசத்தல்

சுதல் இன்னன இருபெற்றுள் தொழிறகுணம்.

(இ - ள்.) தோன்றல். ஈதல் - உவ்வொன்பதும், இன்னன - இவை போல்வன பிறவுமா,—இரு பொருள் (உயிர்ப் பொருளுடைய உயிரல்பொருளும் ஆகிய) இரண்டுக்கும் பொதுவாகிய, தொழில் குணம் - தொழிற்பண்புகளாம்.

இலசத்தல் - ஒலித்தல் இவைபோல்வன பிறவாவன - அசைதல் முதலியன (கசு)

[ஒருகுணங்குறித்த பல உரிச்சொல்.]

† சுருசு. சால் உறு தவ நனி கூர் கழி மிகல்.

(ஆ - ள்.) சால். கழி - இந் ஆறும்,—மிகல் - மிகுதியாகிய ஒரு குணத்தை உணர்ந்தும் உரிச்சொற்களாம்; (எ - று)

(உ - ம்) சால்—சாலபடலா	நனி—நனிபேதை
உறு—உறுபுகழ்	கூர்—கூர்மனம்.
தவ—தவமல	கழி—கழிபெருங்காதல்

சால் என்பது சால் என்னும் உரிச்சொல்லடியாகப் பிறந்த குறிப்புவினை யெச்சம் சால் என்பது பண்படியாகச் சூத்திரஞ்செய்யாமல், 'சால்' என வினை யெச்சமாகச் சூத்திரஞ் செய்தது, இவ்வுரிச்சொல்லி னடியாக மற்றை வினை விகற்பங்களெல்லாம் தோன்று மென்றற்கு சால் - 'சீர்சாலகத்தியன்'. (கரு)

[பலகுணங்குறித்த ஓர்உரிச்சொல்.]

† சுருஎ. கடியென் கிளவி காப்பே கூர்மை

விரையே விளக்கம் அச்சம் சிறப்பே

விரைவே மிகுதி புதுமை ஆர்த்தல்
வரைவே மன்றல் கரிப்பி னாகும்.

(இ - ன்.) கடி என் கிளவி - கடி என்னும் உரிச்சொல்,—காப்பு - காவ
லும், கூர்மை - கூர்மையும், விரை - வாசனையும், விளக்கம் - பிரகாசமும்,
அச்சம் - பயமும், சிறப்பு உயர்வும், விரைவு - வேகமும், மிகுதி - மிகுதியும்,
புதுமை - புதுமையும், ஆர்த்தல் - ஒலித்தலும், வரைவு - நீக்கலும், மன்றல் -
கலியாணமும், கரிப்பின் - கரிப்பும ஆகிய பதின்மூன்று குணங்களிலும்,
ஆகும் - வரும்; (எ - று.)

(உ - ம்.) காப்பு - கடிநகர். சிறப்பு - கடியரண். 'வரைவு - கடிமது.
கூர்மை கடிவேல் விரைவு-கடிசென்றான். 'மன்றல் - கடிவினை
வாசனை - கடிமாலை. மிகுதி - கடிகாற்று. கரிப்பு - கடிமிளகு.
விளக்கம்-கடிமார்பன். புதுமை - கடிமணா
அச்சம் - கடிப்பேய். ஆர்த்தல் - கடிமுரசு.

முன்தேற்றுப்பொருளில் வருதல், பழையனகழிதலால் விலக்கப்பட்டது.
கடி என்பது - கடுமான், கடும்பகல், கடுங்கால் எனத் திரிந்தும் வரும் (கசு)

[ஒருகுணந்தழுவிய பல உரிச்சொல்.]

சூழி. மாற்றம் நுவற்சி செப்பு உரை கரை நொடி இசை
ற்றுப் புகறல் மொழி கிளவி விளம்பு அறை
பாட்டுப் பகர்ச்சி இயம்பல் சொல்லே.

(இ - ன்.) மாற்றம் ... இயம்பல் - இப்பதினாறும், சொல் - சொல் என்
கிற ஒருகுணத்தை உணர்த்துகின்ற உரிச்சொற்களாம்; (எ - று)

(உ - ம்.) மாற்றம் —வாய்மாற்றம் புகறல் —புகன்ற அன்றியும்.
நுவற்சி — அறிந்துநுவல். மொழி —கண்டதுமொழிமோ.
செப்பு —செப்பலுற்றேன். கிளவி —கிளந்தகிளைமுதல்.
உரை —உரைப்பவை விளம்பு—விளம்பினா புலவர்.
கரை —அறங்கரைநா அரை —அறைகுவன் சொல்லே.
நொடி —ஆயிழைநொடியும். பாட்டு —அறம்பாடின்று.
இசை —இசையெனப்புகு. பகர்ச்சி—பகர்ந்தனாபுலவா.
கூற்று —நாங்கள் கூறு. இயம்பல்—இயம்பலுற்றேன்.

இச்சூத்திரத்தையும் வருஞ்சூத்திரத்தையும் “கால உறு தவ” என்னுஞ்
சூத்திரத்தின்பின் வைக்காமல் இங்கே வைத்தது, இவை அவைபோலன்றிப்
பெயர்களை விட்டுநீங்கியும் நடக்கு மென்பது தோன்றுதற்கு (கஎ)

[இதுவும் அது.]

சூழி. முழக்கு இரட்டு ஒலி கலி இசை துவை பிளிறு இரை
இரக்கு அமுங்கு இயம்பல் இமிழ் குளிறு அதிர் குரை
களை சிலை சும்மை கௌவை சும்பலை
அரவம் ஆர்ப்போடு இன்னன ஒசை.

(இ - ன்.) முழக்கு.....ஆர்ப்போடு - இவ்விருபத்திரண்டும், இன்னன -
இவைபோல்வன பிறவும்,—ஒசை - ஒசை என்கிற ஒருகுணத்தை உணர்த்து
கின்ற உரிச்சொற்களாம்; (எ - று.)

(உ - ம்.) முழக்கு — முழக்குகடல்.	இமிழ் — இமிழ்கடல்.
இரட்டு — குடிநையிரட்டும்.	குளிற்று — குளிற்றுமுரசம்.
ஒலி — ஒலிபுனலூரன்.	அதிரா — களித்ததிருங்கார்.
கலி — கலிகெழுமுதூர்.	குரை — குரைபுனலாறு.
இசை — பறையிசையருவி.	களை — களைகடல்.
தலைவ — பல்லியமதலைவ.	சிலை — சிலைத்தார்முரசம்.
பிளிற்று — பிளிற்றுவார்முரசு.	சுமமை — சுமமையிருநாடு.
இரை — இரைநகுபுனல்.	கொலை — கொலைக்கடல்.
இரங்கு — இரங்குமுரசினம்.	கடலை — விளைக்கம்பலை.
அழுங்கு — மாரிபழுங்கினமுதூர்.	அரவம் — அரவத்தானை.
இயம்பல் — முரசமதியம்.	ஆர்ப்பு — ஆர்த்தபல்லியம்.

இவைபோல்வன பிறவாவன அமலை, துழனி, ஒதை, கரை முதலியன.

[இவ்வியலுக்குப் புறனடை.]

சுகௌ. இன்ன தின்னுழி இன்னண மியலும்
என்றிசை நூலுள் குணகுணிப் பெயர்கள்
சொல்லாம் பரத்தலிற் பிங்கல முதலாம்
நல்லோ ருரிச்சொல்லி நயந்தனர் கொளலே.

(இ - ள்.) இன்னது - (பெயர் வினை இடை உரி என்கிற நால்வகைச் சொற்களில்) இன்னசொல், இன்னஉழி-(தன்மை முன்னிலை பாடாக்கைகளிலும் வழக்குச் செய்யுள்களிலும்) இவ்வீடத்தே, இன்னணம் - இவ்விலக்கண முள்ளதாய், இயலும் - வரும, என்றும், இசை - சொல்லக்கடவதாகிய, நூலுள் - இந்நூலுள், குண குணி பெயர்கள் - (உரிச்சொல்லாகிய) பண்புப் பெயர்களையும் (அக்குணத்தையுடைய) பண்பிப்பெயர்களையும், பரத்தலின் - (விவரித்துச்சொன்னால் 'மற்றொன்றுவிரித்தல்' என்னுங்குற்றம் நேரிடும்படி) பரந்திருத்தலால், சொல்லாம் - (வேண்டியமட்டும் சொல்வதல்லாமல் நிகண்டிற்போல விரித்துச்) சொல்லக்கடவோ மல்லோம; (ஆதலால்), (அவை முழுதையும் அறியவேண்டுபவா), பிங்கலம் முதல் ஆம் - பிங்கலந்தை முதலிய, நல்லோ உரிச்சொல்லில் - நல்லறிவுடைய புலவரால் (கூறப்பட்ட நூல்களுள்ளே) உரிச்சொல்தொகுதியுள், நயந்தனர் கொளல் - விரும்பிக் கண்டறிந்துகொள்க; (எ - று.)

இப்படிச் சொல்லவே - பெயரியலுள் பெயர்ச்சொல்தொகுதியையும் வினையிலுள் வினைச்சொல்தொகுதியையும், இடையிலுள் இடைச்சொல் தொகுதியையும் விரிக்காமையுடைய இதுவே புறனடையா மென்று கொள்க.

[சொல்லதிகாரத்துக்குப் புறனடை.]

சுகுக. சொற்றொறு மிற்றிதன் பெற்றியென் மனைத்தும்
முற்ற மொழிசுறின் முடியில் வாதலின்
சொற்றவற் ரியலான் மற்றைய பிறவும்
தெற்றென வுணர்தல் தெள்ளியோர் திறனே. *

* 'ஒருமொழிமுடிபிலக்கணம் ஆசிரியர்கூறமை குன்றக்கூறலாமபிற எனின்:—இந்திரனுக்குப் பிருகந்தி இவைவழு இவைவழுவில்லன்ன வட

(இ - ள்.) சொல்தொறும் சொற்கள்தொறும், இதன் பெற்றி - இதன் இலக்கணம், இற்று - இதன்மையது, என்று—, அனைததம் - முழுதும், முற்ற - நிறைய, மொழிகுறின் - சொல்லப்பகுந்தால், முடிவு இல - வரம் பில்லாதனவாம்: ஆதலின் ஆதலால்,—சொற்றவற்று இயலான - எடுத்ததுச் சொல்லப்பட்ட சொற்களினுடைய இலக்கணங்களைச் சொண்டு, மற்றைய பிறவும் - சொல்லப்படாதவற்றின் இலக்கணங்களை யுட, தெற்றென உணராதல் - (ஒப்புமைபற்றி இதுவும் அது வென்று) தெளிவாக அறிந்துகொள்ளாதல்,—தெள்ளியோர் திறன் - நாலோதிக தெளிதற்கு உரிய மாணாககரது கடமையாம்; (எ - று)

இதற்கு உதாரணம், முன்வந்தவற்றில் ஆக சாய்சக கண்டுகொள்க. (உ)

[இந்நூலுக்குப் புறனடை.]

! சகூஉ. பழையன கழிதலும் புதியன புகுதலும்
வழுவல கால வகையி னானே.

(இ - ள்.) பழையன கழிதலும் முற்காலதது உள்ள இலக்கணங்களுள் சில பிற்காலதது ஒழிதலும், புதியன புகுதலும் - முற்காலதது இல்லாத சில பிற்காலதது இலக்கணமாக வருதலும், வழுவல - குற்றமல்லவாம்: கால வகையினை - காலவேறுபாடுபற்றிய தாதலால்; (எ - று.)

இதற்கும் உதாரணம், முன்வந்தவற்றுள் கண்டுகொள்க (உக)

உரியியல் முற்றிற்று.

“இருக்கினை முவிட நான்மொழி யைப்பா லுதொகையேழ்
அறவுப் வேட்டுரு பொன்பின் தொகநில யாயந்தவெச்சம்
ஒருபது கோளேட்டு முப்பெயு தீரீட மோரியப்பய
வருமொழி ழுன்று முண்டிச்சொல் வண்டை வருந்தீருவே.”

சோல்லதிகாரம் முற்றுப்பெற்றது.

நன்னூல் காண்டிகையுரை

முற்றிற்று.

மொழிகளைத் தனத்தன யெடுத்தது ஒதலுற்றாகு, அதையவாணடி ல ஆயிரம் யாண்டு சென்றது: சென்றம் சொற்கள் முடிந்தில என மாபாடியததன் ஆசிரியர் பதஞ்சலியா எடுத்தோதினா: தமிழ்மொழியுட அவ்வாறு பெருகிக் கிடத்தலின். அவற்றை இவைவழு இவைவமுவிவலன வெதை தனிதசனி யெடுத்து ஒதப்புகின முடிவுபெறுது; ஆசிரியாக்கு ஒருவாற்றான முடிவு பெறினும், சின்றை பல்பிணிச சிற்றறிவினோ அவற்றைக கற்பதற்கே ஆயுள் போதாவாம்; ஆகவே, அவற்றைககற்றுப் பலருடன்பயின்று பிறாககு உரைத்தக் கல்விநிரபபுமாறு இலலை; ஆகலான், அவ்வாறு ருது, சில வற்றைப் பொதுவிதியானும், சிலவற்றைச் சிறப்புவிதியானும், சிலவற்றை எடுத்தோத்தானும், சிலவற்றை இலேசானும், சிலவற்றைப் புறனடையானும், சிலவற்றை யுத்திவகையானும் உணரந்துகொள்ளுமாறு தொகுத்தது நான்செய்தார் ஆசிரியாகலின், ஆகாதென்க' என்று தொல்சாப்பியசீ நுத்தி விடுத்தியில் உரைத்தது காண்க.

நன்னூல் சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

சூத்திரம்.	பக்கம்.	அன் ஆன் இன்	கரு	சூத்திரம்.	பக்கம்.
அஆரற்ற	உகந	அன்றியின்றி	ககச	இருவந்துற்கு	கக
அஆஉஊ	டுக	அன்னமாலை	உஎ	இலககணமுடை	ககஎ
அஆஎஓவ்	க	அ	உஎ	இலககியங்கண்	அஎ
அஇஉம்முதல்	சந	ஆரஊவ	சந	இலவெனின்மை	கசடு
அஐமுதலினை	கஎ	ஆகவிலைக	உஉச	இறுப்பெதிராவ	உசக
அகமுனாச்	கச()	ஆககோன்	நஉ	இளைதென்	உடுக
அசைநிலை	உடுஎ	ஆகாணுரைத்த	கக	இன்னதினனுழி	உகக
அடிநா	சஅ	ஆண்டெண்	கசச	ஈ	
அடைகிளை	உசக	ஆணைமென்	கஅந	எதலியல்பே	உச
அடைமொழி	உசக	ஆநின்றின்று	உஅ	எதாக்கொடு	உசச
அண்ணநுனிநாநளி	சக	ஆமுகோன்	கநடு	எழும, கம்மு	கச()
அண்ணநுனிநாவரு	சஅ	ஆமுன்பகரீ	ககந	எய்போதல்	எச
அணபல்லடி	சஅ	ஆயிரமுக்கதா	நடு	எறியா	கச
அணபல்முதலு	சஅ	ஆயதககிடந்தலை	சக		
அண்மையி	உடு	ஆய் ஏண்ணெண்	கச	உஊஒஒஒ	சஎ
அதுமுன்	ககஎ	ஆவியரமு	கடு	உஊஒஒவல	டுக
அதுவே, இயற்	கஎக	ஆவியுமொற்று	நஅ	உடலமேலுயிர	கநஉ
அத்தின் அகர	கடுஅ	ஆறனுருபு	ககக	உணர்விலலா	உஅஎ
அத்திலாடு	உஅந	ஆறெனெருமை	ககஎ	உயாதிணைதொட	உசடு
அம்மடரை		ஆற்றெருக	கக	உயாதினையும்	உசக
அம்ஆமென்	உகச	இ		உயிருமுடம்புமா	நக
அம்முதலீரா	சஉ	இசஎஎ	சஎ	உயிருயிரல்லதா	உஅடு
அம்முனிகரம்	சஅ	இசஐவழி	கசச	உயிராமலிலா	எடு
அரித்திப்பெயக்	உச	இஉஊவேரடி	சடு	உயிரமெய்யாய்த	சடு
அராஆபவ்வூ	உகச	இசைக்கடிண்	டுக	உயிரமெய்யிரட்டு	சடு
அல்வழி இஐ	ககடு	இடுகுறிகாரணபு	ச	உயிரவரினாக	கடுஅ
அல்வழியாமா	ககஉ	இடுகுறிகாரணமா	கஎந	உரத்தின்வளம்	உக
அவற்றுள், அஇஉ	சந	இடைச்சொல்	ககஉ	உரிவரினழியி	ககச
அவற்றுள், எழு	ககஉ	இடைத்தொட	ககஅ	உருபின்முடி	கசஅ
அவற்றுள், ஏழா	ககஉ	இடைநிலை	உஎ	உருபுபல	உநடு
அவற்றுள், ஒன்	ககக	இடையினம்	சடு	உருபுமுற்றீ	உநடு
அவற்றுள், கிளை	கஎக	இடையில்காண்கு	கக	உருபுமவினையு	உஉக
அவற்றுள், முத	உஉச	இடையுரி	கசக	உருவகஉவமையி	உசடு
அவற்றுள், முயற்சி	சஎ	இளைந்தியல்	கடு	உவப்பினு	உசஎ
அவற்றுள், வினையி	கடு	இதற்கித்தகாரி	கடுஅ	உவமவருபில	உநஎ
அவைதாம, முற்	உகக	இதற்கித்தமுடி	ககக	எ	
அவ்வழி, ஆவி	சஎ	இம்முப்பெயாக்	உடுக	எகரவினமுச்	கடுஎ
அவ்வினையாள	நக	இயல்பினுமலிதி	கடுக	எச்சப்பெயர்	உநக
அழலிளவிகா	நஉ	இயல்பின்விகா	கடுக	எடுத்தல்படுத்தல்	சக
அளக்கலாகா	உந	இயல்பெழு	டுக	எட்டனுடம்பு	கஉச
அள ஆளிறு	உஎந	இயற்கைப்பொ	உசஉ	எட்டனுருபே	ககக
அறம்பொரு	கஉ	இரட்டைக்கிள	உடுக	எண்ணலெடுத்தல்	உநஅ
அறிவருளாசை	உஅச	இரண்டாவதனு	ககந	எண்ணிறையளவு	கஉஉ
அறிவறியாமை	உடு	இரண்டுமுதலா	உநடு	எண்பெயர்	நஎ
அன் ஆன் ஆள்	அ	இரண்டுமுன்	கஉக	எண்முனெழுத்திற்	கடுக
அன் ஆனிறு	உகந	இருகிணையான்	உஉஅ	எதிர்மறைசிற	உஎஅ

குத்திரம்.	பக்கம்	குத்திரம்.	பக்கம்.	குத்திரம்.	பக்கம்.
எப்பொரு	௨௫௨	ஒருவன்முதலை	௨௧௨	ஐமமுன்கல்	௬௩
எயாமுதலு	௪௪	ஒழியிசைவினாச்	௨௭௭		
எல்லாமென்ப	௧௫௩	ஒற்றுமை	௨௮௭	சாதிசுமுடப்	௧௩௫
எல்லாருமெல்	௧௫௩	ஒற்றுயிரா	௧௫௧	சாலவறுதவ	௨௮௬
எல்லையின்னு	௨௦௮	ஒன்பதொழித்த	௧௩௦	சாவவென்மொழி	௧௧௧
எவனென்	௨௨௭	ஒன்பாறொடு	௧௨௬	சி	
எழுத்தியல்திரி	௨௫௪	ஒன்றன்புள்ளரி	௧௨௩	சிதலெறும்பாதி	௨௮௬
எழுத்தே	௭	ஒன்றுமுதலீ	௧௨௮	சில்வகையெழு	௧௮
எழுவகை	௧௩	ஒன்றுமுதலெட்	௧௫௬	சிறப்பினுமினத்	௪௬
எழுவாயிறுதி	௨௬௬	ஒன்றேறபலவென்	௧௬௫	சினைவினை	௨௨௫
என்றுமெனவு	௨௮௮	ஒன்றொழிபொது	௧௬௬	சு	
ஏ		கூ		சுட்டியாவெகர	௬௦
ஏழனுருகண்	௧௬௮	கவவுஞ்	௪௮	சுட்டின்முன்	௧௫௭
ஏற்குமெவ்வகைப	௧௬௦	கசதபவொழி	௬௨	சுட்டிமறைநே	௨௫௧
ஏற்புறிவிடு	௨௭௨	கடியென்கிளவி	௨௮௬	சுட்டுவெகரமூ	௧௪௬
ஏற்றபொருளுக்	௨௬௭	கண்கார்க்கடை	௧௬௬	சுருங்கச்சொல்	௧௪
ஐ		கயவொடு	௨௧௬	சுவைப்புள்ளி	௧௧௪
ஐஆய்திகர	௨௧௭	கருத்துப்பதப	௨௦	நூ	
ஐஒளஇஉச்	௪௫	களிமடிமானி	௨௬	குத்திரத்திட்	௨௦
ஐகான்யவ்வழி	௬௭	கூ		நே	
ஐந்தனெற்	௧௨௫	காரணமுதலா	௨௬௬	செந்தமிழாகி	௧௭௧
ஐந்தாவதனுரு	௧௬௬	காலங்கரந்த	௨௩௬	செந்தமிழ்நிலஞ்	௧௭௩
ஐந்தொகை	௨௩௮	காலங்களனை	௩௩	செம்மைசிறுமை	௭௫
ஐயந்திணைபா	௨௪௪	கூ		செயப்படுபொரு	௨௫௬
ஐயந்தீர்ப்	௨௩	கிளந்தகிளைமுத	௧௮௮	செய்கெனெரு	௨௧௭
ஐயான் குச்செய்யு	௨௦௮	கிளைமுதலாக	௧௭௮	செய்தசெய்கின்ற	௨௨௦
ஐயிறப்பொதபபெ	௨௦௧	கூ		செய்துசெய்யு	௨௨௨
ஐயிறுடைக்குற	௧௨௦	கீழின்முன்	௧௪௨	செய்பவன்கருவி	௨௧௦
ஓ		தூ		செய்யியவென்	௧௧௦
ஒவெந்தெய்யவு	௨௮௩	குடுதுறுவென்னு	௨௧௫	செய்யுமெனெச்ச	௨௨௧
ஒருகுறிகேட்போ	௩௧	குயினுன்னவேற்	௧௩௭	செய்யுளிறுதி	௨௭௧
ஒருசார்னவ்வீற்	௨௦௨	குலனருந்தெ	௨௨	செய்யென்வினை	௭௬
ஒருநெறியின்றி	௧௮	குறியதன்ஓழா	௧௧௩	செவ்வெண்ணீற்	௨௭௬
ஒருபஃதாதி	௧௨௮	குறியதன்முன்ன	௫௦	செய்	
ஒருபுணர்க்கிரண்டு	௧௦௧	குறிலணைவில்லா	௧௩௫	சொல்லிரியினும்	௨௨௫
ஒருபொருட்பல	௨௫௮	குறில்செறியா	௧௪௩	சொற்றொறுயிற்	௨௬௧
ஒருபொருட்பன்	௨௫௮	குறில்வழிலள	௧௪௩	நூ	
ஒருபொருள்குறி	௧௭௨	குற்றயிரளபி	௬௧	நுணர்மலவளன	௧௩௩
ஒருபொருள்மே	௨௫௩	குன்றக்கூறல்	௧௩	நுநமுன் தம்மினம்	௬௩
ஒருமையிற்பன்	௨௪௭	கூ		௨	
ஒருமொழிதொட	௧௬௩	கேட்டுநபோ	௨௬௫	டறமுன்கசப	௬௩
ஒருமொழிமூவழி	௧௦௦	கோ		ண	
ஒருமொழியொரு	௧௬௩	கொல்லேஐயம்	௨௮௨	ணனமுன்னினங்	௬௩
ஒருமொழியொழி	௨௩௨	கோ		ணனமுன்னும்	௫௧
ஒருவரென்பது	௧௮௬	கோடல்மரபே	௨௬	ணனவல்லினம்	௧௩௪
ஒருவ்வெனருத்திபகடுக		ங		நூ	
அகவெனருத்திப்	௧௮௫	வருணநமன	௫௨	கடறவொற்றின்	௮௭

நன்னூல் சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி.

உகடு

சூத்திரம்.	பக்கம்.	சூத்திரம்	பக்கம்	சூத்திரம்.	பக்கம்.
தத்தம், பகாப்ப	௭௪	நா		பு	
தமிழுவ்வுறவும	௧௪௧	நான்கன் மெய்யே	௧௨௫	பிண்டந்தொகை	௧௯
தம்பாலில்ல	௨௬௩	நான்காவதற்குரு	௧௯௫	பிரிநிலைவினா	௨௭௬
தம்பெயர்மொழி	௬௬	நீ		பு	
தரல்வரல்	௨௪௮	நிறையுயிர்	௪௬	புல்மரமுதலவுற்	௨௮௬
தற்சுட்டளபொழி	௫௫	நின்றநெறி	௬௨	புள்ளியுமுயிரு	௧௯௦
தனிக்குறில்	௧௩௨	நீ		புள்ளிவிட்டவ்	௧௯௧
தன்மசனாசான்	௨௭	நீயிர்நீயிர்நா	௧௯௧	புளளும்வள்ளுந்	௧௪௯
தன்மைமு பட	௧௬௭	நா		பு	
தன்மைமு விய	௨௧௫	நுதலிப்புருத	௧௫	பூபபொயாமுன	௧௩௮
தன்மையான்நா	௧௮௪	நுமதம், எம்நம	௧௪௮	பூபவியசோகின்	௧௭
தன்னாசிரியன்	௩௪	நுவ்வொடுவியினா	௨௫	பு	
தன்னென்	௧௩௮	நா		பெண்மைவிட்	௧௯௫
தன்னொழி	௧௩௨	நூலினியல்பு	௬	பெயரும்வினையு	௨௬௮
தா		நூலேநுவல்வோன்	௮	பெயர்கோணினால்	௧௯௧
தானமுயற்சி	௪௫	நூல்பயிலியல்பு	௪௮	பெயரொடுபொய	௨௩௪
தானேதரக்	௨௫	நூற்பொருள்வழ	௧௭	பெயர்ச்செவ்	௨௭௧
தான்தாம்நாம	௧௫௪	நெ		பெய வழிததம்	௧௫௧
தான்யான்நான்	௧௮௫	நெடினோடாபத	௫௪	பெயர்வினையிடத்	௨௨௮
திசையொடுதிசை	௧௨௧	நெடினோடியிரத	௧௯௧	பெயர்வினையிட	௨௩௩
திணைநிலஞ்சாதி	௨௫௫	நெல்லுஞ்செல்லு	௧௪௫	பெயதமுறை	௨௫
திணைபாற்பொரு	௨௪௬	நே		பொ	
திணையேபாவிட	௨௪௩	நேரினணியை	௧௭	பொதுப்பெயருயர்	௧௩
து		ப		பொதுப்பெயர்	௩௨
தும்பிவண்டாதி	௨௮௭	பகாப்பதமேழமு	௭௧	பொதுவியல்பா	௨௧௨
துய்த்துத்துஞ்ச	௨௮௮	பகுதிவிருதி	௭௩	பொதுவெழுத்	௧௭௪
துறுடுக்குற்றிய	௨௧௪	பகுப்பாற்	௭௪	பொருளிடங்கால	௭௨
து		பஞ்சிதன்சொல்	௨௧	பொருள்முதலாரு	௨௬௮
தெங்குநீண்டிற்	௧௨௨	படாக்கைமுப	௨௫௬	பொருள்மு-றி	௨௧௦
தெரிநிலைதேற்ற	௨௭௫	படர்க்கைவினை	௧௬௬	பொருள்முத-நேரு	௧௮௬
தெரிவரும்பெரு	௨௨	பண்பைவிளக்க	௨௩௬	பொ	
தெவ்வெனமொழி	௧௪௭	பதமுன்விருதி	௧௫௨	போலபுரைய	௨௩௭
தே		பலசிலவென	௧௧௨	ம	
தேன்மொழி	௧௯௬	பல்லோர்படாக	௨௨௬	மகரவிருதி	௬௬
தோ		பல்வகைத்தாது	௧௬௬	மக்கள்தேவா	௧௬௪
தொகுததல்விரி	௩௪	பல்வகைப்பண்பு	௨௮௫	மங்கலமாகி	௨௪
தொகருழிமயந்	௨௪௧	பல்வகையுதவி	௨௬	மம்முன்பயவ	௬௪
தொல்லவடிவின்	௫௭	பல்வகைகலவிரு	௨௪௬	மரபபெயர்முன்ன	௧௦௬
தொழிலுங்கால	௨௨௨	பவ்வமுவிடத்	௮௮	மரமல்லெகின்	௧௩௭
தோ		பவ்வீரீரீ	௧௧௬	மலர்தலையுலகின்	௫
தோன்றல்திரிதல்	௬௧	பழையனகழித	௨௧௨	மல்வீரெற்றறிநிற்	௧௩௬
தோன்றல்மறை	௨௮௬	பனைமுன்கொடி	௧௩௧	மற்றையதென்ப	௨௮௨
தோன்றாநோற்றி	௩௫	பன்னீருயிருங்	௫௬	மற்றையநோக்	௨௬௬
ந		பா		மன்னுடை	௩௫
நடவாமடி	௭௭	பாடங்கருத்தே	௧௬	மன்னேஅசை	௨௮௧
நவ்விறுதொழிற்	௧௩௪	பாயிரம்பொதுச்	௮	மா	
		பாஸ்பகாவகிறி	௧௮௨	மாடக்குச்சித்திர	௩௬

சூத்திரம்	பக்கம்	சூத்திரம்	பக்கம்	சூத்திரம்	பக்கம்.
மாவெனகிளவி	உஅச	மெயநநாமுகு	உஅச	வல்லொற்றுவரி	உச௦
மாற்றமதுவறசி	உக௦	மெய்யுயிரமுதல்	கூசு	வவவிறசுடமுற	கந௭
மி		மெலலினம	சச	வனஞ்ருடரலலன	க௭௭
மியாயிகமோ	உஅச	மெனஞ்ருடா	கஉ	வா	
மின்பின்பனகன	க௭௭	மே		வாழியவென்பத	கக௭
மி		மேறபலலிதமுற	சக	வானவாமககள	உஅ௭
மிகீழிதமுறப	சஅ	மோ		வ	
மீனறவவொடு	க௭௭	மொழிசுணமின	உச	விகாரமனைத்து	கூசு
மு		மொழிமுதற்கார	கஅ	விகுதிபதஞ்சா	கநூ
முகவுரை	அ	மொழியாரததொ	கூசு	விரைவினுமிகவி	உசக
முககாலத்தினு	உசக	ய		விழைவேகால	உஅக
முககாற்றேகட்பின	௭௭	யகரமவரககுற	நச	விளமபிட்டகுதி	அ
முசசகநிமுறறு	ககஉ	யாழமுன்னாககச	கச௭	விஞ்சுகூட்டு	கஅக
முதலிருநானகா	கஉ௭	யாழமுன்னாமொ	சச	வினவீனுளசெப	உருஉ
முதலிவைகினை	உ௦௭	யாழவொற்றின	கூரு	வினைசார்பன	உரு௭
முதலேஜஉறின	உச	யா		வினைபெயா	உ௭௭
முதலவழி	கூ	யாகாபிற்பற்க	உஅச	வினைபாற்றறசை	உஅஉ
முதற்பெயாநான	கஅஉ	யாதனுருப	உ௭	வினைமுறமுற	உஉ௭
முதனுல்கருத்த	௭௭	யாபபடிவ்வினு	உ௭௭	வினையின்பெய	கஅ௭
முரணநதாதிரா	உஅக	யாரெனவிஞ்	உஉ௭	வினையொடுவரி	உஅ௦
முழககுஇரட்டு	உக௭	யாற்றநீர்மொழி	உ௭௭	வே	
முற்றீரச்ச	உசஉ	ய		வேறிவலையுண	உஉ௦
முறறுமயை	உ௭௭	ரவவிறகமமுத	கூசு	வேறுவினைப்பல	உரு௭
முனமொழி	உ௭௭	ரவவீற்றுயாபெ	உ௦௭	வேற்றுமைமப	க௭௭
முனைத்தினுண	உகூச	ரழவலனதமுற	கூசு	வேற்றுமையாயி	க௭௭
முனைரவவொடு	கஅக	லகாரவீற்றுயா	உச	வேற்றுமைவினைசாஉ௭௭	
முன்னிலைகூடிய	உ௭௭	வளமுனகசப	கூசு	வேற்றுமைவினைபஉ௭௭	
முன்னிலைமுன	உகஅ	வளமுனகசப	கூசு	வ	
முன்னோனாவன	க	வளமுனகசப	கூரு	ளகோனுயா	உ௭௭
முன்னோமொழி	கஉ	வளவீற்றுதொ	கசச	வ	
மு		வளவீற்றுதொ	உ௭௭	ய	
மூனறனுறுப	கஉச	வளவீற்றியையினு	நூசு	றவவொடுகர	அஅ
மூனருவதனுரு	ககூச	வளவேற்றுமை	கசஉ	றனமுளவவ	கூரு
மூனருறுருபெண	ககக	வ		ன	
மூனறுஉயிரபு	ரு௭	வலிததவமெலித்த	க௭	னகோனகினைப	க௭௭
மே		வலலினவகசுடத	சச	னமுனறனவய	கச௭
மெயகனகரமும	கூசு	வலலெதொழிற்	கசச	னவவீற்றுயா	உ௭௭

நன்னூல் சூத்திர முதற்குறிப்பகராதி முற்றிற்று.

பரீட்சைக்கு உரிய வினாக்கள்.

நன்னூலாசிரியரது டெயா, இடம், சாதி, மதம், காலம், தந்தைபெயர், இந்நூலசெய்த காரணம், இந்நூலின் முதலூல—இவையாவை?

இந்நூலில் 'மொழியியல்' எனனது 'பதவியல்' என்று பெயர்வைத்த தற்கும், பொதுவியலை இடையில் நிறுத்தியதற்கும் காரணம் என்ன?

"இடுகுறி காரணப்பெயர்" என்ற சூத்திரத்தைப் பெயரியலில் வைக்காமல் எழுத்தியலில் வைத்தது ஏன்?

எழுத்தியலிலும் பதவியலிலும் சொன்ன முதனிலை இறுதிநிலை இடைநிலைகள், பெயரிடைநிலை, வினையடைநிலை, சுழுவதொடா, தழாததொடா; புணர்ச்சிவிசாரம், செய்யுள்விசாரம், தொகுத்தலவிசாரம், முதல் இடைக்கடைக்குறைகள், முன்னிலைவினை, வலவினை; தொழிற்பெயர், வினையாலணையும்மொயர்; ஆகுபெயர், அனமொழித்தொகை, முதலவேற்றுமைக்கருத்தா, மூன்றாம் வேற்றுமைக்கருத்தா; போலி, இலக்கணப்போலி; ஏவல், வியங்கோள்; அடுக்குத் தொடர், இரட்டைக்கிளவி, மொழிமாற்று, கொண்டு கூட்டு, அடிமறிமாற்று எனனும் பொருள்கோள்கள்; தற்சமம், தற்பவம்—இவற்றின் பேதத்தை நன்றாகவிளக்கி ஒவ்வொரு உதாரணமும் காட்டுக

இருவழி, நாற்கணம், நாலவகை அளவை, நாலவகைப் பண்பு, நால்வகை உவமை, பொருள்முதலாய், செய்வதாதி அறுபொருள்—இவை எவை? ஆயதம், உடம்படுமெய், அனமொழி, திரிசொல் இவைகட்குப் பொருள் என்?

எவ்வெவவிடங்களில் எழுத்துக்கள் அளவுகடந்து நீண்டி ஒலிக்கும்?

ஆயதம் அளபெய்ததலை ஒற்றளபெடையிற் சோகத்தது எதனால்?

குற்றியலிகரத்துக்கும் ஆயதங்குறுக்கத்துக்கும் உபயோகமான புணரியற் சூத்திரங்கள் எவை?

மொழி முதல் விடைக்கடைகளில் நிற்கிற எழுத்துக்களை அறிகிறதனால் பயன் யாது? காரணவிடுகுறிப்பெயராவது என்ன?

தன்வினைப்பகுதிகளை எவ்வெவ வகையால் பிறவினை யாக்கலாம்?

இடைநிலை யில்லாமல் காலங்காட்டும வகைகளையெல்லாம் எழுதுக.

விகற்பம், பொருள்கோள்—இவற்றைவிளக்கவேறுபெயர்குறிகள்குண?

பல்வகைப்பெயரினெச்சமெவை? பாலபகா அஃரிணைப்பெயரென்ற லெ

'பல்வகைப்பெயரினெச்சமுற்று,' 'அவ்வழி ஆமாமியாமுற்று' என்றவற்றில், முற்று எவை? முற்றெச்சம், எச்சத்திரிபு—இவற்றை விளக்குக

'பெயரினெச்சமுற்றமுணுருபே,' 'மூன்றாமுருபெண்' இவ்வு ஆற்றனுருபு எவை?

ஒற்றிடையினமிகா நெடினுயித்தொடா, விதியுயீற்று, விரவுப்பெயர், ஒன்றொழிபொதுச்சொல், திரிபினுக்கம், ஒற்றுமைக்கிழமை, இடுகுறிமாயு, உபலக்ஷணம், இடைப்பிறவுரல்—இவற்றை உதாரணத்தோடு விளக்குக.

இயல்புவழக்கு தகுதிவழக்குக்களுள் குறிப்பு எது? வெளிப்படை எது?

ரீதிகல், கருத்தா, ஒப்பு, காரணம், எல்லை, கிழமை—இப்பொருள் கள் எவ்வெவ்வேற்றுமைக்கு உரியன? உருபுமயக்கமாவது என்ன?

எவ்வெவ்வேற்றுமைகள் எவ்வெச்சொற்களைக் கொண்டொழியும்?

வினைகொண்டுமுடியாத வேற்றுமையைக் குறிக்க.

முதல்வேற்றுமையில் மாத்திரம் வரும் பெயர்களும், உருபேற்கையில் சீரியும் பெயர்களும் எவை? வழு, வழாநிலை, வழுவமைதி—யாவை?

விளியேலாதபெயர்கள் எவை? இருதிணைகரும் பொதுவினைகள் எவை?

ஐம்பால்மூவிடத்துக்கும் பொதுவான குறிப்புவினைமுற்றுக்கள் எவை சய்யுமென்முற்று எந்தத் திணைபாலிடங்களில் செல்லும்?

பசு, பலாசு, இறும்பூது, ஏழு, புணர்வு, சாடி, சுண்ணாம்பு, தாலுஇவற்றுள் தற்குரங்களுக்குத் தொடரும், முற்றுக்களுக்குக் காரணமும் எழுதுக.

கைம்மாறு, நளவெண்பா, பயில்வுழி, மாயிரு, பால்சுரகது, குரக்கிம், துகடர், பைம்பொன்—இப்புணாச்சிகளைப் பிரித்து, விதி யெழுதுக.

“ஈறுபோதல்” என்ற சூத்திரத்தில் ‘ஆதிநீட’ லுக்கு ஐந்துகுறிலும் நீண்டு நதற்கு உதாரணம் கொடுக்க.

அநுபந்தம்.

உபசாரவழக்கு:—காரணம் காரியமாகவும், காரியம் காரணமாகவும், மும் குணியாகவும், குணிவினை குணவினையாகவும், ஒருபொருளின்வினை நெருப்பொருளின் வினையாகவும், இடத்து நிகழ் பொருளின் தொழில் -த்தின்மேலாகவும், சினைவினை முதல்வினையாகவும், உடையானதுதன்மை டமையின்மேலாகவும், ஒருபொருளின் இயல்பு மற்றொருபொருளின் வாகவும் இவ்வாறு ஒன்றின் தன்மை மற்றொன்றின்மேல் ஏற்றிக்கூறப ல்; இது, ஆகுபெயரென்ற இலக்கணைக்கு இனமெனத்தக்கது: இதனை னாலார் ‘ஒளபசாரிக பரயோகம்’ என்பார்

(உ - ம்.) “நீவினையென்னுஞ்செருக்கு” என்றது - தீவினையால் வரும் கமென்று பொருள்படுமிடத்து, காரணம் காரியமாகவும்; “பிறப்பென்னும் நதையை” என்றது - பிறப்புக்குக்காரணமாகிய அவித்தையெனப் பொருள் லால், காரியம் காரணமாகவும்; “இலவன் மாண்பாஸல்” என்றது - வி நற்குண நற்செய்கையுடையாளானால் எனப் பொருள் படுதலால், ம் குணியாகவும்; “இடுக்கணை களைவதாய் நட்பு” என்றது - துன்பந்தீர்ப ண்பார் எனப் பொருள்படுதலால், குணிவினை குணவினையாகவும்; “பின் கூச்சொல்” என்றது - பின்வருங் குற்றத்தை நோக்காத சொல் எனப் ப்பட்டிச் சொல்பவனது தொழிலாகிய நோக்குதல் சொல்லின்மே ற்ப்படுதலால், ஒருபொருளின்வினை மற்றொருபொருளின் வினையாக

வும்; 'இந்தப் பண்ணை நானுழியரிசி போங்கும்' என்றது - பொங்குதற்கு இடமா மெனப் பொருள்படுதலால், இடத்தானிகழ்பொருளின் தொழில் இடத்தின் மேலாகவும்; 'வண்டி அச்ச முறியும்' என்றதில், அச்ச என்னுஞ் சினையின் வினையாகிய முறித லென்பது, வண்டியென்னும் முதலின் மேலாகவும்; 'சின் வாள்' என்றதில், உடையவனது குணம் உடைமையின் மேலாகவும்; "செவிகைப்பு," "நாற்றங் கேட்பினும்," "கண்ணினுற் பருகும்" என்றவை - பண்பு புலன் மாறுபாடாகவும் வருதல் காண்க.

சாகியொருமை:—ஒருசொல் ஒருமையீறுதோன்ற நின்றும், தோன்றாது நின்றும், பின் ஒருமைபன்மை வினையீறுக வந்து முடிக்குஞ் சொல் உளதாகவும், இலதாகவும் தானே பன்மை பொரு ளுணர்த்துவது; இதனை, வட நூலார், 'ஜாத்யேகவசநம்' என்பர்.

(உ - ம்.) "தென்புலத்தா தெய்வம்" என்றதில், 'தெய்வம்' என்பது - தேவரெனப் பொருள்படுதல் காண்க

எதிர்மறையிலக்கணை:—ஒருசொல் தனக்கு எதிர்மறையான பொருளை உணர்த்துவது

(உ - ம்.) எல்லாப்பொருள்களும் நிரம்புத லென்றுபொருள்படும் 'நிரப்பு' என்றது - ஒருபொருளும் இல்லாமையாகிய வறுமையையும்; குற்றத்தை நீக்குத லென்னும் பொருள்தரும் 'அழுக்கறுத்தல்' என்றது - பெருங்குற்றமாகிய பொறுமைபடுதலையும்; "உடம்போ டியிரிடை நட்பு" என்றதில், 'நட்பு' என்றது - நட்பின்மையையும்; 'புண்யஜநம்' என்றது - பாபஜநமாகிய அரக்கரையும் உணர்த்துதல் காண்க.

தத்திநீந்தம்:—ஒரு வடசொல் சிறிதுமாறித் தன்னோடு இயைபுடைய பொருளையாயினும், தன் பொருளையாயினும் உணர்த்துவது.

(உ - ம்.) தசரதன் மகன் - தாசரதி, ஜநகன் மகன் - ஜாநகி, பாண்டுவின் மக்கள் - பாண்டவா, குருகுலத்தவர் - கௌரவர், குசாம்பனது நகரம் - கௌசாம்பி, ருஷிகன்செய்த நூல் - ஆர்ஷம், இந்திரன்செய்த நூல் - ஐந்தாம், வேதசம்பந்தம் - வைதிகம், கோசலநாட்டிற் பிறந்தவன் - கௌசல்யை, விதாபபதேசத்தை ஆள்பவன் - வைதர்ப்பன், நிஷததேசத்தை யாண்டவனைப் பற்றிய நூல் - நைஷதம், விஷ்ணுபத்தன் - வைஷ்ணவன் என்னுற் போல்வன, தன்னோடு இயைபுடைய பொருளை உணர்த்தின.

த்ரிலோகீ - த்ரைலோக்யம் என்றற்போல்வன, தன்பொருளை உணர்த்துவன.

Tamil Grammatical terms with English - Equivalents

பாயிரம் = Preface.

இயல் = Chapter.

அதிகாரம் = Section.

குத்திரம் = Verse

எழுத்ததிகாரம் = Orthography

குறில் = Short vowels

கெடில் = Long vowels.

சுட்டெழுத்து = Demon trative let-
ters.

வினாவெழுத்து = Interrogative let.

வல்லினம் = Hard Consonants

(Surd

மெல்லினம் = Soft Consonants

(Nasals

இடையினம் = Medial Consonants

(Liquids

குற்றியலிகரம் = Shortened இ

குற்றியலுகரம் = Shortened எ.

பொதுவிதி = General rule

சிறப்புவிதி = Special rule.

புறனடை = Exception or remark

மாத்திரை = Quantity

முதனிலை = Initial letters

ஈற்றுநிலை = Radical letters.

இடைநிலை = Middle Particle.

வினை இடைநிலை = The Particle,
showing the tense

பகாபபதம் = Indivisible words

பகுபதம் = Divisible words

பகுதி = Root

பெயர் = Noun.

பண்புபெயர் = Abstract noun.

வினை = Verb.

பிறவினை = Causative verb.

ஏவல்வினை = Imperative verb

விகுதி = Termination

விதாரம் = Change.

காலம் = Tense.

இறந்தகாலம் = Past Tense

நிகழ்காலம் = Present Tense

எதிர்காலம் = Future Tense.

புணர்ச்சி = Combination.

தொகைநிலைத்தொடர்கள் = Ellipti-
cal expressions

தொகாநிலைத்தொடர்கள் = Un-
elliptical phrases

வேற்றுமைபுணர்ச்சி = Casual Com-
binations.

இரட்டித்தல் = Re-duplication.

திணை = Casto.

எண்ணுபெயர் = Numerals

தொழிற் பெயர் = Verbal noun.

சாரியைகள் = Euphonic particles

சொல்லதிகாரம் = Etymology

பால் = Gender

ஆண்பால் = Masculine Gender.

பெண்பால் = Feminine Gender

பொதுப்பால் = Common Gender.

ஒன்றன்பால் = Nenter singular

பலவன்பால் = Neuter plural.

தன்மை = First person

முன்னிலை = Second person.

படாகடை = Third person

எண் = Number.

ஒருமை = Singular

பன்மை = Plural

சொற்களின்வகை = Parts of Speech

இடக்காடககல, மங்கலம் = Euphemi-
sm.

பலபொருள்குறித்த ஒருசொல் = Ho-
monymy.

ஒருபொருள் குறித்த பலசொற்கள் =
Synonym.

வினையாலணையும் பெயர் = Personal-
noun, or Participial noun.

ஆகுபெயர் = Metonymy.

வேற்றுமை = Case

உருபேற்காதபெயர்கள் = Indeclin-
able nouns

எழுவாய் வேற்றுமை = Nominative
case

இரண்டாமவேற்றுமை = Accusative
case

[case
மூன்றாமவேற்றுமை = Instrumental

நான்காமவேற்றுமை = Dative case

ஐந்தாமவேற்றுமை = Ablative case

ஆறாமவேற்றுமை = Genitive case.

ஏழாமவேற்றுமை = Locative case.

விளிவேற்றுமை = Vocative case

வேற்றுமையுருபு = Case-ending.

வினைமுற்று = Finite verb.

குறிப்புவினை = Symbolic verb.

பெயரச்சம் = The adjectival Par-
ticle

வினையெச்சம் = The adverbial Par-
ticle.

முக்தாலத்துக்கும் பொதுவான வினை	உடன்பாடு = Affirmation.
யெச்சம் = Infinitive Mood	எதிர்மறை = Negation.
எதிர்கால வினையெச்சம் = Subjunctive Mood.	உவமை = Simile.
எச்சம் = Participles and Infinitives	உருவகம் = Metaphor.
விபங்கோள் = Optative verbs.	பொருள்கோள் = Prose order.
வழாநிலை = Grammatical expressions.	இடைச்சொற்கள் = Conjunctions and Particles
மரபு = Usage, Idiom.	அசை நிலை இடைச்சொல் = Expletive particle.
ஒருபொருட் பன்மொழி = Redundant words.	ஒலிக்குறிப்பு = Onomatopoeia
எழுவாய் = Subject	உரிச்சொல் = Attributive.
பயனிலை = Predicate.	பெயருரிச்சொல் = Adjective.
செயப்படுபொருள் = Object	வினையுரிச்சொல் = Adverb.
செய்வினை = Active verb	முற்றிலக்கணம், சொல்லிலக்கணம்
செயப்பாட்டு வினை = Passive verb	Parsing
செயப்படுபொருள் குன்ற வினை = Transitive verb	யாபிலக்கணம் = Prosody
செயப்படுபொருள் குன்றிய வினை = Intransitive verb.	அசை = Metrical Syllable
அடைமொழி = Epithet.	அணியியல் = Rhetoric.
	அணி = Figure of speech.
	வஞ்சப்புகழ்ச்சி = Hyperbole.
	உயர்வுநவிற்சி = Irony

பொருளிலக்கணச் சுருக்கம்.

பொருளாவது - சொல்தொடராகருவியாக அறியப்படுவது; அது - அற பொருளின்படிமம், அவற்றின் நிலைமையையும் அவற்றின் நீங்கிய வீடுமையும் என விவரிக்கப்படும்.

அப்பொருள் - அகப்பொருள், புறப்பொருளும் என இருவகைப்படும்.
க. அகப்பொருள்.

அகப்பொருளாவது - ஒத்த அன்பினராகிய தலைவனும் தலைவியும் உளத்து உணர்வால் அனுபவிக்கும் இன்பம்.

அது - வகைகளைத்திணையும், முக்கிணையும், பெருக்கிணையும் என எருவகையியல்புடையது கைக்கிணை - ஒருதலைக்காமம். ஐந்திணை - அன்புடையகாமம். பெருந்திணை - பொருந்தாக்காமம்.

ஐந்திணை - மருதம், குறிஞ்சி, பாலை, முல்லை, நெய்தல் என்பன.

இவை - முதற்பொருள், கருப்பொருள், உரிப்பொருள் என்ற மூன்றுவகையால் உரைக்கப்படும்.

அவற்றுள், முதற்பொருள் - நிலமும், பொய்களும்.

மருதத்துக்கு - நாமும் நாமொன்ற இடமும், குறிஞ்சிக்கு - மலையும் சார்ந்த இடமும், பாலைக்கு - சரமும் சரஞ்சார்ந்த இடமும், முல்லைக்கு - காடுகாமொன்ற இடமும், நெய்தற்கு - கடலும் கடல்சார்ந்த இடமும் நிலமாம்.

பொழுது - பெரும்பொழுது, சிறுபொழுது என இருவகைப்படும்.

பெரும்பொழுது - அறுவகைப்பருவங்கள்; [பர்வம் - இருது.] பன்னிரண்டுமாசங்களுள், சித்திரையும் வைகாசியும் இளவேனில் [வசந்தகாலம்], ஆனி ஆடிகள் - முதுவேனில் [கிரீஷ்மகாலம்], ஆவணி புரட்டாசிகள் - கார் [வரஷாகாலம்], ஐப்பசி கார்த்திகைகள் - கூதிர் [சரத்தகாலம்], மார்கழியும் தையும்-முன்பனி [மௌந்தகாலம்], மாசி பங்குனி - பின்பனி [சிவிரகாலம்.]

சிறுபொழுது - மாலை, யாமம், வைகறை, காலை, நண்பகல், ஏற்பாடு என ஆறுபிரிவாம். இவை, சூரியாஸ்தமனகாலமுதல் ஒவ்வொன்று பப்பத்த நாழிகையாக முறையே அமையும்.

இவற்றில், மருதத்திற்கும் நெய்தலுக்கும் - அறுவகையிருதுவும்; குறிஞ்சிக்கு - கூதிரும், முன்பனியும்; முல்லைக்கு - காரும்; பாலைக்கு - இருவகை வேனிலும், பின்பனியும் உரிய பெரும்பொழு தென்றும்: மருதத்திற்கு - வைகறை காலேகளும், குறிஞ்சிக்கு - யாமமும், முல்லைக்கு - மாலையும், நெய்தற்கு - ஏற்பாடும், பாலைக்கு - நண்பகலும் உரிய சிறுபொழுதென்றும் அறிக.

கருப்பொருள் - தெய்வம், உணவு, விலங்கு, மரம், பறவை, பறை, செய்தி, யாழ், பண் முதலியன

மருதத்துக்கு—தெய்வம் - இந்திரன். உணவு - நெல், விலங்கு - எருமை, நீர்நாய். மரம் - வஞ்சி, காஞ்சி மருதம். பறவை - நாரை, நீர்க்கோழி, தாரா. பறை - மணமுழா, நெல்லரிகிணை. செய்தி - நெல்லரிதல், வைக்கோல்துவைப்பித்தல், சுளைபறித்தல். யாழ் - மருதயாழ் பண் மருதம் தலைமகன் - ஊரன், மகிழ்நன். தலைமகள் - கிழத்தி, மனைவி. பூ - தாமரை, செங்கழுநீர், குவளை. நீர் - மனைக்கிணறு, பொய்கை, யாறு. ஆடவர் - கடையர், உழவர். மகளிர் - கடைசியர், உழத்தியர். ஊர் - பேரூர், மூதூர்.

குறிஞ்சிக்கு—தெய்வம் - முருகன். உணவு - மிலநெல், தினை. விலங்கு - புலி, கரடி, சிங்கம், பன்றி, யானை. மரம் - அகில், சந்தனம், தேக்கு, வேங்கை, காந்தள். பறவை - கிளி, மயில். பறை - வெறியாட்டு, தொண்டகம். செய்தி - தேனழித்தல், செங்குண்டுத்தல், குன்றமாடுதல், கிரிகடித்தல். யாழ் - குறிஞ்சியாழ். பண் - குறிஞ்சி தலைமகன் - சிலம்பன், வெற்பன், பொருப்பன். தலைமகள் - கொடிச்சி, குறத்தி பூ குறிஞ்சி, காந்தள், வேங்கை, சுளைக்குவளை. நீர் - அருவிகீர், சுளைநீர் ஆடவர் குறவர், குன்றவர். மகளிர் - குறத்தியர். ஊர் - சிறுகுடி.

பாலைக்கு—தெய்வம் - துர்க்கையும், சூரியனும். உணவு - வழிபறித்தனவும், ஊர்க்கொள்ளையடித்தனவும். விலங்கு - வலியழிந்த யானை புலி செந்நாய்கள். மரம் - இருப்பை, ஓமை, பாலை. பறவை - கழுகு, பருந்து. பறை - போர்ப்பறை, ஊரெறிபறை, நிரைகோட்பறை செய்தி - நிரைகொள்ளுதல், சுரத்தெறித்தல், குறையாடுதல். யாழ் - பாலையாழ். பண் - பஞ்சரம். தலைமகன் - மீனி, விடலை, காளை. தலைமகள் - எயிற்றி, பேதை பூ-மரம், ரூரம், பாதிரி. நீர் - வற்றினகிணறும், வற்றினசுனையும். ஆடவர் - எயினர், மறவர். மகளிர் - எயிற்றியர், மறத்தியர். ஊர் - கொல்குறம்பு.

முல்லைத்து—தெய்வம் - வாசுதேவன். உணவ - வரகு, சாமை. விலங்கு முயல், சிறுமான். மரம் - கொன்றை, காயா, குருந்து பறவை காணக்கோழி மயில். பறை - ஏறகோட்பறை. செய்தி - வரகுக்கோபறித்தல், நிரைமேய், தல், குமுலாதல். யாழ் - முல்லையாழ் பண் சாதாரி. தலைமகன்—குறும்பொடை, நாடன், தோன்றல். தலைமகன் - கிழத்தி, மலைவி. பூ - முல்லை, தோன்றல் - கான்யாறு. ஆடவா - இடையா ஆயா மகளிரா - இடைச்சியர், ஆய் சியா ஊரா - பாடி, சேரி.

நெய்தல்து—தெய்வம் வருணன் உணவு - மீன்விலையும், உப்புவிடும். விலங்கு - சுறா, முதலை மரம் - புன்னை, தாழை. பறவை - அன்னர் நீர்க்காகை, அன்றில். பறை—மீன்கோட்பறை, நாவாய்பறை செய்தி - மீன் விறற்றல், உப்புவிற்றல், அவற்றையிட்டல் யாழ் விளரியாழ். பண்—செவ்வழி தலைமகன்—துறைவன், கொண்கன், சேர்ப்பன், தலைமகன் - துளைச்சி, பரத்தி பூ - தாழை, நெய்தல். நீரா - மணற்கிணறும. உவாகுழியும் ஆடவா - பரதர் துளையர். மகளிரா - பரத்தியா, துளைச்சியா ஊரா பட்டினம், பாக்கம்.

பிறவும் பொருந்துவனவெல்லாம் கொள்க இவை சிறுபான்மை மாறும் உரிப்பொருள் - அந்தந்த நிலங்களுக்கு உரிய நீகழ்ச்சிகள்

ஊடலும், ஊடல்நிமித்தமும் - மருதம்; புணாதலும், புணர்தல்நிமித்தமும் - குறிஞ்சி; பிரிதலும், பிரிதல்நிமித்தமும் - பாலை; இருத்தலும், இருதல்நிமித்தமும் - முல்லை; இரங்கலும், இரங்கல்நிமித்தமும் - நெய்தல் என்

“போக்கெல்லாம் பாலை புணர்தல் நறுங்குறிஞ்சி

ஆக்கஞ்சே ருட லணிமருதம்—நோகருங்கால்

இல்லிருக்கை முல்லை இரங்கல் நறுங்குறிஞ்சி

சொல்லிருக்கு மைம்பாற் றொகை”

என்னுஞ் செய்யுளால் அறிக.

உ. புறப்பொருள்.

புறப்பொருளாவது - மேற்கூறிய ஓதத் அன்புடையராலேயே யன்றி எல்லாராலும் அனுபவித்தது அறியப்பட்டு இது இவ்வாறு இருந்ததெனப் பிறாக்குக் கூறப்படும் பொருள்; அது - அறமும், பொருளும்.

அது - வெட்சி, வஞ்சி, உழிஞை, துன்பை, வாகை, காஞ்சி, பாடாண் என ஏழுதிணைகளாக வகுக்கப்படும்.

வெட்சி - பகைவருடைய பசுக்களைக் கவாதலும், கவர்ந்த பசுக்களை மீட்டலும், இவற்றில், மீட்டல் - தனியே காண்பதை எனவும் படும்.

வஞ்சி - பகைவருடைய நாட்டைக் கைப்பற்ற எண்ணி அவர்மேற் போக்குச் செல்லுதல்.

உழிஞை - பகைவருடைய மதிலை வளைத்துக்கொள்ளுதலும், தம்மதிலைக் காத்துக்கொள்ளுதலும். இவற்றில், மதில்காத்தல் - தனியே நோக்கி எனவும் படும்.

தும்பை - பகைவரோடு போர்செய்தல்.

வாகை - பகைவரை வெல்லுதல்; அவரவர் தம்தம் இயல்பை மிகுதிப் படுத்திக்கூறுதலு மென்பர்.

காஞ்சி - போர்க்குவந்த பகைவர்க்கு எதிர்த்து வந்து தல்; வீடுபேறு நிமித்தமாகப் பலவகைநிலையாமையைச் சான்றோடு கூறுவதென்றும் கொள்வர்.

வெட்சி முதலியவற்றிற்கு அந்தந்தப் பூமாவை குறித்தும் உரியது.

“வெட்சி நிரைகவர்தல் மீட்டல் கரந்தையாம்
வட்கார்மேற் செல்வது வஞ்சியாம்—உட்கா
தெதிநுன்றல் காஞ்சி எயில்காத்தல் நொச்சி
அதுவளைத்த லாகு முழினை—யதிரப
பொருவது தும்பையாம் போர்க்களத்தது மிககோ
செருவென்றது வாகையாம்”

என்னுஞ் செய்யுளால், வீரர்கள் இன்னினைசமயத்தில் இன்னினை மலர்மாவை யணியக்கடவ ரென்பதை யறித.

பாடாண் - ஒருவனுடைய கீர்த்தி வலிமை சொடை முதலியவற்றை ஆராய்ந்துசொல்லுதல்.

கைக்கிளை, பெருந்திணை என்பன - அகப்புற மென்றும்; வாகை, பாடாண், பொதுவியல் என்பன - புறப்புற மென்றும் கூறப்படும்.

இவை - பலதுறைகளாகப் பகுக்கப்பட்டு தூல்களிற பயிலும்

யாப்பிலக்கணச் சுருக்கம்.

யாப்பாவது—பலவகைச்சொற்கள்கொண்டு பொருட்கு இடமாகக் கற்று வல்ல புலவர்களால் அணிபெறப் பாடப்படுவது.

இதற்கு—எழுத்து, அசை, சீர், தளை, அடி, தொடை என உறுப்பு ஆறாம்.

எழுத்தாவன—முதலெழுத்தும் சார்பெழுத்துமாகிய அக்ஷரங்கள்.

அசையாவது—எழுத்தினாலாக்கப்பட்டுச் சீர்க்கு உறுப்பாய் வருவது.

அது - நேரசை, நிரையசை என இருவகையாம்.

நேரசையாவது—ஒருகுறிலாவது ஒருநெடிலாவது தனித்தாயினும், ஒற்றடுத்தாயினும் வருவது.

(உதாரணம்.) முறையே ‘ஆழி’ என்பதில் நெடிலும் குறிலும் தனித்தும், ‘சோல் வான்’ என்பதில் குறிலும் நெடிலும் ஒற்றடுத்தும் நேரசையாயின.

நிரையசையாவது—குறிலிணையாவது குறில்நெடிலாவது தனித்தாயினும் ஒற்றடுத்தாயினும் வருவது.

(உ - ம்.) ‘அணி’ - குறிலிணை தனித்தும், ‘கலம்’ - குறிலிணை ஒற்றடுத்தும், ‘நிலா’ - குறில்நெடில் தனித்தும், ‘படாம்’ - குறில்நெடில் ஒற்றடுத்தும் நிரையசையாயின.

(‘அ ஆ’ என்பதுபோல விட்டு இசைத்தா லல்லது, தனிக்குறில், சீரின் முதலில் நேரசையாகாது.)

சீராவது—அந்த அசைகள் சிறுபான்மை தனித்தும், பெரும்பான்மை இரண்டுமுதல் நான்குவரையில் தொடர்ந்தும் வருவது.

அது—ஒரசைச்சீர், ஈரசைச்சீர், மூவசைச்சீர், நாலசைச்சீர் என நான்காம்.

ஏனாச்சீராவது—நேரசையினும் நிரைசையினும் தனித்து நின்று சீராய் வருவது. உதாரணவாய்பாடு: நேர்—நான்; நிரை—மலர். இவை பெரும்பாலும் வெண்பாவின் ற்பில் வருப இவற்றை, ‘அசைச்சீர்’ என்பர்.

ஈராச்சீராவது—நேர்நேர், நிரைநேர், நிரைநிரை, நேர்நிரை என இரண்டு அசை கூடிவரும் இங்நான்குமாம்.

(உ-ம்.) நோநோ—தேமா } இவை | நிரைநிரை—கருவிள } இவை
நிரைநேர்—புளிமா } ஈராச்சீர் | நோநிரை—கூவிள } விளாச்சீர்.

இவை - இயற்சீர் எனவும், அகவற்சீரானவும், ஆசிரியவரிச்சீர் எனவும்படும்.

மூவராச்சீராவது—மேற்சொல்லப்பட்ட ஈரசைச்சீர் நான்கின் இறுதியிலும் நேரசையும் நிரைசையும் தனித்தனி கூடிவருதலாலாகிய எட்டாம்.

நேர்நேர்நேர் - தேமாங்காய்	} ஈராச்சீர்	நோநோநிரை - தேமாங்கனி	} கூவிளாச்சீர்
நிரைநேர்நோ - புளிமாங்காய்		நிரைநோநிரை - புளிமாங்கனி	
நிரைநிரைநேர் - கருவிளங்காய்		நிரைநிரைநிரை - கருவிளங்கனி	
நேர்நிரைநேர் - கூவிளங்காய்		நோநிரைநிரை - கூவிளங்கனி	

இவை - உரிச்சீர் எனவும், இவற்றுள் காய்ச்சீர்கள் - வெண்சீர் எனவும் கனிச்சீர்கள் - வஞ்சிச்சீர் எனவும் பகம்.

நாலராச்சீராவது—அம்மூவசைச்சீர் எட்டின் இறுதியிலும் நேரும் நிரையும் தனித்தனி அடுத்தவருதலாலாகிய பதினாறுமாம்; (உ - ம்.)

நேர்நேர்நேர்நேர் - தேமாந்தண்பூ	நேர்நோநோநிரை - தேமாந்தண்ணிழல்
நிரைநேர்நோநோ - புளிமாந்தண்பூ	நிரைநோநேர்நிரை - புளிமாந்தண்ணிழல்
நிரைநிரைநேர்நோ - கருவிளந்தண்பூ	நிரைநிரைநோநிரை - கருவிளந்தண்ணிழல்
நேர்நிரைநோநேர் - கூவிளந்தண்பூ	நோநிரைநோநிரை - கூவிளந்தண்ணிழல்
நேர்நோநிரைநேர் - தேமாநறும்பூ	நோநோநிரைநிரை - தேமாநறுநிழல்
நிரைநேர்நிரைநேர் - புளிமாநறும்பூ	நிரைநோநிரைநிரை - புளிமாநறுநிழல்
நிரைநிரைநிரைநேர் - கருவிளநறும்பூ	நிரைநிரைநிரைநிரை - கருவிளநறுநிழல்
நேர்நிரைநிரைநேர் - கூவிளநறும்பூ	நேர்நிரைநிரைநிரை - கூவிளநறுநிழல்

(இவை, வெண்பாவில் வாரா; கவிப்பாவிலும், ஆசிரியப்பாவிலும், சிறுபான்மை குற்றியலகரவுகரங்கள் வந்ததூடத்து வரும்; வஞ்சிப்பாவில் வருதல் பெரும்பான்மை.)

(பொருளியைபுக்கு ஒவ்வாமல் சீர்பிரிவது, வகையுள் பெண்ப்படும்.)

தனையாவது—நின்றசீரின் ஈற்றசையோடு வருஞ்சீரின் முதலசை ஒன்றியாயினும் ஒன்றாமலாயினும் கூடிநிற்பது. ஒன்றுத லாவது - நேர்மூன் நேரும், நிரைமூன் நிரையும் வருவது. ஒன்றாமையாவது - நேர்மூன் நிரையும், நிரைமூன் நேரும் வருவது.

அத்தனை - நேரொன்றாசிரியத்தனை, நிரையொன்றாசிரியத்தனை, வெண்சீர்வெண்டனை, இயற்சீர்வெண்டனை, ஒன்றியவஞ்சித்தனை, ஒன்றாவஞ்சித்தனை, கலித்தனை என வருவகைப்படும்.

நேரொன்றாசிரியத்தனை-மாமுன்னேர்வருவது; (நான்முன்னேர்வருவதும் அது.)

நிரையொன்றாசிரியத்தனை - விளமுன் நிரை வருவது; (மலர்முன் நிரை வருவதும் அது.)

வெண்சீர்வெண்டனை-காய்முன் நேர்வருவது; (பூமுன்னேர்வருவதும் அது.)

இயற்சீர்வெண்டனை - மாமுன் நிரையும், விளமுன் நேரும் வருவன; (நான்முன் நிரை வருவதும், மலர்முன் நேர் வருவதும், அது.)

ஒன்றியவஞ்சித்தனை - கனிமுன் நிரை வருவது; (நிழல்முன் நிரைவருவதும் அது.)

ஒன்றாவஞ்சித்தனை-கனிமுன் நேர்வருவது; (நிழல்முன் நேர்வருவதும் அது.)

கலித்தனை - காய்முன் நிரைவருவது; (பூமுன் நிரைவருவதும் அது.)

அடியாவது—மேறசொல்லிய தளைகள் ஒன்றும்பலவும் அடுத்துவருவது.

அவ்வடி - குறளடி, சிந்தடி, அளவடி, நெடிவடி, கழிநெடிவடி என ஐந்துவகைப்படும். குறளடி - இருசீராலும், சிந்தடி - முச்சீராலும், அளவடி - நான்குசீராலும், நெடிவடி - ஐஞ்சீராலும், கழிநெடிவடி - ஆறு முதலிய சீர்களாலும் வருவன. (அளவடி - நேரடி யெனவும் படும்.)

தொடையாவது—பல அடிகளிலாயினும், பல சீர்களிலாயினும் எழுத்தக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

அது - எதுகை, மோனை, முரண், அளபெடை, இயைபு என்பவற்றால் ஐந்துவகைப்படும். அந்தாதித்தொடையென்றும் ஒன்று உண்டு.

எதுகைத்தொடையாவது—அடிதோறும் முதலெழுத்து அளவொத்து நிற்க இரண்டுமுதலிய எழுத்துக்கள் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது. சிறுபான்மை இனவெழுத்துக்களும் எதுகையாம்.

சில அடிகளில் எதுகைச்சொல்லின் முதலெழுத்துக்கும் இரண்டாமெழுத்துக்கும் இடையே பிறிதொரு மெய் பெற்று வருவது, 'ஆசீடையிட எதுகை' எனப்படும்; (உ - ம்) 'ஆவேறு,' 'பால்வேறு' என்றவிடத்து லகரவொற்றும், 'காய்மாண்ட,' 'பூமாண்ட' என்றவிடத்து யகரவொற்றும் போல்வன.

மோனைத்தொடையாவது—பல அடிகளிலாவது, ஓரடியின் பலசீர்களிலாவது முதலெழுத்து ஒற்றுமைப்பட்டுவரத் தொடுப்பது. அ ஆ ஐ ஓ ள, இ ஈ எ ஏ யா, உ ஊ ஒ ஓ, ஞ ன, ச த, ம வ இவை ஒன்றற்குஒன்று மோனையாய் வருதலும் உண்டு. சிறுபான்மை இனவெழுத்துக்களும் மோனையாம். ஓரடியின் சீர்களிலெல்லாம் மோனை வந்தால், முற்றுமோனை யெனப்படும்.

நூல்தொடையாவது—சொல்லாலும் பொருளாலும் மறுதலைப்பட தொடுப்பது.

யாப்பிலக்கணச் சுருக்கம்.

அளபுத்தோடையாவது—உயிரளபெடையாயினும் ஒற்றளபெணும் ஒன்றிவரத் தொடுப்பது.

இயையுத்தோடையாவது—ஈற்றெழுத்து ஒன்றிவரத் தொடுப்பது. (இத்தொடைகள் அமையாதிருப்பது, சேந்தோடை யெனப்படும்.)

அந்தாதித்தோடையாவது—முன்றின்றபாட்டின் இறுதியிலுள்ள தாயினும் அசையாயினும் சீராயினும் அடியாயினும் பின்வரும்பாட்டின் லாக அமையப் பாடுவது. இங்ஙனம்பாடும் தூலின் இறுதிச்செய்யுளின் மே முதற்செய்யுளின் ஆகியாக அமைவது, மண்டலிததல் எனப்படும்.

இவ்வுறுப்புக்களைப் பெற்றுவருகின்ற பா - வெண்பா, ஆசிரியப் பாலிப்பா, வந்திப்பா என கால்வகைப்படும். 'மருட்பா' என்றும் ஓர் உண்டு. இப்பாசான்கிற்கும் துறை, தாழிசை, விநீதம் என இனம் மூன்றுவற்றுள்,

வெண்பாவாவது—ஈற்றடி முச்சீரடியாகவும் மற்றையடி நாதிரீரடியாகவும் பெற்று, காய்ச்சீரும் மாச்சீர் விளச்சீர்களும் இருவகை * வெண்டுகளும் கொண்டு, மற்றைச்சீரும் தனையும் பெறாமல், நான் மலர் என்ற ஓர் வாய்பாடுகளுள் ஒன்றிலாவது, காசு பிறப்பு என்ற உகரவீற்று ஈரகை வபாடுகளுள் ஒன்றிலாவது முடிந்து, ஒருவிகற்பத்தாலாயினும் இருவிபத்தாலாயினும் வருவது [ஒருவிகற்பமாவது - பல அடிகள் ஓர் எடையாய் வருவது ; இருவிகற்பமாவது - அவ்வடிகள் இருவகை எதுகையாக அமைவது.]

அவ்வெண்பா - குறள்வெண்பா, சிந்தியல்வெண்பா, நேரிசைவெண்பா இன்னிசைவெண்பா, பட்டுறொடைவெண்பா என ஐந்து வகைப்படும்.

குறள்வெண்பா - இரண்டடியாய் வருவது.

சிந்தியல்வெண்பா - மூன்றடியாய் வருவது.

நேரிசைவெண்பா - நான்கு அடிகளாய் இரண்டாம் அடியின் இறுதி முதலிரண்டு அடிகளின் எதுகையையுடைய தனிச்சொல்லாய் வரநின்பது.

இன்னிசைவெண்பா - நான்கு அடிகளாய்த் தனிச்சொல் இன்றிவது. (தனிச்சொற்பெற்றாலும், பலவிகற்பத்தால் வரின், இன்னிசைபாவேயாம். இரண்டாம் அடி டொழிந்த அடிகளில் தனிச்சொற்பெற்றவருவதும் இதுவே.)

பட்டுறொடைவெண்பா - ஐந்து அடி முதலாகப் பன்னிரண்டு அடியளவருவது. (பன்னிரண்டடிக்கு மேற்படின, கவிவெண்பாவாம்.)

ஆசிரியப்பாவெனினும், அகவற்பாவெனினும் ஒக்கும். இதிற்பெருபாலும் ஈரகைச்சீர்கள் பயிலும்.

நேரிசையாசிரியப்பா - ஈற்றயலடி முச்சீரடியும், மற்றையடிகளெல்லா நாதிரீரடிகளுமாக வருவது.

* "காய்முன் கேரும் மாமுன் நிரையம், விளமுன் கேரும் வருவ வெண்டினை."

நிலைமண்டிலவாசிரியப்பா - எல்லாவழிகளும் நாற்சீரழிகளாய் வருவது.

ஆசிரியவீருத்தம் - அளவொத்த கழிநெடிவழி நான்கினால் வருவது.

அளவொத்தலாவது - ஓரடியில் எந்தச்சீர் எவ்வகைச்சீராக அமைந்துள்ளதோ, அந்தச்சீர் அவ்வகைச்சீராகவே எல்லா அடிகளிலும் அமைவது.

கலிப்பா - காய்ச்சீர்கள் மிகப்பெற்று நாற்சீரழிகளால் வரும்.

தரவுகோகீசுந்கலிப்பா - நாற்சீரழிகளால் தனித்துவருவது.

கலிவீருத்தம் - அளவொத்த அளவழி நான்கினால் வருவது.

கலித்துறை - அளவொத்த நெடிவழி நான்கினால் வருவது ; இவை - கலிநிலைத்துறை யென்றும், காப்பியக்கலித்துறை யென்றும், விருத்தக் கலித்துறை யென்றும் வழங்கப்படும்.

கட்டளைக்கலித்துறை பெரும்பாலும் முதல் நான்கு சீர்கள் ஈரகைச்சீர்களும் ஐந்தாஞ்சீர் விளங்காய்ச்சீருமான நெடிவழி நான்கு கொண்டு, அடிதோறும் வெண்டளை பிறழாமல், சீரகைமுதலாயின் ஓரடிக்கு ஒற்றொழிந்த எழுத்துப் பதினாறும், நிரையகை முதலாயின் அவ்வெழுத்துப் பதினேழுமாய் ஏகாரவீற்றதாய் வருவது.

வஞ்சிப்பா - இருசீரழிகளாலும், முச்சீரழிகளாலும் வரும்.

வஞ்சிவீருத்தம் - முச்சீரழி நான்கு கொண்டு வரும்.

வஞ்சித்துறை - இருசீரழி நான்கு கொண்டு தனித்துவரும்.

(இதுவே ஒருபொருள்மேல் மூன்றங்கிவந்தால் வஞ்சித்துமிசையாம்.)

மருடபா - வெண்பாவாகத் தொடங்கி ஆசிரியப்பாவாக முடிவது

குற்றியல்கரம் குற்றியலுகரம் அளபெடை என்பவை, இடத்துக்கு ஏற்ப அலகுபெறாமலும் நிற்கும். ஆய்தவெழுத்து - சிலவிடத்து உயிராகவும் சிலவிடத்து மெய்யாகவும் இடத்துக்கு ஏற்பக் கருதப்படும். ஐகார ஒளகாரக் குறுக்கங்கள் - இடத்துக்கு ஏற்பக் குற்றமுத்தேபோலக் கொண்டு அலகிடப்படும். சிறுபான்மை மெய்யெழுத்துக்களை ஒழித்து அலகிடுதலும் உண்டு. அளபெடைகள், மாத்திரைக்கு ஏற்ப அலகுபெறும்.

மற்றவை சிறுபான்மையன. அவற்றின் இலக்கணங்களை யெல்லாம் தொல்காப்பியம், இலக்கணவிளக்கம், யாப்பருங்கலக்காரிகை, யாப்பருங்கலம் முதலிய பார்த்துல்களின் கண்டுகொள்க.

அணியிலக்கணச் சுருக்கம்.

அணியாவது - செய்யுட்கு அழகுசெய்துநிற்பது ; [அலங்காரம்]. அது. சொல்லணி, பொருளணி என இருவகையாகும்.

யமகம், திரிபு, பிராசம் முதலாகச் சொற்பற்றி நிகழ்வன சொல்லணிகளாம்; [சுப்தாலங்காரம்.] (யமகம் எனினும், மடககு எனினும் ஒக்கும்.)

யமகமாஷு - பல அடிகளிலாயினும் ஓரடியில் பல இடங்களிலாயினும் வந்த எழுத்துத்தொடர்களே மீண்டும்வந்து பொருள் வேறுபடுவது.

திரிபாவது - ஒவ்வோரடியிலும் முதலெழுத்து வேறுபட்டிருக்க, இரண்டு முதலிய பல எழுத்துக்கள் ஒன்றிநின்ற பொருள் வேறுபடுவது.

பிராசாராவது - வந்த எழுத்துக்களே மீண்டும் வருவது.

பொருளணி - உவமையணி முதலாகப் பலவாறு பொருள்பற்றி நிகழ்வனவாம்; [அத்தகாலங்காரம்.]

உவமையணி - இரண்டு பொருள்களுக்கு ஒப்புமைவிளங்கச் சொல்வது; [உபமாலங்காரம்] உபமானம் உபமேயம் பொதுத்தன்மை உவமவருபு என்னும் நான்கும் விரிந்த நிற்பது விநியுவுமை (உ - ம) 'அமுதம்போலுமின் சொல்.' பொதுத்தன்மையும் உவமவருபு சொகுதுவரின், தொகையுவுமையாம்: 'அமுதம்போலுஞ் சொல்,' 'அமுத வின்சொல்,' 'அமுதச் சொல்' என்றாற்போலக் காண்க.

உலகத்தில இல்லாத பொருளை உவமைகூறின் இப்பொருளுவமையணி யெனப்படும்; [அபூதோபமாலங்காரம்] (உ - ம) சிங்கத்தை யானைகள் வளைந்தாற்போல, இராமனை அரக்கி சூழ்ந்தனா.

எடுத்துக்காட்டுவமையணி - உபமானத்தையும் உபமேயத்தையும் தனிவாகியங்களாக நிறுத்தி இடையில் உவமவருபுகொடாமற் றுவது; [நருஷ்டாநாதாலங்காரம்.] (உ - ம) "அகர முதல வெழுத்தெல்லாம் ஆதி, பகவன் முதற்றேயுலகு."

இயைபின்மையணி - ஒருபொருளையே உபமானமும் உபமேயமுமாகச் சொல்வது; [அந்வயாலங்காரம்.] (உ - ம) "தானே யுவமை தனக்கு."

எதிர்நிலையணி - பிரசித்தமாகிய உபமான உபமேயங்களை மாற்றிச் சொல்வது; [பிரதீபாலங்காரம்.] (உ - ம.) முகம்போல மதி தோன்றிற்று.

உருவகவணி - உபமேயத்தினிடத்து உபமானத்தின் தன்மையை ஏற்றிக்கூறுவது; [ருபகம்] (உ - ம்) சேனையாகிய உலை வீமனாகிய மந்தரம் கலக்கியது. ஒருபகுதியை உருவகப்படுத்தி, மற்றொருபகுதியை உருவகப்படுத்தாதுவிடின், உபமேயருவாமாம்; (உ - ம.) இவன் பகைவர்க்குச்சிங்கம். இங்கு, இவனைச் சிங்கமென்று கூறிப் பகைவரையானெய்னாமை காண்க.

தந்திரிப்பேற்றுவணி - இயற்கையாகவுள்ள ஒருபொருளினிடத்துக் கவிதனது கற்பனையை ஏற்றிக் கூறுவது; [உத்பரேக்ஷாலங்காரம்.] (உ - ம்.) சீதை யின் முகத்தினழகுக்குத் தோற்றுச் சந்திரன் மறைந்தான்.

உயர்வுநவநீசியணி - ஒருபொருளினிடத்து மிகுதியான தன்மையைக் கூறுவது; [அதிசயோகதி] (உ - ம்.) 'இமமாடம் சூரியனைத் தடுக்கின்றது' என்றாற்போலச் சம்பந்தமில்லாதிருக்கச் சம்பந்தங்கற்பித்துக் கூறின், தொடர்புயர்வுநவநீசியணியும் [சம்பந்தாதிசயோகதி]; 'இராமனம்பும் அரக்கர் திரளும் ஒருங்குநான்கன்றேடின' என்றாற்போலக் காரணகாரியநிகழ்ச்சியை ஒருங்கே கூறினால், முறைபிழையர்வுநவநீசியணியும் [அக்ரமாதிசயோகதி]; அம்புபடுமுன் தலைதுணிந்தது' என்றாற்போலக் காரியத்தைமுன்னும் காரணத்தைப் பின்னும் நிகழ்ந்தனவாகக் கூறினால், மிகையுயர்வுநவநீசியணியும் [அத்யந்தாதிசயோகதி] ஆம். (பின்னிரண்டும், விரைவு விளக்குவன.)

ஒப்புமைக்கூட்டவணி - பலபொருள்களைப் பொதுவாகிய ஒருதன்மையில் முடித்தல்; [தல்யயோகிதாலங்காரம்.] (உ ம) சூரியனுதிகையில் அந்தணர்களுடனும் ஆம் பலம் குவிந்தன.

விளக்கணி உபமான உபமேயங்களை ஒருதன்மையில் முடித்தல்; [திபகாலங்காரம்] (உ ம) நிலவால் சந்திரனும், புகழால் அரசனும் விளங்கும்

“கையாலு மொருசாம [சாபம் - வில்] காலாலு மொருசாபம்” [சாபம் - அகலிகையின் சபிப்பு] என்றற்போல வந்தசொல்லே மீண்டும் வேறுபொருளில் வந்தால் சொப்பின்புநிலையும் [சபதாவருகதிதீபகம்], “பாண்டியனு முதுகிட்டான பாஞ்சாலா புறமிட்டான்” என்றற்போலச் சொல் வேறுபட்டு வந்தபொருளே மீண்டும்வந்தால் பொருட்பின்புநிலையும் [அததாவ்ருகதிதீபகம்]; “மகிழ்ந்தனாதேவா மகிழ்ந்தனாமாதா” என்றற்போல ஒரு சொல் வந்த பொருளிலேயே மீண்டும்வந்தால் சொப்பொருட்பின்புநிலையும் [உபயாவ்ருகதிதீபகம்] ஆம்

காஃ சியணி - உபமான உபமேயங்களுக்கு ஐக்கியத்தைச் சொல்லுதல்; [நிதாசநாலங்காரம்] (உ ம) “கற்றதைமற்றத் மேலுங்கற்றல், கைப்பொருளையிழந்த மேலும் ஈட்டிதல்” ‘முகம் சந்திரனழகைக்கொண்டது’ என்றற்போல உபமான உபமேயங்களுள் ஒன்றில் மற்றொருநின்றதன்மையை யேற்றிக்கூறுதலும், ‘சூரியனமுன இருள் அழிவது, வலியாமுன் எளியார அழிவ ரென்பதைக் காட்டி’ என்றற்றோலக் தனசெய்கையால் ஒருபொருளைத் தெரிவித்ததாகக் கூறுதலும் இவ்வணியே

பிறிதுமொழிதலணி உபமானம் கூறியமாதிரத்தால் உபமேயம் பெற வைத்தல்; [அபராஸதபராசாஸாலங்காரம்] (உ ம) “எலிப்பகை நாகமுயிர்ப்பக் கெடும்” இவ்வுபமானத்தால், வீரனொருவன் எழுந்தமாதிரத்தில் வீரரல்லாதார பலர் அழிவர் என்ற உபமேயம் தோன்றுதல் காண்க

ஐயவணி - ஒப்புமையினால் ஓர் உபமேயத்தைப் பலபொருளாகச் சந்தேகித்தல்; [சந்தேகாலங்காரம்] (உ ம) “காவியோ கயலோ வெணுவ கண்”

மயக்கவணி - ஒப்புமையினால் ஒருபொருளை மற்றொருபொருளாக அறிதல்; [ப்ராந்திமதலங்காரம்.] (உ - ம) ‘மகளிராழியை வண்டு பெடையென மருவும்’

நினைப்பணி - ஒன்றைக்கண்டு ஒப்புமையினால் மற்றொருபொருளை நினைத்தல்; [ஸ்மருதிமதலங்காரம்] (உ - ம) ‘கமலமலா கண்ட மனம் காதலி முகம் கருதிற்று’

வேற்றுமையணி - உபமான உபமேயங்களுள் ஒன்றுக்கு விசேஷங்கூறுதல்; [வ்யங்கிரேகாலங்காரம்.] (உ - ம.) “திங்களும சான்றோரும் ஒப்பா; திங்கள் மறுத்தாங்கும், சான்றோர் அதுதாங்கார்.”

சிலேடையணி - ஒருதொடரில் பலபொருள்கள் விளங்க அமைத்துக் கூறுதல் ‘செவகரங்களால் இரவுதீராகும்’ இது - சிவந்த கிரணங்களால் (சூரியன்) இருளையொழித்தலையும், அழகிய கைகளால் (அரசன் தானஞ் செய்து) ஏழைமையை ஒழித்தலையும் குறிக்கும். செம்மை - ஒருநிறம், அழகு

கரம் - கிரணம், கை. இரவு - இராத்திரி, இரத்தல். இது - சொல் வெவ் வேறுவகையாகப் பிரியாததனால், செம்பொழிச்சிலேடை. 'கண்ணும் மொழியும் கரும்பிணையாம்' என்பதில், கரும்பிணை மென்பது - கரு பிணை என்ப பிரிந்து கரியபெண்மாண்விழியையும், கரும்பு இணை என்ப பிரிந்து கரும்பஞ்சாற்றோடு ஒத்தது என்பதையும் குறித்தலால், செம்பொழிச்சிலேடை.

பிறிதினவிச்சியணி - ஒன்றை இயல்பாகக்கூறாமல் வேறுவகையாகக் கூறுவது; [பரியாயோக்தாலங்காரம்] (உ - ம.) 'மகப்பெற்றான்' என்ற பொருளை 'புத்தன்னும்நரகின் கொடுமையைக் கடந்தான்' என்றும்போலச் சொல்வது.

வழிப்புக்கிச்சியணி - பழிப்பினை புகழ்ச்சியாவது, புகழ்ச்சியாற் பழிப்பாவது தோன்றக் கூறுதல்; [வயாஜஸ்துதி] (உ - ம.) 'கங்காநதியே! உனக்கு விவேகமேது? நீ மகாபாலிகளுக்கு நற்கதிதருகிறாயன்றோ' என்றதில் பழிப்பாற் புகழ்ச்சியும் [நிந்தாஸ்துதி], 'பெற்றதல்லியைத் தரோகஞ் செய்யாமல் குருவகைகே ஒப்பித்திட்டான்' என்றதில் புகழ்ச்சியாற் பழிப்பும் [ஸ்துதிநிந்தை] தோன்றாமாறு அறிக.

நாண்விளைந்திழைவி - மேல்நோக்கில் ஒன்றுககு ஒன்று மாறுபாடாகவும், உள்ளோக்கில் அம்மாறுபாடில்லாமலும் அமையக்கூறுதல்; [விஜேந்திரபாலங்காரம்] (உ - ம.) 'செய்யான் லநலமும் செய்வன்' என்பதில், 'செய்யான்', 'செய்வன்' என்பன - ஒன்றோடொன்று சொல்லால் முரண்படுத்தலும், செய்யான் என்பது - இலகதமியென்பபொருள்பட்டி, அவள் எல்லாநன்மையும்செய்வ னெனக் கருத்தால் முரண்பாடாயையும் காண்க.

நிவிறையணி - வரிசையாகச்சொல்லப்பட்ட பொருள்களுக்குச்சமப்பந்தமுள்ளவையையும் மமுறையே சொல்லுதல்; [பதிஸங்கயாலங்காரம் : க்ரமாலங்காரம் எனவும்பட்டி] (உ - ம.) 'பகைவாகதும் நணபர்க்கும் துன்பமும் இன்பமும் செய்வான்'.

ஒழித்துக்காட்டணி - ஒருபொருளை ஒரிடத்தில் இல்லையென ஒழித்துக்காட்டுதல்; [பரிஸங்கயாலங்காரம்.] (உ - ம.) 'அயோத்தியில் மகளிரசிலம்புகளே கால்களிற் பட்டு முறையிலவன' என்றது, அய்யூரில் ஒருவாகால்களில் விழுந்து தங்குமுறையைக் முறையிடவேண்டியவர் இல்லையென்ற பொருளைத் தருதல் காண்க.

தொடநிலை யெய்ப்பொருட்பேறணி - ஒருபொருளைக் கூறியதனால் மற்றொருபொருள் எளிதிற்சித்திக்கக் கூறுவது; [காவ்யாந்தபத்தியலங்காரம்.] (உ - ம.) 'இராவணனை வென்றிட்ட வாலியை வதைத்தவனுக்கு இராவணன் எவ்வளவு?'

வேற்றுப்பொருள்வைப்பணி - பொதுப்பொருளாற் சிறப்புப்பொருளையும், சிறப்புப்பொருளாற் பொதுப்பொருளையும் சாதித்தல்; [அர்த்தாந்தரந்யாலங்காரம்.] (உ - ம.) 'அனுமன் கடல் கடந்தான், பெரியோர்க்கு அரியது யாது?'

தன்மைநவீச்சியணி - ஒருபொருளின் இயல்பைச் சமத்தாரந்தோன்ற உள்பாடி கூறுதல்; [ஸ்வபாவோகதி.] (உ - ம.) 'தோயும் வெண்தயிர் மத் தொலி துள்ளவும், ஆய வெள்வனை வாய்விட்டரற்றவும், தேயு துண்ணிடை சென்று வணங்கவும், ஆயமங்கையர் அங்கை வருந்துவார்.'

விறுகோளணி-செல்வம் முதலியவற்றின் மிகுதியைக் கூறுவது; [உதாத்தாலங்காரம்.] (உ - ம.) 'குழைகொண்டு கோழியெறியும் வாழ்க்கையர்' இது, செல்வமிகுதி கூறியது.

கருந்துடையடைமொழியணி-கருத்தோடுகூடிய விசேஷத்தைச் சொல்லுதல்; [பரிகராலங்காரம்] (உ - ம்.) 'நான்கு வகையுடைய திருமால் நான்கு உறுதிப்பொருள்களையும் அருள்வன்'

கருந்துடையடைகொளியணி-கருத்தோடுகூடிய விசேஷத்தைச் சொல்லுதல்; [பரிகரங்குராலங்காரம்.] (உ - ம்.) 'இராமன் மகிமை நன்முகனாலும் சொலற்கு அரிது'.

உடன்கிழிச்சியணி - கற்றோரையகிழ்விக்கும் உடன்கிழித்தலைச் சொல்லுதல்; [ஸஹோக்தியலங்காரம்.] (உ ம்.) 'அரசனே ! நின் பகைவரினது தோடு நின்றபுகழ் நெடுதூரம் ஒடிற்று.' இதற்கு, ஒடி ஒடி உடன் என்னும் மூன்றாம் வேற்றமையுருபு வருபு

பரிநிலைவிச்சியணி - ஒருபெயர்க்கு இயல்பான பொருளொழிய மற் றொரு பொருளைத் தடுத்துரைப்பது; [நிருக்தியலங்காரம்.] (உ - ம்.) 'மீமன் போரில் தோல்கள் தோல்களாயின', இதில் 'தோல்' என்ற யானைப்பெயரைக் கற்பனைப்பொருள்படக் கூறியவாறு காண்க.

என்னும் அரிசியும் போல வேறுபாடு விளக்கும்படி பல அணிகள் ஒரு செய்யுளில் சேர்த்துவருவது சோபனயணி [ஸம்ஸ்ருஷ்டியலங்காரம்] எனவும், பாலும் நீரும் போல வேறுபாடுவிளங்காதபடி ஒன்றிக்கு மிற்றது உறுப பாகுமாறு பல அணிகள் ஒருசெய்யுளில் கலந்துவருவது - சாலனயணி [ஸங்க ராலங்காரம்] எனவும் படி அவற்றை இடம்போக்கி அறிக

மற்றும் அணியிலக்கணப்பரப்பையெல்லாம் தொல்காப்பியம், தண்டி யலங்காரம், இலக்கணவிளக்கம், வீரசோழியம், மாறனலங்காரம் முதலிய விரிந்தநூல்களில் கண்டுகொள்க.

காப்பிய விலக்கணம்.

தொடாநிலைச்செய்யு ளெனினும், சாவிய மெனினும் ஒக்கும்.

அது - சொல்தொடாநிலை, பொருள்தொடாநிலை என இருவகை.

சொல்தொடாநிலையாவது - அந்தாதிச்செய்யுள்களா லாகிய நூல்.

பொருள்தொடாநிலை - பொருள்கா பியமென்றும், சிறுகாப்பியமென்றும் இரண்டுவகைப்படும்.

பொருள்காப்பியமாவது - வாழ்த்து, செய்வவணக்கம், தலைமைப்பொரு ளுரைத்தல் என்கிற மூன்றுவகை மங்களங்களுள் ஒன்றை முதலிற் பெற்று, அறம் பொருள் இன்பம் வீடு என்னும் நான்குபொருளையும் தருக தன்மைய தாய், சிறந்த ஒருதலைவன்மேலதாய், நாடு நகரம் மலை கடல் காலம் சந்திர சூரியர் உதய அத்தபனம் விவாகம் முடிசுவித்தல் பொழில்விளையாட்டு நீர் விளையாட்டு மதுபானம் மக்கட்பேறு கலவியிற்களித்தல் புலவியிற்புலத்தல் மந்திரம் தூதுபோகச்செலவு போரிடல் வெற்றி முதலிய பலவகைவருணை களை யுடையதாய், சருககம் இலம்பகம் பரிச்சேதம் முதலான பாகுபாடு பொருந்தி, வீரம் முதலிய சுவைகளும் அவற்றை விளக்கும் கருத்துக்களும் விளங்க, காதுககுஇனிய ஒருதிறப்பாட்டாலாயினும் பலதிறப்பாட்டாலாயினும் கட்டுரையாலாயினும் கற்றோராலியற்றப்பாட்டு நற்பதாம். இங்குக்கூறிய வருணைகளுள் சிலகுறைந்ததுவரினும் குறறமில்லை; இங்ஙனம் கூறியதனால், இது ஒருகருதையின்மேல தென்றதாயிற்று.

மேற்கூறியவாறு பலவருணைகளைப் பெருமலும் அறம் பொருள் இன்பம் வீடுஎன்னும் நான்கினுள் ஒன்றும் பலவும் குறைந்தும் வருவன - சிறு காப்பியமென்றும், காப்பியமென்றும் கூறப்படும்; அவை-உலா, பாணி, ஆற் றப்படை, பின்னாத்தமிழ், கோவை, கலம்பகம், அந்தாதி, மாலை முதலியன.

புத்தி.

முதல் - ௩௦.

—
சோபா - 5-8-88.

உயிரா - கட.

சூழிவ்.	—	—	—	—	—
(நு)	எ	கூ	கூ	கூ	கூ
	செழவ். வவி.	மெலி.	இடை.		

உயிர்	முற்றாய்	உயிரள	ஒற்றள	குற்றிய	குற்றிய	ஐகராக	ஒளகராக	யுகரக்	யுகரக்
மெய்.	தம	பெடை.	பெடை.	விகரம.	விகரம.	குறுககம்.	குறுககம்	குறுககம்	குறுககம்.
உகச	அ	உக	சஉ	உஎ	உச	உ	க	உ	உ

செந்நீர் - ஏ	—	ஆயத்தத்	—	உயிர்த்	—	வன்	—	மென்	—	இடைத்
செந்நீர் - க.		தொடர் - க.		தொடர் - க.		தொடர் - க.		தொடர் - க.		தொடர் - க.

